

Х.Т. МАМАТОВ

ХУҚУҚШУНОСЛИК

«АДОЛАТ»

ХУДОЁР МАМАТОВ

ХУҚУҚШУНОСЛИК

Үқув құлланма

**Тошкент
«Адолат»
2016**

УУК: 34.01(075)

КБК: 67(5У)

M-23

M-23 Маматов, Худоёр.

Хукуқшунослик. Ўқув қўлланма. – Тошкент: Адолат, 2016.
– 352 б.

ISBN 978-9943-4380-5-7

УУК: 34.01(075)

КБК 67(5У)

Тақризчилар:

М.А. Ахмедшаева,

Тошкент давлат юридик университети
кафедра мудири, юридик фанлари доктори
М.Х. Баратов,

Тошкент давлат юридик университети
профессори в.б., юридик фанлари доктори
А.А. Акилов,

Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси
Конунчилик палатаси депутати,
юридик фанлари доктори

Ушбу ўқув қўлланмада давлат ва хукуқ назарияси асослари, маъмурий хукуқ
асослари, молия хукуки асослари, фуқаролик хукуки асослари, тадбиркорлик хукуки
асослари, меҳнат хукуки асослари, оила хукуки асослари, экология хукуки асос-
лари, кишлоп хўжалик хукуки асослари, жиноят хукуки асослари, халқаро хукуқ
асосларига атрофлича тұхталиб ўтилган.

Қўлланма таълим йўналиши юриспруденция бўлмаган олий ўқув юртларининг
бакалавр йўналиши талабалари учун мўлжалланган.

ISBN 978-9943-4380-5-7

- © X.T. Маматов, 2016 йил.
- © Ўзбекистон Республикаси
Адлия вазирлиги ҳузуридаги
«Адолат» нашриёти, 2016 йил.

КИРИШ

Ҳар қандай жамиятда ижтимоий ривожланиш ва тараққиёт мамлакат фуқаролари ҳамда турли соҳа мутахассисларининг ҳуқуқий саводхонлиги ва ҳуқуқий маданият даражасига боғлиқдир. Бу борада Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов шундай деган: «Бугунги сиёсий-ҳуқуқий воқеликни ҳисобга олган ҳолда, мамлакатимизда ҳуқуқий таълим ва маърифатни, жамиятда ҳуқуқий билимлар тарғиботини тубдан яхшилашга йўналтирилган мақсадли кенг кўламли чора-тадбирлар дастурини ишлаб чиқиш зарур. Ушбу дастурнинг амалга оширилиши аҳолининг инсон ҳуқуқ ва эркинликларига нисбатан ҳурмат билан муносабатда бўлишини, фуқароларда қонунга итоаткорлик туйғусининг янада ортишини таъминлайди, деб ўйлайман»¹.

Дарҳақиқат, жамиятимизда фуқароларни қонунларга ҳурмат руҳида тарбиялаш, ҳуқуқ устуворлигини таъминлашда ҳар бир шахснинг ҳуқуқий билимлари бекиёс ўринга эгадир. Чунки, ҳуқуқ ҳақидаги умумий билимлар ёрдамида жамиятда ҳуқуқий онг ва ҳуқуқий маданиятни юксалтириш, аҳоли онгидаги қонунларнинг ижтимоий аҳамияти ҳакида тўғри тасаввурларни шакллантириш мумкин.

Қолаверса, ҳуқуқшунос олим Н.М. Коркунов таъкидлаганидек, «эҳтимол, бир умр аниқ фанлар ва тарих масалалари билан қизиқмаган шахсни топиш мумкинdir, лекин ўзининг асрини ҳуқуқ масалалари билан қизиқмай яшаган кишини тасаввур қилиш ақлга сифмайди. Қанчалик одамови бўлманг, одамлардан ўзингизни ҳар қанча олиб қочманг, ҳуқуқ масалаларини четлаб ўта олмайсиз. Камида битта ҳуқуқ – шахсий эркинлик ҳуқуқингиз сизни қизиқтираслиги мумкин эмас. Одамлардан ўзингизни четга олар экансиз, сиз барибир уларга: бу менинг шахс доирам, бу ерга бостириб киришга ҳаққингиз йўқ дейишингиз керак»².

¹ Каримов И.А. Мамлакатимизда демократик ислоҳотларни янада чуқурлаштириш ва фуқаролик жамиятини ривожлантириш концепцияси. – Тошкент: Ўзбекистон, 2010. – Б. 27–28.

² Коркунов Н.М. Лекции по общей теории права. СПб., 1909. С.7.

Қўлингиздаги ушбу ўқув қўлланмада қўйилган асосий мақсад – ҳуқуқшунослик фанининг энг муҳим мавзуларини содда, тушунарли ва равон тилда эътиборингизга етказишдан иборат.

Шу ўринда муаллиф муҳим бир нарсани таъкидлаб ўтишни жоиз деб билади. Ушбу ўқув қўлланмани тайёрлашда мамлакатимиз ва хорижий ҳуқуқшунос олимлар томонидан эълон қилинган адабиётлардан кенг фойдаланилган. Шу сабабли, ҳар бир мавзу ёритилгандан сўнг, уни ёзишда қўлланилган адабиётлар рўйхати аниқ келтириб ўтилди.

Шу билан бирга, қўлланмада Ҳуқуқшунослик фани бўйича намунавий дастур мазмунидан келиб чиқкан ҳолда, ундаги мавзуларни ёритишда, материални мантикий кетма-кетликда жойлаштиришда ҳар бир мавзуга муаллифлик позициясидан келиб чиқкан ҳолда ёндашилди.

1-мавзу. ДАВЛАТ ВА ҲУҚУҚ НАЗАРИЯСИ АСОСЛАРИ

РЕЖА:

1. Давлат тушунчаси, белгилари ва моҳияти.
2. Давлатнинг келиб чиқиши ва унга доир назариялар.
3. Давлатнинг функциялари ва шакллари.
4. Жамият ва давлат. Ўзбекистонда ҳукуқий давлат қуриш ва фуқаролик жамиятини ривожлантириш масалалари.
5. Ҳукук тушунчаси ва унинг белгилари.
6. Ҳукук тизими ва таркиби.
7. Ҳукук манбалари.
8. Ҳукукий муносабатлар ва уларнинг тузилиши.
9. Ҳукуқбузарлик ва юридик жавобгарлик.

1. Давлат тушунчаси, белгилари ва моҳияти

Давлат тушунчаси ва таърифи масаласи доимо файласуфлар, диншунослар, давлатшунос олимлар, социологлар, сиёsatчилар ва мутафаккирларнинг дикқат марказида бўлиб келган. Масалан, қадимги даврда яшаб, ижод қилган Арасту давлатга сиёсий алоқалар воситасида муайян бир тарзда бирлашган ва ўзаро боғлиқ одамлар жамоасидир, деб таъриф берган. Машҳур Рим ҳуқуқшунос олими Цицерон давлатга «ҳукук масалаларида бир битимга келган ва умумий манфаатлари билан ўзаро боғланган кишиларнинг (фуқароларнинг) бирлашмаси», деб таъриф беради. Ўрта аср мутафаккири И. Кант эса, қуйидаги фикрни билдириб ўтган: «Давлат – кишиларнинг ўзи хўжайнлик қилиб, ўзини ўзи бошқарадиган жамиятдир».

Юқоридаги таърифлардан кўриниб турибдики, давлатга таъриф бериш ва унинг мазмун-моҳиятини тўғри тушунишда, аввало, давлат – бу кўпчилик одамлар бирлигидан иборат сиёсий ташкилот эканлигидан келиб чиқиш керак.

Давлат тушунчасига замонавий таъриф беришдан олдин унинг белгиларига тўхталиб ўтамиз. Шу ўринда, ҳозирги вактда давлатнинг умумий эътироф этилган қуйидаги асосий белгиларини кўрсатиб ўтиш мумкин:

1) Давлат ўз худуд ва чегараларига эга.

Давлат қатъий чегараланган худудга эга бўлиб, унинг суверен ҳокимияти шу худудда амал қиласи, унда яшайдиган ахоли эса, юзага келган давлатнинг фуқаросига айланади. Давлат худудига қуруқликдаги ер, ер ости бойилклари, анклавлар¹, давлат худуди устидаги ҳаво бўшлифи, шунингдек давлат худудида жойлашган сув ҳавзалари (дарёлар, денгизлар, сув омборлари) киради;

2) Давлат ўз аҳолисига эга.

Юқорида таъкидлаб ўтилганидек, давлат, аввало, кишилар уюш масидир. Давлат аҳолисини унинг худудида истиқомат қилувчи одамлар ташкил этади. Аҳоли турли хил миллат ва элатлардан иборат бўлиши мумкин;

3) Оммавий сиёсий ҳокимият (давлат ҳокимияти).

Оммавий сиёсий (давлат) ҳокимият ижтимоий ҳокимиятнинг бир тури бўлиб, у умуммажбурий характерга эга. Масалан, отанинг оиласидаги ҳокимияти фақат шу оиласда амал қиласи ёки диннинг ҳокимияти муайян эътиқод қилувчилар гурухида амал қиласи. Давлат ҳокимияти эса, бутун жамият миқёсида ахолининг ҳамма қатламига нисбатан амал қиласи.

Оммавий (давлат) ҳокимиятнинг қатъийлик хусусияти шундаки, бу ҳокимият айнан бошқарув ва мажбурлов органлари (давлат аппарати) бутланадиган амалдорларда мужассам бўлади. Ана шундай жисмоний мужассамликсиз давлат ҳокимияти мавхумликдан бошқа нарса эмас;

4) Давлат суверенитети.

Давлат ҳокимиятининг хусусияти сифатида суверенитетни кўрсатиб ўтиш мумкин. Яъни, суверенитет – бу маълум бир худудда олий ҳокимиятга эга бўлиш; давлатнинг ички ва ташқи сиёсатдаги тўла мустақиллигиdir.

Юқоридагилар давлатнинг асосий белгилари хисобланади. Шу билан бирга, давлатнинг яна қўйидаги қўшимча белгиларини ҳам кўрсатиб ўтиш мумкин: соликларнинг жорий қилинганлиги, му-

¹ Бир давлатнинг бошқа давлат худудида жойлашган (яъни, ҳамма тарафи бошқа давлат худудлари билан ўраб олинган) худуди. Масалан, Фарғона вилояти Сўҳ тумани, Россия Федерацияси Кённессберг шахри.

дофаа кучларининг мавжудлиги, қонунчилик жараёнининг амалга оширилиши ҳамда давлат рамзлари (давлат герби, мадхияси, байропи).

Юқоридагилардан келиб чиқсан ҳолда, давлатга қўйидагича таъриф бериш мумкин: **давлат** – бу муайян ҳудудда суверен оммавий сиёсий ҳокимиятни амалга оширувчи, жамиятдаги тури-туман манфаатларни мувофиқлаштириб турувчи, фуқаролар ҳукуқ ва эркинликларини, қонунийлик ҳамда ҳукуқ-тартиботни кафолатловчи сиёсий ташкилотdir.

Давлат тушунчаси ва белгилари баробарида унинг моҳиятини тушуниш ҳам муҳим аҳамият касб этади. **Давлат моҳияти** деганда – бу унинг мазмуни, мақсади, давлат ҳокимиятининг қайси ижтимоий-сиёсий гурӯхларга мансублиги ва у кимнинг манфаатларига хизмат қилиши тушунилади.

Шу ўринда давлат ва ҳукуқ назарияси фанида давлатнинг моҳиятига ягона ёндашув мавжуд эмаслигини айтиб ўтиш лозим. Шу сабабли, фанда давлатнинг моҳияти ҳақида турли хил назариялар мавжуд. Уларга қисқача тўхталиб ўтамиз.

Элита назарияси. Ушбу назария XX аср бошларида вужудга келган бўлиб (В. Парето ва Г. Моски асарлари), аср ўрталарида янгидан ривожлантирилган (Х. Лассуэл, Д. Сартори, Т. Дай ва бошқалар). Мазкур назариянинг бош ғояси, гўё ҳалқ оммаси давлатни идора этишга қодир эмаслиги, шунинг учун бошқариш жамиятнинг ҳукмрон доираси – элитаси томонидан амалга оширилиши лозимлигини исботлашдан иборат. Элиталар турли белгилари (келиб чиқиши, маълумоти, тажрибаси, қобилияти кабилар)га қараб аниқланади. Шу билан бирга, элита таркиби ҳалқ оммаси, яъни уларнинг энг қобилиятли вакиллари ҳисобига тўлдириб борилиши мумкин.

Мазкур назариянинг салбий жиҳати шундаки, унда аҳолининг муайян даражада ҳокимият ишларидан четлаштирилиши назарда тутилади. Шу билан бирга, ҳокимият ишлари амалда кишиларнинг ғоят чекланган доираси – депутатлар, давлат хизматчилари ва бошқалар томонидан олиб борилишини эътиборга оладиган бўлсак, унинг муайян даражада давлат аппаратини шакллантириш амалиётига яқинроқ эканлигини кўрамиз.

Технократик назария. Мазкур назария XX асрнинг 20-йилларида вужудга келган бўлиб, 60–70-йилларида анча кенг тарқалган. Унинг тарафдорлари сифатида Т. Веблен, Д. Барнхейм, Г. Саймон, Д. Белл ва бошқаларни кўрсатиб ўтиш мумкин. Ушбу назария элита назариясига ўхшаб кетса-да, у ўзида ижтимоий воқеликни муайян даражада хисобга олиши билан ажralиб туради.

Мазкур назарияга кўра, жамиятни мутахассис-бошқарувчилар, менеджерлар идора этишлари лозим. Чунки, айнан улар жамиятнинг ҳақиқий эҳтиёжларини, унинг энг макбул ривожланиш йўлларини, бунинг учун зарур воситаларни аниқлашга кодирдирлар. Давлат ҳокимиятининг бундай ташкил этилиши бошқарувни илмий асосда олиб бориш имконини беради ҳамда жамиятнинг ўсиб борувчи ривожини таъминлайди.

Плюралистик демократия назарияси. Мазкур назария XX асрда юзага келган бўлиб, унинг намояндалари сифатида Г. Ласки, М. Дюверже, Р. Дарендорф, Р. Даль ва бошқаларни кўрсатиб ўтиш мумкин. Ушбу назария социал-демократларнинг ҳам, либералларнинг ҳам қарашларини ўзида ифодалайди. Унинг мазмунини ҳозирги жамиятда моҳият-эътиборига кўра синфлар амалда йўқолиб кетган ва ҳокимият шу тариқа ўз синфий табиатидан халос бўлди, деган роя ташкил қиласди. Бунда жамият – ёши, касб-кори, истиқомат жойи, манфаатлар доираси ва бошқа белгиларига кўра юзага келадиган одамлар ижтимоий бирлашмалари (страталар) йигиндисидан иборат.

Ўз навбатида, кексалар ва ёшларнинг, спортчилар ва ижодкорларнинг ҳамда бошқаларнинг уюшмалари бундай бирлашмалар бўлиши мумкин. Бир фуқаронинг ўзи қизиқиши, эҳтиёжи, касб-кори, манфаати ва бошқа ҳолатлар юзасидан бир йўла кўпчилик страталарга кира олади. Фуқаролар шу асосда давлат идораларига таъсир ўтказишлари ҳамда шу йўл билан давлат сиёсатини йўналтиришда иштирок этишлари мумкин бўлади. Бундай шароитда давлат омма иродасининг, бутун жамият манфаатларининг ифодачисига айланади.

«Умумий фаровонлик давлати» назарияси. Мазкур назария иккинчи жаҳон урушидан кейин вужудга келган бўлиб, унинг намояндалари давлатнинг ижтимоий ҳаётга аралашмасли-

Гига оид бўлган таълимотларга қарши чиққанлар. Ушбу назариянинг асосий ғоялари XX асрнинг 30-йилларида Д. Кейнс томонидан таърифлаб берилган. Кейинчалик Д. Мюрдал, В. Пигу, К. Боулдинг, В. Мунд ва бошқаларнинг асарларида у янада ривожлантирилган.

Мазкур назариянинг бош ғояси шундан иборатки, давлат барча синфлардан устун туаркан, аҳолининг барча қатламлари манфаатларини ифодалайди ҳамда шу асосда умумфаровонликни таъминлайди. Ривожланган мамлакатларда аҳоли турмуш даражаси нинг юқори эканлиги ҳамда ижтимоий, маданий ва бошқа соҳаларда йирик давлат дастурларининг амалга оширилиши ушбу назариянинг юзага келишига сабаб бўлган. Мазкур назария инсон манфаатларини давлат фаолиятининг асосига қўйиш билан ҳар бир шахс қадр-кимматига эътиборни жалб этади.

Конвергенция назарияси. Ушбу назария давлатнинг истикболдаги ривожини башорат қилувчи назариялардан бири сифатида XX асрнинг 50–60-йилларида юзага келган (Д. Гэлбрейт, Р. Арон, П. Сорокин асарлари). Маълумки, XX асрнинг ўрталарида жаҳон миқёсида икки тизим, яъни АҚШ, Англия ва бошқаларни ўз ичига олган капиталистик лагер билан собиқ Совет Итифоқи ва социалистик лагер шаклланган. Мазкур назария вакилларининг фикрича, ҳар иккала лагернинг ҳам ижобий ва салбий жиҳатлари мавжуд. Шу сабабдан келажакда давлатларнинг моҳияти юқоридаги давлатларнинг ижобий жиҳатларини ўзида мужассамлаштириши лозим.

Мазкур назария муаллифларининг фикрича, мавжуд давлатлар ижобий жиҳатларининг ўйғунлашиб бориши баробарида маълум вактдан кейин улар ўртасида ўзаро фарқлар йўқола бориб, ягона типдаги «постиндустриал давлатлар» – «умумий фаровонлик» давлатлари юзага келади.

Тарихий-материалистик назария. Ушбу назария давлатнинг моҳияти тўғрисидаги таълимотлар тизимида алоҳида ўринни ғаллайди. У давлатнинг мавжудлиги ва тараққиётининг кўпгина жиҳатларини таҳлил этади. Ушбу назариянинг асосида тарихий материализм ва синфий кураш ғоялари ётади (К. Маркс, Ф. Энгельс, В.И. Ленин). Давлатга иқтисодий хукмрон синф ҳокимия-

тининг куроли сифатида қаралади. Унинг хусусиятлари, энг аввало, жамият тараққиётининг муайян босқичидаги шу жамият иқтисадиёти билан белгиланади. Мақсад – социалистик, сўнг эса, коммунистик жамиятни қуриш, охир-оқибатда, коммунистик жамият барпо этила бориши билан давлатнинг барҳам топишига эришишдан иборат.

2. Давлатнинг келиб чиқиши ва унга доир назариялар

Маълумки, давлатнинг вужудга келишига бир қатор омиллар сабаб бўлган. Хусусан, ушбу узоқ давом этган мураккаб жараёнда географик, диний, руҳий, иқтисодий ва синфий омиллар мухим роль ўйнаганлигини айтиб ўтиш лозим. Ушбу омилларнинг қайси бири мухим, деган саволга турли назариялар турлича жавоб беради. Улар ҳақида қисқача тўхталиб ўтамиз.

Диний (теологик) назария. XIII асрда вужудга келган ушбу назария вакилларининг (Фома Аквинский, Жан Маритен) фикрича, бутун олам, шу жумладан, давлат ва ҳуқуқнинг келиб чиқиши ҳам худонинг иродаси билан боғлик. Подшо худонинг ердаги вакили бўлганлиги учун фукаролар уларнинг амрига сўзсиз бўйсунишлари лозим бўлади. Ушбу назариянинг ютуғи – уни рад этиб бўлмайди, камчилиги – уни исботлаб бўлмайди.

Патриархал назария. Мазкур назариянинг асосчилари Аристотель ва Конфуцийлар хисобланади. Лекин у XVII–XVIII асрларда Фильмер, Генри Мен, Михайловский каби олимларнинг асарлари орқали кенг тарқалди. Ушбу назария намояндаларининг фикрича, давлат оиланинг ривожланиши асосида вужудга келган. Ибтидоий оиласа ота бошчилик қилиб, кейинчалик давлат вужудга келади ва ота ҳокимияти меросий бўлади.

Шартнома назарияси. XVII–XVIII асрларда вужудга келган ушбу назария вакилларининг (Г. Гроций, Ж. Руссо, А. Радищев, Т. Гоббс, Локк, Б. Спиноза) фикрича, давлат ҳокимияти кишиларнинг ўзаро бирлашиб ихтиёрий шартлашганликларининг ифодасидир. Ижтимоий муносабатларнинг ривожланиши, ўз навбатида, одамлар ўртасида турли хил низоларнинг пайдо бўлишига олиб келади. Натижада жамиятда «ҳамманинг ҳаммага

қарши» уруши бошланади ва бундай шароитда индивиднинг хавф-сизлиги, унинг мулки, ҳуқуқ ва эркинликларининг дахлсизлигини таъминлашнинг иложи бўлмай қолади. Шундан кейин фуқаролар давлат билан ўзаро шартнома тузиб, унга умуммажбурий ҳокимиятни амалга ошириш ҳуқуқини беради. Давлат фуқароларга уларнинг ҳуқуқ ва эркинликларининг муҳофаза қилиншини кафолатлади. Бунда давлат ва жамият ўртасида ўзаро ҳуқуқ ва мажбуриятлар тизими вужудга келиб, ўз навбатида, уларда шартнома мажбуриятларини бажармаганликлари учун жавобгарлик туғилади.

Материалистик (марксистик) назария. Ушбу назария вакилларининг (К. Маркс, Ф. Энгельс, В. Ленин – XIX–XX асрлар) фикрича, давлат, энг аввало, иқтисодий муносабатларнинг ривожланиши, бир-бирига қарама-қарши синфларнинг юзага келиши натижасида вужудга келган. Бунда давлат иқтисодий ва сиёсий жихатдан ҳукмрон бўлган табакаларнинг қўйи табакаларни бостириб туриш воситаси сифатида майдонга чиқади.

Зўравонлик назарияси. Мазкур назария вакиллари (Е. Дюринг, Л. Гумплович, К. Каутский – XIX аср) давлатнинг вужудга келишига ҳарбий сиёсий омиллар, яъни бир қабиланинг иккинчи қабилани кулликка тортиши сабаб бўлган, деб ҳисоблайдилар. Бунга кўра, давлат босиб олинган худудларни (халқларни) бошқариш учун зўрлов аппарати вазифасини ўтаган.

Психологик (руҳий) назария. Мазкур назария XIX асрларда юзага келган бўлиб, унинг асосий ғоялари Г. Тард, Л.И. Петражицкий ва бошқаларнинг асарларида ўз ифодасини топган. Уларнинг фикрича, кишиларнинг руҳияти жамиятнинг, шу жумладан, ахлоқ, ҳуқуқ, давлатнинг ривожланишини белгилаб берувчи асосий омилdir.

Ирригацион назария. Ушбу назариянинг асосий намояндаси немис олими К.А. Виттфогель ҳисобланади. Унинг фикрича, давлат Шарқ халқларида йирик ирригация курилмаларини барпо этиш зарурати асосида келиб чиқсан. Месопотамия, Миср, Хинди斯顿, Хитой каби мамлакатларда йирик ирригация қурилиш ишларини ташкил этиш учун кучли, марказлашган бошқарув аппарати ташкил этилган.

3. Давлатнинг функциялари ва шакллари

Хар кандай давлат ўз олдига стратегик мақсад ва вазифаларни кўяди ҳамда улардан келиб чиқсан холда, муайян фаолиятни амалга оширади. Ушбу фаолиятнинг асосий йўналишлари юридик фанда «давлат функциялари» деб номланади. Бошқача айтганда, давлат функциялари – бу унинг мақсад ва вазифаларини амалга оширишга қаратилган давлат фаолиятининг асосий ёки бош йўналишларидир. Ушбу таърифдан кўриниб турибдики, давлатнинг функциялари **давлат мақсади ва вазифалари** билан чамбарчас боғлиқдир. Давлат ўз олдига кўйган мақсадга эришиши учун маълум бир вазифаларни ҳал қилиши лозим, бу эса, ўз навбатида, ушбу вазифаларни бажаришга қаратилган тегишли функцияларни амалга оширишни тақозо этади.

Вазифа – бу ечилиши талаб қилинадиган масала бўлса, **функция** – ушбу масаланинг ечимиға йўналтирилган фаолият тури. Вазифа, бир томондан, маълум хусусиятга эга бўлмаган бирор-бир мақсадга эришиш заруратини, иккинчи томондан эса, маълум фаолият турини амалга ошириш заруратини ўз ичига олади. Давлатнинг функциялари унинг вазифаларига боғлик бўлади, чунки вазифалар функцияларнинг мавжудлигини ва уларнинг мазмунини белгилайди, уларни амалга ошириш шакл ва усулларига таъсир кўрсатади. Функциялар мазмуни, давлатнинг кандай фаолият олиб бораётганлигини, шу муҳитда бошқарув ҳаракатларини қай йўсинда юритаётганлигини, унинг тегишли органлари нима билан шуғулланаётганлигини кўрсатади.

Юридик адабиётларда давлат функцияларининг турли хил таснифлари мавжуд. **Хусусан, фаолият доирасига** кўра давлатнинг **ички** ва **ташқи** функцияларини ажратиб кўрсатиш мумкин. Ички функциялар давлатнинг мамлакат ичкарисидаги вазифаларни амалга ошириши билан боғлик. Ташқи функциялар халқаро даражадаги фаолият бўлиб, бунда давлат халқаро хукукий муносабатлар субъекти сифатида майдонга чиқади. Давлатнинг асосий ташқи функцияларига асосан куйидагилар киради: бошқа давлатлар билан иқтисодий, маданий, сиёсий, харбий, экологик ва ҳ.к. соҳаларда ҳамкорлик қилиш; мудофаа функцияси ва б.

Давлатнинг асосий ички функцияларига эса иқтисодий, ижтимоий, молиявий наஸрат, ҳукук-тартиботни таъминлаш ва экология соҳадаги функцияларни киритиш мумкин.

Фаолият муддатига кўра, давлат функцияларини доимий ва вакътинчалик турларга бўлиш мумкин. Доимий функциялар қаторига давлатда доимий равишда амалга ошириб келинадиган функцияларни киритиш мумкин. Мисол тариқасида, иқтисодий, ижтимоий, мудофаа функцияларини келтириб ўтиш мумкин. Вакътинчалик функцияларга эса, давлат ўз олдига қўйган муайян мақсад эришиши ва вазифаларни амалга ошириши билан ўз аҳамиятини йўқотадиган функциялар киради. Масалан, фавқулодда холатларни бартараф этиш.

Давлат ва ҳукук назариясида давлат функцияларининг ижтимоий аҳамиятига кўра **асосий ва асосий бўлмаган** турлари ажратилади. Шу ўринда, ушбу тасниф шартли эканлигини, ваҳоланки, давлатнинг ҳамма функциялари мухим аҳамиятга эгалигини айтиш лозим. Давлатнинг барча органлари томонидан ўзаро ҳамкорликда амалга ошириладиган функциялар *асосий функциялар* дейилса, фақатгина айрим давлат органларига хос бўлган функциялар эса, *асосий бўлмаган функциялар* хисобланади.

Давлат функцияларини амалга оширишнинг ҳукуқий шакллари асосида **ҳукуқни ижод қилиш, ҳукуқни ижро қилиш ва ҳукуқни муҳофаза қилиш функцияларини кўрсатиб ўтиш мумкин**. Ҳукуқ ижодкорлиги – бу норматив-ҳукуқий ҳужжатларни тайёрлаш ва уларни қабул қилиш бўлиб, деярли бу фаолиятсиз давлатнинг бошқа функцияларини амалга ошириб бўлмайди. Ижро этиши фаолиятига конун ва бошқа норматив актларнинг амалда қанчалик даражада ўз ижросини топиши ёки топмаслиги билан боғлиқ фактларни киритиш мумкин. Ҳукуқни муҳофаза қилиш фаолиятига тартибни сақлаш, фуқароларнинг ҳукуқ ва эркинликларини ҳимоя қилиш, конун ва қоидаларга риоя этилишини таъминлаш, ҳукуқбузарликларнинг олдини олиш бўйича чора кўриш, юридик ишларни кўриб чиқиш ва улар юзасидан қарорлар қабул қилиш ҳамда жавобгарликка тортиш кабиларни киритиш мумкин.

Давлат шакллари. Маълумки, хар ҳандай нарса ёки предмет ўз шаклига эга. Шакл – бу воқеликнинг ташқи ифодаланиши бўлиб, давлат ҳам муайян шаклда намоён бўлади. Давлат шакли учта таркибий қисмдан, яъни бошқарув шакли, давлат тузилиши шакли ва сиёсий режимдан иборат.

Давлат бошқарув шакли – бу давлат ҳокимияти органларининг тузилиши, уларни шакллантириш тартиби ҳамда ушбу органларнинг ўзаро ва аҳоли билан бўлган муносабатларини белгиловчи давлат шаклининг элементидир.

Давлат бошқарув шаклининг икки, яъни **монархия** ва **республика** турларини ажратиб кўрсатиш мумкин.

Монархия (лотинча: монос – якка, архе – ҳокимият маъносини англатади) бошқарув шаклида давлат ҳокимияти якка шахс томонидан амалга оширилади ва одатда, бу ҳокимият унга мерос орқали ўтади.

Монархияга қўйидаги белгилар хосдир: ҳокимият мерос орқали ўтади; ўз ҳокимиятидан умрбод фойдаланадиган монархнинг (подшо, қирол, император, шоҳ, хон, князь, герцог ва бошқалар) мавжудлиги; монархнинг ўз хатти-харакатлари юзасидан юридик жавобгар эмаслиги; монарх шахсининг дахлсизлиги; ички ва ташқи сиёсатни амалга оширишда бевосита ўз номидан иш кўриши ва ҳоказо.

Монархия бошқарув шакли *мутлақ* (*абсолют*) ва *чекланган* турларга бўлинади.

Мутлақ (*абсолют*) монархияда давлат суверенитетининг бирдан-бир эгаси монарх бўлиб, барча ҳокимият тармоқлари (қонунчилик, ижроия ва суд) унинг қўлида тўпланган бўлади.

Чекланган монархияда ҳокимиятни амалга ошириш кўп жиҳатдан вакиллик органига боғлиқ бўлади. Бунда монарх ҳокимияти вакиллик органи томонидан бирмунча чекланган ва унинг ҳукукий мақоми конституция билан чегаралаб қўйилган бўлади. Чекланган монархия, ўз навбатида, *дуалистик* ва *парламенттар* турларга бўлинади.

Дуалистик монархияда давлат ҳокимиятини ташкил этиш икки томонлама хусусиятга эга бўлиб, монарх ижро ҳокимиятига бош-

чилик қиласы, үзи олдида жавобгар бўлган хукуматни ташкил этади, конунчиллик ҳокимияти эса, парламентта тегишли бўлади. Ушбу бошқарув шакли тарихий аҳамиятга эга (Масалан, Кайзер Германияси (1871–1918 йиллар).

Парламентар монархия мамлакатлари (хозирги Буюк Британия, Бельгия, Норвегия, Швеция, Дания, Испания, Япония)да кирол давлат бошлиғи вазифасини ўтаса-да, мамлакатни тўла маънода бошқара олмайди. Парламентар монархияда кирол ҳокимияти рамзий маънога эга бўлади. Бунда ижро ҳокимияти хукумат томонидан шакллантирилади, ҳукумат, ўз навбатида, конституцияга кўра, монарх олдида эмас, балки парламент олдида жавобгар бўлади. Хукумат парламент сайловларида ғолиб чиқсан партиялар вакиллари орасидан шакллантирилади ҳамда хукумат бошлиғи лавозимиға парламентда кўпчилик депутатлик ўринларига эга бўлган партия раҳбари тайинланади. Давлат ҳокимияти органларини шакллантиришда партиялар муҳим ўринга эгалиги сабабли баъзи олимлар бундай давлатларни «партиялар мамлакати» деб ҳам атashади.

Республика (лотинча *Respublika* – жамоа иши) – давлат ҳокимияти аҳоли муайян муддатга сайлаб кўядиган органлар томонидан амалга ошириладиган бошқарув шаклидир.

Республика бошқарув шаклида давлат бошлиғи ва бошка олий ҳокимият органлари муайян муддатга сайлаб кўйилади. Улар, ўз навбатида, сайловчилар олдида масъул ҳисобланади. Давлат ҳокимияти давлат бошлиғи номидан эмас, балки ҳалқ номидан амалга оширилади. Давлат бошлиғи ҳам қонунда белгилаб кўйилган ҳолатларда юридик жиҳатдан жавобгар бўлади.

Хозирги кунда республика шаклининг асосан президентлик республикаси, парламентар республика, дуалистик (аралаш) республика турлари ажратиб кўрсатилади.

Президентлик республикаси. Бунда президент давлат ва ижро этувчи ҳокимият бошлиғи ҳисобланади. Президент хукуматни ўзи шакллантиради ва хукумат унинг олдида жавобгар бўлади (АҚШ, Россия, Бразилия, Аргентина, Мексика ва бошқалар). Президент умумхалқ сайловлари асосида ўз лавозимиға сайланади.

Парламентар республика. Бундай республикада хукумат парламентга ўтказилган сайловларда күпчилик овоз олган партияларга тегишли депутатлар орасидан шакллантирилadi (Италия, Истроил, Исландия, Германия ва бошқалар). Бундан ташқари, давлат бошлиғи – президент, одатда, парламент аъзолари ёки маҳсус кенгаш томонидан сайланади. Хукумат парламент олдида жавобгар бўлиб, унинг фаолият муддати парламентга бўлган сайловларгача амалда бўлади.

Дуалистик (аралаши) республика. Бундай бошқарув шаклида давлат бошлиғи – президент халқ томонидан сайланади. У хукумат бошлиғини тайинлашда расман иштирок этади, лекин хукумат бошлиғи ва аъзолари парламентдаги күпчилик томонидан шакллантирилadi (Франция, Финляндия). Бошқарувнинг бундай шаклида президент конституция асосида парламент ва хукумат ўртасида ҳал қилиб бўлмайдиган зиддиятлар келиб чиқсан ҳолатда парламентни тарқатиб юбориш ваколатига эга бўлади.

Давлат тузилиш шакли. Маълумки, ҳар қандай давлат муайян ҳудудда жойлашган бўлади. Аммо давлатнинг ҳудудий кўлами катта бўлган шароитда бир марказдан туриб давлат ҳокимиятини амалга ошириш – деярли уdda lab бўлмайдиган вазифадир. Шу сабабли, давлат ҳудудини округлар, вилоятлар, ўлкалар, штатлар, кантонлар, губерниялар; уезд сингари ҳудудларга бўлиш ҳамда шу ҳудудий тузилмаларда ҳокимиятнинг маҳаллий (ҳудудий) органларини тузиш зарурати туғилади. Ўз навбатида, ҳокимият ва бошқарувнинг марказий ҳамда маҳаллий органлари ўртасида ваколатларни бўлиш эҳтиёжи ҳам пайдо бўлади. Бу давлат (ҳудудий) тузилиши заруратини келтириб чиқарадиган асосий сабабдир.

Давлат тузилиш шаклининг оддий (унитар) ва мураккаб (федератив ва конфедератив) кўринишлари мавжуд.

Унитар тузилишдаги давлат ягона бўлиб, таркибий қисмлари суверенитет белгиларига эга бўлмаган маъмурий-ҳудудий бирликлардан иборат.

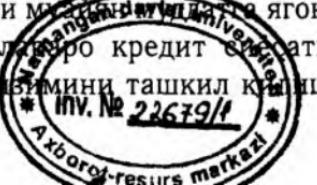
Унитар давлатга хос белгилар: қонунчилик, ижроия ва суд ҳокимияти органлари ягона тизимининг мавжудлиги; ягона конституция, қонунчилик, солиқ, молия тизимларининг мавжудлиги;

ягона фуқароликнинг жорий этилганлиги; барча ташқи муносабатлар марказий органлар томонидан амалга оширилиши.

Федератив давлат – бу мустақил бўлган бир неча давлат тузилмаларининг ихтиёрий асосда бирлашган ягона иттифоки.

Федератив давлатнинг умумий белгилари: федерация ҳудуди унинг алохига субъектларидан – штатлар, кантонлар, республикалар, ўлкалар ва бошқа ҳудудлардан иборат бўлади; федерация ва унинг субъектлари ваколатлари доираси иттифоқ шартномасида, конституциясида, ўзаро ваколатларни чегаралаш тўғрисидаги икки томонлама шартномаларда белгилаб қўйилган бўлади; федерация субъектлари ўзларининг конституциялари ва қонунчилик тизимига, олий қонунчилик, ижро, суд ҳокимиятлари тизимиغا эга бўлади; федератив давлатда иттифоқ фуқаролиги билан бир қаторда субъектларнинг ҳам фуқаролиги бўлиши мумкин; федератив давлат парламенти асосан икки палатали бўлиб, юқори палата асосан федерация субъектларининг манфаатларини ҳимоя қиласди; федератив давлатнинг ташқи сиёсатини, куролли кучларга ягона қўмондонлигини, мудофаа, молия, солик тизимларига раҳбарликни асосан федерал давлат органлари амалга оширади.

Конфедерация – бу сиёсий, ҳарбий, иқтисодий ва бошқа соҳаларда муайян мақсадларга эришиш учун ташкил қилинадиган давлатларнинг муваққат иттифоки. Конфедерациянинг белгилари: конфедерация суверенитетга эга бўлмайди, чунки ушбу тузилма тўла ички ва ташқи суверенитетга эга бўлган мустақил давлатларнинг иттифокидир; конфедерацияда марказий давлат аппарати ва ягона қонунчилик тизими мавжуд бўлмайди; конфедерация доирасида у ёки бу муаммоларни ҳал қилиш борасидаги ишларни мувофиқлаштиришга қаратилган иттифоқ органлари ташкил этилиши мумкин; конфедерацияга бирлашган давлатларнинг ўз фуқаролиги сақланиб қолинади, лекин бу давлатларнинг фуқаролари конфедерация ҳудудида эркин ҳаракатланиш (виза ва бошқа расмиятчиликларсиз) хукуқига эга бўладилар; конфедерацияда ягона солик тизими, ягона бюджет ва ягона армия мавжуд бўлмайди, лекин конфедерация субъектлари мавжуд бўлганда ягона пул тизими, божхона қоидалари, давлатларро кредит бердати, конфедерация мақсадлари учун бюджет тизимини ташкил қилиш-

лари мумкин; конфедератив давлатлар узок муддатга сақланиб қолмайды, бунда улар федерацияга айланиши ёки умуман тарқалиб кетиши мумкин.

Сиёсий режим – бу давлат ҳокимиятини амалга ошириш усул ва воситалари йиғиндицидир.

Сиёсий режим давлат ҳокимиятининг ахоли билан ўзаро муносабатлари қандай қилиб ва қандай усуллар ёрдамида амалга оширилади, ижтимоий қатламларнинг сиёсий соҳадаги ҳақиқий нисбати қандай намоён бўлади, турли жамоат ташкилотларининг сиёсий мақоми қандай, давлат органлари ўз худудларида яшовчи ахолини бошқариш бўйича амалда қандай роль ўйнайдилар, деган саволларга аниқ жавоб беради.

Давлат ва хуқук назарияси давлатчиликнинг кўп асрлик тарихида маълум бўлган сиёсий режимнинг бир неча асосий турини ажратиб кўрсатади. Аввало, барча сиёсий режимлар демократик ва нодемократик турларига бўлинади.

Демократик режим. Демократик режимда давлат ҳокимияти фаолиятига халқ томонидан тўғридан-тўғри таъсир қилишнинг самарали механизми амал қиласди. Жамият ҳаётига оид бўлган энг муҳим масалалар юзасидан қарорларнинг кўпчилик томонидан озчиликнинг манфаатлари максимал даражада эътиборга олинган ҳолда қабул қилинади. Иқтисодий фаолият соҳасида шахснинг эркинлиги таъминланади, шахсий хуқук ва эркинликлар кафолатланади, шахс конунсизлик ва ҳокимиятнинг ҳар хил суиистеъмол қилишларидан ҳимояланади. Шунингдек, барча давлат органларининг фаолияти хуқуқийлик тамоилига асосланади ҳамда ҳокимият ваколатлари тақсимланган бўлади.

Демократик режимнинг социал-демократик (тenglik, давлат томонидан ижтимоий жиҳатдан кам таъминланган шахсларга нисбатан кучли ижтимоий сиёсатнинг амалга оширилиши ва бошқалар) ва либерал-демократик (эркинлик, биродарлик, tenglik каби умуминсоний қадриятларнинг таъминланиши билан бирга, давлатнинг иқтисодиётга таъсири минимал даражада бўлади ва бошқалар) турларини ажратиш мумкин.

Нодемократик режим. Бунда ижтимоий ҳаётнинг барча соҳалари устидан давлатнинг тўла назорати ўрнатилган бўлади. Фу-

қароларнинг хукуқ ва эркинликлари амалда татбиқ этилмайди ва етарли даражада кафолатланмайди.

Нодемократик режимнинг тоталитар, фашистик ва автократик каби турлари мавжуд. Автократик режимга жамоа автократияси ва ягона шахс автократияси киради. Жамоа автократияси, ўз навбатида, аристократия ва олигархия, деб ном олган бошқарув шаклларига бўлинади. Ягона шахс автократияси деспотия, мустабидлик, шахсий ҳокимият шаклларига эга. Юқоридагилар билан бирга, тегишли адабиётларда нодемократик режимнинг фашистик, ҳарбий хунта, иркчилик шакллари ҳам кўрсатиб ўтилади.

4. Жамият ва давлат. Ўзбекистонда хукукий давлат қуриш ва фуқаролик жамиятини ривожлантириш масалалари

Жамият ва давлат ўртасидаги ўзаро муносабатлар тизимида фуқаролик жамияти ва хукукий давлат тушунчалари мухим аҳамиятга эгадир. Шу сабабли, ушбу тушунчаларга тўхталиб ўтамиз.

Фуқаролик жамияти – ҳар бир инсон манфаатини устувор билувчи, хукукий анъана ва конунларга ҳурмат мухити шакллантирилган, умуминсоний қадриятлар эъзозланадиган, инсон ҳукуқлари ва эркинликлари сўзсиз таъминланадиган, давлат ҳокимиятининг самарали жамоатчилик назорати механизмлари вужудга келтирилган, инсоний муносабатлар чукур маънавий-маданий қадриятларга таянадиган эркин демократик хукукий жамиятдир.

Фуқаролик жамиятини шакллантиришдан асосий мақсад инсон ҳаётини муҳофаза қилиш, унинг мақсадлари, манфаатларини, муайян ташкилотлар, ижтимоий институтлар, гуруҳлар, оила ва бошқа бирлашмалар орқали амалга оширишdir. Фуқаролик жамиятининг мазкур институтлари, ўз навбатида, алоҳида шахс учун унинг ҳокимият манбаи эканлигини ҳис қилишга ҳамда унинг лаёқати ва ҳаракати, обрўси жамиятда юксак қадрият сифатида тан олинишини таъминлашга хизмат қиласди.

Фуқаролик жамиятининг ҳозирги замон талқини қўйидаги хусусиятлар билан тавсифланади:

– фуқаролик жамияти – эркин инсонларнинг ҳамжамиятидир. Бунда иқтисодий жиҳатдан индивид мулкдор сифатида май-

донга чиқади. Шахс фаолият (мехнат) турини танлашда эркиндиндир. Шунингдек, фуқаро барча сиёсий хукуқлар, шу жумладан, сайлов хукуқи сохиби ҳисобланади. У сиёсий партиялар ва жамоат бирлашмаларига уюшиш хукуқига эга;

– фуқаролик жамияти очиқ ижтимоий организмдир. Унда сўз эркинлиги, танқид қилиш эркинлиги, ошкоралик, ахборот олиш ва тарқатиш эркинлиги, мамлакат ҳудудида эркин ҳаракатланиш хукуқи кафолатланади;

– фуқаролик жамияти ҳурфиксрилилк ўрнатилган жамиятдир. Унда турли манфаат ва нуқтаи назарларни ифодаловчи ижтимоий институтлар (сиёсий партиялар, касаба уюшмалари, тадбиркорлар уюшмалари, жамғармалар, клублар, федерациялар ва бошқа фуқаролик жамияти институтлари) мавжуд бўлади;

– фуқаролик жамияти – ўзини ўзи бошқариш тизимиға эга жамиятдир. Ушбу жамият муайян даражада давлатдан мустақил ҳолда ўзини ривожлантира олувчи ички салоҳият ва манбаларга эгадир. Шу боис, у давлат ҳокимиятини чегаралаш воситаларига эга бўлади. Бунда фуқаролар жамоатчилик назоратини амалга оширади, уларнинг ташаббускорлиги ва сиёсий фаоллиги рағбатлантирилади;

– фуқаролик жамияти хукуқий демократик жамиятдир. Бунда инсон хукуқлари ва эркинликларининг устуворлиги таъминланади. Жамиятда қонун устуворлигига эришилади. Хукукий давлат фуқаролик жамияти қарор топиши натижасидагина ривожланади. Улар бир-бирини тўлдиради.

Шу ўринда фуқаролик жамияти **иқтисодий, сиёсий, маънавий-ахлоқий** асосларга таянишини таъкидлаш жоиз.

Фуқаролик жамияти, аввало, хусусий мулкчиликка кенг йўл берувчи ва унга асосланувчи бозор иқтисодиёти муносабатларига, эркин иқтисодий фаолият таъминланган шарт-шароитга таянади. Айнан хусусий мулкчилик муҳити ва муносабатлари қарор топган жамиятда шахснинг мулкий мустақиллиги, иқтисодий фаолият юритишдаги эркинлиги таъминланади. Худди шу аснода шахс давлат ҳокимиятига нисбатан автоном, мустақил мавқени эгаллайди. Давлат хусусий ҳаёт соҳасига, шахс ва таш-

килотларнинг қонуний иқтисодий фаолиятига аралашмаслиги лозим.

Сиёсий нуқтаи назардан баҳолаганда, фуқаролик жамиятидаги сиёсий тизим ва сиёсий бошқарувнинг мазмун-моҳиятини ҳуқуқий давлатчилик ифода этади. Бошқача айтганда, ҳуқуқий давлат фуқаролик жамиятининг сиёсий моҳиятини, сиёсий шаклини ташкил этади.

Фуқаролик жамияти чуқур маънавий, юксак маданий инсоний муносабатлар замирига таянади. Бу жамиятнинг маънавий ҳаётидаги бир нарса устуворлик қилади, яъни инсон бенихоя даражада улуғланади, умуминсоний қадриятлар эъзозланади, улар мўтабар ва муқаддас саналади. Бунда инсоннинг қадр-қиммати, меҳроқибат, ахлоқий поклик, адолатпарварлик ва инсонпарварлик каби олий қадриятлар одамлар ўртасидаги муносабатларнинг белгиловчи мезони сифатида майдонга чиқади.

Фуқаролик жамияти билан бирга кўп ишлатиладиган тушунча – бу ҳуқуқий давлатдир. **Ҳуқуқий давлат** – бу давлат ҳуқуқий асосда ташкил топадиган ва жамият ҳаётининг барча соҳаларида ҳукуқ устувор бўладиган давлат.

Ҳуқуқий давлатнинг қуидаги белгилари ва тамойилларини кўрсатиб ўтиш мумкин: қонун устуворлиги; давлат ва давлат органларининг ҳукуқ билан алоқадорлиги; демократик ҳукуқ ва эркинликлар билан боғлиқ барча институтларнинг мавжудлиги; инсон (фуқаролар) ҳукуқ ва эркинликларининг давлат томонидан эълон килинганлиги, химоя қилиниши ва кафолатлаши; ривожланган фуқаролик жамиятининг мавжудлиги; давлат ҳокимияти ваколатларининг тақсимланганлиги; давлат ва шахснинг ўзаро масъуллиги.

Ўзбекистон Республикасининг Биринчи Президенти Ислом Каримов ўзининг кўплаб маъруза ва асарларида мамлакатимизда шакллантирилаётган инсонпарвар демократик фуқаролик жамиятининг маъно-моҳиятини, бу борада амалга оширилиши лозим бўлган вазифалар йўналишларини аниқ белгилаб берди. Жумладан, Президент қуидагиларни таъкидлайди: «Биз фуқаролик жамияти қуришга интилмокдамиз. Бунинг маъноси шуки, давлатчиликимиз ривожлана боргани сари бошқарувнинг турли хил вази-

фаларини бевосита халқقا топшириш, яъни ўзини ўзи бошқариш органларини янада ривожлантириш демакдир¹. Ислом Каримовнинг фуқаролик жамияти моҳиятига оид куйидаги фикри ҳам муҳим аҳамиятга эга: «Биз учун фуқаролик жамияти – ижтимоий макон. Бу маконда қонун устувор бўлиб, у инсоннинг ўз-ўзини камол топтиришига монелик қилмайди, аксинча, ёрдам беради. Шахс манфаатлари, унинг ҳукуқ ва эркинликлари тўла даражада рёбга чиқишига кўмаклашади. Айни вақтда, бошқа одамларнинг ҳукуқ ва эркинликлари камситилишига йўл қўйилмайди. Яъни, эркинлик ва қонунга бўйсуниш бир вақтнинг ўзида амал қиласди»². Бошқача айтганда, давлатнинг қонунлари инсон ва фуқаро ҳукуқларини камситмаслиги лозим³.

5. Ҳукуқ тушунчаси ва унинг белгилари

Ҳукуқ серқирра ва мураккаб ҳодиса бўлиб, унинг тушунчаси бутун дунёда ҳозиргacha ўз ечимини тўла топмаган долзарб масала бўлиб қолмоқда. Буюк Британиялик ҳукуқшунос Д. Уолкер шундай деб ёзади: «Ҳукуқни сўз билан таърифлашга бир неча бор ҳаракат қилинган, лекин улардан бирортаси қониқарли ва умумэътироф этилган хисобланмайди»⁴. Рус ҳуқшунос олим Н.Н. Алексеев бу борада шундай деб ёзган: «Табиатшунос олимлар табиатнинг ўзи нима, деган саволга жавоб бера олмаганларидек, ҳукуқнослар ҳам ҳукуқнинг таърифини топа олмайдилар»⁵. Америкалик ҳукуқшунос Лауренс Фридманнинг таъкидлашича эса, – «ҳукуқ ойнадек синувчан, совун пуфакларидек омонат, вақтдек тутқич бермас кўп маъноларга эга»⁶.

Шундай бўлса-да, бугунги кунда ҳукуқнинг бир нечта тушунчалари мавжуд.

¹ Каримов И.А. Ўзбекистоннинг сиёсий-ижтимоий ва иқтисодий истиқболининг асосий тамойиллари. Ватан саждагоҳ каби муқаддасидир. Т. 3 – Тошкент: Ўзбекистон, 1995. – Б.11.

² Каримов И.А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: ҳавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. – Тошкент: Ўзбекистон, 1997. – Б.173.

³ Исломов З.М. Ўзбекистон модернизациялаш ва демократик тараққиёт сари. – Тошкент: Ўзбекистон, 2005. – Б.52.

⁴ Walker D.M. The Oxford Companion to Law. 1980. – P.716.

⁵ Исламов З.М. Общество. Государство. Право. Т., 2001. – С.334.

⁶ Фридман Л. Введение в американское право. М., 1992. – С.8.

Хусусан, табиий-хуқуқий назарияда хукуқ тушунчаси инсоннинг унга туғилиши биланоқ бериладиган табиий хуқуқлар билан боғланади, умуминсоний қадриятларни ташкил қилгани учун улар давлат томонидан ўрнатилмайди, улар давлат томонидан фагат таъминланиши ва ҳимояланиши зарур. Табиий хукуқ назарияси вакиллари (Локк, Руссо, Монтескье, Гольбах, Радищев ва бошқалар) хуқуқка таъриф берар эканлар, улар давлат томонидан ўрнатиладиган позитив хуқуқдан ташқари ҳамма учун умумий бўлган ва позитив хуқуқдан устун турувчи табиий хукуқ мавжуддир, деган фикрни илгари суришади.

Норматив концепцияда хуқуқка қўйидагича таъриф берилади: хукуқ – бу давлат томонидан ўрнатиладиган ва қўриклиладиган нормалар тизимиdir. Ушбу назария вакиллари эса, (Штаммлер, Новгородцев, Кельзен ва бошқалар) хуқуқнинг юридик моҳиятини ташкил этувчи расмий белгиларни ажратиб кўрсатишади. Нормативизмга кўра, хукуқ – бу ҳокимиятнинг кўрсатмасидир. Ҳокимият хукуқ демакдир. Ҳукуқ давлатсиз мавжуд бўлмайди ва аксинча давлат ҳам хуқуқсиз мавжуд бўлмайди.

Хуқуқнинг социологик концепциясида хуқуқка таъриф беришда ҳуқуқий муносабатларга катта аҳамият берилади. «Ҳукуқ деб ҳуқуқий муносабатлар тизими, одамларнинг хукуқ соҳасидаги юриш-туришлари тан олинади»¹. Социологик назария хуқуқни реал воқелик сифатида талқин этади. Социологик мактаб намояндалари диққат марказини «жонли хукуқ», яъни хуқуқий муносабатлар тизимини, хукуқ доирасидаги одамлар хулқ-авторини ўрганишга кўчириш керак², деб таъкидлашади.

Шу ўринда хуқуқнинг бир нечта белгиларини ажратиб кўрсатиш мумкин:

1. Ҳукуқ – қонун даражасига кўтарилган ирода;
2. Ҳукуқнинг расман аниқлиги;
3. Ҳукуқнинг тизимлилиги;

¹ Бобылев А.И. Понятие, принципы, функции права. Право и политика. № 4, 2004. – С. 8.

² Исломов З.М. Давлат ва ҳуқуқнинг умумназарий муаммолари: ҳуқуқни тушуниш, ҳуқуқий онг ва ҳуқуқ ижодкорлиги. – Т.: 2005. – Б.112.

4. Ҳукуқнинг жўшқинлиги (динамизми);
5. Ҳукуқ – бу турли кишиларга тенг миқёсда бўлиш;
6. Ҳукуқнинг давлат томонидан ўрнатилиши¹.

Рус олими Бобылевнинг фикрига кўра ҳукуқнинг асосий белгилари қўйидагилардир:

1. Ҳукуқ – бу ҳукукий нормалар тизими;dir;
2. Ҳукуқ – бу ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи тизим;dir;
3. Ҳукуқ – бу инсоннинг табиий ҳукуқ ва эркинликлари йи-финдисидир;
4. Ҳукуқ жамият ва давлат томонидан ўрнатилади;
5. Ҳукуқ инсоний адолат ва шахсий эркинлик ғояларига асосланади;
6. Ҳукуқ турли ҳаётий фаолият соҳаларидаи шахснинг, жамиятнинг ва давлатнинг манфаатларини ифодалайди;
7. Ҳукуқка расмий манбаларда ўз аксини топган расмий муайян-лик хосдир;

8. Ҳукуқ умумий ва мажбурий характерга эга;
9. Ҳукуқ ижтимоий муносабатлар ва одамларнинг юриш-туришига таъсир қиласидан тизим сифатида давлат ва жамият томонидан таъминланади².

Масалан, З.М. Исломов ҳукуқнинг белгиларига ҳукуқнинг нормативлигини; ҳукуқ ўз аксини топадиган предметга эга – бу ҳокимият, давлат, жамиятдаги тартибот; ҳукуқ инсоннинг юриш-туришини тартибга солишини, унинг фикри ва хиссиётларига таъсир қилишини; ҳукуқ маҳсус – қонунчилик шаклида намоён бўлишини киритади ва бу ҳукуқнинг умумий белгилари эканлигини таъкидлади³.

6. Ҳукуқ тизими ва таркиби

Ҳукуқ тизимини ўрганиш ҳукуқнинг ички тузилишини, унинг таркибий қисмлари, бу қисмларнинг ўзаро боғлиқлигини тўғри

¹ Исламов З.М. Общество. Государство. Право. – Т.: 2001. – С.353.

² Бобылев А.И. Понятие, принципы, функции права. Право и политика. № 4, 2004. – С.9.

³ Исламов З.М. Общество. Государство. Право. – Т.: 2001. – С.348.

тушуниш имконини беради. Бошқача қилиб айтганда, хукуқ тизимини тадқиқ этиш – унинг таркибий ташкил этилишини аниqlаш, таркиб топиш ва ривожланиш принципларини кўрсатиб бериш демакдир.

Хукуқ тизимига қуйидагича таъриф бериш мумкин: хукуқ тизими – бу ижтимоий муносабатларнинг характеристи билан боғлиқ бўлган хукукнинг ички тузилиши бўлиб, у хукуқ нормалари, хукуқ институтлари ва хукуқ соҳаларининг қатъий изчилликда жойлашган тартибидир.

Хукуқ тизимининг қуйидаги таркибий элементларини кўрсатиб ўтиш жоиз:

1. Хукуқ нормаси;
2. Хукуқ институти;
3. Хукуқ соҳаси.

Хукуқ нормаси деганда, давлат томонидан ўрнатиладиган ва маъқулланадиган, муайян шаклда ифодаланадиган, ижтимоий муносабатларни тартибга солишга қаратилган умуммажбурий хулк-атвор қоидаларини тушуниш керак. Хукуқ нормаси нафақат хукуқ тизимининг, балки хукуқ соҳаси ва институтининг ҳам энг асосий, дастлабки элементи бўлиб, давлат жорий этган, бажарилиши жамиятнинг барча аъзолари учун мажбурий бўлган, ижтимоий муносабатларни тартибга соловчи турмуш қоидасидир. Хукуқ нормаси умумий, яъни ҳаммага тааллуклидир. У доимо қўлланиладиган бўлиб, унда бажариш шартлари, субъектлар ўртасидаги тартибга солинадиган ижтимоий муносабатлар, тарафларнинг хукуқ ва бурчлари, бажармаганлик учун жазо чоралари белгиланади.

Хукуқ тизимининг навбатдаги таркибий элементи – **хукуқ институтлари** деб, ўзаро боғлиқ бўлган бир турдаги ижтимоий муносабатларни тартибга соловчи хукукий нормалар гурухига айтилади. Масалан, фуқаролик хукуки соҳасида – мажбурият хукуки, мерос хукуки институтлари, жиноят хукуки соҳасида – соғлиққа қарши жиноятлар институти кабилар амал қиласи ва ҳ.к. Ушбу хукуқ институтлари ўзлари тегишли бўлган хукуқ соҳасининг ички таркибий қисмидир. Бу соҳадаги хукуқ институтлари бирлашиб, муайян хукуқ соҳасини ташкил этади.

Хуқуқ соҳаси – бу ўзига хос ижтимоий муносабатларнинг муайян соҳасини тартибга солувчи хуқуқ нормалари ва хуқуқ институтларининг йиғиндисидир. Масалан, молиявий муносабатлар – молия хуқуки соҳаси билан, меҳнат муносабатлари – меҳнат хуқуки соҳаси билан, ер билан боғлиқ муносабатлар – ер хуқуки соҳаси билан тартибга солинади ва ҳоказо. Хуқуқ соҳаси – хуқуқ тизимининг асосий қисми ва мустақил бўфини. Ҳар бир хуқуқ соҳасида умумий қисм мавжуд бўлиб, унда шу соҳага тегишли ижтимоий муносабатларни тартибга солишнинг умумий принцип ва қоидалари баён этилади.

7. Ҳуқуқ манбалари

Давлат ва хуқуқ назарияси фанида **ҳуқуқ манбаси** уч хил маънода тушунилади. Биринчидан, *моддий маънода*, яъни жамиятдаги мулкчилик шакллари, моддий шарт-шароитлар, жамият аъзоларининг қизиқишилари ва манбаатлари тушунилади. Иккинчидан, *мафқуравий маънода*, ҳуқуқнинг асоси ва манбаи сифатида турли ҳуқуқий мафкура ва таълимотлар; ҳуқуқий онг кабилар тушунилади. Учинчидан, *маҳсус юридик маънода* ҳуқуқнинг шакллари назарда тутилади.

Ҳуқуқнинг қўйидаги асосий манбалари (шакллари)ни кўрсатиб ўтиш мумкин:

1. Ҳуқуқий одат;
2. Ҳуқуқий прецедент;
3. Норматив-ҳуқуқий ҳужжат;
4. Норматив шартномалар.

Ҳуқуқнинг энг қадимги манбаларидан бири **ҳуқуқий одатдир**. Ҳуқуқий одат узок давр мобайнида амалда бўлиши натижасида шаклланган ва давлат томонидан умуммажбурий қоида сифатида тан олинган хулқ-атвор қоидасидир. Ҳар қандай одат ҳам ҳуқуқий одатга айлана олмайди, балки узок давр мобайнида амалда бўлиш натижасида одат тусига кириб, кишилар онгиде кўним-ма бўлиб қолган ҳамда жамиятда ижтимоий муносабатларни тартибга солища мухим ахамиятга эга бўлган ва давлат томонидан маъқулланган одатгина ҳуқуқий одат бўлиши мумкин.

Хукуқий прецедент – суд ёки маъмурий органнинг ёзма ёки оғзаки қарори бўлиб, бу қарор келгусида барча шунга ўхшаш ишларни кўриб чиқиш ва ҳал қилиш учун асос бўладиган намуна нормадир. Хукуқий прецедентнинг суд ва маъмурий прецедент шакллари мавжуд. Суд прецеденти АҚШ, Австралия, Буюк Британия, Канада ва Янги Зеландия каби англо-саксон хукуқ оиласи амалда бўлган давлатларда хукукнинг манбаси сифатида кенг ёйилган.

Дунё миқёсида энг кенг тарқалган хукуқ манбаси норматив-хукуқий хужжатдир. Норматив-хукуқий хужжат тегишли тартибда қабул қилинган, умуммажбурий давлат кўрсатмалари сифатида хукуқий нормаларни белгилашга, ўзгартиришга ёки бекор қилишга қаратилган расмий хужжатдир.

Норматив-хукуқий хужжат умуммажбурий хулқ-атвор қоидаларини ўз ичига олади ҳамда ўзининг қўйидаги хусусиятлари билан ижтимоий нормаларнинг бошқа турларидан ажralиб туради: 1) давлат номидан қонунда белгиланган тартибда қабул қилинади; 2) ваколатли субъектларнинг хукуқ ижодкорлиги фаолиятининг маҳсули хисобланади; 3) барча учун умуммажбурий қоидаларни ўрнатади, ўзгартиради (такомиллаштиради) ёки бекор қиласди; 4) маҳсус процессуал тартибда амалга оширилади; 5) муайян хужжатлаштирилган шаклга эга (қонун, фармон, қарор ва б.); 6) муайян турдаги ижтимоий муносабатларни тартибга солишга қаратилган; 7) уларда хукуқий қоиданинг мазмуни, яъни хукуқий муносабат иштирокчиларининг хукуқ ва бурчлари баён этилади; 8) норматив-хукуқий хужжатларда мустаҳкамланган қоидалар бажарилмаган ёки бузилган тақдирда муайян хукуқий оқибатлар келиб чиқади, қоида бўйича, давлатнинг мажбуров кучи ишга солинади.

Ўзбекистон Республикасида хукукнинг асосий шакли норматив-хукуқий хужжатлар ҳисобланади. Шу жиҳатдан олганда, Ўзбекистон Республикасининг янги таҳrirдаги «Норматив-хукуқий хужжатлар тўғрисида»ги Қонунининг 5-моддасида норматив-хукуқий хужжатларнинг қўйидаги турлари кўрсатиб ўтилган:

- 1) Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси;
- 2) Ўзбекистон Республикасининг қонунлари;

- 3) Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси палаталарининг қарорлари;
- 4) Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармонлари, қарорлари ва фармойишлари;
- 5) Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг қарорлари;
- 6) вазирликлар, давлат қўмиталари ва идораларнинг буйруқлари ҳамда қарорлари;
- 7) маҳаллий давлат ҳокимияти органларининг қарорлари.

Барча норматив-хуқуқий ҳужжатларни қонун ва қонуности ҳужжатларига бўлиш мумкин.

Қонун – давлат ҳокимиятининг олий вакиллик ва қонунчилик ҳокимияти органи томонидан ёки бевосита халқнинг хоҳиширодасига кўра (масалан, *референдум* ўтказиш йўли билан) қабул қилинган, ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи энг муҳим юридик ҳужжатdir. Қонун давлат хуқук тизимининг негизини ташкил этади, давлатнинг бошқа органлари норматив ҳужжатларига нисбатан олий юридик кучга эга бўлади.

Ўзбекистон Республикасининг «Норматив-хуқуқий ҳужжатлар тўғрисида»ги Қонуни (яни таҳрир) 6-моддасига кўра, Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси ва қонунлари, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси палаталарининг қарорлари **қонунлардир**.

Қонун ости ҳужжатлари эса, қонунга асосан ва унинг ижросини таъминлаш юзасидан чиқарилади. Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармонлари, қарорлари ва фармойишлари, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг қарорлари, вазирликлар, давлат қўмиталари ва идораларнинг буйруқлари ҳамда қарорлари, маҳаллий давлат ҳокимияти органларининг қарорлари қонун ости ҳужжатларидир.

Норматив шартномалар ҳам хуқуқнинг муҳим манбаси ҳисобланади. Икки ёки ундан ортиқ мустақил хуқук субъектлари ўртасида тузиладиган ҳамда уларнинг хуқук ва мажбуриятларини ўрнатадиган, ўзгартирадиган ёки бекор қиладиган битимларга норматив шартномалар дейилади. Норматив шартномалар, айниқса, халқaro хуқуқда катта аҳамиятга эга. Норматив шартномаларининг қуидаги турлари мавжуд: субъектларига кўра: икки то-

монлама ва кўп томонлама; хусусиятига кўра: норма ўрнатувчи ва таъсис этувчи.

8. Ҳуқуқий муносабатлар ва уларнинг тузилиши

Маълумки, одамлар доимо ўзаро ижтимоий, яъни иқтисодий, диний, оиласвий, дўстлик муносабатларига киришадилар. Улар ўтасида, шунингдек, ҳуқуқий муносабатлар ҳам юзага келади.

Ҳуқуқий муносабатлар – бу ижтимоий муносабатларнинг ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинган бир қисми бўлиб, уларнинг субъектлари субъектив ҳуқуқ ва субъектив юридик мажбуриятларга эга бўладилар.

Ҳуқуқий муносабатларнинг қуидаги белгиларини кўрсатиб ўтиш мумкин:

- ҳуқуқий муносабатлар ижтимоий субъектлар (муомала лаёқатига эга шахслар) ўртасидагина юзага келади;
- ҳуқуқий муносабатлар фақатгина ҳуқуқ нормалари асосида юзага келади;
- ҳуқуқий муносабатлар иродавий характерга эга, чунки муносабат юзага келиши учун камида битта томоннинг истаги талаб қилинади;
- ҳуқуқий муносабатлар ҳуқуқ нормаси асосида юзага келар экан, у давлат томонидан қўриқланади ва таъминланади;
- ҳуқуқий муносабат муайян предмет ёки ашёга нисбатан юзага келади ва шу асосда субъектлар ўзларига тегишли субъектив ҳуқуқ ва юридик мажбуриятларни амалга оширадилар.

Давлат ва ҳуқуқ назариясида ҳуқуқий муносабатлар турли мезонлар асосида турлича таснифланади. Жумладан, ҳуқуқ соҳаларига кўра: конституциявий, маъмурий, фуқаролик-ҳуқуқий, жиноят-ҳуқуқий, меҳнатга оид, оиласвий ҳуқуқий муносабатларни кўрсатиб ўтиш мумкин. Ҳуқуқий муносабатларнинг мазмунига кўра: умумий тартибга солувчи, нисбий, қўриқловчи; тарафларнинг аниклик даражасига кўра: мутлак, регулятив; мажбуриятлар характерига кўра: суст типдаги, фаол типдаги; субъектларига кўра: умумий, муайян (конкрет); таъсир этиш мақсадига кўра: статик, динамик; генетик ва функционал алоқаларга кўра: моддий ва процессуал ҳуқуқий муносабатларни ажратиб кўрсатиш мумкин.

Хуқуқий муносабатлар тузилишига кўра, ўз таркибига қуйидаги элементларни олади: субъект, объект, субъектив ҳуқуқ ва юридик мажбурият.

Ҳуқуқий муносабат объекти – бу ҳуқуқий муносабат субъектлари (иштирокчилари)нинг ҳуқуқ ва мажбуриятлари қаратилган нарсалар, яъни ҳуқуқий муносабатлар нимага қаратилган бўлса, ўша нарсалар унинг обьектини ташкил этади. Ҳуқуқий муносабатнинг обьектларини моддий қадриятлар (ашёлар, мулк ва б.), номоддий қадриятлар (хаёт, соғлик, шаън, қадр-қиммат ва б.), маънавий ижод маҳсуллари (адабий асарлар, санъат, мусика, фан, компьютер дастурлари ва б.) бўлиши мумкин.

Ҳуқуқий муносабат субъектлари – ҳуқуқий муносабатларнинг субъектив ҳуқуқ ва юридик мажбуриятларга эга бўлган иштирокчилари. Бундай иштирокчилар сифатида ҳуқуқ субъектлари, яъни қонунга биноан ҳуқуққа эга бўлиш ва зиммасига юридик мажбуриятларни олиш лаёкатига эга бўлган жисмоний ёки юридик шахслар намоён бўлади.

Субъектив ҳуқуқ шахсга Конституция ва қонунлар билан тақдим этилган, яъни у содир этиши мумкин бўлган хатти-ҳаракати тури ва ўлчовидир. Субъектив ҳуқуқлардан шахс хоҳласа фойдаланиши ёки хоҳламаса фойдаланмаслиги мумкин.

Бир шахсда ҳуқуқ вужудга келса, ушбу ҳуқуқни таъминловчи бошқа бир шахсда *субъектив юридик мажбурият* юзага келади. Субъектив юридик мажбурият субъектнинг содир этиши лозим бўлган хатти-ҳаракати тури ва ўлчови хисобланади.

9. Ҳуқуқбузарлик ва юридик жавобгарлик

Бугунги кунга келиб юридик адабиётларда ҳуқуқбузарликнинг қўйидаги таърифлари шакллантирилган.

Хусусан, ҳуқуқшунос олим З.М. Исломовнинг таъкидлашича, «ҳуқуқбузарлик – шахсга, мулкка, давлатга ёки умуман жамиятга зарар етказувчи ижтимоий хавфли, айбли, ҳуқуққа зид ҳараратдир»¹.

¹ Исломов З.М. Давлат ва ҳуқуқ назарияси. – Тошкент: «Адолат», 2007. – Б.883.

Шунга ўхшаш таъриф А. Сайдов ва У. Тожихоновлар томонидан бериб ўтилган: «Хуқук бузилиши шахсга, мулкка, давлатга ёки умуман жамиятга зарар келтирувчи ижтимоий хавфли, конунга қарши ҳаракатдир»¹.

Х.Т. Одилкориевнинг таъбирича, «Хуқукбузарлик – хуқук субъектининг айбли, хуқуққа зид, жамият, давлат ва шахс манфаатларига зарар келтирувчи, юридик жавобгарликни келтириб чиқарувчи қилмишдир»².

М.А. Ахмедшаева хуқукбузарликка қўйидагича таъриф беради: «давлат, жамият ва фуқаролар манфаатларига зарар етказувчи ақли расо шахснинг хуқуққа зид, айбли, жазога лойик, ижтимоий хавфли қилмишидир»³.

Н. Сабуров ва М.К. Нажимовлар хуқукбузарликка «хуқук ва муомала лаёқатига эга субъект томонидан ҳаракат ёки ҳаракатсизлик кўринишида содир этиладиган, хуқуқ нормалари талабларига зид келувчи ҳамда шахсга, мулкка, давлатга ва бутун жамиятга зарар келтирувчи ижтимоий хавфли қилмишдир»⁴, деб батафсил таъриф берадилар.

Юқоридаги таърифлардан келиб чиқсан ҳолда, **хуқукбузарликнинг қўйидаги асосий белгиларини қўрсатиб ўтиш мумкин:**

- жамият ва шахс учун ижтимоий хавфлилик;
- хуқуққа зид характерга эгалиги;
- айбли қилмиш;
- заарали оқибат келтириб чиқаради;
- кишиларнинг эрки ва онгига боғлиқ бўлган ҳолда, улар томонидан ҳаракат ёки ҳаракатсизлик шаклида амалга оширилади ва бошқалар.

¹ Сайдов А., Тожихонов У. Давлат ва хуқук назарияси. 2-жилд. Хуқук назарияси. – Тошкент: Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академияси, 2001. – Б.285.

² Давлат ва хуқук назарияси: дарслик /Х.Т. Одилкориевнинг умумий таҳрири остида. – Тошкент: Шарқ, 2009. – Б.529.

³ Ахмедшаева М.А. Ҳозирги замон давлати ва хукуки назарияси муаммолари. – Тошкент: ТДЮИ, 2008. – Б.250.

⁴ Сабуров Н., Нажимов М. Давлат ва хуқук назарияси. – Тошкент: ТДЮИ, 2009. – Б.115.

Ҳар қандай хукуқбузарлик таркиби қўйидаги элементлардан иборат бўлади:

- 1) объект, яъни хукуқий нормалар билан тартибга солинадиган ижтимоий муносабатлар;
- 2) объектив томони – хукуққа хилоф қилмишнинг ўзи, унинг натижасида келиб чиқсан ҳақиқий заарли оқибат ҳамда қилмиш билан натижа ўртасидаги сабабий боғланиш;
- 3) субъект – хукуқбузарликни содир этган муомала лаёқатига эга шахс;
- 4) субъектив томони – айбнинг мавжудлиги, яъни хукуқбузарнинг ўз қилмишига ва унинг натижаларига нисбатан қасд ёки эҳтиётсизлик шаклидаги муносабати.

Хозирги замон жамиятида ижтимоий муносабатларнинг жадал суръатларда ривожланиши билан юридик фан ва амалиётга аввал маълум бўлмаган хукуқбузарликларнинг янги кўринишлари вужудга келди. Лекин, содир этиладиган хукуқбузарликлар ғоят хилма-хил бўлишига қарамай, уларнинг ҳаммасини икки гурӯхга, яъни **жиноят ва ножӯя қилмишларга** бўлиш мумкин.

Жиноят тушунчаси Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси¹ 14-моддасида берилган. Бу тушунчада айблилиқ, хукуққа зидлик ва жазоланиш таҳди迪 каби жиҳатлар кўрсатилган ҳолда моддий белги – қилмишнинг ижтимоий хавфлилигига устунлик берилади: жиноят деб ушбу кодексда жазо қўллаш таҳди迪 билан тақиқланган айбли ижтимоий хавфли қилмиш тан олинади.

Шу ўринда, жиноят ижтимоий хавфлилик даражасининг юкори эканлиги билан бошқа хукуқбузарликлардан фарқ қилишини тъкидлаш жоиз. Хукуқшунос олим М.Х. Рустамбоевнинг фикрича, жиноят ва бошқа хукуқбузарлик ўртасидаги фарклар қўйидаги белгилар орқали намоён бўлади: 1) хукуқбузарликнинг объекти; 2) ижтимоий хавфлилик даражаси ва хусусияти; 3) хукуққа хилофлилик шакли; 4) етказилган заарнинг миқдори².

¹ Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси. Расмий нашр. – Тошкент: «Адолат», 2016. – Б.8.

² Рустамбоев М.Х. Жиноят хукуқи. Умумий қисм. – Тошкент: Илм Зиё, 2005. – Б.97.

Шунингдек, жиноят ижтимоий хавфлилик даражаси ва хусусиятига кўра, муаяйн даражада ижтимоий хавфли хусусиятга эга бошқа хукуқбузарликлардан фарқли ўлароқ, жамиятга кўпроқ зарар етказиши билан ажралиб туради.

Жиноятлар ўзининг яна бир белгиси, яъни уларнинг хукуқка хилофлилик хусусияти билан бошқа хукуқбузарликлардан фарқланади. Жиноятлар учун жавобгарлик фақат жиноят қонуни билан тартибга солиниши уни бошқа хукуқбузарликлардан ажратиб туради. Шу тариқа, жиноятлар фақат жиноят қонуни билан тақиқланади ва жиноий жазо қўллаш таҳдидини келтириб чиқаради.

Жиноятларнинг бошқа хукуқбузарликлардан яна бир фарқи шундаки, улар доимо бошқа хукуқбузарликларга қараганда жамиятга кўпроқ зарар етказади. Бунда жиноят содир этган шахсларнинг айби хавфлироқ, мотиви ўзгармас, қилмишни содир этиш усули хавфлироқ ҳисобланади.

Хукуқбузарликларга жиноятлардан ташқари ижтимоий хавфлилик даражасининг камлиги билан фарқланадиган, ижтимоий ҳаётнинг турли соҳаларида содир этиладиган, турли тажовуз объектларига ва хукуқий оқибатларга эга бўлган ножӯя қилмишлар ҳам киради.

Ножӯя қилмишлар маъмурий, фуқаровий, интизомий ҳукуқбузарликларга бўлинади. Шунингдек, юридик фанда процессуал ҳукуқбузарликлар ва солик ҳукуки нормаларини бузиш билан боғлик хатти-харакатлар фарқланади.

Фуқаровий ҳукуқбузарлик деганда, «ташкilot ва шахснинг мулкига ёки шахсига хукуқка зид ҳаракатлар билан зарар етказиш; шартнома мажбуриятларини бажармаслик, мулк эгасининг ҳукуқларини бузиш, ҳукуқка хилоф битимни тузиш кабилар тушунилиб, улар мулкий ва номулкий муносабатлар соҳасида содир этилади»¹. Бизнингча, фуқаровий ҳукуқбузарликка қўйидаги-ча таъриф бериш мумкин: фуқаровий-ҳукуқий муносабатлар иштирокчиларининг объектив ҳукуқ ва субъектив ҳукуқ нормалари-

¹ Ахмедшаева М.А. Ҳозирги замон давлати ва ҳукуки назарияси муаммолари. – Тошкент: ТДЮИ, 2008. – Б.258.

ни бузадиган ҳуқуққа зид қилмиши ёки ҳаракатсизлиги. Фуқароий ҳуқуқбузарликлар бошқа қилмешлардан маҳсус тажовуз қилиш обьекти билан ажралади. Ҳар иккала ҳолатда ҳам жавобгарлик учун ҳуқуқбузарлик таркибининг барча белгилари: ҳуқуққа зид қилмиш, заарарли оқибат, сабабий боғланиш ва айбнинг мавжуд бўлиши муҳим.

Ҳуқуқбузарликнинг яна бир тури – *бу маъмурий ҳуқуқбузарликдир*. Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексининг 10-моддасига кўра, маъмурий ҳуқуқбузарлик деганда қонун ҳужжатларига биноан маъмурий жавобгарликка тортиш назарда тутилган, шахсга, фуқароларнинг ҳукуқлари ва эркинликларига, мулкчиликка, давлат ва жамоат тартибига, табиий муҳитга тажовуз қилувчи ғайрихуқуқий, айбли (қасдан ёки эҳтиётсизлик орқасида) содир этилган ҳаракат ёки ҳаракатсизлик тушунилади.

Демак, маъмурий ҳуқуқбузарлик – бу заарар етказиш ёки уни етказиш хавфини турдириш билан борлиқ ижтимоий хавфсизлик ва ижтимоий тартиботга, мулкчиликка, фуқаролар ҳуқуқ ва эркинликларига, мавжуд бошқарув тартибига нисбатан тажовуз қилишдан иборат, лекин оғир оқибатларни келтириб чиқармайдиган шасхнинг ижтимоий хавфли ҳуқуққа зид хулқ-атвори бўлиб, бунинг учун айбдор шахс Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекс билан ўрнатилган тартибда юридик жавобгарликка тортилади.

Ножӯя қилмишлар қаторига шунингдек, *интизомий ҳуқуқбузарликларни ҳам киритиш мумкин*. Интизомий ҳуқуқбузарлик корхона, муассаса ва ташкилотлар фаолиятининг ички тартибина бузадиган ҳуқуққа зид қилмишдир. Интизомий ҳуқуқбузарликни содир қилиш билан меҳнат жамоаларининг нормал фаолияти издан чиқарилади, меҳнат, ўқув, хизмат, ишлаб чиқариш, ҳарбий интизом бузилади. Бу қилмишлар учун жавобгарлик, қоидага кўра, меҳнат қонунчилиги нормалари билан белгиланади. Й. Турсунов ва М. Усмоновалар интизомий ножӯя ҳаракатларни қуидагича таърифлайдилар: «ходим томонидан айбли ва ҳуқуққа хилоф тарзда ўз меҳнат мажбуриятларининг бажарилмаслиги»¹.

¹ Турсунов Й., Усмонова М. Меҳнат ҳуқуки. – Тошкент: ТДЮИ, 2006. – Б.165

Юридик адабиётларда, шунингдек, процессуал ҳуқуқбузарликлар гурухи ҳам ажратиб кўрсатилади. Процессуал ҳуқуқбузарликлар – бу суд жараёни иштирокчиларининг тегишли кодекс билан жавобгарлик белгиланган ижтимоий хавфли, ҳуқуққа зид, айбли қилмишларири. Процессуал ҳуқуқбузарликлар жиноий, фуқаровий ва хўжалик ишлари бўйича судларда иш юритишнинг амалга оширилишида юзага келиши мумкин. Бу турдаги ҳуқуқбузарликларнинг субъектлари суд мажлиси залида ҳозир бўлган ва ўрнатилган тартибнинг бузилишига йўл қўювчи суд процесси иштирокчилари: процессадиги томонлар (даъвогар, жавобгар; аризачи, манфаатдор шахс), учинчи шахслар, бошқа шахслар ҳуқуқлари, эркинликлари ва қонуний манфаатларини ҳимоя килиш учун судга мурожаат қилган прокурор, одил судловга қўмаклашувчи шахслар (экспертлар, таржимонлар), шунингдек, фуқаролар бўлиши мумкин.

Юридик жавобгарлик. Юридик жавобгарликнинг бир неча тушунча ва таърифларини келтириб ўтиш мумкин. Хусусан, Х.Т. Одилкориев шундай деб ёзади: «Юридик жавобгарлик – ҳуқуқбузарга нисбатан ҳуқуқ нормаларида кўзда тутилган санкциялар асосида давлатнинг мажбурлов чораларини қўллаши бўлиб, бунда айбдор шахс муайян ҳуқуқлардан (шахсий, мулкий, ташкилий ва ҳоказо) маҳрум этилади»¹.

З.М. Исломов юридик жавобгарликни содир этилган ҳуқуқбузарлик учун шахснинг давлат ҳокимият моҳиятига эга бўлган муайян чеклашларни бошдан кечириш мажбурияти, деб тавсифлайди. Юридик жавобгарлик – бу содир этилган ҳуқуқбузарлик учун шахснинг давлат ҳокимияти моҳиятига эга бўлган муайян чеклашларни бошдан кечириш мажбуриятидир².

Юридик жавобгарлик – бу ҳуқуқ нормалари санкцияларининг амалга ошиши, деганояни М.А. Ахмедшаеванинг таърифида учратиш мумкин: «Юридик жавобгарлик – бу давлатнинг

¹ Давлат ва ҳуқуқ назарияси: Дарслик //Х.Т. Одилкориевнинг таҳрири остида. – Тошкент: Шарқ, 2009. – Б.539.

² Исломов З.М. Давлат ва ҳуқуқ назарияси. – Тошкент: Адолат, 2007. – Б.899.

хукуқбузарликка нисбатан муносабат билдириши, қонунда белгиланган санкцияларни амалга ошириш усулидир»¹.

Юқоридаги таъриф ва талқинлардан келиб чиқкан ҳолда, юридик жавобгарликнинг куйидаги белгиларини кўрсатиб ўтиш мумкин:

1) давлат томонидан хукуқий нормаларда ўрнатилади, яъни амалдаги қонунчилик билан назарда тутилади;

2) давлат мажбурловига таянади;

3) маҳсус ваколатли органлар томонидан қўлланилади;

4) хукуқбузар учун муайян салбий оқибатларни келтириб чиқаради;

5) хукуқий норма санкциясини қўллаш шакли ҳисобланади;

6) процессуал шаклда юкланди;

7) фақат содир этилган хукуқбузарлик учун юзага келади;

8) хукуқбузар давлат номидан жазоланади².

Куйидаги ҳолларда юридик жавобгарлик ва ножӯя ишнинг хукуққа хилофилиги истисно қилинади:

1) акли норасолик;

2) зарурий мудофаа (шахс, жамият, давлат манфаатлари ҳимоясидан келиб чиқиб, зарар етказувчига зарурий мудофаа доирасида қаршилик кўрсатиш ёки зарар етказиши);

3) охирги зарурат (шахс, жамият, давлат манфаатларига хавф бўлганда бу хавфнинг олдини олишга қаратилган чоралар доирасидаги ҳаракатлар);

4) ижтимоий хавфлилик даражаси бўлмаган хукуқбузарлик содир этилганда;

5) буйруқ ёки фармойишни бажариш ва ҳоказо³.

Юридик жавобгарлик, ўз табиатига кўра, бир хил бўлмаганлиги сабабли, у хукуқбузарликларнинг турларига қараб **жиноий-хукуқий, фуқаровий-хукуқий, маъмурий, интизомий жавобгарлик** турларига бўлинади. Шунингдек, ҳозирги замон хукуқшунослигида конституциявий-хукуқий, моддий ва процессуал, экологик-хукуқий жавобгарлик турлари ҳам кўрсатилмоқда.

¹ Ахмедшаева М.А. Ҳозирги замон давлати ва хукуки назарияси муаммолари. – Тошкент: ТДЮИ, 2008. – Б.254.

² Ўша асар. – Б.255.

³ Ўша асар. – Б.260.

Жиноий-хуқуқий жавобгарлик – энг қаттиқ жавобгарлик тури бўлиб, уни содир этган акли расо, айбдор шахсга нисбатан давлатнинг мажбурлов жиноий-хуқуқий таъсири ўтказилади¹.

Таъкидлаш жоизки, жиноий-хуқуқий жавобгарлик қонун (Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси) билан белгиланади. Жиноий-хуқуқий жавобгарликка тортиш хуқуки фақат битта органга, яъни судга берилган.

Маъмурий жавобгарлик. Маъмурий хуқуқ нормаларида давлат бошқаруви соҳасида қўлланиладиган кенг кўламли мажбурий таъсир воситалари мустаҳкамланган. Бу нормалар нафакат маъмурий, балки давлат бошқаруви органлари амалга оширадиган фуқаролик, меҳнат, экологик, ер, божхона ва бошқа хуқук соҳаларини ҳам муҳофаза қиласди.

Фуқаровий-хуқуқий жавобгарлик. Фуқаровий-хуқуқий жавобгарлик мулкий характердаги шартномавий муносабатларни бузганлик учун вужудга келадиган жавобгарлик тури ҳисобланади. Фуқаровий-хуқуқий жавобгарликда – фуқаролик қонунчилиги қоидаларини бузган шахсларга нисбатан жабрланувчига етказилган мулкий зарарни қоплаш билан борлиқ мажбурий таъсир чораси қўлланилади.

Интизомий жавобгарлик интизомий ножӯя ҳаракат содир этганлик учун вужудга келади. Интизомий жавобгарлик – бу ўз айбли хулқ-автори билан меҳнат интизомини бузаётган ходимни коралаш, унга қонунда назарда тутилган интизомий жазо чорасининг қўлланилишидан иборат².

Назорат саволлари

1. Давлат деганда нимани тушунасиз?
2. Давлатнинг белгиларини санаб ўтинг ва уларга изоҳ беринг.
3. Сизнингча, давлат нима сабабдан вужудга келган?
4. Давлат қандай функцияларни бажаради?
5. Ўзбекистон давлат бошқарув шаклининг хусусиятларини сананг.
6. Фуқаролик жамияти деганда нимани тушунасиз?

¹ Михеев Р.И. Проблемы вменяемости, вины и уголовной ответственности. Автореферат дисс.... докт. Юрид. Наук. М., 1995. – С.23.

² Турсунов Ю., Усманова М. Меҳнат хуқуки. Тошкент: ТДЮИ, 2006. – Б.164.

7. Ҳуқуқий давлат деганда нимани тушунасиз?
8. Ҳуқуқ – бу нима?
9. Ҳуқуқнинг белгиларини санаб ўтинг, уларга қисқача изох беринг.
10. Ҳуқуқни қандай соҳаларга бўлиш мумкин?
11. Ҳуқуқ тизимининг таркибий элементларини санаб ўтинг.
12. Ҳуқуқ манбалари деганда нимани тушунасиз?
13. Ҳуқуқ лаёқати ва муомала лаёқатини тушунтириб беринг.
14. Жиноят бошқа ҳуқуқбузарлик турларидан нимаси билан фарқ қиласди?

15) Юридик жавобгарлик деганда нимани тушунасиз?

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Давлат ва ҳуқуқ назарияси / Масъул мухаррирлар Ҳ.Б. Бобоев, Ҳ.Т. Одилқориев. – Т.: Иқтисодиёт ва ҳуқуқ дунёси, 2000. – 528 б.
2. Исломов З.М. Давлат ва ҳуқуқ назарияси. – Тошкент: Адолат, 2007. – 916 б.
3. Одилқориев Х.Т., Тультеев И.Т. ва бошқ. Давлат ва ҳуқуқ назарияси: Дарслик / Проф.Х.Т. Одилқориев таҳрири остида. – Т.: Sharq, 2009. – 592 б.
4. Жавлиев Н.Б. Ҳуқуқнинг моҳияти: анъанавий ва замонавий назариялар. Ўкув қўлланма. – Т.: ТДЮИ, 2010. – 96 б.
5. Ахмедшаева М.А. Ҳозирги замон давлати ва ҳуқуқи назарияси муаммолари. Ўкув қўлланма. – Тошкент: ТДЮИ, 2011. – 236 б.
6. Исламов З. Общество. Государство. Право. (Вопросы теории). – Ташкент: Адолат, 2001. – 695 с.
7. Сабуров Н., Нажимов М.К. Давлат ва ҳуқуқ назарияси. Назорат шакллари бўйича синовга тайёргарлик кўриш учун ўқув-услубий қўлланма. – Т.: ТДЮИ, 2009. – 150 б.
8. Сабуров Н., Сайдуллаев Ш.А. Давлат ва ҳуқуқ назарияси / Ўкув қўлланма. – Тошкент. ТДЮИ, 2011. – 170 б.
9. Сайдов А., Тожихонов У. Давлат ва ҳуқуқ назарияси. I жилд. Давлат назарияси. – Т.: Адолат, 2001. – 336 б.
10. Сайдов А., Тожихонов У. Давлат ва ҳуқуқ назарияси. II жилд. Ҳуқуқ назарияси. – Т.: Адолат, 2001. – 560 б.

2-мавзу. МАЪМУРИЙ ҲУҚУҚ АСОСЛАРИ РЕЖА:

1. Маъмурий ҳуқуқ тушунчаси ва манбалари.
2. Маъмурий-хуқуқий нормалар ва муносабатлар.
3. Давлат бошқарув органлари тушунчаси ва бўғинлари.
4. Маъмурий ҳуқуқбузарлик ва жавобгарлик.

1. Маъмурий ҳуқуқ тушунчаси ва манбалари

Маълумки, ҳар бир жамиятда бошқарув мухим роль ўйнайди. Чунки, жамиятнинг нормал фаолият юритиши учун унинг турли соҳаларини ҳамда субъектларининг фаолиятини доимий равища «йўналтириш, унга раҳбарлик қилиш» зарур бўлади. Жамиятдаги энг мухим соҳалар (масалан, тиббиёт, санъат, атроф-табиий мухит, маданият, таълим ва ҳ.к. соҳалар) давлат томонидан бошқарилади. **Давлат бошқаруви** – бу давлатнинг ижтимоий муносабатларни тартибга солишга қаратилган мақсадга мувофиқ фаолиятидир.

Давлат бошқаруви соҳаси маъмурий ҳуқуқ томонидан тартибга солинади. Давлат бошқарувини ташкил этиш тартиби ва бошқарувни амалга ошириш жараёнида вужудга келадиган турли-туман ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи ҳуқуқий нормаларни ўз ичига олган ҳуқуқнинг алоҳида соҳаси **маъмурий ҳуқуқ** деб аталади.

Маъмурий ҳуқуқ қўйидаги муносабатларни тартибга солади:

– ташкилий жихатдан бири иккинчисига бўйсунадиган давлат органлари (Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Махкамаси билан вазирликлар, қўмиталар, ҳокимликлар) ўртасидаги муносабатлар;

– бир-бирига бўйсунмайдиган давлат идора органлари (икки вазирлик, икки ҳокимлик);

– давлат идора органлари ва уларга бўйсунадиган корхоналар, муассасалар, ташкилотлар ўртасидаги муносабатлар;

– давлат идора органлари ва жамоат бирлашмалари ўртасидаги муносабатлар;

– давлат идора органлари ва фуқаролар ўртасидаги муносабатлар.

Шундай килиб, давлат бошқаруви органларининг ижрочилик ва фармойиш берувчилик фаолиятининг самарадорлигини оширишга қаратилган тадбирларнинг деярли барчаси маъмурий хукук нормалари ёрдамида амалга оширилади.

Маъмурий хукуқ нормалари, давлат хукуки нормаларидан келиб чиқсан ҳолда, аввало, бошқарувга хос бўлган хусусиятларни ва турли давлат фаолияти органларининг (қонунчилик, суд, прокурор назорати ва бошқалар) ўзаро муносабатини, шунингдек, давлат бошқаруви тамойилларини мустаҳкамлайди. Маъмурий хукуқ нормалари давлат органларини ташкил этиш, қайта ташкил этиш ва тугатиш тартибини, унинг вазифа ва мақсадларини, ваколатлари ҳамда хукукий мақомини, тузилиши ва фаолият жараёнини белгилаб беради. Ушбу нормалар давлат аппаратига хизмат қилиш тартибини, хизматчиларнинг жавобгарлигини ҳам белгилайди.

Маъмурий хукуқ нормалари, шу билан бирга, бошқарилувчи обьектларнинг алоқаларини ҳам тартибга солиб туради. Ушбу нормалар режалаштириш тартибини, моддий ресурсларни тақсимлашни, иш ҳақини белгилашни ҳам мустаҳкамлайди.

Маъмурий хукуқ нормалари давлат хукуки нормаларини яна да аниқлаштириб ва тўлдириб, фуқароларнинг қўпгина хукуқ ва мажбуриятларини, уларнинг бошқарув органлари орқали амалга ошириш механизмини ҳамда ушбу хукуқларни ҳар қандай бузилишлардан ҳимоя қилишни ҳам белгилайди. Маъмурий хукуқ нормалари жамоат ташкилотлари ва жамоат органларининг хукукий мақомини ўрнатишида катта аҳамиятга эга.

Маъмурий хукуқ нафакат бошқарувни, балки бошқарилувчи фаолиятни ҳам тартибга солади. Мисол учун, йўл ҳаракати қоидалари, жамоат жойида юриш-туриш қоидалари, ов қилиш, савдо, санитария ва ёнғиндан сақлаш қоидалари ва ҳ.к. Бошқарув органлари ушбу қоидаларнинг бажарилиши устидан назоратни амалга оширади, улар бузилганда давлат мажбурлов чораларини қўллайди. Шундай қилиб, маъмурий хукуқ нормалари қандай қилмишлар (ҳаракат ёки ҳаракатсизлик) маъмурий хукуқбузарлик хисобланиши, маъмурий жавобгарлик тури ва усулини, бундай хукуқбузарликларни кўриб чикиш тартибини ўрнатади.

Маъмурий ҳуқуқ манбалари. Маъмурий-хуқуқий нормалар давлат, унинг органлари ва мансабдор шахслар томонидан қабул қилинадиган норматив-хуқуқий хужжатларда, яъни **манбаларда** мустаҳкамланади.

Маъмурий ҳуқуқнинг асосий манбаси Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси ҳисобланади. Унда давлат бошқаруви органларининг ҳуқуқий макоми ва улар фаолиятини ташкил этиш асослари, фуқароларнинг асосий ҳуқуқ ва мажбуриятлари белгилаб қўйилган.

Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси ҳам маъмурий ҳуқуқ манбалари тизимида алоҳида ўринни эгаллайди. Кодексда қандай ҳаракат ёки ҳаракатсизлик маъмурий ҳуқуқбузарлик ҳисобланишини, маъмурий ҳуқуқбузарликни содир этган шахсга нисбатан қайси орган (mansabдор шахс) томонидан қай тартибда, қанақа маъмурий жазо қўлланилиши ва ижро этилиши белгиланган.

Маъмурий ҳуқуқ манбаларига, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг Бюджет кодекси, Ҳаво кодекси, Божхона кодекси, Солик кодекси ва бошқа бир қатор кодексларни киритиш мумкин. Ушбу қонун хужжатларида фуқаролик ва бошқа ҳуқуқ соҳаларининг нормалари билан бир қаторда маъмурий ҳуқуқ нормалари ҳам ўз ифодасини топган.

Маъмурий ҳуқуқ манбалари тизимига Конституция ва кодекслар билан бир қаторда конунлар ҳам киради. Масалан, Ўзбекистон Республикасининг 2003 йил 29 августда янги таҳrirда қабул қилинган «Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси тўғрисида»ги Қонуни алоҳида ўринни эгаллайди. Ушбу қонуннинг 1-моддаси иккинчи қисмига кўра, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси давлат бошқаруви органлари тизимига ва ўзи ташкил этадиган хўжалик бошқаруви органлари тизимига бошлиқ қилади, уларнинг ҳамжиҳатлик билан фаолият кўрсатишини таъминлайди.

Шунингдек, маъмурий ҳуқуқ манбалари тизимини Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармонлари, қарорлари ва фармойишлари, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг қарорлари, вазирликлар, давлат қўмиталари ва идораларнинг буй-

руклари ҳамда қарорлари, маҳаллий давлат ҳокимияти органларининг қарорлари ҳам ташкил этади.

2. Маъмурий-хуқуқий нормалар ва муносабатлар

Ҳар қандай ҳуқуқ соҳаси ҳуқуқий нормалардан иборат бўлади. Юқорида қайд этилганлардан маълумки, маъмурий ҳуқуқ давлат бошқарувини ташкил этиш ва амалга ошириш жараёнида юзага келадиган ижтимоий муносабатларни тартибга солади. **Маъмурий-хуқуқий нормалар** давлат томонидан ўрнатилган ва санкцияланган юриш-туриш қоидалари бўлиб, улар давлат бошқаруви соҳасидаги муносабатларни тартибга солишга қаратилган. Бошқа ҳуқуқ соҳалари нормалари каби маъмурий-хуқуқий нормалар ҳам давлат томонидан муҳофаза қилинади.

Маъмурий-хуқуқий нормалар давлат бошқаруви соҳасида давлат бошқаруви органлари, давлат хизматчилари, шунингдек корхона, муассаса, ташкилотлар, меҳнат жамоалари ва фуқароларнинг қонунчилик билан рухсат этилган хулқ-атвор қоидалари чегарасини ўрнатади.

Маъмурий-хуқуқий нормалар давлат бошқаруви обьект ва субъектларининг ўзаро муносабатлари, бошқарув ва бошқариувчи фаолиятнинг қўпгина томонларининг ҳуқуқий режимини ҳамда фуқароларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятларини, уларни амалга ошириш тартиби ва кафолатларини белгилаб беради.

Маъмурий-хуқуқий муносабатлар. Маъмурий-хуқуқий муносабатлар – бу маъмурий-хуқуқий нормаларга асосланган ҳуқуқий муносабатлардир, бошқача айтганда, давлат бошқаруви жараёнида юзага келадиган ижтимоий муносабатлардир.

Маъмурий-хуқуқий муносабатларнинг қатнашчилари шу муносабатнинг субъекти ҳисобланиб, аниқ белгиланган ҳуқуқ ва мажбуриятларга эга. Маъмурий-хуқуқий муносабатларнинг мазмунини субъектларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятлари ташкил этади. Маъмурий-хуқуқий муносабатларнинг субъектларига куйидагиларни киритишимиз мумкин: давлат органлари ва уларнинг тузилмалари; мансабдор шахслар ва давлат аппаратининг бошқа хизматчилари; корхона, муассаса, ташкилотлар, уларнинг тузилмалари

ва ходимлари; Ўзбекистон Республикаси фуқаролари, чет эл фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахслар.

Маъмурий ҳуқук фанида «бошқарув субъекти», «маъмурий ҳуқук субъекти» ва «маъмурий ҳукукий муносабат субъекти» тушунчаларини фарқлай олиш лозим. Маъмурий ҳуқук субъекти нормаларда умумий ҳолда кўрсатиб ўтилган бўлиши мумкин.

Маъмурий ҳукукий муносабатлар субъекти эса – ҳамма вақт аниқ кўрсатилган бўлади.

Маъмурий ҳуқук субъекти узоқ вақт давомида маъмурий ҳукукий муносабатларга киришмаслиги, яъни маъмурий-ҳукукий муносабат субъекти бўлмаслиги мумкин.

Масалан, фуқаролар маъмурий ҳукуқбузарликни содир этмасалар, улар узоқ вақт давомида маъмурий жавобгарликка тортилмасликлари (яъни, маъмурий ҳукукий муносабатларга киришмасликлари) мумкин.

Маъмурий-ҳукукий муносабатларни иккига, яъни **доимий** ва **эпизодли** муносабатларга бўлиш мумкин. Доимий муносабатларга мисол қилиб давлат органининг унга бўйсунган корхона, муассаса билан ўзаро муносабатини тушуниш лозим. Эпизодли муносабатларга мисол қилиб фуқаронинг маълум бир ҳаракатни (масалан, тадбиркорлик фаолияти билан шуғулланиш) содир этишга рухсат беришни сўраб давлат органига мурожаат қилишини тушуниш мумкин.

Маълумки, маъмурий ҳукуқнинг кўпгина нормалари давлат бошқарувининг ташкил этилиши ва фаолият кўрсатишини, унинг тузилмаларининг, бошқариувчи обьектлар – корхона, муассаса ва ташкилотлар, шунингдек, фуқаролар билан ўзаро муносабатларини тартибга солади. Маъмурий-ҳукукий муносабатларда иштирок этувчи томонларнинг бири, яъни давлат органи ёки мансабдор шахс ҳамма вақт давлат – ҳокимият ваколатига эга бўлади.

Субъектлар ўртасида бирор хилдаги муносабат ўрнатилиши учун муайян ҳодиса ёки ҳаракат содир бўлиши лозим. Бошқача айтганда, маъмурий-ҳукукий муносабатларнинг юзага келиши, ўзгариши ёки бекор бўлиши юридик фактларга, яъни воқеа, ҳодиса, ҳаракат ёки ҳаракатсизликка боғлиқдир.

Масалан, йигитларнинг 18 ёшга тўлишлари улар билан ҳарбий бўлинмалар ўртасида муносабатларни ёки фарзанд туғилиши билан ота-она билан фуқаролик ҳолатларини қайд қилиш органлари ўртасида муносабатларнинг юзага келишига сабаб бўлади.

3. Давлат бошқаруви органлари тушунчаси ва бўғинлари

Ҳар қандай ривожланган ва демократия тамойиллари эътироф этилган давлатда ҳокимият қонунчилик, ижро ва суд ҳокимиятига бўлиниш тамойили асосида ташкил этилади. Ўзбекистон Республикасида давлат ҳокимиятининг тизими мамлакатимиз Конституциясида белгилаб қўйилган. Конституциянинг 11-моддасига биноан, Ўзбекистон Республикаси давлат ҳокимиятининг тизими – ҳокимиятнинг қонун чиқарувчи, ижро этувчи ва суд ҳокимиятига бўлиниши принципига асосланади.

Ўзбекистон Республикасида қонун чиқарувчи ҳокимият Ўзбекистон Республикасининг Олий Мажлиси томонидан амалга оширилиб, у икки палатадан – Қонунчилик палатаси (қўйи палата) ва Сенатдан (юқори палата) иборат.

Суд ҳокимияти эса, Ўзбекистон Республикаси Конституциявий суди, Ўзбекистон Республикаси Олий суди, Ўзбекистон Республикаси Олий хўжалик суди, Қорақалпоғистон Республикаси фуқаролик ва жиноят ишлари бўйича олий судлари, Қорақалпоғистон Республикаси хўжалик судидан, шу муддатга тайинланадиган фуқаролик ва жиноят ишлари бўйича вилоят ва Тошкент шаҳар судлари, фуқаролик ва жиноят ишлари бўйича туманлараро, туман, шаҳар судлари, ҳарбий ва хўжалик судлари томонидан амалга оширилади.

Шу ўринда давлат бошқаруви органлари ҳақида гапирганда Ўзбекистон Республикасининг Вазирлар Маҳкамаси мухим ўринга эгалигини таъкидлаб ўтиш лозим. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 98-моддасига кўра, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ижро этувчи ҳокимиятни амалга оширади. Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси Ўзбекистон Республикаси Бош вазири, унинг ўринбосарлари, вазирлар, давлат қўмиталарининг раисларидан иборат. Қорақалпоғистон Рес-

публикаси ҳукуматининг бошлиги Вазирлар Маҳкамаси таркибига ўз лавозими бўйича киради.

Вазирлар Маҳкамаси:

1) самарали иқтисодий, ижтимоий, молиявий, пул-кредит сиёсати юритилиши, фан, маданият, таълим, соғлиқни сақлашни ҳамда иқтисодиётнинг ва ижтимоий соҳанинг бошқа тармокларини ри-вожлантириш бўйича дастурлар ишлаб чиқилиши ва амалга оширилиши учун жавобгар бўлади;

2) фуқароларнинг иқтисодий, ижтимоий ва бошқа ҳуқуклари ҳамда қонуний манфаатларини ҳимоя қилиш бўйича чора-тадбирларни амалга оширади;

3) давлат ва хўжалик бошқаруви органлари ишини мувофиқлаштиради ва йўналтиради, уларнинг фаолияти устидан қонунда белгиланган тартибда назоратни таъминлайди;

4) Ўзбекистон Республикаси қонунлари, Олий Мажлис қарорлари, Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармонлари, қарорлари ва фармойишлари ижросини таъминлайди;

5) Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисига ҳар йили мамлакат ижтимоий-иктисодий ҳаётининг энг муҳим масалалари юза-сидан маърузалар тақдим этади;

6) ушбу Конституция ва Ўзбекистон Республикаси қонунла-рида назарда тутилган бошқа ваколатларни амалга оширади.

Вазирлар Маҳкамаси конституциявий нормалар доирасида ва амалдаги қонун ҳужжатларига мувофиқ Ўзбекистон Республикасининг бутун ҳудудидаги барча органлар, корхоналар, муассасалар, ташкилотлар, мансабдор шахслар ва фуқаролар томонидан бажарилиши мажбурий бўлган қарорлар ва фармойишлар чиқа-ради.

Вазирлар Маҳкамаси ўз фаолиятида Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси ва Ўзбекистон Республикаси Президенти олдида жавобгардир.

Амалдаги Вазирлар Маҳкамаси янги сайланган Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси олдида ўз ваколатларини зиммаси-дан сокит қиласи, бироқ Вазирлар Маҳкамасининг янги таркиби шакллантирилгунига қадар мамлакат Президентининг қарорига мувофиқ ўз фаолиятини давом эттириб туради.

Ўзбекистон Республикаси Бош вазири:

1) Вазирлар Маҳкамаси фаолиятини ташкил этади ва унга раҳбарлик қилади, унинг самарали ишлаши учун шахсан жавобгар бўлади;

2) Вазирлар Маҳкамасининг мажлисларида раислик қилади, унинг қарорларини имзолайди;

3) ҳалқаро муносабатларда Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси номидан иш кўради;

4) Ўзбекистон Республикаси қонунларида назарда тутилган бошқа вазифаларни бажаради.

Ўзбекистон Республикаси Бош вазири номзоди Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Конунчилик палатасига сайловда энг кўп депутатлик ўринларини олган сиёсий партия ёки тенг микдордаги энг кўп депутатлик ўринларини қўлга киритган бир неча сиёсий партия томонидан таклиф этилади.

Ўзбекистон Республикаси Президенти тақдим этилган Бош вазир лавозимига номзодни кўриб чиққанидан кейин ўн кун муддат ичida уни Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси палаталарининг кўриб чиқиши ва тасдиқлаши учун таклиф этади.

Бош вазир лавозимига номзод Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисида унинг номзоди кўриб чиқилаётганда ва тасдиқланадиганда Вазирлар Маҳкамасининг яқин муддатга ва узоқ истиқболга мўлжалланган харакат дастурини тақдим этади.

Бош вазир номзоди унинг учун тегишинча Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Конунчилик палатаси депутатлари ва Сенати аъзолари умумий сонининг ярмидан кўпи томонидан овоз берилган тақдирда тасдиқланган ҳисобланади.

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг аъзолари Бош вазир тақдимига биноан Ўзбекистон Республикаси Президенти томонидан тасдиқланади.

Ўзбекистон Республикаси Бош вазири ва Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Конунчилик палатаси ўртасида зиддиятлар доимий тус олган ҳолда Конунчилик палатаси депутатлари умумий сонининг камида учдан бир қисми томонидан Ўзбекистон Республикаси Президенти номига расман киритилган таклиф бўйича Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси палаталарининг

Қўшма мажлиси муҳокамасига Бош вазирга нисбатан ишончсизлик вотуми билдириш ҳақидаги масала киритилади.

Бош вазирга нисбатан ишончсизлик вотуми тегишинча Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Конунчилик палатаси депутатлари ва Сенати аъзолари умумий сонининг камида учдан икки қисми овоз берган тақдирда қабул қилинган ҳисобланади. Бундай ҳолатда Ўзбекистон Республикаси Президенти Бош вазирни лавозимидан озод этиш тўғрисида қарор қабул қиласи. Бунда Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг бутун таркиби Бош вазир билан бирга истеъфога чиқади.

Янги Бош вазир номзоди Ўзбекистон Республикаси Президенти томонидан Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Конунчилик палатасидаги барча сиёсий партиялар фракциялари билан тегишли маслаҳатлашувлар ўтказилганидан сўнг Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг палаталарига кўриб чиқиш ва тасдиқлашга тақдим қилиш учун таклиф этилади.

Олий Мажлис томонидан Бош вазир лавозимига номзод икки марта рад этилган тақдирда Ўзбекистон Республикаси Президенти Бош вазир вазифасини бажарувчини тайинлайди ва Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисини тарқатиб юборади.

Вазирлар Маҳкамасининг фаолиятини ташкил этиш тартиби ва ваколат доираси қонун билан белгиланади.

Ижро ҳокимияти органлари тизимиға олий органлардан ташқари вазирликлар, давлат қўмиталари ва уларнинг тузилмалари, республика миқёсидаги корхона, муассаса, ташкилот, концерн, корпорация, ассоциация, компания ва бошқа бирлашмалар ҳамда ҳокимлар ва ҳокимиятлар ҳам киради. Улар ўз хукукий мақомига қўра Ўзбекистон Республикасида умумий, соҳавий ва тармоклараро олий ва марказий давлат бошқарувини амалга оширадилар. Бу давлат органлари фаолияти мазмунида давлат, хўжалик ва ижтимоий-маданий қурилишга ҳамда ташқи алоқаларга ташкилий-хукукий жиҳатдан раҳбарлик қилишда намоён бўлади. Уларнинг ҳар бирининг хукукий мақомида, ташкил этилиши ва фаолиятида умумийликлар билан бир қаторда ўзига хос хусусиятлари ҳам мавжуддир.

Хар бир давлатда вазирликлар ва давлат қўмиталарининг сони давлатнинг олдида турган вазифаларнинг бажарилишини ташкил этишга караб белгиланади.

Вазирлик – ижро хокимиятининг асосий тизимларидан бири ҳисобланади. Вазирликлар белгиланган соҳада давлат сиёсатини ва бошқарувни амалга ошириш, шунингдек мазкур соҳадаги ижро этувчи органларнинг фаолиятини мувофиқлаштириш маъсадида ташкил этилади. Кўриниб турибдики, вазирликнинг маъмурий-хукукий мақоми икки асосий ҳолат билан белгиланади: биринчидан, вазирлик соҳавий орган сифатида фаолият кўрсатади; иккинчидан, мувофиқлаштирувчи давлат органи сифатида ҳаракат қиласади.

Вазирликка умумий раҳбарликни Ўзбекистон Республикаси Президенти томонидан лавозимга тайинланадиган ва лавозимдан озод қилинадиган вазир бошчилик қиласади. Вазир Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси (баъзи вазирликларда Ўзбекистон Республикаси Президенти) томонидан тайинланадиган биринчи ўринbosар ва ўринbosарларга эга бўлади.

Вазир, ўз ваколат доирасида, Ўзбекистон Республикаси қонунлари, Президент фармонлари, Вазирлар Маҳкамаси қарор ва фармоийишлари асосида ва уларни бажариш юзасидан – бўйруқлар, йўрикномалар, қоидалар, низомлар чикаради ҳамда Ўзбекистон Республикаси худудидаги вазирликлар, давлат қўмиталари, бошқа давлат органдари, корхона, муассаса, ташкилотлар; шунингдек фуқаролар бажариши мажбурий бўлган бошқа кўрсатмалар беради.

Давлат қўмитаси – ижро хокимиятининг марказий органдаридан бири бўлиб, коллегиаллик асосида тармоқлараро мувофиқлаштиришни амалга оширади, шунингдек, фаолиятнинг маълум бир соҳасида тартибига солиш вазифасини бажаради.

Давлат қўмиталарининг вазирликлардан фарки шундаки, **биринчидан**, улар коллегиал органлар тоифасига киради; **иккинчидан**, улар тармоқлараро мувофиқлаштириш вазифасини бажаради.

Давлат қўмиталари вазирликлар сингари уларга юклатилган соҳаларда мувофиқлаштириш ва умумий раҳбарлик қилишни амалга оширади. Шу жиҳатдан бу иккала давлат органи бир-бирига ўхшаб кетади, яъни уларни яқинлаштиради. Амалиётда ҳам ва-

зирликни давлат қўмитасига, ва аксинча, давлат қўмитасини вазирликка айлантириш ҳолатлари учраб туради.

Давлат қўмитаси Ўзбекистон Республикаси Президенти томонидан лавозимга тайинланадиган ва лавозимдан озод қилинадиган, кейинчалик Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси томонидан тасдиқланадиган Раис томонидан бошқарилади. Қўмита раиси Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси (баъзи қўмиталарда Ўзбекистон Республикаси Президенти) томонидан тайинланадиган биринчи ўринbosарларга эга.

Ўзбекистон Республикаси ижро ҳокимияти органлари тизимида **маҳаллий давлат ҳокимияти органлари** алоҳида ўринни эгаллади.

Маҳаллий давлат ҳокимияти органларининг ҳуқукий мақоми Ўзбекистон Республикаси Конституцияси, Ўзбекистон Республикасининг 1993 йил 2 сентябрда қабул қилинган «Маҳаллий давлат ҳокимияти тўғрисида»ги Қонуни ва бошқа меъёрий-ҳуқукий ҳужжатлар билан белгиланади.

Маҳаллий давлат ҳокимияти органларига тегишлича вилоят, туман, шаҳар ҳокимлари бошчилик қиласидиган вилоят, туман, шаҳар вакиллик (халқ депутатлари Кенгашлари) ва ижроия ҳокимияти киради.

Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 100-моддасига биноан, маҳаллий ҳокимият органлари ихтиёрига қўйидагилар киради:

қонунийликни, ҳуқукий тартиботни ва фуқароларнинг хавфсизлигини таъминлаш;

худудларни иқтисодий, ижтимоий ва маданий ривожлантириш;

маҳаллий бюджетни шакллантириш ва уни ижро этиш, маҳаллий солиқлар, йиғимларни белгилаш, бюджетдан ташқари жамғармаларни ҳосил қилиш;

маҳаллий коммунал хўжаликка раҳбарлик қилиш;

атроф-муҳитни муҳофаза қилиш;

фуқаролик ҳолати актларини қайд этишни таъминлаш;

норматив ҳужжатларни қабул қилиш ҳамда Ўзбекистон Республикаси Конституциясига ва Ўзбекистон Республикаси қонунларига зид келмайдиган бошқа ваколатларни амалга ошириш.

Маҳаллий ҳокимият органлари Ўзбекистон Республикасининг қонунларини, Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармонларини, давлат ҳокимияти юқори органларининг қарорларини амалга оширадилар, республика ва маҳаллий аҳамиятга молик масалаларни муҳокама қилишда қатнашадилар.

Вакиллик ва ижроия ҳокимиятини тегишлилигига қараб вилоят, туман ва шаҳар ҳокимлари бошқаради.

Вилоят ва Тошкент шаҳар ҳокими Ўзбекистон Республикаси Президенти томонидан қонунга мувофиқ тайинланади ҳамда лавозимидан озод этилади.

Туман ва шаҳарларнинг ҳокимлари тегишли вилоят ҳокими томонидан тайинланади ва лавозимидан озод қилинади ҳамда тегишли халқ депутатлари Кенгаши томонидан тасдиқланади.

Шаҳарлардаги туманларнинг ҳокимлари тегишли шаҳар ҳокими томонидан тайинланади ва лавозимидан озод қилинади ҳамда халқ депутатлари шаҳар Кенгаши томонидан тасдиқланади.

Туманларга бўйсунадиган шаҳарларнинг ҳокимлари туман ҳокими томонидан тайинланади ва лавозимидан озод қилинади ҳамда халқ депутатлари туман Кенгаши томонидан тасдиқланади.

Давлат бошқарувини амалга оширишда **Ўзбекистон Республикасининг Президенти** муҳим роль ўйнайди. Чунки, Президент Конституциянинг 89-моддасига кўра, давлат бошлиғи бўлиб, у давлат ҳокимияти органларининг келишилган ҳолда фаолият юритишини ҳамда ҳамкорлигини таъминлайди.

Ўзбекистон Республикасининг Президенти:

1) фуқароларнинг ҳуқуқлари ва эркинликларига, Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси ва қонунларига риоя этилишининг кафилидир;

2) Ўзбекистон Республикасининг суверенитети, хавфсизлиги ва худудий яхлитлигини муҳофаза этиш, миллий-давлат тузилиши масалаларига доир қарорларни амалга ошириш юзасидан зарур чора-тадбирлар кўради;

3) мамлакат ичкарисида ва халқаро муносабатларда Ўзбекистон Республикаси номидан иш кўради;

4) музокаралар олиб боради ҳамда Ўзбекистон Республикасининг шартнома ва битимларини имзолайди, республика томони-

дан тузилган шартномаларга, битимларга ва унинг қабул қилинган мажбуриятларига риоя этилишини таъминлайди;

5) ўз хузурида аккредитациядан ўтган дипломатик ҳамда бошқа вакилларнинг ишонч ва чақирув ёрлиқларини қабул қиласди;

6) Ўзбекистон Республикасининг чет давлатлардаги дипломатик ва бошқа вакилларини тайинлаш учун номзодларни Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Сенатига тақдим этади;

7) Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисига мамлакат ички ва ташки сиёсатини амалга оширишнинг энг муҳим масалалари юзасидан мурожаат қилиш хукуқига эга;

8) республика олий ҳокимият ва бошқарув органларининг баҳамжихат ишлашини таъминлайди; вазирликлар, давлат кўмита-лари ҳамда давлат бошқарувининг бошқа органларини Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг тақдимига биноан тузади ва тугатади, шу масалаларга доир фармонларни кейинчалик Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг палаталари тасдигига киритади;

9) Сенат Раиси лавозимиға сайлаш учун номзодни Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Сенатига тақдим этади;

10) Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг палаталари кўриб чиқиши ва тасдиқлаши учун Ўзбекистон Республикаси Бош вазири номзодини тақдим этади ҳамда уни истеъфога чиқканда, Бош вазирга нисбатан билдирилган ишончсизлик вотуми Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг палаталари томонидан қабул қилинганда ёхуд қонунда назарда тутилган бошқа ҳолларда лавозимидан озод қиласди;

11) Ўзбекистон Республикаси Бош вазирининг тақдимига биноан Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси аъзоларини тасдиқлайди ва лавозимларидан озод қиласди;

12) Ўзбекистон Республикаси Бош прокурори ва Ҳисоб палатаси раисини тайинлайди ва уларни лавозимидан озод қиласди, кейинчалик бу масалаларни Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Сенати тасдигига киритади;

13) Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Сенатига Конституциявий суд раиси ва судьялари, Олий суд раиси ва судьялари, Олий хўжалик суди раиси ва судьялари, Ўзбекистон Рес-

публикаси Марказий банки бошқарувининг раиси, Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитасининг раиси лавозимларига номзодларни тақдим этади;

14) вилоят, туманлараро, туман, шаҳар, ҳарбий ва хўжалик судларининг судьяларини тайинлайди ва лавозимларидан озод этади;

15) Ўзбекистон Республикаси Бош вазирининг тақдимида биноан вилоятлар ҳокимларини ҳамда Тошкент шаҳар ҳокимини қонунга мувофиқ тайинлайди ҳамда лавозимидан озод этади. Конституцияни, қонунларни бузган ёки ўз шаъни ва қадр-қимматига доғ туширадиган хатти-ҳаракат содир этган туман ва шаҳар ҳокимларини Президент ўз карори билан лавозимидан озод этишга ҳақли;

16) республика давлат бошқаруви органларининг ва ҳокимларнинг қабул қилган ҳужжатларини улар қонун ҳужжатлари нормаларига номувофиқ бўлган ҳолларда тўхтатади, бекор қиласди; Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси мажлисларида раислик қилишга ҳақли;

17) Ўзбекистон Республикасининг қонунларини имзолайди ва эълон қиласди; қонунга ўз эътиrozларини илова этиб, уни такроран муҳокама қилиш ва овозга қўйиш учун Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисига қайтаришга ҳақли;

18) Ўзбекистон Республикасига ҳужум қилинганда ёки тажовуздан бир-бирини мудофаа қилиш юзасидан тузилган шартнома мажбуриятларини бажариш зарурияти туфилганда уруш ҳолати эълон қиласди ва қабул қилган қарорини уч кун ичida Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси палаталарининг тасдигига киритади;

19) фавқулодда вазиятлар (реал ташқи хавф, оммавий тартибсизликлар, йирик ҳалокат, табиий офат, эпидемиялар) юз берган тақдирда фуқароларнинг хавфсизлигини таъминлашни кўзлаб, Ўзбекистон Республикасининг бутун ҳудудида ёки унинг айrim жойларида фавқулодда ҳолат жорий этади ва қабул қилган қарорини уч кун ичida Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг палаталари тасдигига киритади. Фавқулодда ҳолат жорий этиш шартлари ва тартиби қонун билан белгиланади;

20) Ўзбекистон Республикаси Куролли Кучларининг Олий Бош қўмондони хисобланади, Куролли Кучларнинг олий қўмондонла-

рини тайинлайди ва вазифасидан озод қилади, олий ҳарбий унвонлар беради;

21) Ўзбекистон Республикасининг орденлари, медаллари ва ёрлиги билан мукофотлайди, Ўзбекистон Республикасининг макалавий ва фахрий унвонларини беради;

22) Ўзбекистон Республикасининг фуқаролигига ва сиёсий бошпана беришга оид масалаларни ҳал этади;

23) амнистия тўғрисидаги хужжатларни қабул қилиш ҳақида Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Сенатига тақдимнома киритади ва Ўзбекистон Республикасининг судлари томонидан ҳукм қилинган шахсларни афв этади;

24) Миллий хавфсизлик хизмати раисини тайинлайди ва лавозимидан озод этади, кейинчалик шу масалаларга доир фармонларни Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Сенати тасдигига киритади;

25) Ўзбекистон Республикасининг Конституция ва қонунларида назарда тутилган бошқа ваколатларни амалга оширади.

Президент ўз ваколатларини бажаришни давлат идораларига ёки мансабдор шахсларга топширишга ҳақли эмас.

4. Маъмурий ҳуқуқбузарлик ва жавобгарлик

Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси 10-моддасига кўра, **маъмурий ҳуқуқбузарлик** деганда, қонун хужжатларига биноан маъмурий жавобгарликка тортиш назарда тутилган, шахсга, фуқароларнинг ҳуқуқлари ва эркинликларига, мулкчиликка, давлат ва жамоат тартибига, табиий мухитга тажовуз қилувчи файрихуқукий, айбли (қасдан ёки эҳтиётсизлик орқасида) содир этилган ҳаракат ёки ҳаракатсизлик тушунилади¹.

Демак, **маъмурий ҳуқуқбузарлик** – бу зарап етказиш ёки уни етказиш хавфини тудириш билан боғлик ижтимоий хавфсизлик ва ижтимоий тартиботга, мулкчиликка, фуқаролар ҳуқуқ ва эркинликларига, мавжуд бошқарув тартибига нисбатан тажо-

¹ Қаранг: Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси. Расмий нашр. – Тошкент: Адолат, 2016. – Б.8.

вуз қилишдан иборат, лекин оғир оқибатларни келтириб чиқармайдиган шахснинг ижтимоий ҳавфли ҳуқуқка зид хулк-атвори бўлиб, бунинг учун айбдор шахс Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси билан ўрнатилган жавобгарликка тортилади.

Маъмурий ҳуқуқбузарлик уч хил аломатни ўз ичига олади:

- 1) айбдорлик;
- 2) файриқонуний ҳаракат ёки ҳаракатсизлик;
- 3) жавобгарликнинг муқаррарлиги.

Маъмурий қонунчилик томонидан тақиқланган ҳаракат ёки ҳаракатсизлик файриқонуний ҳаракат ёки ҳаракатсизлик деб хисобланади.

Айбдорлик қасдан ёки эҳтиётсизлик натижасида юзага келиши мумкин. Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекси 11-моддасига биноан, маъмурий ҳуқуқбузарлик содир этган шахс ўз ҳаракати ёки ҳаракатсизлиги файрихуқуқий эканлигини билган бўлса, унинг заарли оқибатларига кўзи етган, юз беришини истаган бўлса ёки бу оқибатларнинг келиб чиқишига онгли равишда йўл қўйган бўлса, бундай маъмурий ҳуқуқбузарлик қасдан содир этилган, деб хисобланади.

Мазкур Кодекснинг 12-моддасига биноан эса, маъмурий ҳуқуқбузарлик содир этган шахс ўз ҳаракати ёки ҳаракатсизлиги заарли оқибатларга олиб келиши мумкинлигини олдиндан кўра билган бўлса ҳам, лекин калтабинлик билан уларнинг олдини олиш мумкин деб ўйлаган бўлса ёхуд бундай оқибатларнинг келиб чиқиши мумкинлигини олдиндан кўриши лозим ва мумкин бўлгани ҳолда олдиндан кўра билмаган бўлса, бундай маъмурий ҳуқуқбузарлик эҳтиётсизлик орқасида содир этилган деб ҳисобланади.

Маъмурий ҳуқуқбузарлик субъекти сифатида 16 ёшга тўлган, муомала лаёқатига эга фуқаролар, мансабдор шахслар, хорижий давлат фуқаролари ва фуқаролиги бўлмаган шахслар, ҳарбий хизматчилар, ички ишлар органларининг оддий ва бошлиқлар таркибидаги шахслар эътироф этилиши мумкин.

Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексидан келиб чиқсан ҳолда, қуидаги хукуқбузарлик турларини ажратиб кўрсатиш мумкин:

1. Фуқароларнинг хукуқ ва эркинликларига тажовуз қиладиган хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
2. Аҳоли соғлигини сақлаш соҳасидаги хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
3. Мулкка тажовуз қилувчи хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
4. Табиий муҳитни муҳофаза қилиш ва табиатдан фойдаланиш соҳасидаги хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
5. Саноатдаги, қурилишдаги ва иссиқлик ҳамда электр энергиясидан фойдаланиш соҳасидаги хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
6. Кишлоп хўжалигидаги хукуқбузарлик, ветеринария-санитария қоидаларини бузганлик учун маъмурий жавобгарлик.
7. Транспортдаги, йўл хўжалиги ва алоқа соҳаларидаги хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
8. Фуқароларнинг турар жой хукуқларига тааллуқли, коммунал хизмат ва ободонлаштириш соҳасидаги хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
9. Савдо, тадбиркорлик ва молия соҳаларидаги хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
10. Одил судловга тажовуз қилувчи хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
11. Жамоат тартибига тажовуз қилувчи хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.
12. Бошқарувнинг белгиланган тартибига тажовуз қилишга қаратилган хукуқбузарликлар учун маъмурий жавобгарлик.

Маъмурий жавобгарлик. Юридик жавобгарликнинг маҳсус тuri – бу **маъмурий жавобгарликдир**. Маъмурий жавобгарлик ўзининг бир қатор хусусиятларига эга. Аввало, мазкур жавобгарлик хукуқ нормаси асосида келиб чиқади, хукуқ нормаларини бузганлик учун кўлланилади, ваколатли давлат органларининг юрисдикцион актлари билан аниклаштирилади, давлат мажбурлови билан боғлиқ бўлади. Маъмурий жавобгарлик маъ-

мурий мажбурлашнинг таркибий қисми бўлиб, унинг барча сифатларини ўзида мужассам этган.

Шунингдек, маъмурий жавобгарликнинг яна қуидаги ўзига хос жиҳатларини кўрсатиб ўтиш мумкин:

биринчидан, маъмурий жавобгарликнинг асоси маъмурий хукуқбузарлик ҳисобланади;

иккинчидан, маъмурий жавобгарлик маъмурий жазо чораларини кўллаш билан боғлиқ бўлади. Маъмурий қилмишлар жиноятларга нисбатан ижтимоий хавфи камроқ бўлганилиги сабабли, маъмурий жазо чоралари жиноий жазога нисбатан юмшокроқ бўлади;

учинчидан, маъмурий жазо чоралари суд органлари томонидан ҳам, ваколатли давлат органлари томонидан ҳам қўлланилиши мумкин. Масалан, жиноий жазо факат суд томонидан қўлланилади;

тўртинчидан, маъмурий жазо маъмурий хукуқбузарликни содир этган шахсни қонунларга риоя этиш, турмуш қоидаларини ҳурмат қилиш руҳида тарбиялаш ҳамда шу хукуқбузарни ўзи томонидан ҳам янги хукуқбузарликлар содир этилишининг олдини олиш мақсадида қўлланилади.

Маъмурий жазо жавобгарликка тортиш чораси бўлиб, у маъмурий хукуқбузарлик содир этган шахсни қонунларга риоя этиш ва уларни ҳурмат қилиш руҳида тарбиялаш, шунингдек ана шу хукуқбузарнинг ўзи томонидан ҳам, бошқа шахслар томонидан ҳам янги хукуқбузарлик содир этилишининг олдини олиш мақсадида қўлланилади.

Содир этилган хукуқбузарлик учун қуидаги маъмурий жазо чоралари қўлланилади:

Жарима – маъмурий хукуқбузарлик содир этишда айланган шахсдан давлат ҳисобига пул үндиришdir. *Жариманинг* микдори маъмурий хукуқбузарлик содир этилган вактдаги, давом этаётган маъмурий хукуқбузарлик учун эса бу хукуқбузарлик аникланган вактдаги белгилаб қўйилган энг кам ойлик иш ҳақидан келиб чиқкан ҳолда белгиланади.

Ҳақини тўлаш шарти билан олиб қўйиш – маъмурий хукуқбузарликни содир этиш куроли ҳисобланган ёки бевосита шундай нарса бўлган ашёни ҳақини тўлаш шарти билан олиб

қўйиш шу ашёни мажбурий тарзда тортиб олиб, уни кейинчалик сотиб юбориш ҳамда сотищдан тушган пулни ашёнинг собиқ эгасига тортиб олинган ашёни сотиш харажатларини чегириб ташлаган ҳолда топширишдан иборатдир.

Ўқотар қуроллар ва ўқ-дориларни, бошқа ов қуролларини мусодара қилиш асосий тирикчилик манбаи овчилик бўлган шахсларга нисбатан қўлланилиши мумкин эмас.

Маъмурий хукуқбузарликни содир этиш қуроли ёки бевосита шундай нарса бўлган ашёни *мусодара қилиши* бу ашёни ҳақ тўла масдан мажбурий тарзда давлат мулкига ўтказишдан иборат бўлиб, бу чора туман (шахар) судининг маъмурий ишлар бўйича судьяси томонидан қўлланилади. Агар Ўзбекистон Республикасининг қонунларида бошқача қоида назарда тутилмаган бўлса, хукуқбузарнинг шахсий мулки бўлган ашёгина мусодара қилиниши мумкин.

Maxsus ҳуқуқдан маҳрум қилиши – муайян шахсни унга берилган maxsus ҳуқуқдан (транспорт воситаларини бошқариш ҳуқуқидан, ов қилиш ҳуқуқидан) маҳрум қилиш чораси туман (шахар) судининг маъмурий ишлар бўйича судьяси томонидан уч йилгача муддатга қўлланилади. Бундай ҳуқуқдан маҳрум қилиш муддати ўн беш кундан кам бўлмаслиги керак.

Ногиронлиги сабабли транспорт воситаларидан фойдаланадиган шахсларга нисбатан транспорт воситаларини бошқариш ҳуқуқидан маҳрум қилиш чораси қўлланилиши мумкин эмас, ушбу Кодекс 128³-моддасининг бешинчи қисмида, 128⁴-моддасининг учинчи қисмида, 131-моддасининг биринчи қисмида, 136-моддасининг биринчи қисмида назарда тутилган маъмурий хукуқбузарликлар содир этилган ҳоллар бундан мустасно.

Асосий тирикчилик манбаи овчилик бўлган шахсларга нисбатан ов қилиш ҳуқуқидан маҳрум этиш чораси қўлланилиши мумкин эмас.

Маъмурий қамоққа олиш – ушбу жазо чораси уч суткадан ўн беш суткагача муддатга, фавқулодда холат тартиби шароитида эса, жамоат тартибига тажовуз қилганлиги учун – ўттиз суткагача муддатга қўлланилади. Маъмурий қамоққа олиш туман (шахар) судининг маъмурий ишлар бўйича судьяси томонидан, фав-

кулодда ҳолат тартиби шароитида эса, шунингдек ҳарбий комендант ёки ички ишлар органи бошлиғи томонидан белгиланади.

Маъмурий қамоққа олиш чораси ҳомиладор аёлларга, уч ёшгача боласи бўлган аёлларга, ўн тўрт ёшгача бўлган боласини якка ўзи тарбиялаётган шахсларга, ўн саккиз ёшга тўлмаган шахсларга, биринчи ва иккинчи гуруҳ ногиронларига нисбатан кўлланилиши мумкин эмас.

Чет эл фуқароларини ва фуқаролиги бўлмаган шахсларни Ўзбекистон Республикаси ҳудудидан маъмурий тарзда чиқариб юбориш уларнинг Ўзбекистон Республикасига кириш хукуқи кейинчалик бир йилдан уч йилгача муддатга чекланган ҳолда, мажбурий ёки назорат остида мустақил равишда чиқиб кетишидан иборат. Маъмурий тарзда чиқариб юбориш туман (шахар) судининг маъмурий ишлар бўйича судьяси томонидан кўлланилади.

Шу ўринда Ўзбекистон Республикасининг қонунчилиги хукуқбузарни маъмурий жазодан озод қилишни ҳам назарда тутган. Хусусан, Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекснинг 21-моддасига асосан, содир этилган маъмурий хукуқбузарлик кам аҳамиятли бўлган такдирда, суд хукуқбузарни маъмурий жавобгарликтан озод этиб, уни огоҳлантириш билан кифояланиши мумкин. Агар маъмурий хукуқбузарлик тўғрисидаги ишни кўриб чиқувчи бошқа орган (мансадор шахс) содир этилган маъмурий хукуқбузарликнинг кам аҳамиятлилиги ҳақида холосага келса, иш хукуқбузарни маъмурий жавобгарликтан озод қилиш ҳақида масалани ҳал этиш учун ушбу Кодекснинг 308¹-моддасида белгиланган тартибда судга юборилади.

Назорат учун саволлар

1. Маъмурий хукуқ деганда нимани тушунасиз?
2. Маъмурий хукуқ манбаларини санаб беринг.
3. Маъмурий-хукукий норма тушунчасига таъриф беринг.
4. Маъмурий-хукукий муносабат ва унинг субъектлари нимадан иборат эканлигини тушунтиринг.
5. Ўзбекистон Республикаси давлат бошқаруви органларини санаб беринг.
6. Маъмурий хукуқбузарлик деганда нимани тушунасиз?

7. Маъмурий жавобгарлик ва унинг белгиларини тушунтириб беринг.

8. Маъмурий жазо тушунчаси ва унинг турларини тушунтириб беринг.

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Алимов Х.Р. Маъмурий хукуқ. Дарслик. – Т.: Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академияси, 1995. – 203 б.

2. Алимов Х.Р., Махмудов А.А., Исмоилов Н.Т. Маъмурий хукуқ. Дарслик. 2-нашр. – Т.: Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академияси, 2003. – 367 б.

3. Козлов Ю.М. Административное право: Учебное пособие. М.: Юристъ, 2003. – 318 с.

4. Хамедов И. Административное право. Учебник.- Т.: УМЭД, 2004. – 234 с.

5. Эркин Xожиев, Тўлқин Xожиев. Маъмурий хукуқ: Бакалавриатнинг 5380100 – Юриспруденция йўналиши талабалари учун дарслик / Масъул мухаррир: ю.ф.д., проф. М.Х. Рустамбоев. – Т.: 2006. – 800 б

6. Худойбердиева В., Xожиев Э. Маъмурий хукуқ. Ўкув қўлланма. – Т.: ТДЮИ, 2001. – 98 б.

7. Erkin Xojiyev, To'lqin Xojiyev. Ma'muriy huquq. Darslik. – Т.: «Fan va texnologiya», 2008. – 608 b.

8. Ma'muriy huquq: Darslik/X.T. Odilqoriyorov, I. Ismailov, N.T. Ismailov va boshq.; prof. X.T. Odilqoriyorov va B.E. Qosimovning umumiy tahriri ostida. – Т.: O'zbekiston Respublikasi IIV Akademiyasi, 2010. – 640 b.

9. Xван Л.Б. Административное право Республики Узбекистан. Курс лекций. – Т.: – 2010.

10. Хамедов И.А., Xван Л.Б., Цай И.М. Административное право Республики Узбекистан. – Т.: Konsauditinform-nashr – 2012.

3-мавзу. МОЛИЯ ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ

РЕЖА:

1. Молия ҳуқуки предмети ва тизими.
2. Молиявий-ҳуқуқий муносабатлар.
3. Ўзбекистон Республикасида молиявий назорат.
4. Молия ҳуқуки бўлими сифатида бюджет ҳуқуки асослари.
5. Солиқ ҳуқуки тушунчаси.

1. Молия ҳуқуки предмети ва тизими

Маълумки, давлатнинг муҳим фаолият йўналишларидан бири – бу молиявий фаолиятдир. Давлатнинг ушбу соҳада юзага келадиган, ўзгарадиган ва тугалланадиган ижтимоий муносабатлар молия ҳуқуки томонидан тартибга солинади. Молия ҳуқуки давлатнинг марказлаштирилган ва марказлаштирилмаган пул жамғармаларини ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш жараёнлари билан боғлиқ бўлган ижтимоий муносабатларнинг барча турларига ўзининг тартибга солиш таъсирини кўрсатади.

Молиявий фаолият соҳасидаги ижтимоий муносабатларни ҳуқуқий тартибга солиш ушбу муносабатларнинг барча қатнашчилари учун мажбурий бўлган хулқ-автор қоидаларини молия ҳуқуки нормаларида мустаҳкамлаш йўли билан амалга оширилади. Бундай қоидаларни ўрнатиш орқали давлат аслида молиявий фаолият соҳасида ва у билан боғлиқ бўлган муносабатларда юзага келадиган ўз функцияларини амалга оширишнинг муайян ҳуқуқий тартибини яратади. Аниқ ижтимоий муносабат молиявий муносабатдир, шу боисдан ҳам у қўйидаги ҳолларда молия ҳуқуқининг тартибга соловчи таъсирига учрайди: *биринчидан*, унда тегишли давлат органи, албатта, қатнашганида; *иккинчидан*, бу орган молиявий фаолиятни амалга ошириш учун унга берилган ваколатлардан фойдаланганда.

Молия ҳуқуки предмети – давлат фаолияти турларидан бири, яъни молиявий фаолият доирасидаги чекланган ижтимоий муносабатлардир. Ушбу муносабатлар давлатнинг марказлаштирилган ва марказлаштирилмаган пул жамғармаларини режали асосда ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш бўйича

давлат фаолиятини амалга ошириш жараёнида юзага келади, ўзгарида ва тугалланади.

Молия ҳуқуқи – бу давлат молиявий фаолияти соҳасида, яъни ривожланишнинг муайян босқичида давлат вазифалари ва функцияларини амалга ошириш учун зарур бўлган марказлаштирилган ва марказлаштирилмаган пул маблағларини режали ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш жараёнида юзага келадиган ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи ҳуқук нормалари йиғиндисидир.

Иктиносидий ислоҳотларни амалга ошириш, мулкчиликнинг турли шакллари ва бозор муносабатларини ривожлантириш молиявий ҳуқуқий нормаларнинг жиддий янгиланишини талаб қилади. Уларда бозор муносабатларини ривожлантириш шароитларида давлат молия сиёсатининг асосий йўналишлари, мақсади ва вазифалари мустаҳкамланади.

Молия ҳуқуқи бюджет тизими ва пул муомаласини мустаҳкамлаш, валюта муносабатларини тартибга солиш, қимматли қофозлар бозорини ривожлантириш, молиявий назорат самарадорлигини ошириш ва х.к. бўйича давлат томонидан кўриладиган чора-тадбирлар тизимида муҳим роль ўйнайди.

Бозор иктиносидёти ривожланиши учун амалга оширилиши талаб қилинадиган молия соҳасидаги мазкур чора-тадбирлар молия конунчилигига ўз ифодасини толган.

Ўзбекистон Республикаси молиявий конунчилигининг асосий негизини Ўзбекистон Конституцияси ташкил этиб, унда давлат молиявий муносабатлари ва молиявий фаолиятини ҳуқуқий тартибга солишнинг асосларини мустаҳкамловчи маҳсус «Молия ва кредит» боби берилган.

Республикада мустақиллик йилларида бир қанча асосий конунчилик ҳужжатлари қабул қилинган бўлиб, улар ҳозирги ривожланиш босқичида давлатнинг молиявий фаолияти ҳуқуқий негизини яратади. Уларга «Банклар ва банк фаолияти тўғрисида»ги, «Ўзбекистон Республикасининг Марказий банки тўғрисида»ги, «Қимматли қофозлар бозори тўғрисида»ги, «Валютани тартибга солиш тўғрисида»ги, Бюджет кодекси, Солик кодекси ва бошқа конунлар киради.

Ушбу қонунчилик хужжатларида молия ҳуқуқи нормалари ифодаланган бўлиб, улар молия механизмини тубдан ислоҳ қилишни муваффақиятли амалга ошириш ва унинг давлатимиз ижтимоий-иктисодий ривожланишига таъсирини кучайтиришга кўмаклашиш учун қаратилган.

Молия ҳуқуқи ўзининг ички тузилиши ва тизимиға, яъни кўплаб бир-бири билан ўзаро узвий боғлиқ бўлган бутун бир элементларга эга бўлиб, унда молиявий-ҳуқуқий нормалар муайян изчилликда бирлашади ва жойлашади.

Молия ҳуқуқи тизими деганда, унинг молиявий муносабатлар билан объектив белгиланган ички тузилиши, молиявий-ҳуқуқий нормаларнинг муайян изчилликда бирикуви ва жойлашишини тушунмоқ керак¹.

Ҳуқукнинг кўпгина тармоқлари сингари молия ҳуқуқи икки қисмга бўлинади: **умумий** ва **максус** қисмлар.

Умумий қисм молия ҳуқуқининг давлат молияси тушунчасини белгилайдиган нормалари, давлат молиявий фаолиятининг ҳуқуқий шакллари ва услублари ҳамда унинг принциплари, молиявий фаолиятни амалга оширувчи органлар тизими ва уларнинг ҳуқуқий ҳолати, молиявий назоратнинг шакл ва услублари ҳамда бошқа умумий хусусиятдаги молиявий-ҳуқуқий нормаларни бирлаштиради. Молия ҳуқуқининг умумий қисми нормалари давлатнинг бутун молиявий фаолияти доирасида амал қиласи ва унинг учун умумий аҳамиятга эгадир.

Максус қисм тегишли молия ҳуқуқи институтларини ўз ичига қамраб олган айрим бўлимлар доирасидаги ҳуқуқий муносабатларни тартибга солувчи нормаларни белгилайди. Бўлимда бир турдаги молиявий муносабатлар гурухини тартибга солувчи молиявий-ҳуқуқий нормалар мажмуи берилган. Молия ҳуқуқи институти бўлимга қараганда мазмун жиҳатидан нисбатан тор ва ўзаро яқин бўлган молиявий муносабатларни тартибга солувчи ҳуқуқий нормаларни бирлаштиради.

¹ Финансовое право: Учебник / Отв. ред. Н.И. Химичева. 3-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 2003. 51-б.; Тедеев А.А., Парыгина В.А. Финансовое право: Учебник. – М.: Изд-во Эксмо, 2004. 23–24-блар; Крохина Ю.А. Финансовое право России: Учебник для вузов. – М.: Норма, 2004. – С.71–72.

Молия хуқуқининг махсус қисми қўйидаги бўлимлардан иборат: бюджет хуқуқи, давлат даромадларини ҳуқуқий тартибга солиш, давлат харажатларини ҳуқуқий тартибга солиш ва бошқалар.

Тартибга солинаётган муносабатларнинг бир турлилиги белгиси бўйича бўлимга бир неча молия хуқуқи институтлари кириши мумкин (масалан, «Бюджет хуқуқи» бўлимига бюджет тузилиши, бюджет жараёни, давлат мақсадли жамғармалари институтлари киради ва бошқалар).

Молия хуқуқининг махсус қисмига молия хуқуқи институтлари кириб, уларда банк фаолияти, пул муомаласи, ҳисоб-китоб муносабатлари, валютани тартибга солиш ва қимматли коғозларни ҳуқуқий тартибга солиш соҳасидаги муносабатларни тартибга солувчи нормалар гурухланган. Анъанага кўра, молия хуқуқига оид дарсликларда ушбу кўрсатилган молия хуқуқи институтлари мустакил бўлимда бирлаштирилади.

Молия хуқуқи тизимида объектив мавжуд бўлган иқтисодий категория сифатидаги молия тизими ўз ифодасини топган. Молиялар бирлиги Умумий қисмда хуқукий ифодасини топган. Махсус қисмнинг тузилиши молия тизими элементларини, унда айрим бўғинларнинг ажратилишини акс эттиради.

Хуқук тизимининг илмий асосланганлиги, унинг объектив мавжуд муносабатлар асосида тузилиши молиявий-хуқукий нормаларнинг энг тўғри қўлланиши учун имкон беради ва натижада конунчиликни мустаҳкамлашга ва молия хуқуқи томонидан ўзининг фаол ролини бажаришга ёрдам беради.

2. Молиявий-хуқукий муносабатлар

Молиявий-хуқукий муносабат хуқукий муносабатларнинг муайян бир турини ташкил этади, яъни ҳар қандай хуқукий муносабатга хос бўлган умумий хусусиятлар унга ҳам хосдир.

Шу билан бирга, молиявий-хуқукий муносабатлар айрим ўзига хос хусусиятларга ҳам эга бўлиб, бу хусусиятлар уларни хуқукий муносабатларнинг бошқа турларидан ажратиш учун имкон беради. Ушбу хусусиятлар уларнинг юзага келиш соҳаси (давлат молиявий фаолияти), молиявий-хуқукий тартибга солишнинг ўзига хослиги

(давлат молиявий фаолиятини амалга оширувчи орган хоҳиш-иродасининг императивлиги ва бир томонламалиги), ҳуқуқий тартибга солиш обьекти ва бошқалари билан белгиланади.

Молия ҳуқуқига оид маҳсус адабиётларда кўрсатилишича, молиявий-ҳуқуқий муносабатларнинг қўйидаги хусусиятларини кўрсатиб ўтиш мумкин:

Биринчидан, молиявий-ҳуқуқий муносабатлар факат давлат пул жамғармаларини режали ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш жараёнида юзага келади. Улар асосан давлат ва ижтимоий ҳаётнинг маҳсус соҳасида, яъни давлатнинг айнан молиявий фаолияти соҳасида вужудга келади;

иккинчидан, молиявий-ҳуқуқий муносабатлар аксарият ҳолларда мулкий муносабатларнинг бир тури сифатида вужудга келади, чунки ушбу муносабатлар обьекти сифатида пул маблағлари қатнашади. Молиявий-ҳуқуқий муносабатлар доимо пул маблағлари сабабли юзага келади;

учинчидан, молиявий-ҳуқуқий муносабатлар томонларидан бири сифатида ҳамма вақт давлат ёки унинг ваколатли органи қатнашади. Молиявий-ҳуқуқий муносабатларнинг мазкур хусусияти шу билан изоҳланадики, молиявий-ҳуқуқий муносабатларнинг асосий обьекти ҳисобланган молиявий фаолият тўғридан-тўғри ва бевосита давлатнинг хоҳиш-иродаси ва манфаатларини ифодалайди. Айни шу давлат бутун жамият манфаатлари йўлида марказлаштирилган пул маблағлари жамғармаларини яратади ва тасарруф этади, иқтисодиёт ва ижтимоий соҳани молиялаштиришни ташкил этади.

Демак, **молиявий-ҳуқуқий муносабат** – бу давлат молиявий фаолиятида юзага келадиган, мулкий хусусиятга эга бўлган молиявий-ҳуқуқий норма билан тартибга солинган ижтимоий муносабатdir. Унинг қатнашчилари молиявий-ҳуқуқий норма билан белгиланган ва кафолатланган мажбуриятлар ҳамда ҳуқуқлар эгалари ҳисобланади.

Молиявий-ҳуқуқий муносабатларнинг бир қанча **турларини** ажратиб кўрсатиш мумкин. Масалан, молия тизимишининг тегишли бўғинига қараб, бюджет, солик, давлат кредитини ташкил этиш бўйича, сувурта, пул муомаласи ва ҳисоб-китоблар, валютани

тартибга солиш ва ҳ.к. соҳасидаги хуқукий муносабатларни ажратиш мумкин.

Шунингдек, молиявий-хуқукий муносабатларни *моддий ва процессуал* ҳуқукий муносабатларга ажратиш қабул қилинган. *Моддий* молиявий-хуқукий муносабатлар молия хуқуки субъектларининг молиявий-хуқукий нормалар материалларида мустаҳкамланган хуқук ва мажбуриятларини амалга ошириш воситаси ҳисобланади. *Процессуал* молиявий-хуқукий муносабатлар давлат пул жамғармаларини тақсимлаш тартиби, улардан фойдаланишни назорат қилиш шакл ва услубларини белгилаш муносабати билан юзага келади.

Молиявий-хуқукий муносабатлар томонлари ўртасидаги юридик алоқа хусусиятига қараб, уларнинг вертикал ва горизонтал турларини ажратиш мумкин.

Давлат молиявий фаолияти соҳаси учун *вертикал* муносабатлар хос бўлиб, уларнинг моҳияти шундан иборатки, бир томонда ҳокимият ваколатлари мавжуд, иккинчисида эса, улар йўқ. Демак, бу хуқукий муносабатларда, масалан, фуқаролик-хуқукий муносабатлар учун хос бўлган юридик тенглик йўқ. *Горизонтал* молиявий-хуқукий муносабатлар амалда ва юридик жиҳатдан ўзаро тенг бўлган томонлар ўртасида, яъни бир томон иккинчи томон учун мажбурий бўлган буйруқ бериш бўлмаган ҳолда мавжуд бўлиши мумкин. Бир томонлама юридик ҳокимият хужжатни чиқаришдан олдин келадиган келишув босқичида томонлар тенг хуқуқка эгадир. Бу турдаги муносабатлар кўпинча Молия вазирлиги билан Давлат солиқ қўмитаси ўртасида солиқ солиш масалалари бўйича норматив-хуқукий хужжатларни, хусусан, амалдаги қонунчилик билан белгиланган у ёки бу турдаги солиқларни ҳисоблаш ва бюджетга тўлаш бўйича йўриқномаларни тайёрлаш ва тасдиқлаш вақтида юзага келади.

3. Ўзбекистон Республикасида молиявий назорат

Молиявий ресурсларни бошқаришнинг қонунийлиги ва самарадорлиги бўйича қабул қилинган нормалардан четга чиқиш ҳолларини аниқлаш, бундай четга чиқишлилар мавжуд бўлганида эса, уларни бартараф этиш ва олдини олиш бўйича тегишли

чораларни ўз вактида қабул қилиш зарур бўлади. Бу ерда гап молиявий назорат ҳақида бормоқда.

Молиявий назорат ҳукуқ нормалари билан тартибга солинган, давлат ва нодавлат органлари ҳамда хўжалик юритувчи субъектларнинг молия ресурсларини бошқариш қонунийлиги ва самарадорлигини белгилаш, молия интизомини таъминлаш ҳамда аниқланган тартибузарликларни тугатиш ва огохлантириш бўйича ўз вактида чора-тадбирлар қабул қилишга доир фаолиятидир.

Молиявий назорат *объекти*, авваламбор, молия тизимининг барча бўғинларидаги моддий ишлаб чиқариш ҳамда ноишлаб чиқариш соҳаларида молиявий ресурсларни шакллантириш ва улардан фойдаланиш жараёнида юзага келадиган пул муносабатлари ҳисобланади. Молиявий назоратнинг амал қилиш кўлами хўжалик муносабатларининг бутун мажмуини ҳам ўз ичига қамраб олади.

Молиявий назоратнинг *субъекти* – давлат органлари, шунингдек молиявий қонунчиликка риоя этилиши устидан текширишларни олиб бориш бўйича тадбирларни амалга ошириш ваколатига эга бўлган нодавлат ташкилотлари ва муассасалари ҳисобланади.

Молиявий назорат қатор вазифаларни бажаради. Улардан бири – бу «молиявий ресурсларнинг ахволини назорат этишдан иборатдир. Ушбу назорат давлат бюджети олдидаги мажбуриятларнинг ўз вактида ва тўлиқ ижро этилишини, марказлаштирилган ва марказлаштирилмаган пул жамғармаларидан фойдаланишга доир операцияларнинг тўғри амалга оширилишини текширишни назарда тутади»¹.

Молиявий назоратнинг вазифаларига корхоналар, ташкилотлар томонидан уларнинг тасарруфидаги пул маблағлари (бюджет маблағлари, банк ссудалари ва х.к.)дан тўғри фойдаланилиши ҳамда ташкилотлар, корхоналар ва муассасалар томонидан молиявий операциялар, ҳисоб-китобларни амалга ошириш ва пул маблағларини саклашга оид қоидаларга риоя этилишини текшириш ки-

¹ Финансовое право: Учебник / проф. О.Н. Горбунова. – М.: Юристъ, 1996. – С.47.

ради. Шунингдек, молиявий назоратнинг яна бир вазифаси сифатида молия соҳасида хуқуқбузарликларнинг олдини олиш ва чеклашни кўрсатиб ўтиш мумкин.

Молиявий назорат вазифаларини амалга ошириш натижасида молиявий фаолиятда қонунийлик принципи томонларидан бирини ифодалайдиган молия *интизоми* мустаҳкамланади. Молия *интизоми* деганда, давлат ва хўжалик юритувчи субъектлар пул жамғармаларини ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш вақтида белгиланган кўрсатмалар ва тартибга қатъий риоя этилиши тушунилади. Молия интизоми талаблари юридик ва жисмоний шахслар ҳамда давлат органлари учун амал қиласди. Шундай қилиб, молиявий назорат давлат манфаатларини таъминлайди ва аниқ жисмоний шахслар ва хўжалик юритувчи субъектларнинг хуқук ва манфаатларига риоя этилиши (масалан, бюджетга тўловлар бўйича имтиёзлар бериш тўғрисидаги қонунларга риоя этилиши, солиқлар тўғри олиниши ва ҳ.к.ни назорат этиш)га ёрдам беради.

Молиявий назорат бир қанча элементлардан таркиб топган бўлиб, уларнинг мажмуи мураккаб бўлган мақсад тизимида ифодаланади. Молиявий назорат тизимини қуидаги элементлар ёки тузилмавий даражаларга ажратиш тўғридир: *давлат назорати, аудиторлик назорати* (уни мустақил назорат деб ҳам атасади), *ички назорат* (яъни хўжалик субъектлари, ташкилотлар ва муассасалар даражасида амалга ошириладиган назорат)¹.

4. Банк ҳукуки тушунчаси ва тизими

Маълумки, банклар ҳар қандай давлат молия-кредит тизимининг таркибий қисмини ташкил этиб, ушбу тизимнинг самарали фаолият юритишида мухим ўринга эга. Уларнинг фаолияти шу қадар турли-туманки, банкларнинг ҳақиқий мазмун-моҳиятини аниқлаш ниҳоятда қийин. Улар нафакат пул муомаласи ва кредит муносабатларини ташкил этади, балки инвестициялаш, қимматли қорозлар олди-сотдиси, мулк эгаси ёки маблағларни тақсимловчилар билан тузилган шартномалар бўйича пул маблағларини

¹ Финансовое право: Учебник / проф. О.Н. Горбунова. – М.: Юристъ, 1996. – С.605.

бошқаришни ҳам амалга оширади. Банклар маслаҳатчилар сифатида, иқтисодий дастурларни мухокама этишда қатнашади ва ҳ.к.

Ўзбекистон Республикасининг «Банклар ва банк фаолияти тўғрисида»ги Қонунининг 1-моддасида банк тушунчасининг таърифи ўз ифодасини топиб, мустаҳкамлаб берилгани бежиз эмас. Унга мувофиқ, *банк – тижорат ташкилоти бўлиб, банк фаолияти деб ҳисобланадиган қуидаги фаолият турлари мажмуини амалга оширадиган юридик шахсdir*:

юридик ва жисмоний шахслардан омонатлар қабул қилиш ҳамда қабул қилинган маблағлардан таваккал қилиб кредит бериш ёки инвестициялаш учун фойдаланиш;

тўловларни амалга ошириш.

Банкнинг ушбу таърифи уни тижорат ташкилоти сифатида тавсифлайди, бу ташкилот жисмоний ва юридик шахсларнинг тижорат операцияларига хизмат кўрсатиш учун даъват этилган бўлиб, фойда олиш учун ўз таваккалчилиги ва хатарига асосан ҳаракат қиласи. Шу билан бирга, бозор иқтисодиёти мамлакатлари банк тизимида тижорат фойдасини олиш банкларнинг асосий вазифаларидан бири саналади. Аммо бу вазифа ўзлари учун устувор ҳисобланмаган банклар ҳам мавжуд бўлиб, улар ўз иш-фаолиятини кўзлаган максадларига мувофиқ равишда олиб бормоқда. Гап Марказий банклар¹ ҳақида кетяпти, уларнинг асосий вазифаси мамлакат бутун кредит тизимига раҳбарлик қилиш, ҳукумат молия операцияларини амалга ошириш, тижорат банкларининг вактинча бўш турган маблағларини ва мажбурий захираларини саклаш ва ҳ.к.дан иборат. Улар давлат пул белгиларини эмиссия қилиш бўйича монопол ҳукуқка эга бўлиб, унинг пул-кредит сиёсати бош ўтказгичлари ҳисобланади.

Шундай қилиб, **банк фаолиятининг моҳияти** тўғрисида гапириладиган бўлса, унинг асосини пул-кредит сиёсатини ташкил этиш ва пул белгиларини имитация қилиш деб ҳисоблаш мумкин.

¹ Бошқа мамлакатларда улар бошқача аталиши ҳам мумкин, масалан: АҚШда – Федерал резерв система, Буюк Британияда – Англия Банки ва ҳ.к.

Банк хукуқи деганда банк фаолиятини амалга ошириш жараёнида юзага келадиган ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи хукуқ нормалари мажмуини тушуниш лозим. Хукуқнинг **бу соҳаси** банкларнинг хукуқий мақоми ҳамда уларнинг фаолиятини тартибга солишга қаратилган оммавий-хукуқий ва хусусий-хукуқий нормаларни ўз ичига қамраб олади.

Банк қонунчилиги деганда, ваколатли давлат органлари томонидан ўз ваколати доирасида қабул қилинган ҳамда банк тизими ва банк фаолиятини тартибга солувчи норматив-хукуқий **хужжатлар** мажмуи тушунилади.

Банк қонунчилиги тизими ҳар хил турдаги норматив-хукуқий **хужжатларни** ўз ичига қамраб олади. Бу, авваламбор, қонунчилик **хужжатлари** бўлиб, уларда давлатнинг банк фаолияти соҳасидаги сиёсатига оид энг муҳим масалалар мустаҳкамлаб берилган. Бундай **хужжатларга** «Ўзбекистон Республикасининг Марказий банки тўғрисида»ги, «Банклар ва банк фаолияти тўғрисида»ги, «Валютани тартибга солиш тўғрисида»ги қонунлар, Фуқаролик кодекси **ва бошқалар** киради.

Банк тизимини ислоҳ қилиш ва янада ривожлантириш, банк **фаолиятини** такомиллаштириш соҳасидаги асосий, принципиал, устувор қоидалар Ўзбекистон Республикаси Президенти фармонлари ва қарорлари билан чиқарилади ва тасдиқланади. Ўзбекистон Республикаси Президентининг айни шу фармонлари ва қарорларида қабул қилинадиган туб қарорларнинг мақсадли йўналиши **ва уларни** амалга ошириш механизми очиб берилади¹.

Фармонларда кўрсатиб ўтилган қоидалар **Хукумат** қарорлари², Марказий банкнинг кўп сонли норматив хужжатларида янада аниклаштирилиб, реал механизм билан мустаҳкамлаб берилади.

¹ Ўзбекистон Республикаси Президентининг «Банк тизимини янада эркинлаштириш **ва** ислоҳ қилиш борасидаги чора-тадбирлар тўғрисида»ги 2000 йил 21 мартағи ПФ-2564-сонли Фармони (Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Ахборотномаси, 2000 йил, 4-сон, 110-модда).

² Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг «Банк тизимини ислоҳ қилишга доир қўшимча чора-тадбирлар тўғрисида»ги 2000 йил 24 мартағи 104-сонли қарори.

Амалдаги қонунчилик Ўзбекистон Республикаси **банк тизимининг** икки даражали тузилмасини мустаҳкамлаб берган бўлиб, у бозор иқтисодиёти мамлакатлари учун хосдир.

Биринчи даража – Ўзбекистон Республикаси Марказий банки бўлиб, у мамлакатнинг бутун банк тизимига бошчилик қилиб, унга раҳбарликни амалга оширади. Унинг функциялари ўзининг асосий кўринишлари билан бозор иқтисодиёти ривожланган давлатларда бундай банклар бажарадиган вазифаларга ўхшашдир.

Иккинчи даража – тижорат банклари тизими бўлиб, унга акциядорлик, хусусий, аралаш турдаги банклар, чет эл капитали иштирокидаги банклар ва бошқалар киради. Тижорат банклари мамлакат банк тизимининг негизини ташкил этади. Уларнинг асосий вазифаси омонатларни жалб этиш, уларни қарз олувчилар ўртасида таксимлаш, хисоб-китоб операцияларини амалга оширишдан иборат. Хўжалик юритувчи субъектлар ва қарз маблағларининг бошқа истеъмолчилари учун тижорат банклари кредитларнинг асосий манбай хисобланади.

Амалдаги Ўзбекистон Республикаси банк тизими банк фаолиятини муҳим даражада марказлаштирасликка асосланган бўлиб, иккинчи даражадаги банкларнинг мустақиллигини юкори даражага олиб келди. Аммо давлат мамлакатнинг молиявий манфаатларини, шунингдек, банкларнинг фактик ва потенциал мижозлари манфаатларини химоялаш мақсадида банк фаолиятини тартибга солиш функцияларини ўз зиммасида сақлаб қолади. Бундай тартибга солишнинг асосий шакли ҳукуқнинг фуқаролик, маъмурий ва бошқа тармоқлари нормаларини ўз ичига олган юридик ҳужжатларни қабул қилишдан иборат.

Банк фаолиятини ҳукукий тартибга солишда молия ҳукуқи нормалари катта роль ўйнайди. Ўзбекистон ҳукуқ тизимининг ушбу тармоғи унинг ўзига хос бўлган давлат ҳокимият кўрсатмаларига асосланган молиявий муносабатларни тартибга солиш услубларидан фойдаланиб, банк тизими фаолиятининг барқарорлиги ва хавфсизлигини ҳамда бозор қайта қуришлари шароитларида мамлакатни ижтимоий ва иқтисодий ривожлантиришнинг асосий вазифаларига жавоб бера оладиган давлат пул-кредит ва валюта сиёсатининг самарали олиб борилишини таъминлайди.

5. Молия ҳуқуқи бўлими сифатида бюджет ҳуқуқи асослари

Ҳар бир суверен ва мустакил давлат ўз бюджетига эга бўлиб, Ўзбекистон Республикасининг ҳам ўз Давлат бюджети мавжуд. Амалдаги қонунчиликка мувофиқ Ўзбекистоннинг Давлат бюджети Республика бюджети, Қорақалпогистон Республикаси бюджети ва маҳаллий бюджетларни ўз ичига қамраб олади (Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 122-моддаси).

Давлат бюджети деганда давлат функцияларини бажариш учун зарур бўлган, давлат ҳокимияти ва бошқарув органлари томонидан ҳар йили тузиладиган ва тасдиқланадиган марказлаштирилган пул маблағлари жамғармасини ташкил этиш ва ундан фойдаланиш бўйича асосий молиявий режа тушунилади. Давлат бюджетининг ахамияти ва мақсади шу билан белгиланадики, у барча молиявий режаларни мувофиқлаштиради, марказлаштирилган пул маблағларининг асосий қисми у орқали ўтади, унинг даромадлар ва харажатлар қисми жамиятнинг барча тармоқлари ва соҳалари билан боғлиқдир.

Ўзбекистон Республикасининг 2013 йил 26 декабрда қабул қилинган ҳамда 2014 йил 1 январдан кучга кирган Бюджет кодекси¹ **Ўзбекистон Республикасининг Давлат бюджетига (Давлат бюджети)** «давлатнинг давлат вазифалари ва функцияларини молиявий жиҳатдан таъминлаш учун мўлжалланган марказлаштирилган пул жамғармаси» деб таъриф берилган.

Ўзбекистон Республикаси Давлат бюджети икки, яъни даромадлар ва харажатлар қисмларидан иборат. Унинг даромадлар қисмida қонунчиликда назарда тутилган барча манбалар бўйича тушумларнинг ҳажмлари акс эттирилиб, уларга, авваламбор, белгиланган соликлар ва йигимларнинг барча турлари ҳамда бошқа даромадлар киради. Харажатлар қисми бюджет маблағларидан фойдаланишининг аниқ миқдори ва йўналишларини назарда тутади.

Давлат бюджетининг асосий ижтимоий-иктисодий ахамияти давлат пул маблағларининг марказлаштирилган жамғармаларини

¹ Ўзбекистон Республикасининг Бюджет кодекси // Ўзбекистон Республикаси қонун хужжатлари тўплами, 2013 йил, 52-1-сон.

ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш жараёнида юзага келадиган муносабатларни ҳукуқий тартибга солиш зарурлигини белгилайди. Бу муносабатлар молиявий-ҳукуқий нормаларнинг максус гуруҳи билан тартибга солиниб, улар молия ҳукуқи бўлимларидан бири – бюджет ҳукуқини ташкил этади. Демак, **Ўзбекистон Республикаси бюджет ҳукуқини** давлат бюджети маблағларини ташкил этиш, тақсимлаш ва улардан фойдаланиш бўйича юзага келадиган ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи молиявий-ҳукуқий нормалар мажмуи сифатида белгилаш мумкин.

Ўзбекистон Республикаси бюджет ҳукуқи давлат бюджет қурилиши ва бюджет тизими, бюджет тизими даромадлари ва харажатлари тузилмаси, уларнинг турли даражадаги бюджетлар ўртасида тақсимланиши, давлат ва унинг маъмурий-худудий тузилмалари ваколати, бюджет жараёни ва бюджет назоратини белгиловчи молиявий-ҳукуқий нормалар мажмуидан иборат, дейиш мумкин.

Бюджет ҳукуқи субъектлари жумласига:

- 1) давлат ва унинг маъмурий-худудий тузилмалари;
- 2) давлат ҳокимияти ва барча даражадаги бошқарув органлари;
- 3) давлат ва маҳаллий корхоналар, ташкилотлар ва муассасалар киради.

Биринчи гуруҳга Ўзбекистон Республикаси, Қорақалпоғистон Республикаси, вилоятлар, Тошкент шаҳри, туманлар, туманларга қарашли шаҳарлар кириб, улар бюджет соҳасида ҳукуқ ва мажбуриятларга эгадирлар. Бошқача айтганда, тегишли даражадаги бюджет ҳукуқи айни шу субъектларга тегишли бўлиб, уларнинг ваколатли органлари ва ҳокимият ижроия органларига тааллуқли эмас, бу органлар бюджет ҳукуқий муносабатларида, умуман, давлат ёки унинг тегишли маъмурий-худудий тузилмалари номидан ва уларнинг манфаатлари йўлида иштирок этади. Республика бюджети, Қорақалпоғистон Республикаси бюджети, маъмурий-худудий тузилмаларнинг бюджетлари мавжуд бўлиб, у ёки бу давлат ҳокимияти ва бошқаруви органининг бюджетлари бўлмаслиги айни мана шу билан изоҳланади. Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш худудий бирликлари – посёлкалар, қишлоқлар, овул ва маҳал-

лаларнинг бюджет ҳуқуқи субъектлари бирмунча бошқача. Амалдаги қонунчиликка мувофиқ, улар ўз бюджетлари ҳуқуқига эга бўлмасдан, бюджет ҳуқуқий муносабатларида маҳаллий бюджетдан маблағ олувчилар сифатида қатнашади.

Бюджет ҳуқуки *иккинчи гуруҳи* субъектларига барча дара-жадаги вакиллик органлари (Олий Мажлис, ҳалқ депутатлари Кенгаши), умумий ваколатли ҳокимият ижроия органлари (Вазирлар Маҳкамаси, маҳаллий давлат ҳокимияти органлари), молия-кредит органлари тизими (Ўзбекистон Республикаси Молия вазирлиги ва унинг тасарруфидаги молия органлари: Коракал-погистон Республикаси Молия вазирлиги, тегишли ҳокимиятларнинг молия бўлимлари), Марказий банк ва тижорат банклари киради¹.

Ўзбекистон Республикаси Давлат бюджети таркибида давлат мақсадли жамғармалари тўпланиши муносабати билан ушбу жамғармаларни шакллантириш ва харажат қилиш бўйича ҳуқуқ ва мажбуриятлар ўз зиммасига юклатилган органлар ҳам бюджет ҳуқуки мазкур гурухининг субъектлари сифатида иштирок этишади.

Бюджет ҳуқуки *учинчи гуруҳ* субъектлари ноишлаб чиқариш соҳасидаги республика ва маҳаллий бюджет ташкилотлари, мамлакат иқтисодиётини ривожлантириш бўйича давлат мақсадли дастурлари ва чора-тадбирларини амалга оширувчи давлат ва маҳаллий ишлаб чиқариш корхоналаридан иборат.

Бюджет ҳуқуқий муносабатларининг ўзига хос хусусияти яна шундаки, улар бир йилдан ортиқ вақт давом эта олмайди, одатда, молия йилининг охирида тугайди. Бу шу нарса билан белгиланадики, давлат бюджети фақат бир молия йили учун қабул қилинади, қонунчиликда бу биринчи январдан бошланиб, ўттиз биринчи декабрга қадар бўлган давр тушунилади.

¹ Молия вазирининг 2001 йил 29 декабрдаги 130-сонли буйруғи билан тасдиқланган Ўзбекистон Республикаси Давлат бюджетини тузиш ва ижро этиш қондаларига мувофиқ Ўзбекистон Республикаси Марказий банки ва тижорат банклари Республика бюджети, Коракапогистон Республикаси бюджети ҳамда вилоятлар ва Тошкент шахар бюджетларининг касса ижроси бухгалтерия хисобини юритади. Уларнинг зиммасига, шунингдек, Ўзбекистон Республикаси Давлат бюджети маблағларининг харажат қилиниши устидан назорат ўрнатиш вазифаси ҳам юклатилган (Қондаларнинг 237 ва 253-моддалари).

Бюджет хукуқи нормалари, бошқа молиявий-хукуқий нормалар каби, *моддий ва процессуал* нормаларга бўлинади. Бунинг устига, бюджет хукуқида ушбу нормалар молия хукуқининг бошқа бўлимларига нисбатан кўпроқ аниқ ажратилганлигини кузатиш мумкин. Шу муносабат билан адабиётларда мавжуд бўлган бюджет хукуқи нормаларини «шартлиликнинг муайян улушлари билан» моддий ва процессуал нормаларга бўлиш ўзини тўлиқ оқламайди¹.

Моддий бюджет нормалари бюджет курилиши ва бюджет тизими, бюджетларнинг даромад ва харажатлар таркиби, давлат органларининг бюджет соҳасидаги ваколати ва ҳ.к.ни мустаҳкамлаб беради. *Процессуал* нормалар жараён хусусиятига эга бўлиб, бюджет хукуқининг моддий нормаларини амалга оширишнинг юридик шакли ҳисобланади. Улар бюджетларни ва уларнинг ижроси тўғрисидаги ҳисботларни тузиш, кўриб чиқиш, тасдиқлаш ва ижро этиш тартибини ҳамда бюджет жараёни соҳасида бюджет хукуқи субъектлари ваколатларини амалга оширишнинг аниқ хукуқий шаклларини белгилаб беради.

Бюджет хукуқи нормалари унинг *манбалари* бўлган турли норматив-хукуқий ҳужжатларда мустаҳкамланган. Бюджет хукуқининг дастлабки нормалари Ўзбекистон Республикаси Конституциясида кўрсатилган бўлиб, унинг тегишли нормалари бюджет курилиши ва давлат бюджет тизими асосларини белгилаб беради (122-модда), вакиллик ва ижроия органларининг бюджетни тартибга солиш соҳасидаги ваколатини мустаҳкамлаб беради (78, 100-моддалар).

Бюджет хукуқининг манбалари тизимида 2013 йил 26 декабрда қабул килинган Ўзбекистон Республикасининг Бюджет кодекси муҳим аҳамият касб этади. Ушбу Кодекс Ўзбекистон Республикасининг бюджет тизими бюджетларини (бундан буён матнда бюджет тизими бюджетлари деб юритилади) шакллантириш, тузиш, кўриб чиқиш, қабул килиш, тасдиқлаш, ижро этиш, давлат

¹ Финансовое право. Учебник./Под ред. проф. Н.И. Химичевой. – М.: БЕК, 1996. – С.116–117.

томонидан маблағ жалб қилиш ва бюджет тўғрисидаги қонун ҳужжатлари ижросини назорат қилиш соҳасидаги муносабатларни тартибга солади (Кодекснинг 2-моддаси).

6. Солик ҳуқуқи тушунчаси

Давлатнинг энг муҳим белгиларидан бири – бу унда соликларнинг жорий қилинганлигидир. Соликлар товар ишлаб чиқариши ва давлатнинг пайдо бўлиши билан бирга вужудга келган бўлиб, улар оммавий ҳокимиятнинг асосий ажралмас қисмлари бўлган армия, суд, давлат аппарати фаолиятини ҳамда давлатнинг бошқа эҳтиёжларини моддий жиҳатдан таъминлаш учун зарурдир.

Соликлар – давлат бюджетининг даромад қисмига ўтказиладиган, юқори қонунчилик ҳокимият органларининг ҳужжатларига асосан юридик шахслар ва фуқаролар томонидан беғараз, муйян миқдорда ва белгиланган муддатларда умумдавлат эҳтиёжларини қондириш учун тўланадиган мажбурий тўловлардир.

Ўзбекистон Республикаси Солик кодексининг 12-моддасига кўра, соликлар деганда ушбу Кодексда белгиланган, муайян миқдорларда ундириладиган, мунтазам, қайтариб берилмайдиган ва беғараз хусусиятга эга бўлган, бюджетга йўналтириладиган мажбурий пул тўловлари тушунилади.

Давлат органларининг соликларни белгилаш, амалга киритиш ва бекор қилиш бўйича ваколатлари ҳамда соликлар келиб тушадиган давлат бюджет тизими даражасига қараб *умумдавлат ва маҳаллий соликлар* ажратилади.

Умумдавлат соликларининг ўзига хос хусусиятлари шундан иборатки, улар, одатда, республика бюджетига тўғридан-тўғри келиб тушади, Ўзбекистон Республикаси қонунчилик ҳужжатлари билан белгиланади, бекор қилинади ва жорий этилади ҳамда мамлакатнинг барча ҳудудида ундириб олинади.

Маҳаллий соликлар ва ииғимлар ҳам, умумдавлат соликлари каби, Ўзбекистон Республикаси қонунчилик ҳужжатлари билан белгиланади ва бекор қилинади. Мазкур ҳолда уларнинг умумдавлат соликларидан фарқи маҳаллий соликларнинг айrim турларини жорий этиш тартибидадир. Мол-мулк солиги ва ер солиги Ўзбекистон Республикаси қонунчилик ҳужжатлари билан

жорий этилади ҳамда мамлакатнинг барча ҳудудларида ундириб олиниади. Бошқа маҳаллий солиқлар, гарчи Ўзбекистон Республикаси қонунчилик хужжатлари (Солиқ кодекси) билан белгиланган бўлса-да, улар Қорақалпоғистон Республикаси, вилоятлар ва Тошкент шаҳар давлат ҳокимият органларининг қарорлари билан амалга киритилади. Демак, улар хуқуқий маъноси бўйича кўрсатилган органларнинг тегишли қарорлари қабул қилинган тақдирдагина мамлакатнинг у ёки бу ҳудудида ундириб олиниши мумкин. Маҳаллий солиқларнинг бошқа фарқли белгиси шундаки, улар тўлиқ маҳаллий бюджетлар ҳисобига ўтказилади.

Солиқ кодексининг 23-моддасига кўра, Ўзбекистон Республикаси ҳудудида қўйидаги солиқлар ва бошқа мажбурий тўловлар амал қиласди.

Солиқларга қўйидагилар киради:

- 1) юридик шахслардан олиниадиган фойда солиғи;
- 2) жисмоний шахслардан олиниадиган даромад солиғи;
- 3) қўшилган қиймат солиғи;
- 4) акциз солиғи;
- 5) ер қаъридан фойдаланувчилар учун солиқлар ва маҳсус тўловлар;
- 6) сув ресурсларидан фойдаланганлик учун солиқ;
- 7) мол-мулк солиғи;
- 8) ер солиғи;
- 9) ободонлаштириш ва ижтимоий инфратузилмани ривожлантириш солиғи;
- 10) транспорт воситаларига бензин, дизель ёқилғиси ва газ ишлатганлик учун олиниадиган солиқ.

Бошқа мажбурий тўловларга қўйидагилар киради:

- 1) ижтимоий жамғармаларга мажбурий тўловлар:
ягона ижтимоий тўлов;
- 2) Республика йўл жамғармасига мажбурий ажратмалар;
Республика йўл жамғармасига мажбурий ажратмалар;

Республика йўл жамғармасига йиғимлар;

2¹) бюджетдан ташқари Умумтаълим мактаблари, касб-хунар коллажлари, академик лицейлар ва тиббиёт муассасаларини реконструкция қилиш, мукаммал таъмирлаш ва жиҳозлаш жамғармасига мажбурий ажратмалар;

3) давлат божи;

4) божхона тўловлари;

5) айрим турдаги товарлар билан чакана савдо қилиш ва айрим турдаги хизматларни кўрсатиш хукуки учун йиғим.

Ушбу модданинг иккинчи ва учинчи қисмларида кўрсатилган соликлар ва бошқа мажбурий тўловлар умумбелгиланган соликлардир.

Ушбу Кодексда белгиланган ҳолларда ва тартибда солик солишнинг соддалаштирилган тартибида тўланадиган қуйидаги соликлар қўлланилиши мумкин:

ягона солик тўлови;

ягона ер солиги;

тадбиркорлик фаолиятининг айрим турлари бўйича қатъий белгиланган солик.

Ушбу модда иккинчи қисмининг 1–6-бандларида, учинчи қисмининг 1–4-бандларида, бешинчи қисмининг иккинчи ва тўртинчи хатбошларида назарда тутилган соликлар ҳамда бошқа мажбурий тўловлар **умумдавлат соликлари** ва бошқа мажбурий тўловлардир. Ушбу модда иккинчи қисмининг 7–10-бандларида, учинчи қисмининг 5-бандида, бешинчи қисмининг учинчи хатбошисида назарда тутилган соликлар ҳамда бошқа мажбурий тўловлар **маҳаллий соликлар** ва **бошқа мажбурий тўловлар** жумласига киради.

Солик тўловчилар бўйича юридик шахслардан олинадиган соликлар ва жисмоний шахслардан олинадиган соликлар ажратилади. Биринчи гурӯхга юридик шахслар даромади ёки фойдасига солинадиган соликлар, иккинчи гурӯхга эса, жисмоний шахслар даромади ёки фойдасидан олинадиган соликлар киради. Кўпгина умумдавлат ва маҳаллий соликлар жисмоний шахслар томонидан ҳам, юридик шахслар томонидан ҳам тўланади, масалан, акциз солиги, ер ости бойликларидан

фойдаланганлик учун олинадиган солик, ер солиғи, мол-мулк солиғи ва ҳ.к.

Соликларни белгилаш ва ундириб олиш билан боғлиқ ижтимоий муносабатлар молия ҳуқуқи предметининг бир қисмини ташкил этади, яъни солик ҳуқуқи молия ҳуқуқининг институти хисобланади.

Солик ҳуқуқи деганда, соликларни белгилаш ва ундириб олиш жараёнида юзага келадиган ижтимоий муносабатларни тартибга соловчи молиявий-ҳуқуқий нормалар мажмуи тушунилади.

Солик ҳуқуқи нормалари кўп сонли норматив-ҳуқуқий хужжатлар – **солик ҳуқуқи манбаларида** назарда тутилган. Бу хужжатлар ўзининг ҳуқуқий шакли ва мазмуни бўйича турли-туман бўлиб, улар бир-бири билан ўзаро узвий боғланган ҳолда муайян тизимни ташкил этади.

Солик муносабатларини ҳуқуқий тартибга солиш асослари Ўзбекистон Республикаси Конституциясида мустаҳкамлаб берилган. Хусусан, мамлакатимиз Конституциясининг 123-моддасида республика ҳудудида ягона солик тизими амал қилиши, соликларни жорий қилиш ҳуқуқи эса, факат Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисига тегишли эканлиги назарда тутилган. Бундан ташқари, Конституциянинг 51-моддасида фуқароларнинг қонунчилик билан белгиланган соликларни тўлаш мажбурияти мустаҳкамлаб берилган.

Солик муносабатларини тартибга солишга маҳсус бағишлиланган норматив хужжатлар ичida 2007 йил 25 декабрда қабул қилинган ва 2008 йил 1 январдан эътиборан кучга кирган Ўзбекистон Республикасининг Солик кодекси етакчи ўринни эгаллайди. Бу – мустақил Ўзбекистон тарихида қонунлар мажмуасини ўз ичига олган биринчи қонунчилик ҳужжати бўлиб, соликқа доир барча муносабатларни бир бутун ҳолда тартибга солади. У солик тизимининг ҳуқуқий асослари, солик тўловчиларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятлари, солик ишлари тартиботи ҳамда солик қонунчилигини бузганлик учун жавобгарликни белгилайди, соликлар рўйхати, уларни жорий этиш, амалга киритиш ва ундириб олиш тартибини мустаҳкамлаб беради. Солик ҳуқуқининг муҳим манбаи Ўзбекистон Республикаси Конституциясида мустаҳкамлаб берилган.

ликаси Президентининг фармонлари бўлиб, улар воситасида бозор қайта қуришлари шароитларида бизнинг давлатимиз солик сиёсатининг энг принципиал масалалари тартибга солинади. Уларда давлатимиз солик тизимини такомиллаштириш ва уни бозор ислоҳотлари талабларига мувофиқлаштириш бўйича қабул қилинаётган асосий чора-тадбирларнинг мақсадли йўналиши белгиланади.

Солик хукуки манбалари ичидаги Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси қарорлари катта роль ўйнайди. Ҳукумат қарорларини қабул қилиш йўли билан солик муносабатларини оператив давлат-хукукий тартибга солиш жараёни амалга оширилади. Хусусан, бу – Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг навбатдаги молия йилига мўлжалланган Давлат бюджети макроиктисодий кўрсаткичлари ва параметрлари прогнози тўғрисидаги қарорларига тегишли. Уларда умумдавлат солиқларининг ставкалари аниқлаштирилади, бюджет тизими даражалари бўйича тартибга солинадиган солиқлар тақсимланади, маҳаллий солиқлар ва йигимларнинг чегара микдорлари белгиланади (уларни тегишли худудларда амалга киритиш хукуки жойлардаги маҳаллий ҳокимият органларига берилади) ва х.к.

Солик хукуки манбаларидан бўлган энг кўп сонли гурухни идоравий норматив ҳужжатлар ташкил этади. Улар, одатда, Ўзбекистон Республикаси Давлат солик қўмитаси ва Молия вазирлигининг биргаликдаги қарорлари билан қабул қилинади. Масалан, бу – амалдаги қонунчилик билан белгиланган умумдавлат солиқлари ҳамда маҳаллий солиқлар ва йигимларнинг аниқ турларини ҳисоблаб ёзиш ва тўлаш тартиби тўғрисидаги йўрикномалар, шунингдек, солик солишининг у ёки бу масалалари юзасидан норматив тусдаги тушунтиришлардир. Айрим ҳолларда солик солиш масалалари бўйича норматив ҳужжатлар Ўзбекистон Республикаси Давлат солик қўмитаси ва Молия вазирлиги томонидан Марказий банк, Давлат божхона қўмитаси, Ташки ишлар вазирлиги ва бошқа давлат органлари билан ўзаро келишув бўйича қабул қилинади.

Солик тўловчи юридик ва жисмоний шахс бўлиб, унинг зиммасига қонун билан ўз маблағлари ҳисобидан солик тўлаш мажбурияти

юклатилган. Солиқ субъекти ҳамма вакт ҳам аниқ солиқ тўловчи бўлавермайди. Солиқ оғирлигини бошқа шахс зиммасига юклаш имкониятига боғлик ҳолда солиқ эгаси, яъни амалда солиқ тўловчи шахс деган тушунча ҳам бор. Солиқ эгаси, масалан, акцизости товарлар ҳамда қўшилган қиймат солиғи солинадиган товарлар, ишлар ва хизматлар истеъмолчилари ҳисобланади.

Солиқ солиши объекти – солиқ тўловчининг даромади ёки мулки бўлиб, ундан солиқ суммаси ҳисоблаб ёзилади ва солиқ солиши учун асос бўлиб хизмат қиласиди. Масалан, ер солиғи объекти – ерга эгалик хукуки ҳисобланади, бевосита ернинг ўзи эмас (мазкур ҳолда ер солиқ солиши предметидир).

Солиқ солиши бирлиги солиқ солиши объектининг бир қисми бўлиб, унга солиқ ставкаси белгиланади (даромаднинг 1 сўми, ер участкасининг 1 кв.м.) ва ҳ.к.

Солиқ ставкаси – солиқ солиши бирлигига белгиланадиган солиқ катталиги. Солиқ ставкаси фоизларда ёки қатъий суммада белгиланади. Солиқ тўловчининг даромадига нисбатан фоизларда ифодаланган солиқ ставкаси *солиқ квотаси* деб аталади. Фоизлар ставкаси асосан даромадларга солиқ солища қўлланилади ва солиқ солиши бирлигидан фоизларда белгиланади (масалан, юридик шахсларнинг солиқ солинадиган даромади ҳар бир сўмидан 20 фоиз микдорида солиқ олинади). Бизнинг республикамиз солиқ қонунчилиги бўйича фоиз ставкалари акциз солиғи, қўшилган қиймат солиғи, жисмоний шахслар мулкига солинадиган солиқ ва бошқаларга белгиланган. Қатъий ставкалар даромадлар микдоридан қатъи назар, солиқ солиши бирлигига мутлақ суммада белгиланади ва, одатда, аниқ солиқлар (масалан, ер участкалари солиғи) солища қўлланилади.

Солиқлар бўйича имтиёзлар – бу юридик ва жисмоний шахсларни амалдаги қонунчиликка мувофиқ солиқлар тўлашдан тўла ёки қисман озод этишдир. Қонунчилик хужжатида у ёки бу имтиёзларни бериш билан боғлик бўлган ҳолатлар назарда тутилади. Аниқ мақсадга қараб қонун чиқарувчи тўловчиларнинг айrim гурухларини солиқ тўлашдан тўлиқ ёки қисман озод қиласиди, айrim объектлар, даромад манбаларини соликка тортишдан чиқариб ташлайди.

Назорат учун саволлар

1. Молия хуқуқи қандай муносабатларни тартибга солади?
2. Ўзбекистон Республикасида молиявий назоратни кимлар амалга оширади?
3. Бюджет хуқуки деганда нима тушунилади?
4. Ўзбекистон Республикаси Давлат бюджети деганда нимани тушунасиз ва унинг таркибий элементлари нимадан иборат?
5. Ўзбекистон Республикаси банк тизимиға ва унинг бозор муносабатларини ривожлантириш шароитидаги хусусиятларига тавсиф беринг.
6. Марказий банкнинг назорат функциялари нималарда намоён бўлади?
7. Тижорат банклари фаолияти қандай ташкил қилинади?
8. Солик хуқуқи деганда нимани тушунасиз?
9. Ўзбекистонда соликларни ким жорий қилади?
10. Ўзбекистонда қандай солик турлари мавжуд?
11. Солик имтиёzlари деганда нимани тушунасиз? Уни ким жорий қилади?

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Йўлдошев М., Турсунов Й. Молия хуқуқи. Дарслик. 2-нашр.–Т.: «Asia offset print» МЧЖ, 2004. – 240 б.
2. Карасева М.В. Финансовое право: Учебник. – М.: Юристъ. 2004. – 576 с.
3. Крохина Ю.А. Финансовое право: – М.: Норма. 2004. – 704 с.
4. Ли А. Ўзбекистон Республикасининг молия хуқуқи. Дарслик./Масъул муҳаррир: М.Х. Рустамбоев. – Т.: ТДЮИ, 2004. – 398 б.
5. Ли А. Финансовое право Республики Узбекистан. Учебник. /Отв. ред.: М.Х. Рустамбоев. – Т.: ТГЮИ, 2003. – 416 с.
6. Рахимова А., Хожиев Э. Молия хуқуқи. Дарслик. – Т.:ТДЮИ, 2002. – 406 б.
7. Хван Л.Б. Солик хуқуқи. Дарслик. – Т.: Консаудитинформ, 2001. – 432 б.

8. Хван Л.Б. Налоговое право. Учебник. – Т.: Консайдитинформ, 2001. – 404 с.
9. Эркин Хожиев. Ўзбекистон Республикаси банк хуқуки. Дарслик. – Т.: 2007. – 320 б.
10. Билолхўжаева Ш. Бюджетное право Республики Узбекистан. Учебное пособие. – Т.: ТГЮИ, 2008. – 238 с.
11. Билолхўжаева Ш. Финансовое право. Учебно-методическое пособие. – Т.: ТГЮИ, 2008.
12. Билолхўжаева Ш. Банковское право. Учебно-методическое пособие. – Т.: ТГЮИ, 2008.
13. Реймова З.А., Кауышев Р.М. Ўзбекистан Республикасында финанс хуқықы. Ўкув методик қўлланма. – Н.: «КМУ», 2005.
14. Эркин Хожиев. «Солик хуқуки» фанидан ўкув-услубий мажмуа. – Т.: ТДЮИ нашриёти, 2008. – 58 б.

4-мавзу. ФУҚАРОЛИК ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ РЕЖА:

1. Фуқаролик ҳуқуқи тушунчаси ва манбалари.
2. Фуқаровий-ҳуқуқий муносабатлар иштирокчилари.
3. Мулк ҳуқуқи.
4. Мажбурият ҳуқуқи.
5. Фуқаровий-ҳуқуқий жавобгарлик.

1. Фуқаролик ҳуқуқи тушунчаси ва манбалари

Фуқаролик ҳуқуқи миллий ҳуқук тизимининг асосий соҳаларидан бири бўлиб, мулкий ҳамда мулкий бўлмаган шахсий муносабатларни тартибга солиш, мустаҳкамлашга қаратилган ҳуқук нормалари йигиндисидан иборатdir. **Фуқаролик ҳуқуқи** – юридик жиҳатдан тенг бўлган субъектлар ўртасидаги мулкий ва шахсий-номулкий муносабатларни тартибга соладиган ҳамда мустаҳкамлайдиган ҳуқуқий нормалар йигиндисидир. Фуқаролик ҳуқуқининг ҳуқук соҳалари тизимида тутган ўрнини англашда ушбу ҳуқук соҳаси тартибга соладиган ижтимоий муносабатларни таҳлил этиш мухим аҳамиятга эга.

Ижтимоий муносабатлар тизимида фуқаролик ҳуқуқи тартибга соладиган муносабатлар кенг ўринни эгаллайди. Айниқса, бу муносабатлар кишилар ўртасидаги ўзаро иқтисодий муомалада, кундалик ҳаётхоналарни қондиришга қаратилган харакатларда кўп учрайди.

Фуқаролик кодекси (ФК)нинг 1-моддаси биринчи қисмига биноан, фуқаролик қонун ҳужжатлари улар томонидан тартибга солинадиган муносабатлар иштирокчиларининг тенглигини эътироф этишга, мулкнинг дахлсизлигига, шартноманинг эркинлигига, хусусий ишларга бирон-бир кишининг ўзбошимчалик билан аралашшига йўл қўйилмаслигига, фуқаролик ҳуқуқлари тўсқинликсиз амалга оширилишини, бузилган ҳуқуқлар тикланишини, уларнинг суд орқали ҳимоя қилинишини таъминлаш зарурлигига асосланади.

Фуқаролик қонунчилигининг ушбу тамойиллари, яъни асосий йўналишларидан ФК нормалари моҳиятини, мазмунини ва вазифаларини белгилашда асос сифатида фойдаланилади. Фуқаролик қонун ҳужжатларининг моҳияти ҳам улар асосида белгиланади.

Ижтимоий муносабатларни тартибга солишга қаратилган қоидаларнинг мазмунини белгилашда кўпгина ҳолларда ушбу муносабатларнинг хусусиятлари ҳисобга олинади. Ижтимоий муносабатларнинг у ёки бу турлари (мулкий, шахсий, ташкилий, оиласвий, меҳнат ва ҳ.к.) умумий равишда эмас, балки улар аник белгиланган ёки маълум даражада уларнинг бир-бирига яқинлиги ва тегишли бўлиши ҳисобга олинган ҳолда тартибга солинади. Ҳукукий тартибга солишнинг хусусиятлари, шунингдек ижтимоий муносабатларнинг элементлари (шахснинг ҳолати, объектнинг аломатлари ва ҳ.к.) билан белгиланади. Фуқаролик ҳукуқи қоидалари воситасида тартибга солинадиган ижтимоий муносабатларнинг доирасини белгилашда ҳам ушбу талабга амал қилинади.

Фуқаролик ҳукуқи тартибга соладиган муносабатлар доираси ФКнинг 2-моддасида белгилаб қўйилган. Бунга асосан фуқаролик қонун хужжатлари фуқаролик муомаласи иштирокчиларининг ҳукукий ҳолатини, мулк ҳукуқи ва бошқа ашёвий ҳукуқларнинг, интеллектуал фаолият натижаларига бўлган ҳукуқларнинг вужудга келиш асосларини ҳамда уларни амалга ошириш тартибини белгилайди, шартнома мажбуриятлари ва ўзга мажбуриятларни, шунингдек бошқа мулкий ҳамда у билан боғлиқ шахсий номуний муносабатларни тартибга солади.

Мулкий муносабатлар деганда, иқтисодий муносабатлар, яъни ишлаб чиқариш воситалари, истеъмол буюмлари, умуман киши меҳнатининг ҳар қандай маҳсулотларни яратиш, эгаллаш, фойдаланиш ва тасарруф этиш билан боғлиқ бўлган ижтимоий муносабатлар тушунилади.

Фуқаролик ҳукуқи томонидан тартибга солинадиган мулкий муносабатлар доираси ниҳоятда кенг. Булар жумласига олди-сотди, хилма-хил буюртмалар қабул қилиш (ижро этиш), тураг-жойларни ижарага қўйиш ва ижарага олиш, корхоналар, ташкилотларнинг бир-бирига маҳсулотлар етказиб бериш, қурилиш ишларини амалга ошириш, транспорт корхоналари орқали юк ва йўловчи ташиш, етказилган зарарни қоплаш, қонун ва васият бўйича мерос олиш, умуман ҳар қандай шаклдаги мулкни эгаллаш, ундан фойдаланиш ҳамда уни тасарруф этиш билан боғлиқ бўлган муносабатлар киради.

Мулкий муносабатлар билан боғлиқ бўлмаган шахсий муносабатларга ФКнинг 100-моддасида кўрсатилганидек, фукаро ўзининг шаъни, қадр-қиммати ва ишчанлик обрўсига птур етказувчи маълумотлар юзасидан, башарти бундай маълумотларни тарқатган шахс уларнинг ҳақиқатга тўғри келишини исботлай олмаса, суд орқали раддия талаб қилиш ҳукуқи ва шу каби бошқа ҳукуклар мисол бўлади.

Мулкий характерда бўлмаган шахсий муносабатлар шахснинг ўзи билан бевосита боғлиқ бўлган ва ундан бегоналаштирилмайдиган ҳукуклардир. Бундай ҳукуклар жумласига фуқаронинг исмига бўлган ҳукуқи (ФК, 19-модда), муаллифлик ҳукуқи, муаллифлик исмига бўлган ҳукуқ (ФК, 1051-модда) ва ҳоказолар киради.

Қўриниб турибдики, фуқаролик ҳукуқи ҳужжатлари воситасида тартибга солинадиган муносабатларнинг доираси таркибига биноан жуда ҳам кенг ва хилма-хилдир. Аввало, у мулкий муносабатларни ва шу билан бирга, мулк билан боғлиқ шахсий муносабатларни ўз ичига олади. Бироқ у бу билан чегараланмайди. Агар қонун ҳужжатлари билан бошқача ҳол назарда тутилмаган бўлса, мулк билан боғлиқ бўлмаган шахсий номулкий муносабатлар ҳам фуқаролик ҳукуқи предметининг мазмунини ташкил қиласи. Шу билан бирга, ушбу муносабатларда фақат Ўзбекистон Республикаси эмас, балки хорижий мамлакатларнинг жисмоний ва юридик шахслари, шунингдек давлатлари ҳам иштирок этишлари мумкин.

Юкорида келтирилган муносабатлар улар иштирокчиларининг тенг ҳукуқлилик, мулкий мустакиллик, ушбу муносабатларнинг ҳақ эвазга амалга оширилиши, иштирокчиларнинг иқтисодий жиҳатдан бир-бирига қарам бўлмаслиги, мол-мулкнинг алоҳида бўлиши, юридик тенг ҳукуқлилик, шахсий ҳукуқларнинг узвий ва дахлсиз бўлиши тамойилларига асосланади.

Фуқаролик ҳукуқининг манбалари деганда, фуқаролик ҳукуқий муносабатларни тартибга соладиган норматив ҳужжатлар тушунилади.

Фуқаролик ҳукуқининг асосий тамойиллари Ўзбекистон Республикасининг Асосий қонунида мустаҳкамланган. Конституциянинг 18, 27, 36, 42, 53, 54, 56-моддалари бевосита фуқаролик-

хуқуқий муносабатларни тартибга солишга қаратилган. Масалан, Конституциянинг 53-моддасида бозор муносабатларини ривожлантиришга қаратилган Ўзбекистон иқтисодиётининг негизини хилмажил шакллардаги мулк ташкил этиши таъкидланган. Давлат иске молчиларнинг хуқуки устунлигини ҳисобга олиб, иқтисодий фаолият, тадбиркорлик ва меҳнат қилиш эркинлигини, барча мулк шаклларининг тенг хуқуқлиигини ва хуқуқий жиҳатдан баб-бравар муҳофаза этилишини кафолатлади.

Фуқаролик хуқуқининг муҳим манбаси – бу 1995 йил 21 декабрда қабул қилинган Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексидир.

Фуқаролик хуқуқининг муҳим манбалари Ўзбекистон Республикасининг жорий қонунлари ҳисобланади. Уларга мисол тариқасида «Ўзбекистон Республикасида мулкчилик тўғрисида»ги, «Ижара тўғрисида»ги, «Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг кафолатлари тўғрисида»ги (янги таҳрирдаги), «Қимматли қоғозлар бозори тўғрисида»ги, «Гаров тўғрисида»ги (янги таҳрирдаги), «Лизинг тўғрисида»ги, «Хусусий мулкни ҳимоя қилиш ва мулкдорлар хуқуқларининг кафолатлари тўғрисида»ги ва бошқа қатор қонунларни келтириб ўтиш мумкин.

Ўзбекистон Республикаси Президентининг Конституцияга ва қонунларга асосланиб ҳамда уларни ижро этиш юзасидан чиқарадиган фармонлари, қарорлари ва фармойишлари фуқаролик хуқуқининг манбай бўлиши мумкин. Шунингдек, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг қарорлари ва фармойишлари, республика вазирликларининг, давлат қўмиталарининг, идораларининг ўз Низомлари асосида чиқарган тегишли норматив хужжатлари ҳам фуқаролик хуқуки манбалири ҳисобланади.

Фуқаролик қонун хужжатларида тегишли нормалар бўлмаган тақдирда бу қонун хужжатлари билан тартибга солинадиган муносабатларга нисбатан маҳаллий одат ва анъаналар қўлланилади. Бироқ, қўлланиладиган иш одатлари, маҳаллий одатлар ва анъаналар қонун хужжатлари нормаларига, шартнома шартлари мазмунига зид бўлмаслиги керак (ФКнинг 6-моддаси).

Фуқаролик қонун ҳужжатларини тўғри шарҳлаш ва татбиқ этиш учун суд тажрибаси муҳим аҳамиятга эга бўлса ҳам, аммо у ҳуқуқ манбаи бўлиб ҳисобланмайди. Фуқаролик иши бўйича суд томонидан чиқарилган қарор фақат мазкур иш учунгина мажбурийдир. Ўзбекистон Республикасининг амалдаги «Судлар тўғрисида»ги Қонуни 17-моддасида «Олий суд Пленуми суд амалиётини умумлаштириш материалларини кўриб чиқади ва қонун ҳужжатларини қўллаш масалалари бўйича тушунтиришлар беради», деб белгиланган.

Унга биноан Олий суд Пленуми суд ишларини кўришда қонуларни қўллаш масалалари юзасидан судларга раҳбарий тушунтиришлари фуқаролик ҳуқуқининг манбалари бўлмаса ҳам, барча судлар учун мажбурий ҳисобланади ва судлар томонидан оғишмай ижро этилиши шарт. Мисол тариқасида Ўзбекистон Республикаси Олий суди Пленумининг 1997 йил 2 майдаги «Хусусийлаштирилган турар жойларга эгалик қилиш, улардан фойдаланиш ва уларни тасарруф қилиш билан боғлик ишлар бўйича суд амалиёти ҳақида»ги қарорини кўрсатиш мумкин.

Шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Судлар тўғрисида»ги Қонуни 43-моддаси мазмунига кўра, Ўзбекистон Республикаси Олий ҳўжалик суди ҳўжалик судлов соҳасида суд хокимиятининг энг юқори органи бўлиб, у томондан қабул қилинган ҳужжатлар қатъий ва Ўзбекистон Республикасининг барча худудида бажарилиши мажбурийдир.

Олий ҳўжалик суди Пленуми мажлисида дастурий кўрсатмалар қабул қиласди. Шуни айтиш керакки, Ўзбекистон Республикасининг «Судлар тўғрисида»ги Қонуни 12-моддасида: «Ўзбекистон Республикасининг Конституциясига мувофиқ Ўзбекистон Республикаси Олий суди ва Олий ҳўжалик суди Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Қонунчилик палатаси қонунчилик ташаббуси ҳуқуқига эга», деб кўрсатилган. Шуни қайд этиш лозими, судлар томонидан қабул қилинадиган ҳужжатлар хеч қандай норма яратмаслиги ва уларнинг асосан қонун нормаларини тушунтириш мақсадида қабул қилиниши ҳам ушбу ҳужжатнинг ҳуқуқ манбаси сифатида эътироф этилмаслигини англаради.

2. Фуқаровий-хуқуқий муносабатлар иштирокчилари

Ижтимоий муносабатларнинг фуқаролик-хуқуқий нормалар билан тартибга солинадиган қисми **фуқаролик-хуқуқий муносабат** деб аталади. Масалан, жисмоний ва юридик шахслар ўртасида тузиладиган олди-сотди, маҳсулот етказиб бериш, бирон-бир ишни бажариш, ижара, қарз тўғрисидаги шартномалар фуқаролик-хуқуқий муносабатлар жумласига киради.

Фуқаролик-хуқуқий муносабат ижтимоий муносабат сифатида, энг аввало, шахслар ўртасидаги муносабатдир. Фуқаровий-хуқуқий муносабат иштирокчилари, яъни шахслар иккига бўлиниади:

- 1) жисмоний шахслар ёки фуқаролар;*
- 2) юридик шахс.*

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг З-боби «фуқаролар (жисмоний шахслар)»га бағишлиланган бўлиб, унинг 16-моддасида «фуқаро (жисмоний шахс)» тушунчасининг кўйида-ги таърифи берилган:

Фуқаролар (жисмоний шахслар) деганда Ўзбекистон Республикасининг фуқаролари, бошқа давлатларнинг фуқаролари, шунингдек фуқаролиги бўлмаган шахслар тушунилади.

Ҳар бир жисмоний шахс хуқуқий муносабатга кириша олиши учун хуқуқ ва муомала лаёкатига эга бўлиши керак. Барча фуқароларнинг фуқаролик хуқуқ ва бурчларига эга бўлиш лаёкати (хуқуқ лаёкати) тенг равишда эътироф этилади. Фуқаронинг хуқуқ лаёкати у туғилган пайтдан эътиборан вужудга келади ва вафот этиши билан тугайди (ФК, 17-моддаси).

Ўзбекистон Республикасида фуқаролар хуқуқ лаёкатининг мазмuni ФКнинг 18-моддаси билан белгиланган. Унга асосан, фуқаролар:

- мулк хуқуки асосида мол-мулкка эга бўлишлари;
- мол-мулкни мерос қилиб олишлари ва васият қилиб қолдиришлари;
- банкда жамғармаларга эга бўлишлари;
- тадбиркорлик, деҳқон (фермер) хўжалиги билан ҳамда қонунда тақиқлаб қўйилмаган бошқа фаолият билан шуғулланишлари;

- ёлланма меҳнатдан фойдаланишлари;
- юридик шахслар ташкил этишлари;
- битимлар тузишлари ва мажбуриятларда иштирок этишлари;
- етказилган зарарнинг тўланишини талаб қилишлари;
- машғулот турини ва яшаш жойини танлашлари;
- фан, адабиёт ва санъат асарларининг, ихтиронинг, қонун билан қўриқланадиган бошқа интеллектуал фаолият натижаларининг муаллифи хуқуқига эга бўлишлари мумкин.

Фуқаролар бошқа мулкий ва шахсий номулкий хуқуқларга ҳам эга бўлишлари мумкин.

Муомала лаёқати деганда фуқароларнинг ўз ҳаракатлари билан фуқаролик хуқуқларига эга бўлиш ва уларни амалга ошириш, ўзи учун фуқаролик бурчларини вужудга келтириш ва уларни бажариш лаёқатини тушуниш лозим. Муомала лаёқатини юридик ҳаракатлар қилиш, яъни қонун бўйича маълум хуқуқий оқибатлар қилиш лаёқати деб ҳам таърифлаш мумкин. Бу ҳар бир шахснинг фуқаролик қонунчилиги билан берилган ўзига хос хуқуқларидан бири саналади.

Муомала лаёқати *тўлиқ*, *тўлиқсиз* ва чекланган бўлиши мумкин. Ўзбекистон Республикасида фуқаролар муомала лаёқатининг мазмуни ФКнинг 22-моддаси билан белгиланган. Унга асоссан, фуқаронинг ўз ҳаракатлари билан фуқаролик хуқуқларига эга бўлиш ва уларни амалга ошириш, ўзи учун фуқаролик бурчларини вужудга келтириш ва уларни бажариш лаёқати, яъни муомала лаёқати у вояга етгач, яъни ўн саккиз ёшга тўлгач, тўла ҳажмда вужудга келади.

Вояга етгунга қадар конуний асосда никоҳдан ўтган фуқаро никоҳдан ўтган вақтдан эътиборан тўла ҳажмда муомала лаёқатига эга бўлади.

Никоҳ тузиш натижасида эга бўлинган муомала лаёқати ўн саккиз ёшга тўлмасдан туриб никоҳ бекор қилинган тақдирда ҳам тўла сақланиб қолади.

Никоҳ ҳақиқий эмас деб топилганида суд вояга етмаган эрхотин суд белгилаган пайтдан бошлаб тўла муомала лаёқатини йўқотганлиги ҳақида қарор қабул қилиши мумкин.

Муомала лаёқатининг ҳуқук лаёқатидан фарқи шуки, барча фуқаролар ҳам муомала лаёқатига эга бўлавермайдилар. Муомала лаёқатига эга бўлишнинг шарти шундан иборатки, муомала лаёқатига эга бўлган фуқаролар ақли расолик билан ўз ҳаракатларининг оқибатларини тушуниб ҳаракат қиласидар. Мълумки, янги туғилган бола тўла ҳуқук лаёқатига эга бўлса ҳам, ўз ҳаракатлари билан биронта ҳуқук ва мажбурият олмайди. Онгли ҳаракатлар қилиш лаёқати факат маълум ёшга етгандан кейингина бошланади.

Бинобарин, фуқаролик муомала лаёқатининг фуқаро тўла ҳажмда вояга етиши билан вужудга келишини кўрсатади. Вояга етиш 18 ёшга тўлиш билан бошланади. Бу ёшга етиш билан киши фуқаролик-хуқуқий муносабатларда, жумладан, мулкий муносабатларда тўла қатнашувчигина бўлиб қолмай, сиёсий ҳуқуқлар билан бирга, бошқа фуқаролик ҳуқуқлари ва мажбуриятларини ҳам олади.

Вояга етган фуқаролар тенг даражада муомалага лаёқатли ҳисобланадилар. Фуқароларнинг муомала лаёқати факат қонунда назарда тутилган ҳолларда ва тартибдагина чекланиши мумкин. Фуқаронинг муомала лаёқатини чеклашга қаратилган битимлар ўз-ўзидан хақиқий эмас (ФҚ, 23-модда).

Тўла муомала лаёқати юкорида кўрсатилганидек, ўн саккиз ёшга етган фуқароларга берилгани сабабли бу ёшга тўлмаган шахсларнинг хуқуқий ҳолатини белгилашда улар иккига бўлиниб, яъни ўн тўрт ёшгача бўлган вояга етмаган ва ўн тўрт ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган вояга етмаган шахслар муомала лаёқати ўзига хослиги билан ажralиб туради.

Ўн тўрт ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган вояга етмаганлар отоналари, фарзандликка олувчиilar ва ҳомийларининг розилигисиз қўйидагиларни мустакил равишда амалга оширишга ҳақли:

1) ўз иш ҳақи, стипендияси ва бошқа даромадларини тасарруф этиш;

2) фан, адабиёт ёки санъат асарининг, ихтиронинг ёхуд ўз интеллектуал фаолиятининг қонун билан қўриқланадиган бошқа натижаси муаллифи ҳуқуқини амалга ошириш;

3) қонунга мувофиқ кредит муассасаларига омонатлар қўйиш ва уларни тасарруф этиш;

4) Фуқаролик кодексининг 29-моддаси иккинчи қисмида на-
зарда тутилган майда майший битимларни ҳамда бошқа битим-
ларни тузиш.

Ўн тўрт ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган вояга етмаганлар
ушбу кўрсатилган ҳолатлар учун ўзлари тузган битимлар бўйича
мустақил равишда мулкий жавобгар бўладилар. Ўн тўрт ёшдан
ўн саккиз ёшгача бўлган вояга етмаганлар, юкорида санаб ўтил-
гандардан ташқари, битимларни ўз ота-оналари, фарзандликка
олувчилари ёки ҳомийларининг ёзма розилиги билан тузадилар.
Бундай вояга етмаган шахс томонидан тузилган битим кейинча-
лик шахснинг ота-онаси, фарзандликка олевчилари ёки ҳомийси
ёзма равишда маъқуллаганидан сўнг, у ҳам ҳақиқий ҳисобланади.

Етарли асослар мавжуд бўлганида суд ота-оналар, фарзанд-
ликка олевчилар ёки ҳомийнинг ёхуд васийлик ва ҳомийлик орга-
нининг илтимосномасига мувофиқ ўн тўрт ёшдан ўн саккиз ёшга-
ча бўлган вояга етмаганнинг ўз иш ҳақи, стипендияси ёки бошқа
даромадларини мустақил тасарруф этиш хукукини чеклаб қўйиши
ёки бу хукуқдан маҳрум қилиши мумкин.

Ўн тўрт ёшгача бўлган вояга етмаганлар (кичик ёшдаги бола-
лар) тўла равишда муомалага лаёқатсиз ҳисобланадилар.

Олти ёшдан ўн тўрт ёшгача бўлган болалар:

- 1) майда майший битимлар;
- 2) текин манфаат кўришга қаратилган, нотариал гувоҳланти-
риш ёки давлат рўйхатидан ўтказишни талаб қилмайдиган битим-
лар;
- 3) қонуний вакил ёки унинг розилиги билан учинчи шахс то-
монидан муайян мақсад ёки эркин тасарруф этиш учун берилган
маблағларни тасарруф этиш борасидаги битимларни амалга оши-
ришга ҳақлидирлар (ФК, 29-модда).

Ўн олти ёшга тўлган вояга етмаган шахс меҳнат шартномаси
бўйича ишлаётган бўлса ёки ота-онаси, фарзандликка олевчилари
ёхуд ҳомийсининг розилигига биноан тадбиркорлик фаолияти
билан шуғулланаётган бўлса, тўла муомалага лаёқатли деб эълон
қилиниши мумкин. Вояга етмаган шахсни тўла муомалага лаёқат-
ли деб эълон қилиш фуқаролик хукукida **эмансипация**, деб
аталади. Эмансипация ота-онанинг, фарзандликка олевчиларнинг

ёки ҳомийнинг розилиги билан васийлик ва ҳомийлик органининг қарорига мувофиқ ёхуд, бундай розилик бўлмаган тақдирда, суднинг қарори билан амалга оширилади.

Фуқарони муомалага лаёқатсиз деб топиш ёки муомала лаёқатини чеклаш фақатгина суд томонидан амалга оширилади. Масалан, ФКнинг 30-моддасига кўра, руҳий касаллиги ёки ақли заифлиги оқибатида ўз харакатларининг аҳамиятини тушуна олмайдиган ёки уларни бошқара олмайдиган фуқарони суд қонун ҳужжатларида белгилаб қўйилган тартибда муомалага лаёқатсиз деб топиши мумкин ва бундай фуқарога васийлик белгиланади.

Фуқаролик кодексининг 31-моддасига кўра, спиртли ичимликларни ёки гиёхвандлик воситаларини сунистеъмол қилиш натижасида ўз оиласини оғир моддий аҳволга солиб қўяётган фуқаронинг муомала лаёқати суд томонидан фуқаролик процессуал қонун ҳужжатларида белгиланган тартибда чеклаб қўйилиши мумкин. Унга ҳомийлик белгиланади. Бундай фуқаро майда майший битимларни мустақил тузиш ҳуқуқига эга. У бошқа битимларни ҳомийнинг розилиги билангина тузиши, шунингдек иш ҳақи, пенсия ва бошқа даромадлар олиши ҳамда уларни тасарруф этиши мумкин. Бироқ бундай фуқаро ўзи тузган битимлар бўйича ва етказган зарари учун мустақил равишда мулкий жавобгар бўлади.

Фуқаровий-ҳуқуқий муносабатларнинг яна бир иштирокчиси – бу юридик шахслардир. **Юридик шахс деганда**, ўз мулкида, ҳўжалик юритишида ёки оператив бошқарувида алоҳида мол-мулкика эга бўлган ҳамда ўз мажбуриятлари юзасидан ушбу мол-мулк билан жавоб берадиган, ўз номидан мулкий ёки шахсий номулкий ҳуқуқларга эга бўла оладиган ва уларни амалга ошира оладиган, мажбуриятларни бажара оладиган, судда даъвогар ва жавобгар бўла оладиган ташкилотни тушуниш лозим.

Юридик шахсларни жамиятдаги мулк шаклларига қараб турларга бўлиш мумкин. Масалан, хусусий ва оммавий мулк шаклларига қараб, давлатга тегишли ва нодавлат юридик шахсларни ажратиб кўрсатиш мумкин.

Фаолиятининг мақсадига кўра ажратиладиган юридик шахслар фуқаролик муносабатларда энг кенг тарқалганларидан бири саналади. ФКнинг 40-моддасида кўрсатилишича, фойда олишни ўз

фаолиятининг асосий мақсади қилиб олган (тижоратчи ташкилот) ёки фойда олишни ана шундай мақсад қилиб олмаган ташкилот (тижоратчи бўлмаган ташкилот) юридик шахс бўлиши мумкин.

Тижоратчи ташкилот бўлган юридик шахс хўжалик ширкати ва жамияти, ишлаб чиқариш кооперативи, унитар корхона ва қонунларда назарда тутилган бошқача шаклда тузилиши мумкин.

Тижоратчи ташкилот бўлмаган юридик шахс жамоат бирлашмаси, ижтимоий фонд ва мулкдор томонидан молиявий таъминлаб туриладиган муассаса шаклида, шунингдек қонунларда назарда тутилган бошқача шаклда ташкил этилиши мумкин.

Тижоратчи бўлмаган ташкилот ўзининг уставида белгиланган мақсадларига мос келадиган доираларда тадбиркорлик фаолияти билан шуғулланиши мумкин. Бу, ўз навбатида, бу каби юридик шахсларнинг олдига тижорат мақсадларида ва фойда олиш мақсадларида фаолият олиб бориш вазифаларини амалга оширишларини чеклайди.

Юридик шахснинг ҳуқуқ лаёқати у тузиленган пайтдан бошлаб, яъни давлат рўйхатидан ўтиши билан вужудга келади ва уни туғатиш якунланган пайтдан эътиборан тугатилади. Юридик шахснинг маҳсус ҳуқуқ лаёқати унинг устави, низоми ёки қонун ҳужжатлари билан белгиланади. Юридик шахснинг ҳуқуқ ва муомала лаёқати бир вактда, яъни у тузилиб, давлат рўйхатидан ўтганидан сўнг вужудга келади.

Фуқаролик кодексининг 42-моддасида юридик шахслар вужудга келишининг шакллари назарда тутилган. Ҳусусан, юридик шахслар мулкдор ёки у вакил қилган шахс томонидан ёхуд ваколатли органнинг фармойиши асосида, шунингдек қонун ҳужжатларида назарда тутилган тартибда ташкил этилади. Мулкдорлар, хўжалик юритиш ёки оператив бошқариш ҳукуки субъектлари ёхуд улар вакил қилган шахслар юридик шахсларнинг муассислари хисобланади.

Юридик шахс устав асосида ёки таъсис шартномаси ва устав асосида ёхуд факат таъсис шартномаси асосида иш олиб боради. Қонунда назарда тутилган ҳолларда тижоратчи ташкилот бўлмаган юридик шахс шу турдаги ташкилотлар ҳақидаги низом асосида иш олиб бориши мумкин.

Баъзи ҳолларда, юридик шахсни ташкил этишда, мазкур турдаги юридик шахсларнинг ташкилий тузилиши ва фаолиятига доир барча умумий қоидаларни назарда тутган типовой ёки намунавий уставларнинг бўлиши юридик шахс уставини тузиш вазифасини енгиллаштиради. Бундай намунавий уставларга фермер хўжалигининг намунавий уставини, қишлоқ хўжалиги кооперативи (ширкат хўжалиги)нинг намунавий уставини мисол қилиб кўрсатиш мумкин.

Юридик шахснинг органлари ҳам бўлади. Юридик шахс конун, устав ёки низом бўйича белгиланган ваколатлар доирасида харат қилувчи ўз органлари орқали фуқаролик хукуқлари ва бурчларига эга бўлади.

Юридик шахсларнинг муомала лаёқати, яъни ўз харакатлари билан фуқаролик хукуқлари ва бурчларини олиш лаёқати, юкорида кўрсатилганидек, уларнинг органлари орқали амалга оширилди. Юридик шахсларнинг органлари конун, устав ёки низомга мувофиқ равишда юридик шахснинг эрк-иродасини ифодалайди ва юридик шахс номидан фаолият олиб боради. Юридик шахсларнинг органлари якка бошчиликка асосланниб, директор, раис, бошқарувчи ёки коллегиал бошқарув, вакиллар мажлиси, умумий мажлис (ёки йиғилиш) сингари тартибда бошқарадиган орган бўлиши мумкин.

Давлат ташкилотлари хисобланган юридик шахсларнинг органлари, қоида бўйича, якка бошчилик асосида белгиланади. Масалан, Самарқанд давлат университети ректори.

Кооператив ва жамоат ташкилотлари хисобланган юридик шахсларнинг органлари икки турга: якка (тартиб) бошчиликка асосланган (масалан, бошқарув раиси) ёки коллегиал тартибда бошқаришга асосланган (масалан, аъзоларнинг умумий мажлиси, бошқаруви) бўлиши мумкин.

Юридик шахслар куйидаги усуулларда вужудга келиши мумкин:

1. Буйруқ (фармойиш) орқали. Масалан, Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2013 йил 28 июндаги «Юридик кадрларни тайёрлаш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида»ги ПҚ-1990-сонли Қарори билан Тошкент давлат юри-

дик университетини ташкил этиш бунга мисол бўла олади. Одатда, бундай усул билан давлат ташкилотлари ҳисобланган юридик шахслар ташкил топади.

Қолган икки усулда эса юридик шахсларнинг таъсисчиси бўлиб мулкдорлар ёки улар вакил Қилган шахслар, қонунда назарда тутилган ҳолларда эса, бошқа ташкилотлар ва фуқаролар ҳисобланади.

2. Мурожаат қилиш усули. Бунда муассислар томонидан тузиладиган юридик шахсларнинг вужудга келиши имконияти қонун томонидан олдиндан белгилаб қўйилмаган бўлади. Бинобарин, бундай ҳолларда давлат органи худди шундай юридик шахснинг бўлиш-бўлмаслиги мақсадга мувофиқлигини текширади.

3. Рухсат олиш усули. Бундай усулда ташкил топадиган юридик шахсларнинг вужудга қелиш имкониятлари қонунларда олдиндан белгилаб қўйилади ва бинобарин, уларнинг ташкил бўлиш-бўлмаслиги мақсадга мувофиқлиги текширилмайди, балки таъсис ҳужжатларининг (юридик шахсларни ташкил этиш ҳақидаги таъсис шартномаси ва уларнинг устави) қонунга мувофиқлиги текширилади, холос. Юридик шахснинг таъсис шартномаси иштирокчилар томонидан тузилади, устави эса, рўйхатга олинади (низами тасдиқланади). Юкорида қад этиб ўтганимиздек, юридик шахсларнинг давлат рўйхатидан ўtkазилиши унинг фаолият олиб бориши учун замин яратади. Юридик шахс қонун ҳужжатларида белгиланган тартибида давлат рўйхатидан ўtkазилиши лозим. Давлат рўйхатидан ўtkазиш ҳақидаги маълумотлар барчанинг танишиб чиқиши учун очиқ бўлган юридик шахсларнинг ягона давлат реестрига киритилади.

Юридик шахсни ташкил этишнинг қонунда белгилаб қўйилган тартибини бузиш ёки унинг таъсис ҳужжатлари қонунга мос келмаслиги юридик шахснинг давлат рўйхатидан ўtkазишнинг рад этилишига сабаб бўлади.

Бугунги кунда мамлакатимизда юридик шахсларни давлат рўйхатидан ўtkазишни рад этганлик ва ноконуний равишда мансабдор шахслар томонидан улар фаолиятига тўсқинликлар қилиниши учун жавобгарлик белгилаган. Бундан ташқари, 2012 йил 20 декабрда Ўзбекистон Республикасининг «Тадбиркорлик фао-

лияти соҳасидаги рухсат бериш тартиб-таомиллари тўғрисида»ги Конуни қабул қилинган бўлиб, қонунга мувофиқ ваколатли орган тадбиркорлик субъектига рухсат этиш хусусиятига эга ҳужжатни бериши учун бошқа ваколатли органлар томонидан бериладиган рухсат этиш хусусиятига эга ҳужжатларни олиши талаб қилинган ҳолларда, рухсат этиш хусусиятига эга ҳужжатларни бериш соддлаштирилган тартибда «бир дарча» орқали амалга оширилади, бунда ваколатли орган мазкур ҳужжатларни тадбиркорлик субъектининг иштирокисиз мустақил равишда олиши назарда тутилган. Бу, ўз навбатида, юридик шахс сифатида фаолият юритаётган тадбиркорларга берилган имтиёз ва қулайликлардан биридир.

3. Мулк ҳуқуқи

Жамиятда узок даврлардан бўён давом этиб келаётган ижтимоий муносабатлар шуни кўрсатадики, инсоннинг мустақил ҳаёт кечириши ва фаолият кўрсатишида унинг ўз эгалигидаги мулки ҳамда ўша мулкига нисбатан ўзининг эгалик қилиш ҳисси, хоҳиши муҳим бир таянч ҳисобланади. Ҳар бир индивиднинг ўз мулкини муомалага киритиши орқали юзага келадиган имкониятлари орқали бутун жамиятнинг ҳаракатланишига қарайдиган бўлсак, мулк бутун инсоният ривожида алоҳида роль ўйнашига гувоҳ бўламиз. Зотан, академик Х.Р. Раҳмонқуловнинг таъбири билан айтганда, мулк ижтимоий ҳаётнинг барча соҳаларида амалга ошириладиган ҳаракат манбаидир. Шунингдек, мулк «ашёлар юзасидан инсонлар ўртасида юзага келадиган муносабат»ни англатади.

Мамлакатимизда бозор муносабатларини шакллантириш мулкчилик муносабатларини тубдан қайта кўриб чиқишини тақозо этади. Шахснинг мулкдан бегоналашувига асосланган ижтимоий алоҳида имтиёзли мавқега барҳам берилди. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 53-моддасида бозор муносабатларини ривожлантиришга қаратилган мамлакатимиз иқтисодиётининг негизини хилма-хил шакллардаги мулк ташкил этиши мустаҳкамлаб қўйилди.

Мулкдан ижтимоий ҳаётнинг соҳаларида фойдаланар, уни инсон эҳтиёжлари йўлида сарф қиласар эканмиз, унинг давомли бўлиши ва ҳар қандай вазиятда ҳам хом ашё ёхуд маҳсулот сифа-

тида фойдаланиш учун, аввало, мулкни, унинг эгаси, яъни мулкдорни ҳар тарафлама муҳофаза қилишимиз, мулкдан фойдаланишда унинг характеристи, асосий вазифасидан келиб чиқиб, оқилона фойдаланиш меъёrlарини ишлаб чиқишимиз лозим. Бундай меъёrlаш ҳар хил кўринишларда:

Биринчидан, одоб-ахлоқ ва одат нормалари орқали шаклланган мулкни, жисмни унинг қийматидан қатъи назар исроф қилмаслик, бошқа учун заарли мақсадларда фойдаланмаслик, мулкни жамоатчилик фаровонлиги, хайрли мақсадлар йўлида эҳсон қилишга оид кишилар онгидаги сақланиб келаётган ёзилмаган қоидалар кўринишида;

Иккинчидан, давлат, унинг масъул этиб тайинлаган маҳсус органлари орқали мулк, унинг мақоми, доираси ва турлари, уларга эгалик қилувчи субъектлар ҳамда уларнинг эгалик қилиш усуллари, бу соҳадаги хуқуқий чеклашлар ва тақиқлар, мулкнинг муҳофазасини таъминловчи институтлар, шунингдек мулкка, у орқали субъектга етказиладиган заарларнинг қопланиш усулларини ўзида жамлаган, ёзма норматив ва индивидуал хуқуқий актларда расман ўз ифодасини топган тизимли хуқуқий тартибга солиш кўринишиларда бўлиб келган.

Мамлакатимизда мулк, унинг муҳофазасига оид нормалар сифатида Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, Фуқаролик кодекси, «Ўзбекистон Республикасида мулчилик тўғрисида»ги Конуни ва бошқа қатор маҳсус қонунларни кўришимиз мумкин. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 12-боби «Жамиятнинг иқтисодий негизлари» деб номланган бўлиб, унинг 53-моддасида бозор муносабатларини ривожлантиришга қаратилган Ўзбекистон иқтисодиётини хилма-хил шаклдаги мулк ташкил этиши мустаҳкамланган. Айни пайтда Конституцияда мулкдорларга нисбатан мулкдан фойдаланиш экологик мухитга зарар етказмаслиги, фуқаролар, юридик шахслар ва давлатнинг хуқуқлари ҳамда қонун билан кўриқланадиган манфаатларини бузмаслиги шарт қилиб қўйилган.

Табиат бойликлари ва киши меҳнати натижалари шахслар томонидан айрим-айрим ҳолда ўзлаштирилмай, балки биргалашиб ва ўзаро ҳамкорлик билан ўзлаштирилади. Бинобарин, мулк та-

биат нарсаларини ўзлаштиришда кишилар ва уларнинг жамоали-
ри ўртасида бўлган муносабатни, яъни ижтимоий муносабатни,
ижтимоий ишлаб чиқариш муносабатларини билдиради.

Мулк ишлаб чиқариш воситалари ва ишлаб чиқарилган маҳ-
сулотларни эгаллаш, фойдаланиш ва уларни тасарруф этиш соҳа-
сида бўладиган ижтимоий муносабатларнинг мажмуи сифатида
ҳам таърифланиши мумкин.

Юридик маънодаги «мулк» тушунчаси тўғрисида шуни айтиш
керакки, шахслар томонидан табиат бойликларини, ашёларини
ўзлаштиришда бўладиган ижтимоий муносабатларни тартибга
соладиган ва мустаҳкамлайдиган хуқуқий нормалар тизими –
юридик маънодаги «мулк» тушунчасида қўлланилади. Бу маъно-
даги мулк мулк хуқуки (субъектга тегишли соф маънодаги субъек-
тив хуқуқ сифатида эмас, балки муайян хуқуқ соҳаси) сифатида
кўрилади.

Мулк хуқуки фуқаролик хуқуқининг йирик институтларидан
бири бўлиб, мулкларга оид умумий нормалар Фуқаролик кодек-
сида ҳам берилб үтилган. Мазкур кодекснинг 104-моддасида мулк
хуқуки тушунчасига таъриф берилган бўлиб, унга кўра, мулк
хуқуки шахснинг ўзига қарашли мол-мулкка ўз хохиши билан ва
ўз манфаатларини кўзлаб эгалик қилиш, ундан фойдаланиш ва
уни тасарруф этиш, шунингдек ўзининг мулк хуқуқини, ким то-
монидан бўлмасин, ҳар қандай бузишни бартараф этишни талаб
қилиш хуқуқидан иборат.

Бу таъриф мулкдорнинг ўз мулкига нисбатан муносабатининг
барча хуқуқий жиҳатларини қамраб олади. Шу билан бирга, ушбу
таърифда учинчи шахсларнинг мулкдор мулкига муносабатлари-
нинг энг муҳим қонуний асоси кафолатланган. Яъни, мулкдор-
нинг мулк хуқуқини ким томонидан бўлмасин, ҳар қандай бузиш-
дан муҳофазалай олиши императив меъёр сифатида мустаҳкам-
ланган. Бу эса, ўз навбатида, мулкдор мулк хуқуқини мажбурий
маънода «мукаддаслиги»ни ифодалайди.

Мулкни ўз хохишига кўра ва ўз манфаатини кўзлаб эгаллаш,
ундан фойдаланиш ва уни тасарруф этиш, шунингдек, мулк
хуқуқини ҳар қандай бузилишлардан бартараф этишни талаб
қилиш хуқуки тушунчалари мулк хуқуқининг мазмунини ташкил

этади. Субъектив мулк ҳукуқининг мазмунини ташкил этадиган бу элементлар мулк эгасига қонун билан белгиланган доираларда берилади.

«Ўзбекистон Республикасида мулчилик тўғрисида»ги Қонуннинг 1-моддаси мулкий ҳукуқ ҳақида тўхталиб, унда Ўзбекистон Республикасида мулкий ҳукуқ тан олиниши ва қонун билан муҳофаза этилиши, мулкдор ўзига тегишли мол-мулкка ўз ихтиёрига кўра эгалик қилиши, ундан фойдаланиши ва уни тасарруф этиши, айни пайтда, мулкдор ўз мол-мулкига нисбатан қонунга зид бўлмаган ҳар қандай хатти-харакатларни қилишга ҳақли эканлиги, мулкдор мулкдан қонун ҳужжатлари билан тақиқланмаган ҳар қандай хўжалик ёки бошқа фаолиятни амалга оширишда фойдаланиши мумкинлиги қайд этилган. Ушбу конуннинг 33-моддасида мулкий ҳукуқнинг ҳимоя қилиниши ҳақидаги норма қайд этилган бўлиб, мулкдор ўзга шахс томонидан қонунга хилоф равишда эгаллаб олинган мол-мулкини Ўзбекистон Республикаси фуқаролик қонунларига мувофиқ талаб қилиб қайтариб олиш ҳукуқига эгалиги, мулкдор ўз ҳукукини ҳар қандай бузишларни, гарчи бундай бузишлар уни мулкка эгалик қилиш ҳукуқидан маҳрум этиш билан боғлик бўлмаса-да, бартараф этишни талаб қилиши мумкинлиги ҳамда мулкий ҳукуқни ҳимоя қилиш суд ёки хўжалик суди томонидан амалга оширилиши таъкидлаб ўтилган.

Фуқаролик кодексининг 83-моддасида мол-мулкнинг турлари белгилаб берилган бўлиб, унга кўра, мол-мулк фуқаролик ҳукуқлари обьекти сифатида **кўчмас мулкка ва кўчар мулкка** бўлинади.

Кўчмас мулк жумласига ер участкалари, ер ости бойликлари, бинолар, иншоотлар, кўп йиллик дов-дараҳатлар ва ер билан узвий боғланган бошқа мол-мулк, яъни белгиланган мақсадига но-мутаносиб зарар етказмаган ҳолда жойини ўзgartириш мумкин бўлмайдиган обьектлар киради.

Конунда бошқа мол-мулк ҳам кўчмас мол-мулк қаторига киритилиши мумкин.

Кўчмас мол-мулкка бўлган ҳукуқларни қўлга киритиш ва улар бекор бўлишининг хусусиятлари қонунлар билан белгилаб қўйилади.

ФКнинг 164-моддасида белгиланишича, мулкдор ўзига тегишли мол-мулкка ўз ихтиёрига кўра, ўз хоҳиши ва манфаатларини кўзлаб эгалик қиласи, ундан фойдаланади ва уни тасарруф этади. Шу маънода мулкдор ўз мулкига бўлган хукукларини ихтиёрий равища, ўз хоҳишига кўра амалга оширади. Мулкдорнинг ўз хоҳиши деганда, унинг ўз эрки, иродаси билан ўз манфаатларини кўзлаб, бирорнинг (учинчи шахсларнинг) тазийисиз, файрихукукий таъсирсиз ҳаракат қилиши назарда тутилади. Агар мулкдорга нисбатан бундай ҳолатда зўрлик, тазийик кўрсатилган бўлса, қонун мулкдорнинг хоҳиш-иродаси эркин амалга оширилишини кафолатлади ва муҳофаза қиласи. Айни вактда мулкдорнинг ўз хоҳишига кўра иш тутиши қонун, инсоф ва адолат доирасида амалга оширилиши лозим.

Мулкни қонун талабларига мувофиқ қўлда сақлаб туришга **қонуний эгаллаш** деб айтилса, қонуний асослар бўлмай туриб бирорларга қарашли мулкни эгаллаш, масалан, бирорнинг ўғирлатган ёки йўқотган мулкини қўлда сақлашга қонунсиз эгаллаш деб айтилади.

Мулкдан фойдаланиш ҳукуки – мулкнинг фойдали хусусиятларини ўзлаштириш, мулкдан иқтисодий маънода фойда кўришидир. Мулкдан қонунга мувофиқ равища фойдаланувчи шахс шу мулкдан фойдаланиш ҳукукига эга бўлади. Мулкдан фойдаланиш ҳукуки шу мулкни эгаллаш ҳукуки билан чамбарчас боғлиқдир. Мулкни эгалламай, қўлда сақламай туриб ундан фойдаланиб ҳам бўлмайди. Масалан, мулк ижараси шартномасига мувофиқ, ижарага берувчи даставвал мулкни ижарага олувчига қонун ёки шартномада кўзда тутилган тартибда топширади. Топшириш билан бир вактда ижарага олувчидаги мулкка нисбатан эгалик қилиш ҳукуки ҳам вужудга келади ва у шундан сўнг ижарага берилган мол-мулкдан фойдаланиши мумкин. Мулкдан ишлаб чиқаришда ёки кундалик ҳаётда фойдаланишда бу мулк бутунлай истеъмол қилинади ёки муайян вакт давомида аста-секин эскиради.

Агар бирорнинг мулкидан фойдаланиш қонун ёки шартнома билан белгиланган асослар бўлмай туриб амалга оширилса, бундай фойдаланиш қонунсиз фойдаланиш хисобланади. Масалан, ўғирланган ёки йўқотилган мулкдан фойдаланиш.

Мулкни тасарруф этиш ҳуқуқи – мулкнинг юридик тақдирини белгилаш, яъни мулк юзасидан бошқа шахслар билан бўла-диган ҳуқукий муносабатни белгилаш, ўзгартириш ёки бекор қилишга қаратилган ҳуқуқдир.

Мулк эгаси тасарруф этиш ҳуқуқига биноан мулк юзасидан хилма-хил битимлар, шартномалар, чунончи, ашёни сотиш, ҳадя қилиш, ижарага қўйиш тўғрисида шартномалар тузা олади. Агар ашё бутунлай кераксиз бўлиб қолса, мулк эгаси бундай ашёни ташлаб юбориши, ўзидан бирон-бир усул билан соқит қилиши мумкин. Бу ҳуқук мулкдорга ўз мол-мулкига нисбатан қонунга зид бўлмаган ҳар қандай ҳаракатларни амалга ошириш, шу жумладан, мол-мулкдан гаров нарсаси сифатида фойдаланиши ёки унга бошқача йўллар билан вазифа юклаш, уни бегоналаштириш ёки мол-мулкни бошқача усул билан тасарруф этишга имкон беради.

Бу ҳуқукнинг қўлдан кетиши билан мулкка нисбатан бўлган эгалик ҳуқуқи ҳам қўлдан кетади. Масалан, мулкни омонатга қўйишда ашёни эгаллаш ҳуқуқи, ижарага беришда ашёни эгаллаш ва ундан фойдаланиш ҳуқуқи, бировга ўша ашёнинг сотилиши ёки ҳадя қилинишида эса, субъектив мулк ҳукуқининг ҳар уч элементи: эгаллаш, фойдаланиш ва тасарруф этиш ҳукуқлари ҳам бутунлай бошқа шахсга ўтади.

Айрим ҳолларда мулкни йўқотиш, ўғирлатиш ҳолларида мулк эгаси ўз мулкини эгаллаш, фойдаланиш ва уни тасарруф этиш имкониятидан маҳрум бўлса ҳам, эгалик ҳуқуқини қонунда белгиланган ҳолларда ва муддатларда ўзи сақлаб туради. Фуқарога тегишли мулк ўғирлатилганида унинг кимнинг қўлида бўлиши аниқланганидан сўнг қонун билан белгиланган уч йиллик даъво муддати давомида талаб қилиб олиниши мумкин. Акс ҳолда мулкка нисбатан бўлган эгалик ҳуқуқи йўқолади. Умуман олганда, мулкни тасарруф этиш элементи кимда бўлса, шу шахс (гарчи, мулк қўлида, яъни эгалигида ёки фойдаланишида бўлмаса ҳам) мулкдор ҳисобланади. Зоро, тасарруф этиш элементи мулкнинг шакли ва ҳуқукий макомига қараб муайян хужжатлар (ордер, тилхат ва бошқалар) билан тасдиқланади.

Мулкдор ҳукуқлари ва ваколатларининг чегараси Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 54-моддасида баён қилинган

бўлиб, унга асосан мулкдор ўз хукуқларини амалга оширишда экологик мұхитга зарар етказмаслиги, фуқаролар, юридик шахслар ва давлатнинг хукуқларини ҳамда қонун билан қўриқланадиган манфаатларини бузмаслиги шарт.

Бу конституциявий норма ФКнинг 172-моддасида батафсил талкин қилинган. Ушбу моддага асосан мулкдор ўз мулкий хукуқларини амалга оширишда куйидаги шартларга амал қилиши лозим.

Мулкдорнинг ўз хукуқларини амалга ошириши бошқа шахсларнинг хукуқларини ва қонун билан қўриқланадиган манфаатларини бузмаслиги шарт.

Қонунларда назарда тутилган ҳолларда, шартларда ва доирада мулкдор бошқа шахслар унинг мол-мулкидан чекланган тарзда фойдаланишига йўл қўйишга мажбур.

Мулкдор ўзининг устунлик мавқенини суистеъмол қилишга, бошқа шахсларнинг хукуқларини ва қонун билан қўриқланадиган манфаатларини камситадиган ўзга ҳаракатларни қилишга ҳақли эмас.

Мулкдор ўз хукуқини амалга оширганида фуқароларнинг соғлиғига ва атроф-мұхитга зарар етказишининг олдини олиш чораларини қўришга мажбур.

Тасаррӯф этиш хукуқи мулкдорнинг ўз хоҳиши билан, ўз манфаатларини кўзлаб ашёнинг тақдирини белгилашининг юридик таъминланган имконияти бўлиб, ашёға нисбатан турли хил юридик актларни содир этиш орқали амалга оширадиган хукуқи хисобланади.

Амалдаги Фуқаролик кодексида мулк хукуқининг вужудга келиш асослари ҳам белгилаб берилган бўлиб, унга қўра қуйидагилар мулк хукуқининг вужудга келиш асослари ҳисобланади:

1. Мехнат фаолияти;
2. Мол-мулкдан фойдаланиш соҳасидаги тадбиркорлик ва бошқа хўжалик фаолияти, шу жумладан мол-мулкни яратиш, кўпайтириш, битимлар асосида кўлга киритиши;
3. Давлат мол-мулкини хусусийлаштириши;
4. Мерос қилиб олиш;
5. Эгалик қилиш хукуқини вужудга келтирувчи муддат;
6. Қонун хужжатларига зид бўлмаган бошқа асослар.

Мулк хуқуқи вужудга келишининг дастлабки асосларидан яна бири ҳамма йифиб олиши мумкин бўлган ашёларни мулкка айлантиришидир. ФКнинг 189-моддасида кўрсатилишича, қонун хужжатларида ёввойи мевалар, ёнгок, замбуруғлар, резавор мевалар ҳамда ўсимлик, хайвонот дунёси ва жонсиз табиатнинг ҳамма олиши мумкин бўлган бошқа обьектларини йиғиши ўюли билан фуқаролар мулкига айлантириш тартиби ва шартлари белгилаб кўйилиши мумкин. Бундай тартибда мулк хуқуқи ўрмонлардан қўзиқорин, мевалар териш, дашту тоғлардан доривор гиёҳлар тўплаш, дарё ва кўллардан балиқ овлаш орқали вужудга келиши мумкин. Бироқ, маълумки, ушбу мулк обьектлари ўсган мавжуд худуд хусусий мулк хуқуқи асосида бошқага тегишли бўлмаслиги лозим. Мулк обьектларининг баъзиларини овлаш учун ваколатли давлат органидан рухсат (лицензия) олинган бўлиши талаб этилади. Айни вактда балиқ ва бошқа жониворларни овлаш овга рухсат берилган мавсумдагина йўл қўйилади, акс ҳолда овланган жониворлар мусодара қилиниб, ов қуроллари олиб кўйилиши ва уларга нисбатан тегишли жазо чоралари қўлланилиши мумкин.

Эгасиз ашёга нисбатан мулк хуқуқи ҳам дастлабки асосда вужудга келади. Эгаси бўлмаган ёки эгаси номаълум ашё эгасиз ашё ҳисобланади. Эгасиз кўчар ашёлар эгалик қилиш хуқуқини вужудга келтирувчи муддат асосида кўлга киритилиши мумкин. Бундай ашё тегишли давлат органи ёки фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органи аризасига мувофиқ кўчмас мол-мulkни давлат рўйхатига олувчи органда ҳисобга олиниб, уч йил ўтгач, тегишли давлат органи талаби асосида суд томонидан давлатга ўтказилиши мумкин.

ФКнинг 192-моддасида топилмага нисбатан мулкий хукуқларнинг вужудга келиши хусусиятлари белгиланган. Унда кўрсатилишича, йўқолган ашёни топиб олган шахс бу ҳақда уни йўқотган шахсни ёки ашё эгасини ёхуд уни олиш хуқуқига эга бўлган ўзга маълум шахслардан биронтасини дарҳол хабардор этиши ҳамда топилган ашёни шу шахсга қайтариши шарт. Башарти, ашё бинода ёки транспортда топилган бўлса, у шу бинонинг ёки транспорт воситасининг эгаси бўлмиш шахсга топширилмоғи лозим. Топилма топширилган шахс ашёни топиб олган шахснинг хукуқларини

күлгө кирилади ва унинг мажбуриятларини ўз зиммасига олади. Башарти, топилган ашё қайтарилишини талаб қилиш хукуқига эга бўлган шахс номаълум бўлса ёки унинг манзили бўлмаса, ашёни топиб олган шахс топилма тўғрисида милицияга, тегишли давлат органларига ёки фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш организма маълум қилиши шарт.

ФКнинг 193-моддасига асосан олти ой мобайнода топилманинг эгаси аниқланмаса, ашёни топиб олган шахс унга эгалик хукуқини кўлга кирилади (агар у бу хукуқдан воз кечса, топилма давлат мулкига ўтади).

ФКнинг 196-моддасида хазинага нисбатан мулк хукуқининг вужудга келиши хусусиятлари белгилаб қўйилган. Хазина деб эгасини аниқлаш мумкин бўлмаган ёки қонунга биноан хукуқларини йўқотган, ерга кўмилган ёки бошқача усуlda яширилган пул ёки қимматбахо буюмларга айтилади. Яшириб қўйилган мол-мулк (ер участкаси, иморат ва ш.к.) мулкдори бўлган шахсга ва хазинани топган шахс мулкига, агар улар ўртасидаги келишувга мувофиқ бошқача тартиб белгиланган бўлмаса, тенг улушларда тегишли бўлади.

Хазина у яшириб қўйилган ер участкаси ёки бошқа мол-мулк эгаси мулкдорнинг розилигисиз қазишма ишларини олиб борган ёки бойлик қидирган шахс томонидан топилган тақдирда, бу хазина у топилган ер участкасининг ёки бошқа мол-мулкнинг эгасига топширилиши шарт. Тарих ва маданият ёдгорликлари жумласига кирадиган ашёлардан иборат хазина топилган тақдирда, улар давлат ихтиёрига ўтади. Бирок хазина топилган ер участкаси эгаси ва хазинани топган шахс хазина қийматининг эллик фоизи миқдорида мукофот олишга ҳақли.

Хазина топиш учун қазишма ва қидирав ишларини олиб бориш меҳнат ёки хизмат вазифаларига кирадиган шахслар (масалан, археологлар, геологлар)га нисбатан юқоридаги қоидалар қўлланилмайди (ФК, 196-модда, 5-банд).

Мулкка нисбатан эгалик хукуқини вужудга келтирувчи ҳосила усули деганда, муайян шахс томонидан мулк хукуқининг олиниши дастлабки мулк эгасининг хукуқига боғлиқ бўлган усул назарда тутилади. Бу усул мулк хукуқининг маълум ашёга нисба-

тан пайдо бўлиши ёки бу ашёга нисбатан мулк ҳуқуқининг илгари маълум шахсга тегишли бўлиши билан боғлиқдир. Шу маънода мулк ҳуқуқининг бошқа шахсга ўтиши ҳақида сўз юритилади. Бинобарин, ҳосила усули бўйича мулк ҳуқуқи вужудга келганда мулкка нисбатан бўлган ҳуқуқнинг бир шахсдан иккинчи шахсга кўчирилиши тўғрисида сўз боради. Масалан, олди-сотди шартномаси тузилиши йўли билан ашёга нисбатан эгалик ҳуқуқи бир шахсда, яъни сотиб олувчидаги пайдо бўлади.

Мулк ҳуқуқининг бекор бўлиши усуллари ҳам хилма-хил. Бу усулларни куйидагича туркумлаштириш мумкин:

1) мулқдорнинг ўз эрки-иродаси бўйича мулк ҳуқуқини бекор бўлиши (масалан, мол-мулкни сотиш, ҳадя қилиш ва ш.к.);

2) мол-мулкни тугатиш ва ҳисобдан чиқариш (йўқ қилиб ташлаш) ёки нобуд бўлиши натижасида мулк ҳуқуқининг бекор бўлиши (ФКнинг 198-моддаси);

3) мулқдорнинг эрки, иродасидан ташқари мол-мулкнинг олиб қўйилиши орқали мулк ҳуқуқининг бекор бўлиши. Мол-мулкни мулқдордан олиб қўйишга қонунларда назарда тутилган ҳолларда ва тартибда мулқдорнинг мажбуриятлари бўйича ундирув ана шу мол-мулкка каратилган тақдирда, шунингдек национализация қилиш, реквизиция ва мусодара қилиш тартибида йўл қўйилади (ФК, 199-модда).

Агар қонунга асосан шахсга тегишли бўла олмайдиган мол-мулк унинг мулки бўлиб қолса, ушбу мол-мулкка нисбатан мулк ҳуқуқи суд тартибида бекор қилиниб, олиб қўйилган мол-мулкнинг қиймати шахсга тўланади (ФК, 199-модда, 2-банд).

4. Мажбурият ҳуқуқи

Мажбурият фуқаролик ҳуқуқининг энг қадимий институтларидан бири ҳисобланади. Қадим замонлардаёқ кишилар ўртасида ўзаро товар айирбошлаш вужудга келган пайтдан бошлаб анъанавий кўринишдаги мажбурият муносабатлари вужудга келган. Лекин мажбурият муносабатларининг ҳуқуқий асосларда шаклланиши Рим фуқаролик ҳуқуқига бориб тақалишини ҳисобга олсан, мажбуриятлар ҳуқуқий кўриниш ҳосил қилишида давлатнинг ўрни бекиёслигини кўрамиз. Айнан қадимги Римда мажбу-

рият тушунчасига ҳуқукий таъриф беришга ҳаракат қилинган ва унга қўйидагича таъриф берилган: **мажбурият** ўзида ҳуқукий оқибатларни ифодалайдики, бунинг натижасида биз давлатимиз қонунларига мувофик, бирор-бир нарсани амалга оширишга мажбурмиз.

Мажбуриятнинг мазмuni шунда ифодаланадики, унга мувофик, бизнинг қандайдир жисмий предметни ёки қандайдир сервигутни амалга оширишимиз, бунинг эвазига ушбу муносабатдан келиб чиқиб, у ҳам бизга нимадир бериши, қилиши ёки тақдим этиши лозим.

Хозирги кунга келиб эса, фуқаролик қонунчилигига мажбурият тушунчасининг анча мукаммал ва ҳар томонлама ижтимоий муносабатларни ҳисобга олган таърифи ўз ифодасини топган.

Фуқаролик ҳуқуқида **мажбурият деб**, шундай фуқаролик ҳуқукий муносабатга айтиладики, унга асосан шахс (карздор) бошқа шахс (кредитор) фойдасига муайян ҳаракатни амалга оширишга, масалан, мол-мулк топшириш, ишни бажариш, хизматлар кўрсатиш, пул тўлаш ва ҳоказо ёки муайян ҳаракатни амалга оширишдан ўзини сақлашга мажбур бўлади.

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 234-моддасига мувофик, **мажбурият** – фуқаролик-ҳуқукий муносабат бўлиб, унга асосан бир шахс (карздор) бошқа шахс (кредитор) фойдасига муайян ҳаракатни амалга оширишга, яъни мол-мулкни топшириш, ишни бажариш, хизматлар кўрсатиш, пул тўлаш ва ҳоказо ёки муайян ҳаракатдан ўзини сақлашга мажбур бўлади, кредитор эса – карздордан ўзининг мажбуриятларини бажаришни талаб қилиш ҳуқуқига эга бўлади.

Мажбурият фуқаролик ҳуқуқида катта аҳамиятга эга ҳисобланади. Мажбурият ҳуқуки ёрдамида мулк ва бошқа неъматларнинг ҳаракати амалга оширилади. Образли қилиб гапиргандга, мажбуриятлар инсон қон томирлари тизими бўлиб, улар ёрдамида фуқаролик-ҳуқукий организмда ашёлар алмашинуви содир бўлади. Мажбуриятларсиз фуқаролик ҳуқуқидаги муомала амалга оширилишининг имкони мавжуд бўлмайди. Шунинг учун ҳам қўпчилик ҳуқуқшунос олимлар мажбуриятлар энг кенг тарқалган фуқаролик-ҳуқукий муносабат тури эканлигини таъкидлашади.

Дарҳақиқат, мажбурият фуқаролик-хуқуқий муносабатларнинг кўпчилигида мавжуд бўлиб, фуқаролик хуқуқида амалга ошириладиган ҳаракатларнинг деярли барчаси мажбуриятлар билан борлик бўлади. Масалан, товарни топшириш (олди-сотди, маҳсулот етказиб бериш, контрактация ва шу каби шартномаларда), иш бажариш (пудрат, майший пудрат, қурилиш пудрати ва х.к.).

Мажбуриятнинг субъектлари ва обьектлари унинг мухим элементи ҳисобланади. Мажбуриятнинг *субъектлари* деб муайян ҳуқуқларга эга бўлган ва зиммасига мажбурият олган шахслар тушунилади. Улар **кредитор, қарздор** ва бошқалар ҳам бўлиши мумкин.

Кредитор – бу муайян бир ҳаракатнинг қилинишини ёки муайян ҳаракатни қилишдан сақланишини талаб этишга ҳақли бўлган тараф – кредитор деб аталади. *Қарздор* эса, маълум бир ҳаракатни амалга оширишга ёки ҳаракат қилишдан сақланишга мажбур бўлган шахс.

Фуқаролик кодексининг 235-моддасига биноан, мажбуриятнинг тарафлари – *кредитор* ёки *қарздор* сифатида бир ёки бир пайтнинг ўзида бир неча шахс иштирок этиши мумкин.

Мажбуриятда қарздор томонида иштирок этган шахслардан бирига кредитор билдирган талабларнинг ҳақиқий эмаслиги, шунингдек бундай шахсга талаб қўйишга доир даъво муддати ўтиб кетганлиги кредиторнинг қолган шахсларга бўлган талабларига ўзича дахл этмайди.

Агар тарафлар шартномага биноан бир-бирларига нисбатан мажбуриятли бўлса, тарафлардан ҳар бири бошқа тараф олдида унинг фойдасига нима қилиши шарт эканлиги жиҳатидан унинг қарздори ва айни бир пайтнинг ўзида ундан нима талаб қилишга хукукли эканлиги жиҳатидан унинг кредитори ҳисобланади. Мажбурият унда тарафлар сифатида қатнашмаган шахслар (учинчи шахслар) учун бурчлар ҳосил қилмайди.

Мажбуриятнинг мазмуни деганда, кредиторнинг қарздор томонидан муайян ҳаракатлар қилинишини (ёки қилинмаслигини) талаб этишга бўлган хукуки ва қарздорнинг шунга яраша бўлган бурчи тушунилади. Қарздор томонидан қилиниши лозим бўлган ҳаракатлар ҳар хил: ашёни эгасига (кредиторга) топшириш, ашёларни фойдаланиш учун топшириш, маълум сумма – пулни тўлаш,

бирон-бир ишни бажариш ёки хизмат кўрсатиш, қарздор томонидан битимнинг тузилишини таъминлаш, бировга етказилган зарарни тўлаш, асосиз орттирилган бойликни ўз эгасига қайтариш тўғрисида бўлиши мумкин.

Белгиланган мажбуриятларни бажармаганлик ёки лозим даражада бажармаганлик юзасидан қарздор бўлган шахс уни бутунлай бажармаслиги ёки лозим даражада бажармаслиги, мажбуриятни бажариш юзасидан белгиланган ҳукуқ нормаларига риоя қилмаслик ҳукуққа хилоф ҳаракат ёки ҳаракатсизлик ҳисобланаб, бу ҳол *мажбуриятни бузиши* деб кўрилади.

Мажбуриятларни бузганлик учун қўлланиладиган санкциялар куйидаги гурухларга бўлиниши мумкин:

1. Ихтиёрий бажарилмаган бурчни мажбурий ижро эттириш. Масалан, олинган қарз пули ихтиёрий равишда тўланмаганида уни мажбуран ундириш мумкин бўлади.

2. Шартномада кўрсатилган мажбурият бажарилмаганда уни бир томонлама бекор қилиш. Масалан, ижарага оловчи ўз мажбуриятини бажармаганда ижарага берувчининг талаби билан шартнома муддатидан аввал бекор қилиниши мумкин.

3. Мажбуриятнинг ижро этилиши тартибини ўзгартириш. Масалан, маҳсулот оловчи ташкилот аввал маҳсулотлари учун ҳак тўлашни кечиктирганида маҳсулот етказувчи у билан акцепт шакли бўйича ҳисоб-китоб қилмай, балки харидор ташкилотга нокулай бўлган аккредитив шакли бўйича ҳисоблашиш тартибига ўтиши мумкин.

4. Кредитор тараф зиммасида бўлган мажбуриятлар ҳажмини камайтиришга қаратилган санкциялар. Бунга мисол қилиб харидор ўзига шартнома шартларига номувофиқ сифатдаги ашё топширилганида, унинг нархини тегишлича камайтиришни талаб қила олишини кўрсатиш мумкин.

5. Қарздор тарафнинг зиммасида бўлган мажбуриятлар ҳажмини ошириш. Бундай санкция қўлланилишида мажбурият бузган қарздор тараф ўзи учун нокулай бўлган баъзи вазифаларни, қўшимча мажбуриятларни бажаришга мажбур қилинади. Масалан, сифатли нарса ўрнига сифатсиз ашё топширган сотувчи бу ашёнинг нуксонларини тузатиш учун ёки камчиликларни йўқо-

тиш учун харидор томонидан қилинган харажатларни тўлашга мажбур қилиниши мумкин.

6. Мулкий жавобгарлик чоралари сифатида кўриладиган санкциялар.

Шартнома тузиш жараёнида олинган мажбуриятларнинг бажарилишини таъминлаш мақсадида Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексида бир қатор чоралар олдиндан белгиланиши назарда тутилган. Булар *неустойка, ушлаб қолиш, гаров, кафиллик*. Кафолат, закалат эса, шартнома мажбуриятларининг бажарилишини таъминлаш усуллари ҳисобланади.

Қонун хужжатлари ёки шартнома билан белгиланган, қарздор мажбуриятини бажармаган ёки лозим даражада бажармаган тақдирда кредиторга тўлаши лозим бўлган пул суммаси **неустойка** дейилади.

Неустойканинг иккита ҳукукий асоси мавжуд, яъни – бу қонун ва шартнома. Агар неустойка шартномада келишилмаган бўлса, лекин мажбурият бажарилмаганида кредитор томонидан бу пеняни тўлаш талаб этилганида бу ҳақда қонунда мажбурият кечикирилганлиги учун пеня ҳисоблаш назарда тутилганлиги боис пеня талаб қилиш ҳукуқи мавжуд бўлади. Демак, шартномада неустойка борасида келишишнинг асосий мақсади келгуси мажбуриятнинг бажарилишини таъминлашdir.

Неустойка иккита шаклда: жарима ва пеня шаклида бўлади.

Жарима – шартнома қарздор томонидан бажарилмаганида ёки лозим даражада бажарилмаганида тўланадиган пул.

Пеня – шартнома мажбуриятлари кечикириб бажарилганида ҳар бир кечикирилган кун учун мажбуриятнинг бажарилмаган қисмига фоиз ҳисобида тўланадиган пул ҳисобланади. Агар шартномада пеня ҳисоблашнинг муддати чегараланган бўлса, масалан мажбурият бажарилмагандан бир ой давомида бажарилмаган мажбуриятнинг 0,02 фоизи микдорида пеня ҳисоблаш ҳақида келишилган бўлса, пеня ҳисоблаш иккинчи ойга ўтганида тўхтайди. Агар пеня ҳисоблашнинг чегараси белгиланмаган бўлса, пеня ҳисоблаш давом этаверади. Пеняни қўллаш шартнома мажбуриятларининг ўз вақтида бажарилишини таъминлайди.

Неустойка түғрисидаги келишув, албатта, ёзма рawiшда бўлиши лозим.

Мажбурият бажарилишини таъминлашнинг иккинчи усули – бу гаровни қўллаш. **Гаров** – бу бир шахснинг бошқа бир шахсга шартнома бўйича мажбуриятларини бажармаганида уни таъминлаш учун берадиган мол-мулки ёки мол-мulkка бўлган хукук.

Гаров тури – бу закалат, ипотека, хукуклар гарови турида бўлади. Хукукка бўлган гаров – бу шахснинг мажбуриятни таъминлаш максадида бирор-бир мулкка, ашёга бўлган хукукини гаровга қўйиш ҳисобланади.

Агар гаровга қўйилган мулк гаровга олувчига тўла ўтказилса, закалат деб тушунилади.

Ипотека гарови деганда фақат кўчмас мулкни гаровга қўйиш тушунилади.

Карздорнинг мажбуриятни таъминламаганлиги натижасида келиб чиқадиган қарзи гаровга қўйилган мулкнинг арзимас қисмини ташкил этса, ундирувни гаровга қўйилган мулкка қаратиш мумкин эмас.

Ундирув қуйидаги ҳолларда, албатта, суд тартибида амалга оширилади:

1) гаров түғрисида шартнома тузиш учун бошқа шахс ёки органнинг розилиги ёки рухсати талаб қилинганда;

2) гаров нарсаси жамият учун тарихий, бадиий ёки ўзга маданий аҳамиятга эга мол-мулк бўлса;

3) гаровга қўювчи йўқолган бўлса ва унинг турган жойини аниқлаш мумкин бўлmasa.

Кафиллик шартномасида бир шахс бошқа шахснинг шартнома бўйича мажбуриятларини бажармагандан кредитор олдида жавоб бериш масъулиятини зиммасига олади. Кредитор томон қарзни тўлаш бўйича биринчи асосий қардорга талаб қўйиши лозим. Тўғридан-тўғри кафилга талаб қўйилган ҳолларда кафил томонидан тегишли талаб қондирилаётганлиги ҳақида асосий қарздорни хабардор қилиш лозим. Чунки, асосий қарздор талабни қаноатлантиринаслек учун асос бўладиган важларини кафилга билдиришга ҳаклидир. Келгусида регресс даъво билан кафил асосий қарздорга мурожаат қилганда асосий қарздор ўзининг даъвони рад этиш бўйича

асосий важларини тақдим этиши мумкин. Буларга Корея Республикаси билан тузилган шартномаларни мисол қилиб олиш мумкин.

Кафолат – бу шартнома мажбуриятларини таъминлаш мақсадида шартнома бўйича қарздорнинг мажбурияти юзасидан банк ва суғурта идораларининг ўз зиммаларига жавобгарлик олишлари. Кафиллик билан кафолатнинг фарқи шундаки, кафолатни кредит муассасалари, яъни банк ва суғурта идоралари амалга оширади, кафилликни эса, жисмоний шахслар ҳам ўз зиммаларига олиши мумкин, кафолатда эса, кафолат хатида кўрсатилган пул микдорида жавобгар бўлинади, кафил эса, асосий қарздор билан бир хилда жавобгар бўлади. Бундан ташқари, кафолатда қарздор кафилга кафолат бергани учун ҳақ тўлайди. Масалан, суғурта идораси бирор-бир юридик шахсга банқдан 10 миллион кредит олиш мақсадида тузилган кредит шартномаси юзасидан келгусида мажбурият бажарилмаган тақдирда олинган 10 миллион сўм пулнинг 7 миллионини тўлаб бериш юзасидан мажбурият олади. Бу шахс олган кредит микдорининг 8 миллион сўмини қайтара олмади. Банк муассасаси кредитга олинган ва қайтарилиши лозим бўлган 8 миллион сўм пулни қайтаришни асосий қарздорга ва кафолатчига талаб қилиб қўйди. Бундай ҳолда мажбуриятни таъминлаш қандай амалга оширилади?

Қарздорга мулкий жавобгарликни белгилашдан олдин, яъни кредиторга етказилган зиённинг ундан ундирилишидан олдин суд ҳар бир аниқ ҳолатда мазкур зиёнлар қарздорнинг ўз мажбуриятларини бузишдан келган-келмаганлигини аниқлаши, яъни қарздорнинг ҳукуққа хилоф ҳаракати ёки ҳаракатсизлиги билан кредиторнинг зиёнлари ўртасида сабабли борланиш бўлиш-бўлмаганини аниқлаши лозим.

Масалан, агар темир йўл транспорти корхонаси юк олувчига заарланган юкни етказиб берса, суд кредиторга бундай заарни ким етказганлигини, маҳсулот юборувчи ташкилот ёки темир йўл корхонаси томонидан етказилганлигини, бундай зиённинг сифатсиз товар юборувчи ташкилотнинг айби, ҳукуққа хилоф ҳаракати билан бўлган-бўлмаганлигини ёки ташиш учун қабул қилинган юкнинг йўлда сақланишини таъминламаган темир йўл корхонасининг ҳукуққа хилоф ҳаракатларидан бўлган-бўлмаганлигини аниқлаши лозим.

Шартнома тарафлари мажбуриятни бажаришнинг барча чораларини кўрган бўлса-ю, мажбуриятни бутунлай ёки қисман бажара олмаса, масъулиятни белгилаш бажариш учун талаб этилган субъектив асос – айб бўлмаганлиги сабабли бундай ташкилот мажбуриятни бажармаганлиги учун мулкий жавобгарликдан озод қилинади. Мажбуриятни бажармасликда юридик шахснинг айби мазкур ташкилот органлари ҳисобланган ва ўзларига берилган ваколатлар доирасида ҳаракат қилган айрим шахсларнинг айби билан кўрилади. Ташкилотлар томонидан берилган ваколатлар доирасида ҳаракат қилувчи вакилларнинг, муайян хизмат вазифаларини бажарувчи ишчи-хизматчиларнинг айби билан белгиланади.

Қарздорнинг зарарни тўлаш мажбуриятлари қарздор шартнома шартларини бажармаганлиги учун кредитор, яъни шартноманинг иккинчи томонига етказилган зарарни тўлашга мажбуригини билдиради. Етказилган зарарни аниқлашда даъво қўзғатилган кундаги нарх-наволардан келиб чиқсан ҳолда ҳисоб-китоб қилинади.

Мажбуриятлар бажарилмаганлиги учун шартномада белгиланган неустойка: пеня ёки жаримани ҳамда етказилган зарарни ва бой берилган фойдани қоплаш бўйича жавобгарлик келиб чиқади.

Кредиторнинг ўзгариши мажбуриятга оид ҳукукий муносабатларда муайян субъектлар ўртасида вужудга келади. Мажбуриятни бажаришда иштирок этаётган тарафлар ўринларини бошка шахс билан алмашинишларига қонун бўйича йўл қўйилади. Мажбуриятда катнашувчи кредитор ҳам, қарздор ҳам бошка шахслар билан алмашинишлари мумкин.

Кредиторнинг алмашиниши деб, мажбуриятда иштирок этаётган кредитор ўз ўрнини бошка шахс билан алмашинишига айтилади. Кредиторнинг талаб қилиш ҳукуқининг бошка шахсга ўтказилишига, агар бу қонун ёки шартномага зид бўлмасагина ёки талаб кредиторнинг шахси билан боғлиқ бўлмасагина йўл қўйилади. Агар талаб кредиторнинг шахси билан чамбарчас боғланган бўлса, масалан, ФКнинг 314-моддасида кўрсатилганидек, алиментлар ва ҳаётга ёки соғлиққа етказилган зарарни тўлаш тўғрисидаги талабларнинг бошка шахсга ўтишига йўл қўйилмайди.

Баъзи ҳолларда талаб қилиш ҳуқуқини ўтказишга шартнома бўйича ҳам йўл қўйилмайди. Масалан, умрбод таъминлаш шарти билан уй-жой (квартира)ни бошқа шахсга берган шахс ўзининг талаб қилиш ҳуқуқини бошқа шахсга ўtkаза олмайди. ФКнинг 318-моддасида кўrsатилишича, кредиторнинг мажбурият бўйича ҳуқуклари бошқа шахсга қўйидаги ҳолларда ўтади:

- 1) кредитор ҳуқуқларидаги универсал ҳуқуқий ворислик на-тижасида;
- 2) кредитор ҳуқуқларини бошқа шахсга ўtказиш тўғрисидаги суднинг қарорига мувофик;
- 3) қарздорнинг мажбурияти ушбу мажбурият бўйича қарздор бўлмаган кафил ёки гаровга қўювчи томонидан бажарилиши оқиба-тида;
- 4) суғурта ҳолати бошланиши учун жавобгар бўлган қарздор-га нисбатан кредитор ҳуқуқларининг суғурта қилувчига суброга-цияси (ўтиши) натижасида;
- 5) қонунда назарда тутилган бошқа ҳолларда.

Кредитор билан дастлабки қарздор ўrtасидаги муносабатларга асосланган барча эътиrozларни янги қарздор кредиторнинг талабига қарши қўя олади, жумладан, янги қарздор ҳам дастлабки қарздор каби мажбуриятнинг қисман бажарилганлигини ёки қарзнинг қисман тўланганлигини ёхуд хужжатда кўrsатилганга қараганда камроқ суммада олинганлигини айтиб, эътиrozларини билдира олади.

Кредитор янги қарздордан мажбуриятни тўла ҳажмда бажа-ришни талаб қила олади, чунки мажбуриятни кўчиришда унинг мазмуни ўзгармайди. Масалан, қарз шартномасида қарздор ал-машса, кредитор янги қарздордан тўла ҳажмда тўланишини та-лаб қила олади.

Агар кафил ёки гаровга қўювчи янги қарздор учун жавобгар бўлишига розилик бермаса, кафиллик ёки учинчи шахс томони-дан берилган гаров қарзнинг бошқа шахсга кўчирилиши билан бекор бўлади.

Қарзни (мажбуриятни) кўчириш кўпинча фуқароларнинг ўзаро муносабатларида қўлланилади. Аммо мажбурият қарздорнинг шахси билан боғлиқ бўлса, қарзни кўчириш мумкин эмас.

Ёзма шаклда тузилган битимга асосланган талаб қилиш хукуқини ўтказиш ва қарзни (мажбуриятни) кўчириш оддий ёзма шаклда қилиниши лозим. Агар битим нотариал тасдиқланган ва давлат рўйхатидан ўтказилган бўлса, у ҳолда ушбу ўтказиш тегишли шаклга риоя қилинган ҳолда амалга оширилади. ФКнинг 323-моддасида қарзни ҳам, мажбурият бўйича ижрони ҳам бир пайтда бошқа шахсга ўтказиши қоидалари назарда тутилган. Бунга асосан қарздорни қарзни тўлаш мажбуриятидан озод қилмаган ҳолда қарзни ёки унинг бир қисмини бошқа шахсга ўтказишга рухсат берилади. Бу ҳолда ҳар иккала қарздор мажбуриятнинг бажарилиши учун шерик (солидар) жавобгар бўлади.

Карздорнинг учинчи шахс билан шартномаси асосида учинчи шахс мажбуриятининг бажарилиши бўйича кредитор олдида эмас, балки фақат қарздор олдида бурчли бўлади.

Мажбурият – хукуқий муносабат сифатида ижтимоий ҳаётнинг барча соҳаларига чукур кириб борганки, хукуқ соҳаларининг бошқа институтларида бу хол кузатилмайди.

5. Фуқаровий-хукуқий жавобгарлик

Юкоридаги бўлимларда таъкидлаб ўтилганидек, юридик жавобгарликнинг бир тури – бу фуқаролик-хукуқий жавобгарликдир. **Фуқаролик-хукуқий жавобгарлик** мулкий характердаги шартномавий муносабатларни бузганлик ёки шартномадан ташқари мулкий зарарни етказганлик, яъни фуқаролик-хукуқий деликтнинг содир этилганлик ҳолатларида юзага келади. Унинг моҳияти шахсни салбий мулкий оқибатларни бажаришга мажбурлашдан иборат. Файриқонуний ҳаракат (ҳаракатсизлик) туфайли етказилган зарарнинг зарарни етказган шахс томонидан тўлик хажмда қопланиши лозимлиги – фуқаролик-хукуқий жавобгарликнинг асосий тамойилидир (ЎзР ФКнинг 985-моддаси). Зарарнинг қопланиши, баъзи ҳолларда, жарима санкциялари, масалан, неустойка тўлаш мажбурияти билан тўлдирилиши мумкин. Жавобгарликнинг бу турини юклаш судлар, хўжалик судлари ёки маъмурий органлар томонидан амалга оширилади (ФКнинг 10-моддаси).

Фуқаролик хукуқида, одатда, мажбуриятни бузганлик учун қарздорнинг ёки зарар етказувчининг жавобгарликка тортилиши учун қўйидаги тўртта асос бўлиши кўрсатилган:

биринчидан, хукуққа хилоф ҳаракат ёки ҳаракатсизлик;

иккинчидан, зарар етказилиши;

учинчидан, ҳукуққа хилоф ҳаракат ёки ҳаракатсизлик билан содир бўлган зарар ўртасида сабабий боғланиш бўлиши;

тўртингчидан, қарздорнинг ёки зарар етказувчининг айби мавжуд бўлиши.

Фуқаролик хукуқида мулкий муносабатлар борасида зарар деганда, жабрланувчи мол-мулкининг ҳар қандай йўсинда камайиши, унга путур етказилиши тушунилади. Бундай путур етказиш жабрланувчининг мол-мулкига ва шу билан бир қаторда унинг шахсиға нисбатан содир этилган ҳукуқбузарлик натижасида юзага келиши мумкин. «Ўзганинг мол-мулкига етказилган зарар» тушунчasi ўз ичига нафақат моддий путур етказишни, балки жабрланувчини қандайдир бошқа қимматликлардан ва имкониятлардан маҳрум қилишни ҳам олади.

Фуқаролик қонунчилиги ва суд амалиёти «шартномали» ва «шартномасиз» етказилган зарарларни фарқлайди. «Шартномали» зарар маълум фуқаролик хукуқий муносабатда бўлган бир тарафнинг шартнома мажбуриятларини бажармаслиги ёхуд лозим даражада бажармаслиги оқибатида вужудга келса, «шартномасиз» етказилган зарар эса, маълум ижтимоий неъматга қилинган тажовуз туфайли вужудга келади, бунда тарафларда мажбурият муносабатлари мавжуд бўлмай, зарар бевосита ҳукуқбузарлик (деликт) оқибатида етказилади.

Шартномаларда белгиланган мажбуриятларни бузганлик учун жавобгарлик турларини қўйидагича гурухларга бўлиш мумкин:

1. Томонларнинг ўзи келишиб белгилайдиган жавобгарлик.

Неустойка – қонун хужжатлари ёки шартнома билан белгиланган, қарздор мажбуриятни бажармаган ёки лозим даражада бажармаган тақдирда кредиторга тўлаши шарт бўлган пул суммасидир.

Неустойка жарима ёки пеня шаклида бўлиши мумкин. Қарздор мажбуриятларни бажармаган ёки лозим даражада бажарма-

ган ҳолларда тўлайдиган ва қоида тариқасида, қатъий пул суммасида ҳисобланадиган неустойка жарима ҳисобланади.

Карздор мажбуриятларнинг бажарилишини кечиктириб юборганида тўлайдиган ва ўтказиб юборилган муддатнинг ҳар бир куни учун мажбуриятнинг бажарилмаган қисмига нисбатан фоиз билан ҳисобланадиган неустойка пеня дейилади.

Неустойка тўғрисидаги келишув ёзма шаклда тузилиши шарт ва уларнинг микдори томонлар келишуви билан белгиланади.

2. Фуқаролик кодексининг 14, 324-моддалари етказилган заарни қоплаш мажбуриятини кўзда тутади. Етказилган заарни қоплаш – агар қонун ёки шартномада заарни камроқ микдорда тўлаш назарда тутилмаган бўлса, хукуки бузилган шахс ўзига етказилган заарнинг тўла қопланишини талаб қилишга ҳакли.

Заар ғенданда, хукуки бузилган шахснинг бузилган хукуқини тиклаш учун қилинган ёки қилиниши лозим бўлган харажатларни, унинг мол-мулки йўқолиши ёки шикастланиши (хақиқий заар), шунингдек, бу шахс ўз хукуклари бузилмаганида одатдаги фуқаролик муомаласи шароитида олиши мумкин бўлган, лекин ололмай қолган даромадлари (бой берилган фойда) тушунилади. Агар хукуқни бузган шахс бунинг натижасида даромад олган бўлса, хукуки бузилган шахс бошқа заар билан бир қаторда бой берилган фойда бундай даромаддан кам бўлмаган микдорда тўланишини талаб қилишга ҳакли. Қарздор мажбуриятни бажармаганлиги ёки лозим даражада бажармаганлиги туфайли кредиторга етказилган заарни тўлаши лозим.

Мажбуриятларни бузганлик учун жавобгарлик томонларнинг келишувидан қатъи назар қонун ва қонун ости хужжатларида белгилаб қўйилиши мумкин. Масалан, Фуқаролик кодексининг 327-моддасида бошқа шахсларнинг пул маблағларини ғайриқонуний ушлаб қолиш, уларни қайтариб беришдан бош тортиш, уларнинг тўланиши бошқача тарзда кечиктирилиши ёхуд бошқа шахс ҳисобидан асоссиз олиш ёки жамғариш натижасида улардан фойдаланганлик учун ушбу маблағлар суммасига фоиз тўланиши керак, деб кўрсатилган. Фоизлар микдори кредитор яшайдиган жойда, кредитор юридик шахс бўлганда эса, унинг жойлашган ерида пул мажбурияти ёки унинг тегишли қисми бажарилган кунда мав-

жуд бўлган банк фоизининг ҳисоб ставкаси билан белгиланади. Карз суд тартибида ундириб олинганда, суд кредиторнинг талаби-ни даъво кўзғатилган кундаги ёки қарор чиқарилган кундаги банк фоизининг ҳисоб ставкаси билан белгилайди.

Шахснинг шаъни, қадр-қиммати, шунингдек фуқаро ёки юри-дик шахснинг ишбилармонлик обрўсига қилинган тажовуз на-тижасида уларга маънавий зарар етказиладиган бўлса, бундай зарар Фуқаролик кодексининг 1021, 1022-моддаларига биноан қопланиши керак. Бошқача қилиб айтганда, номулкий (маъна-вий зарар) нафақат мажбурият ҳукуқи нормаларини бузиш ёхуд маънавий қимматликларга нисбатан қилинган тажовуз, балки ҳар қандай ҳукуқбузарлик натижасида етказиладиган турли камси-тилишлар оқибатида етказилиши мумкин. Маънавий зарар жабр-ланувчини мулкий зарарга нисбатан кўпроқ қийин ахволга со-лиши мумкин, бунда у маънавий қайфу натижасида ижтимоий хаётдаги фаоллигини давом эттиришга қийналади, руҳий оғриқ сезади ва ҳ.к.

Шуни кўрсатиб ўтиш керакки, шартномадан ёхуд бошқа бир томонлама битимдан келиб чиқадиган мажбуриятларда унинг ба-жарилмаслиги бошқа шахсга ғайриқонунй равишда зарар етка-зиш – барча ҳолларда ҳукуққа хилоф ҳисобланади. Мазкур ҳол-ларда қарздор хатти-харакатининг ҳукукқа хилоф бўлишини бел-гилашда қандай шартлар мавжуд бўлганида мажбуриятни ижро этмаслик учун фуқаролик-ҳукуқий жавобгарликнинг белгилани-шини аниқлаш зарур бўлади.

Заарарлар ҳамма вакт ҳам қарздорнинг мажбуриятни бажарма-ганлиги ёки лозим даражада бажармаганлигидан келиб чиқавер-майди. Баъзи ҳолларда мажбуриятнинг бажарилмаслиги натижа-сида, юқорида айтганимиздек, мулкий зарар етказилмаслиги ҳам мумкин. Аммо, аксарият ҳолларда, зарар жавобгарликни белги-лаш учун зарур асос бўлади.

Заарар етказишдан келиб чиқадиган мажбуриятлар баъзи ҳол-ларда қонун йўл кўйган харакатлар натижасида ҳам етказили-ши мумкин. Масалан, давлат, жамият ёки айрим фуқароларнинг ҳукуқлари ва қонуний манфаатларини ҳимоя қилишда етказил-ган зарар қонуний, ҳукуқ йўл кўйган харакат ҳисобланади.

Шартномалардан келиб чиқадиган мажбуриятларга нисбатан айб тұғрисида гапирад эканмиз, айб деб шахснинг мажбуриятини бажаришга талаб қилинган тарзда муносабатда бўлмаганлиги, қонун ва ахлоқ талабларига мувофиқ риоя қилмаганлиги ва натижада мажбуриятнинг бутунлай бажарилмаслиги ёки лозим даражада бажарилмаслиги тушунилади.

Фуқаролик ҳукуқи фанида айб қасд ёки эҳтиётсизлик (бепарвоник) шаклида ифодаланади.

Қасд шаклида айб бўлишида шахс мажбуриятни онгли равишида, атайн бажармайди ёки лозим даражада бажармайди.

Фуқаролик муомаласида мажбуриятни бажаришга нисбатан бундай муносабатда бўлиш фақат айрим холлардагина учрайди. Умумий қоида сифатида ташкилотлар ва фуқаролар ўз зиммаларига олган мажбуриятларни бажаришга вижданан муносабатда бўладилар. Мажбуриятларнинг айрим турлари бўйича қасд шаклида айб қонунларда бевосита назарда тутилади.

Бепарвоникда қарздор мажбуриятни бажаришга интилмайди, ҳаракат қилмайди, бунинг учун барча куч ва қобилиятини етарли даражада сафарбар қилмайди, ишни бажаришда диққатсизликка, эътиборсизликка йўл қўяди.

Фуқаролик ҳукуқи фанида эҳтиётсизлик шаклидаги айб соидир қилинганлигини белгилаш бирмунча мураккаб ҳисобланади. Мажбуриятни бажаришга қаратилган муносабатларга баҳо беришда қарздорнинг индивидуал хусусиятларига ҳам қараш керак. Чунончи, фуқаронинг ақлий, жисмоний томондан етарли даражада камолотга етмагани аниқланса, бундай шахсга нисбатан мулкий жавобгарликни белгиламаслик масаласи қўйилади. Баъзи холларда мазкур шароитларда ҳар бир киши ёки хўжалик корхонаси хизматчиси томонидан амалга оширилиши лозим бўлган ғамхўрлик чоралари кўрилган-кўрилмаганлигига қараб баҳо бериш масаласи туғилади.

Фуқаролик кодексининг 329-моддасида (субсидиар) жавобгарликнинг ўзига хосликлари баён қилинган. Хусусан, қонун ҳужжатлари ёки мажбурият шартларига мувофиқ асосий қарздор бўлган бошқа шахснинг жавобгарлигига қўшимча равишида жавобгар бўлган (субсидиар жавобгарлик) шахсга талаб-

лар қўйишдан олдин кредитор асосий қарздорга талаб қўйиши керак.

Агар асосий қарздор кредиторнинг талабини қондиришдан бош тортса ёки кредитор ундан қўйилган талабга оқилона муддатда жавоб олмаган бўлса, бу талаб субсидиар жавобгар бўлган шахсга қўйилиши мумкин.

Кредитор асосий қарздорга бўлган ўз талабини қондиришни субсидиар жавобгар шахсдан талаб қилишга ҳақли эмас, башарти бу талаб асосий қарздорга муқобил талабни хисобга ўтказиш ёки маблағларни асосий қарздордан низосиз ундириб олиш йўли билан қондирилиши мумкин бўлса.

Субсидиар жавобгар шахс ўзига кредитор томонидан қўйилган талабни қондиришдан олдин бу ҳақда асосий қарздорни огохлантириши, борди-ю, бундай шахсга нисбатан даъво қўзғатилган бўлса – асосий қарздорни ишда қатнашишга жалб қилиши керак. Акс ҳолда асосий қарздор ўзининг кредиторга қарши эътиrozларини субсидиар жавобгар шахснинг регресс талабига қарши қўйиш хуқуқига эга.

Қарздор айби бўлган тақдирда, мажбуриятни бажармаганлиги ёки лозим даражада бажармаганлиги учун, агар қонун хужжатларида ёки шартномада бошқача тартиб белгиланмаган бўлса, жавоб беради. Қарздор мажбуриятни лозим даражада бажариш учун ўзига боялиқ бўлган ҳамма чораларни кўрганлигини исботласа, у айбсиз деб топилади.

Айбнинг йўқлиги мажбуриятни бузган шахс томонидан исботланади. Башарти, қонунда ёки шартномада бошқача тартиб на зарда тутилган бўлмаса, тадбиркорлик фаолиятини амалга оширишда мажбуриятни бажармаган ёки лозим даражада бажармаган шахс мажбуриятни лозим даражада бажаришга енгиб бўлмайдиган куч, яъни фавқулодда ва муайян шароитларда олдини олиб бўлмайдиган вазиятлар (форс-мажор) туфайли имкон бўлмаганлигини исботлай олмаса, жавобгар бўлади. Қарздорнинг шартлашувчи шериклари томонидан мажбуриятларнинг бузилиши, мажбуриятни бажариш учун зарур товарларнинг бозорда йўқлиги, қарздорда зарур пул маблағларининг бўлмаганлиги бундай вазиятлар жумласига кирмайди.

Фуқаролик-хуқуқий жавобгарлик экология соҳасида содир этилган хуқуқбузарлик натижасида етказилган мулкий заарар учун ҳам қўлланилади.

Ушбу жавобгарлик турига тортишдан мақсад экологик қонун ва талабларни бузганлик оқибатида етказилган заарарни ўз вактида қоплашдан иборатдир.

Қонун талаби ва амалиёт шуни кўрсатмоқдаки, фуқаролик-хуқуқий жавобгарликнинг келиб чиқиши учун қуидаги шартлар бўлиши лозим:

- етказилган иқтисодий, экологик ва мулкий заарарнинг мавжудлиги;

- экологик хуқуқий нормаларни бузганлик учун айбнинг мавжудлиги;

- қилинган ижтимоий ҳаракат ва ҳаракатсизликнинг қонунга хилофлиги;

- экологик ва иқтисодий заарар охирги зарурат ва зарурий мудофаа туфайли етказилган бўлса, суднинг ушбу ҳолат юзасидан жазо чорасини белгилаши.

Хуқуқбузарликнинг объектив томони эса, хуқуқقا қарши хатти-ҳаракат ёки ҳаракатсизлик оқибатида субъект томонидан хуқуқий муносабатнинг бузилиши ва белгиланган экологик қонуларга ҳамда бошқа хуқуқий нормаларга амал қиласликдан иборат.

Экологик қонун ва талабларни бузганлик учун фуқаролик-хуқуқий жавобгарликнинг энг асосий хусусияти шундаки, субъектнинг экологик соҳада маъмурий ва жиноий жавобгарликка тортилиши уни етказилган заарарни ўз вактида тўлаши ёки қоплаши мажбуриятидан озод этмайди.

Демак, **фуқаролик-хуқуқий жавобгарлик** – мулкий характердаги шартномавий муносабатларни бузганлик ёки фуқаролик-хуқуқий деликт содир этганлик учун вужудга келади. Бу жавобгарликнинг моҳияти – шахсни салбий мулкий оқибатларга дучор қилишдир. Фуқаролик-хуқуқий жавобгарликнинг асосий принципи – заарни тўла ҳажмда қоплаш ҳисобланади.

Назорат саволлари

1. Фуқаролик хуқуқи қандай муносабатларни тартибга солади?
2. Фуқаролик хуқуқининг манбаларини айтиб беринг.

3. Жисмоний шахснинг белгилари нималардан иборат?
4. Муомала лаёкати ва ҳукуқ лаёқатининг ўзаро фарқли жиҳатлари нималарда намоён бўлади?
5. Юридик шахс деганда нимани тушунасиз?
6. Жисмоний шахснинг юридик шахсдан фарқи нимада?
7. Мажбурият деганда нимани тушунасиз?
8. Мажбурият бажарилмаганда қандай оқибатлар юз беради?
9. Мажбурият бажарилишини таъминлаш воситалари деганда нимани тушунасиз?
10. Неустойканинг мазмуни нимадан иборат, унинг қандай шаклларини биласиз?
11. Фуқаровий ҳукуқий жавобгарликнинг келиб чиқиш асослари нимадан иборат?

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексига шарх: Илмий шарҳлар. Т.1. Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги. – Тошкент: Baktria press, 2013. – 912 б.
2. Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексига шарх: Илмий шарҳлар. Т.2. Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги. – Тошкент: Baktria press, 2013. – 912 б.
3. Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексига шарх: Илмий шарҳлар. Т.3. Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги. – Тошкент: Baktria press, 2013. – 800 б.
4. Раҳмонқулов Х.Р. Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг биринчи қисмига умумий тавсиф ва шарҳлар. – Тошкент: Иктисадиёт ва ҳукуқ дунёси, 1997. – 322 б.
5. Зокиров И.Б. Фуқаролик ҳукуки. – Тошкент: ТДЮИ, 2009. – 614 б.
6. Баратов М.Х. Давлат мулк ҳукуки /Монография. – Тошкент: ТДЮИ, 2008.
7. Раҳмонқулов Х.Р., Рўзиназаров Ш., Оқюлов О., Азизов Х., И момов Н. Ҳусусий мулк ҳукукининг обьектлари. Ўқув қўлланма. – Тошкент: ЎзР Президенти хузуридаги Амалдаги қонун ҳужжатлари мониторинги институти, 2006.

5-мавзу. ТАДБИРКОРЛИК ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ

РЕЖА:

1. Тадбиркорлик ҳуқуқи тушунчаси, тамойиллари ва манбалари.
2. Тадбиркорлик ҳуқуқи субъектлари.
3. Тадбиркорлик фаолиятининг турлари.
4. Тадбиркорлар иштироқида тузиладиган шартномалар.
5. Тадбиркорлик қоидаларини бузганлик учун жавобгарлик.

1. Тадбиркорлик ҳуқуқи тушунчаси, тамойиллари ва манбалари

Бозор муносабатларининг тобора ривожланиб бориши жамиятда тадбиркорларнинг кўпайиб боришига олиб келади. Ўз навбатида, иқтисодий фаровонликнинг муҳим кафили бўлган тадбиркорлик субъектлари, уларнинг фаолияти билан боғлиқ муносабатларни тартибга солиш зарурати юзага келади. Бу муносабатлар хўжалик ҳуқуқи ва хўжалик қонунчилиги билан тартибга солинади.

Хўжалик-ҳуқуқий муносабатлар доираси, бозор иқтисодиётининг ривожланиб бориши билан бирга, борган сари кенгайиб боради, хусусан, товар ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш соҳасида корхоналар, тадбиркорлар, фермерлар, деҳқон хўжаликлари, банклар, биржалар ва шунга ўхшаш бошқа субъектлар ўзига хос маҳсус фаолият кўрсатадилар.

Хўжалик ҳуқуқи иқтисодиёт соҳасидаги фаолиятни тартибга соловчи нормалар йиғиндисидан иборат. «Иқтисодий фаолият» атамаси Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 53-моддасида белгиланган. «Иқтисод» сўзи «экономика» (грекча «экономос») сўзидан олинган бўлиб, «хўжалик» деган маънони англатади. Ушбу атама қонун чиқарувчи томонидан Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексининг «Хўжалик фаолияти соҳасидаги жиноятлар» деб номланган XIII бобида қўлланилган. Бундан ташқари, Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси 69-моддасида «хўжалик фаолияти», Ўзбекистон Республикасининг «Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг кафолатлари тўғрисида»ги Қонуни 18-моддасида «иқтисодий фаолият» иборалари қўлланилганлигини мисол тариқасида кўрсатиб ўтиш мумкин.

Хўжалик ҳуқуқи иқтисодий муносабатларининг субъектлари ўртасида юзага келувчи алоқаларни тартибга солади. Бу муносабатда иштирок этадиган субъектлар мутлақо эркин бўлиб, фақат қонунга ва тузилган шартнома шартларига қатъий риоя этадилар.

Иқтисодий (хўжалик) фаолиятнинг қуидаги босқичларини:

- 1) ишлаб чиқариш (эксплуатация) гача бўлган босқич (рўйхатдан ўтказиш, лицензиялаш, рухсатнома олиш);
- 2) ишлаб чиқариш (эксплуатацион), (товарларни ишлаб чиқариш, уларни топшириш, ишларни бажариш, хизмат кўрсатиш);
- 3) ишлаб чиқаришдан (эксплуатациядан) кейинги босқич (солиқ хизмати олдидаги, статистика органлари олдидаги мажбуриятларнинг вужудга келиши);
- 4) иқтисодий (хўжалик) фаолияти манфаатларининг субъектлари сифатида: жамият ва давлат; корхоналарнинг меҳнат жамоалари; маҳсулот истеъмолчилари; корхона мулкдорларини ажратиш мумкин.

Хўжалик фаолияти фақат товар ишлаб чиқаришга оид муносабат эмас, балки ишлаб чиқаришни бошлаш учун бино олиш ёки қуриш, жой олиш, ёқилғи, хом ашё, асбоб-ускуналарга эга бўлиш билан боғлик муносабатларни ҳам қамраб олади. Ана шулар хўжалик ҳуқуқининг предметини ташкил этувчи муносабатлар бўлиб, бевосита даромад (фойда) олишга қаратилмаган бошқа мақсадлар билан ҳам боғлиқ бўлади. Булар жумласига мулкни бошқариш, корхонани тузиш ва тугатиш бўйича ташкилий мулкий тусдаги боғлик барча фаолиятларни киритишимииз мумкин.

Хўжалик ҳуқуқи фанида хўжалик муносабатлари асосан *учгуруҳга*: хўжалик фаолиятини амалга ошириш билан боғлик муносабатларга, хўжаликка раҳбарлик қилишдан келиб чиқадиган (хўжаликни бошқариш) муносабатларга ҳамда ички муносабатларга ажратилади.

Хўжалик муносабатларининг биринчи гурухи бевосита маҳсулот ишлаб чиқариш, иш бажариш, хизмат кўрсатиш билан боғлик хўжалик фаолиятидир.

Хўжалик муносабатларининг иккинчи гурухи хўжалик фаолиятига раҳбарлик қилишдан келиб чиқади.

Ички хўжалик муносабатлари эса, ҳар бир корхонанинг, бирлашманинг ишлаб чиқариш тузилмалари ўртасидаги ички муносабатлари шаклида намоён бўлади.

Хўжалик (тадбиркорлик) хуқукининг ўзига хос хусусиятлари унинг субъектлари билан ҳам боғлиқдир.

Республикамизда бозор иқтисодиётига ўтиш, аввало, давлат мулкини, давлат тасарруфидан чиқарилиб, хусусий мулкни шаклантиришдан бошланди. Алоҳида фуқаронинг хусусий мулк эгаси сифатида эътироф этилиши унинг тадбиркорлик фаолияти билан шуғулланиши учун имконият берди ва бунинг учун етарли хуқукий асослар яратилди. Эндиликда алоҳида фуқаро фойда олиш мақсадида таваккалчилик асосида, тегишли тартибда давлат рўйхатидан ўтган вақтдан эътиборан тадбиркор мақомига эга бўлгач, хўжалик фаолияти билан бошқа хўжалик юритувчи субъектлар билан тенг хуқуқлилик асосида шуғулланиш хуқуқига эга бўлди.

Республикамизда бозор муносабатларининг босқичма-босқич шаклланиб боришида тадбиркорлик фаолиятининг, тадбиркорлик муносабатлари иштирокчиларининг ҳам роли, таъсири тобора муҳим аҳамиятга эга бўлиб бормоқда. Жумладан, бу муносабатнинг ўзига хос хусусиятлари, яъни ишлаб чиқаришни ташкил этиш, тадбиркорликни рўйхатга олиш, уни корхона шаклида расмийлаштириш, ҳисоб-китоб олиб бориш, солик тўлаш, бозорга товар, иш ва хизмат билан чиқиш тартибини ва қоидасини белгилаш, бошқа корхона ва ташкилотлар билан бўладиган ўзаро муносабатларни хуқукий бошқаришни тақозо этади. Агар муқаддам фуқаро бозорга чиқиши бизнинг иқтисодимиз учун тасодифий бир ҳол бўлиб ва маъмурий хуқуқ қоидалари билан бошқарилган бўлса, ҳозирги бозор муносабатлари шароитида бу муносабатлар бир бутун бўлиб, товар ишлаб чиқарувчилар фаолиятини тартибга солувчи ягона қоидалар билан тартибга солинади. Демак, корхона, ташкилотларнинг тадбиркорларнинг моддий ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш билан боғлиқ иқтисодий муносабатлари бир бутун ҳолда хўжалик хуқуқига оид қонунлар орқали тартибга солиниб туриладиган хўжалик муносабатларининг биринчи гуруҳини ташкил этади.

Хўжалик муносабатлари бевосита фойда олиш билан боғлиқ бўлмаган ҳолда ҳам мавжуд бўлади. Бундай фаолиятга мисол сифатида мулкни бошқариш, идора қилиш, корхона ташкил этиш, тугатиш билан боғлиқ ташкилий-мулкий характердаги фаолиятларни кўрсатиш мумкин. Ана шу муносабатлар ҳам бевосита хўжалик ҳукуқи қоидалари билан тартибга солиниб турилади.

Хўжалик субъектлари вилоят, шахар, туман, маҳаллий ҳокимият идоралари билан тегишли хўжалик фаолиятини ташкил этиш ва мулкни бошқаришда иштирок этади. Бундай хўжалик муносабатлари фойда олиш билан боғлиқ бўлса ҳам, хўжалик бошқаршини ўз ичига олади.

Давлат бюджетидаги муассасалар, матлубот жамияти, хайрия фондлари ва вазифаларини ҳал этиш учун хўжалик муносабатларига киришадиган бошқа муассасалар фаолияти фойда олиш билан боғлиқ бўлмаган фаолият жумласига киради. Бу муносабат тадбиркорлик фаолияти билан жуда яқин бўлиб, шакли жихатидан уни амалга оширишдан деярли фарқланмайди ва шу туфайли хўжалик ҳукуқи билан боғлиқ бўлади. Бу хўжалик муносабатларининг иккинчи гурӯҳини ташкил этади.

Давлат жамият манфаатини ҳисобга олган ҳолда хўжалик фаолиятини амалга оширувчи субъектларга иқтисодий таъсир этади, унинг фаолиятини назорат қиласи. Бу муносабат хўжалик ҳукуқи предметининг учинчи гурӯҳини ташкил этади.

Бозор иқтисодиёти шароитида ҳамма учун мажбурий режали тартиб ўз кучини йўқотади. Аммо режа факат алоҳида олинган ҳолатларга, яъни давлат эҳтиёжларини таъминлашга қаратилган топширикларни бажаришга татбиқ этиладиган бўлади.

Бозор муносабатларига ўтиш шароитида хўжалик муносабатларини ҳукуқий тартибга солиш бозор учун товар (иш ва хизмат) ишлаб чиқаришга ихтисослашган фаолияти билан боғлиқ бўлади.

Шу сабабли ҳар қандай субъект ўзига тегишли мулк юзасидан ишлаб чиқариш фаолиятига киришади ва уни амалга ошириш жарабёни хўжалик ҳукуқи билан тартибга солинади.

Хўжалик ҳукуқи давлатнинг ишлаб чиқариш фаолиятига таъсир этиши бўйича келиб чиқадиган муносабатларга ҳам татбиқ

этилади. Бу давлат билан бошқа субъектларнинг ўзаро вертикал бўйича хўжалик юритиш муносабатлариридир.

Хозирги шароитда режалаштириш шаклидаги давлат раҳбарлиги, назорат, идора этиш ўз характеристини ва хусусиятини йўқотди. У кўпроқ шартнома асосида таъсир этиш усулига ўтди.

Масалан, корхоналарнинг ўз ички бўғинларига раҳбарлик қилиши ички хўжалик шартномаларига асосланади. Бироқ озми кўпми қабул қилинган режали ҳужжат натижасида ташкил топадиган тегишли муносабатлар ва раҳбарлик, давлат эҳтиёжи учун давлат буюртмаси устидан мулк эгасининг назорат қилиш функцияси ўрнатилган қонда ва тартиб йўли билан давлат таъсир чорасини амалга ошириш (ижтимоий, экологик ва шунга ўхшаш) тартибга солишнинг маълум бир йифиндисини ташкил этади, иқтисодга давлатнинг таъсир этиш чораларининг янги турлари: солик, антимонополия назорати ва бошқалар келиб чиқади.

Хўжалик фаолиятини амалга ошириш юзасидан келиб чиқадиган муносабатлар қандайдир итоат этиш ёки хукмронлик қилишга қаратилган эмас, балки товар айирбошлаш, корхоналарнинг ва регионларнинг ўзаро товар шаклида бўлмаган ҳаракатидир. Шунингдек, бу тўлиқ хўжалик юритиш, оператив бошқариш муносабатлари бўлиб, айирбошлаш жараёнида аник, ўзаро хатти-ҳаракат сифатида намоён бўлади. Масалан, корхона ўз фондини ташкил этади, меҳнатта ҳақ тўлаш тизимини ишлаб чиқади ва татбиқ этади, асбоб-ускуналардан фойдаланишни ташкил этади ва х.к. Фуқаролар хўжалик фаолиятини амалга оширишда ишлаб чиқариш воситалари, материаллар, хом ашёга эга бўлади ва уларни белгиланган тартибда ишлаб чиқариш, товар айирбошлаш жараёнида қўллайди, харажат килади. Шундан бир савол пайдо бўлади. Бозор иқтисодиёти муносабатларига ўтиш шароитида бир тармокли бошқаришда вертикал ва горизонтал алоқаларни бирлаштириш мақсадга мувофиқми? Юридик адабиётларда хозир ҳам вертикал муносабат мажбурий-хуқуқий тартибга солишга доир, деган фикрлар мавжуд. Бу фикрлар уларни ҳар хил муносабат деб хисоблашга асос бўлмайди. Улар ҳаммаси иқтисодий мазмуни билан бирлашган муносабатдир. Маълумки, тадбиркорлик фаолияти давлат таъсири чораси билан ҳам ривожланади. Демак, юқоридан

куйига (вертикал) ва ён атрофдаги горизонтал муносабатлар бу ягона хўжалик муюмаласи, такорий ишлаб чиқариш жараёнидан ташкил топадиган иқтисодий муносабатлар йиғиндисидир.

Демак, хўжалик (тадбиркорлик) ҳуқуқи миллий ҳуқуқ тизимининг муҳим соҳаларидан бири бўлиб, мамлакатимизда бозор иқтисодий муносабатларига босқичма-босқич борища давлат ва жамият манфаатларини ҳисобга олган, хўжалик субъектлари ўртасидаги муносабатларни тартибга солувчи ва бозор шароитида давлатнинг иқтисодга раҳбарлик қилиш чора-тадбирларини белгиловчи ҳуқуқий қоидалар йиғиндисидан иборатdir.

Ҳуқуқ соҳасининг барча тармоқлари сингари хўжалик ҳуқуқининг ҳам асосий ва энг муҳим **тамойиллари** мустақил Ўзбекистон Республикаси қонунларида мужассамлашган асосий қоидалардир. Ушбу хўжалик ҳуқуқига оид тамойиллар республикамизда бозор муносабатларини ташкил этишда барча хўжалик субъектларининг иқтисодий фаолиятини маълум бир мақсад сари йўналтириб, ҳуқуқий тартибга солиб туради.

Биринчидан, хўжалик ҳуқуқининг асосий тамойилларидан бири хўжалик (тадбиркорлик) субъектларининг иқтисодий фаоллик эркинлигидир. У Конституциямизнинг 53-моддасида ўз ифодасини топган. Бу тамойилнинг бозор иқтисодий муносабатларини ташкил этишдаги аҳамияти шундан иборатки, муқаддам иқтисодий муносабатлар факат юқори турувчи давлат органларининг директив кўрсатмалари асосида белгиланган эди. Бундай тартиб ишчи, хизматчи ва зиёлиларнинг ишбилармонлиги, ижобий ташаббускорлиги, қисқаси, ижтимоий фаоллигига тўсқинлик қилиб қолган эди. Бозор иқтисодиётiga ўтиб бориш эса, жамият эҳтиёжини ҳисобга олган ҳолда мулкий муносабатларнинг ўзгариб боришига, моддий ишлаб чиқаришни ривожлантириб, меҳнат унумдорлигини оширишга, эркин меҳнатнинг қарор топишига олиб келди. Натижада хўжалик субъектлари юқоридан бериладиган буйруқ ёки кўрсатмага асосланмасдан, балки улар иқтисодий қонуниятларга бозор қонуниятларига таянган ҳолда моддий ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатишда эркин бўлиб, факат бозор талабларига риоя этган ҳолда иқтисодий рақобатда мустақил катнаша оладиган бўлди.

Иккинчидан, хўжалик (тадбирколик) субъектларининг иқтисодий манфаатларини ҳимоя қилиш тамойили. Бу тамойилнинг моҳияти ҳар бир моддий товар ишлаб чиқарувчи ёки хизмат кўрсатувчи хўжалик субъектининг иқтисодий манфаати қонунларда белгиланган тартибда тегишли органлар орқали ҳимоя қилинади. Энг аввало, иқтисодий манфаатларнинг ҳимояси солиқ муносабатларида ёрқин кўзга ташланади. Жумладан, янги ташкил этилган корхоналар ва тадбиркорларга моддий жиҳатдан ўз иқтисодини тиклаб олишда имтиёзлар берилган. Банк орқали уларга қарз беришда ва солиқ тўлашда ҳам маълум бир имтиёзлар яратилган. Хўжалик субъектларининг мулкий хуқуqlари бузилганда қонунга мувофиқ ҳимоя қилинади. Жумладан, хўжалик субъектининг мулкига зарар етказилганда, шу зарар тўла ҳажмда зарар етказган шахсадан ундириб олинади. Агар мулк эгасининг хоҳишидан ташқари, қонунга зид ҳолда бошқа шахсга ўтказилса, бу мулкка даъво кўзғатилиб, эгасига (хўжаликка) қайтарилади (Фуқаролик кодексининг 228–233 моддалари). Агар тўскинлик қилинса, ундай тўскинликлар бартараф этилади. Мулк эгасининг хуқуqlари Фуқаролик кодексининг 231-моддасида белгиланганидек ҳимоя қилинади.

Бундан ташқари, ФКнинг 232-моддасида белгиланганидек, хўжалик субъекти мулкдор бўлмаса ҳам лекин мол мулкка мерос қилиб қолдириладиган умрбод эгалик қилиш, хўжалик юритиш, оператив бошқариш хукуки асосида ёки қонун ёхуд шартномада назарда тутилган бошқа асосга кўра эгалик қилаётган бўлса ҳам унинг шу мол-мулкка бўлган хуқуqlари ФКнинг 228–231-моддалари қоидаларига мувофиқ ҳимоя қилинади.

Хўжалик субъектининг иқтисодий манфаатлари, хукуки ҳам қонун билан ҳимоя қилинади. Жумладан, хўжаликлар бошқа шахслар билан шартнома муносабатларига киришганида уларнинг манфаатларини ҳимоя қилишда монополиядан ҳимоялаш тамойили мухим аҳамиятга эга бўлади. Бу тамойилнинг мазмуни товар ишлаб чиқарувчиларнинг ва хизмат кўрсатувчиларнинг бозорларда эркин ҳаракат қилишини таъминлаш максадида монополистик фаолиятни чеклашга, носоғлом ракобатнинг келиб чиқишига йўл қўймасликка қаратилган чора-тадбирлар олиб борилишида намоён

бўлади. Бу соҳада Ўзбекистон Республикасининг 2012 йил 6 январда қабул қилинган «Рақобат тўғрисида»ги Конуни муҳим аҳамиятига эга.

Ана шу қонун орқали айрим шахслар томонидан бозорни монополлаштириб, ўз шахсий манфаатига хизмат қиласдан жойга айлантиришига қарши кураш олиб бориляпти. Эркин бозорнинг тобора кенг ривож топишига шарт-шароит яратилиб, бозорнинг эшиги ҳамма учун очиқ бўлиши, нарх-наво талаб билан таклиф натижасида белгиланиши таъминланмоқда.

Учинчидан, ҳўжалик муносабатларига иқтисодий услубларни кўллаш асосида давлатнинг таъсир этиш тамоили. Бу тамоил мамлакатимизнинг иқтисодий ривожланишига директива, буйруқ орқали таъсир этиш усулининг иқтисодий усулга, яъни меҳнат жамоасининг, якка шахснинг товар ишлаб чиқариш, иш ва хизмат кўрсатиш, унинг ассортиментини кенгайтириш ва сифатини оширишда манфаатларини ҳисобга олишга қаратилгани билан изохланади. Бунга мисол сифатида солик ундиришни олайлик. Муқаддам соликлар ҳамма ташкилотлардан олинган даромаддан бир хилда ушлаб қолинмасдан, балки илғор корхонанинг маблағидан самараси паст корхона учун ҳам олиб қолинар эди. Ҳозир эса, соликлар тизимининг аниқ қўйилиши ҳар бир корхона ва ташкилотларнинг ўз ривожидан манфаатдорлиги таъминланиши, кашфиёт, ихтиро ва такомиллаштириш таклифлари қилиб фойдаланишларига имконият яратилган. Давлатнинг корхона ва ташкилотларга таъсир этиши бериладиган буйрукка ва кўрсатмага эмас, балки иқтисодий усулга асосланади.

Иқтисод сиёсатдан ҳоли бўлган ҳолда ривожланади. Бу сиёсат мутлақо иқтисодга алоқаси йўқ экан, деган, хулоса эмас, албатта. Иқтисод билан сиёсат бир-бири билан боғланмаган ҳолда, бири иккинчисига таъсир этган ҳолда бўлади. Шу нуктаи назардан, аввал иқтисод ривожланиб боради, сўнгра сиёсат шунга яраша шаклланади.

Тўртингчидан, республикамизнинг мустақил тараққиётини белгиловчи асосий тамоилларидан бири нархларни эркинлаштириш ва бозор инфраструктурасини шакллантиришдир. Бу, энг аввало, бозорни товарлар ва хизматлар билан тўлдиришга қаратилган иқти-

содий омиллардан биридир. Шу сабабли давлатимиз нархларни бирданига ўз ҳолича қўйиб юбормасдан аста секинлик билан эркин нархга ўтиб боришни таъминлади. Нарх-наво талаб билан таклиф ўртасида белгилана бошлади. Чинакам талаб ва таклиф асосида вужудга келадиган эркин бозор нархларнинг амал қилиши бозор иқтисодиётининг ғоят мухим бўғини бўлиб, бу бўғин маҳсулот ишлаб чиқарувчилар билан истеъмолчиларни ўзаро жипс таъсирини таъминлайди. Аммо давлатнинг бозор баҳосига таъсир этиши, маълум бир иқтисодий усуслар орқали олиб борилади, албатта.

Давлатнинг, энг аввало, бозор ва баҳога таъсири уни кузатиш ва назорат қилиш орқали амалга оширилади. Давлат хўжалик муносабатларига нисбатан баҳони назорат қилиш стандарт хизмати, солик хизмати, санитария ва экология хизмати каби усуслар орқали фаолият кўрсатади.

Бозор инфраструктураси – бу бевосита транспорт хизматини йўлга қўйиш, юк ташиш, тушириш, саклаш ва товарларни сотиш билан боғлиқ хизмат турларининг сифатини ошириш, бозорни ўрганиш, бозордаги нарх-наво хақида маълумот олиб туриш каби хизматларни ўрнига қўйиш ва шунга ўхшаш бозор ривожига кўмак берувчи бошқа хизмат турларини самараали ташкил этиш билан боғлиқ муносабатлардир.

Бешинчидан, хўжалик ҳуқуқининг асосий тамойилларидан яна бири – бу товар ишлаб чиқарувчи ва хизмат кўрсатувчи субъектларнинг ўзаро ракобатидир. Бу тамойилнинг асосий мазмуни ва моҳияти шундан иборатки, бозор иқтисодиёти шароитида ким кам меҳнат ва харажат сарф қилиб, кўп ва юқори сифатли маҳсулот (иш ва хизмат) ишлаб чиқара олса, у ижтимоий ҳамда иқтисодий таракқиётда имтиёзга эга бўла олади. Маълумки, бу тамойил иқтисодиётнинг ривожида энг биринчи ва ҳал қилувчи восита ҳисобланади. Чунки, у ракобатбардошликни чиникиради, ёмон ишловчи корхонани самарадорликка олиб чиқади ёки узоқ муддат давомида товарларига талаб йўқлиги сабабли зарар кўриб келаётган, тўловга қобилиятсиз корхоналарни қайта ташкил этиш ёки касодга учрагани сабабли Ўзбекистон Республикасининг 2003 йил 24 апрелдаги «Банкротлик тўғрисида»ги Конунига мувофиқ мутлақо тугатиб юборишга олиб келади.

Олтингидан, қонунийлик тамойили барча ҳуқуқ соҳаларига доир бўлган умумий тамойил бўлса-да, хўжалик ҳуқукида у бозор муносабатларига ўтиш шароитида ўзига хос хусусиятга эга бўлиб, бу тамойил мазмунида хўжалик субъектларининг қонун ман этмаган ҳар қандай фаолият билан шуфулланишлари мумкинлиги қоидаси ётади. Демак, корхона ҳамда ташкилотлар давлат ва жамиятга фойдали бўлган, қонун билан тақиқланмаган фаолият билан шуфулланиш устуворлигини таъминлаши шарт. Бу эса, бозор муносабатларига ўтиб боришимиз билан боғлиқ ҳолда иқтисодни ташкил этиш, самарадорликка эришиш, давлатимиз ва халқимизнинг буюк келажагини таъминлашимизнинг асосий воситаидан бири бўлади.

Олдинги мавзулардан маълумки, Ўзбекистон Республикаси ҳуқуқ тизимининг манбаи – бу ваколатли давлат органлари томонидан белгиланган тартибда қабул қилинадиган қонунлар ва бошқа норматив-ҳуқуқий хужжатлардир. **Хўжалик ҳуқуқи манбаи деб**, хўжалик субъектлари ўртасида келиб чиқадиган хўжалик фаолиятига оид муносабатларни ҳуқуқий тартибга соловчи қонунчилик нормаларининг йиғиндисига айтилади.

Ўзбекистон Республикаси Конституцияси – хўжалик ҳуқуқининг асосий манбаидир. Энг аввало, Конституциянинг 12-боби жамиятнинг иқтисодий негизлари хусусида белгиланган қоидалари хўжалик ҳуқуқининг манбаи бўлиб ҳисобланади. Жумладан, Конституциянинг ана шу боби 53-моддасида «Бозор муносабатларини ривожлантиришга қаратилган Ўзбекистон иқтисодиётининг негизини хилма-хил шакллардаги мулк ташкил этади. Давлат истеъмолчиларнинг ҳуқуқи устунлигини ҳисобга олиб, иқтисодий фаолият, тадбиркорлик ва меҳнат қилиш эркинлигини, барча мулк шаклларининг teng ҳуқуқлилигини ва ҳуқуқий жиҳатдан баб-баравар муҳофаза этилишини кафолатлади», – деб белгиланган.

Шунингдек, Конституциянинг хусусий мулкнинг давлат ҳимоясида бўлиши, мулкдорнинг мулкига ўз хохишича эгалик қилиши, ундан фойдаланиши ва уни тасарруф этиши (Конституциянинг 54-моддаси), ер, ер ости бойликлари, сув, ўсимлик ва хайвонот дунёси ва бошқа табиий захираларнинг умуммиллий бойлик бўли-

ши (Конституциянинг 55-моддаси) каби моддалари хўжалик хукуқига бевосита манба бўлиб ҳисобланади.

Хўжалик хукуқининг муҳим манбаларига Ўзбекистон Республикасининг кодекслари ва қонунларини киритиш мумкин. Айниқса, Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг қабул қилиниши ва амалга киритилиши бу борада муҳим воқеа бўлди. Фуқаролик кодексининг мулк хукуқи, мажбурият хукуқи, мулкнинг бир шахс эгалигидан иккинчи шахс эгалигига ўтишига қаратилган шартномалар хусусидаги қоидалари бевосита бозорни ташкил этишга, уни товарлар ва хизматлар билан тўлдиришга, хўжалик субъектининг бозор муносабатларида эркин иштирок этишини таъминлашга қаратилган.

Ўзбекистон Республикасининг Ҳаво кодекси, Хўжалик процессуал кодекслари ҳам хўжалик хукуқининг манбай ҳисобланади. Ҳаво кодексида аэропортлар, ҳаво транспорти орқали ташиш, корхона, ташкилот, муассаса ва фуқароларга бир марталик буюртма асосида шартномага мувофиқ хизмат кўrsatiшга доир қоидалар белгиланган. Хўжалик процессуал кодекси эса, бевосита хўжалик субъектлари ўртасида ва тадбиркорлар иштирокидаги мулкий низоларни хўжалик судлари томонидан ҳал қилишда қўлланилади.

Ўзбекистон Республикаси парламенти томонидан қабул қилинган бир қатор қонунлар хўжалик хукуқининг манбай ҳисобланади. Бу қонунларнинг аксарияти бозор муносабатларини шакллантиришга хизмат қиласи. Масалан, бозор иқтисодиёти муносабатларини қонуний кафолатлашга қаратилган мулкчилик тўғрисидағи қуйидаги қонунларни кўrsatiб ўтиш мумкин: «Давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш тўғрисида», «Ижара тўғрисида», «Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг кафолатлари тўғрисида»ги (янги таҳрири) қонунлар. Хўжалик хукуқининг янги шароитларда бозор иқтисодиёти муносабатлари билан бирга ривожланишида Президентимиз томонидан қабул қилинган фармонлар ҳам муҳим аҳамиятга эгадир. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 94-моддасида Ўзбекистон Республикаси Президенти Конституция ва қонунларга асосланиб, уларни ижро этиш юзасидан республиканинг бутун худудида мажбурий кучга эга бўлган

Фармоналар, қарорлар ва фармойишлар чиқаради, деб белгиланган. Бунга мисол 1999 йил 28 июндаги «Молия-хўжалик фаолиятини амалга оширмаётган ва қонунчиликда белгиланган муддатларда ўзларининг устав жамғармаларини шакллантирган корхоналарни тугатиш тартибини соддалаштириш чора-тадбирлари тўғрисида»ги, 1999 йил 23 июлдаги «Корхоналар банкротлиги ва санация механизмини такомиллаштириш тўғрисида»ги, 2005 йил 14 июндаги «Бозор ислоҳотларини чуқурлаштириш ва иқтисодиётни янада эркинлаштириш соҳасидаги устувор йўналишлар амалга оширилишини жадаллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида»ги, 2005 йил 14 июндаги «Тадбиркорлик субъектларини ҳуқуқий ҳимоя қилиш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида»ги, 2005 йил 24 июндаги «Тадбиркорлик субъектларининг хўжалик соҳасидаги ҳуқуқбузарликлари учун молиявий жавобгарлигини эркинлаштириш тўғрисида»ги, 2012 йил 13 ноябрдаги «Ўзбекистон Республикасининг Хусусийлаштириш, монополиядан чиқариш ва рақобатни ривожлантириш давлат қўмитасини ташкил этиш тўғрисида»ги, 2016 йил 5 октябрдаги «Тадбиркорлик фаолиятининг жадал ривожланишини таъминлашга, хусусий мулкни ҳар томонлама ҳимоя қилишга ва ишбилармонлик муҳитини сифат жиҳатидан яхшилашга доир қўшимча чора-тадбирлар тўғрисида»ги фармоналарини кўрсатиш мумкин.

Хўжалик ҳуқуқининг манбаларидан яна бири Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси чиқарадиган норматив хужжатлардир. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 98-моддасида белгиланганидек, Вазирлар Маҳкамаси амалдаги қонунларга мувофиқ Ўзбекистон Республикаси ҳудудидаги барча органлар, корхоналар, муассасалар, ташкилотлар, мансабдор шахслар ва фуқаролар томонидан бажарилиши мажбурий бўлган қарорлар ва фармойишлар чиқаради. Ушбу қарорларда хўжалик ҳуқуқи субъектларининг ҳуқуқий ҳолати, уларнинг мулк ҳуқуқи ва бозорни ташкил этиш, товар ишлаб чиқариш ва хизматлар кўрсатиш билан боғлиқ фаолиятларни ташкил этиш, ривожлантиришнинг чора-тадбирлари белгиланади. Бунга Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг 2002 йил 20 августдаги «Лицензиялашни бекор қилиш ҳамда истеъмол товарларини олиб ке-

лиш ва Ўзбекистон Республикасининг ички бозорида сотишни та-комиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида»ги қарорини мисол қилишимиз мумкин.

Бундан ташқари, Ўзбекистон Республикаси вазирлклари ва давлат қўмиталари ўз ваколатлари доирасида қабул қилган хукукий хужжатлари ҳам хўжалик хукуки манбаси сифатида кўрилади. Айниқса, маҳаллий ҳокимият ва идора этиш органлари ўз ҳудуди доирасида кучда бўладиган хукукий хужжатлар ҳам бу борада муҳим аҳамиятга эга бўлади.

Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 111-моддасида мулкчиликнинг турли шаклларига асосланган корхоналар, муас-саса, ташкилотлар ўртасидаги, шунингдек табдиркорлар ўртасидаги иқтисодиёт соҳасида ва уни бошқариш жараёнида вужудга келадиган хўжалик низоларини ҳал этиш Олий хўжалик суди ва хўжалик судлари томонидан уларнинг ваколатлари доирасида амалга оширилади, деб кўрсатилган. Хўжалик судларида кўрилган ишларнинг тўғри ва аниқ ҳал этилиши юзасидан суд амалиётини умумлаштириб Олий хўжалик суди пленумида қарорлар қабул қилинади. Бундай қарорлар хўжалик хукуки учун манба бўлмасада, қонунларни хўжалик судлари томонидан тўғри татбиқ этиб, хўжалик низоларини тез ва тўғри ҳал этишда муҳим кўлланма вазифасини ўтайди.

Юқоридагилардан келиб чиқкан ҳолда, хўжалик соҳасида норматив хужжатларни қабул қилиш ваколати берилган органларнинг жуда кўплигига ишонч ҳосил қилиш мумкин. Бу органлар хўжалик соҳасида ҳозирги кунда қабул қилинаётган норматив хужжатлар муайян тизимиға эга эмас. Шу билан бирга қабул қилинаётган норматив хужжатларда такрорланиш, бирини иккинчисига нисбатан зид қоидаларини ҳам учратиш мумкин.

2. Тадбиркорлик хукуки субъектлари

Хўжалик (тадбиркорлик) хукукининг субъектлари – бу хўжалик (тадбиркорлик) фаолиятини амалга оширишга ваколатли бўлган шахслардир. Хўжалик (тадбиркорлик) фаолияти субъектлари тушунчаси ва мақомини аниқлаш учун олдинги мавзуларда ёритилган «хукуқ субъекти» ва «фуқаролик хукуки субъек-

ти» тушунчаларини эсга олиш керак бўлади. Ҳуқуқ субъектининг таркибига амалдаги қонун ҳужжатларига биноан ҳуқуқ ва мажбуриятларга эга бўлган ижтимоий муносабатларнинг барча иштирокчилари киради. Ўз навбатида, ҳар бир ҳуқуқ тармоғининг ўз субъектлари бўлганидек, ҳўжалик ҳукуқининг ҳам ўз субъектлари бор.

Маълумки, фуқаролик ҳукуқининг барча субъектлари фуқаролик ҳуқуқи фанида ягона «шахслар» деган умумий ном билан ифодаланади. «Шахслар» ҳам, ўз навбатида, уч гурухга бўлинади: биринчиси, фуқаролар (жисмоний шахслар) бўлиб, у ўз ичига Ўзбекистон Республикаси фуқаролари, бошқа давлатларнинг фуқаролари, шунингдек фуқаролиги бўлмаган шахсларни олади; иккинчиси, юридик шахслар бўлиб, у ўз ичига фойда олишни ўз фаолиятининг асосий мақсади қилиб олган (тижоратчи ташкилот) ёки фойда олишни ана шундай мақсад қилиб олмаган ташкилот (тижоратчи бўлмаган ташкилот)ларни олади ва бундай ташкилотлар Ўзбекистон Республикаси, чет эл ёки аралаш (қўшма) корхоналар шаклида бўлиши мумкин; учинчisi, давлат бўлиб, у алоҳида субъект сифатида бевосита ўз номидан, шунингдек унинг номидан маъмурий худудий тузилмалар ёки давлат органлари иштирок этишлари мумкин.

Жисмоний ва юридик шахслар фуқаролик-ҳуқуқий муносабатларда тадбиркор сифатида, шунингдек бундай мақомга эга бўлмасдан ҳам иштирок этишлари мумкин. Шунинг учун фуқаролик ҳуқуқи субъектлари бир вактнинг ўзида ҳам ҳўжалик ҳуқуқи, ҳам тадбиркорлик ҳуқуқи субъектлари ҳисобланиши мумкин, аммо ҳўжалик ва тадбиркорлик ҳуқуқи субъектлари бир-биридан фарқ қиласди. Фарқ шундаки, тадбиркорлик ҳуқуқий муносабатларда субъект ҳар доим таваккал қилиб, ўз жавобгарлигини зиммасига олиб, фойда олишни мақсад қилган ҳолда фаолият юритади, ҳўжалик ҳуқуқи субъектлари эса ҳўжалик юритиш, ҳўжаликни бошқариш билан боғлиқ ва иқтисодиётнинг давлат бошқаруви соҳасидаги муносабатларини тартибга солади.

Ўзбекистон Республикаси мустақилликка эришгунга қадар ҳўжалик ҳукуқининг субъекти фақатгина социалистик ташкилотлар ва уларнинг бўлинмаларигина бўлиши мумкин эди, аммо фу-

кароларнинг хусусий хўжалик фаолият юритишилари ман қилинган эди.

Хўжалик фаолияти кенг жабҳалари ҳозирда тадбиркорлик фаолиятига айлантирилиши билан турли мулк шаклларига эга бўлган корхоналар хўжалик муносабатларининг иштирокчилари бўлиб қолмай, балки якка тадбиркорлар ҳам бўлиши мумкин. Чунки, ҳуқуқий муносабатларнинг субъектлари таркибини шу муносабатларнинг характеристики белгилайди. Ҳозирги шароитда эса, ушбу муносабатларнинг асосий характеристики – фойда олиш мақсадида хўжалик фаолиятини амалга оширишдан иборат.

Ўзбекистоннинг Биринчи Президенти И.А. Каримов иккинчи чақириқ Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг биринчи сессиясидаги маъруzasида «Биз кичик, ўрта ва хусусий тадбиркорликнинг янги ички маҳсулот ишлаб чиқаришда нафақат ҳал қилувчи мавке эгаллаши, айни вактда унинг аҳоли фаровонлиги ва даромадларини орттиришда, ишсизлик муаммосини ечишда ҳам муҳим омилга айлантиришга эришмоғимиз лозим»¹, деб таъкидланган эди.

Ҳақиқатан, амалдаги қонун хужжатларимизга мувофиқ ҳолда хусусий секторнинг ривожланишига кенг йўл очиб берилмоқда, бунинг натижасида эса, хўжалик фаолиятида тадбиркорлик кенг канот ёймоқда. Бу эса, ўз навбатида, фуқароларнинг хўжалик муносабатларининг субъектлари деб тан олинишига олиб келди, аммо бу ҳар қандай фуқаро ҳам хўжалик ҳуқуқининг субъекти бўлиши мумкин, деган сўз эмас, балки бу ерда гап фақат хўжалик фаолиятини амалга оширувчи тадбиркор фуқаролар устидагина бормоқда, холос.

Юқоридагилардан келиб чиқиб, хўжалик ҳуқуқининг субъектига куйидагича таъриф бериш мумкин: **хўжалик ҳуқуқининг субъекти** – бу хўжалик (тадбиркорлик) фаолиятини амалга оширувчи, ўзининг мулкига, хўжалик ҳуқуқ ва мажбуриятларига эга бўлган, ўз фаолияти юзасидан мустақил даъвогар ва жавобгар бўла оладиган ва ўзининг ҳукукларини химоя қилиш учун судга

¹ Каримов И.А. Инсон, унинг ҳуқуқ ва эркинликлари – олий кадрият. Т.14. – Тошкент: Ўзбекистон, 2006. – Б.280.

мурожаат қила оладиган (юридик шахс мақомини олган) турли мулк шаклларига мансуб корхоналар ва уларнинг тузилмалари ҳамда якка тадбиркор мақомига эга бўлган фуқаролар хисобланади.

Хўжалик ҳукуқининг субъектларига хос бўлган куйидаги белгиларни ажратиб кўрсатиш мумкин.

1. Хўжалик ҳукуқи субъектиниң энг асосий белгиси – бу унинг ўз мол-мулкига эга бўлишидир. Ўз мол-мулкига эга бўлиш нинг ҳукуқий шакли мулк ҳукуқидир. Лекин, баъзи хўжалик юритувчи субъектлар (масалан, унитар корхоналар, давлат корхоналари) ўз мол-мулкига эга бўлмасдан ашёвий ҳукуқ асосида (хўжалик юритиши, оператив бошқариш ҳукуқи) ўзига бириктириб қўйилган мол-мулкка эга бўлишлари мумкин. Мулк ҳукуқи унинг соҳибига тадбиркорлик фаолияти билан шуғулланиш, шунингдек, ташкил этилган корхонага раҳбарлик қилиш, уларнинг фаолиятини амалга ошириш шартларини аниқлаш имкониятини беради.

2. Хўжалик ҳукуқи субъектларининг муҳим белгиси – бу уларнинг давлат рўйхатидан ўтганлиги ҳамда қонун хужжатларида назарда тутилган ҳолларда муайян фаолият турлари билан шуғулланишлари учун, албатта, рухсатнома (лицензия)га эга бўлишидир.

3. Хўжалик ҳукуқи субъектларини яна бир белгиси билан бошқа субъектлардан ажратиши мумкин, бу уларнинг хўжалик ҳукуқ ва мажбуриятларига эга бўлишидир. Бундай ҳукуқ ва мажбуриятларнинг доираси Ўзбекистон Республикаси қонунлари билан ҳамда уларга мувофиқ қабул қилинган мазкур хўжалик юритувчи субъектларининг таъсис хужжатлари билан аниқланади.

4. Хўжалик ҳукуқи субъектларининг навбатдаги белгиси шуки, улар ўз фаолиятлари учун мустакил жавобгар хисобланадилар. Жавобгарлик унинг ўз мол-мулки доирасида амалга оширилади. Хўжалик ҳукуқи субъектлари ўз фаолиятларига ўзларига тегишли мол-мулк доирасида жавобгар бўлишлари билан бирга, ўзларининг бузилган ҳукукларини ва қонуний манфаатларини суд орқали ҳимоя қилиш имкониятига эга эканликлари тўғрисидаги коидалар қонун хужжатларида мустаҳкамланган.

Мулк шаклларининг хилма-хиллигидан келиб чиқиб, хўжалик хукуқининг субъектларини қўйидаги турларга бўлиш мумкин:

1. Фуқароларнинг хусусий мулкига асосланган хўжалик юритувчи субъектлар;

2. Жамоа мулки кўринишидаги хусусий мулкка асосланган хўжалик юритувчи субъектлар (жамоа, оила, маҳалла, ишлаб чиқариш кооперативлари, акциядорлик жамиятлари, масъулияти чекланган жамиятлар, ширкатлар) ва бошқалар;

3. Давлат мулкига асосланган хўжалик юритувчи субъектлар (республика мулкига, маъмурий-территориал тузилмаларнинг мулкига асосланган);

4. Тўла ёки улуш қўшиб иштирок этишга асосланган (қўшма корхоналар) хўжалик юритувчи субъектлар;

5. Мулкчиликнинг аралаш шаклига асосланган хўжалик юритувчи субъектлар.

Хўжалик хукуқи субъектларини ваколатларига кўра қўйидаги турларга:

1) факат хўжалик фаолиятини амалга оширувчи корхоналар (фермер хўжаликлари, хусусий корхоналар ва бошқалар);

2) бошқарувни амалга оширувчи субъектлар (ҳокимият, вазирликлар, давлат органлари);

3) ҳар иккаласини қўшиб олиб борувчи субъектлар (концерн, корпорация)га бўлиш мумкин.

Хўжалик юритувчи субъектларни фаолият мақсадига (турига) қараб икки турга:

1) тижоратчи ташкилот;

2) тижоратчи бўлмаган ташкилотга бўлиш мумкин.

Тижоратчи ташкилот – бу фойда олишни ўз фаолиятининг асосий мақсади қилиб қўйган субъект бўлиб (хусусий корхоналар, хўжалик жамиятлари), тижоратчи ташкилотларнинг хукукий ҳолатлари Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси ва бошқа қонун хужжатларида белгилаб қўйилган. Тижоратчи бўлмаган хўжалик юритувчи субъектлар ўз олдига муайян мақсадни кўзлаган ҳолда ҳаракат қилиб, фойда кўришни кўзламайди.

3. Тадбиркорлик фаолиятининг турлари

Хўжалик ҳуқуқий муносабатларни бозор иқтисодиёти шароитидаги мазмуни, объектига қараб бир неча **турларга** ажратиш мумкин. Жумладан:

- мутлақ ашёвий-ҳуқуқий муносабатлар;
- мутлақ нисбий ашёвий-ҳуқуқий муносабатлар (хўжалик юритиш, оператив бошқариш);
- ўз хўжалик фаолиятини юритиш бўйича мутлақ-ҳуқуқий муносабатлар;
- номулкий-ҳуқуқий муносабатлар;
- нисбий-ҳуқуқий муносабатлар.

Мутлақ ашёвий ҳуқуқий муносабатнинг обьекти ашё хисобланиб, бу тарздаги муносабатлар учун характерли хусусият шундан иборатки, субъект қонун йўл кўйган асосларда ўзининг мулкка бўлган ҳуқуқини, яъни эгалик, фойдаланиш ва тасарруф этиш бўйича хулк-авторини белгиловчи ҳаракатни амалга оширади.

Хўжалик ҳуқуқи билан тартибга солинадиган ашёвий муносабатлар ишлаб чиқариш, товар айирбошлиш, тақсимот ва ишлаб чиқариш истеъмол билан чамбарчас боғлиқдир. Ишлаб чиқаришдан ташқаридаги, шахсий эҳтиёжларни қондиришга хизмат қилалигидан предметлар хўжалик-ҳуқуқий ашёвий муносабатлар обьекти бўла олмайди. Масалан, савдо ташкилотлари томонидан аҳолига сотиш учун олинган товарлар мулк ҳуқуқи обьекти хисобланади. Бу тарздаги мол-мулк фуқаро эгалигига ўтиши билан фуқаролик ҳуқуқи қоидалари билан тартибга солинадиган фуқаро мол-мулки обьектига айланади.

Мутлақ нисбий ашёвий-ҳуқуқий муносабатлар жумласига хўжалик юритиш ва оператив бошқаришни киритиш мумкин. Бундан ташқари, умрбод мерос қилиб қолдириладиган мулк, хўжалик фаолиятини юритиш учун ижара ва бошқа тартибда мулкка эга бўлиш муносабатларини киритиш мумкин. Бундай мулкдорлар муносабати мутлақ нисбийдир. Чунки, бу муносабат субъектлари ўзларининг мулкий ҳуқуқларини ўзгаларнинг эркисиз амалга ошира олмайди, улар мулк эгаси билан нисбий ҳуқуқий муносабатда бўлиб, ушбу мулкларни эгаллайди, фойдаланади ва тасарруф этади.

Ўз хўжалик фаолиятини юритишдаги мутлақ хукукий муносабатлар субъект ўз фаолиятини эркин юритишда вужудга келиб, мазкур фаолият муносабат обьекти сифатида майдонга чиқади. Бунда хўжалик юритишни қонун хужжатларида назарда тутилган тартибда амалга оширадиган шахс учун мажбур шахс бўлмайди. Бошқа барча шахслар хўжалик (тадбиркорлик) фаолиятини амалга ошираётган субъект фаолиятига тўсқинлик қилмасликлари лозим бўлади. Бунга мисол қилиб, ўз хўжалик фаолиятини юритаётган хўжалик юритувчи субъект томонидан ишлаб чиқарилаётган маҳсулотнинг баҳосини белгилаши, таннархини шакллантириши, белгиланган норматив хужжатларга биноан санитария, гигиена, экологик, ёнғинга қарши талаблар бўйича ва ўзга фаолиятларни амалга оширишда вужудга келадиган мутлақ хукукий муносабатларни келтириш мумкин. Мабодо, хўжалик юритувчи субъект белгиланган тартибга хилоф иш тутса, ваколатли давлат органи йўл қўйилган хукуқбузарликни бартараф этиш билан боғлиқ хатти-харакатни амалга ошириши, жумладан, заарларни ундиришни талаб қилиши мумкин. Бундай ҳолда вужудга келадиган муносабатлар, албатта, нисбий характерда бўлади.

Номулкий хукукий муносабатлар хўжалик юритувчи субъектлар ўз фаолиятларида фойдаланадиган номоддий неъматлар, хусусан, фирма номи, товар белгиси, хизмат кўрсатиш белгиси, товар ишлаб чиқарилган жой номи, тижорат сиридан фойдаланишда, шунингдек ишчанлик обрўсини ҳимоя қилиш каби жараёнларда вужудга келадиган муносабатлар хисобланади. Булар каби номулкий хукуқларни амалга ошириш жараёнида вужудга келадиган хукукий муносабатлар мутлақ хисобланади, чунки бундай неъматларга нисбатан хўжалик юритувчи субъектнинг мутлақ хукуки қонун билан эътироф этилган ва бу каби мутлақ хукуқ обьекти бўлган интеллектуал фаолият натижалари ва ўзига хос воситаларидан учинчи шахслар хукуқ эгасининг розилиги билан-гина фойдаланишлари мумкин, холос.

Нисбий хукукий муносабатлар, аввало, мажбуриятда намоён бўлиб, бунда икки ёки ундан ортиқ шахслар ўзаро хукуқ ва мажбурият соҳиблари бўлади. Бу ерда биз кредитор ва қарздор ўртасидаги мажбуриятда нисбий муносабатларни кўрамиз, аммо ҳар

доим ҳам нисбий-хуқуқий муносабатлар мажбурият-хуқуқий муносабатлари шаклида бўлмаслиги мумкин. Масалан, бир неча шахслар иштирокидаги биргаликда хўжалик фаолияти юритиш тўғрисидаги келишув, ширкатга бирлашиш, чет эл инвестори билан қўшма корхона тузиш ва капитални сарфлаш тўғрисидаги битимларда кредитор ва карздор иштирок этмаслиги мумкин ёки иштирокчиларни мажбурият-хуқуқий муносабатларга киришган дейиш қийин. Бу ерда биз шахсларнинг ўзаро куч ва маблағларни сарф қилиш асосида умумий хўжалик юритиш мақсадида бирикиш муносабатларини кўришимиз мумкин. Шунинг учун нисбий хўжалик-хуқуқий муносабатлар нафақат мажбурият ҳуқуқий муносабатлар ҳисобланади, балки ундан ҳам кенгроқ муносабатларни ўз ичига қамраб олади. Шартномага асосланган барча муносабатлар нисбий ҳуқуқлар жумласига киради.

Фуқаролик-хуқуқий муносабатлар хўжалик-хуқуқий, тадбиркорлик-хуқуқий муносабатлардан бирмунча кенгроқдир. Хўжалик хуқуки ва тадбиркорлик хуқуки тартиба соладиган мулкий ва номулкий муносабатлар доираси фуқаролик хуқуки тартиба соладиган мулкий ва номулкий муносабатлар доираси ичидан турди. Хўжалик ва тадбиркорлик хуқуки субъектлари бир вақтнинг ўзида фуқаролик хуқукининг субъекти бўлиши мумкин, аммо фуқаролик хуқукининг субъекти хўжалик хуқукининг ёки тадбиркорлик хуқукининг субъекти ҳисобланмаслиги мумкин. Масалан, жисмоний шахс ўз эҳтиёжларини қондириш учун ашё ҳарид қилиш жараёнида фуқаролик-хуқуқий муносабатга киришар экан, у на хўжалик-хуқуқий муносабат иштирокчиси, на тадбиркорлик-хуқуқий муносабат иштирокчиси бўлади, аммо у тадбиркор шахс мақомини олган ҳолда тадбиркорлик фаолияти юритиш мақсадида товар сотиб олар экан, бир вақтнинг ўзида ҳам фуқаролик, ҳам тадбиркорлик, ҳам хўжалик-хуқуқий муносабат иштирокчиси ҳисобланади. Шуни ҳам таъкидлаш жоизки, хўжалик-хуқуқий муносабатлар доираси тадбиркорлик-хуқуқий муносабатлар доирасидан анчайин кенгроқдир. Шу боис, ҳар қандай тадбиркорлик-хуқуқий муносабат иштирокчиси хўжалик-хуқуқий муносабат иштирокчиси ҳисобланса-да, аммо аксинча бўлмаслиги мумкин, чунки тадбиркорлик муносабатларида субъект

ҳар доим таваккал қилиб, ўз мулкий жавобгарлиги асосида фойда олишни ўз олдига мақсад қилиб иш юритади. Хўжалик-хукуқий муносабатлари иштирокчилари фаолияти эса, ҳар доим ҳам фойда олишга қаратилган бўлмаслиги мумкин ва х.к. Қолаверса, иқтисодиётни давлат йўли билан тартибга солиш жараёнида вужудга келадиган муносабатларни ҳам хўжалик-хукуқий муносабатлар ва бир вақтнинг ўзида тадбиркорлик-хукуқий муносабатлар дейиш мумкин.

Хўжалик-хукуқий муносабатларда субъект сифатида давлат, маъмурий-худудий тузилмалар, корхоналар ва уларнинг бўлинмалари, юридик шахс тузмасдан тадбиркорлик фаолиятини амалга оширувчи тадбиркор фуқаролар иштирок этишлари мумкин. Улар барча иқтисодий ишлаб чиқариш жараёнларида, жумладан, моддий ишлаб чиқариш, айирбошлиш, ишлаб чиқариш, таксимот жараёнларида фаол иштирок этиб, муносабатга киришадилар.

Хўжалик мажбуриятлари тўғрисида сўз кетар экан, хўжалик субъектлари қайси жабхада фаолият юритишларидан катъи назар уларни кўйидагича турларга ажратиш мумкин:

оператив хўжалик мажбуриятлари;

хўжалик бошқарув мажбуриятлари;

ички хўжалик мажбуриятлари.

Оператив хўжалик мажбуриятлари хўжалик хукуки субъектларининг маҳсулот ишлаб чиқариш, ишлар бажариш, хизмат кўрсатиш соҳасида ўзаро шартномавий муносабатлари туфайли вужудга келади. Тадбиркор фуқаролар ҳам мазкур ҳукуқий муносабатнинг субъекти хисобланадилар. Хўжалик хукуки субъектлари хўжалик фаолиятини амалга оширишда оператив хўжалик мажбуриятларининг мукаммал бўлиши учун ўз фаолиятларини режалаштирадилар.

Хўжалик хукуқининг субъектлари ичida корхона мухим ўрин тутиб, ўз фаолиятини мустақил режалаштиради ва хом ашё ресурслари ҳамда материалларнинг мавжудлигини ишлаб чиқарилаётган маҳсулотга, бажарилаётган ишга белгилайди, шу билан бир қаторда, у давлат эҳтиёжлари учун шартнома асосида маҳсулот ишлаб чиқаради, ишларни бажаради ва хизмат кўрсатади.

Хўжалик хукуки субъектлари барча жабхаларда ўз хўжалик фаолиятларини амалга оширишда бошқа субъектлар билан муносабатларини шартномавий мажбурият негизида курадилар. Ҳатто, субъект давлат эҳтиёжлари учун ишларни бажараётган ва маҳсулотни етказиб бераётган тақдирда ҳам, давлат (унинг органлари) билан хўжалик юритувчи субъектлар ўртасидаги муносабатлар шартнома асосида ўрнатилади ва унга мувофиқ маҳсулотни ишлаб чиқариш, ишларни бажариш юзасидан иккинчи тарафни давлат хом ашё ёки техника воситалари билан таъминлаш мажбуриятларини олиши мумкин.

Хўжалик бошқарув мажбуриятлари тўғрисида сўз кетар экан, бу турдаги мажбуриятларни, аввало, давлат органлари хужжатлари, шунингдек давлатлараро битимлар, ҳудудлар ва корхона (бirlашма)лар ўртасидаги шартномалар асосида келиб чиқишини таъкидлаш жоиз. Масалан, давлат эҳтиёжлари учун капитал курилишни молиялаштириш мақсадида давлат бюджетини тасдиқлаш тўғрисидаги хужжат тегишли мажбурият келтириб чиқаради. Мазкур хужжатга асосан давлат ёки хужжатда кўзда тутилган маъмурий-худудий тузилма (маҳаллий бюджет) молиялаштирувчи ҳисобланса, ишни бажарувчи маблагни қабул қилувчи ҳисобланади. Шунингдек, бундай мажбурият монополияга қарши курушувчи орган томонидан чиқарилган хужжат асосида ҳам келиб чиқиши мумкин. Бунга асосан корхона ишлаб чиқаришни хужжатда кўзда тутилган тарзда ташкил қилишга масъул бўлади ва ҳ.к.

Давлат идоралари ва мансабдор шахслар ўзларининг қонун хужжатларида белгилаб қўйилган ваколатларига мувофиқ тарздагина корхонага кўрсатма беришлари мумкин.

Давлат идоралари ёки ўзга идоралар ўз ваколатларига кирмайдиган ёки бошқа шахсларнинг хукуқ ва қонуний манфаатларига хилоф хужжатларни қабул қилган тақдирда корхона бундай хужжатни ҳақиқий эмас деб топишни талаб қилиб, ариза билан судга мурожаат этишга ҳақлидир.

Корхона хукукини бузган давлат идораси ёхуд уларнинг мансабдор шахслари кўрсатмаларини бажариш натижасида, шунингдек, бундай идоралар ёки уларнинг мансабдор шахслари корхонага

нисбатан қонунда кўзда тутилган мажбуриятларни тегишилича амалга оширганиклари оқибатида корхонага етказилган зарни тўлайдилар. Заарни тўлаш тўғрисидаги низоларни суд ёки хўжалик суди ўз ваколатларига мувофиқ ҳал қиласди.

4. Тадбиркорлар иштирокида тузиладиган шартномалар

Мустакил республикамизда ўтказилаётган иқтисодий ислоҳотлар, маъмурий буйруқбозлиқ тузимидан воз кечиш ижтимоий ҳаётимизнинг барча соҳаларида туб ўзгаришларни амалга оширишни ва биринчи навбатда, ишлаб чиқариш-хўжалик алоқалари ўрнатишнинг бозор муносабатларига мос шакл ва услубларини яратишни тақозо қиласди.

Ўзбекистоннинг Биринчи Президенти Ислом Каримов таъкидлаганидек, илгари «Бир корхонанинг иккинчи корхонага маҳсулот етказиб бериши, уларни қайси худудда жойлашганлигидан қатъи назар марказлаштирилган тарзда амалга оширилар ва буннинг учун маблағлар ва фондлар ажратилар эди. Бошқача қилиб айтганда, маҳсулот керакми ёки керак эмасми, унга талаб борми ёки йўқми, бундан қатъи назар, у бутун Иттифоқ бўйича мол етказиб берувчилар ва истеъмолчиларга тақсимланиб чиқилар эди. Бириктирилган истеъмолчи эса бу маҳсулотни олиши ва ўз навбатида, ўз маҳсулотини бошқа корхоналарга етказиб бериши шарт эди»¹. Яъни, корхоналар ўртасидаги хўжалик муносабатлари ажратилган лимитлар, фондлар, нарядлар ва буюртмаларга асосланган бўлиб, шартномалар тузилмас, тузилса ҳам иккинчи даражали аҳамиятга эга бўлган хужжат сифатида қаралар эди.

Бозор муносабатлари шароитида эса, шартномалар – барча мулк шаклидаги корхоналар, шунингдек тадбиркорлар ҳамда бошқарув органлари ўртасидаги иқтисодий муносабатларни ўрнатувчи асосий хуқуқий хужжат ҳисобланади.

Шартномаларнинг етакчилик роли ва иқтисодий муносабатларни ўрнатишнинг янги тамойиллари хуқуқий жиҳатдан Ўзбе-

¹ Каримов И.А. Ўзбекистон иқтисодий ислоҳотларни чукурлаштириш йўлида. – Т.: Ўзбекистон. 1995. – Б.209–210.

кистон Республикасининг Фуқаролик кодекси; мулк; кооперация; ижара; тадбиркорлик; дехқон, фермер, ширкат хўжаликлари; акциядорлик жамиятлари ва акциядорларнинг хукуқларини ҳимоя қилиш; банклар ва банк фаолияти; чет эл инвестициялари ва чет эллик инвесторларнинг кафолатлари; хўжалик юритувчи субъектлар фаолиятининг шартномавий-хукуқий базаси тўғрисидаги ва бошқа конунларда белгилаб қўйилган.

Шартнома деб, икки ёки бир неча (жисмоний ёки юридик) шахснинг хукуклар ва бурчларни вужудга келтириш, ўзгартириш ёки бекор қилиш ҳақидаги келишувига айтилади.

Шартнома тарафларнинг битими (келишуви) сифатида қўйидаги белгилар билан характерланади:

а) тарафлар эркиннинг эркин ифодаланиши;

б) унинг мазмунини ташкил этувчи барча муҳим шартлар бўйича тарафларнинг келишганлиги;

в) тарафларнинг ўз мажбуриятлари бўйича ҳаракатларини (коида тариқасида) ҳақ эвазига бажариши;

г) шартнома муносабатларида тарафларнинг тенглиги;

д) шартномани ижро қилишнинг юридик кафолати;

ж) шартнома мажбуриятларини бузганлик учун жавобгарлик.

Хўжалик юритувчи субъектлар ўртасидаги хўжалик шартномаларини тузиш, бажариш, ўзгартириш ва бекор қилиш вактида юзага келадиган муносабатлар Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси, «Хўжалик юритувчи субъектлар фаолиятининг шартномавий-хукуқий базаси тўғрисида»ги Конуни ва бошқа конун ҳужжатлари билан тартибга солинади.

Хўжалик шартномаси деб, тарафлардан бири шартлашилган муддатда тадбиркорлик фаолияти соҳасида товарларни бериш, ишларни бажариш ёки хизматлар кўрсатиш мажбуриятини оладиган, иккинчи тараф эса, товарларни, ишларни, хизматларни қабул қилиб олиш ва уларнинг ҳақини тўлаш мажбуриятини оладиган келишувга айтилади.

Юридик шахслар, шунингдек юридик шахс ташкил этмаган холда тадбиркорлик фаолиятини амалга ошираётган жисмоний шахслар хўжалик шартномаларининг субъектлари (тарафлари) бўлади.

Хўжалик шартномаси тарафлари белгиланган тартибда қўйидаги ҳуқуқларга эга:

хўжалик шартномаларини тузиш, бажариш, ўзгартириш ва бекор қилиш муносабати билан зарур бўлган маълумотномалар ва бошқа ҳужжатларни сўраш ва олиш;

хўжалик шартномаларини тузиш, бажариш, ўзгартириш ва бекор қилиш билан боғлиқ масалалар юзасидан эксперталарнинг ёзма хуносаларини сўраш ва олиш, мутахассислар билан маслаҳатлашиш;

давлат органлари ва бошқа органларга, мансабдор шахсларга илтимосномалар билан мурожаат этиш ҳамда шикоятлар бериш ва улардан асослантирилган ёзма жавоблар олиш;

бошқа тарафнинг иқтисодий ахволи, нуфузи ва ишчанлик жиҳатлари хусусидаги маълумотларни тўплаш;

хўжалик юритувчи субъектларнинг ҳуқуқлари ва қонуний манфаатларини ҳимоя қилишнинг қонунда назарда тутилган воситалари ва усулларини кўллаш.

Хўжалик шартномасининг тарафлари қонун ҳужжатларида ва шартномада назарда тутилган ўзга ҳуқуқларга ҳам эга бўлишлари мумкин.

Хўжалик шартномаси *тарафлари*:

хўжалик шартномалари тўғрисидаги қонун ҳужжатларининг талабларига риоя этишлари;

қонун ҳужжатларида назарда тутилган ҳолларда хўжалик шартномаларининг ўз вақтида тузилишини таъминлаши;

тузилган хўжалик шартномалари бўйича зиммаларига олинган мажбуриятларни ўз вақтида ва тегишли тартибда бажаришлари шарт.

Хўжалик шартномаси тарафлари қонун ҳужжатларида ва шартномада назарда тутилган бошқа мажбуриятларга ҳам эга бўлади.

Хўжалик шартномаси – фуқаролик-ҳуқуқий шартнома ҳисобланиб, унга нисбатан Фуқаролик кодексининг битимлар ва шартномаларга тегишли барча нормалари татбиқ қилинади.

Шу билан бир қаторда, *хўжалик шартномаси* ўзига хос хусусиятларга эга бўлиб, улар қуйидагилардир:

биринчидан, шартнома фақат тадбиркорлик фаолияти соҳасида, яъни фойда олиш мақсадида;

иккинчидан, шартнома юридик шахслар ва якка тартибда фаолият юритувчи тадбиркорлар ўртасида;

учинчидан, шартнома товарлар бериш, ишларни бажариш ёки хизматлар кўрсатиш тўғрисида;

тўртинчидан, шартнома фақат ёзма тарзда тузилади.

Тадбиркорлик фаолияти соҳасидаги шартномавий муносабатларнинг асосий тамойиллари қўйидагилардан иборат: хўжалик шартномалари тузишнинг эркинлиги; тарафларнинг ўзаро манфаатдорлиги; шартнома интизомига риоя этиш; тарафларнинг ўзаро мулкий жавобгарлиги.

Хўжалик шартномалари фуқаролик-хуқуқий шартноманинг бир кўриниши бўлганлиги сабабли шартнома тузиш эркинлиги таомили ҳам Фуқаролик кодексида белгиланган қоидаларга асосланади.

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 1-моддасида фуқаролик-хуқуқий муносабатлар иштирокчиларининг тенглиги, мулкнинг дахлсизлиги билан бир қаторда шартнома эркинлиги ҳам фуқаролик хуқуқининг асоси сифатида таърифланади. Шартнома эркинлигининг моҳияти ва маъноси кодексининг 354-моддасида очиб берилган. Бу моддада барча фуқаролар ва юридик шахслар шартнома тузишда эркин деб эътироф этилганлар.

Шартнома тузишга мажбур қилишга йўл қўйилмайди, шартнома тузиш бурчи Фуқаролик кодексида, бошқа қонун ёки олинган мажбуриятда назарда тутилган ҳоллар бундан мустасно.

Масалан, агар тегишли маҳсулот турига давлат бурютмаси берилган бўлса, давлат эҳтиёжлари учун маҳсулот етказиб бериш шартномасини тузиш мажбурийdir.

Тарафлар қонун хужжатларида назарда тутилмаган шартномаларни, шунингдек турли шартномаларнинг элементларини ўз ичига оладиган аралаш шартномани ҳам тузишлари мумкин.

Шартноманинг шартлари тарафларнинг хоҳиши билан белгиланади, тегишли шартнинг мазмуни қонун хужжатлари императив нормаларида кўрсатиб қўйилган ҳоллар бундан мустасно.

Мисол учун, қишлоқ хұжалиги маҳсулотлари контрактация шартномасида бошқа шартлар билан бир қаторда хұжаликка белгиланған фоиздан кам бўлмаган микдорда аванс тўлаш назарда тутилиши лозим.

Шундай қилиб, барча хұжалик юритувчи субъектлар шартнома тузишда эркиндиrlар, яъни улар нима ҳақда, ким билан шартнома тузиши танлашлари, мажбуриятларни, ўзаро хұжалик муносабатларининг амалдаги қонунларга зид бўлмаган бошқа ҳар қандай шартларини мустақил аниқлашлари мумкин.

Демак, **хұжалик шартномаси** – тарафлар ўртасидаги мажбуриятлар келиб чиқишининг асоси ҳисобланади; хұжалик юритувчи субъектнинг иқтисодий фаолиятини режалаштиришга асос бўлади; тарафлар ўртасидаги мулкий муносабатларнинг хукуқий шакли ҳисобланади.

5. Тадбиркорлик қоидаларини бузганлик учун жавобгарлик

Ўзбекистон Республикасининг «Хұжалик юритувчи субъектлар фаолиятининг шартномавий-хукуқий базаси тўғрисида»ги Қонуни 25–32-моддаларида хұжалик шартномаларини бажарманлик ёки лозим даражада бажармаганлик учун жавобгарлик чоралари назарда тутилган.

Жумладан қонунда қўйидаги холатлар бўйича жавобгарлик белгиланган:

- товарларни етказиб бериш муддатларини кечикириб юборганлик, тўлиқ етказиб бермаганлик учун;
- сифати, ассортименти ва нави лозим даражада бўлмаган товарларни етказиб берганлик учун;
- бут бўлмаган товарларни етказиб берганлик учун;
- товарларни марка белгисисиз, шунингдек товарни идишсиз ёки ўралмаган ҳолда етказиб берганлик учун;
- аккредитивдан фойдаланмаганлик учун;
- тўлов, товар-транспорт хужжатларини юборишни кечиктирсанлик учун;
- товарларни танлаб олмаслик ёки уни рад этганлик учун;

– товарлар ҳақини тұламаганлик ёки үз вактида тұламаганлик учун;

– маблағларни акцептсиз ҳисобдан чиқарғанлик учун.

Шу үринде, күрсатиб үтилған жавобгарликнинг ҳар бирига алохидан тұхталиш лозим, чунки қонунда белгиланған жавобгарлик чоралари ҳозирги вактда суд амалиётида кенг құлланылмоқда.

Ўзбекистон Республикасининг «Хўжалик юритувчи субъектлар фаолиятининг шартномавий-хуқуқий базаси тўғрисида»ги Конуни 25-моддаси товарларни етказиб бериш муддатларини кечиктириб юборғанлик, тўлиқ етказиб бермаганлик, ишларни бажармаганлик ёки хизмат кўрсатмаганлик учун товар етказиб берувчи (пудратчи)нинг сотиб олувчига (буюртмачига) кечиктирилган ҳар бир кун учун мажбурият бажарилмаган қисмининг 0,5 фоизи миқдорида пеня тўлаш тарзида жавобгарлигини белгилайди, лекин бунда пеняning умумий суммаси етказиб берилмаган товарлар, бажарилмаган ишлар ёки кўрсатилмаган хизматлар баҳосининг 50 фоизидан ошиб кетмаслиги лозим. Пеняни тўлаш шартнома мажбуриятларини бузган тарафни товарларни етказиб бериш муддатларини кечиктириб юбориш, тўлиқ етказиб бермаслик ёки хизматларни кўрсатмаслик оқибатида етказилган заарни коплашдан озод этмайди. Мазкур модда хўжалик алокаларининг деярли барча соҳаларida (олди-сотди, маҳсулот етказиб бериш, контрактация, пудрат, ҳақ эвазига хизмат кўрсатиш ва ҳоказо) юзага келадиган шартномавий муносабатлардан келиб чиқадиган мажбуриятларни бажармаганлик учун жавобгарликни белгилайди.

Қонун жавобгарлик чорасини белгилашда пеня миқдорини 0,5 фоиз деб белгилаган бўлса-да, унинг энг юқори миқдорини 50 фоиздан ошиб кетмайдиган миқдорда чегаралаган, бироқ тарафлар шартномада бундан ҳам юқори ёки кам миқдордаги жавобгарлик чораларини белгилашлари мумкин. Конуннинг 26-моддаси сифати, ассортименти ва нави лозим даражада бўлмаган товарларни (ишларни, хизматларни) етказиб берганлик учун жавобгарликни белгилайди.

Бунда етказиб берилган товарлар (ишлар, хизматлар)нинг сифати, ассортименти ва нави бўйича стандартлар, техник шартлар, намуналарга (эталонларга), қонун хужжатларида ёки хўжалик шартномасида белгиланган бошқа мажбурий шартларга мос келмаган тақдирда сотиб оловчи (буюртмачи) қўйидаги ҳукуқларга эга бўлади:

- товарлар, бажарилмаган ишлар ёки кўрсатилмаган хизматларни қабул қилишдан бош тортишга;
- уларнинг ҳақини тўлашни рад этишга;
- етказиб берувчидан (пудратчидан) сифати, ассортименти ва нави лозим даражада бўлмаган товарлар (ишлар ва хизматлар) қийматининг 20% микдорида жаримани ундириб олишга;
- агар товарлар (ишлар, хизматлар) ҳақи тўлаб қўйилган бўлса, тўланган суммани белгиланган тартибда қайтаришни талаб қилишга.

Жаримани ҳисобдан чиқариш тўғрисидаги тўлов талабномаси етказиб берувчи (пудратчи)га хизмат кўрсатувчи банк муассасасига лозим даражада эмаслиги тўғрисида далолатнома тузилгандан кейин 10 кундан кечиктирмай тақдим этилиши лозим.

Жаримани ҳисобдан чиқариш тўғрисидаги тўлов талабномаси белгиланган 10 кунлик муддатни бузган ҳолда тақдим этилган холларда, жаримани ундириш белгиланган тартибда амалга оширилади. Бут бўлмаган товарлар етказиб берилган тақдирда сотиб оловчи (буюртмачи) товарларни бутлаб беришни талаб қилишга ҳақли. Етказиб берувчи сотиб оловчининг (буюртмачининг) талабини олган пайтдан бошлаб, агар тарафларнинг келишувида ўзга муддат белгиланган бўлмаса, 15 кунлик муддат ичida товарларни бутлаб бериши шарт;

бундан буён товарлар бутлаб берилгунга қадар уларнинг ҳақини тўлашдан бош тортишга, агар товарларнинг ҳақи тўлаб қўйилган бўлса, белгиланган тартибда тўланган суммалар қайтарилишини талаб қилишга;

етишмаётган қисмлар қийматини қўшган ҳолда етказиб берувчидан бут бўлмаган товарлар қийматининг 20% микдорида жарима ундиришга;

товарларни етказиб берувчи белгиланган муддатда товарларни бутлаб бермаса, бут бўлмаган товарларни қайтариб бериш ҳамда бут бўлмаган товарларни бутланган товарларга алмаштиришни талаб қилишга ҳақли.

Бут бўлмаган товарларни етказиб берганлик қайсиdir жиҳатдан товарларни тўлиқ етказиб бермаганликка ўхшаб кетади. Шунинг учун ҳам улар ўртасидаги тафовутни аниқлаштириш мақсадга мувофиқдир. Тўлиқ етказиб бермаганлик – шартноманинг амал қилиш муддати давомида унинг товарларни тўлиқ етказиб бериш ҳақидаги шартларининг бажарилмаслигиdir.

Бут бўлмаган товарларни етказиб берганлик эса шартнома, давлат стандартлари, техник шартлар ва бошқа меъёрий-техник хужжатлар билан назарда тутилган ашёлар, эҳтиёт қисмлар ва бошқа элементларсиз тайёрланган (ишлаб чиқарилган) ёки улар бўлган тақдирда ҳам асосий белгиланишдаги товарга қўшиб бермаган ҳолда товарларни етказиб беришdir.

Қонунда товарларни марка белгисисиз, шунингдек товарни идишсиз ёки ўралмаган ҳолда етказиб берганлик учун ҳам жавобгарлик белгиланган. Унга кўра, жавобгарлик етказиб берувчи томонидан қуйидаги шартлар: марка белгиси қўйилмаган; лозим даражада маркировкаланмаган; идишсиз ёки ўралмаган; тегишли идишга жойланмаган; лозим даражада ўралмаган ҳолда товарлар етказиб берилган тақдирда келиб чиқади.

Етказиб берувчи томонидан ушбу шартлар бажарилмаган тақдирда сотиб оловчи (буортмачи) қуйидаги хуқукларга эга бўлади: бундай товарлар қийматининг 5% миқдорида жаримани ундиришга; товар қабул қилингандан кейин яна жўнатилиши ёки сакланиши керак бўлган ҳолларда, жарима ундиришдан ташқари ўз кучи билан ва етказиб берувчи хисобидан товарларни ўраш ва идишларга жойлашга; сотиб оловчи (буортмачи) билан етказиб берувчи бир шаҳарда жойлашган бўлса, ундан товарларни ўраб беришни ёки идишларга жойлаб беришни талаб қилишга.

Маркировка – бу товарнинг ўзи ёки у жойлаштирилган идишга тушириладиган ёзувлар, шартли белгилар ва расмлар бўлиб, товар сифатининг ўзига хос гувохномасидир, чунки маркировкага қараб товарнинг сифати учун жавоб берадиган ишлаб чиқарув-

чини (тайёрловчини) аниқлаш мүмкін. Лозим даражада маркировка ламаслик – стандартлар, техник шартлар ёки шартнома шартларини бузган ҳолда товарларни маркировкалаштырып, жумладан: маркировкада күрсатилиши мажбурий бўлган бир ёки бир неча реквизитларнинг күрсатилмаганлиги; маркировка ёзувинынг ёки белгисининг ноаниқ туширилганлиги ва уларни ўқиш имкониятини бермаслиги.

Товарларнинг идиши ёки ўраш воситаси (упаковка) – товарларни ташки мухит таъсиридан, шикастланишдан, камайиб кетишидан сакланишини таъминлайдиган ҳамда уни ташиш, саклаш ва реализация қилиш жараёнини енгиллаштирадиган восита ёки воситалар йиғиндисидир.

Аkkредитивдан фойдаланмаганлик учун конунда товар етказиб берувчининг (пудратчининг) жавобгарлиги белгиланган.

Аkkредитив – накд пулсиз ҳисоб-китобларда қўлланиладиган шакллардан бири бўлиб, бунда аккредитив очган банк (банк эмитент) мижоз-тўловчининг (харидорнинг, буюртмачининг) топшириғи билан маблағларни олувчига (етказиб берувчи, пудратчи) аккредитивда назарда тутилган барча шартлар бажарилган тақдирда тўловни амалга ошириш мажбуриятини олади.

Фуқаролик кодексининг 797-моддаси талабларига кўра, аккредитивнинг амал қилиш муддати ва у бўйича ҳисоб-китоб қилиш тартиби пул маблағларини тўловчи билан олувчи ўтрасидаги шартномада белгилаб қўйилади. Шартномада яна қуидагилар кўрсатилган бўлиши керак: банк-эмитентнинг (аккредитив очган банкнинг) номи; аккредитивнинг тури ва уни бажариш усули; маблағларни олувчини аккредитив очилганлиги ҳақида хабардор қилиш усули; аккредитив бўйича маблағлар олиш учун олувчи томонидан тақдим этиладиган ҳужжатларнинг тўлиқ рўйхати ва аниқ тавсифи; товарлар жўнатилганидан (хизматлар кўрсатилган, ишлар бажарилганидан) кейин ҳужжатларни тақдим этиш муддатлари, уларни расмийлаштиришга қўйиладиган талаблар.

Конуннинг 29-моддасига мувофиқ, товар етказиб берувчи (пудратчи) талабига биноан қўйилган аккредитив у амал қиладиган муддат ичida фойдаланилмаса, етказиб берувчи (пудратчи) сотиб

олувчига (буюртмачига) аккредитивнинг фойдаланилмаган сум-
масининг 5 фоизи микдорида жарима тўлайди. Қонуннинг
30-моддаси тўлов, товар-транспорт хужжатларини юборишни ке-
чикирганлик учун етказиб берувчининг (пудратчининг) жавоб-
гарлигини белгилайди.

Хар қандай ҳолатда ҳам тўлов ёки товар-транспорт хужжат-
ларининг нусхасини юбориш ва бошқа ахборотни тақдим этиш
тартиби тарафлар ўртасида тузилган шартномада белгиланиши
ва унда қўйидаги шартлар кўрсатилган бўлиши лозим:

- қайси тўлов хужжатлари юборилиши шартлиги;
- қайси товар-транспорт хужжатлари юборилиши шартлиги;
- бу хужжатларни юбориш муддати (товар жўнатилгандан
кейин неча кун ичida юборилиши лозимлиги);
- товарлар жўнатилганилиги тўғрисидаги ахборотга нималар
кириши ва ахборот қандай тартибда (телефонограмма, факс, хат,
телеграмма ва х.к.) ва неча кун ичida берилиши лозимлиги;
- тарафлар ўртасидаги алоқа шартлари ва алоқа воситалари-
нинг рақамлари билан коди.

Тўлов ёки товар-транспорт хужжатларининг нусхасини юбо-
риш ва бошқа ахборотни тақдим этиш тартиби тарафлар учун
бажарилиши мажбурий бўлган бошқа меъёрий хужжатлар (қарор,
йўриқнома, давлат стандарти ёки техник шартлар)да белгиланган
бўлиши мумкин. Мазкур хужжатларни вактида юбормаганлик ёки
бошқа ахборотни тақдим этмаганлик тарафлар ўртасидаги ҳўжалик
алоқаларининг издан чиқишига, сотиб олувчининг (буюртмачи-
нинг) қабул қилиб олинган товарларни вактида кирим қилмасли-
гига, етказиб берилаётган товарларни жойлаштириш учун тайёр-
гарлик қўрилиши лозимлиги сабабли хабарномасиз келган то-
варларни жойлаштиришда муаммолар туғилишига сабаб бўли-
ши мумкин.

Ҳўжалик низолари деганда, ҳар қандай юридик шахс ёки якка
тартибдаги тадбиркор макомини қонунда белгиланган тарзда ол-
ган фуқаролар – ҳўжалик юритувчи субъектларнинг ҳукуклари
ёхуд қонун билан қўриқланадиган манфаатларининг бузилиши на-
тижасида улар ўртасида юзага келадиган келишмовчиликлар ту-
шунилади.

Бу низолар иқтисодиёт соҳасидаги юридик шахслар, юридик шахс тузмаган холда тадбиркорлик фаолиятини амалга ошираётган ва якка тартибдаги тадбиркор мақомини қонунда белгиланган тарзда олган фуқаролар ўртасидаги фуқаровий, маъмурий ва бошқа ҳуқуқий муносабатлардан келиб чиқади.

Хўжалик низоларини қўйидаги турларга бўлиш мумкин:

тузилиши қонунда назарда тутилган шартнома юзасидан келиб чиққан келишмовчиликлар ёки шартнома юзасидан келиб чиққан бўлиб, ҳал этиш учун хўжалик судига топшириш ҳақида тарафлар ўзаро келишган ихтилофлар;

шартнома шартларини ўзгартириш ёки шартномани бекор қилиш ҳақидаги низолар;

мулк ҳуқуқини тан олиш тўғрисидаги низолар;

мажбуриятлар бажарилмаганлиги ёки тегишли даражада бажарилмаганлиги тўғрисидаги низолар;

мулкдор ёки мулкнинг бошқа қонуний эгаси томонидан мол-мулкни бошқа шахснинг қонунсиз эгалигидан талаб қилиб олиш тўғрисидаги низолар;

мулкдорнинг ёки мол-мулкнинг бошқа қонуний эгасининг ҳуқуқлари эгалик қилишдан маҳрум этиш билан боғлик бўлмаган холда бузилганлиги тўғрисидаги низолар;

етказилган зарарни қоплаш тўғрисидаги низолар. Бу турдаги низолар давлат органлари, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари ёки ушбу органлар мансабдор шахсларининг ғайриқонуний харакатлари (харакатсизлиги), шу жумладан давлат органи ёки фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари томонидан қонун ҳужжатларига мувофиқ бўлмаган ҳужжат чиқарилиши натижасида етказилган зарар билан боғлик бўлиши ҳам мумкин;

шаън, қадр-қиммат ва ишчанлик обрўсини ҳимоя қилиш тўғрисидаги низолар;

давлат органлари ва фуқаролар ўзини ўзи бошқариш органларининг қонун ҳужжатларига мувофиқ бўлмаган, ташкилотлар ва фуқароларнинг ҳуқуқлари ва қонун билан қўриқланадиган ман-

фаатларини бузадиган ҳужжатларини (бутунлай ёки қисман) хақиқий эмас деб топиш түғрисидаги низолар;

ундириш сўзсиз (акцептсиз) тартибда амалга ошириладиган ижро ҳужжатини ёки бошқа ҳужжатни ижро этилиши мумкин эмас деб топиш түғрисидаги низолар;

давлат рўйхатига олишни рад этганлик ёки белгиланган муддатда давлат рўйхатига олишдан бош тортганлик устидан берилган шикоятлар билан боғлик низолар;

агар қонунда сўзсиз (акцептсиз) тартибда жарима ундирилиши назарда тутилмаган бўлса, текширув вазифаларини амалга оширувчи давлат органлари томонидан ташкилотлар ва фуқаролардан жарималар ундириш түғрисидаги низолар;

текширув вазифаларини амалга оширувчи органлар томонидан қонун ҳужжатларининг талабларини бузган ҳолда сўзсиз (акцептсиз) тартибда хисобдан чиқарилган пул маблағларини бюджетдан қайтариш түғрисидаги низолардир.

Назорат учун саволлар

1. Тадбиркорлик ҳуқуқига таъриф беринг.
2. Тадбиркорлик ҳуқуқининг тамойилларини санаб ўтинг, уларга тавсиф беринг.
3. Тадбиркорлик ҳуқуқи қандай манбаларга асосланади?
4. Тадбиркорлик ҳуқуқининг субъектларини санаб, уларга қисқача тавсиф беринг.
5. Юридик шахс тузмасдан туриб якка тартибдаги тадбиркорлик фаолиятини юритиш деганда нимани тушунасиз?
6. Тадбиркорлик фаолияти деганда нимани тушунасиз?
7. Тадбиркорлар иштирокида тузиладиган қандай шартномаларни биласиз?
8. Тадбиркорлар ўртасида тузиладиган шартномаларнинг ўзига хос жиҳатларини ёритиб беринг.
9. Тадбиркорлик қоидалари бузилганда қайси турдаги жавобгарлик келиб чиқади?

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексига шарҳ: Илмий шарҳлар. Т.1. Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги. – Тошкент: Baktria press, 2013. – 912 б.
2. Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексига шарҳ: Илмий шарҳлар. Т.2. Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги. – Тошкент: Baktria press, 2013. – 912 б.
3. Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодексига шарҳ: Илмий шарҳлар. Т. 3. Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги. – Тошкент: Baktria press, 2013. – 800 б.
4. Раҳмонқулов Ҳ.Р. Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг биринчи қисмига умумий тавсиф ва шарҳлар. – Тошкент: Иқтисодиёт ва ҳуқук дунёси, 1997. – 322 б.
5. Зокиров И.Б. Фуқаролик ҳуқуқи. – Тошкент: ТДЮИ, 2009. – 614 б.
6. Ибраторов Б.И. Тадбиркорлик ҳуқуқи. – Тошкент: Молия, 2001. – 218 б.
7. Тадбиркорлик ҳуқуқи. Дарслик. 1–2-том. Ш.Н. Рӯзиназаров ва бошқалар. – Тошкент: Консаудитинформ, 2002.
8. Ҳўжалик (тадбиркорлик) ҳуқуқи (лотин алифбосида). Муаллифлар жамоаси. Ф.Х. Отахоновнинг умумий таҳрири остида. – Тошкент: Адолат, 2007. – 466 б.
9. Хозяйственное (предпринимательское) право. Учебник. // под ред. Оқюлова О. – Т.: ТГЮИ, 2010. – 560 с.
10. Оқюлов О., Отахонов Ф. Тадбиркорлик субъектларини ҳуқуқий ҳимоя қилиш тизимини мустаҳкамлаш муаммолари. – Тошкент, ТДЮИ, 2010. – 200 б.

6-мавзу. МЕҲНАТ ҲУҚУҚИНИНГ АСОСЛАРИ РЕЖА:

1. Меҳнат ҳуқуқи тушунчаси ва аҳамияти.
2. Меҳнат шартномаси ва уни тузишга доир талаблар.
3. Иш вақти, дам олиш вақти ва меҳнат ҳақи миқдори.
4. Интизомий жавобгарлик.
5. Меҳнатни муҳофаза қилиш тушунчаси ва унинг аҳамияти.
6. Меҳнат низолари тушунчаси ва унинг классификацияси.

1. Меҳнат ҳуқуқи тушунчаси ва аҳамияти

Бозор муносабатлари тизими нафақат мулкий, иқтисодий муносабатлар, шунингдек, мулк билан боғлиқ бўлмаган бошқа хил ижтимоий муносабатлар асосида унинг субъектларининг фаол иштирокини қонун асосида тартибга солиш замирида юзага келади. Бозор муносабатларини ҳуқуқий тартибга солишда бошқа ҳуқуқ соҳалари каби меҳнат ҳуқуқи ҳам алоҳида ўринга эга.

Меҳнат ҳуқуқи – бу меҳнат муносабатларининг юзага келиши, амал қилиши ва бекор бўлишини тартибга солувчи ҳуқуқ нормалари йиғиндиси бўлиб, мазкур нормалар ходимларнинг ўзаро биргаликда меҳнат қилиш тартибини, меҳнат меъёрларини, меҳнатни муҳофаза қилиш ва меҳнат низоларини кўриб чиқиш тартибини белгилайди.

Мамлакатимизда бозор иқтисодиёти ривожланиб бораётган хозирги пайтда тадбиркорлик ва ишбилармонлик фаолияти кенг тарқалиб, ахоли даромад манбаларининг анъанавий шакллари юзага келаётган бўлса-да, фуқароларнинг корхона ва ташкилотларда ёлланиб ишлашлари орқали миллий даромад яратилишида қатнашаётганлари, иш ҳақи сифатида даромад олиш йўли билан эса, ушбу миллий даромаддан ўз улушларини олаётганлари жамият иқтисодий ҳаётидаги салмоқли ўринга эга бўлиб бормокда. Ана шундай шароитда фуқароларнинг меҳнат қилиш ҳуқуқларини рўёбга чиқаришнинг ҳуқуқий механизмини чукур англаб етиш, бу механизмнинг самарали ишлашини таъминлаш катта аҳамиятга эга.

Маълумки, меҳнат қилиш ҳуқуқи фуқароларнинг энг муҳим ижтимоий-иктисодий ҳуқуқларидан саналади ва шу сабабли бу

соҳадаги ҳуқуқларнинг таъмин этилиши шахснинг жамиятдаги мавқеини мустаҳкамлашга хизмат қилади. Мулкий мустақил бўлган шахсина тўла мустақилдир.

Ҳар қандай давлат бозор муносабатлариға ўтар экан, сўзсиз бу борада ҳал этиши керак бўлган энг муҳим ҳам моддий, ҳам ижтимоий вазифалардан бири, бу меҳнат қилиш ҳуқуқларини кафолатлаш ҳамда уларни муҳофаза қилишдан иборатdir. Мамлакатимизнинг бозор иқтисодиётига юз тутиши, турли мулк шаклидаги корхоналарнинг ташкил этилиши, ўз навбатида, меҳнат бозорининг кенгайиши ва ўсишига замин яратди. Бугунги кунда бозор муносабатларининг узлуксиз чуқурлашиб ва такомиллашиб бораётганлиги, бозорнинг мустақил сектори сифатида мамлакатимизда меҳнат бозорининг шаклланётганлиги, ишчи кучининг тобора кўпроқ товар сифатидаги хусусиятлари намоён бўлаётганлиги ҳам меҳнаттага, меҳнат ҳуқуқларига янгича ёндашувларни тақозо этмоқда.

Ҳуқуқшунослик фанлари орасида инсон ҳуқуклари, уларнинг кенгайтирилиши, таъминланиши муаммолари билан шуғулланувчи фан тармоқларидан бири бўлган меҳнат ҳуқуқи фани ўзига хос ўринни эгаллайди.

Зеро, меҳнат қилиш ҳуқуқи инсоннинг энг муҳим ижтимоий-иқтисодий-табиий ҳуқуқларидан бири сифатида ҳалқаро ҳуқуқий хужжатлардан ҳам, Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси ва бошқа конунчилик хужжатларида ҳам тўла эътироф этилган.

Мамлакатимиз иқтисодий фаол аҳолиси асосий қисмининг ёллануб, меҳнат шартномаси асосида меҳнат қилиши ва шу орқали ўзи ҳамда оила аъзолари учун тирикчилик ўtkазиш манбаига эга эканлиги меҳнат ҳуқуқи фанининг жамиятдаги мавқеи ортишига сабаб бўлмоқда.

Бозор муносабатлари тамойиллариға таянувчи қатъий талаб ҳамда шартлар тобора кучайиб бораётганлиги «ходим – иш беरувчи» муносабатларида ходим ҳуқуқларини давлат йўли билан ҳимоялаш ва кафолатлаш эҳтиёжини кучайтирумокда. Буларнинг барчаси меҳнат ҳуқуқи билан боғлик муаммоларни аниқлаш, улар хусусида чуқур илмий мушоҳада қилиш, ечимларини топиш ус-

тида илмий тадқиқотлар олиб борилишини изчил йўлга қўйишни талаб қилмоқда.

Инсон, давлат, жамият ҳаётида меҳнатнинг аҳамиятини янгидан англаб етилаётганлиги, меҳнат билан боғлиқ муносабатлар, шу жумладан унинг хукуқий масалалари, «ходим – иш берувчи – давлат – жамият» тарзидаги алоқаларда уларнинг ҳар бири эгаллайдиган мавқеини меҳнат хукуки нуқтаи назаридан илмий ўрганиш зарурлигига эътибор қаратилаётганлиги таракқиётимизнинг катта аҳамиятга эга бўлган ижобий ҳодисаси сифатида баҳоланмоғи лозим.

Жаҳон тажрибасида ҳамда дунёнинг бозор иқтисодиёти асосида ривожланган етакчи мамлакатларининг миллий қонунчилик тизимида меҳнат қилиш хукуқларини амалга ошириш ва ҳимоялашнинг самарали усул ҳамда йиллар давомида синовдан ўтган воситалари ўзининг хукуқий ифодасини топган. Уларни ўрганиш ҳамда бу соҳадаги миллий қонунчилигимизнинг янада такомиллаштирилишида уларнинг ижобий хусусиятларидан унумли фойдаланиш фақатгина фуқароларимизнинг меҳнат қилиш хукуқларини кафолатлаш ҳамда уларни муҳофаза қилишда эмас, айни пайтда давлатимиз ва жамиятимизнинг иқтисодий манфаатларини таъминлаш борасида ҳам муҳим хукуқий аҳамиятга эга.

Шундай қилиб, меҳнат ҳукуқининг аҳамияти қўйида гиларда намоён бўлади: ходимларни ижтимоий-хукуқий муҳофазалаш; фуқароларнинг меҳнат фаoliятлари учун нормал шартшароитларни яратиш; иш берувчиларнинг қонуний хукуқ ва манфаатларини ҳимоялаш; ижтимоий-меҳнат муносабатларида ходимлар, иш берувчилар ва давлатнинг ўзаро манфаатларини мувофиқлаштириш.

2. Меҳнат шартномаси ва уни тузишга доир талаблар

Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 37-моддаси билан фуқароларга берилган меҳнат қилиш хукуқларини амалга ошириш, ёлланма меҳнат қилиш ҳукуқининг асосий ташкилий-хукуқий шакли – фуқаро билан иш берувчи ўртасида тузиладиган меҳнат шартномаси бўлиб, Меҳнат кодексининг 72-моддасида

келтирилган расмий таърифга кўра: «**Меҳнат шартномаси** – ходим билан иш берувчи ўртасида муайян мутахассислик, малақа, лавозим бўйича ишни ички меҳнат тартибига бўйсунган ҳолда тарафлар келишуви, шунингдек меҳнат тўғрисидаги қонунлар ва бошқа норматив ҳужжатлар билан белгиланган шартлар асосида ҳақ эвазига бажариш ҳақидаги келишувдир».

Бироқ, ушбу расмий тариф меҳнат шартномасига хос барча жиҳатларни қамраб ололмайди. Чунки, меҳнат ҳукуки назарияси меҳнат шартномасига фуқаролар меҳнат қилиш ҳукуқларининг рўёбга чиқарилиш шакли, меҳнат муносабатлари юзага келиши ва амалга ошиши асоси ҳамда меҳнат ҳукуки фани институтларидан бири сифатидагина эмас, балки ходим билан иш берувчи ўртасида юз берган юридик факт, ушбу фактни ўзида қайд этувчи ёзма ҳужжат ҳамда меҳнат муносабати тарафларнинг қонуний ҳукуқ ва манфаатларини муҳофазалашнинг юридик воситаси сифатида ҳам қарайди.

Меҳнат шартномаси тузилиши воситасида ходим ва иш берувчининг ўзаро муносабатлари индивидуаллаштирилади ҳамда ҳукуқий тартибга солинади. Фақат меҳнат шартномаси тузилиши йўли билангина фуқаро ходим мақомини олади, меҳнат жамоасига қўшилади, корхона локал меъёрий ҳужжатлари, ички меҳнат тартиби қоидалари, меҳнат қонунлари тўла ҳажмда унга татбиқ этила бошланади.

Меҳнат қонунлари ишга қабул қилишни ҳукуқий жиҳатдан тартибга солар экан, иш тури, жойи ва касб-корини танлаш эркинлиги, меҳнат ҳукуқларининг амалга оширилишида барча фуқароларнинг ўзаро teng эканликлари, ижтимоий ҳимояяга муҳтоҷ аҳоли табақаларини давлат қўллаб-қувватлашининг амалга оширилиши каби қоидаларга асосланади.

Меҳнат шартномаси юридик аҳамиятга эга ҳужжат сифатида қуидаги **вазифаларини бажаради**:

- ходим ва иш берувчи ўртасида юзага келган меҳнат-ҳукуқий муносабатни қонуний тарзда қайд этади;
- ходимни иш берувчига нисбатан ва иш берувчининг ўз ходимига нисбатан ҳукуклари ва мажбуриятларини мустаҳкамлайди;

- ходимнинг хуқуқлари бузилган тақдирда ҳуқуқни тиклаш ва ҳимоя қилишда далил-хужжат бўлиб хизмат қиласди;
- ходимнинг хизмат вазифалари доирасини белгилаб беради;
- ходимнинг корхонага ишга қабул қилинишини расмийлаштиришга асос бўлади ва шу асосга кўра ходим корхона меҳнат жамоаси таркибига қўшилади ҳамда жамоа аъзосига хос хуқуқлар ва мажбуриятларни кўлга киритади.

Меҳнат шартномаси унинг тарафлари хукуқ ва мажбуриятларини белгиловчи юридик хужжат сифатида муайян ҳолатларни ўзида ифодалайди ва бу ҳолатлар унинг мазмунини ташкил этади.

Меҳнат шартномасининг мазмуни тарафлар келишуви бўйича, шунингдек меҳнат тўғрисидаги қонунлар ва бошқа норматив хужжатлар билан белгиланади.

Ходимлар ва иш берувчилар хукуқ ҳамда манфаатларини тўла ҳимоя қилиш учун меҳнат қонунчилиги меҳнат шартномасига қўйиладиган асосий талабларни, унинг тузилиши, ўзгартирилиши ва бекор қилиниши тартибларини белгилаб беради, меҳнат шартномасини тузиш билан боғлиқ кафолатларни назарда тутади. Меҳнат шартномаси тузиш воситасида ходим ва иш берувчи ўртасидаги муносабат предмети, доираси, шартнома томонларининг бир-бирларига нисбатан ҳак-хуқуқлари аниклаб олинади. Меҳнат шартномаси келгусида ходим ва иш берувчи ўртасидаги ўзаро муносабатларни давом эттириш ва янада ривожлантириш учун мустахкам замин бўлиб хизмат қиласди.

Меҳнат шартномаси унда иштирок этаётган тарафларнинг, биринчи навбатда, ходимнинг манфаатларини реал ва самарали тарзда таъминлаш мақсадида факат ёзма равишида тузилиши лозим. **Меҳнат кодексининг 74-моддасида белгиланганидек, меҳнат шартномаси ёзма шаклда тузилади.**

Меҳнат шартномаси бир хил кучга эга бўлган икки нусхада, одатда, давлат тилида, зарур ҳолларда эса, ходим тушунадиган бошқа тилда ҳам тузилади ва томонлар имзолаганларидан сўнг кучга киради, уларнинг ҳар бирига сақлаш учун берилади. Меҳнат шартномаси ишга қабул қилиш ваколатига эга бўлган раҳбар томонидан имзоланиб, унинг имзоси корхона мухри билан (мухр мавжуд бўлган

такдирда) тасдиқланади. Шартномада томонларнинг манзиллари, бошқа маълумотлар кўрсатилиди.

Мехнат кодексида (73-модда) ҳамда Ўзбекистон Республикаси ҳукумати қарори билан тасдиқланган тавсияларда кўрсатилганидек, меҳнат шартномаси (контракт) зарур шартлар ва қўшимча шартларни ўз ичига олади.

Куйидагилар меҳнат шартномаси (контракт)нинг зарур шартлари хисобланади:

1) иш жойи – ходим ишга қабул қилинаётган корхона, муасаса, ташкилот (унинг таркибий бўлинмаси)нинг номи;

2) меҳнат функцияси – мазмуни лавозим йўриқномалари, малака мажбуриятлари ва бошқа норматив ҳужжатлар билан белгиланган муайян мутахассислик, малака ёхуд лавозим бўйича иш (раҳбарлар, мутахассислар ва хизматчиларнинг ҳамда бошқаларнинг ягона тариф – малака маълумотномаси, малака маълумотномаларига мувофиқ);

3) иш бошланадиган кун – қонун ҳужжатларига мувофиқ тузиленган меҳнат шартномаси имзоланган пайтдан бошлаб кучга киради, агар ишнинг бошланиши санаси қайд этилмаган бўлса, ходим шартнома имзоланган кундан кейинги иш кунидан (сменадан) кечикмай ишга тушиши шарт;

4) меҳнатга ҳақ тўлаш миқдори ва бошқа шартлар. Мехнатга ҳақ тўлаш миқдори томонларнинг қелишувига кўра белгиланади ва қонун ҳужжатлари билан белгиланган энг кам иш ҳақи миқдоридан кам бўлиши ва энг кўп миқдор билан чегараланиши мумкин эмас.

Қонун ҳужжатларида назарда тутилган ҳолларда айрим меҳнат шартномалари (контракт)ни тузишда зарур шартлар рўйхати кенгайтирилиши мумкин. Масалан, муддатли меҳнат шартномаси (контракт) тузишда ишнинг бошланиши санасигина эмас, балки унинг тамом бўлиш санаси ҳам қайд этилади. Ходимни муайян ишни бажариш даврига ишга қабул қилишда ходим амалга ошириши учун қабул қилинаётган аниқ иш кўрсатилади. Ўриндошлар билан меҳнат шартномаси (контракт) тузишда қонун ҳужжатлари билан назарда тутилган энг кўп муддат доирасида кундаклик ишнинг аниқ муддати белгиланади.

Томонларнинг келишувига кўра меҳнат шартномаси (контракт)-да қўшимча шартлар назарда тутилиши мумкин. Улар томонларнинг мажбуриятларини аниқлаш, уларни тўлдириш, ходимга қўшимча имтиёз ва афзалликлар берилишини назарда тутиши мумкин.

Қўшимча шартларга қуидагилар киритилиши мумкин:

ходимга меҳнат шароитлари белгиланган ҳолда ЯТММ ва ММда назарда тутилган қўшимча меҳнат мажбуриятлари юклаш;

бир неча касбда ишлаш тартиби ва шартлари кўрсатилган ҳолда меҳнат шартномаси (контракт)нинг мустақил шарти сифатида бир неча касб (лавозим)да ишлаш;

агар ходим синов муддати билан ишга қабул қилинаётган бўлса, синовнинг аниқ муддати (қачондан қачонгача);

ходимнинг юқори малакаси, агар бу амалдаги қонун ҳужжатларида, жамоа шартномасида (барча даражадаги битимларда) ёки корхона, ташкилот, муассасада амал қилувчи бошқа норматив ҳужжатларда назарда тутилган ҳолларда мураккаброқ ишларни бажариш билан боғлиқ бўлган меҳнатга ҳақ тўлаш (тариф ставкалари, лавозим маошлари, қўшимча ҳақлар, устамалар, мукофотлар ва бошқа хилдаги тақдирлашлар)нинг юқорироқ микдорларини якка тартибда белгилаш;

ходим учун белгиланган иш вақти режими (тўлиқсиз иш куни, тўлиқсиз иш ҳафтаси, қисқартирилган иш вақти, соатбай иш, иш кунининг бошланиши ва тамом бўлиши ва бошқалар);

қўшимча (ҳақ тўланадиган ва ҳақ тўланмайдиган) дам олиш кунлари, таътиллар бериш;

ижтимоий-маиший тусдаги шароитлар (болалар боғчасида ўрин, санатория-курортда даволанишга йўлланма таъминланиши, транспорт хизмати, марказлаштирилган тартибда озиқ-овқат масулотлари билан таъминлаш, уй-жой бериш ва бошқалар);

муддатли меҳнат шартномаси қонун ҳужжатларида назарда тутилган ҳолларда муддатидан олдин бекор қилинганда неустойка тўлаш.

Ходимларнинг алоҳида тоифалари учун шартноманинг қўшимча шартлари: пул ёки товар бойликларга хизмат кўрсатувчи шахслар учун тўлиқ моддий жавобгарлик шарти; корхона рабарлари учун меҳнат шартномасини тўхтатишнинг қонунчиликда назарда тутилмаган қўшимча асослари ва бошқалар.

Мехнат шартномалари:

номуайян муддатга;

беш йилдан ортиқ бўлмаган муайян муддатга;

муайян ишни бажариш вақтига мўлжаллаб тузилиши мумкин.

Номуайян муддатга тузилган меҳнат шартномаси ходимнинг розилигисиз муайян муддатга, шунингдек муайян ишни бажариш вақтига мўлжаллаб қайта тузилиши мумкин эмас.

Муддатли меҳнат шартномалари:

бажарилажак ишнинг хусусияти, уни бажариш шартлари ёки ходимнинг манфаатларини хисобга олган тарзда, номуайян муддатга мўлжалланган меҳнат шартномаларини тузиш мумкин бўлмаган ҳолларда;

корхона раҳбари, унинг ўринbosарлари, бош бухгалтер билан, корхонада бош бухгалтер лавозими бўлмаган тақдирда эса, бош бухгалтер вазифасини бажарувчи ходим билан;

қонунда назарда тутилган бошқа ҳолларда тузилиши мумкин.

Иш берувчи томонидан қонунда назарда тутилмаган асос билан, шунингдек зарурат мавжуд бўлмаган ҳолларда муддатли меҳнат шартномаси тузилиши ғайриқонуний бўлиб, тегишли жавобгарликни келтириб чиқаради.

Корхона раҳбари мулкдор унга берган ваколатлар доирасида ходимлар билан меҳнат шартномалари тузади.

Ишга қабул қилиш ҳақидаги бўйруқ тузилган меҳнат шартномасининг мазмунига тўла мувофик равишда чиқарилади.

Ишга қабул қилиш хукуқига эга бўлган мансабдор шахс томонидан ёки унинг ижозати билан ходимга ҳақиқатда ишлашга рухсат этилган бўлса, ишга қабул қилиш тегишли равишда расмийлаштирилган ёки расмийлаштирилмаганлигидан қатъи назар, иш бошланган кундан эътиборан меҳнат шартномаси тузилган, деб ҳисобланади.

3. Иш вақти, дам олиш вақти ва меҳнат ҳақи миқдори

Иш вақтининг нормаланиши ёлланиб ишловчи ходимлар ҳаёти ва саломатлигининг муҳофаза этилиши, уларга зарур қулай ҳаётий шарт-шароитлар яратиб берилишида ҳамда шахс сифатида камол топишларини таъминлашда мухим аҳамиятга эга бўлиб, иш вақ-

тининг чекланганлиги айни пайтда дам олиш ҳуқуқлари кафолатланганлигини англатади. Бундан ташқари, иш вақтининг чекланиши ишлаб чиқаришда юз бериши мумкин бўлган турли баҳтсиз ҳодисаларнинг олди олинишига, касб касалликлари юз беришига йўл қўйилмаслигига сабаб бўлади.

Иш вақти ва дам олиш вақти ижтимоий-иқтисодий ва ҳуқуқий тушунча бўлиб, жамиятдаги муносабатларнинг муҳим соҳасини ўзида акс эттиради. Иш вақтини ҳуқуқий тартибга солиш орқали меҳнат меъёри билан истеъмол меъёри ўртасидаги ўзаро мутаносиблик таъминланади.

Иш вақти ва дам олиш вақти инсоннинг энг муҳим манфаатларига дахлдор бўлганлиги туфайли уни оқилона нормалаш ва инсоннинг жисмоний, психофизиологик ва интеллектуал имкониятларини ҳисобга олган ҳолда белгилаш жамият тараққиёти учун катта аҳамиятга эга бўлган вазифадир.

Шу сабабли ҳалқаро гуманитар масалаларга оид ҳалқаро ҳуқуқий ҳужжатларда ушбу масалаларга катта эътибор қаратилгандир. Жумладан, Ҳалқаро меҳнат ташкилотининг 47-сонли «Қирқ соатлик иш ҳафтаси тўғрисида»ги Конвенциясида барча турдаги ишлар, иқтисодиётнинг барча тармоқларида банд бўлган ходимлар учун ҳафтасига **қирқ соатдан кўп бўлмаган** иш вақти белгиланиши жорий этилди ва ушбу Конвенция аъзоси бўлган давлатлар ўз миллий қонунчилигини мазкур Конвенция талабларига мослаштирилар.

Ўзбекистон Республикаси давлат мустақиллигини кўлга киритганидан сўнг ўз тараққиётининг дастлабки йилларида ёк ХМТнинг ушбу 47-сонли Конвенциясини ратификация қилди ва ўз миллий меҳнат қонунчилигини унга мувофиқлаштириди.

Иш вақти – ходим меҳнатини ўлчаш воситаси бўлиб, унинг ёрдамида ишлаб чиқаришга сарфлаган ресурсларининг ҳажми аниқланади. Иш вақти, яъни муайян ишлаб чиқариш натижасига эришиш учун сарфланган вақтни аниқлаш орқали меҳнатнинг самарадорлиги белгиланади ва ходимнинг қўшган ҳиссаси аниқланади.

Меҳнат кодексининг 114-моддасига кўра, ходим иш тартиби ёки графигига ёхуд меҳнат шартномаси шартларига мувофиқ ўз

мехнат вазифаларини бажариши лозим бўлган вақт иш вақти ҳисобланади.

Юридик адабиётларда иш вақтига бирмунча кенгроқ таъриф берилади ва унинг таркибига ходим ўз меҳнат вазифаларини бажариши лозим бўлган вақтгина эмас, балки корхона ҳудудидаги ёхуд иш берувчи томонидан белгилаб берилган бошқа ердаги иш жойида бўлган, ўз хизмат вазифаларини ёки иш берувчининг бошқа қонуний топшириқларини бажариш билан машғул бўлган вақт назарда тутилади. Муайян ҳолларда ходим хизмат вазифаларини бажармаётган вақт ҳам (иш тўхтаб турганида, давлат ёки жамоат ишларига жалб этилганида, иш куни давомидаги қисқа муддатли танаффуслардан фойдаланаётганида ва бошк.) иш вақти саналади ва бунда ходимнинг иш жойи ва иш ҳақи сақланади.

Иш вақтини ҳукукий тартибга солиш қўйидаги мақсадларни кўзлайди:

- 1) ходим томонидан ижтимоий зарур меҳнат меъёри бажарилишини таъминлаш;
- 2) ходимнинг меҳнатини муҳофаза қилиш ва меҳнат шароитини енгиллаштириш;
- 3) ходимнинг дам олиши ва камол топиши учун бўш вақтни таъминлаш;
- 4) ходим сарфлаган меҳнатни ҳисоблаш ва шунга мутаносиб ҳақ тўланишини таъминлаш.

Иш вақтининг давлат томонидан ҳукукий тартибга солиниши ва нормаланиши ходимларга қонун билан назарда тутилган кафолатлардан саналади. Иш вақтининг энг қўп муддатини чеклаб қўйиш орқали давлат фуқаролар ҳаёти ва саломатлигини ишлаб чиқаришнинг зарарли омиллари таъсиридан химоялаш чораларини кўради, уларга шахсан ва оиласвий камол топишлари учун имконият ва шароит туғдиради.

Иш вақти иш куни, иш ҳафтаси, иш ойи ва иш йили нормалари билан нормаланади. Бу нормаларга риоя қилиш иш берувчининг ҳам, ходимнинг ҳам мажбурияти саналади. Иш вақтининг қонун билан белгилаб қўйилган нормалари тарафлар келишуви билан узайтирилиши мумкин эмас.

Иш вақтинг давлат томонидан нормаланишида, одатда, ўзига хос ўлчов бирлиги воситасини ҳафталик иш вақти нормаси бажарди ва иш куни, иш ойи, иш йили нормаларининг белгиланишида айнан ҳафталик вақт нормаси асос қилиб олинади.

Иш вақтинг құйидағы уч тури мавжуд:

а) нормал иш вақти – меңнат шароити одатдагича бўлган ходимлар учун белгиланган бўлиб, унинг давомийлиги ҳафтасига қирқ соатдан иборат;

б) қисқартирилган иш вақти – меңнат шароити нокулай ва зарарли бўлган, ўзига хос хусусиятга эга ишлар, касблар, корхоналарда, шунингдек, ходимларнинг ёши, саломатлиги ахволи ва бошқа индивидуал жиҳатлари эътиборга олинган ҳолда белгиланади. Қисқартирилган иш вақти иш ҳақи миқдори қисқартирилишига олиб келмайди. Ҳафталик иш вақти нормасининг қисқартирилганлиги тегишли тарзда иш куни соатларининг ҳам қисқартишига сабаб бўлади. Қисқартирилган иш вақти нормаси ҳақидаги қонун нормаси барча турдаги иш берувчилар учун мажбурий бўлиб, унинг ходим ва иш берувчининг ўзаро келишуви орқали қисқартирилишига йўл қўйилмайди.

Қисқартирилган иш вақтини белгилаш ходимлар меңнатини юқори даражада муҳофаза қилиш, ўсмир ходимларни ишлаб чиқаришга кўникутириш, ёш болали оналарга бола тарбияси учун кулай шароит яратиб бериш имконини беради.

Иш вақти:

1) қонун билан ёхуд унга мувофиқ равища бир кун, бир ҳафта ва бошқа календарь даврга белгиланиб, ходим корхонада ишлаши лозим бўлган соатлар сони (масалан, кунига 7–8 соат, ҳафтасига 40 соат);

2) календарь вақтнинг бир қисми (муайян кунлар ва соатлар). Бу вақт ичида ходим ўз иш жойида бўлиб, топширилган ишни белгиланган график ёхуд тартибга мувофиқ ёки улардан ташқари (иш вақтидан ортиқ вақт, дам олиш кунлари ишлаш) вақтда бажариши лозим;

3) ҳақиқатда ишланган вақт. Бу вақт ичида ходим мавжуд график ёки тартибга мувофиқ равища, шунингдек иш берувчининг

бўйруғи ёки рухсати бўлган тақдирда мавжуд график, тартибдан ташқари ўз иш жойида ҳақиқатда ҳам бўлиб, меҳнат вазифалари ни бажаради. Меҳнат конунчилигига кўра, ҳақиқатда иш бажа-рилмаган даврлар (масалан, бекор туриб қолинган вакт, ҳақ тўла-надиган танаффуслар) ҳам иш вақтига қўшилади.

Иш вақтига оид ҳуқуқий нормалар меҳнат ҳуқуқида алоҳида институтда жамланган. Иш вақтини ҳуқуқий жиҳатдан тартибга солишдан мақсад ходимларнинг меҳнат шароитларини ва уни му-ҳофаза қилишни юксак даражага кўтариш ва шу билан бирга, иш вақтидан тўлиқ ва унумли фойдаланиш, уни тежашдир. Иш вақти ҳақидаги қонунлар ишлаб чиқаришнинг самарадорлигини оши-ришга ёрдам беради, меҳнаткашлар дам олиш ҳуқуқининг кафолати бўлиб хизмат қилади. Қонунчиликда иш вақти нормаси де-ган тушунча ҳам мавжуд бўлиб, бу ходимлар ўзига топширилган ишни корхона, муассаса, ташкилотда ички меҳнат тартиби қоидаларига биноан кун, ҳафта ва бошқа бир давр мобайнида бажариши лозим бўлган, қонун билан ёки қонунга мувофиқ белгилаб қўйилган муайян соатлар микдори қонунларда, одатда, барча ходимлар учун ҳафтасига 40 соатлик иш вақти муддати нормаси, муайян тоифадаги ходимлар учун ёки муайян меҳнат шароитла-рида ишлаётган ходимлар учун белгилаб қўйилган, қисқартирилган нормалар назарда тутилган. Меҳнат ҳақидаги қонунчиликда иш вақти муддати нормаси белгилаб қўйилганки (масалан, ойлик соатлар нормаси, йиллик соатлар нормаси), бу нормалардан иш вақтини жамлаб ҳисобга олиш учун фойдаланилади. Қонунларда белгиланган иш вақти муддати нормасини иш берувчи билан ка-саба уюшмаси ўртасидаги жамоа шартномаси билан ҳам, буйрук орқали расмийлаштириш йўли билан ҳам, бир тарафлама ёки хо-дим билан келишиб ҳам ўзгартириш мумкин эмас. Бу нормалар-нинг мажбурийлиги уларга риоя қилиш Конституциянинг 38-мод-дасида белгиланган муҳим ҳуқуқий кафолатdir.

Корхоналарда иш вақти ички меҳнат тартиби қоидалари, сме-налар графиги, шунингдек меҳнат шартномаси ва жамоа шартно-маларида белгилаб қўйилади.

Ўзбекистон давлати демократик ҳуқуқий давлат ва фуқаро-лик жамияти барпо қилар экан, ўз фуқароларига барча инсоний

хуқуқларни таъминлаб беради, уларга ижтимоий, иқтисодий, сиёсий хуқуқларнинг халқаро стандартларда назарда тутилган мажмуидан тўла фойдаланиш имкониятини яратади. Ана шундай муҳим ижтимоий хуқуқлардан бири – дам олиш хукуки бўлиб, Конституциямизнинг 36-моддасига кўра, ёлланиб ишләётгандан барча фуқаролар дам олиш хукуқига эгадирлар. Иш вақти ва хақ тўланадиган меҳнат таътилининг муддати қонун билан белгиланади.

Дам олиш хукуки фуқароларнинг энг муҳим иқтисодий-ижтимоий хуқуқларидан бўлиб, унга доир қоидалар халқаро хукукий хужжатлар билан белгилаб қўйилган. Жумладан, ХМТнинг 47-сонли «Қирқ соатлик иш ҳафтаси тўғрисида»ги, 52-сонли «Ҳақ тўланадиган таътиллар тўғрисида»ги Конвенцияларида, энг умумий ва принципиал қоидалар эса, БМТнинг 1966 йил 16 декабрдаги «Иқтисодий, ижтимоий ва маданий хуқуқлар тўғрисида»ги халқаро Пактида назарда тутилган.

Ўзбекистон Республикаси халқаро хукуқнинг суверен аъзоси сифатида ушбу халқаро хукукий хужжатларнинг аксарият қисми ни тан олди. Шу асосда Ўзбекистон Республикаси Конституцияси фуқароларининг дам олиш хуқуқларини энг муҳим ижтимоий-иктисодий хуқуклардан бири сифатида эълон қиласи ва ўз қонунларида бу хукуқни реал таъминлашга оид бўлган чора-тадбирларни белгилайди.

Дам олиш хукуки ва бу хукуқнинг амалда таъминланиши айрим шахс, оила, давлат ва жамият равнақи, унинг баркамоллиги ва тараққий топиши учун хизмат қиласи. Шу сабабли меҳнатга оид қонун хужжатларида ходимлар дам олиш хукуқларига катта аҳамият берилади, дам олиш вақтини бериш, ундан самарали фойдаланишга кўмаклашиш мажбуриятини иш берувчи зиммасига юклайди.

Ўзбекистон Республикаси Конституциясида, Меҳнат кодексида ва бошқа меҳнатга оид қонун хужжатларимизда назарда тутилган дам олиш вақтига доир қоидалар ва нормалар корхона ва ташкилотларда, якка фуқароларда меҳнат шартномасига кўра ёлланиб ишләётгандарга тааллуқли бўлиб, бошқа асосларга кўра меҳнат қилаётган фуқаролар (масалан, тадбиркорлар, жамоат бир-

лашмаларининг аъзолари, ўзини ўзи иш билан таъмин этайдиганлар, фуқаролик ҳукуқий шартномаларга кўра иш бажараётганлар ва бошқалар) ўзларининг иш ва дам олиш вақтларини мустақил ташкил этадилар ва улар учун дам олиш вақтининг муайян муддатлари қонун билан белгиланмайди ва кафолатланмайди.

Дам олиш вақти ёлланиб ишловчи ходимларга улар сарфлаган жисмоний ва ақлий куч-куват ўрнини тўлдириш, ўз касбий ва ақлий салоҳиятини мунтазам ошириб бориш, шахс ва инсон сифатида маданий-маънавий камол топиши учун берилади.

Дам олиш вақтининг қонун билан белгиланганлиги ва унинг муайян муддатлардан иборат қилиб кафолатланганлиги, аслида, ёлланиб ишловчи ходимларнинг иш берувчи томонидан ҳаддан ташқари эксплуатация қилинишига йўл қўймаслик, иш берувчининг жисмоний зўрлигидан муҳофаза қилишга қаратилгандир.

Дам олиш вақти тўғрисидаги қонун талабларини бажариш фуқароларни ишга ёллаётган ва улар билан меҳнат шартномаси тузайдиган барча турдаги корхона, муассасаса, ташкилотлар учун, шу жумладан, ўзга фуқаролар ёлланма меҳнатидан фойдаланаётган айрим фуқаролар учун ҳам мажбурий бўлиб, бу нормаларга риоя қиласлик, дам олиш вақтига оид меҳнат қонунчилиги талабларини бузиш тегишли ҳукуқий жавобгарликка сабаб бўлади.

Меҳнат кодексининг 126-моддасига кўра, дам олиш вақти деганда ходим меҳнат вазифаларини бажаришдан ҳоли бўлган ва бундан у ўз ихтиёрига кўра фойдаланиши мумкин бўлган вақт тушунилади. Ходимнинг дам олишга оид субъектив ҳукуки иш берувчининг қонунда белгиланган вақтда ходимни ишдан озод қилиш мажбуриятига мос келади.

Дам олиш вақтининг қуидаги турлари мавжуд:

- иш куни (смена) давомидаги танаффуслар;
- кундалик дам олиш вақти;
- дам олиш кунлари;
- байрам кунлар;
- йиллик меҳнат таътиллари.

Меҳнат кодексининг 127-моддасига кўра, ходимга иш куни (смена) давомида дам олиш ва овқатланиш учун танаффус берилиши керак, бу танаффус иш вақтига кирмайди. Бундай танафф

фус миқдори, берилиш вақти ва унинг аниқ муддати корхона ички меҳнат тартиби қоидаларида, смена графикларида ёки ходим билан иш берувчи ўртасидаги келишувга биноан белгилаб қўйилади. Ишнинг хусусиятига кўра бундай танаффус бериб бўлмайдиган ишларда иш берувчи ходимга иш вақтида овқатланиб олиш имкониятини таъминлаши лозим. Бундай ишларнинг рўйхати, овқатланиш тартиби ва жойи ички меҳнат тартиби қоидаларида белгилаб қўйилади.

Кундалик дам олиш вақти (иш кунлари орасидаги дам олиш вақти)нинг муддати ўн икки соатдан кам бўлиши мумкин эмас. Дам олиш куни (яъни, иш ҳафталари, иш сменалари ўртасидаги дам олиш вақти) беш кунлик иш ҳафтасида икки кун, олти кунлик иш ҳафтасида бир кун миқдорида берилади. Ходимларнинг дам олиш кунлари ишга жалб этишга, қоида тариқасида, йўл қўйилмайди. Алоҳида ҳолларда қонунларда белгиланган чеклашлар хисобга олинган ҳолда дам олиш кунлари ишга жалб этишга йўл қўйилиши мумкин.

Кўйидаги кунлар байрам (ишланмайдиган) кунларидир:

1 январь – Янги йил;

8 март – Хотин-қизлар куни;

21 март – Наврӯз байрами;

9 май – Хотира ва қадрлаш куни;

1 сентябрь – Мустақиллик куни;

1 октябрь – Ўқитувчи ва мураббийлар куни;

8 декабрь – Конституция куни;

Рўза ҳайит (Ийд ал-Фитр) диний байрамининг биринчи куни;

Курбон ҳайит (Ийд ал-Адҳа) диний байрамининг биринчи куни.

Меҳнат қонунчилиги фуқароларга дам олиш вақтини белгилаб, уларга бу хукуқни кафолатлар экан, масалага табақалашган ҳолда ёндашади ва турли социал ва ишлаб чиқариш омилларини эътиборга олган ҳолда ходимларнинг турли табақаларига дам олиш соҳасида қўшимча имтиёз ва енгилликларини назарда тулади. Ходимларнинг айрим табақалари учун қонунчилиқда белгиланган қисқартирилган иш вақти айни пайтда уларга бошқа ходимларга нисбатан узайтирилган дам олиш вақти берилганлигини англаради.

Меҳнат шароитларининг ноқулай, заарли ёки ўзига хослиги билан боғлиқ ҳолда ходимнинг ёши эътиборга олиниб, ҳомиладор ёки ёш боласи борлиги назарда тутилиб, ногиронлиги ва бошқа омиллар эътиборга олинган ҳолда қисартирилган иш вақти белгилангани уларга узайтирилган дам олиш вақти берилишини ҳам англатиши ўз-ўзидан маълум.

Дам олиш ҳуқуқи ёлланиб ишловчи ходимларнинг энг муҳим ҳуқуқларидан бири сифатида ҳар бир иш берувчи томонидан тўлиқ таминлаб берилиши ва уларнинг бу мажбурияти қандай бажарилаётганини назорат қилувчи самарали ҳуқуқий ва ижтимоий механизмлар ишлаб туриши керак.

Ўзбекистон Республикаси бозор муносабатларига ўтиш жараёнида миллий қонунчилик орқали меҳнат шартномаси асосида ишловчи ходимларга ҳеч қандай камситишларсиз меҳнатига яраша ва қонунда белгилangan микдордан кам бўлмаган иш ҳақи тўлашни кафолатлаб қўйган. Жумладан, халқаро ҳуқуқий хужжатлар (1948 йил 10 декабрдаги БМТнинг Инсон ҳуқуклари Умумжаҳон Декларацияси 23-моддаси, 1966 йил 16 декабрдаги БМТнинг Иқтисодий, ижтимоий ва маданий ҳуқуқлар тўғрисидаги халқаро Пактнинг 7-моддаси ва б.к.)да мустаҳкамланган ходимларнинг иш ҳақи олишга бўлган ҳуқуқи ҳамда мазкур ҳуқуқни амалга оширишдаги тенг меҳнат учун тенг ҳақ олиш, меҳнатга ҳақ тўлашда камситишларга йўл қўймаслик, меҳнат ҳақи юқори микдорининг чекланмаслиги каби тамойиллар Ўзбекистон Республикасининг Меҳнат кодексида ўз ифодасини топган. Иш ҳақи олишга бўлган ҳуқуқнинг қонун хужжатлари билан кафолатланиши ходимларнинг амалда ўз меҳнатларидан моддий манфаатдор бўлишини таъминлаб, рағбатлантирувчи омил сифатида уларнинг ўз меҳнатлари микдори ва сифатини мунтазам равишда ошириб боришга ундейди.

Маълумки, иш ҳақи аҳолининг асосий даромад манбаларидан бири ҳисобланади.

Иш ҳақи корхона ходимига олдиндан ўрнатилган нормалар бўйича меҳнатнинг микдори ва сифатига мувофиқ ҳолдаги тўлов-дир. Мазкур мезонлар билан меҳнатни тақдирлаш шакли сифатидаги иш ҳақининг асосий фарқловчи белгилари кўрсатилган. Бу

белгилар қўйидагилар: корхона, ташкилот, муассаса ходимларига иш ҳақини тўлаш мажбурияти ва шунга мувофиқ топширилган иш, меҳнат мажбуриятлари бажарилганда ходим ўзига ҳақ тўлашни талаб қилиш ҳуқуки; ҳақ тўлаш ҳажмини меҳнатнинг микдори ва сифатига мувофиқ ҳолда белгилаш; иш ҳақини олдиндан ўрнатилган нормалар бўйича тўлаш.

Ишлаб чиқариш корхоналарида олинган соф даромад, давлат муассасаларида эса, давлат бюджети ҳисобидан ажратиладиган маблағлар иш ҳақининг манбаи ҳисобланади. Иш ҳақи таркиби жиҳатидан икки қисмдан иборат: асосий ва қўшимча қисмлардан ташкил топади. Тариф разряди ёки мансаб маоши иш ҳақининг асосий қисмини, мукофотлар, устамалар, район коэффициентларига караб тўланадиган тўловлар иш ҳақининг қўшимча қисмини ташкил этади.

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Мажкамасининг «1993 йил 1 январдан бошлаб меҳнатга ҳақ тўлашнинг ягона тариф сеткасини жорий этиш тўғрисида»ги қарори қабул қилинган. Шу асосда Республикада меҳнатга ҳақ тўлашнинг разряди жорий этилган. Ушбу ягона тариф сеткасини қўллаш юзасидан Ўзбекистон Республикаси Меҳнат ва ахолини ижтимоий муҳофаза қилиш вазирлиги томонидан 1996 йил 28 марта тавсияномалар ишлаб чиқи-либ, тасдиқланган.

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Мажкамасининг 2009 йил 21 июлдаги «Меҳнатга ҳақ тўлашнинг ягона тариф сеткасини янада такомиллаштириш тўғрисида»ги 206-сонли қарорига асосан ягона тариф сеткаси такомиллаштирилди.

Ягона тариф сеткаси негизига энг кам иш ҳақи микдори ҳамда меҳнатнинг мураккаблиги ва ходимлар малакасини ҳисобга олувчи табақалаштирилган коэффициентлар асос қилиб олинган. Уни ҳалқ ҳўжалигининг ишлаб чиқариш ва ноишлаб чиқариш ходимларига қўлланиш соҳасидан қатъи назар, бу коэффициентлар меҳнатга ҳақ тўлашга объектив ёндошишни таъминлайди. Ягона тариф сеткасини жорий этиш, энг аввало, иш ҳақининг рағбатлантирувчи роли, принципларини тиклашни назарда тутади. Меҳнатга ҳақ тўлаш разрядлари тариф ставкаларининг энг паст разрядларидан энг юқори разрядга томон муттасил ортиб боришни

таъминлайди. Ягона тариф сеткаси ҳар бир ходимга ўзи бажараётган ишнинг мураккаблиги ва малакасига боғлиқ ҳолда ўз меҳнати учун оладиган иш ҳақини аниқ белгилаб олиш имконини беради. Ягона тариф сеткасида бажариладиган ишларнинг ҳажми ва мураккаблигига қараб ҳар бир лавозим бўйича аниқ маошлар белгилашга имкон берувчи муайян разрядлар диапазони назарда тутилади. Таъкидлаш лозимки, янгидан белгиланган ставкалар ва маошлар асосида тариф сеткасининг жорий этилиши билан бирга илгари амалда бўлган барча қўшимча ҳақлар, устамалар, шу жумладан, район коэффициентлари бўйича белгиланган тўловлар ҳам сакланиб қолган. Бошқача айтганда, ҳар бир ходим эгаллаган лавозими ва малакасига қараб меҳнатга ҳақ тўлашнинг ўсишида ўз келажагини кўради. Ягона тариф ставкасини жорий этишда ходимнинг бугунги кунда оладиган иш ҳақи янги тариф сеткаси жорий этилиши натижасида ҳисобланадиган иш ҳақидан кам бўлган ҳолларда ходимлар меҳнатига тўланадиган ҳақ ўзгаришсиз қолади. Ягона тариф сеткасининг жорий этилиши иш ҳақи, энг аввало, корхона фаолиятининг пировард натижаларига боғлиқ бўлган ишлаб чиқариш соҳаси ходимлари манфаатларига мутлақо зиён етказмайди. Ягона тариф сеткаси асосида меҳнатга ҳақ тўлашни ташкил этиш иш ҳақининг асосий тариф қисмини шакллантиришда умумийликни яратиш, меҳнатга ҳақ тўлашнинг бошқа элементларини (устама, мукофотлар ва бошқаларни) ривожлантириш билан биргаликда эса иш ҳақи микдорларини лавозим, малака ва ходимларнинг ўз меҳнати пировард натижаларига бўлган муносабатига кўра бошқариб боришни таъминлаш имконини беради.

Меҳнат шартномасининг тарафлари келишуви билан белгиланган меҳнат ҳақи микдори жамоа шартномаси ёки келишувида ўрнатилган микдордан кам бўлиши мумкин эмас. Таъкидлаш жоизки, меҳнат ҳақининг энг кам микдорига қўшимча тўловлар, устамалар, рағбатлантириш тарзидаги тўловлар, нормал иш вақтидан четга чиқкан ҳолда бажарилган ишлар учун оширилган микдорда тўланадиган ҳақлар, шунингдек район коэффициентлари қўшилмайди. Конунга биноан меҳнат ҳақи шартларини ўзгартиришга йўл қўйилмайди. Истисно тариқасида, технологияда, ишлаб чиқариш ва меҳнатни ташкил этишда ўзгаришлар юз берган

тақдирда, агар меҳнатга ҳак тўлашнинг аввалги шартларини сақлаб қолиш имконияти бўлмаса, шунингдек қонунда назарда тутилган бошқа холларда йўл қўйилиши мумкин.

4. Интизомий жавобгарлик

Маълумки, конституциявий меъёрлар ва қонунларнинг устуворлиги, улар инсон манфаатини кўзлаб иш тутишга ва шу доирада ижтимоий ўзаро муносабатларни мақбул ҳолга келтиришга йўналтирилганлиги мамлакатда барқарорликни хукукий жиҳатдан таъминлашнинг, фуқаролик жамияти асосларини қарор топтиришнинг асосий омилидир¹.

Маълумки, хукуқ назариясига кўра, хукуқбузарлик ижтимоий маънода жамият, фуқаролик ва жамоа бирлашмаларининг хукуқ ва манфаатларига хавф туғдиришга қодир бўлган хулқ бўлиб, у ижтимоий муносабатларнинг ривожланишини қийинлаштиради ва уларнинг бузилишига сабаб бўлади.

Хукуқбузарлик – бу хукуқ ва муомала лаёкатига эга субъект томонидан содир этиладиган, хукуқ нормалари талабларига зид келувчи ҳамда шахсга, мулкка, давлатга ва бутун жамиятга зарар келтирувчи ижтимоий хавфли қилмишdir.

Ўз меҳнат бурчларини қонунга мувофиқ равишда бажармаслик ёки лозим даражада бажармаслик учун айбор бўлган ходимга таъсир кўрсатиш воситаси сифатида меҳнат қонунчилигига интизомий жавобгарлик белгиланган. Интизомий жавобгарликка тортиш учун ходим томонидан содир қилинган интизомга хилоф ножӯя хатти-харакат асос бўлади.

Интизомга хилоф ножӯя ҳаракат – ходимнинг ўз меҳнат вазифаларини жиноий жавобгарликка тортилишига сабаб бўлмайдиган даражада қонунга номувофиқ равишда ўз айби билан бажармаслик ёки нобоп бажарилишини англатади. Ходимнинг номувофиқ хатти-харакати, одатда, унинг зиммасига меҳнат шартномаси ёки корхонадаги ички меҳнат тартибини белгиловчи норматив актлар (масалан, ички меҳнат тартиби қоидалари, техника

¹ Каримов И.А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараккиёт кафолатлари. – Т.: Ўзбекистон, 1997. – Б.218.

хавфсизлиги қоидалари, мансабга оид йўриқномалар, низомлар ва бошқалар) билан юкланган меҳнат вазифаларини бузишида ифодаланади. Интизомга хилоф ножӯя хатти-харакат ходимнинг ўз айби билан, яъни қасдан ёки эҳтиётсизлик туфайли қилган харакати (харакатсизлиги). Ходимга боғлиқ бўлмаган сабаблар билан (малакаси ёки меҳнат лаёқати етарли эмаслиги, тегишли иш шароити таъминланмаганлиги ва бошқа сабаблар) меҳнат вазифасини бажармаслик ёки нобоп бажариш меҳнат интизомини бузиш деб қаралиши мумкин эмас. Интизомга хилоф ножӯя хатти-харакати учун ходим, одатда, иш берувчи томонидан интизомий жавобгарликка тортилади. Бундай хатти-харакат содир қилиш интизомий жазо беришга ёки бошқа таъсир чораларини қўллашга сабаб бўлади; агарда корхона, муассаса, ташкилотга моддий зарар етказилган бўлса, ходим меҳнат ҳукуқи нормалари бўйича моддий жавобгарликка тортилади. Шу билан бирга, зарар етказилишига сабаб бўлган харакати (харакатсизлиги) учун ходим интизомий жазога тортилиши ёки тортилмаслигидан қатъи назар, зарар ундириб олинади¹.

Қонунчиликда интизомий жавобгарликнинг икки тури: умумий интизомий жавобгарлик ва маҳсус интизомий жавобгарлик кўзда тутилган. Умумий интизомий жавобгарлик ички меҳнат тартиби қоидалари билан белгиланган бўлса, маҳсус интизомий жавобгарлик интизом тўғрисидаги устав ва низомлар, алоҳида қоида ва қонунлар билан белгиланган.

Маҳсус интизомий жавобгарлик ўзи татбиқ этиладиган шахсларнинг доираси ҳамда ихтиёрига интизомга чақирувчи ваколат берилган шахслар ва органларнинг умумий доираси, қўшимча жазо чорасининг мавжудлиги, ўзинингдек берилган жазо устидан шикоят қилиш тартиби жиҳатидан умумий интизомий жавобгарликдан фарқ қиласи.

Интизомий жавобгарликнинг барча турлари қўйида-ги белгилар билан ажралиб туради: ходимга фақат қонунларда ва интизом уставларида, низомларда кўрсатилган жазолар-

¹ Иноятов А.А. Ўзбекистон Республикасининг Меҳнат ҳукуки. – Т.: Иқтисодиёт ва ҳукуқ дунёси, 2002 й. – Б.174.

ни бериш мумкин; меҳнат интизоми бузилган ҳар бир ҳолат учун фақат битта интизомий жазо чораси қўлланилади; жазо беришда содир этилган ножӯя харакатнинг оғир-енгиллиги, у содир этилган вазият, ходимнинг олдинги иши ва хулқ-атвори эътиборга олиниши керак; интизомий жазо бевосита ножӯя хатти-харакат содир қилингани маълум бўлгандан кейин қўлланилади.

Қўйидагилар асоссиз равишда интизомий жазо берилишига қарши ҳуқуқий кафолатлардир: меҳнат интизомини бузувчидан ёзма равишда баёнот талаб қилиниши; буйруқ хақида ходимни хабардор қилиш ва бу ҳақда тилхат олиш; берилган жазо устидан белгиланган тартибда шикоят қилиш ҳуқуқи; умумий интизомий жавобгарликка тортилганда меҳнат низолари комиссиясига, судга, маҳсус интизомий жавобгарликка тортилганда эса, бўйсуниш тартибida юкори органларга шикоят қилиш мумкин.

Интизомий жавобгарлик ички меҳнат тартиби қоидаларига биноан корхона, муассаса ва ташкилотлар ходимларининг аксарият қисмига татбик этилади. Маҳсус интизомий жавобгарлик белгиланган ходимлар тоифаси бундан мустаснодир. Умумий интизомий жавобгарликда меҳнат интизомини бузганлик учун жазо чоралари, уларнинг қўлланиш тартиби, улар устидан шикоят қилиш ва жазони олиб ташлаш тартиби Меҳнат кодексида («Меҳнат интизоми» боби) ҳамда Намунавий ички меҳнат тартиби қоидаларида белгиланган. Интизомий жазо ишга қабул қилиш ҳуқуқи берилган шахслар (орган) томонидан берилади.

Меҳнат кодексининг 181-моддасига мувофиқ, иш берувчи меҳнат интизомини бузгани учун ходимга қўйидаги *интизомий жазо чораларини қўллашга ҳақли*:

1) ҳайфсан;

2) ўртача ойлик иш ҳақининг ўттиз фоизидан ортиқ бўлмаган микдорда жарима. Ички меҳнат тартиби қоидаларида ходимга ўртача ойлик иш ҳақининг эллик фоизидан ортиқ бўлмаган микдорда жарима солиш ҳоллари ҳам назарда тутилиши мумкин. Ходимнинг иш ҳақидан жаримани ушлаб қолиш Кодекснинг 164-моддаси талабларига риоя қилинган ҳолда иш берувчи томонидан амалга оширилади;

3) меҳнат шартномасини бекор қилиш (100-модда иккинчи қисмининг 3 ва 4-бандлари).

Муҳими шундаки, қонунда назарда тутилмаган интизомий жазо чораларининг қўлланиши қатъиян тақиқланади.

Меҳнат кодексининг 182-моддасида белгиланган интизомий жазо чоралари бундай жазо қабул қилиш ҳуқуқи берилган шахслар (органлар) томонидан қўлланилади.

Юкорида таъкидланганидек, ҳалқ хўжалигининг айрим тармоқлари ходимларининг интизомий жавобгарлиги интизом ҳақидағи уставлар билан тартибга солинади ва бу уставлар қўлланиладиган шахслар доираси аниқ белгилангани, қаттиқроқ интизомий жазо чоралари қўлланилиши, чоралар меҳнат функциясининг мазмуни ва содир этилган ножӯя хатти-харакатнинг оғир-енгиллигига қараб дифференциялангани билан, турли мансабдор шахсларнинг интизомий жазо беришга оид ваколати белгилаб қўйилгани билан ажралиб туради.

5. Меҳнатни муҳофаза қилиш тушунчаси ва унинг аҳамияти

Мамлакатимиз ўз мустақиллигини қўлга киритгач, бозор муносабатларига асосланган демократик ҳукукий давлат ҳамда фуқаролик жамиятини барпо этиш йўлидаги ислоҳотларни изчиллик билан амалга ошириб келмокда. Ислоҳотлар ўз мазмун-моҳиятига кўра, инсон, унинг ҳуқуқ ва эркинликлари ҳамда манфаатларига хизмат қилиб, пировардида аҳолининг турмуш даражасини оширишга, унга муносиб ижтимоий-иктисодий шарт-шароитларни яратиб беришга йўналтирилган.

Жумладан, амалдаги меҳнат қонунчилиги Ўзбекистон Республикасида ходимларга адолатли ҳамда хавфсиз меҳнат шароитларида ишлаш, меҳнат соҳасидаги ҳуқуқ ва имтиёзлардан эркин фойдаланиш, зарур ҳолларда эса, ўз ҳуқуқларига нисбатан қилиниши мумкин бўлган ноконуний харакатлардан самарали химояланиш имконини кафолатлади.

Шуни алоҳида таъкидлаш лозимки, бизнинг мамлакатимизда меҳнатга қобилиятли аҳолини, жумладан, ёшларни ўз вақтида ва ташкилий равишда ишлаб чиқаришга жалб этишни таъминловчи

ташкилий-хуқуқий чоралар тизими мавжуд бўлиб, бундан кўзланган мақсад фуқароларга ишга киришга ёрдам бериш, меҳнат резервларидан оқилона фойдаланишга кўмаклашишдир.

Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 37-моддаси ҳар бир фуқаронинг адолатли меҳнат шароитларида ишлаш хуқуқини кафолатлайди. Бунда «адолатли меҳнат шароити» тушунчаси, энг аввало, ходим ҳаёти ва саломатлиги учун хавф-хатарсиз ва соғлом меҳнат шароитларини, ишлаб чиқариш жараёнида қатнашувчи ҳар бир шахснинг касб касаллигига чалиниши хавф-хатарининг олди олинишини назарда тутади.

Ишлаб чиқариш жараёнида ходимлар ҳаёти ва саломатлигини муҳофаза қилиш фаолияти, яъни меҳнат муҳофазасининг хуқуқий асослари Конституциядан ташқари, Меҳнат кодексида (XIII боб, 211–223-моддалар), «Меҳнатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Конун (янги таҳрири)¹, бошқа қонун ва қонуности меъёрий ҳужжатларда белгиланган.

Мазкур норматив-хуқуқий ҳужжатларда меҳнатни муҳофаза қилиш соҳасидаги давлат сиёсатининг асосий йўналишлари белгиланиб, меҳнатнинг хавфсиз ва санитария-гигиена талабларига мос келувчи меҳнат шароитларига бўлган хукуқ ва унинг кафолатлари, меҳнат муҳофазаси бўйича меъёрий коидалар назарда тутилган.

Меҳнатни муҳофаза қилишга оид норматив-хуқуқий ҳужжатлар қаторида меҳнатни муҳофаза қилиш бўйича ходимлар учун қўшимча кафолатларни назарда тутувчи жамоа келишувлари ва жамоа шартномалари ҳам муҳим аҳамиятга эга. Яъни, меҳнат муҳофазаси бўйича хуқуқий нормалар марказлашган тартиб билан бирга локал тартибда ҳам қабул қилинади.

Ўзбекистон Республикасининг 2016 йил 22 сентябрдаги «Меҳнатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги ЎРҚ-410-сонли Конунининг 4-моддасига кўра, **меҳнатни муҳофаза қилиш** – меҳнат жараёнида инсоннинг хавфсизлигини, ҳаёти ва соғлиги, иш қобилияти сақланишини таъминлашга доир хуқуқий, ижтимоий-иктисодий, ташкилий, техникавий, санитария-гигиена, даволаш-профилактика, реабилитация тадбирлари ҳамда воситалари тизимидан иборат.

¹ Ўзбекистон Республикаси қонун ҳужжатлари тўплами, 2016 йил, 38-сон, 411-модда.

Мехнат муҳофазасининг мазкур умумий таърифи уни давлат идоралари, маҳаллий ўзини ўзи бошқариш органлари, иш берувчилар ва ходимларнинг ўзлари томонидан амалга ошириладиган меҳнатнинг соғлом ва хавфсиз шароитларини ташкил этишга қаратилган турли даражадаги тадбирлар тизими сифатида тушунишга олиб келади. Бундан ташқари, юқорида берилган таъриф меҳнатни муҳофаза қилишнинг турли жиҳатлари: тиббий, техник, ижтимоий, иқтисодий ва ниҳоят ҳуқуқий меҳнатни муҳофаза қилишни шакллантирувчи ҳуқуқий жиҳатларни назарда тутади.

Юридик адабиётларда эса, меҳнат муҳофазаси кенг ва тор маънода тушунилади.

Меҳнат муҳофазаси тушунчаси *кенг маънода* – меҳнат фаолияти жараёнида ходимлар ҳаёти ва соғлигини сақлашга қаратилган ҳуқуқий, ижтимоий-иқтисодий, даволаш-профилактика, соғломлаштириш ва бошқа тадбирлар тизимидан иборат.

Мазкур тизимда меҳнат жараёнида ходимлар ҳаёти ва соғлигини таъминлашнинг ҳуқуқий воситалари мухим аҳамиятга эга бўлиб, корхона ва ташкилотларнинг хўжалик фаолияти ва бўйсунув тартибидан қатъи назар амалда бўлади. Меҳнатни муҳофаза қилиш кенг маънода корхонада иш даврида (жумладан, суд ҳукми бўйича жазони ўташ жараёнида ҳам) доимо зарурдир.

Меҳнат муҳофазасини кенг маънода тушунишгина меҳнат фаолияти жараёнида ходимлар ҳаёти ва соғлигини сақлашни таъминлайди.

Агар унинг бирон-бир қисми (ҳуқуқий, тиббий, техник ёки иқтисодий ва бошқа) етарли таъминланмаса, у ҳолда бутун меҳнатни муҳофаза қилиш таъминланмаган ҳисобланади. Масалан, ифлос ишларда ювиниш, санитария-гигиена хоналари ташкил этилмаганлиги ёки ишлаб чиқаришнинг заарали меъёрлари бир неча маротаба оширилганлиги ва бошқалар.

Меҳнатни муҳофаза қилишнинг барча жиҳатларига бир вақтда риоя қилингандағина, меҳнатни муҳофаза қилиш ҳар томонлама таъминланган ҳисобланади.

Меҳнат ҳуқуқида меҳнатни муҳофаза қилиш *тор маънода* – меҳнат ҳуқуқи тамойилларидан бири бўлиб, ходимнинг муайян меҳнат муносабатларида хавфсиз ва санитария-гигиена қоидала-

рига мос келувчи меҳнат шароитларига бўлган субъектив хукуки тушунилади.

Меҳнатни муҳофаза қилиш соҳасидаги муайян муносабатларни тартибга солувчи нормалар йиғиндиси меҳнатни муҳофаза қилиш мустақил институтини шакллантиради. Меҳнат фаолияти жараёнида ходимлар ҳаёти ва соғлигини сақлаш меҳнат қонунчилигининг бошқа нормалари: меҳнатга бўлган хукуқ ва унинг кафолати, иш вакти ва дам олиш вакти, меҳнатга ҳақ тўлаш ва бошқалар билан ҳам таъминланади.

Шундай килиб, **меҳнатни муҳофаза қилиш** – меҳнат хукуки институти сифатида иш берувчи ва бошқа мансабдор шахслар учун бажарилиши мажбурий бўлган, ходимлар ҳаёти ва соғлиги учун хавфсиз меҳнат шароитларини таъминлашга қаратилган нормалар йиғиндисидир.

Меҳнатни муҳофаза қилишга оид йўриқномаларни намунавий (асосий касбдаги ходимлар учун давлат органлари томонидан ишлаб чиқилган) ҳамда локал (корхона ва ташкилотнинг ўзида ишлаб чиқилган) турларга бўлиш мумкин¹.

Юридик адабиётларда меҳнатни муҳофаза қилишга оид куйидаги нормалар назарда тутилади:

мехнатни муҳофаза қилиш бўйича қоидалар ва йўриқномалар;

нокулай, заарли ёки хавфли меҳнат шароитларида банд бўлган ходимларни муҳофаза қилишнинг маҳсус қоидалари;

айрим тоифаларга (аёллар, вояга етмаганлар) ва меҳнат қилиш қобилияти чекланган шахслар меҳнатини муҳофаза қилиш бўйича имтиёзлар, маҳсус нормалар;

ходимлари учун маҳсус кийим, маҳсус пойабзал ва якка тартибда ҳимояланишнинг бошқа воситаларини бепул беришнинг нормалари;

мехнатни муҳофаза қилишни бошқариш тизимини ташкил этиш, меҳнатни муҳофаза қилишни режалаштириш ва молиялаштириш бўйича тадбирлар тўғрисидаги нормалар;

¹ Ўзбекистон Республикасининг Меҳнат кодексига шарҳлар. – Т.: ТДЮИ. 2008 й. – Б.710.

мехнат қонунчилигига риоя қилиш устидан назорат қилувчи органлар фаолиятини тартибга солувчи ҳамда меҳнатни муҳофаза қилиш бўйича қонунчиликни бузганлик учун иш берувчилар ва мансабдор шахсларнинг жавобгарлиги¹.

Маълумки, меҳнатни ташкил қилишнинг хозирги замон дараҷаси, техника ва технологиянинг тараққиёти саноатда, қишлоқ хўжалигида, қурилишда, иқтисодиётнинг бошқа тармоқларида барча ходимлар учун нокулай омиллар ва зааралар салбий таъсирининг тўлиқ олдини оладиган меҳнат шароити яратиш мураккаб вазифа ҳисобланади. Шундай экан, мулкчилик шаклидан қатъи назар, ҳар бир корхона, муассаса ва ташкилотларда, айниқса иқтисодиётимизда нисбатан кўпчиликни ташкил этувчи кичик бизнес ва хусусий тадбиркорликда ходимлар ҳаёти ва соғлигини сақлаш, соғлом ва хавфсиз меҳнат шароитларини таъминлаш масаласи долзарблигини йўқотмайди.

6. Меҳнат низолари тушунчаси ва унинг классификацияси

Бозор муносабатларига ўтиш шароитида турли мулкчилик шаклидаги корхона ва ташкилотларда ишлаётган ходимлар меҳнат ҳукукларини самарали ҳимоя қилиш, айрим иш берувчилар томонидан йўл қўйилиши мумкин бўлган ўзбошимчаликлар, қонунбузарликларни бартараф этиш, шу жумладан, баъзи ходимларнинг ўз ҳукукларини сунистеъмол қилишларига йўл қўймаслик меҳнат муносабатларида қонунчилик ва адолатни таъминлашнинг муҳим шартидир.

Меҳнат тўғрисидаги қонун ҳужжатларида ходим ва иш берувчи ҳукуклари teng эътироф этилади, уларга бир хил иқтисодий ҳамда ҳукукий шароит яратиб берилади, шу орқали улар ўртасида келишириб бўлмайдиган зиддиятлар юз беришининг олди оли нади.

Аммо тараққиёт диалектикаси ва ҳаёт қонунларига кўра ходим билан иш берувчи ўртасида турли ихтилофлар юз бериши

⁴⁸ Российское трудовое право: Учебник / Под ред. А.Д. Зайкина. – М.: Изд. «ПИТЕР», 2000. – С.322.

учун хар доим сабаблар етарли бўлади ҳамда меҳнат қонунчилигинг вазифаларидан бири ушбу ихтилофлар юз бериш шартшароитларини бартараф эта бориш, юз берганда эса, уларни адолат ва қонунчилик тамойилларига қатъий амал қилган ҳолда ҳал этилишини таъминлашдан иборат.

Корхоналарда ходим ва иш берувчи ўртасида меҳнат низоси юз беришига бир қатор объектив ҳамда субъектив омиллар сабаб бўлади. Объектив омиллар қаторига хукукий онг ва хукукий маданиятнинг етарли эмаслиги, ишлаб чиқаришни ташкил этишда йўл қўйиладиган камчиликлар, меҳнат муносабатларида иштирок этувчи шахслар манфаатлари ўртасида зиддиятлар юзага келиши ва бошқалар киради.

Айрим ходим ва иш берувчининг ўз хукуқларини суистеъмол қилиши, корхона меҳнат жамоасида носоғлом маънавий-психологик мухитнинг юзага келиши каби ҳолатлар меҳнат низолари юз беришининг субъектив омиллари бўлиши мумкин.

Меҳнат соҳасида ходим ва иш берувчи ўртасидаги якка меҳнат ихтилофлари, қоидага кўра, ҳар икки тарафнинг музокаралири, ўзаро келишувлари орқали тинч йўл билан ҳал этилиши лозим. Аммо бундай келишмовчиликлар тинч йўл билан ҳал этилмаса, у ҳолда меҳнат низоси қонунда белгиланган тартибда махсус органлар томонидан кўриб чиқилиши ва ҳал этилиши лозим бўлади.

Меҳнат низолари деганда, иш берувчи билан ходим ўртасида меҳнат тўғрисидаги қонунлар ва бошқа норматив ҳужжатлар, жамоа шартномаси ҳамда меҳнатга оид бошқа шартномаларни қўллаш, шунингдек янги меҳнат шартларини белгилаш ёки мавжуд шартларини ўзгартириш масалалари юзасидан келиб чиқадиган келишмовчиликлар тушунилади.

Меҳнат низолари Меҳнат кодексининг «Меҳнат низолари» деб аталувчи 15-бобидаги моддалар асосида ҳал этилади. Бундан ташқари, меҳнат низоларини кўришда судлар Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик процессуал кодекси нормаларини қўллаш баробарида Ўзбекистон Республикаси Олий суди Пленумининг «Судлар томонидан меҳнат шартномаси (контракти)ни бекор қилишни

тартибга солувчи қонунларнинг қўлланилиши ҳақида»ги 1998 йил 17 апрелдаги 12-сонли қарори кўрсатмаларига ҳам амал килади.

Меҳнат низолари турли сабаблар оқибатида келиб чиқади. Жумладан, низонинг юзага келишига қуйидагилар сабаб бўлади:

1) айрим мансабдор шахслар, шунингдек баъзи ходимлар онгида сақланиб келаётган ўтмиш қолдиклари;

2) айрим мансабдор шахсларнинг, шунингдек баъзи ходимларнинг меҳнат қонунчилигини билмаслиги;

3) корхоналарда ташкилий-хўжалик ва тарбиявий ишларда учрайдиган камчиликлар (масалан, ходимлар меҳнат шароити, уларнинг оила аъзоларига маданий-маиший хизмат кўрсатиш билан боғлиқ низолар);

4) ташкилий-техникавий характердаги камчиликлар (масалан, корхонада меҳнатнинг тўғри ташкил этилмагани, илмий жиҳатдан асосланган маҳсулот ишлаб чиқариш нормасининг йўқлиги ва ҳоказолар);

5) айрим ҳукуқий нормаларнинг бозор иқтисодиёти шароитида тобора тараққий этиб бораётган ишлаб чиқариш шаклларидан орқада колиши (масалан, корхонада янги технология жорий қилиниши натижасида пайдо бўлган янги касб, таъриф-малака маълумтномасида кўрсатилмаган малакага оид тавсифномалар йўқлиги ва ҳоказолар);

6) меҳнат бозорини ташкил қилиш борасидаги камчиликлар.

Меҳнат низолари предметига қараб икки гурухга ажратилади:

1) меҳнат ҳукуки нормаларининг муайян ижтимоий муносабатларга татбиқ этилиши билан боғлиқ низолар (масалан, ходим билан меҳнат шартномасини бекор қилиш, бошқа ишга ўтказиш, асосий иш вақтидан ташқари бажарилган иш учун ҳақ тўлашга доир низолар);

2) қонунлар ёки норматив-ҳукуқий хужжатлар билан тартибга солинмаган янги меҳнат шартларини ўрнатиш билан боғлиқ низолар (масалан, маҳсулот ишлаб чиқариш нормасини қайтадан кўриб чиқиш, жамоа шартномаси, келишувини тузиш билан боғлиқ низолар).

Меҳнат низолари мазмунига қараб икки турга бўлинади: даъволи ва даъвосиз низолар. Даъволи низоларнинг предметини

ходимларнинг меҳнат хуқуқларини тан олиш ёки уни тиклаш ташкил этади. Ходимнинг бундай меҳнат хуқуқи аввал бошдан қонун ёки бошқа норматив-хуқуқий хужжатлар, шунингдек жамоа шартномаси ёки келишуви ва меҳнат шартномаси билан белгиланган бўлади. Бундай холларда ходим ўз меҳнат хуқуқларини ёки қонун билан мустаҳкамланган қонуний манфаатларини қайта тиклашни талаб этади (масалан, меҳнат шартномаси ғайриконуний равишда бекор қилинган ходимни қайта ишга тиклаш ёки фойдаланилмаган меҳнат таътиллари учун компенсация тўлаш ва хоказо).

Даъвосиз меҳнат низолари иш берувчи билан корхонадаги касаба уюшмаси кўмитаси ёки ходимларнинг бошқа вакиллик органлари ўртасида меҳнат шартларини ўрнатиш ёки ўзгартириш каби масалаларда намоён бўлади. Одатда, бу туркумдаги низолар тегишли қонунлар ёки бошқа айрим норматив-хуқуқий хужжатлар билан ҳал этилмаган масалалар юзасидан келиб чиқади. Бундай вактда низо бевосита корхонада иш берувчи билан касаба уюшмаси ўртасида келишиш йўли билан ҳал этилади (масалан, корхонада янги ишлаб чиқариш нормасини белгилаш ҳақидаги низолар). Ушбу низоларнинг предмети муайян ходимга тегишли бўлмаслиги, балки корхона ходимларининг барчасига тааллуқли бўлиши мумкин.

Меҳнат низолари субъектига қараб якка тартиbdаги ва жамоаларга доир низоларга бўлинади.

Меҳнат низолари обьектига кўра мулкий характердаги ва мулкий характерга эга бўлмаган низолар деб аталади.

Судлар томонидан кўриладиган меҳнат низолари икки тоифага бўлинади:

а) меҳнат низолари комиссиясида кўрилиши мумкин бўлган ва турли сабабларга кўра судга етиб келган низолар;

б) бевосита суднинг ўзи томонидан кўриб, ҳал этилиши белгилаб қўйилган низолар.

Биринчи тоифага мансуб меҳнат низолари ходимнинг ходишига кўра бевосита судга тақдим этилган бўлиши ёхуд комиссия чиқарган қарордан ходим ёки иш берувчи норози бўлгани туфайли судга мурожаат қилинган бўлиши ёхуд корхонада меҳнат ни-

золари комиссияси ташкил этилмаганлиги натижасида судга мурожаат қилинаётган бўлиши мумкин.

Мехнат низоларининг иккинчи тоифаси юзасидан манфаатдор шахс факат судгагина мурожаат қилиши мумкинлиги кўзда тутилган. Мехнат кодексининг 269-моддасига кўра, қўйидаги меҳнат низолари бевосита судда кўрилади:

1) агар ходимнинг иш жойида меҳнат низолари комиссияси тузилмаган бўлса;

2) улар меҳнат шартномасини бекор қилиш асосларидан қатъи назар ишга тиклаш тўғрисида, меҳнат шартномасини бекор қилиш вакти ва асослари таърифини ўзgartириш тўғрисида, мажбурий прогул ёки кам ҳақ тўланадиган ишни бажарган вакт учун ҳақ тўлашга доир бўлса;

3) улар ходим томонидан иш берувчига етказилган заарнинг тўланиши ҳақида бўлса;

4) улар меҳнат вазифаларини бажараётганда ходимнинг соғлиғига шикаст етказилгани оқибатидаги зарарни (шу жумладан, маънавий зарарни) ёки унинг мол-мулкига етказилган зарарни иш берувчи томонидан тўланиши ҳақида бўлса;

5) улар Мехнат кодексининг 78-моддаси иккинчи қисмида назарда тутилган ҳолларда ишга қабул қилиш рад этилганлиги ҳақида бўлса;

6) улар иш берувчи ва касаба уюшмаси қўмитаси ёхуд ходимларнинг бошқа вакиллик органи билан олдиндан келишиб ҳал этилган масалалар юзасидан келиб чиқсан бўлса.

Мансабдор шахслар томонидан иш берувчига етказилган моддий зарарни тўлаш тўғрисидаги меҳнат низолари, агар мансабдор шахслар етказган зарар хўжалик низосини кўриб чиқиш пайтида аниқланган бўлса, хўжалик суди томонидан ҳам кўриб чиқилади.

Мехнат низоси меҳнат низолари комиссиясида кўрилмаган деган важ билан ходимнинг аризасини кўриб чиқишни рад этишга йўл кўйилмайди. Мехнат кодексининг 268-моддасига кўра, қўйидаги шахслар меҳнат низосини судда кўриб, ҳал этишни сўраб мурожаат этишга ҳақли бўладилар:

1) ходим, касаба уюшмаси ёки ходимларнинг бошқа вакиллик органи;

- 2) меҳнатнинг хукуқ бўйича инспектори;
- 3) иш берувчи, меҳнат низолари комиссиясининг қарорига рози бўлмаган тақдирда, шунингдек унга ходим томонидан етказилган зарарни қоплаш ҳақидаги низолар бўйича;

4) прокурор.

Меҳнат низоси юзасидан даъво кўзғаётган шахс ўз аризасини, коида бўйича, жавобгар турган ердаги судга тақдим этиши керак. Даъво кўзғаш ҳукуқига меҳнат шартномаси тузган барча ходимлар эгадирлар. Даъво аризасига талабни асословчи ҳужжатлар (буйруқ нусхаси, далолатнома, маълумотнома ва бошқалар) илова қилинади.

Назорат учун саволлар

1. Меҳнат ҳукуқи қандай муносабатларни тартибга солади?
2. Меҳнат ҳукуқининг аҳамияти нимада намоён бўлади?
3. Меҳнат шартномаси тушунчасига таъриф беринг.
4. Меҳнат шартномасини тузишда унга қандай талаблар кўйилади?
5. Иш вакти, дам олиш вакти ва меҳнат ҳақи миқдори қандай белгиланади?
6. Интизомий жавобгарлик деганда нимани тушунасиз? Унинг қандай турлари бор?
7. Меҳнатни муҳофаза қилиш билан ким шуғулланади?
8. Меҳнат низолари деганда нимани тушунасиз ва унинг қандай турларини биласиз?

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Иноятов А. Ўзбекистон Республикасининг меҳнат ҳукуқи. Дарсл. – Т.: «Иқтисодиёт ва ҳукуқ дунёси» нашриёти, 2002. – 384 б.
2. Турсунов Й. Меҳнат ҳукуқи. Дарсл. – Т.: «Молия», 2002. – 280 б.
3. Усманова М.А., Турсунов Й. Меҳнат ҳукуқи. Дарсл. – Т.: ТДЮИ, 2006.
4. Й. Турсунов. Халқаро меҳнат ҳукуқи. Дарсл. – Т.: ТДЮИ, 2010. – 492 б.

5. Гасанов М.Ю., Соколов Е.А. Ўзбекистон Республикасида меҳнат шартномалари (контракт). Ўқув кўлланма. – Т.: «Ўқитувчи», 1–2-томлар. 1996. – 528 б.
6. Ш. Исмоилов, Б. Исрайлов. Меҳнат хукуки. Ўқув-услубий мажмуа. – Т.: ТДЮИ, 2010. – 168 б.
7. Б. Исрайлов, Д. Атажанова. Меҳнатни муҳофаза қилиш ва уни хуқуқий тартибга солиш. Ўқув кўлланма. – Т.: ТДЮИ, 2012. – 98 б.
8. Гасанов М.Ю., Соколов Е.А. Ўзбекистоннинг янги меҳнат конунчилиги. Меҳнат шартномаси (контракт). Ўқув қўлланма. – Т.: «Ўқитувчи», 1999. – 512 б.
9. Турсунов Ю., Усманова М. Меҳнат хуқуқи. Услубий тавсиялар ва вазиятли масалалар тўплами. – Т.: Молия, 2001. – 228 б.
10. Й. Турсунов, Д. Мухаммедов, Ж. Оллонов. Меҳнат шартномаси ва меҳнат қилиш хуқуқининг конституциявий кафолатлари. Рисола. – Т.: ТДЮИ, 2011. – 40 б.

7-мавзуу. ОИЛА ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ

РЕЖА:

1. Оила ҳуқуқи тушунчаси ва предмети.
2. Никоҳ тушунчаси ва никоҳ тузиш шартлари.
3. Эр ва хотиннинг мулкий ҳуқуқ ва мажбурияти.
4. Ота-она ва болаларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятлари.
5. Фарзандликка олиш.

1. Оила ҳуқуқи тушунчаси ва предмети

Оила жамиятнинг асосий хужайраси ва ижтимоий таянчидир. Ҳар бир оиланинг баҳтиёргиши ва фаровонлиги пировард натижада жамиятнинг барқарорлиги, гуллаб-яшнаши ҳамда фаровонлигига олиб келади. Инсон шахсини шакллантиришда оила, шубҳасиз, дастлабки босқич вазифасини ўтайди, яъни оилада одамларнинг бир-бири билан, жамият ва давлатга нисбатан муносабатига асос солинади. Шу билан бирга, оила жамият аъзоларини, айниқса, ўсиб келаётган ёш авлодни миллий истиқлол ғояси асосида тарбиялаш маскани сифатида катта аҳамиятга моликдир.

Оила аъзолари ўртасидаги муносабатлар ахлоқ-одоб ва ҳуқукий қоидалар билан тартибга солинади. Оила ҳуқуқи ҳуқуқнинг мустақил соҳаси бўлиб, никоҳ, қон-қариндошлик, болаларнинг насленасабини белгилаш, ота-она қарамогидан маҳрум бўлган болаларни жойлаштириш шаклларидан келиб чиқадиган муносабатларни ҳуқукий тартибга солади.

Батафсил айтганда, **оила ҳуқуқи** никоҳ тузиш тартиби ва шартлари, никоҳнинг тугатилиши, никоҳнинг ҳақиқий эмаслиги, оилада эр ва хотин ўртасида, ота-она билан болалар ўртасида, оиланинг бошқа аъзолари ўртасида келиб чиқадиган шахсий ва мулкий муносабатларни, фарзандликка олиш, васийлик ва ҳомийлик, болаларни оиласа тарбияга олиш туфайли келиб чиқадиган муносабатларни, фуқаролик ҳолати далолатномаларини қайд этиш тартибларини белгилайдиган ҳуқукий нормалар йиғиндисидан иборат.

Оила ҳуқуқи моҳиятини очиб беришда унинг тушунчаси, предметининг ўзига хос хусусияти ва унинг энг муҳим тамойилларини

инобатга олиш лозим, шу орқали оила ҳуқуқининг ўзига хос хусусиятлари намоён бўлади.

Оиланинг жамиятнинг асосий бўйини эканлиги, аввало, унинг жамият манфаатлари билан чамбарчас боғлиқ эканлигида ҳамда ижтимоий вазифаларида яққол акс этади.

Жумладан, Ўзбекистон Республикасининг Конституциясида «Оила жамиятнинг асосий бўғинидир ҳамда жамият ва давлат муҳофазасида бўлиш ҳуқуқига эга», деб ёзилган.

Маълумки, оила ҳаётнинг абадийлигини таъминлайди, ворислар ота-она бошлаган ишни давом эттиришни амалга оширувчи муқаддас даргоҳ. Бу даргоҳ миллатнинг урф-одатларини сақлашга кўмаклашади. Ўзбекистон Республикасининг Биринчи Президенти Ислом Каримов: «Оила соғлом экан – жамият мустаҳкам, жамият мустаҳкам экан – мамлакат барқарордир», деб оиласа юксак баҳо берган эди.

Ёшларга оила ҳуқуқини ўргатишдан асосий мақсад уларни келажакка, турмушга тайёрлаш, ўз касбларига олган билимини жорий этиш кўникмасини ҳосил қилиш. Уларда оила қонунчилиги ҳақида чуқур билимни шакллантириш, қонуннинг тамойилларини ўргатиш ва оиласавий-ҳуқуқий муносабатлар доирасидан келиб чиқадиган муаммоларни ечишда олинган билим билан ҳал қила олишни ўргатишдан иборат.

Хар бир фаннинг ўз предмети бўлгани каби оила қонунчилиги ҳам ўз предметига эга. Оиласавий ҳуқуқ нормалари билан тартибга солинадиган муносабатлар – оила ҳуқуқининг предметини ташкил килади. Оила ҳуқуки муносабатига кирадиган унинг предмети Ўзбекистон Республикаси Оила кодексининг 5-моддасида берилган. Унга кўра, оила тўғрисидаги қонун ҳужжатлари никоҳ тузиш, никоҳнинг тугатилиши ва уни ҳақиқий эмас деб топиш шартлари ва тартибини белгилайди. Оила аъзолари: эр-хотин, ота-она ва болалар (фарзандликка олувчилар ва фарзандликка олинганлар) ўртасидаги, оила тўғрисидаги қонун ҳужжатларлида назарда тутилган ҳолларда ва доирада эса, қариндошлар ҳамда ўзга шахслар ўртасидаги шахсий номулкий ва мулкий муносабатларни, шунингдек ота-она қарамоғидан маҳрум бўлган болаларни оиласа олиш каби масалаларни тартибга солади.

Оила ҳуқуқи оила аъзолари ўртасидаги шахсий номулкий ва мулкий муносабатларни тартибга солади. Шахсий номулкий муносабатларга эр-хотиннинг фамилияси, болалар тарбияси, оила турмуши масалаларини ҳал қилиши, машғулот тури, касб ва турар-жой танлаш ҳуқуқлари киради.

Мулкий муносабатларга эса, эр ва хотиннинг никоҳ давомида орттирган умумий мулклари, шунингдек, никоҳ қайд этилгунга қадар бўлажак эр-хотиннинг умумий маблағлари хисобига олинган мол-мулклари, агар қонун ёки никоҳ шартномасида бошқача ҳолат кўзда тутилмаган бўлса, уларнинг биргаликдаги умумий мулки хисобланади. Мулкий муносабатларга ота-она ҳамда болаларнинг мулкий ҳуқуқ ва мажбуриятлари, оила аъзоларининг ва бошқа шахсларнинг алимент мажбуриятлари киради.

Оила қонунчилиги оила ҳуқуқи предметини ташкил қиласидан муносабатларни ифодалашда икки мезон, ўлчовдан фойдаланган. Биринчидан, қонун оила ҳуқуқи билан тартибга солинадиган ҳуқуқий муносабат иштирокчилари доирасини белгилайди: булар оила аъзолари, оила тўғрисидаги қонун ҳужжатларида назарда тутилган холларда ва доирада бошқа қариндошлар ва шахслар. Аммо бу кўрсатилган мезон-ўлчовлар етарли хисобланмайди. Оила аъзолари ўртасида ўзининг юридик табиатига кўра жуда кўп ва ҳар хил муносабатлар вужудга келиши мумкин. Бу муносабатлар маъмурий-ҳуқуқий, меҳнат-ҳуқуқий ва бошқа ҳуқуқий муносабатлар бўлиши мумкин. Бу муносабатларнинг қонуний биринчи мезон-ўлчовидан фойдаланиш билан бир вақтда иккинчи мезон-ўлчови ҳам белгиланган, яъни оила ҳуқуқи қонунчилиги фақат оила аъзолари ўртасида вужудга келадиган шахсий номулкий ва мулкий характердаги муносабатларнига тартибга солади.

Аммо оила ҳуқуқи предметини белгилаш учун бу мезон етарли хисобланмайди. Масалан, бир оилада яшаб турган опа-сингил, ака-укалар ўртасидаги қарз шартномаси тузилишида оила аъзолари ўртасида мулкий муносабатлар вужудга келади. Бу ҳуқуқий муносабатлар оила қонунчилиги билан эмас, балки фуқаролик қонунчилигининг шартнома муносабатларини тартибга солиш асосида ҳал қилинади.

Амалдаги қонунчилик оилавий-хуқуқий муносабатларни хуқуқий муносабатларнинг махсус, алоҳида тuri деб хисоблаб, уни фуқаролик-хуқуқий муносабатлардан фарқ қилишини кўрса-тади.

Бу фикрнинг исботида мамлакатимизда никоҳ-оила қонунчилиги совет давлати вужудга келган кунлардан бошлаб мустакил равишда ривожланганлигини келтириш мумкин.

Иқтисодий бозор муносабатларида бўлган давлатларда оилавий-хуқуқий муносабатлар махсус никоҳ-оила қонунлари билан тартибга солинмасдан, балки фуқаролик қонунлари билан тартибга солинган. Бозор муносабатлари мавжуд бўлган жамиятда оилавий муносабатлар мулкий муносабатлар доирасига киритилиб, фуқаролик хуқуқи билан тартибга солинган. Бунинг асосий сабаби мулкий манфаатларнинг шахсий манфаатлардан устун туришидир.

Оилавий-хуқуқий муносабатлар ўзининг баъзи бир белгилари билан фуқаролик-хуқуқий муносабатларга ўхшаб кетади. Бироқ, бу ўхашлик факат ташки кўринишдадир. Мазмунан оилавий ва фуқаролик-хуқуқий муносабатлар ўртасида муҳим сифат фарқла-ри бор.

Фуқаролик-хуқуқий муносабатларнинг асосини мулкий муносабатлар, оилавий-хуқуқий муносабатларнинг асосини эса, аксинча, мулкий бўлмаган номулкий шахсий муносабатлар ташкил этади. Шунга мувофиқ, фуқаролик хуқуқининг ҳамма нормалари, барча институтлари ўзининг белгиланган мақсади, аввало, мулкий муносабатларни тартибга солишга қаратилган бўлса, оила хуқуқи эса, биринчи навбатда, шахсий муносабатларни тартибга солишга қаратилган.

Фуқаролик хуқуқида мулкий муносабатлар, асосан, муайян эквивалент баробарида белгиланадиган қиймат, баҳо билан ифодаланадиган характеристерга эга. Бу белгилар оилавий-хуқуқий муносабатларга тааллуқли эмас.

Оила хуқуқининг предметига қариндошларнинг бир-бирига нисбатан муносабатлари, масалан, қуда-андачилик, уларнинг ўзаро хуқуқ ва мажбуриятлари ҳам киради. Оила хуқуқининг предметига яна оила аъзоларининг иштирок этиши билан вужудга келадиган ижтимоий муносабатлар ҳам киради. Улар ўртасида-

ги никоҳ, қариндошлиқ, фарзандликка олиш, ҳомийлик ва васийлик муносабатлари ҳам оила ҳуқуқи билан тартибга солинади. Масалан, Оила кодексининг 73-моддаси болани тарбиялаш, унга таълим беришга бўлган ҳуқуқи ота-онанинг бошқа шахслар ўтасида вужудга келадиган мутлақ муносабатдан, яъни ҳеч ким томонидан болага берилаётган тарбияга аралашмаслик, унга халақит бермаслик каби шахсий ҳуқуқини амалга оширишга ижозат беради.

2. Никоҳ тушунчаси ва никоҳ тузиш шартлари

Никоҳ оиланинг вужудга келишида бирдан-бир асос бўлгани боис у факат ахлоқ нормалари билан эмас, балки маҳсус қонун ҳужжатлари билан тартибга солинади. Жумладан, Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 63-моддаси иккинчи қисмига кўра, никоҳ томонларнинг ихтиёрий розилиги ва тенг ҳуқуқлилигига асосланади. Никоҳ орқали шаърий йўл билан жуфт бўлиб яшашнинг бир қанча фойдаси бор. Никоҳ ахлоқий ва жисмоний покликни талаб қиласди. Никоҳ аҳди инсонларга масъулият юклайди. Чунки, оиласда эрнинг ҳам, аёлнинг ҳам ўз вазифалари бор, улардан ҳар бири ўз вазифасини тўла адо этишга масъулдир. Никоҳ туфайли ота-она ўзидан сўнг зурриёд қолдириб, инсон насли давом этишига сабаб бўлади.

Никоҳ деганда бу никоҳ ёшига етган, бир-бирини севадиган ва қонунга мувофиқ оила қуришни истаган эркак билан аёлнинг ихтиёрий розилиги ва тенг ҳуқуқлилигига асосланган, қонуний расмийлаштирилган, ўзаро шахсий ва мулкий ҳуқуқ ва мажбуриятларни вужудга қелтирадиган, оиласвий турмушда туғилган болаларни миллий истиқлол мафкураси ғоялари асосида муносаб тарбиялашга хизмат қиласдиган, умуминсоний қадриятлар ва шарқона анъаналарга асосланган мустаҳкам, бир умрга тузилган иттифоқ тушунилади¹.

Оила қуришга асос бўлган омиллардан бири никоҳ мотивлариdir.

¹ Отакўжаев Ф. Никоҳ ва унинг ҳуқуқий тартибга солиниши. – Т.: «Ўзбекистон», 1995. – Б.164.

Хўш, ёшлар қандай мотивлар асосида оила қурадилар? Улар: севги асосида, яъни ёшлар оила куришдан аввал бир-бирларини севиб, маълум бир муддат севиб-севилиб юрганларидан сўнг шу ўзаро севгининг маҳсули сифатида бир-бирларининг висолига тўй қилиб, оила қуриб етишадилар. Мотивларнинг иккинчи классификацияси – моддий ёки ўзга манфаатдорлик туфайли оила қуриш. Бунда ёшлар оила кураг эканлар, ниманидир ҳисобга олган ҳолда, маълум бир мақсадни кўзлаб оила қуришлари мумкин.

Никоҳ мотивлари классификациясидан яна бири – стереотип бўйича оила қуриш деб аталади. Бу тоифа ёшларда олдинги мотивларнинг иккаласи ҳам кузатилмаслиги мумкин. Улар оила кураг эканлар, стереотипларга қарайдилар. Бундай ёшлардан нима учун оила қурғанликлари сўралса, одатда, «Ҳамма тенгдошларим уйла-наётганди, мен ҳам уйландим!» ёки «Ҳамма дугоналарим турмушга чиқишаётганди, мен ҳам турмушга чиқдим!» қабилида жавоб берадилар.

Никоҳ тўғрисидаги қоидалар Оила кодексида атрофлича ифодаланган. Никоҳ тушунчasi амалдаги оила қонунчилигида эмас, факат хуқукий адабиётларда берилган. Никоҳ тушунчasi мусулмон хуқук илмида ҳар тарафлама ишланган. Хуқук илмининг вакиллари никоҳга ҳар хил тушунчалар берадилар. Аммо бу тушунчалар шаклан фарқланиб, мазмунан ўз маъносини сақлаб колади¹. Бу таърифларда уни юридик далолатнома деб ҳисоблаб, биринчи навбатда, оиланинг табиий-биологик томонига эътибор берилиб, асосий моддий-иқтисодий вазифаси четлаб ўтилади. Махсус хуқукий адабиётларда хуқуқшунос олимлар томонидан никоҳга таъриф берилган.

Бу таъриф асосида ўша даврда мавжуд бўлган тузум ва мафкура ғоялари ётади. Республикаизда бозор иқтисодиётига ўтилаётган даврда ва мустақиллик ҳамда миллий истиқлол мафкураси ғояларига асосланиб биз ҳам никоҳга янгича таъриф беришга харакат килдик: бу тушунча, никоҳ ёшига етган, бир-бирини севадиган ва қонунга мувофиқ оила қуришни истаган эркак билан

¹ Хидоя. Комментарии мусульманского права. Т., «Узбекистан», 1-том, 1994. – С.121. Торнау Н. Мусульманское право, СПБ., 1950. – С.147.

аёлнинг ихтиёрий розилиги ва тенг хуқуқлилигига асосланган, конуний расмийлаштирилган, ўзаро шахсий ва мулкий хуқуқ ва мажбуриятларни вужудга келтирадиган, оиласи турмушда туғилган болаларни миллий истиклол мафкураси ғоялари асосида муносиб тарбиялашга хизмат қиладиган, умуминсоний қадриятлар ва шарқона анъаналарга асосланган мустаҳкам, бир умрга тузилган иттифокни англатади¹.

Никоҳга шариат илмида ўзига хос ёндашув мавжуд. Шариат бўйича никоҳ шартномага ўхшаб кетса-да, ундан фарқ қилган. У умрбодга тузилади. Шариат муддатли шартларга йўл қўймаган. Агар никоҳ аҳдида муддатли шартларда маълум ҳафта, ой ёки йилга йўл қўйилган бўлса, бундай никоҳ ҳақиқий эмас, деб саналган.

Шариат бўйича никоҳдан ўтиш учун никоҳдан ўтувчилардан бир қатор шартларга риоя қилиш талаб этилган. Улар:

биринчидан, никоҳдан ўтувчиларнинг ўзаро розилиги;
иккинчидан, никоҳ ёшига тўлиш;

учинчидан, никоҳни гувоҳлар иштирокида тузиш;

тўртинчидан, келин учун қалин ва маҳр тўлаш;

бешинчидан, диний эътиқод бирлиги;

олтинчидан, никоҳдан ўтадиганлар яқин қон-кариндош бўлмаслиги;

еттинчидан, табақа бўйича тенглик;

саккизинчидан, никоҳдан ўтивчиларнинг руҳий жиҳатдан соғлом бўлиши.

Никоҳдан ўтаётган эркак ва аёл оила куришга тайёр бўлишлари керак. Бунинг учун, биринчи навбатда, ота-она ёки уларнинг ўрнини босувчилар фарзандларини соғлом, одобли, мард, иродали, фуурурли, эркаклик масъулиятини сезадиган, меҳнатсевар қилиб тарбиялашлари лозим. Ўғил болалар аёллар ҳақида кенг ва чуқур тасаввурга эга бўлишлари керак.

Йигитлар уй-рўзгор ишларини, бозор-ўчар қилишни билишлари, оиласининг қадрига етадиган вафодор, аёлманд, болажон

¹ Отахўжаев Ф. Никоҳ ва унинг хуқуқий тартибга солиниши. – Т.: «Ўзбекистон», 1995. – Б.164.

бўлишлари максадга мувофиқ. Қизларни оилавий ҳаётга тайёрлаб, уларни соғлом, одобли, катталарни ҳурмат қиласиган, ифратли, номусли, ҳаё-иболи, меҳнатсевар, уй-рўзғор ишларини олиб борадиган, меҳмондўст уй бекаси даражасига етказиш баҳтли турмушнинг кафолатидир.

Ўзбекистон Республикасида никоҳни унинг ижтимоий моҳияти ва мақсадига кўра ҳамда оилани мустаҳкамлаш эҳтиёжини, ёш авлоднинг ахлоқи ва сиҳат-саломатлигини ҳисобга олиб, бир қатор шартларга риоя қилган ҳолда тузиш зарурлиги белгиланди. Бу талаблар никоҳдан ўтиш шартлари деб юритилади. Улар қўйида-гилардан иборат:

– никоҳ тузиш ихтиёрийдир. Ўзбекистон Республикасининг Оила кодекси 14-моддасида никоҳ тузиш учун бўлажак эр-хотин ўз розилигини эркин ифода этиш қобилиятига эга бўлиши кераклиги, никоҳ тузишга мажбур қилиш тақиқланиши қайд этилган.

– бизнинг жамиятимизда аёл билан эркакнинг оилавий муносабатларда тенг ҳуқуқлилиги белгиланган. Унга кўра, никоҳ эр-как билан аёл ўртасидаги тенглик ва ўзаро хоҳиш асосида тузилган эркин иттифоқ бўлиб, мақсади оила қуриш, фарзанд кўриш, уларни жамиятнинг муносиб кишилари қилиб тарбиялашдан иборат. Барча ҳуқуқий муносабатларда эр-хотин ҳуқуқнинг тенг субъекти ҳисобланиб, уларга баб-баравар ҳуқуқлар берилади ва тегишли мажбуриятлар ҳам юкланди. Ўзбекистонда эр ва хотин расмий жиҳатдангина эмас, балки оилада ҳам тенг ҳуқуққа эгадир. Оила ҳуқуқига асосан эр-хотин умумий хўжалик ишларини биргаликда, ўзаро ҳамжиҳатлик асосида олиб борадилар.

Никоҳланувчиларнинг ўзаро розилиги никоҳ тузишнинг муҳим шартларидан биридир. Никоҳни ўзаро розилик асосида тузиш шарти унинг ихтиёрийлик ва тенглик тамойили асосида вужудга келганигини таъминлаш билан бирга, оиланинг барқарор ва мустаҳкам бўлишига ҳам имконият яратади. Никоҳнинг эркин тузилиши учун берилган розилик чинакам бўлиши, у кўрқитиши, зўрлаш, алдаш ёки никоҳланувчиларнинг бири ёхуд ҳар иккисига рухан таъсир этилган ҳолатда берилган бўлмаслиги лозим.

Никоҳга кирувчиларнинг, кўп ҳолларда, қизларнинг розилигини олмай, олдиндан фотиха қилиш, қалин олиш ҳоллари, ёшлар-

ни севмаган кишиларига турмушга чиқишга мажбур қилиб, уларнинг бахтига зомин бўлиш бунинг мисолидир. Бундай хатти-харакатлар кўпинча мулоҳазалари тор, турли хил салбий қарашлар онгига чукур ўрнашиб қолган шахслар орасида учрайди. Зўрлаш, кўрқитиш, алдаш ким томонидан содир этилган бўлмасин, барibir никоҳнинг ҳақиқий эмас, деб топилишига сабаб бўлади.

Никоҳга киришнинг ўзаро розилик асосида бўлиши шартининг бузилиши унинг ҳақиқий эмас, деб топилишигагина эмас, балки файриконуний хатти-харакат содир этиб, никоҳга киришга зўрлаган, алдаган ва қўрқитган шахсларни жиноий жавобгарликка тортишга ҳам асос бўлади. Яъни, бундай қилмиш учун жавобгарлик Ўзбекистон Республикасининг амалдаги Жиноят кодекси 136-моддасида белгиланган.

— амалдаги қонунда никоҳ ёшининг белгиланганлиги. Никоҳ ёши эркаклар учун ўн саккиз ёш, аёллар учун ўн етти ёш этиб белгиланади. Лекин, Оила кодексида, алоҳида ҳолларда, никоҳга киришни хоҳловчиларнинг илтимосига кўра, никоҳ давлат рўйхатидан ўtkaziladigan жойдаги туман, шаҳар ҳокими никоҳ ёшини кўпи билан бир йилга камайтириши мумкинлиги назарда тутилган.

Қонунда никоҳ ёшининг эркаклар учун 18 ёш, аёллар учун 17 ёш этиб белгиланган. Неча ёшдан никоҳга ўтишни уларнинг ўзлари ҳал қиладилар. Никоҳ ҳуқукий муносабати табиий жараён бўлганлиги учун янги қонун илгари амалда бўлган никоҳ ёшини, яъни эркаклар учун 18 ёш, аёллар учун 17 ёшни сақлаб қолди. Оила кодексида фактат неча ёшдан бошлаб никоҳга кириш мумкинлиги белгиланган, аммо неча ёшдан бошлаб никоҳ тузиш мумкин эмаслиги белгиланмаган. Шунга кўра, никоҳдан ўтувчиларнинг ёшларидаги катта фарқ никоҳ тузишга монелик қilmайди. Бизнинг мамлакатимизда никоҳдан ўтувчиларнинг ёшлари ўртасидаги катта фарқ камайиб бораётгани сезилмоқда.

Айрим ҳолатларда оила қонунларнинг бир қанча шартларини бузиб ҳам тузилиши мумкин, бундай ҳолларда у ҳақиқий эмас, деб топилади.

Кўйидаги ҳолларда қайд этилган никоҳ ҳақиқий эмас, деб топилади:

а) никоҳ тузишнинг ихтиёрийлиги бузилиши;

- б) никоҳ ёшига қўйилган шартга риоя қилмаслик;
- в) якка никоҳлилик тамойилининг бузилиши;
- г) никоҳ насл-насаб шажараси бўйича тўғри туташган қариндошлар ўртасида, туғишган ва ўгай ака-укалар билан опа-сингиллар ўртасида тузилган бўлса;
- д) муомалага лаёқатсиз деб топилган шахс билан тузилган никоҳ;
- е) никоҳга ўтиш вактида оила куриш мақсадининг сохталиги;
- ж) фарзандликка олган билан фарзандликка олинган шахслар ўртасида тузилган никоҳ;
- з) никоҳланувчи шахслардан бири таносил касаллиги ёки ортирилган иммунитет танқислиги синдроми (ОИТС) ёки (ВИЧ инфекция) борлигини бошқасидан яширган бўлса, шу шахс никоҳни хақиқий эмас деб топишни талаб этишга хақлиdir.

Демак, **никоҳ** – бу эркак билан аёл ўртасидаги муайян иттифок ва бу иттифоқнинг жамият, давлат томонидан тан олиниши ва маъқулланишининг тарихий шакли бўлиб, жамият никоҳ воситаси билан эркак ва аёл ўртасидаги табиий муносабатларни тартибга солиб туради, эр-хотин, ота-она ва фарзандлар орасида ахлоқий, хукуқий мажбуриятлар ўрнатади.

3. Эр ва хотиннинг мулкий ҳукуқ ва мажбурияти

Никоҳ фуқаролик ҳолати далолатномаларини қайд этиш органларида рўйхатга олингандан бошлаб никоҳ тузганлар эр-хотин деб ҳисобланадилар ва шу пайтдан эътиборан улар ўртасида эр-хотинлик ҳукуқ ва мажбуриятлари вужудга келади. Эр ва хотин ўртасида мулкий ва номулкий муносабатлар ҳукуқ нормалари билан тартибга солинади. Мулкий муносабатларда эрнинг ўз мулки, хотиннинг ўз мулки, умумий мулк, болаларга тегишли мулк ва бошқа мулклар вужудга келади.

Оила аъзолари ўртасидаги шахсий ва мулкий муносабатлар ахамияти юқоридир.

Шахсий муносабатларга эр-хотиннинг фамилияси, болалар тарбияси, оила турмуши масалаларини ҳал қилиши, машғулот тури, касб ва турар-жой танлаш хукуқлари киради.

Хукуқий-демократик давлат, эркин адолатли фуқаролик жамиятида мулкий бўлмаган номулкий шахсий муносабатлар асо-

сий белгиловчи, мулкий муносабатлар эса, бўйсунувчи ҳосила характерга эга. Оилавий муносабатлар йиғиндишида мулкий бўлмаган шахсий муносабатлар устун бўлишининг сабаби, аввало, наслни давом эттириш ва болаларни тарбиялаш билан боғлиқдир.

Эр ва хотиннинг оилавий муносабатларда тенг хукуклиги ва баб-баравар мажбуриятларга эга эканлиги мулкий муносабатларда ҳам ўз ифодасини топган.

Эр-хотиннинг мулкий хукуқ ва мажбуриятларига иқтисодий мазмундаги масалалар киради. Оила кодексининг 23-моддасига биноан, эр ва хотиннинг никоҳ давомида орттирган мол-мулклари, шунингдек никоҳ қайд этилгунга қадар, бўлажак эр-хотиннинг умумий маблағлари ҳисобига олинган мол-мулклари, агар қонун ёки никоҳ шартномасида бошқача ҳол кўрсатилмаган бўлса, уларнинг биргаликдаги умумий мулки ҳисобланади.

Эр ва хотиннинг никоҳ давомида орттирган мол-мулклари жумласига (эр ва хотиннинг умумий мол-мулкига) эр ва хотин ҳар бирининг меҳнат фаолиятидан, тадбиркорлик фаолиятидан ва интеллектуал фаолият натижаларидан орттирган даромадлари, улар томонидан олинган пенсиялар, нафақалар, шунингдек маҳсус мақсадга мўлжалланмаган бошқа пул тўловлари (моддий ёрдам суммаси, майиб бўлиш ёки саломатлигига бошқача зарар етказиш оқибатида меҳнат қобилиятини йўқотганлик муносабати билан етказилган зарарни қоплаш тарзида тўланган суммалар ва бошқалар) киради. Эр ва хотиннинг умумий даромадлари ҳисобига олинган кўчар ва кўчмас ашёлар, кимматли қофозлар, пайлар, омонатлар, кредит муассасаларига ёки бошқа тижорат ташкилотларига киритилган капиталдаги улушлар ҳамда эр ва хотиннинг никоҳ давомида орттирган бошқа ҳар қандай мол-мулклари, улар эр ёки хотиндан бирининг номига расмийлаштирилган ёхуд пул маблағлари кимнинг номига ёки эр ва хотиннинг қайси бири томонидан киритилган бўлишидан қатъи назар, эр ва хотиннинг умумий мол-мулки ҳисобланади.

Никоҳни тегишли тартибда қайд эттирмасдан туриб эр-хотин бўлиб яшаш уларнинг мулкини биргаликдаги умумий мулк деб топиш учун асос бўлмайди. Никоҳни қайд эттирмаган ҳолда бир

оила бўлиб яшаган шахсларнинг мулкий муносабатлари фуқаролик қонунлари нормалари билан тартибга солинади.

Эр ёки хотиндан фақат биттасига тегишли бўлган ва у томонидан тасарруф этиладиган мулк хусусий мулк ҳисобланади.

Хусусий мулкка қўйидагилар киради:

эр ёки хотиннинг никохга қадар ўзларига тегишли бўлган мулки (масалан: уй, уй жиҳозлари, омонат кассасига қўйилган пул, қимматбахо қофозлар ва бошқалар);

никоҳ давомида ҳадя ёки мерос тариқасида олган мулклари;

тўй совғалари, агар улар эр ёки хотиндан бирининг шахсий фойдаланиши учун мўлжалланган бўлса (қимматбахо ва серҳашам буюмлар бундан мустасно);

эр ёки хотин томонидан олинган Давлат мукофотлари ва совғалар (масалан, олтин соат, мотоцикл, машина ва бошқалар);

эр-хотиннинг никоҳ тузишга қадар олган ҳадялари (келиннинг сепи ва ҳоказолар), бу буюмлардан турмушда биргаликда фойдаланишдан катъи назар, уларнинг биргаликдаги умумий мулки таркибиға кирмайди;

эр-хотиннинг бирига никохга қадар тегишли бўлган ёки у никоҳ давомида ҳадя ёхуд мерос тарзида олган кўчмас мол-мулк, жумладан, уй-жой никоҳ давомида эр-хотиндан бирининг ёки иккаласининг маблағлари ҳисобига капитал равишда таъмирланганлиги ёки қайта қурилганлиги суд томонидан аниқланган тақдирдагина эр-хотиннинг биргаликдаги умумий мулки деб ҳисобланиши мумкин.

Эр-хотиндан бирининг қарзи учун ҳақ унинг ўз хусусий мулкидан, эр-хотиннинг биргаликдаги умумий мулки бўлганида эса, унга тегишли бўлган ҳиссадан ундирилиши мумкин.

Умумий қарз эр-хотиннинг иккаласи ёки улардан биттаси (иккичи томон билан келишилмаган бўлса-да), ёки бутун оила манфаатига қаратилган бўлади.

Шахсий қарзлар эса, бундай белгиларга эга бўлмайди. Қарзлар бўйича жавобгарлик эр-хотиннинг умумий мулкини бўлишда, ундан ташқари ҳам бўлиши мумкин.

Эр-хотиннинг вояга етмаган болалари харакатлари туфайли зарар кўрган томоннинг талаби эр-хотиннинг мулкидан ҳақ ундиришнинг алоҳида тури ҳисобланади. Ота-оналарнинг моддий жа-

вобгарлик масаласи фуқаролик қонун хужжатлари нормалари асосида ҳал қилинади¹.

Келтирилган заарни эр-хотиндан биттасининг хусусий мулкидан, шунингдек уларнинг биргаликдаги умумий мулкидан ундириш мумкин. Масалан, агар эр-хотин кайд этилган никоҳда бўлиб, алоҳида яшаётган бўлсалар, уларнинг вояга етмаган болалари моддий заар келтирса, бу ҳолат улардан бирининг айби билан бевосита боғлиқ бўлса, унинг хусусий мулкидан ёки унга тегишли умумий мулкидан ҳақ ундириш мумкин. Бироқ эр-хотиннинг никоҳдан ажралиб, алоҳида яшаши ёки ота-оналарнинг болалардан алоҳида яшаши эр-хотиннинг ёки улардан бирининг вояга етмаган ўз болалари келтирган заарни тўлашдан озод қилиш учун асос бўлмайди.

Эр-хотиннинг қонуний тартибдаги мулки уларнинг қонун хужжатларида белгиланган императив нормалар билан тартибга солинган мулкидир.

Эндилика қонуний мулк тартибини сақлаб қолиш билан бир қаторда мулкни шартномавий тартибга солиш мумкинлиги қонунлаштирилди. Эр ва хотин никоҳ шартномасига биноан ихтиёрий ва келишган ҳолда никоҳда бўлган даврида ёки улар никоҳдан ажратилган пайтларида ўз хуқуқ ва мажбуриятларини аниқлаб олишлари мумкин.

Оила кодексининг 29–36-моддаларида эр-хотинларнинг қонуний мулкидан ташқари эр ва хотин мол-мулкининг шартномавий тартиби ҳам белгиланди. Бунинг сабаби бозор иқтисодиётини янада чукурлаштириш, тадбиркорликни ривожлантириш ва хусусий мулкчилик мавжудлиги билан боғлиқ.

Никоҳ шартномаси деб, никоҳланувчи шахсларнинг ёки эр ва хотиннинг никоҳда бўлган даврида ва (ёки) эр ва хотин никоҳдан ажратилган тақдирда уларнинг мулкий хуқуқ ва мажбуриятларини белгиловчи келишувига айтилади.

Никоҳ шартномаси фуқаролик шартномасининг алоҳида тури сифатида кўрилиши лозим, чунки унда эр-хотиннинг мол-мулки

¹ Кузнецова Л.Г., Шевченко Я.Н. Граждансько-правове положение несовершеннолетних, «Юридическая литература». – М.: 1969. – С.109, 122–125.

хуқуқий табиатини белгилаш ва ўзгартиришни назарда тутади. Никоҳ шартномасининг ўзига хос хусусияти шундаки, у комплекс характерга эга эканлиги, ўзида нафақат эр-хотиннинг мол-мулкини вужудга келтириш ёки унинг хуқуқий тартибини ўзгартириш, шу билан бирга, эр-хотиннинг бир-бирига моддий таъминот беринини ҳам тартибга солишни белгилаб беришни мумкин.

Никоҳ шартномасининг предмети эр-хотиннинг мулкий муносабатларидир. Никоҳ тугатилгандаги мулкий муносабатлар бундан мустасно. Шахсий номулкий муносабатлар шартнома предмети бўлолмайди.

Никоҳ шартномасининг обьекти эр-хотиннинг никоҳгача ва никоҳ даврида орттирган мулклари ҳамда уларнинг хуқуқий тартибга солинишини ўз ичига олади. Эр-хотиннинг мулкий муносабатлари Оила кодекси нормалари билан тартибга солинади.

Никоҳ шартномасининг афзаллиги шундаки, у мулкий муносабатларни тартибга солиш орқали оилани мустаҳкамлайди, эр хотинни бир-бирига тегишли мулкдан тўғри фойдаланишга ва уни яхши сақлашга, мулкий мажбуриятларини ўз вақтида бажаришга ундайди.

Эр-хотиннинг биргаликдаги умумий мол-мулкига шартномавий муносабатлар татбиқ этилиши умумий тартибда Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 216-моддаси 1-бандида белгиланган. Оила хуқуқининг нормалари эса, уларни ҳар тарафлама кенгайтириб берган: никоҳ шартномасининг хуқуқий табиати; уни тузиш шакли; никоҳ шартномасининг мазмуни; уни ўзгартириш, тасарруф этиш, ҳақиқий эмас деб топиш асосларидан иборат.

Никоҳ шартномаси эр ва хотиннинг мавжуд мол-мулкига нисбатан ҳам, бўлғуси мол-мулкига нисбатан ҳам тузилиши мумкин.

Никоҳ шартномаси ўз мазмунига куйидагиларни киритади: эр ва хотин никоҳ шартномасига кўра биргаликдаги умумий мулкининг қонунда белгиланган тартибини ўзгартиришга; эр ва хотиннинг барча мол-мулкига, унинг айрим турларига ёхуд эр ва хотиндан ҳар бирининг мол-мулкига нисбатан биргаликдаги улушли ёки алоҳида эгалик қилиш тартибини ўрнатишга ҳақлидир.

Никоҳ шартномаси эр ва хотиннинг мавжуд мол-мулкига нисбатан ҳам, бўлғуси мол-мулкига нисбатан ҳам тузилиши мумкин.

Никоҳ шартномасига асосан эр хотин қонунда йўл қўйиладиган барча мулкий шартномавий муносабатларга ўзаро киришишга хақлидир.

Никоҳ шартномасининг шаклига тегишли ҳисобланган ўзаро боғланган икки тараф ҳам: ўз хукуқидан ўз хохиши бўйича эркин тасарруф этиш хукуки; эр ва хотиннинг ҳар бирининг мулкий хукуқларининг бузилишини бартараф этиш; меҳнатга лаёқатсиз, муҳтож эр ёки хотиннинг мулкий хукуки бузилишини бартараф этиш; эр хотиннинг мулкий хукуқини таъминлаб, маълум барқарорликни сақлаб қолиш; нафакат жисмоний шахснинг, хатто, давлатнинг ҳам мулкий манфаати кафолатланишига риоя қилишга имкон беради.

Хулоса килиб айтганда, миллий қонунчилигимизга никоҳ шартномасининг кириб келиши, эр ва хотин мулкининг шартномавий асоси бўлиб, аввало, оиласаларнинг барқарорлигини таъминлаш, оиласавий муносабатларни яхшилаш, оиласада ўзаро низолар келиб чиқкан тақдирда, уларни қонунан ҳал этишга қаратилганлиги билан муҳим аҳамият касб этади.

4. Ота-она ва болаларнинг хукуқ ва мажбуриятлари

Оила институтини янада такомиллаштириш, ота-она ва болалар ўртасидаги муносабатлар иштирокчиларининг барча хукуқ ва қонуний манфаатларини ҳимоя қилиш механизмларини ривожлантириш кучли фуқаролик жамиятини шакллантиришнинг устувор йўналишларидан бири ҳисобланади.

Мулкка нисбатан бўлган муносабат шахснинг жамиятдаги мавқеини, эркинлигини, ҳар қандай жамиятнинг иқтисодий ва сиёсий тизимини белгилайди. Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси барча мулклар катори хусусий мулкни ҳимоя қилинишига муҳим ўрин ажратган.

Шунингдек, Ўзбекистон Республикаси Оила кодекси 13-бобининг 90–95-моддалари оиласадаги мулкий муносабатларни тартибга солган. Оила кодексининг 90-моддасига биноан, ота-она хаётлигига болалар уларнинг мол-мулкига нисбатан мулкдор бўлиш хукуқига эга эмас. Ота-она ҳам вояга етмаган болаларнинг мол-мулкига нисбатан мулкдор бўлиш хукуқига эга эмас. Ота-она ва

болаларнинг улар ўртасидаги умумий мол-мулкка бўлган мулк хукуки Фуқаролик кодекси 18-бобининг 216–227-моддалари билан тартибга солинади.

Оила кодекси 90-моддасининг 2-қисмига мувофиқ, вояга етмаган болалар ўз ота-онасидан ва бошқа шахслардан қонунда назарда тутилган миқдорда ва тартибда таъминот олиш хукуқига эга. Вояга етмаган болалар таъминоти учун олинган маблағ, пенсия, нафақа унинг отаси ёки онаси тасарруфида бўлиб, боланинг таъминоти, тарбияси ва таълим олиши учун сарфланиши керак.

Вояга етмаган болаларнинг мол-мулкини тасарруф этишга доир ваколатлар амалга оширилаётганда фуқаролик қонун хужжатларида белгиланган қоидалар кўлланилади.

Оила кодексининг 91-моддасига биноан, ота-она ва болаларнинг алоҳида-алоҳида мулки бўлиши мумкин ва бирга яшаб турганда улар бир-бирларининг розилиги билан бундай мулкка эгалик қилишлари ва ундан фойдаланишлари мумкин.

Болалар мулкдорлик хукуқига эга. Бу ҳолат болага бўлган эътиборни, хукукнинг мустақил субъекти эканлигини англатади. Вояга етмаган болаларнинг мулкка бўлган хукуқлари йиғма характеристерга эга бўлган хукуқлар бўлиб, уларнинг ҳар бирига Оила кодексида алоҳида эътибор берилади. Буларнинг ичida, биринчи навбатда, ҳар бир вояга етмаган болалар ўз ота-онасидан ва бошқа шахслардан қонунда назарда тутилган миқдорда ва тартибда таъминот олиш хукуқига эга эканлиги ётади. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 64-моддасига биноан, ота-оналар ўз фарзандларини вояга етгунларига қадар боқиш ва тарбиялашга мажбурдирлар.

Бундай хукуқлар, энг аввало, болаларнинг муҳим ҳаётий эҳтиёжлари (озиқ-овқат, кийим-кечак, турар-жой ва бошқалар) биринчи навбатда ота-оналари, оиласи ёки уларнинг ўрнини босувчи оила аъзолари томонидан амалга оширилади.

Оилада болаларга таъминот беришнинг бир қанча манбалари мавжуд. Вояга етмаган болаларнинг нормал ҳаётий эҳтиёжини қондириш учун ота-онаси, фарзандликка олувчилар иш ҳақининг маълум қисми жалб этилади; болаларга тегишли бўлган алиментлар, агар ота-оналар (улардан бири) уларнинг моддий таъминотидан ха-

бар олмаса, қонун йўли билан болаларга тегишли бўлган пенсиялар, ҳар хил нафакалар ундирилади. Юқорида таъкидланганидек, вояга етмаган болалар таъминоти учун олинган маблағ, пенсия, нафақа унинг отаси ёки онаси тасарруфида бўлади ҳамда боланинг таъминоти, тарбияси ва таълим олиши учун сарфланади.

Ота-она ва вояга етмаган болалар ўртасида келиб чиқадиган мулкий низолар суд томонидан умумий асосларда ҳал қилинади. Ўн тўрт ёшга тўлмаган кичик ёшдаги вояга етмаган болалар ўз хукуқларини судда ҳимоя қилиш муомаласига эга эмаслар. Уларнинг ота-оналари эса, низо муносабати билан ишда тараф сифатида иштирок этганликлари сабабли вояга етмаган болаларнинг қонуний вакили сифатида иштирок эта олмайдилар. Шу сабабдан кичик ёшдаги болаларнинг мулкий хукуқларини ҳимоя қилиш вайлилк ва хомийлик органлари томонидан қонуний вакил сифатида амалга оширилади.

Оилада ота-она ва болалар ўртасида юзага келадиган муносабатлар, табиийки, бир-бирига ёрдам кўрсатиш, бир-бирини қўллаб-куватлаш, ҳамжиҳатлик ҳамда ихтиёрийликка асосланган бўлишини тақозо этади. Акс ҳолда, қонун чиқарувчи вояга етган меҳнатга лаёқатли болаларни ўз ота-онаси тўғрисида ғамхўрлик қилиш, шунингдек, ёрдамга муҳтоҷ меҳнатга лаёқатсиз ота-оналарига моддий ёрдам кўрсатиш мажбуриятидан озод қилмайди.

Ота-онанинг фарзанд олдидағи бурчлари: фарзандга чиройли исм қўйиш; инсоний хислат ва фазилатларни таркиб топтириш; саводини чиқариш; иқтидорига қараб ривожлантириш; касб-хунар ўргатиш; уйлантириш, турмушга чиқариш; уй-жой билан таъминлаш; фарзандлар орасидаги мерос тақсимотида адолатли бўлиш.

Фарзанднинг ота-она олдидағи бурчлари: ота-онанинг насиҳатларига қулоқ солиш, меҳрибон, ғамхўр бўлиш, ота-онага ва оила ишларига ҳам маънавий, ҳам иқтисодий ёрдам бериш; одобахлоқда, ишда, илм-хунар ўрганишда ўрнак бўлиш; ота-оналарнинг нимага муҳтоҷ эканликларини қалбан ҳис қилиш, уларнинг орзу-ниятларини амалга ошишида ёрдам бериш; оила аъзоларига иззат-хурмат билан қараш, ўз бурчларини масъулият билан бајарish.

Оилавий тарбия мураккаб, у ўзига хос хусусиятларга эга. Ҳар бир ота-она фарзандларини тарбиялаш борасидаги бурч ва масъулиятларини англашларига боғлиқ. Бунда нормал, соғлом оилавий мухит, ота-онанинг обрўси, тўғри кундалик режим, фарзандни ўз вақтида билим олишга, ўқишга, китобларга, меҳнат қилишга жалб қилишлари ҳам аҳамиятли ҳисобланади. Аввал ҳам, ҳозир ҳам, бундан кейин ҳам таъкидланганидек, ақлли, фаросатли, тафаккуррга бой, фазилатли инсоннинг тарбияси оиласдан бошланади. Оилада тарбия ишларини тўғри амалга ошириш учун, энг аввало, ота-онанинг ўзи тарбияланган бўлиши лозим. Ота-онанинг дид-фаросати, қизиқиши, эҳтиёжлари, интилишлари, мақсад ва вазифалари, биргаликда билим олиши, ишлаши, дам олиши, зиддиятларни, муаммоларни ўзаро тушуниб, ҳал эта олишлари, фарзандларни болалигидан бошлаб мустақилликка, одамлар билан ижобий муносабатга ўргатиб борилиши мустахкам, соғлом оила мухитини вужудга келтиради.

Оилада эркак ва аёл қонунан тенг ҳукуқли, лекин уларнинг биологик, жисмоний ва руҳий тузилиши нуктаи-назаридан бундай тенглик йўқ. Шунинг учун эркак ва аёлнинг вазифалари, фарзандларни тарбиялаш, оила меҳнати ва юмушлари тақсимоти масалаларида бир мунча тафовутлар мавжуд.

Ота-онанинг болалар ёрдамига муҳтоҷлиги уларнинг маблағлари (иш ҳақи, пенсия ва шу кабилар) ўзларининг моддий шароитларини тирикчилик минимуми даражасида сақлашлари учун етмаган вақтда юзага келади. Ёрдамга муҳтоҷ, меҳнатга лаёқатсиз ота-онага алимент тўлаш тўғрисидаги келишув ота ёки онанинг ҳар бири билан алоҳида-алоҳида ёки ҳар иккаласи билан бирга тузилиши мумкин. Башарти, меҳнатга лаёқатсиз ота (она) муомала лаёқатига эга бўлмаса, тегишли келишувни унинг номидан қонуний вакили тузади.

Ҳар бир меҳнатга лаёқатли бола ўз ота-онасига, шунингдек, фарзандликка олувчига ихтиёрий равишда моддий ёрдам бериши лозим. Агар улар бу ёрдамни сўраб, судга мурожаат қилсалар, суд ота-онанинг ҳамма вояга етган, муомалага лаёқатли болаларидан алимент ундириб бериши лозим.

Ўзбекистон Республикаси оила қонунчилигига вояга етмаган болаларнинг қуидаги шахсий номулкий хукуқлари кўрсатилган: боланинг оиласда яшаш ва тарбияланиш хукуқи; ота-онаси ва бошқа қариндошлари билан кўришиш хукуқи; ҳимояланиш хукуқи; исм, ота исми ва фамилия олиш хукуқи; исми ва фамилиясини ўзгартириш хукуқи.

Ҳар бир бола оиласда яшаш ва тарбияланиш, ўз ота-онасини билиш, уларнинг ғамхўрлигидан фойдаланиш, улар билан бирга яшаш хукуқига эга, бола манфаатларига зид бўлган ҳолатлар бундан мустаснодир. Бола ўз ота-онаси томонидан тарбияланиши, ўз манфаатлари таъминланиши, ҳар тарафлама камол топиши, инсоний қадр-кимматлари хурмат қилиниши хукуқига эга. Боланинг ота-онаси бўлмаганда ёки улар ота-оналик хукуқидан маҳрум қилинганда ва бола ота-она қараморидан маҳрум бўлган бошқа ҳолларда унинг оиласда тарбияланиш хукуқи васийлик ва ҳомийлик органи томонидан таъминланади.

Оила қонунчилигига биноан ҳар бир бола отаси, онаси, бобоси, бувиси, ака-укалари, опа-сингиллари ва бошқа қариндошлари билан кўришиш хукуқига эга. Ота-онанинг никоҳдан ажралиши, никоҳнинг бекор қилиниши ёки ҳақиқий эмас деб топилиши боланинг хукуқларига таъсир килмайди.

Айрим ажрим оилаларда ота ёки она болани уларнинг бири билан кўришишга тўсқинлик қиласди. Қонун эса, бола манфаатини ҳимоя қилиб, унга отаси-онаси билан кўришиш хукуқидан ҳеч ким ман қилишга ҳаққи йўқлигини билдиради.

Бола ўз хукуқи ва қонуний манфаатларини ҳимоя қилиш хукуқига эга. Бола хукуқини ҳимоя қилиш деганда, боланинг бузилган хукуқини тиклаш, унинг хукуқларини амалга оширишда мавжуд бўлган тўсқиқларнинг олдини олиш, бартараф қилиш тушунилади. Мисол учун, агар ота-она фарзандларини тўғри тарбия қилмаса, таълим-тарбия беришда қонун билан юклатилган вазифаларини бажармаса, ота-оналик хукуқларини суиистеъмол қилса, болаларнинг хукуқлари ва қонуний манфаатлари бузилган деб ҳисобланади. Бундай ҳолатлардан хабардор бўлган васийлик ва ҳомийлик органлари болаларнинг хукуқларини ҳимоя қилиш чораларини кўради. Бола исм, ота исми ва фамилиясини олиш

хукуқига эга. Бу хукуқ болага унинг туғилиши билан берилади. Ота-онага болага исм танлашда эркинлик берилган бўлиб, улар ўзлари хоҳлаган исмни беришлари мумкин.

Эр-хотиндан бирининг аризасига биноан боланинг исмини рўйхатдан ўтказишида иккинчисининг розилиги бўлганлиги фараз қилинади. Боланинг исмга, ота исмига ва фамилиясига бўлган хукуқи конун билан кафолатланади.

Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгаши 1992 йил 9 декабрда «Бола хукуқлари тўғрисидаги Конвенция»га қўшилиш хақида қарор қабул қилди. Бу қарорда болалар алоҳида ғамхўрлик ва химоя хукуқига эга эканлиги эътироф этилди.

Оила кодексининг 65-моддасида белгиланганидек, боланинг яшаши ва тарбияланиш хукуки, аввало, бола ўз ота-онаси билан бирга яшаши мумкинлигини англатади.

Фуқаролик кодексининг 21-моддасига биноан, ўн тўрт ёшга тўлмаган вояга етмаганларнинг (кичик ёшдаги болаларнинг) ёки васийликда бўлган фуқароларнинг конуний вакиллари, ота-оналари, фарзандликка олувчилари ёки васийлари яшайдиган жой вояга етмаганлар ёки васийликда бўлган фуқароларнинг яшаш жойи хисобланади. Табиийки, улардан катта бўлган ёшдаги вояга етмаган болалар ҳам улар билан бирга яшайдилар. Боланинг оиласида яшаш ва тарбияланиш хукуки ўз ота-онасини билиш хукуки билан мустахкам боғлиқдир. Бу ҳакда «Бола хукуқлари тўғрисида»ги Конвенциянинг 7-моддасида тўғридан-тўғри белгилаб кўйилган. Бундай ҳолат вояга етмаган боланинг хукуки суд тартибида оталик белгиланаётган вактда (кўшимча шарт билан) инобатга олинниши мумкин.

Оила кодекси 66-моддасининг биринчи қисмига биноан, бола отаси, онаси, бобоси, бувиси, aka-укалари, опа-сингиллари ва бошқа қариндошлари билан кўришиш хукуқига эга, ота-онасининг никоҳдан ажralиши, никоҳнинг ҳақиқий эмас деб топилиши ёки ота-онанинг бошқа-бошқа яшаши бунга таъсир этмайди. Ота ва она алоҳида яшаётган бўлсалар, у ҳолда болаларнинг ҳар бири билан кўришиш хукуқига эга. Ота-она турли давлатларда яшаётган бўлсаларда, бола улар билан кўришиш хукуқига эга.

Оила кодексининг 67-моддасига биноан, бола ўз хукуки ва конуний манфаатларини химоя қилиш хукуқига эга. Боланинг

хукуки ва қонуний манфаатларини ҳимоя қилиш унинг ота-онаси (уларнинг ўрнини босувчи шахслар), амалдаги қонунда назарда тутилган ҳолларда эса, васийлик ва хомийлик органи, прокурор ва суд томонидан амалга оширилади.

Вояга етмаган бола қонунга мувофиқ тўла муомала лаёқатига эга деб эътироф этилса, у ўз хукуқ ва мажбуриятларини, шу жумладан, ҳимояга бўлган хукукини мустақил амалга оширишга ҳаклидир.

Оила кодекси боланинг ҳимояга бўлган хукукини белгилаб, янада кенгроқ янгилик олиб кирди. Эндиликда вояга етмаган бола ота-она (уларнинг ўрнини босувчи шахслар) томонидан қилинадиган сунистеъмолликлардан ҳимояланиш хукукига эга.

Маълумки, ҳар қандай фуқаронинг хукуки, шу билан бирга, вояга етмаган болаларнинг хукуки суд тартибида ҳимоя қилинади. Оила кодексининг 68-моддаси боланинг ўз фикрини ифода этиш хукукини белгилайди, бу хукукнинг ҳаракат доирасини аниқлайди, қандай ҳолатларда вояга етмаганларнинг фикри ҳисобга олинини ифода этади.

Оила кодексининг 69-моддасига биноан, бола исм, ота исми ва фамилия олиш хукукига эга. Болага исм ота-онанинг келишувига биноан, ота исми эса, отасининг исми бўйича берилади. Боланинг фамилияси ота-онанинг фамилиясига кўра белгиланади. Ота-она турли фамилияларда бўлсалар, ота-онанинг келишувига биноан болага отасининг ёки онасининг фамилияси берилади. Ота-она нинг ҳоҳишига кўра болага ота ёки она томонидан миллий анъаналарга биноан бобонинг исми бўйича фамилия берилиши мумкин. Ота-она ўртасида боланинг исми ва (ёки) фамилияси бўйича келишув бўлмагандан, келиб чиқсан низо васийлик ва хомийлик органи томонидан ҳал этилади.

Оила хукукий муносабатларида ота-онанинг ўз болаларига нисбатан хукуқ ва мажбуриятлари мухим ўрин тутади. Ота-она ўз болаларига нисбатан тенг хукуқ ва мажбуриятларга эгадирлар. Ота-оналий хукуқлари болалар 18 ёшга тўлганларида, шунингдек вояга етмаган болалар никоҳга кирганларида ҳамда қонун билан белгиланган бошқа ҳолларда болалар вояга етмасдан тўла муомала лаёқатига эга бўлганларида тугайди.

Ота-онанинг бола олдидаги тенг хуқуқлилиги унга ғамхўрлик қилиш, таълим-тарбия бериш, уни парвариш қилиш ва ҳ.к. иборат-дир. Боланинг олдида ўз хуқуқларини бажариш ота-она учун факат аҳлоқий қоида бўлиб қолмай, балки конституциявий хуқуқ ва бурчдан биридир. Ота-она ўртасидаги ҳар қандай келишмовчилик уларнинг ҳар иккалалари ёки улардан бирининг талаби билан вайилик ва ҳомийлик ёки суд тартибида хал қилинади.

Оила қонунчилиги алоҳида вояга етмаган ота-онанинг хуқуқларини кўрсатган. Вояга етмаганлар оила қуришса, оилада ўзлари ота-оналик хуқуқларини амалга оширишлари мумкин. Улар ўз болалари билан бирга яаш ва унинг тарбиясида иштирок этиш хукуқига эгадирлар.

Ота-она ўз болаларининг хуқуқ ва манфаатларини ҳимоя қилишлари шарт. Ўн саккиз ёшга тўлмаган вояга етмаган болалар тўла ҳажмда муомала лаёқатига эга бўлмаганлари сабабли уларнинг хуқуқ ва манфаатларини ҳимоя қилиш қонуний вакиллари бўлган ота-оналари ёки уларнинг ўрнини босувчи шахслар зиммасига юкланди.

Фуқаролик қонуни бўйича ўн тўрт ёшгача бўлган болаларнинг муомала лаёқатига эга бўлмаслигини ва ўн тўрт ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган болаларнинг эса, қисман муомала лаёқатига эга эканликларини эътироф этиш керак. Демак, ота-оналар, фарзандликка олувчилар ёки васийлар ўн тўрт ёшга тўлмаган болаларнинг хуқуқ ва манфаатларини ҳимоя қилиб, уларнинг вакили сифатида улар номидан ҳар қандай битимлар тузиш хукуқига эгадирлар. Ўн тўрт ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган вояга етмаган болаларга тегишли фуқаролик-хукуқий муносабатларда ота-оналар ўз болаларининг ҳомийси сифатида иштирок этиб, болалар номидан битимлар тузмайдилар, аммо уларга битим тузишлари учун розилик берадилар.

Ота-оналик хукуқи болалар манфаатларига зид тарзда амалга оширилиши мумкин эмас. Шу билан бир қаторда, ҳар бир ота-она ўз боласини қонунга асосланмасдан ушлаб турган ҳар қандай шахсадан унинг қайтарилишини талаб қилишга ҳақли.

Оила тўғрисидаги қонунчиликда вояга етмаган болаларнинг мулкий хуқуқларини тўпловчи тушунча характерига эга эканлигини инобатга олиб, уларнинг ҳар бирига алоҳида эътибор берилган.

Оила кодексининг 90-моддасига биноан, вояга етмаган болалар ўз ота-онасидан ва бошқа шахслардан қонунда назарда тутилган микдорда ва тартибда таъминот олиш ҳуқуқига эга. Вояга етмаган болалар таъминоти учун олинган маблағ, пенсия, алимент унинг отаси ёки онаси тасарруфида бўлиб, боланинг таъминоти, тарбияси ва таълим олиши учун сарфланиши керак.

Вояга етмаган болаларнинг мол-мулкини тасарруф этишга доир ваколатлар амалга оширилаётганда фуқаролик қонун хужжатларида белгиланган қоидалар қўлланилади. Булардан ташқари, болалар мулк ҳуқуқига эга. Бу мулк совға тариқасида олинадиган мулклар сирасига киради. Совға, ворислик ҳуқуқи асосида болалар ўз мулкларига эга бўлиши кенг тарқалган. Бундай мулк нафакат қариндошлардан, балки бошқа жисмоний шахслар, хатто, юридик шахслардан ҳам олинадиган мулк бўлиши мумкин.

Давлат ҳар бир шахсга, шу билан бирга, вояга етмаган болаларга ўз ҳуқуқ ва эркинликларини ҳимоя қилишга кўмаклашади. Оила кодекси 67-моддасининг иккинчи қисмига биноан, боланинг ҳуқуқи ва қонуний манфаатларини ҳимоя қилишни унинг ота-онаси (уларнинг ўрнини босувчи шахслар) амалга оширадилар.

Бола ҳуқуқини ҳимоя қилиш деганда, боланинг бузилган ҳуқуқини тиклаш, унинг ҳуқуқларини амалга оширишда мавжуд бўлган тўсқинликларнинг олдини олиш, бартараф қилишлар тушунилади. Оила қонун хужжатлари томонидан ҳимоя қилинадиган обьект сифатида Оила кодексининг 65–70-моддаларида кўрсатилган вояга етмаган болаларнинг ҳуқуқлари назарда тутилади. Бола ҳуқуқини, жамият аъзоси сифатида, ҳимоя қилиш маъмурий, фуқаролик, жиноят, меҳнат ва бошқа ҳуқуқ соҳалари нормалари билан ҳам амалга оширилади. Бола ўз ҳуқуқлари билан бир қаторда ўзига тегишли бўлган қонуний манфаатларни ҳимоя қилиш ҳуқуқларига ҳам эгадир.

Ҳар бир фуқаро ўзининг ҳуқуқ ва манфаатларини ўзи ҳимоя қилади. Аммо вояга етмаган ўн саккиз ёшга тўлмаган болаларнинг ҳуқуқлари ва манфаатларини уларнинг қонуний вакиллари бўлган ота-оналари, фарзандликка олганлар, васий ва хомийлар ҳимоя қиладилар, агар улар бу бурчларини бажармаса, давлат томонидан тегишли чора қўрилади. Ота-она оталик ёки оналик ҳуқуқидан маҳрум қилиниши мумкин.

5. Фарзандликка олиш

Мустакиллик даврида давлатимизда ёшларга бўлган эътибор ва муносабат йил сайн кучайиб бормоқда. Чунки, улар юрт ишончи, келажак пойдевори, давлатимизнинг келгуси тақдирини белгиловчи шахслар саналади.

Вояга етмаган болаларнинг хукуқ ва манфаатларини таъминлаш учун уларни фарзандликка олишга йўл қўйилади. Оила қонунчилигида мавжуд бўлган фарзандликка олиш институти ота-она қарамоғидан маҳрум бўлган болаларни жойлаштириш шаклларидан бири хисобланади. Шу маънода фарзандликка олиш болаларнинг манфаатларини химоя қилиш мақсадида вужудга келадиган муносабат саналади. Мазкур муносабат вояга етмаган, ота-она қарамоғидан маҳрум бўлган болаларга нисбатан ихтиёрийлик асосида пайдо бўлиб, бевосита қонунга биноан биологик ота-оналий хукуқий макомига tengлаштирилган.

Фарзандликка олиш Оила кодексининг 20-боби 151–172-моддалари билан тартибга солинади. Фарзандликка олиш муносабатларини тартибга соловчи хукукий нормалар ота-онаси бўлмаган ёки ҳар хил сабабларга кўра улар тарбиясидан маҳрум бўлиб қолган болаларга оиласи тарбияни таъминлаб, болалар хукуқ ва манфаатларини қўриқлашга қаратилгандир.

Оила кодекси 151-моддаси биринчи қисмига биноан, фарзандликка олишга фақат вояга етмаган болаларга нисбатан ва уларнинг манфаатларинигина кўзлаб йўл қўйилади, яъни болаларнинг манфаатларини химоя қилиш фарзандликка олишнинг асосий шартидир. «Бола манфаатлари» дейилганда, биринчи навбатда, унинг жисмоний, руҳий ва маънавий ривожланиши учун тўлақонли шароит яратиш тушунилади. Фарзандликка олиш мутлақ ихтиёрийдир.

Юридик адабиётларда фарзандликка олишнинг фарзандликка оловчи билан фарзандликка олинувчи ўртасидаги шартнома сифатида қаралиши мумкин эмаслиги хақида фикр билдирилади¹.

¹ Антокольская М.В. Семейное право. Учебник. – М.: Юристъ, 2003. – С.291.

Фарзандликка олишга оид муносабат шартномага ўхшаб кўринсада, аслида бу шартнома бўлмай, қонунда кўрсатилганидек, васийлик ва ҳомийлик органи тавсиясига асосан чиқариладиган ҳокимнинг қарорига кўра вужудга келади ва Низом¹га кўра, фарзандликка олинган боланинг туғилганлиги тўғрисидаги ёзувлар дафтарига зарур ўзгартиришлар киритилган кун фарзандликка олишнинг вужудга келган вақти ҳисобланади.

Фарзандликка олиш – бу ўзганинг фарзандини ўз фарзандига тенглаштириб олишдир. Фарзандликка оловчилар билан фарзандликка олинганлар ўртасида тукқан ота-она билан болалар ўртасидаги каби ҳукукий муносабатлар вужудга келади. Фарзандликка олиш фарзандликка оловчи (ва унинг қариндошлари) ҳамда фарзандликка олинганлар (ва уларнинг бўлғуси авлодлари) ўртасида қонунда ота-она ва болаларга нисбатан белгиланган қонун ҳужжатларида маҳсус кўрсатилган ёки кўрсатилмаганлигидан қатъи назар, барча шахсий ва мулкий ҳукуқ ҳамда мажбуриятларни вужудга келтиради.

Фарзандликка олиш бу ҳукукий муносабатни вужудга келтирувчи ва бекор қилувчи акт ҳисобланади. Ўзининг белгиланган мақсади бўйича фарзандликка олиш институти жуда инсонпарвар институтдир. У ўз ота-оналаридан маҳрум бўлган ёки айрим сабабларга кўра ота-она тарбиясини ололмайдиган болаларга нормал оиласи тарбияни таъминлашга қаратилгандир.

Фарзандликка олиш шартларига, аввало, фарзандликка олиш учун қонун билан белгиланган шахсларнинг розиликларини киритиш мумкин. Бунда боланинг ота-онаси ёки уларнинг ўрнини босадиган шахсларнинг розилиги, ўн ёшга тўлган болани ўзининг розилиги, агар эр-хотиндан биттаси томонидан фарзандликка олинаётган бўлса, фарзандликка олаётганинг эри ёки хотинининг розилиги тушунилади. Фарзандликка олишда боланинг розилиги васийлик ва ҳомийлик органлари ёки суд томонидан фарзандликка олиш тўғрисидаги иш кўриб чиқилаётганда аниқланади. Оила

¹ «Ўзбекистон Республикасида васийлик ва ҳомийлик тўғрисида»ги Низом. Қаранг: Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Махкамасининг 1999 йил 12 апрелдаги 171-сонли қарорига илова.

кодексининг 159-моддасига кўра, болани фарзандликка олиш учун фарзандликка олинаётган бола ота-онасининг розилиги талаб этилади. Ота-онанинг боланинг фарзандликка олинишига розилиги нотариал тасдиқланган ёки ота-она қарамоғидан маҳрум бўлган бола жойлашган муассаса раҳбари томонидан ёки фарзандликка олиш амалга оширилаётган жойдаги ёхуд ота-она яшаб турган жойдаги васийлик ва ҳомийлик органи томонидан тасдиқланган аризада баён этилган бўлиши керак, шунингдек фарзандликка олиш тўғрисида иш юритилаётганда бевосита судда баён этилиши мумкин.

Шунингдек, суд томонидан фарзандликка олиш тўғрисидаги ҳал қилув қарори чиқарилгунига қадар ота-она боланинг фарзандликка олинишига берган розилигини қайтариб олиши мумкинлиги белгиланган.

Фарзандликка оловчи ва фарзандликка олинувчилар ёшидаги фарқ ўн беш ёшдан кам бўлмаслиги шарт, ўгай ота ва ўгай она томонидан фарзандликка олиш ҳоллари бундан мустаснодир.

Фарзандликка олиш тўғрисидаги ишлар Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик процессуал кодексида назарда тутилган қоидалар бўйича алоҳида иш юритиш тартибида, фарзандликка оловчилар (оловчи), васийлик ва ҳомийлик органлари вакиллари, шунингдек прокурор иштирокида суд томонидан кўриб чиқлади.

Фарзандликка олиш тўғрисидаги биринчи қарор суд тартибида бекор қилингандан кейингина боланинг такроран фарзандликка олинишига йўл қўйилади.

Фарзандликка олинган боланинг туғилишини қайд этиш дафтарига зарур ўзгартиришлар киритилган кун фарзандликка олишнинг вужудга келган вақти ҳисобланади.

Фарзандликка олинувчининг хулқ-атвори фарзандликка оловчиларнинг шаъни ва қадр-қимматига путур етказаётган, уларнинг ҳаёти ва соғлиғига хавф солаётган бўлса, фарзандликка олинувчи вояга етганидан кейин фарзандликка олиш бекор қилинишига йўл қўйилади.

Фарзандликка олишни бекор қилишга фақат суд тартибида йўл қўйилади. Фарзандликка олишни бекор қилиш тўғрисидаги

ишиларни ҳал қилишда ўн ёшга тўлган боланинг фикри хисобга олинади.

Суднинг фарзандликка олишни бекор қилиш тўғрисидаги ҳал қилув қарори қонуний кучга кирган кундан бошлаб суд уч кун ичида ушбу ҳал қилув қароридан кўчирмани фарзандликка олинаётган боланинг туғилганлиги рўйхатга олинган жойдаги фуқаролик ҳолати далолатномаларини қайд этиш органига юборади.

Фарзандликка олиш бекор қилинганда фарзандликка олинувчи бола билан фарзандликка олувчилярнинг (фарзандликка олувчилярнинг қариндошлари) ўзаро ҳукуқ ва мажбуриятлари тугатилади ҳамда бола билан унинг ота-онаси (ота-онанинг қариндошлари) ўртасидаги ҳукуқ ва мажбуриятлар тикланади.

Назорат учун саволлар

1. Оила ҳукукининг предметини айтиб беринг.
2. «Оила жамиятнинг асосий бўғинидир ҳамда жамият ва давлат муҳофазасида бўлиш ҳукуқига эга» деган жумлани изоҳланг.
3. Фарзандликка олиш тушунчаси ва унинг моҳиятини тушуниринг.
4. Оиласада эр ва хотиннинг teng ҳукуқлилиги нимада ифодаланади?
5. Умумий мулк нима?
6. Ота-онанинг шахсий номулкий ҳукуқ ва мажбуриятлари нималардан иборат?
7. Боланинг оиласадаги ҳукуқий ҳолатини аниқланг.
8. Ота-оналар билан болаларнинг мулкий ҳукуқ ва мажбуриятларини айтиб беринг.

Мавзууни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Отахўжаев Ф.М., Юлдашева Ш.Р. Оила ҳукуки. – Тошкент: ТДЮИ, 2007. – 280 б.
2. Топилдиев Б.Р. Оила ҳукуки. Ўқув-услубий қўлланма. – Тошкент: 2009.
3. Юлдашева Ш.Р., Шорахметова У.Ш., Топилдиев Б.Р. Оила ҳукуқидан ўқув-услубий қўлланма. – Тошкент: ТДЮИ, 2011.

4. Каҳаҳоджаева Д.М., Шарахметова У.Ш., Кочергина Т.В. Семейное право. – Тошкент: ТДЮИ, 2010. – 388 б.
5. Каҳаҳоджаева Д.М. Семейное право. – Тошкент: ТДЮИ, 2009. – 280 б.
6. Юлдашева Ш.Р. Ота-она қарамоғидан маҳрум бўлган болаларнинг хукуқларини ҳимоя қилиш. Рисола. – Тошкент: Ўзбекистон, 2005.
7. Раҳмонқулова Н.Х. Ҳалқаро ҳусусий хукуқда никоҳ муносабатларининг тартибга солиниши. – Тошкент: ТДЮИ, 2011.
8. Каҳаҳоджаева Д.М., Имомов Н.Ф., Мехмонов Қ.М. Оила – жамият ва давлат таянчи. – Тошкент: ТДЮИ, 2012.
9. Каҳаҳоджаева Д.М., Имомов Н.Ф., Юлдашева Ш.Р., Ашуррова Н.А. Оилани мустаҳкамлашда фуқаролик жамияти институтлари, маҳалланинг ўрни ва аҳамияти. – Тошкент: ТДЮИ, 2012.
10. Отакўжаев Ф. Никоҳ ва унинг хукукий тартибга солиниши. – Т.: «Ўзбекистон», 1995. – 164 б.
11. Хидоя. Комментарии мусульманского права. Т.: «Ўзбекистон», 1-том, 1994. – 120 б.
12. Торнау Н. Мусульманское право, СПБ., 1950, – 148 б.

8-мавзу. ЭКОЛОГИЯ ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ РЕЖА:

1. Экология ҳуқуқининг тушунчаси, предмети, манбалари, та-мойиллари ва тизими.
2. Ўзбекистоннинг экологик сиёсати.
3. Алоҳида табиат объектларининг ҳуқуқий мақоми.
4. Экология назорати, унинг турлари ва амалга оширувчи орган-лар.
5. Экологик экспертиза.
6. Атроф-мухитни муҳофаза қилишнинг иқтисодий-ҳуқуқий механизmlари.
7. Экологик жавобгарлик тушунчаси, моҳияти ва турлари.

1. Экология ҳуқуқининг тушунчаси, предмети, манбалари, тамойиллари ва тизими

Экология ҳуқуқи бугунги кунда Ўзбекистон Республикасининг мустақил ҳуқуқ тизимида ўз ўрни ва салоҳиятига, алоҳида йўналиш ва хусусиятларга эга бўлган ҳуқуқ соҳаси ҳисобланади.

Шуни алоҳида таъкидлаш керакки, ҳар бир ҳуқуқ соҳасининг моҳияти тартибга солинаётган ижтимоий муносабатлар доираси ва даражасига боғлиқ бўлади. Шу жумладан, экология ҳуқуқи ҳуқуқ тизимининг соҳаси сифатида тартибга солаётган ижтимоий муносабатларнинг кенглиги, мураккаблиги, хилма-хиллиги ва ўзига хос хусусиятлари билан бошқа ҳуқуқ соҳаларидан ажralиб туради. Шу нұқтаи назардан ҳам бугунги кунда энг тез ривожланиб бораётган фан соҳаларидан бири саналади.

Чунки, экология ҳуқуқи томонидан ҳал қилинадиган муаммо ва вазифаларнинг кўлами кенглиги, мураккаб ва аҳамиятлилиги сабабли фактагина жамият ҳаётининг ижтимоий, сиёсий, иқтисодий, маънавий-маданий жабҳаларида мавжуд бўлган барча восита, чора-тадбирларни сафарбар қилиш орқалигина экологик муносабатларни тартибга солиш мумкин. Буни бугунги кундаги глобал ва минтақавий экологик муаммолар ҳам кўрсатиб бермоқда.

Демак, экология хуқуқи – табиат ва жамият тизимида пайдо бўладиган экологик-хуқуқий муносабатларни тартибга солишга қаратилган кенг қамровли ва кўп тармоқли хуқук соҳаларидан бири бўлиб, табиат билан жамият ўртасида пайдо бўладиган ижтимоий муносабатларни хуқуқий томондан тартибга солишни ўрганивчи фандир¹.

Кўриб турибмизки, экологик хуқуқий муносабатларни тартибга солища табиий қонуниятларнинг устуворлиги, ўз на-вбатида, экология хуқуқининг бошқа хуқук соҳаларидан фарқ килувчи, ажралиб турувчи хусусиятлари мавжудлигини билдиради.

Ушбу хусусиятлар, **биринчидан**, экологик муносабатларни тартибга солища табиат қонуниятларининг устунлигини таъминлаш; **иккинчидан**, жамият хаётида шаклланган экологик умуммажбурий тамойил, қоида-талабларни ижтимоий муносабатларни тартибга солища кўллаш; **учинчидан**, экологик муносабатларни тартибга солиш механизмида конституциявий, маъмурий, меҳнат, жиноий, фуқаролик, хўжалик-хуқуқий чора-тадбирлардан фойдаланиш ва **тўртинчидан**, экологик муаммоларни ҳал қилишда жамият хаётида ижтимоий, сиёсий, иқтисодий ва маънавий-маданий жабхаларнинг чора-тадбирларини кенг сафарбар қилиш билан белгиланади².

Экологик муносабатлар тизимида табиий ресурслар, яъни ер, ер ости бойликлари, сув, ўсимлик ва ҳайвонот дунёсидан фойдаланиш кенг ва муҳим ўринни эгаллайди. Чунки, жуда қадимдан инсон табиатдан фойдаланиб келмоқда ва табиий ресурслардан фойдаланишнинг микдори, муддати ва тартиби ҳар бир давлатда ривожланиб, катта эътибор бўлиб келмоқда. Чунки, табиий ресурслардан фойдаланиш асосида табиатдаги турли экологик муаммолар пайдо бўлиши экологик инқирознинг кескинлашишига олиб келиши мумкин.

¹ Ўзбекистон Республикасининг Экология хуқуқи. Нирматов Аскар. Хуқуқшунослик, экология ва атроф-мужит муҳофазаси бакалаврлари учун дарслик. – Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: ТДЮИ, 2004. – Б.320.

² Ўша жойда.

Хар бир фан, хукуқ соҳаси ўз манбаларига эга бўлиб, ушбу манбалар асосида ривожланади. Худди шу каби, **экология хукуки ҳам ўзининг манбаларига эга.**

Табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро муносабатларни тартибга солишда ёрдам берадиган, қатнашадиган хукуқий хужжатларга экология хукуқининг манбаси сифатида қаралиши мумкин. Шуни алоҳида таъкидлаш жоизки, хар қандай хукуқий хужжат манба бўлиб хизмат қилмайди.

Экология хукуқининг манбаси сифатида қаралаётган хукуқий хужжат қуидаги талабларга жавоб бериши керак:

1. Ваколатли давлат органлари томонидан қабул қилинганлиги;
2. Белгиланган доирада мажбурий аҳамият касб этиши;
3. Экологик қоида-талабларни белгилаши;
4. Расмий шакл, тузилиш, амал қилиш муддатлари ва бошқа атрибутларга эга бўлиши, ҳоказо.

Демак, **экология хукуқининг манбалари** деганда, атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш, табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш ва ахолининг экологик хавфсизлигини таъминлаш билан боғлиқ ижтимоий муносабатларни тартибга солишга хизмат қиладиган қонунчилик хужжатлари тушунилади¹.

Экологик муносабатларни тартибга солувчи қонун хужжатлари ўз ичига конституциявий қоидалар, Ўзбекистон Республикаси қонунлари, Ўзбекистон Республикаси Президенти, Вазирлар Маҳкамасининг фармон ва қарорлари, маҳсус ваколатли давлат бошқарув органлари ҳамда маҳаллий давлат ҳокимияти органларининг меъёрий хужжатлари йиғиндисини қамраб олади.

Демак, экология хукуқининг манбалари экологик муносабатларни табиий қонунлар ва жамият қонунчилик хужжатларини мужассамлаштирган ҳолда тартибга солади. Бу эса, ўз навбатида, экологик қонунчилик хужжатлари ҳажмининг кўпайишига олиб келади.

Энди бевосита экология соҳасини тартибга солишга қаратилган конституциявий нормаларнинг таҳлилига ўтсак. Асосий қону-

¹ Ekologiya huquqi. Darslik Usmonov M.B., Rustamboyev M.H., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B. Usmonov. – Toshkent: TDYI, 2006. – B.361.

нимизда атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш, табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш каби экологик муносабатлар тартибга солинган.

Конституциямизнинг 50, 54, 55 ва 100-моддаларида табиатни муҳофаза қилиш, табиий бойликларимиздан оқилона фойдаланиш билан боғлик экологик хуқуқий қоидалар мустаҳкамланган.

Конституциянинг 50-моддасида: «Фуқаролар атроф табиий мухитга эҳтиёткорона муносабатда бўлишга мажбурдирлар», деб белгиланиб, фуқароларнинг экологик мажбуриятлари кўрсатиб ўтилган.

Конституциянинг 55-моддасига кўра, «Ер, ер ости бойликлари, сув, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси ҳамда бошқа табиий захирапар умуммиллий бойлиkdir, улардан оқилона фойдаланиш зарур ва улар давлат муҳофазасидадир». Ушбу конституциявий қоиданинг аҳамияти шундаки, биринчидан, мустақиллигимизнинг моддий асосини ташкил этувчи табиий бойликларнинг ҳалқимизнинг бойлиги, мулки эканлиги, иккинчидан, табиий ресурслардан фаяқт оқилона фойдаланиш зарурлиги, учинчидан, республикамиз табиати давлат муҳофазасига олинганлиги, яъни экологик-хуқуқий муносабатларнинг давлат томонидан кафолатланиши каби мухим тамоилларни мустаҳкамлайди.

Мустақил Конституциямизнинг яна бир экологик жиҳатдан афзал томони шундан иборатки, маҳаллий ҳокимият органлари ва Коракалпогистон Республикасига ўз ваколат доирасида ва ҳудудида экологик муносабатларни тартибга солиш имкониятини беради. Ушбу ваколат Конституциянинг 100-моддасида белгиланган.

Конституциядаги қоидалар экологик-хуқуқий муносабатлар тизимидағи асосий тамоилларни мустаҳкамлайди.

Ушбу конституциявий тамоиллар асосида атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш, табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш ва аҳолининг экологик хавфсизлигини таъминлашга қаратилган қонун, фармон, қарор, низомлар каби меъёрий-хуқуқий ҳужжатлар қабул қилинади.

Конституция асосида бугунги кунда Ўзбекистоннинг атроф-муҳитни асрашга йўналтирилган 80 га яқин қонунчилик ҳужжатлари қабул қилинган. Уларда табиий ресурслардан фойдаланиш

ва хўжалик фаолиятининг атроф-муҳитга таъсирини назорат қилиш мезонлари белгиланган.

Ўзбекистонда атроф-муҳитни муҳофаза қилиш бўйича қўйидаги қонунлар мавжудлигини кўрсатиб ўтиш мумкин:

- «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Қонун (1992);
- «Муҳофаза этиладиган табиий худудлар тўғрисида»ги Қонун (2004);
- «Сув ва сувдан фойдаланиш тўғрисида»ги Қонун (1993);
- «Ер ости бойликлари тўғрисида»ги Қонун (2002);
- «Атмосфера ҳавосини муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Қонун (1996);
- «Ўсимлик дунёсини муҳофаза қилиш ва ундан фойдаланиш тўғрисида»ги Қонун (янги таҳрири)(2016);
- «Ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш ва ундан фойдаланиш тўғрисида»ги Қонун (янги таҳрири)(2016);
- Ер кодекси (1998);
- «Ўрмон тўғрисида»ги Қонун (1999);
- «Аҳолини ва худудларни табиий ҳамда техноген хусусиятли фавқулодда вазиятлардан муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Қонун (1999)
- «Экологик экспертиза тўғрисида»ги Қонун (2000);
- «Радиациявий ҳавфсизлик тўғрисида»ги Қонун (2000);
- «Чиқиндилар тўғрисида»ги Қонун (2002);
- «Экологик назорат тўғрисида»ги Қонун (2013 йил).

Экологик қонунларни тартибга солиш мазмунига кўра умумий аҳамиятга эга (умумлаштирилган) ва маҳсус аҳамиятга эга (ихтисослаштирилган) қонунларга ажратиш мумкин. Умумлаштирилган экологик қонунлар муайян давлатдаги бир қатор ижтиёмий муносабатларни тартибга солиш билан бирга экологик муносабатларни ҳам тартибга солувчи қонунлардир. Уларга Фуқаролик, Фуқаролик процессуал, Мехнат, Жиноят, Жиноят-процессуал, Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги, Солик, Шахарсозлик каби кодекслар; хусусий корхоналар, давлат санитария назорати, маҳаллий давлат ҳокимияти, Вазирлар Маҳкамаси тўғрисидаги қонунлар киради. Масалан, Жиноят кодекси предмети сифатида экологик қонунбузарлик ҳам тан олинади. Фуқаролик кодексида

шахсга етказилган мулкий ва номулкий экологик зарар қопланиши ҳам кўзда тутилган. Фуқаролик процессуал хуқуки ушбу экологик зарарни қоплаш нуқтаи назаридан юзага келадиган низоларни ҳал қилиш жараёнини кўрсатиб беради.

Ихтисослаштирилган экологик қонунларга Конституциямизнинг 55-моддасида кўрсатилган ва «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Қонуннинг 5-моддасида кенгайтирилган тарзда ифода этилган табиий обьектлар ҳамда аҳолининг экологик хавфсизлигини таъминлашга оид қонунлар киради. Уларга «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги, «Муҳофаза этиладиган табиий худудлар тўғрисида»ги, «Сув ва сувдан фойдаланиш тўғрисида»ги, «Атмосфера хавосини муҳофаза қилиш тўғрисида»ги, «Ўсимлик дунёсини муҳофаза қилиш ва ундан фойдаланиш тўғрисида»ги (янги таҳрири), «Ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш ва ундан фойдаланиш тўғрисида»ги (янги таҳрири), «Ўрмон тўғрисида»ги, «Экологик экспертиза тўғрисида»ги, «Экологик назорат тўғрисида»ги, Ер кодекси ва бошқаларни кўрсатиб ўтиш мумкин.

Ушбу қонунларда табиатни муҳофаза қилиш, табиий обьектлардан оқилона фойдаланиш ва аҳолининг экологик хавфсизлигини таъминлаш билан боғлиқ ижтимоий муносабатларнинг мақсади, вазифаси, обьект ва субъектлари, табиий ресурсларнинг хуқуқий ҳолати, ушбу соҳада юридик ва жисмоний шахсларнинг хуқуқлари, мажбуриятлари, эркинликлари, кафолатлари ва ваколатлари, табиий ресурслардан фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилиш тартиби, муддати ва талаблари, экологик қонунчилик талабларини бузганлик учун юридик жавобгарлик чора-тадбирлари каби экологик-хуқукий қоида талаблари белгилангандир.

Шунинг учун ҳам юқорида таъкидланган Ўзбекистон Республикасининг қонунлари экологик муносабатларни тартибга солиш учун қабул қилинган бўлиб, экология хуқуқининг маҳсус манбаси сифатида эътироф этилади.

Экологик хуқукий механизмни таъминлашда турли хукуқ соҳаларининг қўйидаги меъёрий ҳужжатлари ҳам экология хуқуқининг манбаси сифатида эътироф этилиши мумкин:

- Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси;
- Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси;

- Ўзбекистон Республикасининг Солиқ кодекси;
- Ўзбекистон Республикасининг Мехнат кодекси;
- Ўзбекистон Республикасининг Шаҳарсозлик кодекси ва бошқалар.

Ушбу қонун ҳужжатлари ҳам экологик қоида талабларини белгилаган ҳолда экология ҳуқуқидаги маҳсус қоида-талаблар билан боғлиқ равишда экологик қонунчиликни бузганлик учун интизомий, маъмурый, жиноий, фуқаролик жавобгарликни қўллаш, табиатдан фойдаланганлик учун солиқ ва турли тўловларни тўлаш билан боғлиқ жараёнларни тартибга солади.

Экология ҳуқуқининг манбалари тизимида қонуности меъёрий ҳужжатларнинг тутган ўрни бекиёсdir. Экология соҳасидағи Ўзбекистон Республикасининг қонунлари давлат экологик-хуқуқий механизмини таъминлашда муҳим аҳамиятга эга бўлиб, қонуности меъёрий ҳужжатлар билан ўзаро боғлиқ равишда экологик муносабатларни тартибга солади.

Қонунларда белгиланган экологик меъёр ва қоидаларнинг амалда қўлланишини таъминлаш, маҳаллий ижтимоий-иктисодий, табиий шароитларни инобатга олиш, экологик бошқарувнинг турли хил жиҳатларига ойдинлик киритиш, уларни замон талабига мослаштириш каби вазифаларни бажариш учун ваколатли давлат органдари, мансабдор шахслар ва идоралар томонидан норматив-хуқуқий ҳужжатлар қабул қилиниб борилади. Уларни экологик қонуности норматив-хуқуқий ҳужжатлар деб аташ мумкин.

Демак, қонуности меъёрий ҳужжатларимизнинг асосий мақсади ва вазифаси, конституциявий тамойиллар, қонунларда белгиланган маҳсус қоида-талабларнинг амалда қўлланилишини осонлаштириш, маъмурый худудларнинг табиий ҳолати асосида меъёрий қоида-талабларни белгилаш, уларнинг ҳаётийлигини таъминлаш ва асосий қоида-талабларни барча юридик ва жисмоний шахсларга етказишдан иборат бўлади.

Экология соҳасида маҳсус ваколатли давлат бошқаруви органдари ҳисобланган Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси, Ўзбекистон Республикаси Қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги, Ўзбекистон Республикасининг Соғликни сақлаш вазирлиги, Ўзбекистон Республикасининг Ер ресурс-

лари, геодезия, картография ва давлат кадастри давлат қўмитаси каби органлари ўз ваколатлари доирасида меъёрий хужжатларни қабул қилиб, маълум табиат объекти соҳасидаги экологик қоидаталабларни белгилайди.

Хусусан, Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси ер, ер ости бойликлари, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси, атмосфера ҳавосини муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланиш тартибини белгилайдиган экологик норматив, стандартларни тасдиқлайди, низомлар ва йўриқномаларни ишлаб чиқади ва тасдиқлайди, барча юридик ва жисмоний шахслар томонидан бажарилиши шарт бўлган қарорлар қабул қиласи ва ҳоказо.

Демак, қонуности меъёрий хужжатлар муҳим аҳамиятга эга бўлиб, конституциявий тамойиллар ва қонун хужжатларининг қўлланилишини ва уларнинг ҳаётийлигини таъминлаб, экология хуқуқи манбаларини янада такомиллаштиришга хизмат қиласи.

Экология хуқуқининг тамойиллари – табиат-жамият тизимидағи ўзаро муносабатлар йўналиши, чегараларини белгилаб беришда экологик-хуқуқий механизмининг барқарорлигини кафолатлашда ва қонунчилик қоидаталабларининг экологик муносабатларини тартибга солиш тартибини белгилашда муҳим аҳамиятга эгадир¹.

Илмий адабиётларда табиат ва жамият ўртасидаги ўзаро муносабатлар жуда хилма-хил ва мураккаб бўлганлиги учун ҳам экология хуқуқининг тамойилларини қўйидаги тизимга бўлишади:

1. Давлат ва хуқуқнинг умумий тамойиллари;
2. Атроф табиий мухитни муҳофаза қилишга оид тамойиллар;
3. Табиий ресурслардан оқилона фойдаланишга қаратилган тамойиллар.

Экология хуқуқи хуқуқ тизимининг соҳаси сифатида экологик муносабатларни тартибга солишида давлат ва хуқуқнинг қўйидаги тамойилларидан фойдаланади: қонунийлик, ижтимоий адолат, ошкоралик, ишонтириш ва мажбурлов чораларининг ҳамкорлиги, шахслар хуқуқ ва бурчларининг бирлиги ва бошқалар.

¹ Ekologiya huquqi. Darslik Usmonov M.B., Rustamboyev M.H., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B. Usmonov. – Toshkent: TDYI, 2006. – B.361.

Экология ҳуқуқининг тизими – экологик муносабатларни тартибга солищдаги аҳамияти ва мазмунига кўра асосий институт, тоифа ва назарий-ҳуқуқий масалаларнинг маълум тартибда жойлашишидир.

Биз мураккаб экологик-ҳуқуқий муносабатлар йўналишларини таҳлил қилиш ва ўрганишни енгиллаштириш мақсадида экология ҳуқуки тизимини икки қисм, яъни умумий ва маҳсус қисмга бўлиб ўрганамиз.

Экология ҳуқуқининг умумий қисми:

- табиат ва жамият ўртасидаги ўзаро боғлиқлик;
- экология ҳуқуқининг тушунчаси, предмети ва тизими;
- табиий ресурсларга нисбатан мулк ҳуқуки;
- экология соҳасида давлат бошқаруви;
- экология назорати ва экология экспертизасининг ҳуқуқий ҳолати;

экологик қонунчиликни бузганлик учун жавобгарлик каби мавзуларни ўз ичига олиб, табиатни муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланишнинг илмий-назарий жиҳатлари, ҳуқуқий асослари, экологик-ҳуқуқий механизми ва унинг элементларининг умумий экологик-ҳуқуқий қоидаларини белгилайди.

Маҳсус қисми эса, табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш ва муҳофаза қилиш билан боғлиқ қўйидаги:

ерларни муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланишнинг ҳуқуқий ҳолати;

сув ресурсларини муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланишнинг ҳуқуқий ҳолати;

ер ости бойликларининг ҳуқуқий ҳолати;

ўсимлик дунёсидан фойдаланиш ва муҳофаза қилишнинг ҳуқуқий ҳолати;

хайвонот дунёсини муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланишнинг ҳуқуқий ҳолати;

атмосфера ҳавосини муҳофаза қилишнинг ҳуқуқий ҳолати;

муҳофаза этиладиган табиий худудларнинг ҳуқуқий ҳолати;

атроф табиий мухитни ҳалқаро-ҳуқуқий муҳофаза қилиш каби ҳар бир табиат обьектининг ҳуқуқий ҳолатини қамраб олувчи маҳсус аҳамиятдаги экологик-ҳуқуқий қоидаларни ўз ичига олади.

2. Ўзбекистоннинг экологик сиёсати

Ўзбекистон Республикаси мустақилликка эришганидан кейин ўтган қисқа, лекин ижтимоий-иктисодий юксалиш жиҳатидан энг сермаҳсул йилларда мамлакат экологик муносабатларининг иқтисодий шаклидан иқтисодий-экологик шаклига ўтиб олишга муваффақ бўлди. Ҳозирги кунда экология борасидаги қонунлар ҳамма дифференциал ва интеграл объектлар бўйича қабул қилинди, давлатнинг бошқарув органлари, айниқса, ҳукуқни муҳофаза қилиш тизимларида экологик бўлинмалар фаолият кўрсатмоқда. Буларнинг ҳаммаси фақатгина мустақиллик туфайли қўлга киритилган экологик муносабатлар борасидаги муваффақиятлардир.

Ўзбекистон Республикаси экологик сиёсатининг асосий мақсади – кишиларнинг ҳаётий зарур бўлган экологик хавфсиз муҳитини таъминлаш учун табиатни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан самарали фойдаланиш, яъни табиат билан жамият ўтасидаги иқтисодий – экологик муносабат шаклини уйғунлаштириш масалалари долзарб саналмоқда. Шунинг учун ҳам давлатимиз, экологик масалаларни иқтисодий, сиёсий ва ижтимоий ислоҳотлар билан уйғунлаштирган ҳолда олиб боришни лозим деб топди¹.

Республикамиз экологик сиёсатининг асосий мақсадини бажармоқ учун органик ривожланиш билан бир қаторда муҳофаза қилиш ва ривожланиш концепциясини қўллашни маъқул деб топган. Бу шахс, жамият ва давлатнинг экологик талабларини минтақалар бўйича иқтисодий ва ижтимоий ривожлантириш талабларига мослаштириш кераклигини билдиради.

И.А. Каримовнинг «Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари» асарида Ўзбекистон экологик сиёсатининг мақсад ва концепцияларини амалга оширишнинг асосий чора-тадбирлари қўйидагилардан иборат деб белгилаб берганлар:

– экологик технологияларни ишлаб чиқиш ва жорий этиш, халқ ҳўжалик тармокларидағи табиий жараёнларнинг кескин бу-

¹ Каримов И.А. Хавфсизлик ва барқарор тараққиёт йўлида. Т.6. – Т.: Ўзбекистон, 1998. – Б.109.

зилишига олиб келадиган барча заҳарли кимёвий моддаларни қўллаш устидан қаттиқ назорат ўрнатиш. Атмосфера ҳавоси ва сувларни инсоннинг ҳаётий фаолияти учун зарарли ёки салбий таъсир этадиган моддалар билан ифлослантиришни тўхтатиш;

– қишлоқ хўжалиги экинларини, энг аввало, ғўзани суғоришида сувни тежайдиган технологияларни кенг жорий этиш. Коллектор-зовур сувларини дарёлар ва сув омборларига ташлашни тартибга солиш ва оқава сувларни чиқариб юборишни батамом тўхтатиш зарур;

– саноат корхоналарида атмосфера ҳавосига, сув ҳавзаларига ва тупроқка ифлослантирувчи ҳамда зарарли моддаларни ташланганик учун солинадиган маҳсус соликдан кенг фойдаланган ҳолда масъулиятни ошириш даркор. Уларда замонавий, самарали тозалаш қурилмалари тизимини жорий этиш керак. Бошлангич хом ашёдан тайёр, пировард маҳсулот олгунга қадар комплекс фойдаланишга имкон берадиган янги, замонавий, экологик жиҳатдан самарали ускуналарни ўрнатиш лозим;

– қайта тикланадиган захираларни қайта ишлаб чиқаришнинг табиий равишда кенгайишини таъминлаган ҳамда қайта тикланмайдиган захираларни қатъий мезон асосида истеъмол қилган ҳолда табиий захираларнинг ҳамма турларидан оқилона фойдаланиш даркор;

– жаҳон жамоатчилиги эътиборини минтақанинг экологик муаммоларига қаратиш лозим. Орол муаммоси бугунги кунда чинакам кенг кўламли, бутун сайёрамизга дахлдор муаммо бўлиб қолганлигини, унинг таъсири хозирнинг ўзидаёқ биологик мувознатни бузаётганлигини, бепоён ҳудудларда аҳолининг генофондига ҳалокатли таъсир кўрсатаётганлигини назарда тутиш лозим;

– ҳалқаро тузилмаларнинг захиралари, имкониятлари ва инвестицияларини ана шу муаммоларни ҳал қилишга жалб этиш – биринчи даражали вазифадир¹.

Экологик ҳавфсизликни таъминлаш ва юқорида айтиб ўтилган тадбирларни амалга ошириш учун «Табиатни муҳофаза қилиш

¹ Каримов И.А. Ҳавфсизлик ва баркарор тараккиёт йўлида. Т.6. – Т.: Ўзбекистон, 1998. – Б.109.

нинг Миллий Дастури»да қўйидаги принципларга амал қилиш тавсия этилган:

- давлат экологик ислоҳотларнинг йўлбошловчиси бўлмоғи даркор;
- экологик харажатларни молиялаш ва унинг янги схемаларини жалб қилиш;
- макроиқтисодий ва соҳавий экологик сиёсатни такомиллаштириш;
- қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришини экологиялаштириш;
- атроф табиий муҳит сифатини яхшилаш мақсадини қўйиш ва стандартлаштириш;
- ишлаб чиқаришнинг экологик талабларини чукурлаштириш ва х.к.

Давлатимиз томонидан орол денгизи дунё миқёсида юз берган энг йирик экологик инқирозлардан бири эканлигини эътироф этган ҳолда унинг олдини олиш ва унинг атрофида яшовчи ахолини иқтисодий-ижтимоий жиҳатдан муҳофаза қилиш масалаларига мустақилликнинг дастлабки даврларидан эътибор қаратилмоқда.

Тарихга назар ташласак, 1911–1962 йилларда Орол денгизининг сатҳи энг юқори нуқтада бўлиб, чуқурлиги 53,4 метрни, сувнинг ҳажми 1064 куб километрни, сувнинг юзаси 66 минг квадрат километрни ва минераллашув даражаси бир литр сувда 10–11 граммни ташкил этган эди. Денгиз транспорти, балиқ хўжалиги, иқлим шароити жиҳатидан катта аҳамиятга эга бўлган. Унга Сирдарё ва Амударёдан хар йили деярли 56 куб километр сув келиб қўйиларди.

1994 йилга келиб Орол денгизидаги сувнинг сатҳи – 32,5 метрга, сув ҳажми – 400 куб километрдан камроққа, сув юзасининг майдони эса, 32,5 минг квадрат километрга тушиб қолди, сувнинг минераллашуви икки баравар ортди¹.

Оролнинг сатҳи 20 метр пасайиши натижасида у энди яхлит дengiz эмас, балки иккита қолдик кўлга айланиб қолди. Унинг соҳиллари 60–80 километрга чекинди. Амударё билан Сирдарё-

¹ Ekologiya huquqi. Darslik Usmonov M.B., Rustamboyev M.H., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B.Usmonov. – Toshkent: TDYI, 2006. – B.361.

нинг делталари тез бузилиб бормоқда. Денгизнинг сув қочган туби 4 миллион гектардан ортиқроқ майдонда кўриниб қолди. Натижада яна битта «қўлбола» қумли шўрхок саҳрого эга бўлдик. Шамол Орол дengизининг қуриб қолган тубидан туз ва чанг-тўзонни юзлаб километрга учирив кетмоқда.

Шунинг учун ҳам бозор иқтисодиётiga ўтаётган мамлакатларда иқтисодий тикланишни экологик барқарорлик билан мутаносиб холда олиб бориш давлатнинг экология соҳасидаги бошқарув ваколатининг кенгайтирилиши ва маъмурий-хукукий йўл билан амалга оширилишини тақозо этади. Аммо пайсалга солиш экологик хавфсизликка катта зарап етказиши эҳтимолдан холи эмас.

Экологик хавфсизликни хукукий жиҳатдан бошқариш, маълум бир экологик қонуниятларга таянган хукукий институтлар йиғиндисини, яъни хукукий бошқарув тизимини шакллантиришдан иборат бўлиши лозим.

Бу тизим ёки хукукий бошқарув механизми қўйидагиларни ўзи чига олади: табият ва жамият ўртасидаги муносабатлар шаклини аниқлаш, давлат ва жамиятнинг экологик концепциясини муҳофаза қилиш ҳамда табиий ресурслардан фойдаланиш принциплари кўзда тутилган хукукий нормалар; ресурслардан оқилона фойдаланиш ва атроф табиий муҳит ифлосланишининг олдини олишга қаратилган норматив хужжатлар.

1972 йилда БМТга аъзо бўлган мамлакатларнинг нуфузли Стокгольм конференциясида қабул қилинган Декларациянинг 26 та принципида ҳамда Ўзбекистон Республикасининг 1992 йил 9 деқабрда қабул қилинган «Табиятни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Қонунида тўлиқ ўз аксини топган.

Ўзбекистон Республикасининг Конституциясида экологик шартлар тўртта моддада ўз аксини топган бўлиб, 40 дан зиёд қонунларда улар кенгайтирилган ва инобатга олинган. Бу ҳам, ўз навбатида, Ўзбекистон Республикасида экологик муҳитни муҳофаза қилиш ва келажак авлодга уни асраб-авайлаган холда етказиш каби давлат сиёсатининг бир белгисидир.

Шундай қилиб, экологик хавфсизликни таъминлаш жамиятдаги экологик муносабатларни илмий асосда, умуминсоний хукуқ ва бурчларни инобатга олган холда хукукий бошқаришнинг яго-

на тизими орқали олиб борилишини тақозо қилади. Буларнинг барчаси Ўзбекистонда экологик сиёсатнинг қандай йўналишда олиб борилаётганлигини кўрсатиб бериши табий.

3. Алоҳида табиат объектларининг ҳуқуқий мақоми

Ўзбекистон Республикасида ўсимликлар ва ҳайвонот дунёсига хамда давлат миллий табиат боғлари, давлат табиат ва тарихий ёдгорликларини сақлаб қолишга, айниқса, муҳофаза этиладиган алоҳида табиат объектларини сақлаш ва уларни кенгайтириш масалалари доимий равишда дикқат марказида бўлиб келган.

Ўзбекистон Республикасида алоҳида муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларни ташкил этиш, улардан фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилиш соҳасидаги муносабатлар ер, сув, ўрмон тўғрисидаги қонунлар, ер ости бойликларидан фойдаланиш тўғрисидаги, атмосфера ҳавосини муҳофаза этиш тўғрисидаги хамда атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш тўғрисидаги қонунлардан иборат алоҳида муҳофаза этиладиган табиий ҳудудлар тўғрисидаги Ўзбекистон Республикаси қонунлари ва Ўзбекистон Республикасининг бошқа қонун ҳужжатлари билан тартибга солинади.

Хусусан, 2004 йил 3 декабрда Ўзбекистон Республикасининг «Муҳофаза этиладиган табиий ҳудудлар тўғрисида»ги Қонуни қабул қилинган бўлиб, ушбу Қонуннинг мақсади муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларни ташкил этиш, муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланиш соҳасидаги муносабатларни тартибга солиш этиб белгилаб берилди.

Ушбу қонуннинг 2-моддасида унинг асосий вазифалари типик, ноёб, қимматли табиий обьектлар ва мажмуаларни, ўсимликлар ва ҳайвонларнинг ирсий фондини сақлаб қолишдан, инсон фаолиятининг табиатга салбий таъсир кўрсатиши олдини олишдан, табиий жараёнларни ўрганишдан, атроф табиий мухит мониторингини олиб боришдан, экологик маърифат ва тарбияни такомиллаштиришдан иборатлиги каби муҳим масалалар этиб белгилаб олинди.

Ҳозирги пайтда республикамизда кўриқланадиган ерларнинг умумий майдони 2 миллион гектардан ортиқ, алоҳида кўриқланадиган

диган 11 табиий худудий объект, жумладан 9 қўриқхона, 400 дан ортиқ табиат ёдгорликлари мавжуд¹.

Қорақалпоғистон Республикасида алоҳида муҳофаза этиладиган табиий худудларни ташкил этиш, улардан фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилиш соҳасидаги муносабатлар Қорақалпоғистон Республикаси қонунлари билан ҳам тартибга солиб турилади.

«Муҳофаза этиладиган табиий худудлар тўғрисида»ги Қонуннинг 4-моддасида қандай обьектларни муҳофаза этиладиган табиий худудлар деб ҳисоблашимиз лозимлиги мустаҳкамланган. Хусусан, ернинг ва (ёки) сув кенгликларининг (акваторияларнинг) устувор экологик, илмий, маданий, эстетик, рекреация ва санитария-соғломлаштириш аҳамиятига молик бўлган, хўжалик мақсадидаги доимий ёки вақтинча фойдаланишдан тўлиқ ёки қисман чиқарилган участкалари муҳофаза этиладиган табиий худудлар ҳисобланади.

Табиий обьектлар ва мажмуаларни сақлаб қолиш, такрор кўпайтириш ва тиклаш мақсадида муҳофаза этиладиган табиий худудларда муҳофаза қилиш ва фойдаланиш режими ўрнатилиши мумкин.

Муҳофаза этиладиган табиий худудлар биологик, ландшафт ранг-бараанглигини таъминлаш ва экологик мувозанатни сақлаб туриш учун мўлжалланган яхлит экологик тизимни ташкил этади.

Муҳофаза этиладиган табиий худудлар белгиланган мақсади ва режимига қараб қўйидаги тоифаларга бўлинади:

- давлат қўриқхоналари;
- мажмua (ландшафт) буюртма қўриқхоналари;
- табиат боғлари;
- давлат табиат ёдгорликлари;
- айрим табиий обьектлар ва мажмуаларни сақлаб қолиш, такрор кўпайтириш ва тиклаш учун мўлжалланган худудлар;
- муҳофаза этиладиган ландшафтлар;

¹ Экология ҳукуқи: Олий ўқув юртларининг ҳукукшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслик /Муаллифлар таркиби: Усмонов М.Б., Рустамбоев М.Ҳ., Холмўминов Ж.Т. ва бошк. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси адабиёт жамғармаси» нашриёти, 2001. – Б.328.

— айрим табиий ресурсларни бошқариш учун мўлжалланган худудлар.

Қонун хужжатларида давлат биосфера резерватлари, миллий боғлар, давлатлараро муҳофаза этиладиган табиий худудлар ва бошқа муҳофаза этиладиган табиий худудларни ташкил этиш на-зарда тутилиши мумкин. (Қонуннинг 5-моддаси).

Сувни муҳофаза қилиш минтақалари (тегралари), курорт ва рекреация тегралари, ер усти ва ер ости сувлари ҳосил бўладиган тегралар (дарё увалари, оқизиқли адирлар, тоғ ёнбагирларининг этаклари), нодир ва қимматбаҳо минерал конлари, алоҳида муҳофаза этиладиган табиий худудларнинг қўриқланма (оралик) тегралари, балиқ ҳўжалиги тегралари, ўрмонларнинг тақиқланган минтақалари, тарихий-табиий ва ёдгорий боғлар, ботаника ва ҳайвонот боғлари, дендрарийлар ҳамда Ўзбекистон Республикаси қонунлари ва ҳалқаро шартномалар билан белгилаб қўйиладиган тартиб асосидаги бошқа худудлар ҳам муҳофаза этиладиган табиий худудларга киради.

Амалдаги қонунларимизда фуқароларнинг муҳофаза этиладиган табиий худудларга кириш эркинлиги масалалари ҳам алоҳида белгилаб берилган бўлиб, унга қўра, муҳофаза этиладиган табиий худудлар фуқаролар кириб-чиқиши учун очикдир.

Шунингдек, ўсимликлар ва ҳайвонларнинг ноёб ҳамда йўқолиб кетиш хавфи остида бўлган турларини, бундай ўсимликлар ўсадиган ва бундай ҳайвонлар яшайдиган мухитни муҳофаза қилиш мақсадида муҳофаза этиладиган табиий худудларнинг айрим қисмларига фуқароларнинг кириши мазкур худудлар қайси давлат органи, юридик ва жисмоний шахслар тасарруфида бўлса, шу давлат органи, юридик ва жисмоний шахслар томонидан чекланиши ёки ман этилиши мумкин.

Фуқароларнинг муҳофаза этиладиган табиий худудларга кириб чиқиши шу худудларда бўлишнинг маҳсус ваколатли давлат органлари томонидан тасдиқланадиган қоидаларга мувофиқ амалга оширилади. Фуқароларнинг айрим муҳофаза этиладиган табиий худудларга кириб-чиқиши Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Махкамаси томонидан белгиланган тартибда пуллик асосда амалга оширилиши мумкин.

Давлат ҳокимияти ва бошқаруви маҳаллий идораларнинг қарорлари билан муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларнинг бошқа тоифалари ҳам назарда тутилиши мумкин. Муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларни ташкил этиш, улардан фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилиш соҳасидаги давлат бошқарувини Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси, давлат ҳокимияти ва бошқаруви маҳаллий идоралари амалга оширадилар.

Муҳофаза этиладиган табиий ҳудудлардан фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилиш соҳасидаги давлат назоратини Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси амалга оширади.

Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари, нодавлат нотижорат ташкилотлари ва фуқаролар муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларни ташкил этиш, муҳофаза қилиш ҳамда улардан фойдаланиш тадбирларини амалга оширишда давлат органларига кўмаклашадилар. Давлат органлари ана шу тадбирларни амалга ошираётганда фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари, нодавлат нотижорат ташкилотлари ва фуқароларнинг таклифларини инобатга оладилар (Қонуннинг 10-моддаси).

Умуман олганда, муҳофаза этиладиган табиий ҳудудлар хуқукий ҳолатининг қўйидаги хусусиятлари мавжуд:

1) у Ўзбекистон Республикаси Конституцияси қўйған талабга мослиги, конституциявий устиворликка эга эканлиги ҳамда давлат томонидан муҳофаза этилиши билан;

2) муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларнинг хуқукий ҳолатини ўрганиш ва у тўғрисидаги конун давлат қўриқхоналари, давлат миллий табиат боғлари, давлат буюртма қўриқхоналари ва давлат табиат ёдгорликлари, муҳофаза этиладиган ўзга табиий ҳудудлар ва бошқа масалаларни ҳамда у билан боғлик барча муносабатларни хуқукий жиҳатдан тартибга солиши билан;

3) у янги ижтимоий тузум, бозор муносабатларини мустахкамлаш ва экологик сиёсатни барқарорлаштириш учун янги хуқукий экологик замин бўлиб, муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларни муҳофаза қилиш ҳамда уларни хуқукий тартибга солишни ўз олдига мақсад қилиб қўйиши билан;

4) мазкур соҳани хуқуқий тартибга солиш бозор иқтисодиёт тида қабул қилинган экологик қонунларни қўллаш ва улар билан биргаликда экологик муҳитни яхшилашга, табиат объектларидан оқилона фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилишга, айниқса, муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларни сақлаши билан;

5) ушбу соҳа фуқароларимиздан шу кунги хаёт талаби асосида экологик-хуқуқий маънавият ва маданиятли бўлишни ҳамда ушбу йўналишда доим юксалиш бўлишини тақозо қилиши ва бошқа хусусиятлари билан алоҳида ажралиб туради.

Энди бевосита муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларнинг асосий турларининг ҳар бирiga алоҳида тўхталиб ўтсак:

1. Давлат қўриқхоналари ва уларнинг хуқуқий тартиби.

Ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини муҳофаза қилиш, уларнинг нодир ва тугаб бораётган турларини сақлаб қолиш, сонини кўпайтиришда қўриқхона, заказник ва ҳалқ хиёбонларининг аҳамияти каттадир. «Жайрон» экологик маркази фаолият кўрсатмоқда. Кўриқланадиган ерларнинг умумий майдони 2 миллион гектардан ортиқ. Республикаизда алоҳида қўриқланадиган 11 табиий-ҳудудий обьект, шу жумладан, 9 қўриқхона бўлиб, 3 таси тоғда, 3 таси дарё қайридаги тўқайда ва 3 таси чўл ландшафтларида жойлашган. Булар Чатқол тоғ-ўрмон, Пайғамбаророл, Қизилкум, Бодайтўқай, Нурота, Зарафшон, Ҳисор, Варданзи, Кўҳитангтоғ, Китоб қўриқхоналаридир. Бу қўриқхоналарда биоэкологик тадқиқотлар олиб борилади¹.

2. Мажмуа (ландшафт) буюртма қўриқхоналари.

Алоҳида экологик қимматга эга бўлган табиий обьектлар ва мажмуаларни асл ҳолатида сақлаш учун мўлжалланган муҳофаза этиладиган табиий ҳудудлар мажмуа (ландшафт) буюртма қўриқхоналари ҳисобланади.

Мажмуа (ландшафт) буюртма қўриқхоналари маҳсус ваколатли давлат органининг тақдимномаси бўйича Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг қарори билан давлат табиатни муҳофаза қилиш муассасаси шаклида ташкил этилади.

¹ Умаров Д.М. Заповедники Республики Узбекистан: правовое регулирование. Учебное пособие / Отв. ред. Н.К. Скрипников. – Ташкент: ТГЮИ, 2010. – С.110.

3. Табиат боғлари.

Республикамизда бугунги кунда иккита табиий боғлар мавжуд. Булар Угом-Чатқол табиат боғи ва Зомин табиат боғларидир. Зомин табиат боғи 1977 йилда ташкил этилган бўлиб, майдони 24110 га ни ташкил қиласди. Угом-Чатқол Давлат Миллий Табиат боғи 1990 йили ташкил этилган бўлиб, майдони 574590 га.

Табиат боғлари – маҳсус ваколатли давлат органининг тақдимномасига биноан тегишинча Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ёки маҳаллий давлат ҳокимияти органлари қарорлари билан давлат табиатни муҳофаза қилиш муассасаси шаклида ташкил этиладиган миллий табиат боғлари ва маҳаллий аҳамиятга молик табиат боғларига бўлинади.

4. Давлат табиат ёдгорликлари.

Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси республика худудида 400 дан ортиқ табиат ёдгорлигини хисобга олган. Булардан атиги 80 га яқини жонсиз табиат ёдгорликларидир. Жонсиз табиат ёдгорликлари орасида хилма-хил карст рельефи шакллари, шу жумладан, археологик аҳамиятга эга бўлган форлар ва унгурлар, шунингдек нодир булоқлар, шаршаралар, илмий жиҳатдан катта аҳамиятга эга бўлган қоялар ва геологик очилмаларни муҳофаза қилиш муҳим вазифалардан хисобланади. Айниқса, ер ости ландшафтлари, уларнинг бетакрор, сехрли ва мафтункор манзаралари жиддий муҳофазага муҳтоҷдир¹.

Шунинг учун хам Ўзбекистон Республикасининг 2004 йилда қабул қилинган «Муҳофаза этиладиган табиий худудлар тўғрисида»ги Конунийнинг 6-бўлим 26–28-моддалари айнан ана шу масала, яъни давлат табиат ёдгорликларининг ҳукуқий-экологик аҳамияти ва уларни муҳофаза қилиш масаласига бағишланган.

Мазкур қонун қабул қилиниши муносабати билан муҳофаза этиладиган табиий худудлар халқаро нормалардан келиб чиқиб таснифланади, белгиланган мақсади ва режимига қараб тоифа-

¹ Экология ҳуқуки: Олий ўқув юртларининг ҳукукшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслик / Муаллифлар таркиби: Усмонов М.Б., Рустамбоев М.Х., Холмўминов Ж.Т. ва бошк. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси адабиёт жамғармаси» нашриёти, 2001. – Б.328.

ларга бўлинади, бу, ўз навбатида, мамлакатимизда алоҳида табиат объектларига берилаётган эътибордан дарак беради.

4. Экология назорати, унинг турлари ва амалга оширувчи органлар

Экология назорати давлат экологик сиёсатининг муҳим таркибий қисми сифатида табиат-жамият тизимидағи экологик муносабатларнинг барқарорлигини таъминлашда муҳим аҳамиятга эгадир. Бу масала, айниқса, фуқаролик жамияти институтларини шакллантириш, кучли фуқаролик жамиятини қуриш жараёнида муҳим аҳамият касб этмоқда.

Мамлакатимизда демократик ислоҳотларни янада чукурлаштириш ва фуқаролик жамиятини ривожлантириш концепциясида атроф-муҳитни ҳимоя қилишда нодавлат нотижорат ташкилотларнинг ролини белгилаб берадиган «Экологик назорат тўғрисида»ги Конун лойиҳасини ишлаб чиқиши таклифи киритилди. Ушбу вазифаларни амалга ошириш мақсадида Олий Мажлис Конунчилик палатасидаги Ўзбекистон Экологик ҳаракати депутатлари гуруҳи ташаббуси билан «Экологик назорат тўғрисида»ги Конун лойиҳаси ишлаб чиқилди ҳамда у 2013 йил 27 декабрда қабул қилиниб, матбуотда эълон қилинди.

Конуннинг З-моддасида экологик назорат тушунчасига тарьиф берилган бўлиб, унга кўра **экологик назорат бу** – атроф-муҳитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш соҳасидаги қонун ҳужжатлари талаблари бузилишининг олдини олиш, уни аниқлаш ва унга чек қўйишга, табиатни муҳофаза қилиш фаолияти самарадорлигини оширишга қаратилган давлат ва жамоатчилик чора-тадбирлари тизимиdir.

Ҳаммамизга маълумки, экологик-хукуқий муносабатларни тартибга солиш жараёнида **экологик назорат муҳим вазифаларни** амалга оширади.

Жумладан,

– атроф-муҳитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш соҳасидаги қонун ҳужжатлари талаблари бузилишининг олдини олиш, уни аниқлаш ва унга чек қўйиш;

– атроф-мухит ҳолатини кузатиб бориш, атроф-мухитнинг ифлосланишига, табиий ресурслардан нооқилона фойдаланилишига олиб келиши, фуқароларнинг ҳаёти ва соғлиғига таҳдид солиши мумкин бўлган вазиятларни аниқлаш;

– мўлжалланаётган ёки амалга оширилаётган хўжалик фаолияти ва бошқа фаолиятнинг экологик талабларга мувофиқлиги ни аниқлаш;

– юридик ва жисмоний шахсларнинг атроф-мухитни муҳофаза қилиш ҳамда табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш соҳасидаги ҳукуқлари ва қонуний манфаатларига риоя этилишини, улар томонидан мажбуриятлар бажарилишини таъминлаш;

– атроф-мухитдаги ўзгаришлар, унинг прогноз қилинаётган ҳолати, табиий ресурслардан фойдаланилиши ва қўрилаётган тегишли чора-тадбирлар тўғрисида давлат ташкилотлари ва бошқа ташкилотларни ҳамда фуқароларни хабардор қилиш;

– табиатни муҳофаза қилиш фаолиятининг самарадорлигини ошириш ҳамда давлат экологик дастурлари ва бошқа экологик дастурларнинг амалга оширилишида фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари, нодавлат нотижорат ташкилотлари ва фуқароларнинг иштирокини таъминлаш (Қонуннинг 4-моддаси).

Экология назоратининг **асосий мақсади** атроф табиий муҳит барқарорлигини сақлашдан иборат бўлиб, давлат органлари ва жамоат ташкилотлари фаолиятининг мувофиқлаштирган ҳолда олиб борилишини тақозо этади.

Қонуннинг 9-моддасида экологик назоратнинг асосий турлари белгилаб берилган бўлиб, унга кўра экологик назоратнинг турлари куйидагилардан иборат:

- 1) давлат экологик назорати;
- 2) идоравий экологик назорат;
- 3) ишлаб чиқариш экологик назорати;
- 4) жамоатчилик экологик назорати.

Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат кўмитаси, Соғлиқни сақлаш вазирлиги, Вазирлар Маҳкамаси хузуридаги Ер қаърини геологик ўрганиш, саноатда, кончиликда ва коммунал-маиший секторда ишларнинг бехатар олиб борилиши-

ни назорат қилиш давлат инспекцияси, Ички ишлар вазирлиги, Қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги, Ўзбекистон Республикаси Ер ресурслари, геодезия, картография ва давлат кадастри давлат қўмитаси экологик назоратни амалга оширувчи **махсус ваколатли давлат органлари**.

Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси бошқа махсус ваколатли давлат органларининг давлат экологик назорати соҳасидаги фаолиятини мувофикалаштириб боради.

Махсус ваколатли давлат органлари:

экологик назорат соҳасида ягона давлат сиёсатини амалга оширишда иштирок этади;

давлат экологик назоратини амалга оширади;

давлат экологик дастурлари ва бошқа экологик дастурларни, шу жумладан атроф-муҳитнинг давлат мониторинги дастурини ишлаб чиқишида иштирок этади ҳамда уларнинг амалга оширилишини таъминлайди;

белгиланган тартибда экологик назорат соҳасидаги норматив-хукукий ҳужжатларни ишлаб чиқишида иштирок этади, шунингдек экологик назорат соҳасидаги норматив-хукукий ҳужжатларни ишлаб чиқади ва тасдиқлайди;

экологик назоратнинг бошқа субъектлари ва оммавий ахборот воситалари билан давлат экологик назорати масалалари бўйича ҳамкорлик қиласи;

идоравий, ишлаб чиқариш экологик хизматларини давлат экологик назоратида иштирок этиш учун жалб қиласи;

идоравий, ишлаб чиқариш ва жамоатчилик экологик назоратини амалга оширишда услубий ёрдам кўрсатади ҳамда кўмаклашади.

Махсус ваколатли давлат органлари куйидаги соҳаларда давлат экологик назоратини амалга оширади:

Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси – атроф-муҳитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш соҳасида;

Ўзбекистон Республикаси Соғлиқни сақлаш вазирлиги – атроф-муҳитнинг радиоактив, кимёвий, биологик моддалар билан

ифлосланиши, ичимлик суви таъминоти, атмосфера ҳавосига физик омилларнинг заарли таъсир кўрсатиши юзасидан;

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Ер каърини геологик ўрганиш, саноатда, кончилика ва коммунал-маиший секторда ишларнинг бехатар олиб борилишини назорат килиш давлат инспекцияси – саноат ҳавфсизлигига ва радиациявий ҳавфсизликка риоя этилиши, ер каърини геологик ўрганиш, фойдали қазилмаларни кавлаб олиш, минерал хом ашёни қайта ишлашда ер каъридан фойдаланиш ва уни муҳофаза қилиш, шунингдек кончилик ишларини геологик-маркшайдерлик жиҳатидан таъминлаш юзасидан;

Ўзбекистон Республикаси Ички ишлар вазирлиги – автомототранспорт воситаларининг ишлатилишида атмосфера ҳавосининг ифлосланиши юзасидан;

Ўзбекистон Республикаси Қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги – сунъий сув объектларининг сувидан фойдаланилиши ва искеъмол қилиниши, ўсимлик ва ҳайвонот дунёсини ҳимоя қилиш бўйича давлат карантин қоидаларининг бажарилиши юзасидан;

Ўзбекистон Республикаси Ер ресурслари, геодезия, картография ва давлат кадастри давлат қўмитаси – ерлардан оқилона фойдаланиш ва уларни муҳофаза қилиш юзасидан, ерларнинг ишлаб чиқариш чиқиндилари ҳамда бошқа чиқиндилар, радиоактив, кимёвий, биологик моддалар ва оқова сувлар билан ифлосланиши бундан мустасно.

Қонуннинг 12-моддасида маҳаллий давлат ҳокимияти органларининг экологик назорат соҳасидаги ваколатлари аниқ белгилаб берилган бўлиб, унга кўра, маҳаллий давлат ҳокимияти органлари:

давлат экологик дастурлари ва бошқа экологик дастурларнинг амалга оширилишида иштирок этади;

худудий экологик дастурларни тасдиқлайди ва уларнинг амалга оширилишини таъминлайди;

тегишли худудда давлат экологик назоратини амалга оширади;

экологик назоратнинг бошқа субъектлари ва оммавий ахборот воситалари билан давлат экологик назорати масалалари бўйича ўзаро ҳамкорлик қиласи ва бошқалар.

Демак, экология назорати билан боғлиқ мураккаб фаолиятни олиб боришда экология назорати субъектлари томонидан қуидаги асосий ташкилий-хукуқий усуллар қўлланилади:

1. Кузатиш – атроф табиий мухитда бўладиган ўзгаришларни ўрганиш ва маълумотларни тўплаш;

2. Умумлаштириш – атроф табиий мухит ҳолатига заарли ва хавфли таъсирларни аниқлаш, таҳлил қилиш асосида маълумотларни таснифлаш.

3. Баҳолаш – антропоген фаолият ишларининг заарли, хавфли ва ноқонунийлигини аниқлаш.

4. Рухсатнома бериш – юридик ва жисмоний шахсларга ер, сув, ўсимлик ва ҳайвонот дунёси, ер ости бойликлари ва атмосфера ҳавосидан фойдаланиш учун лицензия бериш;

5. Огоҳлантириш, чеклаш ва тўхтатиш – экологик хавфли ва заарли хўжалик ва бошқа фаолиятни чеклаш, вақтинча тўхтатиб қўйиш ва бекор қилиш;

6. Жавобгарликка тортиш – экологик қоида-талабларни бузган, юридик ва жисмоний шахларга нисбатан маъмурий-хукуқий жавобгарлик чораларини қўллаш.

«Экологик назорат тўғрисида»ги қонуннинг ўзига хос хусусиятларидан бири сифатида нафақат давлат органларининг, балки фуқаролар, фуқаролар ўзини ўзи бошқариш органларининг, нодавлат нотижорат ташкилотларнинг экологик назорат соҳасидаги хукуқлари ва мажбуриятлари аниқ белгилаб берилганлигини таъкидлаш мумкин.

Қонуннинг 17-моддасида фуқароларнинг экологик назорат соҳасидаги хукуқлари ва мажбуриятлари сифатида қуидагилар белгилаб берилган:

атроф-мухитни муҳофаза қилишни, табиий ресурслардан оқилона фойдаланишни таъминлаш масалалари бўйича қарорлар тайёрлаш ва қабул қилишда, шунингдек давлат экологик дастурлари ва бошқа экологик дастурларни ишлаб чиқиш ҳамда амалга оширишда иштирок этиш;

атроф-мухитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш соҳасидаги қонун ҳужжатларига юридик ва жисмоний шахслар томонидан риоя этилишини кузатиб боришини амалга ошириш;

экологик назорат соҳасидаги норматив-хуқуқий ҳужжатларни ишлаб чиқишида иштирок этиш;

атроф-мухитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш соҳасидаги қонун ҳужжатлари бузилишининг ўзи томонидан аниқланган факти тўғрисида маҳсус ваколатли давлат органларини, маҳаллий давлат ҳокимияти органларини, давлат ва хўжалик бошқаруви органларини, хўжалик юритувчи субъектларни, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органларини хабардор қилиш;

атроф-мухитнинг ҳолати, табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш, мазкур соҳадаги қонун ҳужжатлари бузилиши юзасидан аниқланган фактни бартараф этиш бўйича кўрилаётган чоратадбирлар тўғрисида тегишли давлат органларига мурожаат қилиш ва ахборот олиш;

атроф-мухитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш масалалари бўйича жамоатчилик фикрини ўрганиш, жамоатчилик экологик экспертизасини ўтказишда иштирок этиш;

телиши давлат ҳокимияти ва бошқаруви органлари, корхоналар, муассасалар ва ташкилотлар раҳбарларининг атроф-мухитни муҳофаза қилиш, ҳудуднинг санитария ҳолати, ободонлаштирилиши ҳамда кўкаламзорлаштирилиши масалаларига доир ахбороти ҳамда ҳисоботларини эшитишда иштирок этиш.

Фуқаролар куйидагиларни бажариши шарт:

экологик назорат тўғрисидаги қонун ҳужжатлари талабларига риоя этиш;

экологик назоратни амалга оширишда экологик назоратнинг бошқа субъектларига кўмаклашиш.

Фуқаролар қонун ҳужжатларига мувофиқ бошқа хуқуқларга ҳам эга бўлиши ва уларнинг зиммасида бошқа мажбуриятлар ҳам бўлиши мумкин.

Юқоридагилардан келиб чиқиб айтиш мумкинки, экологик назорат масалалари билан шуғулланувчи давлат органлари ва бошқа ташкилотларнинг хуқуқ ва мажбуриятлари, экологик назоратни амалга ошириш шакл ва услублари қонун ҳужжатларида қатъий белгилаб берилган.

5. Экологик экспертиза

Экологик экспертиза – экологик-хуқуқий механизмнинг таркибий қисми сифатида атроф табиий мухитнинг барқарорлигини сақлаш, табиий бойликлардан унумли ва самарали фойдаланиш ва аҳолининг экологик хавфсизлигини таъминлашда мухим аҳамиятга эгадир.

Амалдаги қонунчилик ҳужжатларига асосан **экологик экспертиза** деганда, режалаштирилаётган ёки амалга оширилаётган хўжалик ва бошқа хил фаолиятнинг экологик талабларга мувофиқлигини белгилаш ҳамда экологик экспертиза обьектини рўёбга чиқариш мумкинлигини аниқлаш тушунилади.

Экологик экспертизанинг ҳуқуқий ҳолати конституциявий коидаларда, «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги, «Экологик экспертиза тўғрисида»ги қонунларда, Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси, Соғлиқни сақлаш вазирлигининг экологик экспертизани ўтказиш тартиби тўғрисидаги меъёрий ҳужжатларида белгиланган.

«Экологик экспертиза тўғрисида»ги Қонуннинг З-моддасига асосан **экологик экспертиза қўйидаги мақсадларда ўтказилади:**

- мўлжалланаётган хўжалик ва бошқа хил фаолиятни амалга ошириш тўғрисида қарор кабул қилинишидан олдинги босқичларда бундай фаолиятнинг экологик талабларга мувофиқлигини аниқлаш;

- режалаштирилаётган ёки амалга оширилаётган хўжалик ва бошқа хил фаолият атроф табиий мухит ҳолатига ва фукаролар соғлиғига салбий таъсир кўрсатиши мумкин бўлса, бундай фаолиятнинг экологик хавфлилик даражасини аниқлаш;

- атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш бўйича назарда тутилаётган тадбирларнинг етарлилиги ва асослилигини аниқлаш.

Экологик экспертизанинг энг асосий вазифаси атроф табиий мухит ва аҳолининг ҳаёти ва соғлиғига хавфли ва зарарли ишлаб чиқариш ва хўжалик обьектларининг таъсирларини олдини олиш, бартараф этиш билан боғлиқ превентив чора-тадбирларни амалга оширишдан иборатdir.

Экологик экспертиза муҳим ва мураккаб фаолият турини сифатида қўйидаги умумий ва ўзига хос тамойиллар асосида амалга оширилади:

- қонунийлик;
- экологик экспертизанинг мустақиллиги;
- ошкоралиги;
- илмий-техникавий асослилиги;
- экологик хавфсизлик талабларини ҳисобга олишнинг мажбурийлиги;
- ҳар қандай режалаштирилаётган хўжалик ва бошқа хил фаолиятнинг эҳтимол тутилган экологик хавфлилик презумпцияси;
- хўжалик ва бошқа хил фаолиятнинг атроф табиий муҳитга ва аҳолининг соғлиғига таъсирини баҳолашнинг кенг кўламли ва кенг қамровлилиги
- экологик экспертизани ўтказишда жамоатчиликнинг қатнашиши ва бошқалар.

Ушбу тамойиллар муҳим аҳамиятга эга бўлиб, экологик экспертиза ўтказишнинг самарадорлигини таъминлашга хизмат қиласди.

Экологик экспертиза давлат ва жамоат экологик экспертизаси, шунингдек экологик аудит тарзида амалга оширилиши мумкин.

Экологик экспертиза жараёнида турли шаклдаги қўйидаги усуллардан фойдаланган ҳолда қўзда тутилган мақсадга эришилади:

- маълумотлар тўплаш – экспертизадан ўтаётган муайян объектга тегишли бўлган барча ахборот, маълумотларни йиғиш ва тўплаш;
- умумлаштириш – объект ҳақидаги тўпланган иқтисодий, технологик, экологик, гидрологик, кимёвий ва бошқа маълумотларни ўз йўналишлари бўйича маълум тизимга келтириш;
- таҳлил қилиш – умумлашган маълумотлар банкини ўз йўналиши ва хусусиятлари бўйича алоҳида ўрганиш, таснифлаш;
- баҳолаш – экспертиза ўтказилаётган объект йўналишлари, бўлимлари, ташкил этувчи қисмлари бўйича хавфли ва заарарлиллик даражасини аниқлаш;
- хулоса бериш – экспертиза ўтказилаётган объектнинг экологик жиҳатдан заарарли ёки заарсиз, хавфли ёки хавфсиз, эко-

логик қоида-талабларга мос келади ёки ушбу қоидаларга зид эканлиги ҳақида якуний, адолатли, объектив хulosага келиш.

Экологик экспертизанинг **бир неча турлари** мавжуд. Булар ижтимоий-иктисодий экспертиза, сиёсий-хукукий экспертиза, илмий-техникавий экспертиза, санитария-экологик экспертиза, жамоатчилик экологик экспертизаларидир¹.

Давлат экологик экспертизасини Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат кўмитаси олиб боради ва қўйидаги асосий ваколатларга эга ҳисобланади:

- давлат экологик экспертизасини тайинлайди ва ўтказади;
- экологик экспертизага тегишли бўлган меъёрий-техник, хукукий-услубий хужжатларни ишлаб чиқади ва тасдиклайди;
- экологик экспертиза комиссияси, унинг аъзолари ва эксперталар гурухини тузади;
- давлат экологик экспертизаси хulosалари талабларининг бажарилишини назорат қилади ва ҳ.к.

Давлат экологик экспертизасининг субъектлари, одатда, буюртмачи, пудратчи, истеъмолчи ҳисобланади. Буюртмачи – экспертизани тайинлаш, ташкил этиш хукукига эга бўлган маҳсус ваколатли орғандир. Пудратчи – муайян объектни экспертиза қиласиган ташкилот, булар қаторида илмий тадқиқот институтлари, корхона ёки маҳсус комиссия, эксперталар гурухи бўлиши мумкин. Истеъмолчи – экологик экспертиза обьекти ҳисобланган корхона, ташкилот, муассасаси.

Экологик экспертиза тизимида **жамоатчилик экспертиза-си** алоҳида аҳамият касб этади.

Жамоат экологик экспертизаси нодавлат нотижорат ташкилотлар, фуқаролар томонидан амалга оширилиб, режалашиб-лаётган, амал қилаётган турли обьектлар юзасидан ўтказилиши мумкин.

Жамоат экологик экспертизаси давлат экологик экспертизаси ўтказилганлигидан қатъи назар амалга оширилади.

¹ Ekologiya huquqi. Darslik. Usmonov M.B., Rustamboyev M.N., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B. Usmonov. – Toshkent: TDYI, 2006. – B. 361.

Жамоат экологик экспертизасининг хулосаси тавсиявий аҳамиятга эга бўлади, давлат ҳокимияти ва ҳуқуқни муҳофаза қилувчи органларга тақдим этилиши мумкин.

Шуни таъкидлаш жоизки, ривожланган хорижий давлатларда жамоатчилик экспертизасининг тараққий этганилигини, аҳоли кенг қатламларининг экологик маданияти савияси даражасининг юқорилигини кўришимиз мумкин.

Экологик экспертиза тизимида экологик аудит ҳам муҳим аҳамиятга эга ҳисобланади.

Экологик аудит – экологик аудиторлар томонидан қонун ҳужжатларида белгиланган тартибда ва шартларда ўтказиладиган, атроф табиий муҳит ҳолатига салбий таъсир кўрсатаётган, ишлаб турган корхоналар ва бошқа объектларни мустакил экологик экспертиза қилишдир¹.

Экологик аудит давлат экологик экспертизасидан фарқли равишда хўжалик ва ишлаб чиқариш обьекти мулқдорининг қарорига биноан ўтказилади.

Экологик экспертиза муҳим ва мураккаб жараён бўлиб, атроф табиий муҳитнинг барқарорлигини сақлаш, табиатдан самарали фойдаланиш ва аҳолининг экологик хавфсизлигини таъминлашга қартилган ташкилий-ҳуқукий чора-тадбирлардан иборатdir

6. Экология ва ҳалқаро ҳуқуқ нормаларининг ўзаро боғлиқлиги

Атроф табиий муҳитни ҳалқаро ҳуқуқ нормалари билан муҳофаза қилиш жараёни ҳалқаро ҳуқуқнинг нисбатан янги, аммо ниҳоятда тез ривожланиб бораётган қисмидир.

Шунинг учун ҳам Ўзбекистон Республикасининг Биринчи Президенти И.А. Каримов Бирлашган Миллатлар Ташқилотининг 50-сессиясидаги маъruzасида Орол муаммосини ҳалқаро миёсда ҳал қилишни таклиф этди ва унинг салбий оқибатлари на-

¹ Экология ҳуқуки: Олий ўкув юртларининг ҳуқуқшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслик / Муаллифлар таркиби: Усмонов М.Б., Рустамбоев М.Х., Холмўминов Ж.Т. ва бошқ. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси адабиёт жамғармаси» нашриёти, 2001. – Б. 328.

факат Ўзбекистон, балки бутун дунё ҳамжамияти учун таҳдид солаётган долзарб масала эканлигини кўрсатган эди.

Экология ҳуқуқи манбаларининг бошқа ҳуқуқ соҳасидаги манбалардан фарқи ёки ўзига хос томони – миллий экологик қонунларда халқаро-ҳуқуқий меъёрларнинг кўпроқ акс этганилигидадир.

Атроф табиий муҳитни халқаро муҳофаза қилиш деб, инсонларнинг экологик ҳавфсиз муҳити ва давлатларнинг бир меъёрда ривожланишини таъминловчи халқаро ҳуқуқ принциплари, нормалари ва муносабатлари йиғиндисига айтилади.

Табиатни асрарашга тааллукли дастлабки халқаро шартномалар XIX асрнинг охири – XX асрнинг бошларида вужудга келди. Улар асосан ҳайвонот дунёсининг айрим турларини химоя қилиш ва овлашни тартибга солишга қаратилган эди (масалан, 1897 йилги Денгиз мушукларини муҳофаза қилиш тўғрисидаги битим). Кейинги ўн йилликларда сайёрамиз табиатини муҳофаза қилиш масаласини халқаро ҳуқуқ нормалари билан тартибга солища жиддий сифат ўзгаришлари юз берди, давлатларнинг бу соҳада олиб бораётган ишлари жадаллашди.

Атроф табиий муҳит муаммоларига бунчалик катта эътибор берилиши тасодифий ҳол бўлмай, фан-техника ва жамият ишлаб чиқариш кучларининг жадал ривожланиши инсон ҳўжалик фаолиятининг табиатга таъсирини кескин кучайтирди, табиий жараёнларга унинг аралашуви анча кенгайди. Табиат бойликларидан ҳўжасизларча фойдаланиш сайёрамиз биосферасини жиддий экологик инқироз ёқасига олиб бориб қўйди. Шунинг учун ҳам атроф табиий муҳитни халқаро миқёсда муҳофаза қилиш ва табиий бойликлардан оқилона фойдаланиш ҳозирги куннинг энг долзарб ва-зифаларидан бири бўлиб қолди.

Ҳозирги вактда атроф табиий муҳитни муҳофаза қилиш ва табиий бойликлардан оқилона фойдаланишнинг хилма-хил жиҳатларини тартибга солувчи турли-туман халқаро шартномалар мавжуд. Бу битимларнинг мавзулари қуйидагилардан иборатdir:

1) дengiz ва кўл сувларининг ифлосланишига йўл қўймаслик, дengизларнинг жонли бойликларини сақлаш ва улардан оқилона фойдаланиш;

2) халқаро (кўп давлатларга тегишли) дарёларнинг суви ва бойликларини муҳофаза қилиш;

3) ер атмосфераси ва яқин космик фазони ифлосланиш ва бошқа салбий таъсиrlардан асрash;

4) қуруқликни жонли ва космик ифлосланишдан муҳофаза қилиш ва ундан оқилона фойдаланиш;

5) ноёб табиий обьектлар ва комплексларни, айрим экологик тизимларни муҳофаза қилиш;

6) ер таркибини радиоактив заҳарланишдан ҳимоя қилиш.

Атроф табиий мухитнинг халқаро-хуқуқий муҳофазаси халқаро хуқуқнинг юксак ривожланиш жараёни доирасида шаклланмокда. Шунинг учун ҳам давлатнинг табиатни муҳофаза қилиш соҳасидаги фаолиятини халқаро ҳуқуқ билан тартибга солиш, табиат муҳофазасига оид муҳим қоидаларни ифодаловчи, сайёрамиз муҳитини соғломлаштиришга тўғридан-тўғри ёки бевосита хизмат қилувчи кўпгина универсал халқаро шартномалар таъсирида таркиб топди.

Табиийки, халқаро ҳуқуқнинг асосий принциплари давлатнинг атроф табиий мухит ва унинг бойликларини саклаш ҳамда улардан фойдаланиш соҳасидаги ҳамкорлигига нисбатан ҳам қўлланилади.

Халқаро ҳуқуқнинг асосий принципларидан бири бўлган атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш принципи аста-секин шаклланиб бормоқда. Унга биноан давлатлар атроф-муҳитни муҳофаза қилишлари ҳамда инсониятнинг ҳозирги ва келгуси авлодларининг фаровонлигини кўзлаб, тадбирларни ҳамкорликда амалга оширишлари лозим.

Давлатлар атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш ва табиий бойликлардан оқилона фойдаланиш масалаларида бир-бирлари билан ҳамкорлик қилишга мажбурдирлар. Бундай ҳамкорлик тенг ҳуқуқли ва ўзаро манфаатли асосдаги шартномаларга мувофиқ амалга оширилади.

Ернинг бутун сайёра мухити, биринчи навбатда, инсониятнинг ҳаёт кечиришига бевосита боғлиқ бўлган асосий қоидалари атроф табиий мухитни халқаро-хуқуқий муҳофаза қилишнинг ягона обьекти ҳисобланади. Жаҳон уммони ва унинг табиий бойликлари, атмосфера ҳавоси, Ер атрофи фазоси, ўсимлик ва ҳайвонот

дунёсининг вакиллари, шунингдек чучук сув бойликларининг бир қисми, ернинг генетик фонди ва бошқалар ҳам мана шу объектлар таркибига киради.

Ҳозирги замон ҳалқаро экологик ҳамкорлиги уч йўналишда амалга оширилмоқда:

1) атроф табиий мухитни муҳофаза қилишнинг давлатлараро ва миллатлараро ҳамкорлиги ва улардаги ижобий тажрибаларни кенг тарғиб қилиш;

2) маълум бир географик минтақа (регионда) ёки чекланган теграларда табиатни регионал мухоза қилишнинг илмий асосланган чоратадбирларини ишлаб чиқиш ва уларни амалий татбиқ қилиш;

3) глобал экологик муаммоларнинг ечимини топишда БМТнинг идоралари, давлат ва нодавлат ташкилотлар орқали универсал йўлларни ишлатиш.

Ҳозирги пайтда атроф табиий мухитнинг хилма-хил муаммоли жиҳатлари билан шуғулланувчи қўпчилик ҳалқаро (давлатлараро ва нодавлат) ташкилотлар мавжуд.

Хусусан, Бирлашган Миллатлар Ташкилоти давлатлар ва ҳалқаро ташкилотларнинг табиатни қўриқлаш соҳасидаги фаолиятини мувофиқлаштиришда етакчи ўрин тутади. Атроф-муҳитни муҳофаза қилиш масалалари БМТнинг асосий органлари: Бош Ассамблея, Иқтисодий ва Ижтимоий Кенгаш, шунингдек минтақавий иқтисодий комиссиялар, ЮНКТАД, ЭКОСОС, ИМО, ФАО, ЮНИДО, БМТ тараққиёт дастури (ПРООН)нинг доимий дикқат марказида туради. 1972 йилда Стокгольмда БМТнинг инсонни қуршаб турган мухит муаммолари бўйича конференцияси ўтказилганлиги катта аҳамиятга эга бўлди. Унинг қарорлари ва резолюциясига биноан, БМТ доирасида янги махсус орган – БМТнинг атроф-табиий мухит дастури (ЮНЕП, ВСОП, ВФОДЖ, МИОС, МЕПЎ) ташкил этилди. ЮНЕП, ўзининг юридик мавқеига кўра, БМТнинг ёрдамчи органлари қаторига киради¹.

¹ Экология ҳуқуки: Олий ўкув юртларининг ҳуқуқшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслер/Муаллифлар таркиби: Усмонов М.Б., Рустамбоев М.Х., Холмўминов Ж.Т. ва бошк. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси адабиёт жамғармаси» нашриёти, 2001. – Б.328.

Нодавлат ташкилотлар орасида 1948 йилда ташкил этилган Табиат ва табиий бойликларни муҳофаза қилиш халқаро иттифоқи (МСОП) марказий ўрин эгаллади. Унга давлатлар, миллий ва халқаро ташкилотлар ҳамда уюшмалар аъзо бўлишлари мумкин. Иттифоқ хукуматлар, миллий ва халқаро ташкилотлар ўртасидаги ҳамкорликка кўмаклашиш учун тузилган. Шунингдек, у атроф табиий муҳитни муҳофаза қилиш ва табиий бойликларни саклаш масалалари билан шуғулланувчи айрим шахслар ўртасидаги ҳамкорликка ҳам кўмаклашади. Шу мақсадда МСОП миллий ва халқаро тадбирлар ўтказади.

МСОП табиатни муҳофаза қилиш бўйича халқаро конвенциялар ва битимлар ишлаб чиқишига алоҳида эътибор беради. Хусусан, унинг фаол иштирокида 1976 йилда Тинч океанинг жанубий қисмида табиатни муҳофаза қилиш конвенцияси, 1970 йилда йўқ бўлиб кетиш хавфи остида қолган ҳайвонот ва ўсимлик дунёсининг турлари билан халқаро савдо қилиш тўғрисидаги конвенция қабул қилинди.

Айтиш керакки, табиатни асраш соҳасида республикамиз бир катор халқаро-хуқуқий хужжатларга қўшилган, улар каторидан 1992 йилги «Биологик хилма-хиллик тўғрисида»ги Рио-де-Жанейро Конвенцияси, 1972 йилги «Дунёнинг маданий ва табиий меросини ҳимоя қилиш тўғрисида»ги Конвенция, 1995 йил 6 июндаги «Осиё ва Африка ботқоқликларида яшовчи ва кўчиб юрувчи қушларни ҳимоя қилиш тўғрисида»ги шартнома, 1973 йил 3 мартағи «Йўқолиш арафасидаги ёввойи флора ва фауна турлари билан халқаро савдо-сотик қилиш тўғрисида»ги Конвенция, 1992 йил 28 ноябрдаги Атроф-муҳитга нисбатан ҳарбий ёки бошқа зарар етказувчи воситалар ишлатилишининг олдини олишга доир Конвенция, 1992 йил 9 майдаги «Иклим ўзгариши тўғрисида»ги Доиравий конвенция, 1985 йил 22 мартағи «Озон қатламини саклаш тўғрисида»ги Конвенция, «Озон қатламини бузувчи моддалар тўғрисида»ги Монреал протоколи, ЕХХТнинг 1994 йил 17 декабрдаги «Энергетик хартияси», 1994 йил 15 апрелдаги «Сахролар миқдорининг ортиши ва қурғоқчиликка қарши» Конвенция ва бошқалар ўрин олган.

Ҳамдўстлик мамлакатлари – Украина, Қозоғистон, Беларусь, Қирғизистон, Тоҷикистон, Туркманистон, Грузия Республикала-

ри билан ҳам Ўзбекистон Республикаси икки томонлама экологик масалалар бўйича келишувларга эга. Қирғизистон, Қозоғистон ва Ўзбекистон республикалари ўртасида кўп томонлама атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш борасида келишув мавжуд.

Юкоридагилардан хулоса қилиш мумкинки, атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш бўйича давлат функциясини ривожлантиришда ҳалқаро ташкилотлар ҳамда ушбу ташкилотлар қабул қилган норматив-хуқуқий ҳужжатлар муҳим ўрин тутади. Қабул қилинган норматив ҳужжатлардаги талаблар, қоидалар давлатларни экология соҳасида маълум вазифаларни бажаришга ундайди ва бунга ёрдам беради.

7. Экологик жавобгарлик тушунчаси, моҳияти ва турлари

Табиатни муҳофаза қилиш ва атроф табиий мухитнинг бузилиши ва ифлосланишининг олдини олишда экологик-хуқуқий жавобгарлик муҳим аҳамият касб этади. Чунки, экологияни муҳофаза қилишнинг хуқуқий механизми давлат ҳокимиятининг иrodаси ва ёрдамига таяниши табиий.

Экологик-хуқуқий жавобгарлик хақида гапиришдан олдин, умуман, экологик жавобгарлик деганда нимани тушуниш лозимлиги ҳақида тўхталиб ўтсак, мақсадга мувофиқ бўлар эди. Экология хуқуки бўйича ёзилган дарсликларда экологик жавобгарлик қўйидагича таърифланади: «Ахлоқий қадриятлар, миллий ва ҳалқаро хуқук нормалари томонидан атроф табиий мухитни муҳофаза қилиш мақсадида ўрнатилган қоида ва меъёрларнинг бирон-бир давлат, юридик ёки жисмоний шахслар томонидан бузилиши оқибатида уларга нисбатан қўлланиладиган ноқулай кечинмалар».

Экологик жавобгарлик мазмун ва моҳиятига кўра уч кўришида намоён бўлади:

- 1) экологик-ижтимоий жавобгарлик;
- 2) экологик-иктисодий жавобгарлик;
- 3) экологик-хуқуқий жавобгарлик.

Экологик-ижтимоий жавобгарлик ижтимоий жавобгарликнинг бир тури бўлиб, у ҳозирги замон миллий ёки ҳалқаро

хукуқ нормаларида белгиланмаган, лекин миллат ёки халқларнинг азалий урф-одатлари, анъаналари орқали авлоддан-авлодга ўтиб келаётган коида ва меъёрлардир. Экологик-ижтимоий жавобгарлик кишиларнинг жамоатчилик олдидағи жавобгарлигидир.

Экологик-иқтисодий жавобгарлик эса иқтисодий-хукуқий жавобгарликнинг бир тури бўлиб, у миллий ёки халқаро хукуқ нормаларида белгиланган, лекин уларга нисбатан факатгина жавобгарлик санкциялари сифатида иқтисодий тўлов турини қўллаш борасидаги коида ва меъёрлардир. Иқтисодий тўлов сифатида табиий ресурслардан фойдаланиш ва атроф-муҳитни ифлослантириш учун тўловлар қўлланилади.

Экологик-хукуқий жавобгарликка келадиган бўлсак, ижтимоий жавобгарликнинг бир тури бўлиб ҳисобланишини таъкидлаб ўтиш жоиз. Экологик-хукуқий жавобгарлик миллий ва халқаро хукуқ нормаларида белгиланган экологик талабларни бузганлар учун юридик тусдаги жазо санкциялари ўрнатилган ҳамда экологик муносабат қатнашчилари учун мажбурий кучга эга бўлган коида ва меъёрлар йигиндисидир.

Экологик-хукуқий жавобгарлик миллий ҳукуқда шахсларнинг давлат олдидағи бурчи ва мажбуриятидир. У давлат томонидан ўрнатилган экологик-хукуқий меъёр ва қоидаларни бузганлиги натижасида экологик зарар етказилгандан сўнг вужудга келади. Аниқроғи, атроф табиий муҳитни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан оқилона фойдаланишга доир конун ҳужжатларида ўрнатилган нормаларни бузувчи айбли ҳаракат ёки ҳаракатсизликлар учун қўлланилади.

Экологик зарар икки кўринишда намоён бўлади. Юзага келган оқибатлар характеристига кўра:

- атроф-муҳитнинг ифлосланиши ва булғаниши;
- табиий ресурсларнинг камайиши;
- табиий обьектларнинг йўқ қилиниши, бузилиши ва шикастланиши;
- экологик мувозанатнинг йўқотилиши ва экологик тизимдаги табиий обьектларнинг боғланиш алоқаларининг бузилиши.

Объектларга етказилган зарарига кўра:

- атроф табиий муҳит ва алоҳида табиий унсурларга;

- инсон саломатлигига;
- юридик ва жисмоний шахслар ҳамда давлатга.

Экологик ҳуқуқбузарлик айбли экологик қилмиш (маъмурий, фуқаровий, интизомий) ва экологик жиноят тариқасида таснифланади. Шундай қилиб, экологик-хуқуқий жавобгарлик, бошқа барча ижтимоий муносабатларда бўлгани каби, **тўртта юридик жавобгарлик турини инобатга олади: интизомий, маъмурий, фуқаровий, жиноий**¹.

Экологик ҳуқуқбузарликларнинг обьектига табиатни муҳофаза қилиш ҳамда табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш, экологик тартибот ва аҳолининг экологик хавфсизлигига доир экологик муносабатлар киради.

Экологик ҳуқуқбузарликнинг предмети табиий муҳит ёки унинг алоҳида бир обьекти ҳамда инсон саломатлиги бўлиши мумкин. Бунда инсон саломатлигига етказилган зарар атроф-муҳитнинг ёмонлашуви орқали юзага келади, яъни билвосита таъсир қилиши инобатга олинади².

Экологик ҳуқуқбузарларга юридик жавобгарликни қўллаш учун тўрт жавобгарлик элементи бўлиши керак, яъни:

1. Экологик ҳуқуқбузарлик обьекти – кишиларнинг айбли ноқонуний ҳаракати ёки ҳаракатсизлиги табиий обьект, табиий ресурс, табиий комплекс ёки табиий-антропоген худудларнинг экологик талабларига қаратилганлиги.

2. Экологик ҳуқуқбузарликнинг обьектив томони – кишилар хатти-ҳаракатларининг ноқонунийлиги, экологик зарар етказилганлиги ёки етказиш хавфининг борлиги.

3. Экологик ҳуқуқбузарлик субъекти – ноқонуний хатти-ҳаракатларнинг ким томонидан содир этилганлиги. Улар юридик шахс (корхона, ташкилот, муассаса, фирма, жамият...) ёки жисмоний шахс (фуқаро, фуқаролиги бўлмаган шахс, чет эл фуқароси, рапбарлар бўлиши мумкин.

¹ М.М. Нурматов. Экологик-хуқуқий жавобгарлик. Масъул мухаррир: ю.ф.д., проф. Ш.Х. Файзиев. – Тошкент: ТДЮИ, 2009. – Б.191.

² Ekologiya huquqi. Darslik Usmonov M.B., Rustamboyev M.H., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B. Usmonov. – Toshkent: TDYI, 2006. – B.361.

4. Экологик хуқуқбузарликнинг субъектив томони – ноконунгий хатти-харакат қилган шахснинг айби. Ушбу айбнинг қасддан ёки эҳтиётсизликлар орқали содир этилиши.

Экологик жавобгарликда хуқуқбузарларга нисбатан, одатда, юридик жазолар қўлланилади. Жазо турлари ҳам, албатта, қонунларда акс эттирилган бўлиши шарт. Акс ҳолда у юридик тус олмайди. Хоҳлаган шахс ёки давлат органи қонунда белгиланган хоҳлаган жазо турини қўллашга ҳам хақли эмас. Уларнинг ваколат доираси (чегараси) белгилаб қўйилгандир.

«Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги Қонуннинг 4-модда-сига кўра, қўйидаги хуқуқбузарликларни экологик хуқуқбузарликларга киритиш мумкин:

– табиатни муҳофаза қилишнинг стандартлари, нормалари, қоидалари ва бошқа норматив-техник талабларини бузиш, шу жумладан, корхоналар, иншоотлар, транспорт воситалари ва бошқа обьектларни режалаштириш, қуриш, реконструкциялаш, улардан фойдаланиш ёки уларни тугатиш чоғида, экология нуктаи назаридан хавфли маҳсулотларни чет элларга чиқариш ва чет эллардан олиб келишда ҳудуднинг белгилаб қўйилган экология сигимини, экология нормалари, қоидаларини бузиш;

– табиий бойликлардан ўзбошимчалик билан фойдаланиш, давлат экологик экспертизаси талабларини бажармаслик;

– табиий ресурслардан фойдаланганлик учун, атроф табиий муҳитга заарли моддалар чиқарганлик ва оқизганлик, қаттиқ чиқиндилар жойлаштирганлик, бу муҳитни ифлослантирганлик ва унга заарли таъсир кўрсатишнинг бошқа турлари учун белгиланган хақни тўлашдан бош тортиш;

– табиатни муҳофаза қилиш обьектларини қуриш режаларини, табиатни муҳофаза қилишга доир бошқа тадбирларни бажармаслик;

– атроф табиий муҳитни тиклаш, унга бўладиган заарли таъсир оқибатларини бартараф этиш ва табиий ресурсларни такрор ишлаб чиқариш чораларини кўрмаслик;

– табиатни муҳофаза қилиш устидан давлат назоратини амалга ошираётган идораларнинг кўрсатмаларини бажармаслик;

- алохид мухофаза қилинадиган худудлар ва объектларнинг хукуқий тартиботини бузиш;
- атроф табиий мухитга заарли таъсирни хисобга олиш қоидарини бузиш;
- ишлаб чиқариш ва истеъмол чиқиндиларини, кимёлаштириш воситаларини, шунингдек, радиоактив ва заарли кимёвий моддаларни саклаш, ташиш, улардан фойдаланиш, уларни зарарсизлантириш ва кўмид юбориш вақтида табиатни мухофаза қилиш талабларини бузиш;
- атроф табиий мухитни мухофаза қилиш соҳасидаги давлат назоратини амалга оширувчи мансабдор шахсларнинг объектларга боришига, айрим шахслар ва табиатни мухофаза қилиш жамоат ташкилотларига эса ўз хукуқ ва вазифаларини рўёбга чиқаришларига тўсқинлик қилиш;
- атроф табиий мухитнинг ҳолати ва унинг ресурсларидан фойдаланиш тўғрисида ўз вақтида ва тўғри ахборот беришдан бош тортиш.

Юқорида санаб ўтилган экологик хукуқбузарликлар учун тўртта юридик жавобгарлик тури қўлланилиши мумкин:

1. Интизомий жавобгарлик. Мехнат муносабатлари юзага келган корхона, ташкилот ва муассасаларда шахснинг ўз хизмат доирасида ноқонуний хатти-ҳаракатлари туфайли атроф табиий мухитга зарар етказиш ёки унга хавф туғдириш. Ушбу жазо тури қачонки ходимнинг вазифасига табиий ресурслардан фойдаланиш ёки уни мухофаза қилиш мажбурияти юклатилган бўлсагина иш берувчи томонидан қўлланилади. Акс ҳолда у бошқа турдаги, яъни маъмурий, фуқаровий, жиноий жавобгарликка тортилиши мумкин.

Интизомий жазони меҳнат қонунчилиги (Мехнат кодексининг 181-моддасида кўзда тутилган жазо турлари) бўйича амалга оширилади. Экологик хукуқбузарлик содир этган шахсга нисбатан қўйидаги интизомий жазо қўлланилади:

- ёзма равишда ҳайфсан бериш;
- ўртacha ойлик иш ҳақининг 30%, айрим ҳолларда 50% дан ортиқ бўлмаган микдорида жарима солиш;

— меҳнат шартномасини бекор қилиш, яъни ишдан бўшатиш.

Мехнат конунчилигини бузган шахс атроф-мухитга етказилган зарарни қоплаши керак бўлади. Агарда зарар юридик шахс томонидан етказилган бўлса, зарарни юридик шахс қоплайди ва у ўз ходимини моддий жавобгарликка тортиши мумкин. Моддий жавобгарлик мулкий жавобгарлик эмас, чунки унда ундириладиган зарарнинг микдори белгиланиши ва зарарнинг факат ходимнинг меҳнат муносабатлари натижасида вужудга келиши билан фарқ қиласди.

2. Маъмурий жавобгарлик. Экологик жавобгарлиқда энг кўп қўлланиладиган юридик жавобгарлик тури бу маъмурий жавобгарликдир. У давлат (маъмурий бошқарув органлари) томонидан ўрнатилган экологик тартиб-қоидаларни бузганлик учун қўлланилади. Экология соҳасида маъмурий жавобгарлик деб, атроф табиий мухит ҳолатига тажовуз қилувчи ғайрихуқуқий (хукуқка қарши), айбли (қасддан ёки эҳтиётсизлик оқибатида) содир этилган ҳаракат ёки ҳаракатсизликларга айтилади.

Маъмурий жавобгарлик масалалари Ўзбекистон Республикасининг Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексида белгиланган тартибда амалга оширилади. Маъмурий жазо маъмурият томонидан мансабдор шахсга алоҳида ва фуқароларга алоҳида жазо санкцияларини белгилайди.

Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодекснинг махсус **VIII бобида 32 хил турдаги табиатни муҳофаза қилиш ва табиий ресурслардан фойдаланишга доир ҳукуқбузарликлар учун маъмурий жазо белгиланган**. Экологик ҳукуқий муносабат обьектларига қараб, ушбу маъмурий ҳукуқбузарликларни қўйидагича таснифлаш мумкин:

- ерга оид маъмурий ҳукуқбузарликлар учун жавобгарлик (65–69-моддалар);
- ер ости бойликларига оид (70–71-моддалар);
- сувга оид (72–76-моддалар);
- ўрмонга оид (77–80, 83–84-моддалар);
- Қизил китобга киритилган ноёб ва камёб ўсимлик ҳамда ҳайвот дунёсига оид (81, 93, 94-моддалар);

- муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларга оид (82-модда);
- ҳайвонот дунёсига оид (90, 92-моддалар);
- атмосфера ҳавосига оид (85–88-моддалар);
- атроф-мухитга зарар етказишга оид (89, 89¹, 91, 95-моддалар);
- экологик экспертизага оид (96-модда).

Экологик хуқуқбузарларга нисбатан маъмурий жазо санкциясининг асосан жарима тури (энг кам ойлик иш ҳақининг 1/3 қисмидан беш баробаригача мансабдор шахсларга, бир баробаридан етти баробаригача фуқароларга) қўлланилади. Кодекснинг 90, 94-моддаларидағина маҳсус ҳуқуқдан маҳрум этиш ва ов куролини олиб қўйиш жазосини қўллаш назарда тутилган.

3. Фуқаровий жавобгарлик. Бозор иқтисодиёти ва демократик давлат қурилиши Ўзбекистонда фуқаровий-ҳуқукий жавобгарликнинг ролини аста-секин ошириб бормоқда. Фуқаровий ёки мулкий ва шахсий номулкий характерга эга бўлган жавобгарлик Фуқаролик кодексида қўйидаги экологик хуқуқбузарликка оид ҳолатларни инобатга олади. Авваламбор, Фуқаролик кодексининг 116-моддасига мувофиқ, агарда битимлар экологик қонун талабларига жавоб бермаса, улар ўз-ўзидан ҳақиқий эмас деб топилади. Масалан, мулкдор ёки ердан фойдаланувчи ўз ер участкасини ноэ-кологик максадларда ижарага бериши, ижара шартномасини бекор қилишга ва ерга етказилган заарни «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги қонуннинг 51-моддасига кўра қоплашга мажбурдир.

Мулкий жавобгарликда асосий ўринни шартномаларда кўрсатилмаган фаолиятни олиб бориш натижасида табиатга зарар етказиш эгаллайди. Ушбу заар натура ёки пул билан тўлиқ ҳажмда ФК 985-моддасига мувофиқ қопланиши лозим. Лекин табиатга, яъни давлат ва шахсларнинг мулкига етказилган заарни аник хисоблаш қийин. Бундай ҳолатда таксалар бўйича жавобгарлик юзага келади.

Атроф табиий муҳитга етказилган заар охир-оқибатда инсонларнинг мулки билан бир қаторда шахсий номулкий характерга, яъни саломатлигига ҳам зиён келтириши мумкин. Шунинг учун ҳам Фуқаролик кодекси жисмоний ва юридик шахсларнинг инсонларни тоза атроф-муҳитга эга бўлиш хуқуқини ҳам инобатга олади.

4. Жиноят жавобгарлик. Жиноят кодекси билан тақиқланган, айбели ижтимоий хавфли қилмиш (харакат ёки харакатсизлик) учун жазо күллаш таҳдида жиноят деб айтилади. ЖКК билан қўриқланадиган обьектлар, жумладан, экологик муносабат обьектларига заарар етказадиган ёки шундай заарар етказиш реал хавфини келтириб чиқарадиган қилмиш ижтимоий хавфли деб топилади (ЖКК 14-модда).

ЖККнинг IV бўлим XIV бобининг 12 та моддаси экологик соҳадаги жиноятлар дея эътироф этилади. Уларга:

193-модда. Экология хавфсизлигига оид нормалар ва талабларни бузиш;

194-модда. Атроф табиий мухитнинг ифлосланганлиги тўғрисидаги маълумотларни қасдан яшириш ёки бузиб кўрсатиш;

195-модда. Атроф табиий мухитнинг ифлосланиши оқибатларини бартараф қилиш чораларини кўрмаслик;

196-модда. Атроф табиий мухитни ифлослантириш;

197-модда. Ер, ер ости бойликларидан фойдаланиш шартларини ёки уларни муҳофаза қилиш талабларини бузиш;

198-модда. Экинзор, ўрмон ёки бошқа дов-дараҳтларга шикаст етказиш ёки уларни нобуд қилиш;

199-модда. Ўсимликлар касалликлари ёки зааркунандалари билан кураш талабларини бузиш;

200-модда. Ветеринария, ветеринария-санитария қоидалари ва нормаларини бузиш;

201-модда. Заарли қимёвий моддалар билан муомалада бўлиш қоидаларини бузиш;

202-модда. Хайвонот ёки ўсимлик дунёсидан фойдаланиш тартибини бузиш;

203-модда. Сув ёки сув ҳавзаларидан фойдаланиш шартларини бузиш;

204-модда. Муҳофаза этиладиган табиий ҳудудларнинг режимини бузиш киради.

Қўриниб турибдики, амалдаги қонун хужжатларида экология соҳасидаги жавобгарликнинг турлари ва уларни амалга оширувчи органлар, амалга ошириш шакллари аниқ белгилаб берилган.

Назорат учун саволлар

1. Экология хуқуқи деганда нимани тушунасиз?
2. Экология хуқуқининг предметини аниқлаб беринг.
3. Экология хуқуқининг манбаларини санаб беринг, уларни тавсифланг.
4. Ўзбекистон Республикасида олиб борилаётган экологик сиёсатнинг мазмун-моҳиятини очиб беринг.
5. Мухофаза этиладиган табиий ҳудудлар деганда нимани тушунасиз? Унинг турларини санаб беринг.
6. Экологик назорат нима? Унинг турлари ва амалга оширувчи органлар ҳақида маълумот беринг.
7. Экологик экспертиза нима? Уни амалга ошириш шакллари ни тушунтириб беринг.
8. Атроф-муҳитни муҳофаза қилишнинг қандай механизмлари ни биласиз?
9. Экологик жавобгарлик тушунчаси ва турларини гапириб беринг.

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Экология хуқуқи: Олий ўқув юртларининг хуқуқшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслік /Муаллифлар таркиби: Усмонов М.Б., Рустамбоев М.Х., Холмўминов Ж.Т. ва бошқ. – Тошкент: «Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси адабиёт жамғармаси» нашриёти, 2001. – Б.328.
2. Ekologiya huquqi. Darslik Usmonov M.B., Rustamboyev M.H., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B. Usmonov. – Toshkent: TDYI, 2006. – B.361.
3. Ўзбекистон Республикасининг Экология хуқуқи. Нурматов Асқар. Ҳуқуқшунослик, экология ва атроф-муҳит муҳофазаси бакалаврлари учун дарслік. – Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: ТДЮИ, 2004. – Б.320.
4. М.М. Нурматов. Экологик-хуқуқий жавобгарлик. Масъул мухаррир: ю.ф.д., проф. Ш.Х. Файзиев. – Тошкент: ТДЮИ, 2009. – Б.191.

5. Холмуминов Ж.Т. Экологическое право (на основе экологического законодательства Республики Узбекистан) Альбом схем. Учебное пособие. – Ташкент: «TAFAKKUR», 2010. – 272 с.
6. Холмўминов Ж.Т. Экология ва қонун. – Тошкент: «Адодлат», 2000. – 352 б.
7. Умаров Д.М. Заповедники Республики Узбекистан: правовое регулирование. Учебное пособие / Отв. ред. Н.К. Скрипников. – Ташкент: ТГЮИ, 2010. – 110 с.
8. Жумаев Т.Ж. Экологик экспертиза (Ўқув қўлланма). – Т.: ТДИУ, 2004. – 128 б.
9. Скрипников Н.К., Умаров Д.М. Учебно-методический комплекс по предмету «Экологическое право». Общая часть. – Ташкент: ТГЮИ, 2009. – С.214.
10. М.М. Нурматов. Экология хукуки (умумий қисм). Ўқув-услубий қўлланма. – Тошкент: ТДЮИ нашриёти, 2011. – 116 бет.
11. Усмонов М.Б. Қишлоқ хўжалигида ижара (хукуқий масалалар). – Тошкент: ТДЮИ, 2005. – 184 б.
12. Холмўминов Ж.Т. Табиий ресурслардан фойдаланиш ва муҳофаза қилишнинг экологик-хукуқий муаммолари. – Тошкент: «Фалсафа ва хукуқ институти» нашриёти, 2009. – 240 б.
13. Ўзбекистон Республикасининг Ер кодексига шарҳлар/Ўзбекистонда хизмат кўрсатган юрист, ю.ф.д., проф. М.Х. Рустамбоевнинг умумий таҳрири остида. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: ТДЮИ нашриёти, 2007. – 477 б.
14. «Экология қонунчилигини такомиллаштириш муаммолари» мавзусидаги илмий-амалий конференция материаллари. – Тошкент: ТДЮИ нашриёти, 2004. – Б.305.

9-мавзу. ҚИШЛОҚ ХЎЖАЛИК ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ

РЕЖА:

1. Қишлоқ хўжалик ҳуқуқи тушунчаси ва моҳияти.
2. Қишлоқ хўжалиги корхоналарининг турлари ва уларнинг ҳуқуқий холати.
3. Қишлоқ хўжалигига шартнома муносабатлари.
4. Қишлоқ хўжалигининг давлат бошқаруви.
5. Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги қонунлар ва уларни бузганлик учун юридик жавобгарлик.

1. Қишлоқ хўжалик ҳуқуқи тушунчаси ва моҳияти

Қишлоқ хўжалик ҳуқуқи мустақил ҳуқуқ тармоғи сифатида бир-бири билан узвий боғланган ва қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришини ташкил этишга қаратилган ер, мулкий, меҳнат ва ташкилий-бошқарув соҳаларидағи ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи ҳуқуқ соҳасидир.

Айтиш лозимки, қишлоқ хўжалик ҳуқуқи тартибга соладиган ижтимоий муносабатлар ўзига хослиги, турли-туманлиги, кенг доирада эканлиги билан характерланади. Қишлоқ хўжалик ишлаб чиқариши жараёнида вужудга келадиган ер, мулкий, меҳнат, ташкилий-бошқарув билан боғлиқ бўлган муносабатларни қамраб олади. Демак, қишлоқ хўжалик ҳуқуқи комплекс аграр муносабатларни тартибга солишга қаратилган бўлиб, ўз мазмунига кўра қишлоқ хўжалиги соҳасидаги турли-туман муносабатларни тартибга солади.

Аграр муносабатларнинг турли-туманлиги бу муносабатларнинг ҳар бири мустақил қонунлар билан тартибга солиниши билан изоҳланади. Хусусан, ер муносабатларини Ўзбекистон Республикасининг Ер кодекси, қишлоқ хўжалик ишлаб чиқариши билан шуғулланувчи йирик товар ишлаб чиқариш субъектлари фаолиятини «Қишлоқ хўжалик кооперативлари (ширкат хўжалиги) тўғрисида»ги Конун, фермер хўжалиги фаолиятини «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги Конун, шахсий ёрдамчи хўжаликлар фаолиятини «Деҳқон хўжалиги тўғрисида»ги Конун тартибга солади.

Қишлоқ хўжалик ишлаб чиқариши билан боғлиқ ижтимоий муносабатларнинг жуда кенглиги, турли-туманлиги, ушбу муносабатларнинг ҳар бири (ер, мулкий, меҳнат, бошқарув) мураккаб, ўзига хос, мустақил муносабатлар эканлигини, бу муносабатларни битта қонунга жамлаш қийинлиги билан асослаш мумкин.

Юқоридагилардан келиб чиқсан ҳолда **қишлоқ хўжалик ҳуқуқининг предмети**, биринчидан, мулкий-хуқуқий муносабатлар; иккинчидан, меҳнат-хуқуқий муносабатлар; учинчидан, ер-хуқуқий муносабатлар; тўртинчидан, фермер хўжалик-хуқуқий муносабатлар ташкил этади.

Баъзи олимлар қишлоқ хўжалик хуқуки фақат қишлоқ хўжалиги корхоналаридаги ички хўжалик муносабатларини тартибга солиши керак, деган фикрни айтиб, қишлоқ хўжалиги корхоналарининг ташки иқтисодий муносабатларини тартибга солмайди, деган фикрни илгари сурадилар.

Қишлоқ хўжалик ҳуқуқининг ўзига хос хусусиятлари сифатида қўйидагиларни кўрсатиб ўтиш мумкин:

Биринчидан, қишлоқ хўжалик хуқуки комплекс хуқуқ тармоғи сифатида ўзида ер, сув, ўрмон, меҳнат, маъмурий, фуқаролик ва бошқа хуқуқ соҳаларини ўз ичига олган мураккаб хуқуқ соҳасидир;

Иккинчидан, қишлоқ хўжалик хуқуки қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини етиштириш ва қайта етиштириш билан боғлиқ бўлган ер, мулкий, меҳнат, ташкилий-бошқарув муносабатларини тартибга солиши билан ажралиб туради;

Учинчидан, қишлоқ хўжалик хуқуки хўжалик юритиш ва мулк шаклидан қатъи назар барча турдаги хўжалик тузилмаларининг тенг хуқуқлилигини таъминлайди;

Тўртинчидан, қишлоқ хўжалик хуқуки қишлоқ шароитининг табиий-иклимий шароитларини эътиборга олган ҳолда тартибга солишга қаратилган¹.

¹ Қишлоқ хўжалик хуқуки: Олий ўқув юртларининг ҳукукшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслик // Рахмонкулов Х.Р., Усмонов М.Б., Рўзиназаров Ш.Н. ва бошк. Масъул мухаррирлар Х.Р. Раҳмонкулов, М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Иқтисодиёт ва хуқуқ дунёси» нашриёт уйи, 2000. – Б.368.

Қишлоқ хўжалик ҳуқуки тартибга солишга қаратилган ижтимоий муносабатлар қишлоқ хўжалик ҳуқуқининг объектини ташкил этади. Ушбу ижтимоий муносабатлар доираси жуда кенг бўлиб, турли йўналишлардаги муносабатларни қамраб олади. Бу муносабатлар қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқарувчиларининг хўжалик фаолиятлари билан боғлиқдир.

Қишлоқ хўжалигида меҳнатни ташкил қилиш билан боғлиқ муносабатлардир. Бу турдаги муносабатлар қишлоқ хўжалигида меҳнатни ташкил қилиш шакллари, меҳнатни муҳофаза қилиш, меҳнат интизоми, меҳнат низолари, иш вақти, иш ҳақи кабилар билан боғлиқ бўлади. Меҳнатни ташкил қилиш муносабатларини тартибга солишга бағишлиланган қоидалар Ўзбекистон Республикасининг Меҳнат кодекси, «Қишлоқ кооперативлари (ширкат хўжалиги) тўғрисида»ги, «Меҳнатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги (янги таҳрири), «Қишлоқ хўжалик кооперативи (ширкат хўжалиги)нинг наъмунавий устави», «Фермер хўжалигининг наъмунавий устави» каби норматив-хуқуқий ҳужжатларда ўз ифодасини топган. Демак, қишлоқ хўжалигида меҳнат муносабатлари қишлоқ хўжалик ҳуқуқининг объектини ташкил этадиган асосий ижтимоий муносабатлар ҳисобланади.

Қишлоқ хўжалиги муносабатларини тартибга солувчи ва унинг ривожланиши учун ҳуқуқий замин бўлиб хизмат қилувчи қонунлар тариқасида куйидагилар намоён бўлади:

- Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси;
- Ўзбекистон Республикасининг Солик кодекси;
- Ўзбекистон Республикасининг «Мулкчилик тўғрисида»ги, «Кооперация тўғрисида»ги, «Ижара тўғрисида»ги, «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида»ги, «Сув ва сувдан фойдаланиш тўғрисида»ги, «Банклар ва банк фаолияти тўғрисида»ги, «Ўсимлик дунёсини муҳофаза қилиш ва улардан фойдаланиш тўғрисида»ги (янги таҳрири), «Гаров тўғрисида»ги қонунлар.

Ушбу қонунлар қишлоқ хўжалиги тармоқлари хусусиятларини қамраб олган ҳолда маҳсулот ишлаб чиқариш жараёнини тартибга солиш мақсадида маҳсус қабул қилинган бўлиб, муҳим аҳамиятга эгадир.

Қишлоқ хўжалик ҳуқуқининг субъектлари сифатида қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан боғлиқ бўлган муносабатлар-

да қатнашувчи юридик ва жисмоний шахслар тушунилади. Қишлоқ хўжалик ҳуқуқи субъектларининг ўзига хос жиҳатлари ҳамда умумийлиги уларнинг бевосита қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан шуғулланувчи шахслар эканлиги билан характерланади.

Қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан шуғулланувчи тузилмалар турли-туманлиги билан ажралиб туради. Мамлакатимиз қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан ҳозирги вактда қишлоқ хўжалик кооперативлари (ширкат хўжалиги), давлат хўжаликлари, фермер хўжаликлари, деҳқон хўжаликлари, ижара жамоалари, ёрдамчи хўжаликлар ва бошқалар щуғулланмоқдалар¹.

Бозор иқтисодиёти шароитида ахолининг озиқ-овқат маҳсулотларига бўлган талабларини қондиришда, қишлоқ ахолисининг моддий турмуш тарзини яхшилашда, уларнинг даромадларини юксалтиришда деҳқон ва фермер хўжаликларининг роли алоҳида аҳамиятга эга бўлмоқда.

Шу мақсадда Ўзбекистон Республикасининг «Деҳқон хўжалиги тўғрисида»ги ва «Фермер хўжаликлари тўғрисида»ги қонунлари қабул қилинди.

Қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан шуғулланувчи субъектлар доираси Ўзбекистон Республикасининг «Қишлоқ хўжалик кооперативлари (ширкат хўжалиги) тўғрисида»ги, «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги, «Деҳқон хўжалиги тўғрисида»ги, «Хусусий корхоналар тўғрисида»ги қонунлари билан белгилаб берилган. Ушбу қонунларда белгиланишича, қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан қишлоқ хўжалик кооперативлари (ширкат хўжаликлари), давлат хўжаликлари, фермер хўжаликлари, деҳқон хўжаликлари шуғулланишлари мумкин.

Бу қонунлар билан фермер ва деҳқон хўжаликлари юридик шахс ҳукуқига эга бўлган ёки шундай мақомга эга бўлмасдан ҳам қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан шуғулланувчи субъект бўлиши мумкинлиги ўрнатилди.

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik.
– Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B.264.

Қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши билан шуғулланувчи түзилмалар (субъектлар) шаклини топиш доимо мураккаб бўлиб келган. Бу муаммонинг асосий сабаби қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришининг мураккаблиги билан характерланади.

Юқорида қайд этиб ўтилган масалаларни умумлаштирган ҳолда қишлоқ хўжалик хуқуқига қуйидагича таъриф бериш мумкин. **Қишлоқ хўжалик хуқуқи** – бу қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини ишлаб чиқариш, уларни қайта етиштириш ва реализация қилиш билан боғлиқ бўлган ташкилий-хўжалик, мулкий ва но-мулкий муносабатларни тартибга солувчи хукуқий нормалар йи-финдисидир.

2. Қишлоқ хўжалиги корхоналарининг турлари ва уларнинг хуқуқий ҳолати

Қишлоқ хўжалиги корхоналарининг хукуқий ҳолати бошқа юридик шахсларнинг хукуқий ҳолати сингари Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 39–72-моддаларида юридик шахсларнинг хукуқий мақомига тааллуқли қоидаларга мувофиқ белгиланади. Бундан ташқари, корхоналарнинг хукуқий ҳолати, фаолиятининг асосий йўналишлари, унинг мақоми ва баошқарувига оид нормалар «Тадбиркорлик фаолияти эркинлигининг ка-фолатлари тўғрисида»ги, «Хўжалик ширкатлари тўғрисида»ги, «Ак-циядорлик жамиятлари ва акциядорларнинг хукуқларини ҳимоя қилиш тўғрисида»ги, «Қишлоқ хўжалиги кооперативи (ширкат хўжалиги) тўғрисида»ги, «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги, «Декон хўжалиги тўғрисида»ги қонунлар ва бошқа қонун хужжатлари билан белгиланади.

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 39-моддасига мувофиқ, ўз мулкида, хўжалик юритишида алоҳида мол-мулкка эга бўлган ҳамда ўз мажбуриятлари юзасидан ушбу мол-мулк билан жавоб берадиган, ўз номидан мулкий ва шахсий номулкий хукуқларга эга бўла оладиган ва уларни амалга ошира оладиган, мажбуриятларни бажара оладиган, судда даъвогар ва жавобгар була оладиган ташкилот юридик шахс ҳисобланади. Барча корхоналарнинг, шу жумладан, қишлоқ хўжалиги корхоналарининг хукуқий ҳолати шу талабдан келиб чиқсан ҳолда белгиланади.

Юридик шахслар, Фуқаролик кодексининг 40-моддасига мувофиқ тижоратчи ёки тижоратчи бўлмаган ташкилотларга бўлинади. Фойда олишни ўз фаолиятининг асосий мақсади қилиб олган ташкилот тижоратчи, деб ҳисобланади. Барча қишлоқ хўжалиги корхоналарини Ўзбекистон Республикасининг «Хусусий корхона тўғрисида»ги Конуни 1-моддасига, «Қишлоқ хўжалиги кооперативи (ширкат хўжалиги) тўғрисида»ги Конуни 1-моддасига, «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги Конуни 1-моддасига ва бошқа конун хужжатларига мувофиқ қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини товар ишлаб чиқиш ва уларни сотиш натижасида фойда олишни ўз фаолиятининг асосий мақсади қилгандари учун тижоратчи ташкилотлар қаторига киритиш мумкин.

Конун хужжатларида ва илмий адабиётларда белгиланганидек, корхоналарнинг қуидаги белгилари ва ўзига хос жиҳатларини баён қилиш мумкин:

- мулкдор ягона жисмоний шахс томонидан тузилган ва бошқариладиган тижоратчи ташкилот корхона деб эътироф этилади. Корхона тадбиркорлик субъектларининг ташкилий-хукукий шаклидир;
- корхона ўз мулкида алоҳида мол-мулкка эга бўлади, ўзномидан мулкий ва шахсий номулкий хукуқларга эга бўлиши ҳамда уларни амалга ошириши, мажбуриятларни бажариши, судда даъвогар ва жавобгар бўлиши мумкин;
- корхона ўз мажбуриятлари бўйича ўзига қарашли бутун мол-мулк билан жавоб беради;
- ишлаб чиқариш жараёнида хукуқ ва мажбуриятларга эга бўлади. Корхоналарнинг хукуқ ва мажбуриятлари, энг аввало, конун хужжатларида белгиланади, масалан, маҳсулотни сотиш ёки ўзига зарур бўлган мол-мулкни сотиб олиш хукуқи, тегишли давлат органларига статистика ва бошқа ахборотларни тақдим этиш ёки солик тўлаш мажбурияти;
- корхоналар ишлаб чиқаришни ташкил этиш ва уни амалга оширишда қишлоқ хўжалиги корхоналари бошқа юридик ва жисмоний шахслар билан шартномавий муносабатларга киришадилар. Қишлоқ хўжалиги корхоналари шу жараёнда ўғитлар, уруғлар, чорва моллари ва ҳоказоларни олиш мақсадида ёки етиши-

рилган маҳсулотларни сотиши учун бошқа корхона, муассасаси ва ташкилотлар билан тегишли шартномалар тузадилар ҳамда тегишли ҳуқуқ ва мажбуриятларга эга бўладилар;

– судда даъвогар ва жавобгар сифатида қатнашиши. Корхона мулкий ва номулкий ҳуқуқ ва мажбуриятга эга бўлиб, ўз ҳуқуқ ва манфаатларини қонун асосида судда химоя қила олади. Корхонанинг қонунда ёки шартномада белгиланган ҳуқуқлари бузилган тақдирда у судда уларни химоя қилиш ҳуқуқига эгадир ва аксинча ҳолларда эса, у ўзга корхона ва ташкилотларнинг ҳуқуқларини бузганида корхона судда жавобгар сифатида қатнашиши мумкин. Корхона мулқдори корхонанинг мол-мулки етарли бўлмаган тақдирда хусусий корхонанинг мажбуриятлари бўйича ўзига қарашли мол-мулк билан қонун ҳужжатларига мувофиқ субсидиар жавобгар бўлади¹.

Корхоналарнинг ҳуқуқий холатини ўрганиш ва аниқлашнинг ўзига хос мезонлари мавжуд бўлиб, булар корхонани тузиш тартиби ва унинг давлат руйхатидан ўтказилиши; корхонанинг муассасалари; корхонанинг мол-мулки; корхонанинг бошқарув идоралари; ишлаб чиқаришни ташкил қилиш; меҳнат муносабатларини тартибга солиш; корхонада даромадни тақсимлаш; корхона ва давлат орасидаги муносабатлар; корхонани тугатиш ёки қайта ташкил этиш, корхонанинг жавобгарлиги ва бошқалар.

Фуқаролик кодексининг 42-моддасида юридик шахслар мулкдор ёки у вакил қилган шахс томонидан ёхуд ваколатли органнинг фармойиши асосида ташкил этилиши кўзда тутилган. Корхона мулқдор томонидан тузилади, мулқдор унга тегишли мол-мулк беради ва унинг уставини тасдиқлайди.

Корхона, агар унинг уставида бошқача қоида белгиланган бўлмаса, номуайян муддатга тузилади. Корхонани ташкил этиши учун муассис (муассислар)нинг қароридан ташқари юридик шахслар таъсис ҳужжатларини расмийлаштириши лозим. Қишлоқ ҳўжалиги корхонаси давлат органи ёки жисмоний шахс томонидан

¹ Qishloq xo'jalik hуquqi. Darslik / Mas'ul muharrirlar: M.B. Usmonov, J.T. Xolmo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009. – B.259; Qishloq xo'jalik hуquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B. 264.

ташкил этилаётган бўлса, унда давлат органи ёки жисмоний шахснинг ушбу корхонани тузиш тўғрисида қарори бўлиши лозим. Агар корхона бир неча мулкдор (шахс) томонидан тузилаётган бўлса, унда таъсис шартномаси тузилиши лозим.

Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 43-моддасига кўра, юридик шахснинг, шу жумладан, корхоналарнинг хукуқий ҳолатини белгиловчи асосий хужжатлардан бири унинг устави ҳисобланади. «Хусусий корхона тўғрисида»ги Қонуннинг 10-моддаси, «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги Қонуннинг 8-моддаси, «Акциядорлик жамиятлари ва акциядорларнинг хукукларини ҳимоя қилиш тўғрисида»ги Қонуннинг 15-моддаси корхоналар уставига киритилиши лозим бўлган маълумотлар руйхатини белгилайди ва шунга мувофиқ қўйидаги ҳолатлар корхона уставида акс эттирилиши лозим: корхонанинг номи, унинг жойлашган жойи, фаолият мақсади ва предмети (турлари), унинг бошқарув ва назорат органлари, уларнинг ваколатлари, мол-мulkни шакллантириш ва фойда (даромад)ни тақсимлаш тартиби, кархонани қайта ташкил этиш ва тугатиш шартлари. Корхонанинг турига мувофиқ унинг уставида бошқа ҳолатлар ҳам белгиланиши мумкин. Масалан, ширкат хўжалигининг уставида ширкатга аъзо бўлиш ва аъзоликдан чиқиш тартиби, ширкатнинг пай, бўлинмас ва бошқа жамғармаларининг миқдори ва шакллантириш тартиби, фермер хўжалигининг уставида эса, фермер хўжалиги ерларидан фойдаланиш тартиби кўзда тутилиши лозим.

Корхонани юридик шахс сифатида ташкил этишда асосий талаблардан бири уни давлат руйхатидан ўтказиш ҳисобланади. Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 44-моддасига мувофиқ юридик шахс қонун хужжатларида белгилangan тартибда давлат руйхатидан ўтказилиши лозим. Аксарият ҳолларда юридик шахслар улар жойлашган жойдаги туман (шахар) ҳокимиятининг тегишли бўлимларида Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Мажкамасининг 1991 йил 12 июлдаги 159-сонли қарори билан тасдиқланган «Ўзбекистон Республикаси ҳудудида жойлашган корхоналарни давлат руйхатидан ўтказиш тўғрисида»ги Низомга (ҚТ 1991 й., № 6, 19-модда) асосан руйхатга олинадилар. Бунга истисно акциядорлик жамиятлари, қўшма корхона-

ларнинг тегишли адлия органларида руйхатга олиниши хисобланади.

Фуқаролар, агар улар муомалага лаёқатли бўлсалар, юридик шахсни ташкил этишлари мумкин. Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 22-моддасига мувофиқ, фуқаролар вояга етгач, яъни 18 ёшга тўлгач, тўла ҳажмда муомала лаёқатига эга бўладилар. Фуқаролик кодексининг 28-моддасига мувофиқ, 16 ёшга тўлган вояга етмаган шахс меҳнат шартномаси бўйича ишлаётган бўлса ёки ота-онаси фарзандликка олувчилари ёхуд ҳомийсининг розилигига биноан тадбиркорлик фаолияти билан шуғуланаётган бўлса, у тўла муомалага лаёқатли, деб эълон қилиниши мумкин.

Юридик шахслар факат қонун ёки таъсис ҳужжатларида кўзда тутилган бўлсагина, улар корхонанинг муассислари бўлиши мумкин. Муассис (муассислар) корхонанинг мол-мулки сифатида унга пул маблағлари, бино ва иншоотлар, ускуналар ва бошқа мол-мулкни ажратиб бериши мумкин.

Унитар корхоналарда эса, аксинча, мол-мулк унинг таъсисчи сига тааллуклидир. Унитар корхона битта таъсисчиси бўлган корхона ҳисобланади ва унинг мол-мулки бўлинмасдир ва у қўшган ҳиссалар (улушлар, пайлар) бўйича, шу жумладан, корхона ходимлари ўртасида тақсимланиши мумкин эмас. Унитар корхонанинг мол-мулки унга хўжалик юритиш ёки оператив бошқариш ҳукуки асосида тегишилдири (Фуқаролик кодексининг 70-моддаси).

Корхоналарнинг турларидан бири саналган қишлоқ хўжалиги кооперативи (ширкат хўжалиги)да ижроия ширкат бошқаруви ташкил этилади. Бошқа биргаликдаги мулкка асосланган корхоналарда ижроия органи сифатида бошқарув ёки дирекция ёхуд директор лавозими муассисларнинг қарорига биноан корхонанинг уставида белгиланади.

Тафтиш органи корхонанинг молиявий хўжалик фаолияти устидан назорат қилиш мақсадида ташкил этилади. Тафтиш органи коллегиал орган – тафтиш комиссияси сифатида ёки якка шахс – тафтишчи сифатида ташкил этилиши корхонанинг уставида белгиланади.

Фермер хўжаликларида бошқарув органлари Ўзбекистон Республикасининг «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги Конунига муво-

фик, ўзгача ҳолда ташкил этилади. Ушбу Қонун фермер хўжалигини бошқаришни асосан хўжалик бошлиғи орқали амалга оширилишини белгилайди (4, 10, 17–24-моддалар).

Аммо ушбу Қонуннинг 20-моддасида фермер хўжалигининг молмулки унинг аъзоларига умумий биргаликдаги мулк асосида тегишилигини белгилайди. Демак, «Фермер хўжалиги тўғрисида»ги Қонунда фермер хўжалиги аъзоларини уни бошқаришда қатнашиши қатъий белгиланмаган бўлса ҳам, юкорида қайд этилганга асосан, улар хўжаликни бошқаришда қатнашиши лозимdir.

Амалдаги қонун ҳужжатларида қишлоқ хўжалиги соҳасидаги юридик шахсларнинг мазмуни ва хусусиятидан келиб чиқсан ҳолда қишлоқ хўжалиги корхоналарини қуидаги турларга бўлиш мумкин:

- қишлоқ хўжалиги кооперативи (ширкат хўжалиги);
- фермер хўжаликлари;
- қишлоқ хўжалигидаги акциядорлик жамиятлари;
- давлат қишлоқ хўжалиги корхоналари;
- деҳқон хўжаликлари;
- қишлоқ хўжалиги хусусий корхоналари;
- қишлоқ хўжалигидаги бошқа корхоналари¹.

Қишлоқ хўжалиги маҳсулоти ишлаб чиқарувчilarини қуидагиларга бўлиш мумкин: йирик товар ишлаб чиқарувчilar – қишлоқ хўжалиги ширкатлари ва бошқа йирик корхоналар, ўрта товар ишлаб чиқарувчilar – фермер хўжаликлари ва майда товар ишлаб чиқарувчи – деҳқон хўжаликлари.

Қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини ишлаб чиқаришга ихтиослашган корхоналар акциядорлик жамияти шаклида ҳам ташкил этилиши мумкин. Акциядорлик жамияти деганда, устав фонди жамиятнинг акциядорларга нисбатан ҳукуқлари ва мажбуриятларини тасдиқловчи муайян миқдордаги акцияларга тақсимланган хўжалик юритувчи субъект тушунилади.

Акциядорлик жамиятларининг ҳукуқий ҳолати Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси, «Акциядорлик жамиятла-

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Darslik / Mas'ul muharrirlar: M.B.Ulmonov, J.T.Xolmo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009. – B. 259.; Qishloq xo'jalik huquqi. Ulmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B.264.

ри ва акциядорларнинг ҳукукларини ҳимоя қилиш тўғрисида»ги Конуни ва бошқа қонун хужжатлари билан белгиланади.

Қишлоқ хўжалиги давлат корхонаси тижоратчи ташкилот – унитар корхона хисобланади. Давлат қишлоқ хўжалиги корхонасини ҳукуқий ҳолатининг хусусиятлари, унинг давлат органи томонидан ташкил этилиши ёки тугатилиши, мол-мулки хўжалик юритиш ҳукуки ёки оператив бошқарув ҳукуқига асосланганлиги ва корхонани бошқариш ҳисобланади.

Қишлоқ хўжалигидаги хусусий корхоналарнинг ҳукуқий ҳолати Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси, «Хусусий корхона тўғрисида»ги Конуни билан тартибга солинади.

Хусусий корхонанинг мол-мулки унинг мулкдори, яъни жисмоний шахс томонидан хўжалик юритиш ҳукуки асосида ажратилиди. Қишлоқ хўжалиги хусусий корхонасининг мол-мулкини асосий ва айланма маблағлар, шунингдек, қиймати корхонанинг балансида акс эттирилган бошқа маблағлар ташкил этади. Хусусий корхона эгаси ўз мол-мулкига нисбатан қонун хужжатларига зид булмайдиган ҳар қандай ҳаракатларни амалга оширади.

Хусусий корхона унга мулкдор томонидан биритириб қўйилган кўчмас мол-мулкнинг мулкдори розилигисиз сотишга, ижара-га беришга, гаровга қўйишга ёки бу мол-мулкни ўзгача тассаруф этишга ҳакли эмас.

Корхоналарнинг яна бир тури сифатида масъулияти чекланган жамиятларни кўрсатиб ўтиш мумкин. Масъулияти чекланган жамиятнинг аъзолари жамият қарзлари бўйича факат уларнинг устав фондидаги улушларига мутаносиб равишда жавобгар бўладилар. Кўшимча масъулиятли жамият қатнашчилари эса, унинг мажбуриятлари бўйича ўз мол-мулки билан қўшган хиссалари қийматига нисбатан ҳамма учун бир хил бўлган жамиятнинг таъсис ҳужжатларида белгиланадиган каррали миқдорда жавобгар бўладилар.

Қишлоқ хўжалигига бошқа турдаги хўжалик жамиятлари ва ширкатлари тузилиши мумкин. Иштирокчилар ўртасида тузилган шартномага мувофиқ ширкат номидан тадбиркорлик фаолияти билан шуғулланадиган ҳамда унинг мажбуриятлари бўйича ўзларига қарашли бутун мол-мулк билан жавоб берадиган ширкат тўлиқ ширкат ҳисобланади.

Ширкат номидан тадбиркорлик фаолиятини амалга оширадиган ҳамда ширкатнинг мажбуриятлари бўйича ўзларининг бутун мол-мулклари билан жавоб берадиган иштирокчилар (тўлиқ шериклар) билан бир каторда ширкат фаолияти билан боғлик зарар учун ўзлари қўшган хиссалар доирасида жавобгар бўладиган ҳамда ширкат томонидан тадбиркорлик фаолиятини амалга оширишда қатнашмайдиган бир ёки бир неча иштирокчи (хисса қўшувчи, коммандитчи) мавжуд бўлса, бундай ширкат коммандит ширкат хисобланади.

Юкоридагилардан қўриниб турибдики, қишлоқ хўжалиги соҳасидаги корхоналар ўзининг ташкилий шакли ва мазмунига, ҳукуқий мақоми, ташкилий шакллари ва иштирокчиларининг ҳукуқ ва мажбуриятларига қўра бир-биридан фарқланади.

3. Қишлоқ хўжалигига шартнома муносабатлари

Сўнгги йилларда мамлакатимизда қабул қилинган қонун хужжатларининг катта қисми иқтисодий-ижтимоий ва хўжалик муносабатларида шартномавий муносабатларни ривожлантиришга қаратилган бўлиб, ушбу соҳага доимий равишда алоҳида эътибор бериб келинган.

Ушбу қонунлар хусусий мулкчилик ва ер тўғрисидаги, фукаролик-ҳукуқий масалалар, Ер кодекси, тадбиркорлик, корхоналар, кооперативлар, юридик шахслар ва бошқа мухим масалаларга қаратилди.

Ушбу қонун хужжатлари, ўз навбатида, фукароларга, корхоналарга, ташкилотларга жамиятнинг барча жабҳаларида тенг ҳукукли равишда шартномавий муносабатларга киришишга, мулкий, ишлаб чиқариш, хўжалик-тадбиркорлик муносабатларида ташаббускорлик кўрсатиш ва эркин катнашиш учун кенг имкониятлар яратиб бермоқда.

Бозор иқтисодиёти шароитидаги шартномавий муносабатларнинг моҳияти ва мазмуни ҳам айнан шу шаклда ривожланишни талаб киласди.

Қишлоқ хўжалиги қатнашчиларининг қонун хужжатларида назарда тутилмаган шартномани ҳам тузишлари эркинлиги, ушбу соҳанинг кенглиги билан ифодаланади.

Шартноманинг шартлари тарафларнинг хошиши билан белгиланади, тегишли шартнинг мазмунин конун хужжатларида кўрсатиб қўйилган ҳоллар бундан мустасно.

Конунда ўрнатилган тартиб шуни кўрсатадики, тарафлар шартнома тузишда эркиндиirlар, уларни ҳеч ким мажбур қилолмайди, тузилган шартномада факат уларнинг ҳақиқий хошиш – эрклари ўз ифодасини топади. Демак, тарафларнинг хатти-харакатлари шартномада назарда тутилган қоидалар билан тартибга солиниши, ушбу қоидаларга риоя қилинмаган тақдирда айбордor томонга жавобгарлик юклатиши мумкин. Лекин, бундай хуносага асосан шартномани норматив характерга эга бўлган юридик хужжат деб булмайди, унда назарда тутилган тартиб-қоидалар, шартлар унинг тарафлари томонидан белгиланган ва факат уларга тегишли бўлиб, ушбу шартнома бўйича улар томонидан ўз зимишларига олган мажбуриятларини бажарилишини таъминлашга қаратилади.

Шартнома тушунчаси Фуқаролик кодексининг 353-моддасида белгилаб берилган. Унга кўра шартнома – бу икки ёки бир неча шахснинг фуқаролик ҳукуклари ва бурчларини вужудга келтириш, ўзгартириш ёки бекор қилиш ҳакидаги келишувидир. Демак, шартнома тарафларнинг келишувидан иборат бўлиб, ушбу келишувга якун ясовчи ва тегишли шаклда расмийлаштирувчи хужжатdir.

Шартнома ҳам битимнинг турларидан иборат. Лекин, улар бирбиридан фарқ қиласди. Битим бир тарафлама бўлиши мумкин. Бундай битимда бир тарафнинг хошиши бўлиши зарур. Шартномани тузишда икки ёки ундан ортиқ шахс қатнашади. Шунинг учун ҳам шартномаларга иккї ёки кўп тарафли битимлар тўғрисидаги қоидалар кўлланилади: Лекин, шуни уқтириб ўтиш керакки, агар битимнинг турлари, яъни унинг бир ёки кўп тарафлама бўлиши битта ёки кўпчилик шахснинг ўз хошишини ифода этиши билан белгиланса, шартнома тушунчаси унда қатнашуви шахсларнинг сони билан ҳам белгиланади.

Бугунги кунда иктисодиётнинг ривожланиши натижасида шартнома ҳақиқатан ҳам унда қатнашувчи тарафларнинг хошиш иродасини ўзида мажбурий эмас, эркин равишда ифода этувчи асо-

сий хукукий хужжат мақоми даражасига эришиди. Шартноманинг келишув сифатида том маънога эга бўлиши унда иштирок этувчи тарафларнинг хуқук ва манфаатларини хи^{моя} қилишда ишончли кафолатлар хосил қиласди.

Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги шартномалар мазмуни ва тузи-лишининг моҳиятига кўра иктиносидий муносабатларни харакатга келтирувчи юридик шакл сифатида тегишли гурухларга бўлинади ва маълум тизимни ташкил қиласди, чукончи:

а) мол-мулкка нисбатан эгалик қилиш хуқукини ўтказиш бўйича вужудга келган муносабатлар билан боғлиқ шартномалар.

б) мол-мулкка нисбатан фойдаланиш хуқукини топшириш бўйича вужудга келган муносабатлар билан боғлиқ шартномалар;

в) муайян ишни бажариш бўйича вужудга келадиган муносабатлар билан боғлиқ шартномалар;

г) хизмат кўрсатиш бўйича вужудга келадиган муносабатлар билан боғлиқ шартномалар¹.

Ушбу шартнома турлари, асосан, қишлоқ хўжалиги соҳасидаги шартномалар саналиб, шартномаларнинг турлари юқоридагилар билан чекланмайди. Масалан, суғурта шартномаси, биргаликдаги фаолият шартномаси, асар ихтироси ва башка ижодий меҳнат натижалари билан боғлиқ, яъни интеллектуал мулк юзасидан тузилган шартномалар, нашриёт шартномаси ва бошқалар мавжуд.

Шартномалар орасида контрактация шартномаси қишлоқ хўжалиги соҳасидаги энг кенг тарқалган шартнома турларидан бири саналади.

Контрактация шартномаси республикамизнинг қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етиштирувчи хўжаликлари билан бу маҳсулотларни харид қилувчилар, истеъмолчилар ўртасида тузилади. Шунга кўра контрактация шартномаси таърифи Ўзбекистон Республикаси Фуқаролик кодексининг 46-моддасида ифода этилади. Контрактация шартномасига мувоффик қишлоқ хўжалиги маҳ-

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Darslik / Mas'ul huqarrirlar: M.B. Usmonov, J.T. Xol'mo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009. – B. 259.; Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B.264.

сулотини қайта ишлаш ёки сотиш учун бундай маҳсулотни харид қиласиган шахсга тайёрловчига шартлашилган муддатда топшириш (топшириб туриш) мажбуриятини олади, тайёрловчи эса бу маҳсулотни қабул қилиш (қабул қилиб туриш) унинг ҳақини шартлашилган муддатда муайян баҳода тўлаш (тўлаб туриш) мажбуриятини олади.

Мана шу таърифдан маълумки, контрактация шартномаси субъектлари сифатида – бир тарафдан маҳсулот етиштирувчи хўжалик, жамоа хўжалиги, фермер, дехқон хўжаликлари ва бошқа хўжаликлар иштирок этса, иккинчи томонда маҳсулот тайёрловчи ташкилотлар қатнашадилар.

Кишлоқ хўжалиги маҳсулотларини етказиб бериш бўйича контрактация шартномасини тузишдан мақсад фуқароларнинг шу маҳсулотларга бўлган, саноат корхоналарининг хом ашёга бўлган эҳтиёжларини таъминлашдан иборатdir.

Контрактация шартномаси айрим шартномаларга, масалан, маҳсулот етказиб бериш, олди-сотди шартномаларига ўхшаб кетсада, ўзига хос хусусиятлари билан улардан фарқланади. Контрактация шартномаси ҳам маҳсулот етказиб бериш шартномаси сингари тузилади, аммо ундан ўзига хос хусусиятлари орқали фарқ қиласи.

Контрактация шартномасининг ўзига хос хусусиятларидан яна бири шундан иборатки, бу шартнома бўйича бир тарафда тегишли тайёрлов ташкилотлари иштирок этса, иккинчи тарафда эса фақат қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етиштирувчи хўжаликлар иштирок этадилар.

Контрактация шартномасининг иштирокчилари мулкчилик шаклларидан ва идоравий буйсунишидан катъи назар, қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини харид қилишни амалга оширувчи ташкилотлар, корхоналар (тайёрлов, савдо, қайта ишловчи ва бошқалар) билан қишлоқ хўжалиги корхоналари ва қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етиштирувчи дехқон, фермер хўжаликлари хисобланадилар.

Хўжалик субъектлари ўртасида тузиладиган контрактация шартномасига оид муносабатлар тегишли қонунлар ва қонунларга мувофиқ чиқарилган бошқа хуқуқий хужжатлар билан тар-

тибга солинади. Булар жумласига Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси, «Деҳқон хўжалиги тўғрисида»ги, «Кооперация (ширкат) тўғрисида»ги, «Тадбиркорлик фаолияти эркинлигига нигаҳ олалари тўғрисида»ги (янги таҳрири), «Қишлоқ хўжалиги корхоналарини санация қилиш тўғрисида»ги конунлар ва «Хўжалик юритувчи субъектларнинг иқтисодий ноҷорлиги ва шартнома мажбуриятларининг бажарилиши учун мансабдор шахсларнинг жавобгарлигини кучайтириш тўғрисида»ги Президент Фармони ва Вазирлар Маҳкамасининг 2003 йил 4 сентябрдаги 383-сонли қарори билан тасдиқланган «Қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етиштирувчилар билан тайёрлов, хизмат кўрсатиш ташкилотлари ўртасида шартномалар тузиш, уларни рўйхатдан ўтказиш, бажариш, шунингдек уларнинг бажарилиши мониторингини олиб бориш тартиби тўғрисида»ги Низомни киритиш мумкин.

Шартномалар бевосита хўжаликларда тузилади. Тайёрловчи хўжаликка ваколатли вакилини юборади. Шу юборилган вакил билан шартнома шартлари хусусида келишиб олинади. Шартномалар тарафларнинг келишувига кўра бир йилдан беш йилгача муддатга тузилади.

Тайёрловчи хўжаликларга вакилни юбормасдан шартнома лойиҳаларини тузиб, уларга жўнатиши мумкин. Агар хўжаликлар турли вилоятларда жойлашган бўлса, шартнома лойиҳаси уларга почта орқали жўнатилади. Шартнома лойиҳаси олинган кундан бошлаб хўжалик ўттиз кун давомида уни кўриб чиқиши ва имзолаб, тайёрловчига қайтариши шарт. Агар шартнома шартлари тўғрисида хўжаликнинг эътирози бўлса, шартнома лойиҳаси олинган кундан ёки тайёрловчининг вакили келган кундан бошлаб ўттиз кун муддатда бу ҳакда келишмовчиликлар баёнини тузиб, уни шартнома лойиҳаси билан бирга тайёрловчи ташкилотга жўнатади. Бу эса, ўз навбатида, янги таклиф ҳисобланади¹.

Шартномада хўжаликни идиш ва ўраш материаллари билан таъминлаш тайёрловчи зиммасига юклатилган булса-да, тегишли

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Darslik / Mas'ul muharrirlar: M.B. Usmonov, J.T. Xolmo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009. – B.259.; Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B.264.

идиш билан таъминламаганлик учун жавобгарлик белгиланади. Жумладан, тайёрловчи хўжаликни тегишли идиш ва ўраш-чирмаш билан боғлиқ материаллар билан таъминламаган бўлса, шу вақтда амалда бўлган қийматнинг икки баравари миқдорида жарима тулайди.

Курилиш пудрати шартномаси энг муҳим фуқаролик-хуқуқий шартномалардан бири бўлиб, у қишлоқ хўжалиги соҳасида ҳам кенг қўлланилади.

Ўзбекистон Республикасининг Фуқаролик кодекси курилиш пудрати шартнома муносабатларини хуқуқий тартибга солувчи асосий норматив-хуқуқий хужжат ҳисобланади.

Курилиш пудрати шартномаси корхонани, бинони, иншоотни ёки бошқа обьектни куриш ёки қайта куриш ҳакида, шунингдек монтаж, созлаш, ишга тушириш ва қурилаётган обьект билан бевосита боғлиқ бўлган бошқа ишларни бажариш ҳакида тузилади. Курилиш пудрати шартномаси тўғрисидаги қоидалар, агар шартномада бошқача тартиб назарда тутилган бўлмаса, бино ва иншоотларни капитал таъмирлаш ишларига нисбатан ҳам татбиқ этилади.

Пудратчи (буортмачининг розилиги ёки унингсиз, агар бу контрактда акс этган бўлса) бош пудратчи ролини бажаради ва ишларнинг бир қисмини ёки турини бажариш учун бошқа ташкилотларни (субпудратчиларни) улар билан субпудрат контрактлари тузган ҳолда жалб этиши мумкин. Ушбу контракт контрактларнинг тўғридан-тўғри турларига киради.

Курилиш пудрати шартномасида лойиҳа-смета ҳужжатларининг таркиби ва мазмуни аниқланган, шунингдек қайси тараф ва қанча муддатда тегишли ҳужжатларни тақдим қилиши лозимлиги назарда тутилган бўлиши керак.

Пудратчи курилиш давомида лойиҳа-смета ҳужжатларида ҳисобга олинмаган ишларни ва шу муносабат билан қўшимча ишларни бажариш ва курилишнинг смета қийматини ошириш зарурлигини аниқласа, бу тўғрида буортмачига хабар бериши шарт.

Хулоса қилиб айтганда, бозор муносабатлари шароитида шартнома муносабатлари иштирокчилари томонидан ўз зиммаларига олинган ҳуқуқ ва мажбуриятларнинг лозим даражада оқилона бажарилиши қишлоқ хўжалигида ишлаб чиқариш, маҳсулотлар этишириш, уй-жой ва маданий-маиший ҳамда бошқа обьектлар

қурилишини амалга оширишнинг самарадорлигини таъминлаш учун шароит яратади.

4. Қишлоқ хўжалигининг давлат бошқаруви

Қишлоқ хўжалиги республикамиз иқтисодиётининг етакчи соҳаси сифатида эътироф этилар экан, агросаноат секторида амалга оширилаётган сиёсий, ижтимоий-иктисодий ислохотларни амалга ошириш бозор иқтисодиёти коида ва талабларини жорий этиш, хилмажил мулк шаклларини ривожлантириш, тадбиркорликни кўллаб-куватлаш ва қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини ишлаб чиқариш жараёнини таъминлашда давлат бошқаруви муҳим аҳамиятга эгадир.

Қишлоқ хўжалигини давлат томонидан тартибга солиш деганда, агросаноат секторида ижтимоий-иктисодий ислохотларни амалга ошириш юзасидан давлат бошқаруви органларининг фаолияти, уларнинг иштироки тушунилади¹.

Қишлоқ хўжалигини давлат томонидан тартибга солишнинг асосий мақсади аҳолини сифатли қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари билан таъминлаш, мамлакатимизни иқтисодий жиҳатдан янада ривожлантиришда давлат назоратини ўрнатиш ва аҳолининг ижтимоий холатини яхшилашдан иборатдир. Ушбу мақсадларни муваффақиятли ҳал этиш давлат бошқаруви органлари зиммасига масъулият, вазифаларни ва иқтисодий чора ва усусларни қўллашни юклайди.

Қишлоқ хўжалигига давлат бошқарувини таъминлаш бўйича қонунчилик хужжатларида давлат бошқаруви органларининг кўйидаги йўналишларда фаолияти белгилаб берилган:

қишлоқ хўжалиги соҳасидаги сиёсий, иқтисодий, ижтимоий-маданий соҳалардаги муносабатларни тартибга солишга қаратилган қонунчилик хужжатларини қабул қилиш;

қишлоқ хўжалигига мулкчилик шаклларини такомиллаштириш, хусусий мулк манфаатларини химоя қилиш, тадбиркорлик фаолиятни қўллаб-куватлаш;

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Darslik / Mas'ul muharrirlar: M.B. Usmonov, J.T. Xolmo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009. – B.259.; Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B.264.

қишлоқ хўжалик инфраструктурасини яратиш ва ривожлантириш;

ерларни муҳофаза қилиш, улардан оқилона фойдаланиш, дехқонларда ерга эгалик хиссини ўйғотиш, дехқонларнинг ўз меҳнати натижаларидан фойдаланиш ҳуқуқига тўла эга бўлишини таъминлаш, қишлоқ хўжалигида мулкий пайларни жорий этишни йўлга қўйишда давлат назоратини ўрнатиш;

қишлоқ хўжалиги корхоналарининг ҳуқуқини ва иқтисодий мустақиллигини кенгайтириш, турли қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариш шаклларини, қишлоқ хўжалик ширкати, фермер хўжалиги ва дехқон хўжалигини ташкил қилиш ва ривожлантириш;

қишлоқ хўжалиги тармоқларида ишлаб чиқариш учун зарур моддий-техника таъминотини йўлга қўйиш.

Кишлоқ хўжалигида давлат бошқарувининг хусусиятлари, асосан, қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқариши жараёнининг табиий омилларга боғликлиги, яъни ер, сув, ўсимлик, ҳайвонот дунёси ва атмосфера ҳавосининг ҳолати билан боғлиқдир.

Кишлоқ хўжалигида давлат бошқарувининг шакллари Ўзбекистон Республикаси Конституцияси, қонун ва агросаноат мажмунин ислоҳ қилишга қаратилган дастурлар асосида белгиланган бўлиб, уч қисмга бўлинади:

1) қишлоқ хўжалиги муносабатларини тартибга солишга қаратилган қоида ва талабларни белгилаш;

2) қишлоқ хўжалиги қонунчилиги ҳужжатлари ижросини таъминлаш;

3) Қонунчилик ҳужжатлари, дастурларда белгиланган қоидаталаблар ҳамда чора-тадбирларнинг бажарилишини назорат қилиш, тегишли чораларни белгилаш.

Кишлоқ хўжалигига оид қонун, фармон, қарор ва бошқа меъёрий ҳужжатлар давлат ҳокимияти ва ижро ҳокимияти органлари томонидан қабул қилиниб, барча вазирликлар, давлат қўмиталири, идоралар, юридик ва жисмоний шахслар учун умуммажбурий аҳамиятга эга ҳисобланади. Бу ҳам, ўз навбатида, давлат бошқарви органларининг ушбу соҳадаги энг муҳим иштирокларидан бири саналади.

Қишлоқ ҳўжалигининг давлат томонидан бошқарилиши барча соҳа ва тармоқлар каби муҳим аҳамиятга эга бўлиб, қуидаги тамоиллар асосида олиб борилади: қонунийлик; ошкоралик; давлатнинг бош ислоҳотчилиги; ижтимоий адолат ва ҳимоянинг устиворлиги ва бошқалар.

Ушбу тамоиллар қишлоқ ҳўжалигини давлат томонидан тартибга солища мухим аҳамиятга эга бўлиб, биринчидан, давлат аграр сиёсатининг демократик ғояларга асосланишини белгилайди, иккинчидан, аграр ижтимоий муносабатлар қонунчилик ҳужжатлари қоида-талаблари асосида барча субъектлар томонидан амалга оширилишини таъминлайди, учинчидан, агросаноат мажмууда бозор муносабатларини йўлга қўйишда давлатнинг асосий ислоҳотчи, ташкилотчи бўлиши асосида барча ишлаб чиқариш ва ҳўжалик юритиш субъектлари учун етарли шарт-шароитлар ва бозор механизмини шакллантиришга хизмат қиласи, тўртинчидан, қишлоқда ижтимоий муаммоларни ҳал қилиш, ижтимоий адолатни тиклаш қишлоқ инфраструктурасини яратишга, хизмат қиласи.

Қишлоқ ҳўжалигига умумий ваколатли давлат органлари қуидагилардан иборат:

1. Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси;
2. Ўзбекистон Республикаси Президенти;
3. Ўзбекистон Республикасининг Вазирлар Маҳкамаси;
4. Маҳаллий давлат ҳокимияти органлари.

Республика Парламентининг агросаноат мажмуини тартибга солишга қаратилган фаолияти қуидаги асосий йўналишлардан иборатdir:

1. Аграр муносабатларни ҳуқукий жиҳатдан тартибга солишга қаратилган қонун ҳужжатларини ишлаб чиқиш ва қабул қилиш;

2. Қишлоқ ҳўжалик қонун ҳужжатлари қоида-талабларининг вазирликлар, давлат қўмиталари, идораларнинг вилоят, туманларда амалга оширилиши юзасидан парламент назоратини олиб бориш;

3. Қишлоқ ҳўжалигини ижтимоий-иктисодий ривожлантиришга қаратилган давлат Дастан ва концепцияларини тасдиқлаш ва Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси фаолияти билан боғлик бошқа ваколатлар.

Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси ваколатлари қишлоқ хўжалигида муҳим аҳамиятга эга бўлиб, барча вазирликлар, давлат кўмиталари ва идоралар, юридик ва жисмоний шахслар учун умуммажбурий аҳамиятли қоида-талабларни белгилаб, агросаноат мажмуининг хукуқий пойдеворини мустаҳкамлашга хизмат қиласди.

Шуни алоҳида таъкидлаш керакки, ушбу соҳада ижро ҳокимияти марказий органларининг фаолият йўналишлари хилма-хил бўлиб, агросаноат мажмууда ислоҳотларни ривожлантириш, қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари билан аҳолининг эҳтиёжларини қондириш, ишлаб чиқариш ва хўжалик фаолиятини олиб борувчи субъектларни зарур шарт-шароитлар билан таъминлашга хизмат қиласди.

Ўзбекистон Республикаси қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги қишлоқ хўжалиги соҳасидаги давлат бошқаруви билан шуғулланувчи маҳсус ваколатли орган саналиб, фаолиятининг асосий йўналишлари қўйидагиларни ўз ичига олади:

- қишлоқ хўжалигини ривожлантиришга қаратилган комплекс дастурларни ишлаб чиқиш, амалга ошириш ва тасдиқлаш учун Вазирлар Махкамасига тақдим этиш;
- мулкий муносабатларни такомиллаштириш, давлат тасарруфидан чиқариш ва хусусийлаштириш, меҳнатни рағбатлантириш механизмини такомиллаштириш;
- қишлоқ хўжалиги, ширкат хўжалиги, дехқон фермер хўжаликларининг ишлаб чиқариш, хўжалик фаолияти учун зарур шарт-шароитлар яратиш;
- қишлоқ хўжалигига юқори сифатли технология ва бошқа инвестиция воситаларини жалб қилиш, аграр соҳада илмий-техникавий ютуқларнинг жаҳон тажрибасини жорий этиш;
- қишлоқ хўжалигига ер, сув, ўсимлик ва ҳайвонот дунёсидан оқилона фойдаланишни ташкил этиш, уларни муҳофаза қилиш чора-тадбирларини ишлаб чиқиш;
- қишлоқ хўжалиги соҳасининг чорвачилик, пахтачилик, ғаллачилик, пиллачилик каби асосий тармоқларида маҳсулот этиштириш, йиғиб-териб олиш, қайта ишлаш, ички ва ташки бозорга олиб чиқиш жараёнларига умумий раҳбарлик қилиш ва бошқалар.

Юқорида қайд этиб ўтилган омиллар, вазифалар қишлоқ хўжалигини давлат томонидан тартибга солишга қаратилган давлат филиятига ўз таъсирини кўрсатади ва давлат бошқаруви органлари олдида янгидан-янги йўналишларни белгилайди.

Қишлоқ хўжалиги иқтисодиётимизнинг муҳим соҳаларидан бири бўлиб, босқичма-босқич олиб борилаётган ислоҳотларни таъминлашда давлат бошқаруви органларининг ислоҳотчи, ташкилотчи бўлишини белгилайди.

5. Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги қонунлар ва уларни бузганлик учун юридик жавобгарлик

Қишлоқ хўжалиги қонунларини бузганлик учун жавобгарлик ҳукуқий жавобгарлик турлари ичida муҳим аҳамиятга эга бўлиб, унинг мазмунини аниқлаш катта аҳамиятга эга. Шунинг учун ҳам ҳукуқий адабиётларда қишлоқ хўжалик-ҳукуқий жавобгарлик масаласига алоҳида эътибор берилган.

Қишлоқ хўжалиги қонунларини бузганлик учун юридик жавобгарликка тортиш учун асос қишлоқ хўжалиги тизимида содир этилган ҳукуқбузарлик хисобланади.

Қишлоқ хўжалиги ҳукуқбузарлиги – бу айборнинг қонунга хилоф хатти-харакати ёки харакатсизлиги оқибатида Ўзбекистон Республикасининг қишлоқ хўжалик тизими ёки (аграп) соҳасига етказилган зарар, ривожлантиришга тажовуз қилиш ҳамда қишлоқ хўжалиги тизимида олиб борилаётган иқтисодий ислоҳотларни чукурлаштиришга путур етказиш, қишлоқ хўжалиги (аграп) соҳасидаги конун ва талабларни бузишда намоён бўлади¹.

Яна шуни ҳам таъкидлаш жоизки, қишлоқ хўжалиги тизимида содир этиладиган ҳукуқбузарлик субъектнинг ҳукуқий нормаларга қарши қилган хатти-харакати билан қасдан ёки эҳтиётсизликдан қишлоқ хўжалиги тизими ҳамда жамоатчилик учун хавфли бўлган харакати оқибатидир.

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Darslik / Mas'ul muharrirlar: M.B. Usmonov, J.T. Xolmo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009. – B.259.; Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – B.264.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасидаги ҳуқуқбузарларнинг узига хос белгилари унинг қишлоқ хұжалиғи қонунларига хилофлиги, яғни ҳуқуққа хилофлиги, айбнинг мавжудлиги, жамоат учун ҳамда қишлоқ хұжалиғи тизимини ривожлантириш учун хавфилилиги ҳамда етказилган зарар оқибати билан белгиланади.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасида содир этилган ҳуқуқбузарлик таркибиға: субъект, субъектив томон, объект, объектив томонлар, ҳуқуқбузарлик оқибатида қишлоқ хұжалиғи тизимига етказилған зарар ҳамда у билан бөғлиқ бүлгандар киради.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасида содир этилган ҳуқуқбузарларнинг субъекти фуқаролар, дәхқон хұжаликлари, фермер хұжаликлари, қишлоқ хұжалиғи кооперативлари (ширкат хұжаликлари), ижарачилар, тадбиркорлар, корхона, муассаса, ташкилотлар, жамоат ташкилотлари, үзаро ҳамкорликдаги құшма корхоналар ҳамда хусусий корхоналар ҳисобланади.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасида содир этилган ҳуқуқбузарларнинг субъектив томони қасдан ёки әхтиётсизликдан содир этилған айб оқибатида етказилған зарар, яғни айбнинг мавжудлиги ҳисобланади.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасида содир этилган ҳуқуқбузарларнда субъект үзининг билиб қилаётгандын қонун-қоидалар ва талабаларни бузиши ҳамда қишлоқ хұжалиғи тизимига маълум миқдорда зарар етказышни күз олдига келтирмөри лозим.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасидаги ҳуқуқбузарлик баъзи ҳолларда әхтиётсизлик оқибатида ҳам содир этилади. Ушбу ҳолатлар үз бурчига совукқонлик билан қараңда, бефарқлик оқибатида ҳамда айрим ҳолларда бевосита ҳаракатсизлик жараённанда вұжудға келади. Бунда айбдор билиши лозимки, у үз ҳаракати билан масалан, қишлоқ хұжалиғи тизимида кимёвий моддаларни ишлатиш, ердан оқилона фойдаланиш ва муҳофаза қилиш ҳамда эрозиядан сақлаш, сув ресурсларини ифлослантириш қоидаларини бузиши оқибатида тегишли иқтисодий ёки экологик зарар етказади.

Қишлоқ хұжалиғи соҳасидаги интизомий жавобгарликка тортиш учун асос интизомий ҳуқуқбузарларнини содир этиш ҳисоб-

ланади. Интизомий жавобгарликка тортиш учун асос давлат томонидан белгиланган режа ва тадбирларни бажармаслик ҳамда амалга оширмаслик, ўз бурчига масъулият билан ёндашмаслик оқибатида қишлоқ хўжалиги қонунларининг бузилиши ва оқибатда қишлоқ хўжалиги тизимиға зарар етказилишининг ўзи кифоядир¹.

Интизомий жавобгарликни субъект сифатида қишлоқ хўжалиги тизимида ишлайдиган фуқаро ва мансабдор шахслар, ижарачилар, фермер, дехқон хўжаликлари, қишлоқ хўжалиги кооперативлари (ширкатлари), хусусий ва давлат чорвачилик фермерлари, корхона, муассаса, ташкилотлар ва бошқа қишлоқ хўжалиги соҳасидаги ишлаб чиқариш билан боғлиқ бўлган хўжаликлар ва бошқалар эътироф этилади. Шуни алоҳида таъқидлаш лозимки, интизомий жавобгарликка тортиш, асосан, меҳнат қонунлари билан тартибга солинади.

Шунинг учун ҳам Ўзбекистон Республикаси Меҳнат кодексининг 181-моддасида аниқ интизомий жазолар тури кўрсатилган.

Ходимга меҳнат интизомини бузганлиги учун иш берувчи қуйидаги интизомий жазо чораларини қўллашга хақли:

- 1) ҳайфсан;
- 2) ўртача ойлик иш ҳақининг ўттиз фоизидан ортиқ бўлмаган микдорда жарима.
- Ички меҳнат тартиби қоидаларида ходимга ўртача ойлик иш ҳақининг 40 фоизидан ортиқ бўлмаган микдорда жарима солиш ҳоллари ҳам назарда тутилиши мумкин. Ходимнинг иш ҳақидан жарима ушлаб қолиш ушбу Кодекснинг 164-моддаси талабларига риоя қилинган ҳолда иш берувчи томонидан амалга оширилади;
- 3) меҳнат шартномасини бекор қилиш (100-модда иккинчи қисмининг 3 ва 4-бандлари).

Қишлоқ хўжалиги корхоналари ва ташкилотлари маъмурияти томонидан ишлаб чиқариш жараёнига виждонсизларча муносабатда бўлиб, ўз бурчини бажармаган меҳнат иштирокчисига нисбатан жазо чораларининг қўлланиши ушбу ташкилотга маълум

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. (Qayta ishlangan va to'ldirilgan 2-nashri). – Toshkent: «ILM ZIYO», 2010. – B.264.

ижобий ҳолат келтириши ва меҳнат интизомини мустаҳкамлашга ёрдам бериши мумкин.

Интизомий жазо чораси, Ўзбекистон Республикаси Меҳнат кодексининг 82-моддасига асосан, иш берувчининг буйруғи билан расмийлаштирилади.

Ўзбекистон Республикаси Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексининг 23-моддасига асосан маъмурий ҳуқуқбузарликни содир этганлик учун куйидаги маъмурий жазо турлари қўлланилади:

1. Жарима;
2. Маъмурий ҳуқуқбузарликни содир этиш қуроли ҳисобланган ёки бевосита шундай нарса бўлган ашёни олиб қўйиш;
3. Маъмурий ҳуқуқбузарликни содир этиш қуроли ҳисобланган ёки бевосита шундай нарса бўлган ашёни мусодара қилиш;
4. Муайян шахсни унга берилган маҳсус ҳуқуқдан (транспорт воситасини бошқариш ҳуқуқидан, ов қилиш ҳуқуқидан) маҳрум этиш;
5. Маъмурий қамоққа олиш.

Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексда куйидаги ер билан боғлиқ содир этилган ҳуқуқбузарлик учун жавобгарлик белгиланган: ерлардан хўжасизларча фойдаланиш ёки уларни яроқсиз ҳолга тушириш; ер бериш тартибини бузиш; вақтинча эгаллаб турилган ерларни ўз вақтида қайтариб бермаслик ёки уларни ўз ўрнида фойдаланиш учун яроқли ҳолга келтирмаслик; хўжалик ичидаги ер тузиш лойиҳаларидан ўзбошимчалик билан четга чиқиш, давлат ер кадастри юритиш қоидаларини бузиш; чегара ва чеклов белгиларини йўқ қилиш ва шикастлантириш.

Ушбу конунга мувофиқ содир этилган юқоридаги ҳуқуқбузарликлар учун фуқароларга энг кам иш ҳақининг бир бараваридан уч бараваригача, мансабдор шахсларга эса уч бараваридан етти бараваригача микдорда жарима солинади.

Шунингдек, Маъмурий жавобгарлик тўғрисидаги кодексда сув билан боғлиқ бўлган ҳуқуқбузарлик турлари ва улар учун жавобгарлик ҳам аниқ кўрсатилган.

Сув захираларини муҳофаза қилиш қоидаларини бузиш (72-модда), сувдан фойдаланиш ва сув истеъмоли қоидаларини бузиш (74-модда), сувларнинг давлат ҳисобини юритиш қоидала-

рини бузиш (75-модда), сув хўжалиги иншоотлари ва қурилмаларини шикастлантириш, улардан фойдаланиш қоидаларини бузиш (76-модда) фуқароларга энг кам иш ҳақининг учдан бир қисмидан бир бараваригача, мансабдор шахсларга эса – уч бараваридан етти бараваригача микдорда жарима солишга сабаб бўлади.

Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги жиноят деганда, шахснинг қасдан ёки эҳтиётсизликдан жиноят қонунларида ўрнатилган қоидаларни бузишга қаратилган ҳаракат ёки ҳаракатсизликлари тушунилади¹.

Ушбу жиноий ҳуқуқбузарликлар давлатнинг қишлоқ хўжалигига оид сиёсатига, қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришига, ахолининг қишлоқ хўжалиги маҳсулотларига бўлган талабларини қондиришга, қишлоқ хўжалигига қонунчиликни таъминлашга жиддий путур етказади.

Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги қонунларни бузганлик учун жиноий жавобгарликни қўллашдан асосий мақсад ушбу ҳуқуқбузарликларнинг олдини олиш, унга қарши курашиш ҳамда содир этилган жиноятлар учун тегишли жазо тайинлашдан иборатdir.

Шуни таъкидлаш керакки, жиноий жавобгарликка тортиш учун қонунда кўрсатилган шарт-шароитлар вужудга келган бўлиши керак. Бу шарт-шароитлар жиноий ҳуқуқбузарликтин таркиби ни ташкил этиб, шу хилдаги жавобгарликка тортиш учун асос бўлиб хизмат қиласи.

Булар: ҳуқуқбузарлик, айбнинг мавжудлиги, ижтимоий хавфлилик даражасининг борлиги, ҳуқуқка хилоғлиги ҳамда жазога сазоворлигидир. Ушбу элементлар бўлганда гина жиноий жавобгарликка тортиш учун тўла асос бўлади.

Қишлоқ хўжалиги соҳасида содир этилган жиноятларнинг субъекти юридик ва жисмоний шахслар, чет эл юридик ва жисмоний шахслари ҳисобланадилар.

Қишлоқ хўжалиги соҳасида содир этилган жиноятларнинг обьекти эса Ўзбекистон Республикасининг қишлоқ хўжалиги тизими, ер, сув муносабатлари, маҳсулот ишлаб чиқарishнинг си-

¹ Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. (Qayta ishlangan va to'ldirilgan 2-nashri). – Toshkent: «ILM ZIYO», 2010. – B.264.

фат ва самарадорлиги, қишлоқ хўжалиги корхоналари ҳамда қишлоқ хўжалиги билан шуғулланувчи фуқароларнинг қонуний манфаатлари хисобланади.

Қишлоқ хўжалиги соҳасида содир этилган жиноятларнинг субъектив томони деганда, субъектнинг қасдан ёки эҳтиётсизликдан, яъни хуқукбузарликдан келиб чиқкан оқибатга нисбатан бўлган руҳий муносабати тушунилади.

Агар соҳада содир этилган жиноятларнинг субъектив томонини хусусияти уларни бевосита содир этган жиноий хатти-ҳаракатларнинг мотив ва мақсади билан ҳам ҳар доим боғлиқ бўлади.

Содир этилган қишлоқ хўжалиги тизимидағи жиноий хатти-ҳаракатлар оқибатида мамлакатимиз қишлоқ хўжалиги тизимида етказилган моддий, маънавий ҳамда иқтисодий зарар ушбу жиноятларнинг объектив томони хисобланади.

Жиноят кодексининг 167, 172, 179, 181, 184, 193–202-моддаларида қишлоқ хўжалиги юритиш билан боғлиқ равишда содир этиладиган жиноятлар ва улар учун жавобгарлик масалалари белгилаб берилган.

Юкорида санаб ўтилган қишлоқ хўжалигига оид қонунларни бузганлик учун жиноий жазо чоралари сифатида жарима, қамок, озодликдан маҳрум қилиш кабилар қўлланилади.

Хуллас, қишлоқ хўжалиги соҳасидаги қонунчилик ва хуқукий тартиботни мустахкамлаш, хўжалик фаолияти, унинг мулки ва қишлоқ хўжалигида маҳсулот ишлаб чиқариш билан боғлиқ хуқуқларни ҳимоя қилиш, тузилган барча шартнома мажбуриятларнинг бажарилишини ўз вақтида таъминлаш ва унинг хуқукий кафолатини ҳимоялаш, қишлоқ хўжалиги ходимларининг ижтимоий хуқуқларни муҳофаза қилиш ва бошқа хукуқ ва мажбуриятларни ўз вақтида қонун билан ҳимоя қилиш, нафақат қишлоқ хўжалик хуқуки билан, балки маъмурий, фуқаролик (мулкий) ва жиноят қонунлари билан ҳам тартибга солиниши қишлоқ хўжалиги тизимида қонунларнинг ўз вақтида амалга оширилишини таъминлайди.

Назорат учун саволлар

1. Қишлоқ хўжалик ҳукуки тушунчасига таъриф беринг.
2. Қандай қишлоқ хўжалиги корхоналарини биласиз? Уларнинг ҳукукий ҳолати хақида гапириб беринг.
3. Қишлоқ хўжалигига шартнома муносабатларининг ўзига хос жиҳатларини гапириб беринг.
4. Қишлоқ хўжалигининг давлат бошқаруви деганда нимани тушунасиз? Бу соҳадаги давлат бошқаруви органларини санаб беринг.
5. Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги қонунларни бузганлик учун қандай жавобгарлик назарда тутилган?

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Ўзбекистон Республикасининг Ер кодексига шархлар/Ўзбекистонда хизмат кўрсатган юрист, ю.ф.д., проф. М.Х. Рустамбоевнинг умумий таҳрири остида. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: ТДЮИ нашриёти, 2007.
2. Усмонов М.Б. Тадбиркорларнинг ердан фойдаланиш ҳукуки. – Тошкент: «Адолат», 2001.
3. Мирзаабдуллаева М.Р. Фермер бўлишни биласизми? Рисола. Масъул мухаррир ю.ф.д., проф. М.Б. Усмонов. – Тошкент: ТДЮИ нашриёти, 2005. – 32 б.
4. Қишлоқ хўжалик ҳукуки: Олий ўқув юртларининг ҳукуқшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслик // Раҳмонкулов X.Р., Усмонов М.Б., Рўзиназаров Ш.Н. ва бошқ. Масъул мухаррирлар X.Р. Раҳмонкулов, М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Иқтисодиёт ва ҳукуқ дунёси» нашриёт уйи, 2000. – 368 б.
5. Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. – Toshkent: «ILM ZIYO» 2006. – 264 b.
6. Қишлоқ хўжалик ҳукуки. Дарслик / Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов, Ж.Т. Холмўминов. – Тошкент: ТДЮИ нашриёти, 2009.

7. Qishloq xo'jalik huquqi. Darslik/Mas'ul muharrirlar: M.B. Usmonov, J.T. Xolmo'minov. – Toshkent: TDYI nashriyoti, 2009.

8. Экология хукуки: Олий ўкув юртларининг хукуқшунослик мутахассислиги бўйича таълим олаётган талабалари учун дарслік /Муаллифлар таркиби: Усмонов М.Б., Рустамбоев М.Х., Холмўминов Ж.Т. ва бошқ. Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: «Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси адабиёт жамғармаси» нашриёти, 2001.

9. Ekologiya huquqi. Darslik. Usmonov M.B., Rustamboyev M.H., Xolmo'minov J.T. va boshq. Mas'ul muharrir: M.B. Usmonov. Toshkent: TDYI, 2006. – B.361.

8. Ўзбекистон Республикасининг Экология хукуки. Нигматов Аскар. Хукуқшунослик, экология ва атроф-муҳит муҳофазаси бакалаврлари учун дарслік. – Масъул мухаррир: М.Б. Усмонов. – Тошкент: ТДЮИ, 2004.

9. Qishloq xo'jalik huquqi. Usmonov M.B. va boshq. Kasb-hunar kollejlari uchun darslik. (Qayta ishlangan va to'ldirilgan 2-nashri). – Toshkent: «ILM ZIYO», 2010. – 264 b.

10. Н.К. Скрипников. Правовое регулирование организаций и деятельности фермерского хозяйства. Учебное пособие для магистров. – Ташкент: ТГЮИ, 2009.

11. Скрипников Н.К. Сельскохозяйственное право. Учебное пособие/Отв. Ред. М.Б. Усманов. – Ташкент: Издательство ТГЮИ, 2011. – 128 с.

12. M.R. Mirzaabdullaeva. Fermer xo'jaligi faoliyatini huquqiy tartibga solish. O'quv qo'llanma. – Toshkent: «Yangi asr avlodii», 2010. – 200 б.

13. М.М. Нурматов, Ж.И. Сафаров. Қишлоқ тараққиёти: бугуни ва келажак истиқболлари. – Тошкент, «Fan va texnologiya», 2009.

14. М.М. Нурматов. Экологик-хукукий жавобгарлик. Масъул мухаррир: ю.ф.д., проф. Ш.Х. Файзиев. – Тошкент: ТДЮИ, 2009.

10-мавзу. ЖИНОЯТ ҲУҚУҚИ АСОСЛАРИ РЕЖА:

1. Жиноят ҳуқуки тушунчаси, вазифаси ва тамойиллари.
2. Жиноят ва жиноятчилик тушунчаси.
3. Жиноятнинг таркибий элементлари.
4. Жиноий жавобгарлик ва жиноий жазо.
5. Жиноятда иштирокчилик тушунчаси, унинг турлари.
6. Қилмишнинг жиноийлигини истисно қиладиган ҳолатлар.
7. Вояга етмаганлар жавобгарлигининг хусусиятлари.

1. ЖИНОЯТ ҲУҚУҚИ ТУШУНЧАСИ, ВАЗИФАСИ ВА ТАМОЙИЛЛАРИ

Юридик фанлар тизимида жиноят ҳуқуки мустақил ҳуқукий фан сифатида муҳим ўрин эгаллаган. Жиноят ҳуқуки бошқа ҳуқук тармоқларидан, хусусан, маҳсус ҳуқук тармоқларидан ўзига хос вазифалари, предмети ва тартибга солиш метод (услуб)лари билан фарқ қиласи.

Жиноят ҳуқуки қилмишнинг жиноийлиги ва бундай жиноий қилмишлар учун тайинланадиган жазо чораларини белгиловчи ҳамда жиноят содир этилиши билан юзага келувчи ижтимоий муносабатларни тартибга солувчи юридик нормалар тизимири.

Мустақил ҳуқук тармоғи ҳисобланган жиноят ҳуқуқидан фарқли равишда жиноят ҳуқуки фани давлатнинг жиноятчиликка қарши кураш соҳасидаги сиёсати ҳамда жиноят ҳуқуқининг тарихий тараққиёт босқичлари бўйича қарашлар, ғоялар ва фикрлар тизимини, шунингдек жиноят ҳуқуқининг ўрганиш предмети, методлари, вазифалари, тизими ва шу каби масалаларни ўз ичига қамраб олади. Бу фан жиноят ҳуқуки нормаларининг мажмуи сифатида унинг тарихини, кўллаш амалиётини ўрганади ҳамда бу борада турли хил илмий-киёсий тадқиқотлар олиб борилишини тақозо этади.

ЖИНОЯТ ҲУҚУҚИННИГ ПРЕДМЕТИ ДЕГАНДА ШАХС, ЖАМИЯТ ВА ДАВЛАТ МАНФААТЛАРИГА ХАВФ СОЛУВЧИ ЖИНОИЙ ҚИЛМИШ СОДИР ЭТИЛИШИ БИЛАН ВУЖУДГА КЕЛАДИГАН ИЖТИМОЙ МУНОСАБАТЛАР ТУШУНИЛАДИ.

Жиноят хукуқининг бошқа хукуқ соҳаларидан мустақил эканлиги унинг қуидаги ўзига хос хусусиятларга эга эканлиги билан тавсифланади:

биринчидан, факат жиноят хукуқигина қилмишнинг жинойлиги ва жазога сазоворлигини, жиноий жавобгарлик асосини, жазо қўллаш ҳамда жиноий жавобгарлик ва жазодан озод қилишни белгиловчи хукуқий нормалар учун ягона қонуний манба сифатида намоён бўлади;

иккинчидан, жиноят хукуки ўзининг тартибга солиш предметига эга бўлиб, ушбу хукуқ соҳасининг предмети ҳисобланувчи ижтимоий муносабатлар жиноий қилмиш содир этилиши билан вужудга келади;

учинчидан, жиноят хукуки маҳсус тартибга солиш услубига эга бўлиб, бундай услублар ва уларнинг ҳаракатига таъсир этувчи юридик фактлар бошқа хукуқ соҳалари учун хос эмас¹.

Жиноят хукуқининг вазифалари Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексида аниқ белгиланган бўлиб, кодекснинг 2-моддасига кўра, жиноят хукуқининг вазифалари шахсни, унинг хукуқ ва эркинликларини, жамият ва давлат манфаатларини, мулкни, табиий муҳитни, тинчликни, инсоният хавфсизлигининг жиноий тажовузларидан қўриқлаш, шунингдек жиноятларнинг олдини олиш, фуқароларни республика Конституцияси ва қонунларига риоя қилиш руҳида тарбиялашдан иборатdir.

Ана шу вазифаларни амалга ошириш учун кодекс жавобгарлик асослари ва принципларини, қандай ижтимоий хавфли қилмиш жиноят эканлигини аниқлайди, ижтимоий хавфли қилмишлар содир этган шахсларга нисбатан қўлланилиши мумкин бўлган жазо ва бошқа хукуқий таъсир чораларини белгилайди.

Бизга хукуқ назариясидан маълумки, ҳар бир хукуқ соҳаси ўз олдига қўйган вазифаларни маълум бир ўзига хос функциялар орқали амалга оширади.

Юқорида жиноят қонунида қўрсатиб ўтилган вазифалар жиноят хукуқининг қуидаги:

¹ Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексига шархлар. (Умумий қисм) Тошкент: ILM ZIYO. 2006, – Б.56.

Жиноят ҳуқуқининг бошқа ҳуқуқ соҳаларидан мустақил эканлиги унинг қўйидаги ўзига хос хусусиятларга эга эканлиги билан тавсифланади:

биринчидан, фақат жиноят ҳуқуқигина қилмишнинг жинойлиги ва жазога сазоворлигини, жиноий жавобгарлик асосини, жазо қўллаш ҳамда жиноий жавобгарлик ва жазодан озод қилишни белгиловчи ҳуқуқий нормалар учун ягона қонуний манба сифатида намоён бўлади;

иккинчидан, жиноят ҳуқуки ўзининг тартибга солиш предметига эга бўлиб, ушбу ҳуқуқ соҳасининг предмети ҳисобланувчи ижтимоий муносабатлар жиноий қилмиш содир этилиши билан вужудга келади;

учинчидан, жиноят ҳуқуқи маҳсус тартибга солиш услубига эга бўлиб, бундай услублар ва уларнинг ҳаракатига таъсир этувчи юридик фактлар бошқа ҳуқуқ соҳалари учун хос эмас¹.

Жиноят ҳуқуқининг вазифалари Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексида аниқ белгиланган бўлиб, кодекснинг 2-моддасига кўра, жиноят ҳуқуқининг вазифалари шахсни, унинг ҳуқуқ ва эркинликларини, жамият ва давлат манфаатларини, мулкни, табиий мухитни, тинчликни, инсоният хавфсизлигининг жиноий тажовузларидан қўриқлаш, шунингдек жиноятларнинг олдини олиш, фукароларни республика Конституцияси ва қонунларига риоя қилиш руҳида тарбиялашдан иборатdir.

Ана шу вазифаларни амалга ошириш учун кодекс жавобгарлик асослари ва принципларини, қандай ижтимоий хавфли қилмиш жиноят эканлигини аниқлайди, ижтимоий хавфли қилмишлар содир этган шахсларга нисбатан қўлланилиши мумкин бўлган жазо ва бошқа ҳуқуқий таъсир чораларини белгилайди.

Бизга ҳуқуқ назариясидан маълумки, ҳар бир ҳуқуқ соҳаси ўз олдига қўйган вазифаларни маълум бир ўзига хос функциялар орқали амалга оширади.

Юқорида жиноят қонунида кўрсатиб ўтилган вазифалар жиноят ҳуқуқининг қўйидаги:

¹ Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексига шархлар. (Умумий қисм) Тошкент: ILM ZIYO. 2006, – Б.56.

1. Тартибга солиш (регулятив);
2. Мухофаза қилиш (негатив);
3. Олдини олиш (профилактик);
4. Тарбиявий функциялари орқали бажарилади¹.

Жиноят ҳуқуки ўзининг тартибга солиш функцияси орқали жиноят қонунида назарда тутилган қоидаларга амал қилиш максадида жиноят ҳуқуқий нормалар орқали шахснинг хатти-ҳаракатларига таъсир этади. Бу функция орқали маълум бир хатти-ҳаракатлар тақиқлаб қўйилади.

Тартибга солиш функцияси орқали жиноят ҳуқуки жиноят содир этилганидан кейин вужудга келадиган ижтимоий муносабатларни тартибга солади.

Жиноят ҳуқуқининг муҳофаза қилиш функцияси, Жиноят кодексининг 2-моддасига мувофик, шахсни, унинг ҳуқук ва эркинликларини, жамият ва давлат манфаатларини, мулкни, табиий мухитни, тинчликни, инсоният хавфсизлигини жиноий тажовузлардан кўриклиш вазифасини бажаришга қаратилган.

Жиноят ҳуқуки ўзининг ушбу вазифаси орқали Жиноят қонуни билан муҳофаза қилинадиган объектлар ва уларнинг муҳимлиги жиҳатидан кетма-кетлигини белгилаб берган. Яъни, **жиноят-ҳуқуқий муҳофаза объектларига**: шахс, унинг ҳуқук ва эркинлиги; жамият ва давлат манфаатлари; мулк; табиий мухит; тинчлик; инсоният хавфсизлиги киради.

Демак, жиноят ҳуқуки жиноий жавобгарликка тортиш асослари ва шартлари, жиноят ва жазо тушунчалари, уларнинг моҳияти, жиноят ҳуқуқининг институтлари ва нормалари, уларнинг амалда қўлланилиши ва аҳамияти, жиноятчиликка қарши кураш натижаларини яхшилаш максадида жиноят қонунини амалда қўллаш тенденциялари ҳақидаги ғоялар, фикрлар, қарашлар, концепциялар ва ҳуқуқий билимлар мажмуини ифодаловчи юридик фандир.

Жиноят ҳуқуқининг муҳофаза қилиш ва олдини олиш вазифалари фақатгина жиноят ҳуқуки тамойилларига қатъий риоя қилиниши орқалигина бажарилиши мумкин.

¹ Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳуқуки (Умумий қисм). Олий ўкув юртлари учун дарслар. Т.: «ILM ZIYO», 2005. – Б.480.

2. Ҳеч ким суднинг ҳукмисиз жиноят содир қилишда айбли деб топилиши ва қонунга хилоф равищда жазога тортилиши мумкин эмас.

3. Жиноят содир этишда айбдор деб топилган шахс қонунда белгиланган ҳуқуқлардан фойдаланади ва муайян мажбуриятларни бажаради.

Фуқароларнинг қонун олдида тенглиги принципи
Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси 5-моддасида белгиланган бўлиб, унга кўра, жиноят содир этган шахслар жинси, ирқи, миллати, тили, дини, ижтимоий келиб чиқиши, эътиқоди, шахсий ва ижтимоий мавқеидан қатъи назар, бир хил ҳуқуқ ва мажбуриятларга эга бўлиб, қонун олдида тенгдирлар.

Ушбу норманинг асоси Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 18-моддасида белгиланган бўлиб, унда «Ўзбекистон Республикасида барча фуқаролар бир хил ҳуқуқ ва эркинликларга эга бўлиб, жинси, ирқи, миллати, тили, дини, ижтимоий келиб чиқиши, эътиқоди, шахсий ва ижтимоий мавқеидан қатъи назар, қонун олдида тенгдирлар», – деб кўрсатиб ўтилган.

Демократизм принципи Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси 6-моддасида белгиланган бўлиб, унга кўра, жамоат бирлашмалари, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари ёки жамоалар жиноят содир этган шахслар ахлоқини тузатиш ишига қонунда назарда тутилган ҳолларда жалб қилинишлари мумкин.

Демократизм принципи ўз олдига қуидаги мақсад ва вазифаларни белгилайди:

Биринчидан, жиноят содир этган шахсларни ахлоқан тузатиш мақсадини кўзлайди;

иккинчидан, қонунда назарда тутилган ҳолларда жамоат бирлашмалари, фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари ёки жамоаларнинг жалб қилинишини таъминлайди.

Инсонпарварлик принципи Жиноят кодексининг 7-моддасида белгилаб қўйилган бўлиб, учта асосий қоидани ўз ичига олади:

1. Жазо ва бошқа ҳуқуқий таъсир чоралари жисмоний азоб бериш ёки инсон қадр-кимматини камситиш мақсадини кўзламайди.

2. Жиноят содир этган шахсга нисбатан у ахлоқан тузалиши ва янги жиноят содир этишининг олдини олиш учун зарур ҳамда

етарли бўладиган жазо тайинланиши ёки бошқа ҳукуқий таъсир чораси кўлланилиши керак.

3. Жизонинг мақсадига Жизоят кодекси Махсус қисмининг тегишли моддаларида назарда тутилган енгилроқ чораларни кўллаш оркали эришиб бўлмайдиган тақдирдагина оғирроқ жазо чоралари тайинланиши мумкин.

Инсонпарварлик принципи шахснинг шаъни ва қадр-қимматини химоя қилишга қаратилган бўлиб, унинг асоси Конституциянинг 26-моддасида ўз аксини топган. Унга кўра, ҳеч ким қийноққа солиниши, зўравонликка, шафқатсиз ёки инсон қадр-қимматини камситувчи бошқа тарздаги тазийққа дучор этилиши мумкин эмас.

Инсонпарварлик принципи бошқа принциплар билан биргаликда жизоят содир этган шахс билан муносабатда бўлиш қоидалари, халқаро стандартлар ҳамда фукаролар, жамият ва давлат манфаатларининг химоя қилиниши белгиланган нормаларга мос равишда жизоят-хукукий воситаларнинг кўлланилиш тизимини белгилайди.

Одиллик принципи Ўзбекистон Республикасининг Жизоят кодекси 8-моддасида белгиланган бўлиб, икки асосий норма (коида)-дан иборат:

1. Жизоят содир этишда айбдор бўлган шахсга нисбатан кўлланиладиган жазо ва бошқа ҳукуқий таъсир чораси одилона бўлиши, яъни жизоятнинг оғир-енгиллиги, айбнинг ва шахснинг ижтимоий хавфлилиларни даражасига мувофиқ бўлиши керак.

2. Ҳеч ким айнан битта жизояти учун икки марта жавобгарлика тортилиши мумкин эмас.

Одиллик принципи икки жиҳатга эга:

а) жизоят қонунининг одиллиги;

б) жизоят учун суд томонидан тайинланган жизонинг одилона бўлиши.

Жизоят қонунининг одилона бўлиши учун унда белгиланган қилмишларнинг жизоийлиги ва жизоят учун белгиланган жазо амалдаги ижтимоий талабларга жавоб берishi керак¹.

¹ Рустамбоев М.Х. Жизоят ҳукуки (Умумий қисм). Олий ўқув юртлари учун дарсларик. – Т.: «ILM ZIYO», 2005. – Б.480.

Айб учун жавобгарлик принципи Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси 9-моддасида белгиланган бўлиб, унга кўра, «Шахс қонунда белгиланган тартибда айби исботланган ижтимоий хавфли қилмишлари учунгина жавобгар бўлади».

Айб учун жавобгарлик принципи субъектив жиҳатдан шахснинг ўз ижтимоий хавфли қилмиши ва унинг оқибатига нисбатан руҳий муносабатини англатса, объектив жиҳатдан жиноят қонунида айби бўлмаган шахснинг жиноий жавобгарликка тортилмаслиги белгилаб қўйилганлигига ифодаланади¹.

Жавобгарликнинг муқаррарлиги принципи Жиноят кодексининг 10-моддасида белгиланган бўлиб, унга кўра, «қилмишида жиноят таркибининг мавжудлиги аниқланган ҳар бир шахс жавобгарликка тортилиши шарт».

Жавобгарликнинг муқаррарлиги принципи:

жиноят содир этган шахсга нисбатан Жиноят кодексида белгиланган жазо ва бошқа хуқуқий таъсир чоралари қўлланилишини;

жиноий жавобгарликтан ва жазодан озод қилишда қонунда кўрсатилган мавжуд барча асослар ва шартлар бўлгандагина йўл қўйилишини билдиради.

Бу принцип жиноят-хуқуқий хусусиятдан кўра кўпроқ жиноят процессуал хусусият касб этади, деган фикр асосида қўпчилик давлатларнинг Жиноят кодексига киритилмаган.

2. Жиноят ва жиноятчилик тушунчаси

Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексида жиноят тушунчаси аниқ белгиланган бўлиб, 14-модданинг биринчи қисмига кўра, Жиноят кодекси билан тақиқланган, айбли ижтимоий хавфли қилмиш (ҳаракат ёки ҳаракатсизлик) жазо қўллаш таҳдиidi билан жиноят деб топилади.

Жиноят – шахснинг жиноят қонуни билан тақиқланган маълум бир шаклдаги хатти-ҳаракати ҳисобланади.

¹ Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексига шархлар. (Умумий қисм) – Тошкент: «ILM ZIYO», 2006. – Б.102.

Жиноят тушунчаси харакат ёки харакатсизлик шаклидаги шахснинг хулқ-атвори (хатти-харакати, фаолияти)ни ифодалайди. Шу билан бирга, жиноят қонунида рухий жараёнлар, ўйлар, фикрий хулосалар қанчалик зарар келтирувчи бўлишига қарамай жиноят ҳисобланмаслиги белгилаб қўйилган.

«Жиноят» тушунчасига жиноят-хукукий таъриф биринчи бор 1791 йилда қабул қилинган Франция Жиноят кодексида берилган бўлиб, ушбу таъриф формал тусга эга эди. Унда жиноятга: «Жиноят – бу амалдаги жиноят қонуни билан жазоланадиган қилмишдир», – дея таъриф берилган эди.

Жиноят тушунчасининг асосий белгиларидан бири ижтимоий хавфлилилк саналади. Ижтимоий хавфлилилк – бу жиноят қонуни билан қўриқланадиган манфаатлар (объектлар)га зарар етказилиши ёки шундай зарар етказиш хавфи ҳисобланади.

Ижтимоий хавфлилилк ҳаракат ёки харакатсизликда намоён бўлади.

Ҳаракат – бу фаол хулқ-атвор бўлиб, нафақат шахс тана аъзоларининг (жисмоний) ҳаракатида ифодаланади, у айтилган сўзлар, рухий таҳдидлар (қўрқитишлир)да ҳам намоён бўлиши мумкин.

Ҳаракатсизлик – пассив хулқ-атвор бўлиб, бажарилиши шарт ёки мумкин бўлган мажбуриятни бажаришнинг реал имкони бўла туриб, бажармасликда ифодаланади.

Ҳаракат билан содир этилган жиноятлар бир ёки бир неча ҳаракатлардан иборат бўлиши мумкин. Ҳаракат билан содир этилган жиноятларда ҳаракатнинг бошланиши ва тугалланиши бошқа жиноят-хукукий ходисаларни – жиноятдан ихтиёрий қайтиш, зарурий мудофаа, охирги зарурат, иштирокчилик кабиларни белгилашиб бериши ҳам мумкин.

Ҳаракатсизлик эса ҳаракатдан ташки жиҳатдан ифодаланиш хусусиятига кўра фарқ қиласи. Ҳаракатсизлик маълум бир ҳаракатдан сақланиш ёки объектив жиҳатдан бажарилиши зарур ва юридик томондан бажарилиши мажбурий бўлган бир неча ҳаракатларни бажармасликда ифодаланади. Масалан, ҳокимият ҳаракатсизлиги (Жиноят кодекси 208-моддаси).

Мустақил Ўзбекистоннинг биринчи Жиноят кодекси ишлаб чиқилган ва қабул қилинган вақтда жиноятчиликка қарши кураш масаласи ғоят кескин бўлиб турар эди. Ўз ҳаётини тутатган эски жамият билан бозор иқтисодиёти тизимиға асосланган янги жамият ўртасидаги зиддият, фақат ўзининг шахсий манфаатини кўзлайдиган кимсаларнинг жиноий фаолият йўлига ўтиб олганлиги, турли диний экстремистик оқимларнинг очикдан-очик иш кўришга ўтиб олганлиги, айрим жойларда ташаббусни ўз қўлига олишга харакатлар қилиши, турли халқаро террорчи ташкилотлар Ўзбекистонда ҳам ўз мақсадларини амалга оширишга харат қилганлиги ва ҳоказолар жиноятчиликка қарши кураш масаласини энг долзарб вазифаларидан бири қилиб қўйган эди. Ўзбекистон ўз мустақиллигининг ilk кунлариданоқ ҳудудий яхлитлик, чегаралар дахлсизлигини таъминлаш, ахолининг тинчлиги, осойишталигини, мамлакатда барқарорликни сақлаш энг муҳим вазифалардан бири бўлиб қолган эди.

Жиноят ҳуқуки жиноятчиликнинг олдини олишни асосан икки йўналишда амалга оширади.

Биринчи йўналиш – жиноят қонунида алоҳида жиноий қилмиш учун жиноий жавобгарликка тортилиб, жазолашнинг белгиланганлиги, оғир ёки ўта оғир жиноятлар учун қонунда оғир жазо чораларининг белгиланганлиги жиноятчиликнинг олдини олиш вазифасини бажариш билан бирга тарбиялаш (жазолаш билан қўрқитиб) функциясини ҳам бажаради.

Иккинчи йўналиш – жиноят содир этишда айбланиб, жавобгарликка тортилган шахсга нисбатан жазо қўллаш орқали амалга оширилади. Яъни, жиноят содир қилган шахсларга нисбатан қонунда белгиланган жазони тайинлаб, уларнинг жиноий фаолиятини давом эттиришига тўсқинлик қилинади.

Агар криминология фанининг предмети жиноятчиликни ижтимоий ҳодиса сифатида унинг шароит ва сабабларини, жиноятчилик динамикаси, жиноятчиликнинг олдини олиш, уларни энг кам миқдоригача камайтириш йўллари ва усусларини, жиноятнинг шахсини ва жиноятчиликнинг олдини олиш чораларини ўрганиш бўлса, жиноят ҳуқуки фанининг предмети жиноят қонунчилигидир. Криминология жиноятчилик билан боғлиқ бўлган муам-

моларни тадқиқ қилишда жиноят қонунига таянади ва ўрганиш услуги социологик усул ҳисобланади.

Жиноятчилик ғоят мураккаб ижтимоий-хукуқий ҳодиса бўлиб, унинг кенгрок таърифини қўйидагича ифодалаш мумкин.

Жиноятчилик кишилик жамиятида мавжуд бўладиган ўзининг қонуниятларига, сифат ва миқдор тавсифига эга бўлган, жамият ва кишилар учун салбий оқибатлар келтириб чиқарадиган ва унинг устидан давлат ва жамиятнинг маҳсус назорат чоралари ўрнатишни талаб қиласидиган салбий, ижтимоий-хукуқий ҳодисадир.

Жиноятчилик кишилик жамиятида мавжуд бўладиган ўзгарувчан ҳодисадир. Жиноятчиликнинг ҳолати, даражаси, структураси инсон тараққиёти давомида сифат ва миқдор жиҳатдан ўзгариб борувчи ҳодисалиги шундаки, жамиятдаги иқтисодий, ижтимоий, сиёсий-хукуқий ўзгаришларга қараб ўзгариб боради. Сифат жиҳатидан содир этиш усули, уюшган гурӯҳ бўлиб содир этилиши, замонавий фан ва техника ютуқларидан фойдаланиб содир этилиши ва ҳоказоларда ифодаланади¹.

Жиноятчиликнинг ижтимоий ҳодиса эканлиги шундаки, жиноятларнинг субъектлари жамият аъзоларининг ўз ичидаги шахслар бўлиб, улар ўzlари билан бирга яшаб турган жамиятдаги ижтимоий муносабатларга ва жамият аъзоларига тажовуз қиласидилар. Жиноятчилик ҳодисасининг шароит ва сабаблари ҳам ижтимоий сабаблар туфайли юз беради.

3. Жиноятнинг таркибий элементлари

Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси 16-моддаси иккинчи қисмида жиноят учун жавобгарлик ва унинг асослари белгиланган бўлиб, унда: «Ушбу Кодексда назарда тутилган жиноят таркибининг барча аломатлари мавжуд бўлган қилмишни содир этиш жавобгарликка тортиш учун асос бўлади», – деб ёзилган.

Ушбу жиноят хукуқий тушунчада жиноий жавобгарлик учун асос деб айбдорнинг қилмишида жиноят таркибининг мавжудли-

¹ М. Усмоналиев. Жиноят ҳукуқи (Умумий қисм) Дарслик. – Тошкент: «Янги аср авлоди», 2005, – Б.662.

ги белгиланган бўлса-да, жиноят таркиби тушунчасининг ўзи тўла очиб берилмаган.

Жиноят таркибининг бир неча вазифаси мавжуд:

1) жамият учун хавфли қилмишнинг жиноийлигини аниқлаш воситаси;

2) жиноий жавобгарлик учун асос бўлиши;

3) жиноятчилик даражасини аниқлашда қонунчилик намунаси бўлиши;

4) жиноятларни фарқловчи восита сифатида хизмат килиши.

Жиноят таркибининг тўрт белгиси мавжуд. Булар жиноятнинг обьекти, обьектив томони, субъекти ва субъектив томони. Ушбу элементларнинг ҳар бири муайян аломатлар орқали ифодаланади.

Объектив белгилар деганда, жиноят таркибининг обьекти ва обьектив томонларини таърифловчи белгилар назарда тутилади, субъектив аломатлар деганда эса, жиноятнинг субъектив томони ва жиноят субъектини ифодаловчи белгилар тушунилади.

Жиноятнинг обьекти жиноий тажовуз қаратилган ва ана шу тажовуз туфайли унга зарар етказилиши мумкин бўлган ижтимоий муносабатлардир.

Жиноят жиноят қонуни билан муҳофаза қилинадиган ҳар қандай ижтимоий муносабатларга, масалан, шахснинг хаёти, соғлифи, қадр-қиммати, давлат манфаатларига, мулк хуқукини амалга оширишга, одил судловни амалга оширишга, хўжалик ёки иқтисодий фаолият ва бошқаларга зиён етказади.

Жиноят хуқуки назариясида жиноятнинг обьекти деганда, жиноят қонуни билан қўриқланадиган ижтимоий муносабатлар тушунилади. Жиноят қонуни билан қўриқланадиган ҳар қандай ижтимоий муносабат жиноятнииг умумий обьекти ҳисобланади. Масалан, Жиноят кодексининг 2-моддасида: «Жиноят кодексининг вазифалари шахсни, унинг ҳуқук ва эркинликларини, жамият ва давлат манфаатларини, мулкни, табиий мухитни, тинчликни, инсоният хавфсизлигини жиноий тажовузлардан қўриқлашдан иборатdir», – дейилган.

Жиноят хуқуки назариясида жиноятнинг обьекти умумий, маҳсус, бевосита обьектларга ажратилади.

Умумий объект дейилганда, Ўзбекистон Республикаси Жиноят қонуни билан қўриқланадиган барча ижтимоий муносабатларнинг йигиндиси тушунилади.

Махсус объект жиноят қонуни билан қўриқланадиган, ижтимоий-сиёсий ва иқтисодий моҳиятига кўра, бир-бирига ўхшаш ёки яқин бўлган ижтимоий муносабатларни ўз ичига оладиган обьектлар гурухидир.

Бевосита обьект дейилганида, ижтимоий хавфли тажовуз бевосита қаратилган ижтимоий муносабат тушунилади. Айнан жиноятнинг бевосита обьектини тўғри аниқлаш жиноятни квалификация қилишда катта аҳамият касб этиб, жиноятга яраша жазо тайинлашда муҳим ўрин тутади.

Жиноят таркибининг иккинчи элементи унинг обьектив томонидир. **Жиноятнинг обьектив томони** содир этилган жиноятнинг ташқи томонини ифодаловчи элементdir.

Қилмишнинг ижтимоий хавфлилиги жиноятлар обьектив томонининг зарурий белгиси ҳисобланади. Бирок, кўпчилик қилмишларни жиноят деб ҳисоблаш учун у туфайли рўй берган маълум бир оқибатларни аниқламоқ зарур.

Амалга оширилган ижтимоий хавфли қилмиш ва унинг натижасида келиб чиқсан оқибатлар орасидаги сабабий боғланиш моддий таркибли жиноятларнинг учинчи зарурий белгиси ҳисобланади. Жиноятнинг обьектив томони факультатив белгиларисиз тўла бўлмайди. Демак, жиноятнинг обьектив томони ижтимоий хавфли харакат ёки харакатсизлик ва унинг амалга оширилиши натижасида келиб чиқадиган оқибатлар ўртасидаги сабабий боғланиш, шунингдек, факультатив белгилар: жойи, вақти, усули, шароити, жиноятни амалга ошириш куроли ва воситаси сингари белгилардан иборатdir.

Демак, таъкидлаб ўтиш лозимки, моддий таркибли жиноятлар обьектив томонининг зарурий белгилари қуйидагилардан иборат:

- 1) ижтимоий хавфли қилмиш (харакат ёки харакатсизлик);
- 2) ижтимоий хавфли оқибат;
- 3) ижтимоий хавфли қилмиш билан келиб чиқсан оқибат ўртасидаги сабабий боғланиш.

Формал таркибли жиноятларнинг зарурий белгиси ижтимоий хавфли қилмиш (ҳаракатсизлик)дир.

Жиноий оқибат жиноят қонуни билан кўриқланадиган объектдаги ижтимоий заарли ўзгаришлар шаклида намоён бўлади. Тажовуз предметини йўқотиш (мулкнинг йўқ килиниши, ҳаётдан маҳрум қилиш, давлат сирлари билан боғлик ҳужжатларни йўқолиши), ташкилот, корхона, муассасаларнинг нормал фаолият олиб боришининг, фуқароларнинг ижтимоий, меҳнат, уй-жой, сайлов ва бошқа ҳуқуқларининг бузилиши ижтимоий хавфли оқибат ҳисобланади.

Моддий таркибли жиноятлар объектив томонининг зарурий белгиларидан учинчиси – сабабий боғланишдир. Сабабий боғланиш содир этилган ижтимоий хавфли қилмиш ва унинг натижасида келиб чиқкан ижтимоий хавфли оқибат ўртасидаги боғликликдир.

Жиноят таркибининг учинчи элементи унинг субъектив томонидир. **Жиноят таркибининг субъектив томони** жиноий қилмишнинг ички томони бўлиб, шахснинг ўзи содир этган ижтимоий хавфли қилмиш ва унинг оқибатларига бўлгаи руҳий муносабатни кўрсатади. Бунда айбидан ташқари жиноятнинг субъектив томонини таснифловчи мотив ва мақсад ҳам мавжуд бўлади.

Айб қасд ёки эҳтиётсизлик шаклида бўлиши мумкин. Эҳтиётсизликдан содир этилган жиноятлар жиноий ўз-ўзига ишониш ёки бепарволик кўринишида амалга оширилиши мумкин. Ўз навбатида, қасдан килинган жиноят тўғри қасдан ёки эгри қасдан содир килинган бўлиши мумкин.

Айрим ҳолларда, Жиноят кодексида модданинг номи ёки унинг диспозициясида айбнинг шакли кўрсатилади. Масалан, Жиноят кодексининг 97-моддасида қасдан одам ўлдириш, Жиноят кодексининг 98-моддасида кучли руҳий хаяжонланиш ҳолатида қасдан одам ўлдириш, Жиноят кодексининг 102-моддасида эҳтиётсизлик орқасида одам ўлдириш, Жиноят кодексининг 111-моддасида эҳтиётсизлик орқасида баданга ўртacha оғир ёки оғир шикаст етказиш кўрсатилган.

Аммо кўпчилик моддаларнинг номи ва диспозицияларида айбнинг шакли кўрсатилмаган. Бундай ҳолатларда жиноят-ҳуқуқий

нормада кўрсатилган жиноятнинг айб шакли қасдан (21-модда) ёки эҳтиётсизлик орқасида содир этилган (22-модда) жиноят хақида ги умумий тушунчаларни тахлил қилиш орқали аниқланади.

Қасдан ёки эҳтиётсизлик орқасида содир этилган айб жиноят субъектив томонининг зарурий белгиси ҳисобланади.

Жиноят кодекси 21-моддаси биринчи қисмида қасдан содир этилган жиноят тушунчасига таъриф берилган: «Ушбу кодекс моддасида жиноят тамом бўлган вақт ижтимий хавфли қилмиш бажарилган вақт деб ҳисобланган бўлиб, уни содир этган шахс ўз қилмишининг ижтимоий хавфлилик хусусиятини англаган ва шундай қилмишни содир этишни истаган бўлса, бундай жиноят қасдан содир этилган деб топилади».

Жиноят кодексининг 21-моддаси тўртинчи қисмида эгри қасдан содир этилган жиноятга таъриф берилган: «Агар шахс ўз қилмишининг ижтимоий хавфли хусусиятини англаган, унинг ижтимоий оқибатларига кўзи етган ва уларнинг юз беришига онгли равища йўл қўйган бўлса, бундай жиноят эгри қасдан содир этилган деб топилади».

Эҳтиётсизлик билан содир этилган жиноятлар учун жавобгарлик факатгина жиноят қонунида тўғридан-тўғри кўрсатилган ҳолдагина келиб чиқади.

Жиноят кодекси 22-моддасида айбнинг эҳтиётсизлик шаклига қўйидагича таъриф берилган: «Ўз-ўзига ишониш ёки бепарволик орқасида содир этилган ижтимоий хавфли қилмиш эҳтиётсизлик орқасида содир этилган жиноят деб топилади.

Агар жиноятни содир этган шахс ўз хулқ-атвори қонунда назарда тутилган ижтимоий хавфли оқибатлар келтириб чиқариши мумкинлигига кўзи ета туриб, эҳтиёткорлик чора-тадбирларига онгли равища риоя этмаган ҳолда бундай оқибатлар келиб чиқмаслигига асоссиз равища умид қилган бўлса, бундай жиноят ўз-ўзига ишониш оқибатида содир этилган», деб топилади.

Агар жиноят содир этган шахс ўз хулқ-атвори қонунда назарда тутилган ижтимоий хавфли оқибатлар келтириб чиқариши мумкинлигига кўзи етмасада, лекин кўзи етиши лозим ва мумкин бўлса, бундай жиноят бепарволик орқасида содир этилган деб топилади.

Мотив ва мақсад жиноят субъектив томонининг қўшимча (факультатив) белгиси ҳисобланади, аммо баъзи бир жиноятларда уларнинг мавжудлиги зарур бўлади. Жиноят кодексининг 97-моддаси иккинчи қисмида ғаразли мақсадларда ёки бе-зориликдан, ёхуд ўликнинг қисмларидан фойдаланиш, ёки трансплантат олиш мақсадида, ёхуд бошқа жиноятларни яшириш мақсадида одам ўлдириш жиноятларида мотив ва мақсад зарурий белги ҳисобланади. Бундай жиноятларда мотив ва мақсад оғирлаштирувчи ҳолатларда қасдан одам ўлдиришнинг зарурий белгилари ҳисобланади.

Баъзи бир бошқа жиноят таркибларида жиноятнинг мотиви ва мақсади зарурий белги бўлмаслиги ва шунга боғлиқ ҳолда улар жиноят субъектив томонининг факультатив белгилари бўлади.

Жиноятнинг мотиви шахсда жиноят содир қилиш қарори ва хоҳишини уйғотувчи ички ҳиссиётдир.

Жиноий мақсадга шахс ижтимоий хавфли ҳаракат орқали эришишга ҳаракат қиласи.

Жиноят таркибининг тўртинчи элементи уни содир этган шахс, яъни **жиноятнинг субъектидир**. Жиноят кодексининг 17-моддасига биноан, жиноий жавобгарликка жисмоний шахслар тортиладилар. Ўзбекистон Республикаси жиноят ҳукукига биноан фикр жисмоний шахсларгина жиноятнинг субъекти бўлиши мумкин. Жиноят ҳукуки назариясига кўра, ҳар қандай ижтимоий хавфли қилмиш содир қилган, қонунда белгиланган ёшга етган ва акли расо жисмоний шахслар жиноятнинг субъекти бўлади.

Юридик шахслар жиноятнинг субъекти бўла олмайди, лекин баъзи бир хорижий давлатлар қонунчилигига юридик шахсларнинг ҳам жиноий жавобгарлиги кўзда тутилган. Шахс Жиноят кодексининг 17-моддасида кўрсатилган белгиларга эга бўлсагина уни жиноий жавобгарликка тортиш мумкин, яъни, биринчидан, у жиноят содир этиш вактида қонунда белгиланган ёшга тўлган бўлиши лозим. Жиноят кодексининг 17-моддасига биноан айборнинг содир этган ижтимоий хавфли ҳаракати учун жавобгарликка тортилишнинг ёш чегаралари аниқ белгиланган. Ушбу модданинг биринчи қисмига мувофиқ жиноят содир этгунга қадар ўн олти ёшга тўлган шахслар жавобгарликка тортиладилар.

17-модданинг иккинчи қисмида кўрсатилишича, «Жиноят содир этгунга қадар ўн уч ёшга тўлган шахслар жавобгарликни оғирлаштирадиган ҳолатларда қасдан одам ўлдирганликлари (97-модданинг иккинчи қисми) учунгина жавобгарликка тортиладилар».

Ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахс ақли расо бўлиши лозим. Ақли расолик тушунчаси Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексининг 18-моддасида баён этилган бўлиб, унда таъкидланишича: «Жиноят содир этиш вақтида ўз қилмишининг ижтимоий хавфли хусусиятини англаган ва ўз ҳаракатларини бошқара олган шахс ақли расо деб топилади».

Агар жиноят содир этган шахс суд тиббиёт текшируви хулосасига кўра ақли норасо деб топилса, жиноий жавобгарликка тортилиши мумкин эмас (Жиноят кодекси 18-моддаси иккинчи қисми).

Айрим ҳолатларда ижтимоий хавфли ҳаракатлар содир этган шахс жиноий жавобгарликка тортилиши учун субъектнинг умумий белгилари (ёши ва ақли расолиги) етарли бўлмай, бундан ташқари жиноят субъектининг маҳсус белгиларини аниқлаш лозим бўлади. Масалан, ҳарбий жиноятларнинг субъектлари, албатта, ҳарбий хизматчи бўлиши, мансабдорлик жиноятларнинг субъекти мансабдор шахс бўлиши лозим. Айрим ҳолларда субъект факат врач, транспорт воситасининг хайдовчиси бўлади ва ҳоказолар.

Шунинг учун ҳам юридик адабиётларда жиноятнинг маҳсус субъекти тушунчалари берилади, яъни бундай шахс умумий белгилардан ташқари жиноят хукуқий нормаларда кўрсатилган алоҳида (маҳсус) белгиларга ҳам эга бўлиши лозим.

Жиноят таркибларининг тузилиши бўйича уларни моддий, формал ва кесик таркибларга ажратиш мумкин.

Моддий таркибли жиноятлар дейилганда, жиноятнинг шундай таркиби тушуниладики, унда жиноят натижасида бирон-бир моддий оқибат келиб чиқиши ёки келиб чиқиши мумкинлиги назарда тутилади. Масалан, қасдан одам ўлдириш. Бу моддий таркибли жиноят, чунки қасдан одам ўлдирганлик учун шахсни жавобгарликка тортиш учун ижтимоий хавфли ҳаракатнинг содир этилганлиги кифоя қилмай (ўч олиш, уриш ва бошқалар),

балки унинг натижасида заарли оқибат, яъни ўлим келиб чиқкан бўлиши керак. Айрим ҳолларда объектив ва субъектив сабабларга кўра ўлим юз бермаган бўлса, айбдор шахс одам ўлдиришда айбланмай, қасдан одам ўлдиришга суиқасд қилганлик учун жавобгарликка тортилади.

Формал таркибли жиноят дейилганда, бирор-бир заарли оқибатнинг келиб чиқиши шарт бўлмай, бирор-бир оқибат келиб чиқкан тақдирда ҳам жиноятнинг қвалификациясига таъсир қилмайдиган жиноятлар тушунилади.

Ижтимоий хавфли ҳаракат содир этишда айбдор бўлган шахсни жиноий жавобгарликка тортиш учун унинг ижтимоий хавфли қилмиш (ҳаракат ёки ҳаракатсизлик) содир этганлигини аниқлаш кифоя қиласди¹. Масалан, уйдирмалар тарқатиш, шундай ҳаракатлар учун маъмурий жазо қўланилгандан кейин содир этилганлигини аниқлаш лозим. Бундай ҳолларда жиноий жавобгарликка тортиш учун жиноят содир этилганлиги натижасида оқибатнинг вужудга келиши шарт эмас.

Кесик таркибли жиноят дейилганида, шундай жиноят таркиби тушуниладики, жиноятнинг охирига етган вақтини қонун олдинги босқичга кўчиради, яъни жиноятга тайёргарлик кўриш ёки суиқасд қилиш босқичига кўчиради. Масалан, босқинчилик (164-модда) ёки товламачилик (165-модда) ёхуд жиноий уюшма ташкил этиш (242-модда).

4. Қилмишнинг жиноийлигини истисно қиладиган ҳолатлар

Айрим ҳолларда бундай қилмишлар ижтимоий хавфли бўлмасдан, балки ижтимоий фойдали бўлиши ҳам мумкин. Бундай ҳаракатлар жиноят ҳукуқида қилмишнинг жиноийлигини истисно қиладиган ҳолатлар деб аталади. Жиноят ҳукуқида қилмишнинг жиноийлигини истисно қилувчи шундай ҳолатлар мавжудки, улар ташки томондан жиноятга ўхласада, бироқ жиноий жавобгарликка лойик, жиноят қонуни билан кўриқланадиган муносабат-

¹ Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳукуки (Умумий қисм). Олий ўқув юртлари учун дарслек. Т.: «ILM ZIYO», 2005. – Б.480.

ларга зарар етказувчи ижтимоий хавфли қилмиш, деб топилмайди, аксинча, ижтимоий фойдали ҳисобланади. Қилмишнинг жинойлигини истисно қилувчи ҳолатлар дейилганида, жиноят белгила-ри мавжуд бўлса ҳам, жиноят деб ҳисобланмайдиган ҳаракатлар тушунилади.

Бундай ҳолатларнинг Жиноят кодексида белгиланиши инсон-парварлик ва адолат тамойилларига амал қилинганлигидан дарак беради. Бундай ҳолатлар ижтимоий фойдалилик ҳисобланади ва уларнинг содир этилишига қонунда йўл қўйилган.

Ўзбекистан Республикаси Жиноят кодексининг 35-моддасида бундай ҳолатларнинг умумий тушунчаси ва турлари берилган. Ушбу модданинг биринчи қисмida: «қилмишда ушбу кодексда назарда тутилган аломатлар расмий жиҳатдан мавжуд бўлса-да, лекин у ижтимоий хавфли, файриконуний ёки айбли бўлмаса, қилмишнинг жинойлигини истисно қиладиган ҳолатлар деб топила-ди», – дейилган.

Ушбу модданинг иккинчи қисмida эса, қилмишнинг жинойлигини истисно қиладиган ҳолатларнинг турлари кўрсатилган. Буларга:

- 1) кам аҳамиятли қилмишлар (36-модда);
- 2) зарурий мудофаа (37-модда);
- 3) охирги зарурат (38-модда);
- 4) ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш вактида зарар етказиш (39-модда);
- 5) буйруқ ёки бошқа вазифани ижро этиш (40-модда);
- 6) касб ёки хўжалик фаолиятига боғлиқ асосли таваккалчилик (41-модда).

Энди ҳар бир жиноятни истисно қилувчи ҳолатларни алоҳида-алоҳида таҳлил қилиб ўтсак.

Кам аҳамиятли қилмиш содир этилганида ижтимоий хавфли оқибат юз бермайди ёки қонун билан қўриқланадиган обьектга жуда оз зарар етказилади. Қилмишни кам аҳамиятли деб ҳисоблашда обьектив (қилмишни содир қилиш шароити, келиб чиқсан оқибатнинг жабрланувчи учун аҳамиятга эга эмаслиги ёки оқибат келиб чиқмаганлиги) ва субъектив (айбнинг даражаси, жиноят қонуни билан қўриқланадиган ижтимоий муносабатга нисбатан жиддий зарар етказиш мақсадининг йўқлиги, ҳаракатнинг айнан

оз миқдорда заарар етказишга қаратилғанлиги ва х.к.) ҳолатларнинг жами эътиборга олиниши керак. Масалан, вояга етмаган шахснинг бирорнинг боридан ўзи истеъмол қилиши учун оз миқдорда мева ўғирлаши, гулларни узуб олиши, зотли ҳисобланмаган кантар ўғирлаши, шўхлик, ўзини кўрсатиш каби ҳаракатлар шулар жумласидандир.

Зарурий мудофаа ҳолатида содир этилган, яъни мудофааланувчи ёхуд бошқа кишининг шахси ёки ҳуқуқларини, жамият ёки давлат манфаатларини қонунга хилоф тажовузлардан тажовузчига заарар етказган ҳолда ҳимоя қилиш чоғида қилинган ҳаракат, агар зарурий мудофаа чегарасидан четга чиқилмаган бўлса, жиноят деб топилмайди.

Зарурий мудофаа ҳолатида қилинган ҳаракат қонунга хилоф ҳисобланмайди, чунки ҳаётга, соғлиққа, жинсий эркинликка, мулкка ва бошқа жиноят қонуни билан қўриқланадиган обьектларга қилинган тажовузлардан ҳимоя қилиш ҳар бир фуқаронинг бурчи ҳисобланади ва зарурий мудофаа ҳолатида тажовузчига заарар етказиш жиноят ҳисобланмайди.

Ижтимоий хавфли тажовузлардан тажовузчига заарар етказиш орқали ҳимоя қилиш, жиноятчиликка қарши курашда ҳам аҳамиятга эгадир. Ўзбекистон Республикаси Олий Суди пленумининг юқорида номи келтирилган қарорида айрим судлар тажовузга учраган шахс, ундан кочиб қутилиш, бошқа фуқароларга ва ҳокимиёт вакилларига ёрдам сўраб мурожаат қилиш ёки бошқа усуслар билан тажовуздан сақланиш имкониятига эга бўлса, бундай тажовузга қарши фаол равишда мудофааланиш ҳуқуқига эга бўлмайдилар, деган нотўғри фикрга асосланадилар деб таъкидланади. Шу муносабаат билан Пленум судлар шуни эътиборга олишлари керакки, фуқаролар қонун талабига мувофиқ ижтимоий хавфли тажовуздан қочиб қутилиш ёки бошқа усуслар билан сақланиш имкониятига эга бўлишларидан қатъи назар тажовуз қилувчига заарар етказиш йўли билан актив ҳимояланиш ҳуқуқига эгадирлар, деб кўрсатилган¹.

¹ «Ўзбекистон Республикаси Олий суди пленуми қарорларининг тўплами. 1991–1997 йил» // – Т.: «Шарқ», 1997 й. – Б.69.

Зарурий мудофаа факат ижтимоий хавфли тажовуз содир этилаётган вактда эмас, балки реал хүжум бўлиш хавфи мавжуд бўлганда ҳам содир этилиши мумкин.

Ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш одил судловнинг амалга оширилишини таъминлаш, жиноят қонунчилиги олдида турган вазифаларни бажариш мақсадида белгиланган. Шунинг учун ҳам қонун билан қўриқланадиган манфаатларга зарар етказган шахсни ушлаш ижтимоий фойдали ҳисобланади.

Ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш шахснинг мажбурияти эмас, балки бурчи ҳисобланади.

Шахс, ҳуқуқни муҳофаза қилувчи давлат ҳокимияти органлари, маҳалла қўмиталари, бошқа шахсларга ёрдам сўраб мурожаат қилиш имконияти мавжудлигидан қатъи назар ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаб бериш ҳуқуқига эгадир.

Жиноят кодекси 39-моддасида ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш вактида зарар етказиш тушунчаси берилган бўлиб, унинг биринчи қисмида ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ҳокимият органларига топшириш мақсадида ушлаш вактида унга зарар етказиш, агар уни ушлаш учун зарур бўлган чораларнинг чегарасидан четга чиқилмаган бўлса, жиноят деб топилмаслиги кўрсатилган.

Ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш вактида зарар етказишнинг ҳуқуқийлиги шартлари, бир томондан, ушлаш ҳуқукининг амалга оширилишини, иккинчи томондан, ғайриқонуний қилмишларнинг бартараф этилишини кафолатлади. Бундай шартлар икки институтга: ушлашга ва ушлаш вактида етказилган зарарга тегишлидир.

Албатта, ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш вактида зарар етказишнинг қонунийлик даражасини белгиловчи бир қанча шартлари бор.

Биринчи белгиси – ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ҳокимият органларига топшириш мақсадида ушлашдир. Яъни, ижтимоий хавфли қилмиш содир этган шахсни ушлаш ижтимоий фойдали ҳисобланади.

Иккинчи белгиси – ушланаётган шахснинг соғлиги ёки мулкига муайян зарар етказилишига йўл қўйилади. Албатта, шахсни уш-

лаётганда уни ҳаётидан маҳрум этиш мумкин эмас, ушлашдан мақсад жиноятчани тегишли ҳокимият органларига топширишдир.

Учинчи белгиси – ушлаш вактида заар етказиш жиноятчининг қочишига йўл қўймайдиган ягона восита бўлиши лозим. Агар шахсни ушлашда бошқа имкониятлар бўлган бўлсаю, у имкониятлардан фойдаланилмай унга заар етказилса, айборнинг ҳаракатлари Жиноят кодексининг 39-моддаси биринчи қисмида кўрсатилган ҳолатларга тўғри келмайди¹.

Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексининг 38-моддасида: **охирги зарурат ҳолатида** шахснинг ёки бошқа фукароларнинг шахсига ёхуд ҳукуқларига, жамият ёки давлат манфаатларига таҳдид солувчи хавфни қайтариш учун қонун билан кўрикли надиган ҳукуқ ва манфаатларга заар етказган ҳолда содир этилган қилмиш, башарти, шу хавфни ўша ҳолатда бошқа чоралар билан қайтаришнинг иложи бўлмаса ҳамда етказилган заар олди олинган заарага қараганда камроқ бўлса, жиноят деб топилмайди, деб белгилаб қўйилган.

Охирги заруратнинг таҳдид солаётган хавфга нисбатан ҳукуқий шартлари ҳакида гапирганда унинг ижтимоий хавфлилиги, мавжудлиги ва ҳақиқийлиги каби белгиларига тўхталиб ўтиш лозим.

Биринчи белгиси охирги зарурат ҳолати хавф манбайнинг вужудга келиши билан намоён бўлади. Хавф манбаи турли хил воқеалар бўлиши мумкин. Уларга инсон томонидан содир этилган ҳаракатлар, табиий офат (зилзила, сув босиши, ёнгин ва ҳоказолар), хайвонларнинг (кутирган итнинг, ҳўқизнинг) одамларнинг ҳаёти ва соғлиғига таҳдид солиши мумкин бўлган агрессив ҳаракатлари киради.

Иккинчи белгиси хавфининг мавжудлиги.

Учинчи белгиси хавфнинг ҳақиқий бўлиши. Агар шахс турли сабабларга кўра хавфнинг мавжуд эмаслигини билиши лозим бўлмаган ёки мумкин бўлмаган бўлса, унинг бу ҳаёлан хавфни бартараф килишга қаратилган ҳаракати ҳам жиноят деб ҳисобланмайди.

¹ Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳукуки (Умумий қисм). Олий ўкув юртлари учун дарслік. – Т.: «ILM ZIYO», 2005. – Б.480.

Тўртинчи белгиси муайян ҳолатдаги хавфни бошқа воситалар билан бартараф этиб бўлмаслиги сабабли бошқа ижтимоий муносабатларга зарар етказилади.

Жиноят кодексининг 40-моддасида шахснинг буйруқ ёки бошқа фармойишни, шунингдек мансаб вазифаларини конунан бажариши туфайли зарар етказилган бўлса, жиноят деб топилмайди, деб кўрсатилган.

Буйруқ деганда, муайян ҳокимият органи, ташкилот, корхона, идора бошлигининг ўз ваколатлари доирасида муайян бир харатни бажариш ёки бажармаслик тўғрисида (ёзма ёки оғзаки) буйруқ бериши тушунилади.

Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси 41-моддасига кўра, ижтимоий фойдали мақсадга эришиш учун касб ёки хўжалик фаолиятига боғлиқ асосли таваккалчилик қилиб, ҳуқуқлар ва конун билан қўриқланадиган манфаатларга зарар етказиш жиноят деб топилмайди.

Кўйидаги бир қатор шартлар мавжуд бўлгандагина касб ёки хўжалик фаолиятига боғлиқ асосли таваккалчилик қонуний ҳисобланади.

Биринчи белгиси таваккалчиликнинг ижтимоий фойдали мақсадларга йўналтирилганлигидир. Яъни, таваккалчилик шахсий мақсадга эмас, ижтимоий фойдали натижаларга эришишга қартилган бўлиши керак. Шахсий мақсадларга йўналтирилган таваккалчилик асосли деб ҳисобланмайди. Бу борада шахсий мақсадларни шахсий мотивлардан фарқлай олиш муҳим.

Иккинчи белгиси таваккалчилик замонавий илмий-техника билимлари ва тажрибаларига мос келиши лозим, шундай тажрибаларни эътиборсиз қолдириш мумкин эмас.

Таваккалчилик билан боғлиқ қилмишларнинг замонавий билим ва тажрибаларга мослиги ҳақидаги қонун талаблари, аввалимбор, бундай қилмишларнинг субъектив билимлар ва субъектив тажрибаларга мувофиқ бўлишини билдиради.

Учинчи белгиси ўз олдига қўйилган мақсадга таваккал қилмай эришишнинг иложи бўлмаса, шахс бошқаларнинг ҳуқуқ ва конун билан қўриқланадиган манфаатларига зарар етказилишининг олдини олиш учун тегищли чораларни кўрган бўлса, бундай таваккалчилик асосли деб топилади. Яъни, бундай ҳолларда шахс

ўз-ўзига ишониш орқали ҳаракат қилмасдан, балки аниқ хисоб-китоб олиб боради ва қонун билан қўриқланадиган манфаатларга зарар етказилишининг олдини олишга ҳаракат қиласди.

5. Жиноятда иштирокчилик тушунчаси ва унинг турлари

Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексининг 27-моддасига кўра, икки ёки ундан ортиқ шахснинг қасдан жиноят содир этишда биргалашиб қатнашиши иштирокчилик деб топилади.

Иштирокчиликда содир этилган жиноятларнинг бир катор ўзига хос хусусиятлари мавжуд.

У ёки бу жиноятни квалификация қилишда нафақат қилмишнинг иштирокчиликда содир этилиши, балки қонунийлик ва адолатлилик принципларига асосланган ҳолда иштирокчиликнинг аниқ белгилари ва шаклларига эътибор бериш лозим.

Иштирокчилик белгиларини объектив ва субъективга ажратиш мумкин.

Иштирокчиликнинг объектив белгиларга:

1) жиноят содир қилишда икки ёки ундан ортиқ шахснинг иштироки;

2) гурух аъзоларининг жиноятни содир қилиш учун биргаликда ҳаракат қилиши киради.

Жиноят содир қилишда икки ёки ундан ортиқ шахснинг катнашиши иштирокчиликнинг сон белгисидир. Бу белгининг асосий шарти шундан иборатки, жиноят иштирокчиликда содир этилганда иштирокчиларнинг барчаси ақли расо ва шу жиноят учун қонунда белгиланган ёшга етган бўлиши талаб қилинади.

Жиноят кодексига мувофик ташкилотчи, бажарувчи, далолатчи ва ёрдамчининг ҳаракатларини квалификация қилиш, бир гурух шахслар томонидан жиноят содир этиш деб топиш асослари аниқ белгилаб берилган. Хусусан, Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодекси 27-моддасига кўра: «Икки ёки ундан ортиқ шахснинг қасдан жиноят содир этишда биргалашиб қатнашиши иштирокчилик деб топилади».

Ушбу норма мазмунидан кўриниб турибдики, иштирокчиликда содир этиладиган жиноятларда куйидаги белгилар бўлиши лозим.

Биринчи, иштирокчиликда содир этиладиган жиноятларда икки ёки ундан ортиқ шахс қатнашиши лозим, иккинчи, ушбу жиноятлар қасдан содир этилади, учинчи, икки ёки ундан ортиқ шахснинг ҳаракатлари биргалашиб содир этилади. Биргаликдаги ҳаракат шундан иборатки, бунда иштирокчиларнинг жиноий ҳаракати биргаликда бўлади. Жиноятни биргаликда содир қилиш шундан иборатки, бунда бир иштирокчининг ҳаракати иккинчисиники билан чамбарчас боғлиқ бўлади ва жиноят натижаси умумий ҳаракатга боғлиқдир. Иштирокчиларнинг биргаликдаги ҳаракати жиноятнинг натижаси учун муҳим шартдир. Бу белгилар иштирокчиликнинг жиноят қонунида назарда тутилган белгилари саналади.

Биргаликдаги ҳаракат қилиш асослари:

биринчидан, ягона куч асосида ягона мақсадга эришиш учун ҳаракат қилиш;

иккинчидан, бошқа иштирокчиларнинг ягона умумий натижага эришишга қаратилган ҳаракатини билиш ва ҳисобга олиш;

учинчидан, иштирок этувчи шахсларнинг ҳаракатлари онгли равишда биргаликда бажарилиши¹.

Иштирокчиликда содир этилган жиноятларнинг бир қатор ўзига хос ҳусусиятлари мавжуд. У ёки бу жиноятни квалификация қилишда нафакат қилмишнинг иштирокчиликда содир этилиши, балки қонунийлик ва адолатлилик принципларига асосланган ҳолда иштирокчиликнинг аниқ белгилари ва шаклларига эътибор бериш лозим.

Иштирокчиликнинг белгилари ҳақида тўхталадиган бўлсак, иштирокчиликда содир этилган жиноятларда бажарувчининг тутган ўрни катта, ташкилотчи, ёрдамчи, далолатчининг ҳаракатлари бажарувчининг ўзини тутишидан келиб чиқиб белгиланади.

Жиноят содир қилишда икки ёки ундан ортиқ шахснинг қатнашиши иштирокчиликнинг сон белгисидир. Бу белгининг асосий шарти шундан иборатки, жиноят иштирокчиликда содир этилганда иштирокчиларнинг барчаси ақли расо ва шу жиноят учун қонунда белгиланган ёшга етган бўлиши талаб қилинади.

¹ Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳукуки (Умумий қисм). Олий ўкув юртлари учун дарслар. – Т.: «ILM ZIYO», 2005. – Б.480.

Иштирокчиликда қилингандык жиноятларда иккى ёки ундан күп шахслар ўз интилишларини бирлаштиради. Ўз хохишлари даги на-тижага эришишга харакат қиласылар, эхтиётсизлик орқасида жи-ноят содир қылганда эса оқибат келиб чиқишини хоҳламайдигина эмас, балки унинг келиб чиқишини олдиндан кўра билмайди хам.

Субъектив боғлиқликнинг яна бир белгиси шундан иборатки, бунда бир жиноятчининг ҳаракати бошқа иштирокчининг ҳара-кати билан чамбарчас боғлиқдир. Яъни, жиноят содир қилишда бир нечта жиноятчи бирга ҳаракат қиласи ва шулардан ҳеч бўлма-ганда иккитаси жиноий натижа учун ўз ҳаракатларини бирлаш-тиради ва ижтимоий хавфли оқибат келиб чиқишини билган ҳолда ҳаракат қиласи ва оқибатни хоҳлайди.

Жиноят кодексининг 28-моддасига кўра, жиноятни бажарувчи билан бир қаторда ташкилотчи, далолатчи ва ёрдамчилари хам жиноят иштирокчилари деб топилади

Иштирокчиларнинг қўйидаги турлари мавжуд:

- 1) бажарувчи;
- 2) ташкилотчи;
- 3) далолатчи;
- 4) ёрдамчи.

Жиноят кодексининг 28-моддасига биноан, жиноятни бевоси-та тўла ёки қисман содир этган ёхуд Жиноят кодексига мувофиқ жавобгарликка тортилиши мумкин бўлмаган шахслардан ёки бошқа воситалардан фойдаланиб, жиноят содир этган шахс ба-жарувчи деб топилади.

Ушбу ҳолатдан кўриниб турибдики, жиноят қонуни нормаси жиноятни бевосита тўла ёки қисман содир этган шахсни ёки Жиноят кодексига мувофиқ жавобгарликка тортилиши мумкин бўлмаган шахслардан ёки бошқа воситалардан фойдаланиб, жи-ноят содир этган шахсни бажарувчи деб таърифлайти. Менинг фикримча, жиноятни бевосита тўла ёки қисман содир этган шахс деганда жиноятнинг объектив томони бир қисмини ёки тўлиқ бажариши назарда тутиляпти.

Мажбурлаш жисмоний ва руҳий бўлиши мумкин. Руҳий маж-бурлаш кўпинча далолатчи томонидан кўркитиш орқали содир этилади (масалан, моддий таъминлашни тўхтатиб кўйиш, инсон-

ни таҳқирловчи хабар ёки маълумотни ошкор қилиш билан қўрқи-тиш ва ҳоказо).

«Жиноят содир этилишига ўз маслаҳатлари, кўрсатмалари билан, воситалар бериш ёки тўсиқларни йукотиш билан кўмаклашган, шунингдек жиноятчини, жиноят содир этиш қуроли, излари ва воситаларини ёхуд жиноий йўл билан қўлга киритилган нарсаларни яширишга, шунингдек бундай нарсаларни олиш ва ўтказиш тўғрисида олдиндан ваъда берган шахс ёрдамчи деб топилади» (Жиноят кодекси 28-модда, бешинчи қисм).

Жиноят кодекси 28-моддаси бешинчи қисмининг таҳлили шуни кўрсатадики, жиноята ёрдамчилик икки кўринишга эга бўлади:

- 1) жисмоний ёрдамчилик;
- 2) руҳий ёрдамчилик.

Тўсиқларни олиб ташлаш деганда, ёрдамчининг бажарувчи томонидан жиноятни амалга оширишдаги тўсиқларни бартараф қилишга ёрдамлашиш ҳаракати тушунилади. (Масалан, қўриқчи-ни хизмат вазифасидан чалғитиш, сигнализацияни ўчириб кўйиш, қўриқчи итларни чалғитиш ва ҳоказо).

Ёрдамчи далолатчидан шуниси билан фарқ қиласиди, у ўзининг ҳаракати билан жиноятнинг бошқа бир иштирокчисида жиноят содир этиш истагини вужудга келтирмайди, бу ҳолат ёрдамчиликни амалга оширгунга қадар вужудга келади.

Руҳий ёрдамчилик жиноят содир қилинишида бажарувчининг қарори ва хоҳишини мустаҳкамлайди.

Маслаҳат ва кўрсатмаларни кўпроқ жиноятни уюширадиган шахс бериши мумкин. Бу ҳолда ушбу шахс Жиноят кодекси 28-моддасининг учинчи қисмига кўра, ташкилотчи деб топилади.

6. Жиноий жавобгарлик ва жиноий жазо

Жиноий жавобгарлик хуқуқий жавобгарликнинг маҳсус тури бўлиб, Жиноят кодексида тақиқланган қилмиш содир этилгантақдирдагина қўлланадиган жавобгарликнинг энг оғир туридир.

Ўзбекистон Республикасининг амалдаги Жиноят кодекси 16-моддаси биринчи қисмида жиноят учун жавобгарликнинг таърифи берилган бўлиб, жиноят учун жавобгарлик жиноят содир этишда айбдор бўлган шахсга нисбатан суд томонидан ҳукм қилиш,

жазо ёки бошқа хуқуқий таъсир чораси кўлланилишида ифодаланадиган жиноят содир этишнинг хуқуқий оқибатидир.

Жиноий жавобгарлик шахснинг Жиноят кодекси билан тақиқланган қилмишни содир қилганлиги учун шахс ва давлат ўртасида вужудга келадиган жиноят-хуқуқий муносабатдир.

Жиноят-хуқуқий муносабатларнинг субъектлари бир томондан давлат бўлса, иккинчи томондан жиноят содир қилган шахсдир. Шахс томонидан жиноят содир қилиниши муносабати билан давлатда жиноят хуқуқида назарда тутилган мажбурлов чораларини шахсга нисбатан мажбурий тарзда қўллаш, суриштирув ва тергов ҳаракатларини олиб бориш мажбурияти вужудга келади. Шахсда эса, содир қилган жинояти учун жавоб бериш, жиноят хуқуқида белгиланган тартибда унга нисбатан қўйилган талабларга жавоб бериш мажбурияти вужудга келади. Жиноий жавобгарлик масаласи фақат жиноят хуқуки доирасида белгиланган асосларга биноан амалга оширилади.

Жиноий жавобгарлик жиноят хуқуки нормалари билан қўриклинадиган ижтимоий муносабаларга жиддий зарар етказадиган ёки шундай зарар етказиши мумкин бўлган тажовуз қилингандагина вужудга келади. Шундай экан, жиноий жавобгарлик, ўз навбатида, кандайдир хуқукий оқибатни вужудга келтиради. Жиноий жавобгарлик эса, жиноят-хуқуқий муносабатдир. Аммо жиноят хуқукий муносабатнинг келиб чиқиши учун бирон-бир юридик факт содир этилиши талаб қилинади ва бундай юридик факт жиноятнинг содир этилиши ҳисобланади.

Жиноий жавобгарликнинг фактик асоси шахс томонидан содир этилган қилмишдир. Қилмишнинг жиноят деб тан олиниши учун унда қонунда кўзда тутилган жиноят таркибининг барча белгилари мавжуд бўлиши керак.

Жиноий жавобгарликнинг норматив асоси Жиноят кодексида кўзда тутилган жиноят таркибидир. Фактик ва норматив асослар жиноий жавобгарликнинг умумий асосини ташкил қиласи.

Жиноий жазо Жиноят кодекси Maxsus қисми нормасида жавобгарлик белгиланган, содир этилган жиноятнинг хуқуқка хилофлик белгисидир. Жиноят ва жазо тушунчаларининг ўзаро боғлиқлиги содир этилган жиноятга нисбатан қўлланиладиган

қонунийлик ва айб учун жавобгарлик принципларида ифодаланади.

Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодексининг 42-моддасида жазога таъриф берилган бўлиб, унга кўра, жазо – бу жиноят содир этишда айбли деб топилган шахсга нисбатан давлат номонидан суд хукми асосида қўлланиладиган ва маҳкумни қонунда назарда тутилган муайян ҳуқуқ ва эркинликлардан маҳрум қилиш ёки уларни чеклашдан иборат мажбурлов чорасидир.

Жиноий жазо давлатнинг мажбурлов чораси бўлиб, у бошқа мажбурлов чораларидан қўйидаги ўзига хос хусусиятлари билан фарқ қиласди:

- 1) жиноий жазо жиноят қонунида қатъий белгиланган бўлади;
- 2) жиноий жазо факат суд томонидан тайинланади;
- 3) жиноий жазо факат жиноят содир этишда айбдор деб топилган шахсларга нисбатангина қўлланилади;
- 4) жиной жазонинг мазмуни шахсни озодликдан маҳрум қилишда ёки ҳуқуқ ва эркинликларини чеклашда ифодаланади.

Жиноят кодексининг 42-моддасида жазонинг:

- 1) маҳкумни ахлоқан тузатиш;
- 2) шахснинг жиноий фаолиятига тўскинлик қилиш;
- 3) бошқа шахслар томонидан жиноят содир этилишининг олдини олиш каби мақсадлари белгилаб қўйилган.

1994 йилги Жиноят кодексида жамият ва давлатимизда сўнгги йилларда рўй берган ўзгаришлар эътиборга олиниб, жазо турлари қўйидагича жойлаштирилган:

- 1) жарима;
- 2) муайян ҳуқуқдан маҳрум қилиш;
- 3) ахлоқ тузатиш ишлари;
- 4) хизмат бўйича чеклаш;
- 5) қамок;
- 6) озодликни чеклаш;
- 7) интизомий қисмга жўнатиш;
- 8) озодликдан маҳрум қилиш;
- 9) умрбод озодликдан маҳрум қилиш.

Жиноят кодексида вояга етмаганларга нисбатан: 1) жарима; 2) ахлоқ тузатиш ишлари; 3) қамок; 4) озодликдан маҳрум қилиш жазолари белгиланган.

Қўшимча жазога ҳарбий ёки маҳсус унвондан маҳрум қилиш киради.

Жиноий жазоларнинг либераллаштирилиши муносабати билан Жиноят кодекси жазо тизимидан мол-мулкни мусодара қилиш чиқарилди.

Муайян хукуқдан маҳрум қилиш жазоси ҳам асосий жазо сифатида, ҳам қўшимча жазо сифатида қўлланиши мумкин.

Умумий ва маҳсус жазо чоралари субъектнинг маҳсус белгиларига қараб қўлланилади.

Умумий жазолар бу – жиноят субъекти белгиларига эга ҳар қандай шахсга нисбатан қўлланиши мумкин бўлган жазо тизимири.

Маҳсус жазо қонунда қатъий белгиланган субъектлар доирасига қўлланиладиган жазо чорасидир. Масалан, интизомий қисмга жўнатиш ва ҳарбий унвондан маҳрум қилиш факат ҳарбийларга нисбатан қўлланилади.

Жарима айбордан давлат даромадига Жиноят кодексида белгиланган микдорда пул ундиришdir.

Жарима энг кам ойлик иш ҳақининг беш бараваридан олти юз бараваригача микдорда белгиланади.

Шахсни муайян хукуқдан маҳрум қилиш суд тайинлаган муддат давомида айборнинг корхоналар, муассасалар ёки ташкилотларда у ёки бу мансабни эгаллашини ёхуд у ёки бу фаолият билан шуғулланишини тақиқлашдан иборатdir. Ана шундай мансаб ёки фаолиятнинг тури суд томонидан айблов ҳукмида кўрсатилади.

Муайян хукуқдан маҳрум қилиш айборнинг мансаби ёки иш фаолияти билан бевосита боғлик бўлган жиноятни содир этганилиги учун асосий жазо тариқасида тайинланганда – бир йилдан беш йилгача муддатга, қўшимча жазо тариқасида тайинланганда – бир йилдан уч йилгача муддатга белгиланади (45-модда).

Ахлоқ тузатиш ишлари шахс иш ҳақининг ўн фоизидан ўттиз фоизигача микдорини давлат даромади ҳисобига ушлаб қолган ҳолда уни меҳнатга мажбуран жалб қилишдан иборат бўлиб, жазо суднинг ҳукмига мувоғик маҳкумнинг ўз иш жойи ёки мазкур жазо ижросини назорат қилувчи органлар белгилаб берадиган бошқа жойларда ўталади. Ахлоқ тузатиш ишлари олти ойдан уч йилгача муддатга тайинланади (46-модда).

Хизмат бўйича чеклаш – ҳарбий хизматни контракт бўйича ўтаётган ҳарбий хизматчини суд ҳукмида кўрсатилган муддат давомида муайян ҳуқуқ ва имтиёзлардан маҳрум қилиб, пул таъминотининг ўн фоизидан ўттиз фоизигача бўлган микдорини давлат даромади ҳисобига ушлаб қолишдан иборатдир.

Хизмат бўйича чеклаш жазо чораси Жиноят кодекси Махсус қисмининг моддасида назарда тутилган ҳолларда икки ойдан уч йилгача муддатга кўлланилади. Ижтимоий ҳавфи катта бўлмаган жиноят ёки оғир оқибатларни келтириб чиқармаган эҳтиёtsизлик орқасида содир этилган жиноят учун суд иш ҳолатлари ва маҳкумнинг шахсини ҳисобга олган ҳолда уч йилдан кўп бўлмаган муддатга озодликдан маҳрум қилиш, қамоқ ёки ахлоқ тузатиш ишлари жазоси ўрнига шу муддатга хизмат бўйича чеклаш жазосини кўллаши мумкин.

Хизмат бўйича чеклаш тариқасидаги жазони ўташ муддати давомида маҳкумнинг мансабини, ҳарбий ёки маҳсус унвонини ошириш мумкин эмас, жазони ўтаган вақт эса, унинг кўп йил ишлаганлик, навбатдаги ҳарбий ёки маҳсус унвон ҳамда пенсия олиш учун асос бўладиган хизмат муддатига қўшилмайди (47-модда).

Қамоқ – шахсни батамом ажратган шароит остида саклашдан иборат бўлиб, бир ойдан олти ойгача муддатга белгиланади. (48-модда).

Озодликни чеклаш – суд томонидан маҳкумга нисбатан яаш жойини у ёки бу сабаб билан тарк этишини бутунлай тақиқлашдан ёки сутканинг муайян вақтида яаш жойидан чиқиши чеклашдан иборат (48¹-модда).

Интизомий қисмга жўнатиш – муддатли ҳарбий хизмат ҳарбий хизматчисини суд томонидан белгиланган муддат мобайнода ички тартиби анча қаттиқ бўлган маҳсус ҳарбий қисмга жойлаштириш орқали, муайян ҳуқуқ ва имтиёзлардан маҳрум этишдир (49-модда).

Озодликдан маҳрум қилиш маҳкумни жамиятдан ажратиб, жазони ижро этиш колонияси ёки турмага жойлаштиришдан иборатдир.

Озодликдан маҳрум қилиш олти ойдан йигирма йилгача муддатга белгиланади, Жиноят кодекси 50-моддасининг учинчи қисмida назарда тутилган ҳоллар бундан мустасно.

Узок муддатли озодликдан маҳрум қилиш йигирма йилдан ортиқ, лекин йигирма беш йилдан кўп бўлмаган муддатга белгиланади ва фақат жавобгарликни оғирлаштирадиган ҳолатларда қасдан одам ўлдириш (97-модданинг иккинчи қисми) ва терроризм (155-модданинг учинчи қисми) учун тайинланиши мумкин.

Узок муддатга озодликдан маҳрум қилиш жазоси аёлга, ўн саккиз ёшга тўлмасдан жиноят содир этган шахсга ва олтмиш ёшдан ошган эркакка нисбатан тайинланиши мумкин эмас.

Озодликдан маҳрум қилиш Жиноят кодексининг 60-моддасида назарда тутилган бир неча жазоларни қўшиш тартибида тайинлангандা, унинг муддати йигирма беш йилгача белгиланиши мумкин.

Озодликдан маҳрум этишга ҳукм қилинаётган аёлларга ҳамда олтмиш ёшдан ошган эркакларга нисбатан тайинланаётган жазо муддати Жиноят кодекси Махсус қисмининг тегишли моддасида назарда тутилган озодликдан маҳрум этиш энг кўп муддатининг учдан икки қисмидан ортиқ бўлиши мумкин эмас.

Умрбод озодликдан маҳрум қилиш фавқулодда жазо чораси бўлиб, маҳкумни маҳсус тартибли жазони ижро этиш колониясига жойлаштириш орқали жамиятдан муддатсиз ажратиб қўйишдан иборатдир.

Умрбод озодликдан маҳрум қилиш жазоси фақат жавобгарликни оғирлаштирадиган ҳолатларда қасдан одам ўлдириш (97-модданинг иккинчи қисми) ва терроризм (155-модданинг учинчи қисми) учун белгиланади.

Умрбод озодликдан маҳрум қилиш жазоси аёлга, ўн саккиз ёшга тўлмасдан жиноят содир этган шахсга ва олтмиш ёшдан ошган эркакка нисбатан тайинланиши мумкин эмас (51-модда).

Харбий ёки маҳсус унвонга эга бўлган шахс оғир ёки ўта оғир жиноят учун ҳукм қилинганида суд ҳукми билан мазкур унвондан маҳрум қилиниши мумкин.

Олий харбий ёки маҳсус унвонга ёхуд Ўзбекистон Республикасининг давлат мукофотига эга бўлган шахс оғир ёки ўта оғир жинояти учун ҳукм қилинганида суднинг ҳукми асосида киритадиган тақдимномасига биноан мазкур унвон ёки мукофотдан маҳрум қилиниши мумкин (52-модда).

7. Вояга етмаганлар жавобгарлигининг хусусиятлари

Инсонпарварлик ва одиллик принципларидан келиб чиқиб, Ўзбекистон Республикаси Жиноят кодекси олтинчи бўлими XV–XVI бобларида «Вояга етмаганлар жавобгарлигининг хусусиятлари» белгиланган. Бу бобларда вояга етмаганларга нисбатан тайинланадиган жазо тизими, жазо тайинлаш қоидалари, жавобгарликдан, жазодан озод қилиш ҳоллари акс эттирилган ҳамда мажбуров чораларини кўллаган ҳолда жавобгарликдан ёки жазодан озод қилиш шартлари ва тартиби, мажбуров чоралари ҳамда жазони ўташдан муддатидан илгари шартли равишда озод қилиш шартлари баён қилинган.

Жиноят кодекси 17-моддаси бешинчи қисмига мувофиқ ўн саккиз ёшга тўлгунга қадар жиноят содир этган шахслар умумий қоидаларга асосан ва Жиноят кодексининг олтинчи бўлимида назарда тутилган хусусиятлар ҳисобга олинган ҳолда жавобгарликка тортиладилар.

Умумий қоидага мувофиқ 16 ёшга тўлган, ақли расо шахслар жиноят субъекти ёшига етган ҳисобланадилар. Баъзи жиноятлар учун субъект ёши 14 ёш қилиб белгиланган. Жавобгарликни оғирлаштирувчи ҳолатларда қасдан одам ўлдиранлик жинояти учун субъект ёши 13 ёш этиб белгиланган.

Жиноят кодекси Махсус қисми 163 та нормасида вояга етмаганлар учун жиноий жавобгарлик белгиланган.

Вояга етмаганларга нисбатан кўлланадиган жазо тизими, жиноят қонуни билан белгиланган ва суд учун мажбурий ҳисоблаган жазо чораларининг рўйхати бўлиб, улар, ўз навбатида, муайян тартибда жойлаштирилган ва қўлланиш тартиби ва чегаралари белгиланган рўйхатdir.

Жиноят кодексининг 81-моддасида белгиланишича, жиноят содир қилиш пайтида ўн саккиз ёшга етмаган шахсларга нисбатан қўйидаги жазо чоралари қўлланиши мумкин: а) жарима; б) ахлоқ тузатиш ишлари; в) қамок; в¹) озодликни чеклаш; г) озодликдан маҳрум қилиш. Ўн саккиз ёшга тўлмасдан жиноят содир этган шахсларга нисбатан қўшимча жазолар тайинланishi мумкин эмас.

Вояга етмаганларга нисбатан **жарима** энг кам ойлик иш хақининг икки бараваридан йигирма бараваригача микдорда тайинланади.

Маҳкум жарима тўлашдан олти ой муддат мобайнида бўйин товласа, суд тўланмаган жарима микдорини ахлоқ тузатиш ишлари жазоси билан алмаштиради. Бунда энг кам ойлик иш хақининг икки баравари микдоридаги жарима ахлоқ тузатиш ишларининг бир ойига тенглаштириб ҳисобланади.

Вояга етмаганларга нисбатан **ахлоқ тузатиш ишлари** факат меҳнатга лаёқатли вояга етмаганларга нисбатан ўз иш жойида ўташ, айборд ҳеч қаерда ишламаса, ушбу жазо ижросини назорат қилувчи органлар белгилаб берадиган ўзи яшайдиган худуддаги бошқа жойларда ўташ тариқасида бир ойдан бир йилгача муддатга тайинланади.

Вояга етмаган шахс тайинланган ахлоқ тузатиш ишларининг ўндан бир қисмидан кўпроғини ўташдан бўйин товласа, суд бу жазонинг ўталмаган қисмини ахлоқ тузатиш ишларининг ҳар уч кунини қамоқнинг бир кунига тенглаштирган ҳолда ҳисоблаб, қамоқ жазоси билан алмаштиради, аммо бу муддат уч ойдан ошмаслиги керак (ЖКнинг 83-моддаси).

Вояга етмаган шахсларга нисбатан қамоқ бир ойдан уч ойгача муддатга тайинланади. Вояга етмаганларга нисбатан озодликдан маҳрум қилиш жазоси олти ойдан ўн йилгача муддатга тайинланади, ушбу Кодекс 86-моддасининг иккинчи, учинчи ва тўртинчи қисмларида назарда тутилган ҳоллар бундан мустасно.

Озодликдан маҳрум қилиш жиноят содир этиш пайтида ўн уч ёшдан ўн олти ёшгача бўлган шахсларга нисбатан:

- б) оғир жиноят учун – олти йилгача;
- в) ўта оғир жиноят учун – ўн йилгача муддатга тайинланади.

Озодликдан маҳрум қилиш жиноят содир этиш пайтида ўн олти ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган шахсларга нисбатан:

- б) оғир жиноят учун – етти йилгача;
- в) ўта оғир жиноят учун – ўн йилгача муддатга тайинланади.

Вояга етмай туриб ижтимоий хавфи катта бўлмаган жиноят содир этган, эҳтиётсизлик оқибатида жиноят содир этган ёхуд қасдан унча оғир бўлмаган жиноят содир этган шахсларга нис-

батан озодликдан маҳрум қилиш тариқасидаги жазо тайинлан-майди (ЖК 85-моддаси).

Қайд этиб ўтиш лозимки, олимлар ва мутахассислар томонидан вояга етмаганлар жиноятчилигининг сабаблари жумласига кўплаб масалалар киритилган бўлиб, уларга яшаш, ўқиш ёки иш жойидаги муҳитнинг салбий таъсири; ўқиши ташлаб кетган ўсмирлар узоқ вақт муайян иш билан шуғулланмаслиги; ўсмирнинг но-тўғри тарбияланишини белгиловчи шарт-шароит омиллари; ёши катта жиноятчиларнинг далолатчилиги; зўравонлик ва қонунсизликни ифодаловчи китоблар ва фильмлар таъсири ва бошқалар кўрсатиб ўтилган.

Шунингдек, вояга етмаганлар жиноятчилигининг омиллари сифатида куйидагилар қайд этилади: назоратсизлик; умумий таълим мактаблари ва коллежларда таълим-тарбия ишларида мавжуд камчиликлар; ишга жойлаштиришда ҳамда ишлаб чиқаришда, тарбия ишларини ташкил этишда мавжуд камчиликлар; маданий хордик чиқаришни ташкил этишдаги камчиликлар; вояга етмаганлар жиноятчилигининг олдини олиш ҳамда унга қарши бевосита кураш олиб бориш вазифалари зиммасига юкланган органлар фаолиятидаги камчиликлар ва бошқалар. Бу сабаб ва омиллар қатъий эмас, уларни яна кўплаб келтириш мумкин.

Вояга етмаганлар жиноятчилиги катталар жиноятчилиги билан бир хил сабабларга эга, бироқ уларнинг вояга етмаганлар жиноятчилигига таъсир кўрсатиш механизми анча фарқ қиласди. Бу сабаблар шахснинг шаклланишига сезиларли даражада таъсир кўрсатади. Мазкур тарбия ташкилий ва стихияли жиҳатларни, тарбия ҳамда тегишли ижтимоий амалиёт таъсирини ўз ичига олади.

Вояга етмаганларга нисбатан қўлланадиган хуқуқий нормаларни икки гурухга бўлиш мумкин.

Биринчи гурухга жиноят содир қилиш пайтида вояга етмаган ёшда бўлганлар учун қўлланадиган нормалар киради. Ушбу гурухга жиноят содир қилиш пайтида ўн саккиз ёшга тўлмаганларга нисбатан татбиқ қилинадиган нормаларга жиноятни квалификация қилиш, жазо тайинлаш, жазодан муддатидан илгари шартли озод қилиш, жазони енгилрои билан алмаштиришни зарда тутувчи нормалар киради.

Иккинчи гурухга муайян нормани қўллаш вақтида вояга етмаган ёшда бўлганлар учун қўлланадиган нормалар тааллуқлидир. Мазкур гурухга тарбия ёки жазони ўташ колониясини тайинлашга оид нормалар, мажбурлов чораларини қўллашни назарда тутувчи нормалар киради. Ана шу юкорида айтилганларга кўра, шахснинг жиноий жавобгарлигини тўғри белгилаш учун шахснинг ёшини тўғри аниқлаш муҳим аҳамиятга эгадир. Суд вояга етмаганнинг жавобгарлигини хал қилишда уларнинг туғилган йили, ойи ва кунини тўғри аниқлаш чораларини кўришлари керак.

Алоҳида таъкидлаш керакки, мамлакатимизнинг Жиноят кодексида вояга етмаганларга нисбатан тайинланадиган жазо ва унинг хусусиятлари ўзига хос белгиланган бўлиб, унда вояга етмаганларнинг ижтимоий хусусиятлари, ривожланишининг ўзига хос жиҳатлари ва бошқалар инобатга олинган. Хусусан, Кодексга биноан вояга етмай туриб ижтимоий хавфи катта бўлмаган жиноят содир этган, эҳтиётсизлик оқибатида ёхуд қасдан унча оғир бўлмаган жиноят содир этган шахсларга нисбатан озодликдан маҳрум қилиш жазоси тайинланмаслиги белгилаб берилди.

Ўзбекистон Республикаси Олий суди Пленумининг 2000 йил 22 декабрдаги «Жиноят учун жазо чорасини тайинлаш борасида суд амалиётида вужудга келган айрим масалалар тўғрисида»ги қарорининг 7-бандида «Судлар вояга етмаганларга, аёларга, ногиронларга ва кексаларга нисбатан жазо тайинлашда, озодликдан маҳрум қилиш жазосидан ташқари бошқа жазо турини қўллаш, шартли ҳукм қилиш масалаларини муҳокама қилишлари ва агарда, уларни жамиятдан ажратмаган ҳолда қайта тарбиялаш мумкин эмас, деб топганларидағина озодликдан маҳрум қилиш жазосини қўллашлари лозим», дейилади.

Жиноят кодексининг 86-моддасида вояга етмаганларга жазо тайинлашнинг ўзига хос жиҳатлари баён қилинган бўлиб, унга кўра ўн уч ёшдан ўн олти ёшгача бўлган вақтда жиноят содир этган шахсларга нисбатан жиноятлар мажмуи тариқасида жазо тайинланганда озодликдан маҳрум қилишнинг энг кўп муддати ўн йилгача, агар содир этган жиноятларининг биттаси ўта оғир жиноят бўлса, ўн икки йилгача тайинланади.

Жиноят содир этиш пайтида ўн уч ёшдан ўн саккиз ёшгача бўлган шахсларга нисбатан бир неча хукм юзасидан тайинланадиган озодликдан маҳрум қилиш жазосининг муддати ўн беш йилдан ошмаслиги керак.

Вояга етмаган шахсларга нисбатан озодликдан маҳрум қилиш ёки ахлоқ тузатиш ишлари жазоси тайинланганда суд Жиноят кодексининг 72-моддасида назарда тутилган асос ва шартлар мавжуд бўлса, шартли жазо белгилаши мумкин.

Вояга етмаган шахсларга нисбатан қўйидаги мажбурлов чоралари қўлланилади:

а) суд белгилайдиган шаклда жабрланувчидан узр сўраш мажбуриятини ю클аш;

б) ўн олти ёшга тўлган шахс зиммасига етказилган зарарни ўз маблағи ҳисобидан ёки меҳнати билан тўлаш ёки бартараф қилиш мажбуриятини юклаш. Ушбу чора, агар етказилган зарар белгиланган энг кам ойлик иш ҳақининг ўн бараваридан ошиб кетмаган бўлса, қўлланилади. Бошка ҳолларда етказилган зарар фуқаровий-хуқуқий тартибда ундирилади;

в) вояга етмаганни маҳсус ўқув-тарбия муассасасига жойлаштириш.

Вояга етмаган шахсларни маҳсус ўқув-тарбия муассасаларида бўлиш муддати ва шартлари Ўзбекистон Республикасининг қонуналари билан белгиланади.

Ўн саккиз ёшга тўлмасдан содир этган жинояти учун озодликдан маҳрум қилишга, озодликни чеклашга ёки ахлоқ тузатиш ишларига хукм қилинган шахсларга нисбатан жазони ўташдан муддатидан илгари шартли равишда озод қилиш тартиби қўлланилиши мумкин.

Жазони ўташдан муддатидан илгари шартли равишда озод қилиш ушбу модданинг биринчи кисмида кўрсатилган жазо турлари учун белгиланган тартиб-коида талабларини бажарган меҳнат ва ўқишига ҳалол муносабатда бўлган маҳкумга нисбатан қўлланилиши мумкин.

Жазони ўташдан муддатидан илгари шартли равишда озод қилиш:

а) ижтимоий ҳавфи катта бўлмаган ёки унча оғир бўлмаган жиноят учун тайинланган жазо муддатининг камидан тўртдан бир кисми;

б) оғир жиноят учун тайинланган жазо муддатининг камида учдан бир қисми;

в) ўта оғир жиноят учун, шунингдек қасддан содир этган жинояти учун, агар шахс илгари қасддан содир этилган жиноят учун озодликдан маҳрум этишга ҳукм қилинган бўлса, тайинланган жазо муддатининг камида ярмини ҳақиқатда ўтаб бўлганидан кейин қўлланилади.

Жиноят кодексининг 90-моддасида ўн саккиз ёшга тўлгунча содир этган жинояти учун озодликдан маҳрум қилиш, озодликни чеклаш ёки ахлоқ тузатиш ишига ҳукм қилинган шахсга нисбатан жазонинг ўталмаган қисми енгилроқ жазо билан алмаштирилиши мумкин.

Жазони енгилроғи билан алмаштириш 90-модданинг биринчи қисмида кўрсатилган жазо турлари учун белгиланган тартиб-қоида талабларини бажарган ва меҳнат ёки ўқишга ҳалол муносабатда бўлиб келаётган маҳқумга нисбатан қўлланилиши мумкин.

Жазонинг ўталмаган қисмини енгилроғи билан алмаштириш:

а) ижтимоий хавфи катта бўлмаган ёки унча оғир бўлмаган жиноят учун тайинланган жазо муддатининг камида бешдан бир қисми;

б) оғир жиноят учун тайинланган жазо муддатининг камида тўртдан бир қисми;

в) ўта оғир жиноят учун, шунингдек қасддан содир этган жинояти учун, агар шахс илгари қасддан содир этилган жиноят учун озодликдан маҳрум этишга ҳукм қилинган бўлса, тайинланган жазо муддатининг камида учдан бир қисмини ўтаб бўлинганидан кейин қўлланилиши мумкин.

Назорат учун саволлар

1. Жиноят ҳукуки тушунчасига таъриф беринг.

2. Жиноят ҳукуки қандай тамойилларга асосланади, у қандай вазифаларни бажаради?

3. Жиноят тушунчалигининг таърифи, унинг белгиларини санаб беринг.

4. Жиноят ва жиноятчилик тушунчаларининг бир-биридан фарқи нимада?

5. Жиноятнинг таркибий элементларига тўхталиб ўтинг.
6. Жиной жавобгарлик деганда нимани тушунасиз?
7. Қандай жиной жазо турларини биласиз?
8. Жиноятда иштирокчилик тушунчаси ва унинг турлари ҳақида гапириб беринг.
9. Қайси ҳолатларда содир этилган қилмишнинг жиноийлиги истисно этилади?
10. Вояга етмаганлар жавобгарлиги хусусиятлари ҳақида гапириб беринг.

Мавзуни ёритишда фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. М. Усмоналиев. Жиноят ҳуқуқи (Умумий қисм) Дарслик. Тошкент: «Янги аср авлоди», 2005. – 662 бет.
2. Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳуқуқи (Умумий қисм). Олий ўқув юртлари учун дарслик. – Т.: «ILM ZIYO», 2005. – 480 б.
3. Жиноят ҳуқуқи. Умумий қисм. Дарслик. / М.А. Абдухоликов, Б.Д. Ахроров ва бошқ. М. Усмоналиевнинг умумий таҳрири остида. – Т.: Адолат, 1998. – 304 б.
4. Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳуқуқи. (Умумий қисм.) Дарслик. – Т.: ILM ZIYO, 2005. – 478 б.
5. Рустамбоев М.Х. Жиноят ҳуқуқи. (Махсус қисм.) Дарслик. – Т.: Ўқитувчи, 2003. – 560 б.
6. Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексига шарҳлар. Умумий қисм. – Т.: ILM ZIYO, 2006. – 608 б.
7. Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикасининг Жиноят кодексига шарҳлар. Махсус қисм. – Т.: ILM ZIYO, 2006. – 912 б.
8. Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикаси Жиноят ҳуқуқи курси. Умумий қисм. I том: Жиноят тўғрисида таълимот. – Т.: Илм зиё, 2011. – 400 б.
9. Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикаси Жиноят ҳуқуқи курси. Умумий қисм. II том. Жазо тўғрисида таълимот. – Т.: Илм зиё, 2011. – 304 б.
10. Рустамбоев М.Х. Ўзбекистон Республикаси Жиноят ҳуқуқи курси. Махсус қисм. III том: Шахсга қарши жиноятлар. Тинчлик ва хавфсизликка қарши жиноятлар. – Т.: Илм зиё, 2011. – 312 б.

11. Рустамбоев М.Ҳ. Ўзбекистон Республикаси Жиноят хуқуқи курси. Махсус қисм. IV том: Иқтисодиёт соҳасидаги жиноятлар. Экология соҳасидаги жиноятлар. Ҳокимият, бошқарув ва жамоат бирлашмалари органларининг фаолият тартибига қарши жиноятлар. – Т.: Илм зиё, 2011. – 424 б.

12. Рустамбоев М.Ҳ. Ўзбекистон Республикаси Жиноят хуқуқи курси. Махсус қисм. V том: Жамоат хавфсизлиги ва жамоат тартибига қарши жиноятлар. Ҳарбий хизматни ўташ тартибига қарши жиноятлар. – Т.: Илм зиё, 2011. – 312 б.

13. Абдуқодиров Ш.Ё. Жиноят хуқуқи (Махсус қисм). Ўкув-услубий қўлланма. – Т.: ТДЮИ, 2008. – 238 б.

11-мавзу. ХАЛҚАРО ҲУҚУҚ АСОСЛАРИ РЕЖА:

1. Халқаро ҳуқуқнинг пайдо бўлиш асослари ва тушунчаси.
2. Халқаро ҳуқуқ манбалари ва тизими.
3. Халқаро ҳуқуқ тамойиллари тушунчаси ва ўзига хос хусусиятлари.
4. Халқаро-ҳуқуқий жавобгарлик.

1. Халқаро ҳуқуқнинг пайдо бўлиш асослари ва тушунчаси

Халқаро ҳуқуқ кенг соҳа бўлиб, у ўз ичига давлатлар ва халқаро ташкилотлар ўртасидаги оммавий характердаги сиёсий, ҳарбий-сиёсий, ҳарбий-техникавий, иқтисодий, илмий-техникавий, маданий-гуманитар ва бошқа соҳадаги муносабатларни тартибга солишга қаратилганлиги билан тавсифланади. Бундан келиб чиқадики, халқаро ҳуқуқнинг субъектлари давлатлар ва халқаро ташкилотлар бўлиб, унинг тартибга солиш обьекти эса, давлатлараро, давлатлар ҳамда халқаро ташкилотлар ўртасидаги муносабатлардир.

Халқаро ҳуқуқни бугунги кунда ёки ўтган асрда пайдо бўлган ҳодиса сифатида тушунмаслик лозим, унинг пайдо бўлиши ҳамда ривожланиши узоқ тарихий жараёнларга бориб тақалади. Халқаро ҳуқуқ, асосан, давлатлараро муносабатлар асосида шаклланганлигини инобатга олсак, унинг илк пайдо бўлишини инсоният тарихида давлатчиликнинг пайдо бўлиши ва ривожланиши билан вужудга келган, деган фикрга келиш мумкин.

Халқаро ҳуқуқнинг давлатларнинг ўз миллий манфаатларини англаш воситаси сифатида пайдо бўлиши, бугунги кунда халқаро муносабатларнинг доимий ўзгариб туриши натижасида халқаро ҳуқуқ миллий давлатлар ва халқларнинг тараққиётига муҳим таъсир кўрсатиб бораётганлиги ҳам ушбу ҳуқуқ соҳасининг муҳимлигидан далолат беради.

Халқаро ҳуқуқнинг келиб чиқиши обьектив жараёндир. Халқаро ҳуқуқ пайдо бўлишининг умумий шарт-шароити – давлатларнинг ҳоҳиш-иродаси эмас, балки инсониятнинг тараққиёт-

ти, ижтимоий мөхнат тақсимоти, давлатларнинг пайдо бўлиши ва ривожланиши, иқтисодиётнинг ўсиши, халқаро интеграция жараёнлари билан узвий боғланган. Халқаро ҳукуқ муҳим ҳукуқий ҳодиса сифатида халқаро муносабатлардан, уларнинг иқтисодий, сиёсий, ҳарбий, маданий ва бошқа хусусиятлари асосида пайдо бўлган. Шундай қилиб, халқаро ҳукуқнинг пайдо бўлиши бевосита давлатларнинг вужудга келиши ва ривожланиши, халқаро ташкилотларнинг вужудга келиши билан боғлик.

Тарихий ривожланиш жараёнида қадимги Рим давлатида фуқаролик ҳукуқи негизида босиб олинган давлатларнинг халқлари билан ўзаро айирбошлиш ҳамда савдо муносабатларининг ривожланиши, «халқлар ҳукуқи»нинг пайдо бўлишига хизмат қилган. Айнан халқлар ҳукуқи келгусида халқаро ҳукуқнинг пайдо бўлишига хизмат қилган, десак хато бўлмайди.

Давлатлар тараққиёти ўз-ўзидан улар ўртасида сиёсий, иқтисодий, маданий ва ҳукуқий муносабатларни ўрнатиш заруратини келтириб чиқаради. Бунинг натижасида ҳукуқнинг мустақил тизими сифатида халқаро ҳукуқнинг пайдо бўлиши ва ривожланишига замин яратган.

Халқаро оммавий ҳукуқ узок ривожланиши давомида анча ўзгаришларга учради. Ҳозирги кунда амалда бўлган халқаро ҳукуқ билан икки юз йил олдин амал қилган халқаро ҳукуқнинг принциплари ва нормаларини солиштиrsак, улар орасида катта фарқ борлигини кўрамиз. Илгари амал қилган нормалар ва принциплар тизими қадимий классик ҳукуқ номини олган, ҳозирги нормалар ва принциплар тизими эса, ҳозирги замон халқаро ҳукуқи деб номланади.

Халқаро ҳукуқнинг амал қилиш доираси тартибга солиш обьектига нисбатан халқаро-ҳукуқий таъсир кўрсатиш воситаларини кўллаш соҳаси тушунилади. Бу соҳа уч асосий жиҳатга эгадир, булар – субъект, обьект ва макон.

Субъект соҳаси халқаро ҳукуқнинг таъсири жорий қилинадиган ва унда иштирок этадиган субъектлар доираси билан белгиланади. Унга халқаро ташкилотларнинг қўшилиши субъект соҳасидаги ўзига хослигидир.

Объект соҳаси – халқаро ҳукуқнинг обьекти бўлган, у томонидан тартибга солинувчи муносабатлар доирасидир. Объект со-

ҳаси субъект соҳаси билан узвий боғлиқдир, чунки унда факат халқаро ҳуқуқ субъектлари орасидаги муносабатлар жамланган.

Халқаро ҳуқуқнинг ҳудудий таъсир доираси амалиётнинг асосий эътиборини ўзига жалб этади, шартномаларнинг амал қилиш доираси тўғрисидаги қарорлар айнан ундан келиб чиқкан. Гап халқаро ҳуқуқ амал қиласидаги қуруқлик, сув, ҳаво, космик кенгликлар тўғрисида кетмоқда.

Халқаро ҳуқуқ тизими халқаро ҳуқуқнинг ажралмас элементларидан бири бўлиб, у ўзаро ички элементларнинг объектив мавжуд бўлган бир бутунликдир. Халқаро ҳуқуқ тизими қўйидагиларни қамраб олади:

- халқаро ҳуқуқнинг умум эътироф этилган тамойиллари, меъёрлари;
- халқаро ташкилотларнинг қарорлари, тавсиявий резолюциялари, халқаро суд органларининг қарорлари;
- халқаро ҳуқуқ институтлари (халқаро тан олиш институти, шартномаларга нисбатан ҳуқуқий ворислик институти, халқаро жавобгарлик институти ва бошқалар).

Тизимнинг қайд этиб ўтилган барча элементлари турли бирикмаларда халқаро ҳуқуқ тармокларини (дипломатик ҳуқуқ, халқаро шартномалар ҳуқуки, халқаро денгиз ҳуқуки ва бошқалар) ташкил қиласиди, ушбу ҳар бир тармок ўзи мустақил тизим сифатида намоён бўлади, бундай тизимлар халқаро ҳуқуқнинг яхлит ягона тизими доирасида шу тизимнинг бир қисми ҳисобланиши мумкин.

Ҳар бир фаннинг ўзига хос тушунчаси ва пердмети бўлгани сингари халқаро ҳуқуқнинг ҳам тушунчасини аниқлаш ва унга таъриф бериш халқаро ҳуқуқ фанининг энг муҳим вазифаларидан биридир.

Халқаро ҳуқуқ фанида халқаро ҳуқуқ тушунчасига турли хил таърифлар берилган. Ҳусусан, халқаро ҳуқуқни айрим муаллифлар «давлатларнинг иродасини мувофиқлаштириш асосида тузилган ва ривожланадиган давлатларнинг тинч-тотув яши, халқларнинг teng ҳуқуқлилиги ва ўз тақдирини ўзи белгилашини таъминлаш мақсадида халқаро муносабатларни тартибга солувчи юридик меъёрлар тизими» сифатида таърифлаган. Баъзи бир муаллифлар эса, халқаро ҳуқуқ бу – давлатлар ва ушбу ҳуқуқ тизи-

мининг бошқа субъектлари ўртасидаги муносабатларни тартибга солувчи юридик меъёрлар тизимиdir, деган фикрларни ҳам билдириб ўтишган.

Халқаро хуқукка берилған юқоридаги ва бошқа күплаб таърифларнинг мазмуни асосан давлатларнинг халқаро-хуқуқий ва ташқи сиёсат функцияларидан келиб чиққан.

Демак, **халқаро хуқуқ** – бу тинчлик ва ҳамкорликни таъминлаш мақсадида давлатлараро ва давлатлар ҳамда халқаро ташкилотлараро муносабатларни тартибга солувчи юридик меъёрлар тизимиdir.

2. Халқаро хуқуқ манбалари ва тизими

Халқаро хуқуқ манбалари ўзининг кенг қамровли ҳамда тартибга солиш доирасига кўра давлатнинг ички хуқуқий манбаларидан ажralиб туради. Ҳар бир хуқуқ манбасининг таркибий қисми сифатида хуқуқ нормалари намоён бўлишини инобатга олсак, хуқуқ нормалари халқаро-хуқуқий манбаларнинг ўзагини ташкил қиласди.

Халқаро хуқуқ нормалари – халқаро хуқуқ субъектлари томонидан тан олинган ҳамда мажбурий ижроси таъминланадиган, зарурат бўлганда мажбурлаш йўли билан амалга ошириладиган юридик мажбурий характердаги хулқ-атвор қоидаларидир.

Халқаро хуқуқнинг ўзига хослиги шундаки, унинг субъектлари бир-бирларидан ҳамда мажбурий хулқ-атвор қоидаларини белгилаши ва унга риоя килинишини таъминлаши мумкин бўлган қандайдир юқори турувчи, учинчи ҳокимият тузилмасидан мустақиллар. Зеро, ўзаро муносабатларга киришувчи давлатлар ва уларнинг бирлашмалари устида уларни ўзига бўйсундирадиган қандайдир юқори турувчи тузилма ёки бошқа бирон-бир ҳокимият йўқ. Бундай бўлиши давлатларнинг суверенитети тамойилига зид бўлади. Шу боис, халқаро-хуқуқий нормаларни ратификация қилиш жараёнида давлатлар ўзларининг миллий суверенитетини эътироф этган ҳолда миллий манфаатлардан келиб чиқиб, уларни қабул қиласди.

Барча халқаро-хуқуқий нормалар мажмуи халқаро хуқуқнинг манбаларини, ягона меъёрий тизим эса, бир бутун халқаро хуқуқни ташкил қиласди.

Давлат ва хукуқ назариясида «хукуқ манбалари» атамаси икки маънода – моддий ва формал маънода кўлланилади. Моддий манбалар деганда жамият ҳаётининг моддий шарт-шароитлари тушунилади. Хукуқнинг формал манбалари – хукуқ нормалари ўз ифодасини топадиган шаклни англатади. Факат хукуқнинг формал манбалари юридик категория ҳисобланади ва юридик фаннинг, шу жумладан, халқаро хукуқ фанининг ўрганиш предмети ҳисобланади.

Юридик маънода хукуқ манбаи хулқ-автор қоидаларини ифодаловчи ва юриш-туриш қоидаларига хукуқий норма тусини берувчи шакл ҳисобланади. Мазкур тушунча икки элементдан ташкил топади:

- юридик аҳамиятга эга бўлган хатти-харакат қоидалари муайян шаклда ифодаланиши керак;

- бундай шакл мазкур қоидаларни хукуқий норма сифатида эътироф этиш учун асос бўлиб хизмат қилади.

Халқаро хукуқ манбалари, ўзининг хусусиятларига кўра, куйидаги белгилари билан ажралиб туришини қайд этиб ўтиш мумкин:

- халқаро хукуқ нормалари унинг субъектлари томонидан тегишли масала юзасидан уларга халқаро-хукуқий норма тусини бериш хусусидаги ўзаро келишувни англатади. Шу боис, бундай қелишув шакли мазкур халқаро-хукуқий норманинг манбаи ҳисобланади.

- халқаро-хукуқий нормаларда субъектлар яъни, давлатларнинг манфаатдорлиги муҳим роль ўйнайди, миллий хукуқдан фарқли равишда ҳар доим бошқа субъектнинг тегишли субъектив мажбурияти қарама-қарши туриши характерланади.

Халқаро хукуқ фанида халқаро хукуқнинг манбалари икки турга, яъни асосий ва қўшимча манбаларга ажратилади.

Хозирги халқаро хукуқнинг **асосий манбаларига** халқаро шартнома, халқаро одатлар, давлатларнинг мажбуриятлари бўйича ва халқаро ташкилотларнинг аъзо давлатларига кўрсатма берувчи бир томонлама юридик ҳужжатлари киради. Энди бевосита халқаро хукуқнинг асосий манбаларининг ҳар бирини алоҳида-алоҳида кўриб чиқсан.

Халқаро шартнома халқаро хукуқ томонидан тартибга солинадиган асосий манба сифатида ўзида халқаро хукуқ субъектлари ўртасида тузиладиган ёзма битим қоидаларини ифодалайди.

Халқаро шартномаларнинг тузилишини тартибга солувчи нормалар тизими халқаро шартномалар ҳуқуки деб юритиладиган халқаро ҳуқуқнинг алоҳида мустақил соҳасини ташкил қиласди.

Халқаро ҳуқуқнинг иккинчи **асосий манбаи** сифатида **халқаро одатлар намоён бўлади**. Халқаро одатлардан халқаро таомиллар ўзаро фарқланади. Халқаро таомиллар давлатларнинг ва халқаро ҳуқуқнинг бошқа субъектларининг юридик мажбурий бўлмаган хатти-ҳаракат нормалари саналса (дипломатик этика ва дипломатик протокол нормалари), халқаро одатлар деганда, жаҳон ҳамжамияти ва давлатлар томонидан тан олинган ва халқаро ҳуқукда қўлланилиши эътироф этилган ёзилмаган қоидалар тушунилади. Келишилган халқаро ҳаракат усулларини тан олишга ва бу усулларга халқаро ҳуқуқ мақомини беришга муайян тарзда ўз истагини билдирган давлатларнинг бир турдаги ёки айнан бир хил ҳаракатлари натижасида одат юридик мазмунга эга бўлади. Бунинг учун, қоида тарикасида, бундай турдаги ҳаракатлар узоқ вақт давомида тақрорланиши, барқарор амал қилиши талаб қилинади. Лекин қисқа вақт ичиди одат халқаро ҳуқуқ манбаига айланиши мумкин.

Халқаро ҳуқуқнинг манбаларига давлатларнинг мажбуриятлари – бир томонлама юридик ҳужжатлар киради. Бунга давлатларнинг бошқа барча давлатларга ёки уларнинг айримларига қаратилган ва мазкур давлатнинг бошқа давлатлар билан ўзаро муносабатларидаги муайян халқаро аҳамиятга эга бўлган мажбуриятларини ифодаловчи расмий баёноти киради. Бундай баёнотлар бошқа давлатлар томонидан баёнот мазмунига сўзсиз розилик беришлари билан келишув характерини касб этади.

Халқаро ҳуқуқнинг манбалари қаторига халқаро ҳуқуқ бўйича ҳуқуқшуносларнинг илмий асарлари, доктриналарини ҳам киритиш мумкин. Доктриналар халқаро ҳуқуқ соҳасида маҳсус ва чукур билимга эга бўлган айрим ҳуқуқшунос олимларнинг шахсий фикрлари, мулоҳазаларини билдиради. Халқаро ҳуқуқнинг шаклланишида ҳуқуқшуносларнинг асарлари алоҳида ўрин тулади. Дипломатлар ва суд назариётчиларининг асарларидан у ёки бу нормаларнинг мавжудлигини исботлашда кенг фойдаланадилар. Бундай ҳолат доктринанинг ҳуқуқ ижодкорлиги жараёнида қатнашишига сезиларли имконият яратади.

Икки ва кўп томонлама муносабатларни тартибга солишда шартномалар бош ролни ўйнайди, шу боис ҳам халқаро шартнома халқаро ҳуқуқнинг асосий манбаи сифатида тан олинади.

Халқаро шартномалар халқаро оммавий ҳуқуқнинг тегишли нормалари томонидан тартибга солинадиган халқаро ҳуқуқ субъектлари орасидаги ёзма битим сифатида тушунилади. Бундай нормаларнинг йиғиндиси ва тизими халқаро ҳуқуқнинг халқаро шартномалар ҳуқуқи деб номланадиган алоҳида, нисбатан мустақил бўлган тармоғини ташкил қиласди.

Халқаро шартнома – халқаро ҳуқуқнинг асосий манбаидир. 1969 йилги халқаро шартномалар ҳуқуки тўғрисидаги Вена конвенцияси ва 1995 йилги Ўзбекистон Республикасининг «Халқаро шартномалар тўғрисида»ги Конунида «халқаро шартнома» атамаси аниқ вазиятларда турлича номланиши мумкин бўлган тегишлича шаклга эга барча ҳужжатларни умумий номлаш сифатида ишлатилган.

Шартномавий тартибга солиш соҳасининг мунтазам кенгайиб бориши халқаро муносабатлар ривожланишининг қонунияти хисобланади. 1969 йилги «Халқаро шартномалар ҳуқуки тўғрисида»ги Вена конвенциясида шартномалар ҳуқуқий белгилаш ва давлатлар ҳамда миллатлар ўртасидаги тинч ҳамкорликни ривожлантириш воситаси сифатида намоён бўлади.

Халқаро ташкилотлар ва конференциялар мажбурий актларининг ҳам халқаро-ҳуқуқий нормаларни яратиш, ривожлантириш ва шарҳлашда аҳамияти бекиёсdir.

Халқаро ҳуқуқнинг алоҳида тармоқларига тааллуқли норматив кўрсатмалар Халқаро фуқаро авиацияси ташкилоти, Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилоти, Атом энергияси халқаро агентлиги каби халқаро ташкилотларнинг баъзи ҳужжатларида белгилаб берилган.

Ўз таркиби ва фаолиятининг хусусиятига кўра, давлатлараро бўлган халқаро конференциялар, йигилишлар, конгресслар кўпинча халқаро шартномаларни мухокама қилиш ва қабул қилиш учун чақирилади ҳамда уларнинг давлатлар вакиллари томонидан имзоланиши билан якунланади. Конференцияларнинг якуний актлари бундай холларда мустақил норматив мазмунга эга бўлмайди.

Лекин конференция иштирокчилари бўлган давлатларнинг хохиш-иродасига мувофиқ юридик кучга эга бўлган норматив қарорларни ўз ичига олган якунловчи ҳужжатлар ҳам амалиётда маълум.

БМТ Халқаро судининг қарорлари ҳам халқаро ҳуқуқнинг манбаларидан бири саналади. Халқаро арбитражни амалга оширувчи холис ҳакамлар суди каби БМТ Халқаро судининг қарорлари ҳам асосий манба бўлмаса-да, норматив хусусиятга эгадир. Бу холат БМТ Уставининг 38-моддасида назарда тутилган.

Юқоридагилардан келиб чиқсан ҳолда халқаро ҳуқуқ конвенциявий ва оддий, умумий ва индивидуал, универсал ва локал халқаро-ҳуқуқий нормалар тизимиdir, деган фикрга келиш мумкин.

Халқаро ҳуқуқни ёритиш учун унинг нормаларини ёзма ҳужжатлар – шартномалар, бошқача айтганда, оддий ҳуқуқий нормаларни ёзма равишда ёритиш ва уларни қандайдир бир ягона ҳужжатга ёки бир неча тегишли ҳужжатларга бирлаштиришни тақозо-зи қиласи, лекин бу жуда мураккаб жарабён саналади. Халқаро ҳуқуқ нормаларини системалаштириш инкорпорация ва кодификация тартибида амалга оширилиши мумкин.

Халқаро ҳуқуқни инкорпорация қилиш халқаро-ҳуқуқий нормаларни шундай қайта ишлашки, унда уларнинг моҳияти ўзгармаган ҳолда муайян тартибда жойлаштирилади. Халқаро ҳуқуқ нормаларининг шундай бирлаштирилиши турли тўпламларда, халқаро муносабатларнинг айрим масалалари бўйича кўп томонлама битимларда – савдо, транспорт, алоқа ва бошқаларда амалга оширилади.

3. Халқаро ҳуқуқ тамойиллари тушунчаси ва ўзига хос хусусиятлари

Халқаро ҳуқуқ тамойили, авваламбор, халқаро ҳуқуқ меъёrlари, давлатлар томонидан тан олинган коидалар, қарашлар йиғиндисидир.

Ҳуқуқ субъектлари учун халқаро ҳуқуқ тамойилларига риоя қилиш қатъян мажбурийдир. Халқаро ҳуқуқ тамойилини ижтимоий амалиётни ўзгартириш орқалигина бекор қилиш мумкин.

Халқаро хуқуқ тамойиллари одатий ва шартнома усуллари орқали шаклланади. Улар бир пайтнинг ўзида икки хил функцияни бажаради:

- халқаро муносабатларни маълум меъёрий доиралар билан чегаралаш орқали уларнинг барқарорлашишига қўмаклашади;
- халқаро муносабатлар амалиётида вужудга келадиган барча янги ҳолатларни мустаҳкамлади.

Халқаро хуқуқнинг асосий тамойиллари БМТ Уставида мустаҳкамланган. Халқаро хуқуқда унинг умум эътироф этилган тамойил ва меъёрларини батафсил баён қилиб берувчи ягона меъёрий ҳужжат мавжуд эмас. Агар БМТ Уставида **беш тамойилнинг** номи келтирилган бўлса, Халқаро хуқуқ тамойиллари тўғрисидаги Декларацияда уларнинг еттитаси ифодалаб берилган. Булар қўйидагилардир: куч ишлатмаслик ва куч билан таҳдид қиласли; халқаро низоларни тинч йўл билан ҳал этиш; давлатларнинг ички ишларига аралашмаслик; давлатларнинг халқаро ҳамкорлиги; давлатларнинг суверен тенглиги; халқлар ва миллатларнинг ўз тақдирини ўзи белгилаши; давлатларнинг халқаро мажбуриятларини вижданан бажариши;

Европада Хавфсизлик ва Ҳамкорлик Кенгашининг Хельсинки Якунловчи ҳужжатида **мазкур тамойилларга** яна учтаси қўшилган. Булар: чегаралар дахлсизлиги; давлатларнинг худудий яхлитлиги; инсон хукуқлари ва асосий эркинликларини хурмат қилиш.

Жаҳон ҳамжамияти олдида турган умумбашарий муаммоларни ҳал этиш заруриятини ифода этувчи янги тамойиллар ҳам шаклланмоқда. Масалан, атроф-муҳитни ҳимоя қилиш мажбурияти ва экологияни асраш.

Ўзбекистон Республикаси Конституциясида юқорида кўриб чиқилган тамойиллардан бештаси аник белгиланиб, «халқаро хуқуқнинг бошка умум эътироф этилган тамойил ва меъёрлари»ни хурматлаш мустаҳкамлаб қўйилган. Энди бевосита ҳар бир тамойилнинг мазмун-моҳияти ҳақида тўхталиб ўтсак.

Давлатларнинг суверен тенглиги тамойили энг муҳим халқаро хукуқий тамойиллардан бири саналади. Халқаро-хукуқий тартиботни фақат унинг қатнашчилари юридик тенглигини хурмат

қилиш орқали таъминлаш мумкин. Ҳар бир давлат халқаро тизимнинг бошқа иштирокчилари суверенитетини хурмат қилиши керак. Бу ерда уларнинг ўз хуқуқи доирасида қонунчилик, ижро ва суд ҳокимиятини амалга оширишлари ҳамда мустақил ташки сиёсатни олиб бориш хуқуқи назарда тутилмокда. Давлатларнинг суверен тенглиги ҳозирги давр халқаро муносабатларининг асосини, халқаро ҳамкорлик базасини ташкил қиласди.

Суверен тенглик тамойилининг ясосий мақсади – барча давлатларни, уларнинг иқтисодий, ижтимоий, сиёсий ёки бошқа хусусиятларидан қатъи назар, халқаро муносабатларда юридик тенг асосларда қатнашишини таъминлашдир.

1970 йилда қабул қилинган Декларацияга мувофик, суверенитет тушунчаси қўйидаги элементларни ўз ичига олади: барча давлатлар юридик тенгдирлар; ҳар бир давлат тўлиқ суверенитетга хос бўлган хукуқлардан фойдаланади; ҳар бир давлат бошқа давлатларнинг хукуқ лаёқатини хурмат қилмоғи лозим; давлатнинг худудий яхлитлиги ва сиёсий мустақиллиги дахлсизdir; ҳар бир давлат ўзининг сиёсий, ижтимоий, иқтисодий ва маданий тизимларини эркин асосларда танлаш ва ривожлантириш хукуқига эгадир; ҳар бир давлат ўзининг халқаро мажбуриятларини тўлиқ, вижданан бажариши лозим.

Куч ишлатмаслик ва куч билан таҳдид қилмаслик тамойили халқаро муносабатларни демократик асосларда қайта қуриш, муқаррар равища куч ишлатиш ва куч билан таҳдид қилишни тақиқлашни назарда тутади.

Биринчи бор ушбу тамойил БМТ Уставида мустаҳкамланган. Уставнинг 2-модда 4-бўлимида «Бирлашган Миллатлар Ташкилотининг барча аъзолари ўзларининг халқаро муносабатларда ҳар қандай давлатнинг худудий дахлсизлиги ёки сиёсий мустақиллигига қарши куч билан таҳдид қилиш ва уни қўллашдан ўзларини тийиб турадилар», деб белгилаб берилган.

БМТ Устави қуролли кучларни қонуний қўллашнинг факат иккита ҳолатини назарда тутади: биринчиси, ўзини мудофаа қилиш мақсадида (52-модда); иккинчиси, тинчликка хавф туғилганда, тинчлик бузилган ёки босқинчилик ҳаракати содир бўлганида БМТ Хавфсизлик Кенгаши қарори билан (39 ва 42-моддалар).

Халқаро муносабатларда куч ишлатишдан ёки куч билан таҳдид қилишдан воз кечиш тамойили томонларни бошқа давлатга қарши бевосита ёки билвосита куч ишлатиши ифодаловчи ҳар қандай харакатлардан ўзини тийиб туришни англатади. Бу ерда шуни эсда тутмоқ лозимки, БМТ Уставида (2-модда, 4-бўлим) таърифланган «куч» тушунчасининг мазмуни нафақат қуролли кучни, балки мажбурлаш, қолган барча шаклларни ҳам кўзда тутади.

Давлат чегараларининг дахлсизлиги тамойили давлат миллий хавфсизлигининг энг муҳим асосларидан биридир.

Мазкур тамойил Европада хавфсизлик ва ҳамкорлик бўйича Кенгашнинг 1975 йилда қабул қилинган Якунловчи ҳужжатида таърифлаб берилган. Унда айтилишича, «иштирокчи-давлатлар бир-бирларига тегишли, шунингдек, Европадаги барча давлатлар чегараларини бузилмас деб ҳисоблайдилар ва шунинг учун улар ҳозир ва келажакда ушбу чегараларга нисбатан ҳар қандай тажовуз қилишдан ўзларини тиядилар».

Ушбу тамойилни тан олиш ҳар қандай худудий даъволардан воз кечиши ҳам англатади. ЕХҲҚ иштирокчи-давлатлари Европа давлатларининг мавжуд чегараларини тан олишларини ва тасдиқлашларини изҳор қилганлар. Ушбу тан олиш халқаро-хуқуқий бўлиб, маълум юридик оқибатларга эга, хусусан, уни бекор қилиш мумкин эмас.

Чегаралар дахлсизлиги ва бузилмаслиги тамойилининг асосий мазмунини қуидаги уч элемент билан ифодалаш мумкин: мавжуд чегараларни халқаро хуқуққа мувофик тарзда юридик белгиланган деб тан олиш; ҳозирда ва келажакда ҳар қандай худудий талаблардан воз кечиш; ушбу чегараларга нисбатан ҳар қандай бошқа тажовузлардан воз кечиш.

Чегаралар дахлсизлиги тамойили барча давлатларнинг худудий устунлиги ва яхлитлигини хурмат қилишни, умумий чегараларнинг, шунингдек, бошқа давлатларга тегишли чегараларнинг бузилмаслигини англатади. Улар ҳар қандай давлат худудининг маълум бир қисми ёки унинг бутун худудини босиб олишга қаратилган ҳар қандай талаб ва ҳаракатлардан ўзларини тийиш мажбуриятини оладилар. Бу алоҳида олинган давлатлар ўртасида ни-

золи ҳудудлар масаласи бўлмайди, дегани эмас. Бироқ, чегарага дахлдор масалалар музокаралар ва халқаро ҳукуққа мувофиқ тарзда бошқа воситалар ёрдамида ҳал этилмоғи лозим. Чегаралар дахлизлиги тамойили универсал характер касб этиб, барча қитъаларда қўлланиши лозим. Бу эса, ўз ўрнида, халқаро тинчликни ва хавфсизликни мустаҳкамлайди.

Халқаро низоларни тинч йўл билан ҳал этиш тамойили хозирги замон халқаро ҳукуқига мувофиқ. Давлатлар ўз низоларини тинч йўллар билан ҳал этишлари лозим.

БМТ Уставининг 2-модда 3-бўлимига мувофиқ, «Бирлашган Миллатлар Ташкилотининг барча аъзолари ўзларининг халқаро низоларини халқаро тинчлик, хавфсизлик ва адолатни хавф остида қолдирмаслик учун тинч йўллар билан ҳал этадилар, яъни музокаралар, текшириш ўтказиш, воситачилик, яраштириш, арбитраж, судда ишни кўриш, регионал органлар ёки кенгашларга мурожаат қилиш ёки ўз хоҳишига кўра бошқа воситалар ёрдамида» ҳал этадилар.

Ўзбекистон Конституциясида мустаҳкамлаб қўйилган давлатлар ўртасидаги низоларни тинч йўл билан ҳал этиш тамойили барча низоли масалалар халқларнинг конуний манфаатлари, тинчлик ва хавфсизлик хавф остида қолмаслиги учун халқаро ҳукуққа мос равишда тинч усууллар билан ҳал этилишини белгилаб беради. 1970 йилдаги «Халқаро ҳукуқ тамойиллари тўғрисида»ги Декларацияда айтилишича: «Ҳар бир давлат ўзининг бошқа давлатлар билан мавжуд халқаро низоларини, халқаро тинчлик, хавфсизлик ва адолатни хавф остида қолдирмаслик учун тинч йўллар билан ҳал этади».

Давлатларнинг ички ишларига аралашмаслик тамойили БМТ Уставининг 2-моддаси 7-бўлимида акс эттирилган ва 1970 йилдаги «Халқаро ҳукуқ тамойиллари тўғрисида»ги Декларация, ЕХХКнинг Якунловчи хужжати, давлатларнинг ички ишларига аралashiшга йўл қўйиб бўлмаслик, уларнинг мустақиллиги ва суверенитетини ҳимоя қилиш тўғрисидаги БМТ Резолюцияси каби халқаро хужжатларда ўзининг янада аниқ баёнини топган.

БМТ Уставининг 2-моддаси 7-бўлимига мувофиқ, ташкилот ўз моҳиятига кўра ҳар қандай давлатнинг ички ваколатига киради-

ган ишларга аралашиш хукуқига эга эмас. Бирок, давлат худуди доирасида юз бераётган баъзи ҳаракатлар Хавфсизлик Кенгаши томонидан фақат муайян давлатнинг ички иши эмас, деб баҳоланиши мумкин.

Аралашмаслик концепцияси давлатлар ҳар қандай масалаларни ихтиёрий равишда ўз ваколатлари доирасига киритиб олишини англатмайди. Давлатларнинг халқаро мажбуриятлари, шунингдек, уларнинг БМТ Уставидан келиб чиқувчи мажбуриятлари мазкур масалаларни тўғри ҳал этишга ёндашишда мезон бўлиб хизмат қиласди.

Инсон ҳукуқларини ҳурмат қилиш тамойилининг шаклланиши бевосита БМТ Уставининг қабул қилиниши билан боғлиқ. Уставнинг 1-моддасида Ташкилот аъзоларининг мақсади сифатида «барча учун уларнинг ирки, жинси, тили ва динидан қатъи назар инсон ҳукуқлари ва асосий эркинликларини рағбатлантириш ва ҳурмат қилишни ривожлантиришда» давлатлар ўртасида ҳамкорлик тўғрисида сўз боради.

Бу вазифа 1948 йилдаги Инсон ҳукуқлари умумжаҳон декларациясида ва 1966 йилда қабул қилинган иккита пакт: «Фуқаролик ва сиёсий ҳукуқлар тўғрисида»ги ҳамда «Иктисолий, ижтимоий ва маданий ҳукуқлар тўғрисида»ги халқаро Пактларда тўлиқ ва универсал тарзда берилган.

Халқлар ва миллатларнинг ўз тақдирини ўзи белгилаши тамойили ҳар бир ҳалқ ўзининг ривожланиш йўли ва шаклларини эркин танлай олиш хукуқини сўzsиз ҳурмат қилиш халқаро муносабатларнинг асосларидан бирини ташкил қиласди.

Халқлар ва миллатларнинг ўз тақдирини ўзи белгилаши тамойили БМТ Устави қабул қилингандан сўнг мажбурий меъёр сифатида ривожланмоқда. БМТнинг асосий мақсадларидан бири – «давлатлар ўртасидаги дўстона муносабатларни халқларнинг тенглиги ва ўз тақдирини ўзи белгилаши тамойили асосида ривожлантириш»дир (Уставнинг 1-модда 2-бўлими). Ушбу мақсад Уставнинг бошқа кўпгина коидаларида аниқлаштирилган.

Халқаро мажбуриятларни вижданан бажариш тамойили давлатчиликнинг ilk босқичларида халқаро-хукуқий одат

шакли сифатида вужудга келди. Мазкур тамойил ҳозирги вақтда кўп сонли кўп томонлама ва икки томонлама халқаро шартномаларда ўз аксини топган.

Халқаро мажбуриятларни вижданан бажариш тамойили халқаро ҳуқуқ субъектлари хатти-харакатини белгиловчи умум эътироф этилган меъёр сифатида БМТ Уставида қайд этилган. Ушбу халқаро хужжат муқаддимасида БМТ аъзолари қатъийлик билан «шартномалар ва халқаро ҳуқуқнинг бошқа манбаларидан келиб чиқадиган мажбуриятларга нисбатан адолатли ва хурматли муносабатда бўла олишни таъминлашга хизмат қилувчи шароитларни яратиш»ни таъкидлайдилар.

Юқоридагилардан кўриниб турибдики, халқаро ҳуқуқнинг умум эътироф этилган тамойил ва нормалари ҳар бир давлатнинг суверенитети ва эркин халқаро ҳуқуқнинг субъекти сифатида тан олинишида мухим аҳамият қасб этади.

4. Халқаро-ҳуқуқий жавобгарлик

Халқаро-ҳуқуқий жавобгарлик – ҳуқуқбузарлик субъектининг халқаро ҳуқуқнинг бошқа субъектига етказган заари оқибатларини бартараф килиш бўйича юридик мажбуриятидир.

Халқаро ҳуқуқбузарлик, ўз мазмунига кўра, халқаро қилмишларга ва халқаро жиноятларга бўлинади. Халқаро жиноятлар халқаро ҳуқуқнинг умум эътироф этилган тамойиллари ва меъёрларини бузадиган, шунинг учун бутун жаҳон ҳамжамияти тизимиға салбий таъсир кўрсатадиган алоҳида хавфли қилмишлар сифатида тан олинади.

Жавобгарлик масалаларини тартибга солувчи меъёрлар асосан халқаро шартномаларда ўз аксини топган, шунингдек, БМТ ва бошқа халқаро ташкилотларнинг резолюцияларида тасдиқланган. Халқаро ҳуқуқда халқаро жавобгарлик деганда, ҳуқуқ меъёрларидан келиб чиқадиган субъектив мажбуриятларини бузган, яъни халқаро ҳуқуққа хилоф хатти-харакат содир этган субъект учун нокулай салбий юридик оқибатлар тушунилади.

Халқаро ҳуқуқда, энг аввало, давлатларнинг халқаро жавобгарлиги хусусида сўз боради, чунки давлатлар халқаро ҳуқуқнинг асосий субъекти деб тан олинади.

Қуйидаги ҳолатлар мавжуд бўлганда давлатнинг халқаро хукукка хилоф қилмиши: биринчидан, ҳаракат ёки ҳаракасизликда намоён бўладиган қандайдир хулқ-атвор, халқаро хукукка мувофиқ, давлатга тегишли бўлганда ва иккинчидан, бундай хулқ-атвор ушбу давлатнинг халқаро мажбуриятларини бузиш хисобланганда аён бўлади.

Давлат томонидан халқаро мажбуриятларнинг бузилиши, давлатнинг қилмиши ушбу мажбурият бўйича давлатдан талаб қилинадиган ҳаракатга номувофиқ бўлган тақдирда намоён бўлади.

Фақат халқаро хукуқ субъектларигина халқаро-хукукий жавобгарлик субъекти бўлиши мумкин. Жисмоний ва мустақил юридик шахслар оддий хукуқбузарлик учун бундай жавобгарликка тортилмайдилар, чунки бунда фуқаролик-хукукий жавобгарлик вужудга келади.

Амалиётда халқаро хукуқ субъектларининг хатти-ҳаракатлари давлат номидан иш қўришга ҳақли бўлган давлат органлари ва мансабдор шахсларнинг ҳаракатларида ифодаланади. Уларнинг хатти-ҳаракатлари учун давлат ўзининг бутун миллий бойлиги билан жавоб беради.

Халқаро хукукка хилоф қилмиш икки тоифага, яъни халқаро хукуқбузарлик ва давлатларнинг халқаро жиноятларига бўлинади. Сўнгги тоифа, агар давлатлар ҳамжамияти томонидан муайян халқаро хукукка хилоф қилмишлар халқаро жиноят тоифасига киритилса, мавжуд бўлади. Хукуқбузар давлат икки турда халқаро жавобгарликка: моддий ва сиёсий жавобгарликка тортилиши мумкин.

Сиёсий жавобгарлик бошқа субъектларнинг манфаатларини ҳимоя қилувчи халқаро хукуқ меъёрларини бузиш ҳолатидан келиб чиқади.

Моддий жавобгарлик халқаро хукуқ меъёрларини бузиш ҳолатлари мажмуининг мавжудлигидан, хукуқбузарлик оқибатида мулкий зарар келиб чиқиши ва хукуқбузарлик билан зарар ўртасида бевосита сабабли боғланишнинг мавжудлигидан келиб чиқади.

Давлатнинг қилмиши фақат халқаро хукуқ асосида халқаро хукукка хилоф деб баҳоланиши мумкин. Фақат субъектнинг ҳаракати (ҳаракатсизлиги) мазкур мажбурият бўйича ундан талаб

қилинадиган хатти-харакатларга мос келмаган тақдирдагина халқаро мажбурият бузилиши тан олинади. Бунда ушбу мажбурият шартномавий ёки оддий-хуқуқий характерга эга эканлигининг аҳамияти йўқ.

Халқаро жиноятларга давлатлар ва халқларнинг ҳаётига, халқаро ҳуқуқнинг асосий тамойилларига, халқаро тинчлик ва хавфсизликка тажовуз қиласидиган оғир халқаро ҳуқуқка хилоф қилмишлар киради.

Умумжаҳон тинчлиги ва халқаро хавфсизлик, давлатлар ва халқлар ўртасидаги яхши қўшничилик ва дўстона муносабатлар, халқлар ва миллатларнинг ўз тақдирини ўзи ҳал қилиш ҳуқуки, уруш қонунлари ва одатлари, инсон ҳукуклари халқаро жиноятнинг объекти бўлиши мумкин.

Халқаро жиноятларга тажовузкорлик хатти-харакатлари, зўрлик билан мустамлакачиликни ўрнатиш, геноцид, апартеид ва бошқалар киради.

Халқаро ташкилотларнинг жавобгарлиги уларнинг халқаро шартномалардан ва халқаро ҳуқуқнинг бошқа манбаларидан келиб чиқадиган ўз халқаро мажбуриятларини бузиши оқибатида вужудга келади.

Халқаро ташкилотлар ўз органларининг низомидаги ва бошқа мажбуриятларига риоя қиласлиги ва халқаро мансабдор шахсларнинг хатти-харакатлари билан келтирилган зарар учун жавобгар бўладилар.

Тинчлик ва инсониятга қарши, ҳарбий ҳамда бошқа халқаро жиноятлар учун жисмоний шахсларнинг жиноий жавобгарлиги халқаро миқёсда эътироф этилди ва юридик жиҳатдан мустаҳкамланди. Жавобгарлик алоҳида шахсларнинг хатти-харакатлари давлатнинг жиноий фаолияти билан боғлиқ бўлган тақдирда кучга киради. Бундай жавобгарлик 1945 ва 1946 йиллардаги Нюрнберг ва Токио Халқаро ҳарбий трибунал қарорларида ва халқаро характердаги жиноий ҳаракатларга тааллуқли конвенцияларда ўз аксини топди.

Халқаро ҳуқук субъектининг халқаро-ҳуқуқий жавобгарлиги пайдо бўлишига у томонидан халқаро ҳуқуқбузарлик содир этилиши асос бўлади.

Давлат халқаро ҳуқуқнинг субъекти сифатида, ўз навбатида, жиноят содир этгани учун ҳам жавобгар сифатида тан олинади. Давлатнинг жавобгарлиги хорижий давлат ёки унинг органлари томонидан бошқа бир давлат ҳудудида ёки унинг ҳудуди орқали содир этилган халқаро ҳуқуққа зид ҳаракатлар натижасида ҳам юзага келади. Бунда хорижий давлатнинг ҳаракатлари ўша давлатнинг кўз ўнгидаги розилиги билан амалга оширилган бўлса, ўша давлат ҳам хорижий давлатнинг халқаро ҳуқуққа зид ҳаракатлари иштирокчисига айланади.

Давлатнинг халқаро-ҳуқуқий жавобгарлиги ушбу давлат органи ёки мансабдор шахсларининг ўз ваколатларини сунистеъмол қилиши натижасида хорижий давлат ёки унинг юридик ва жисмоний шахсларига зарар етказилганида ҳам пайдо бўлади.

Халқаро жиноят – бу хавфли халқаро ҳуқуқбузарлик бўлиб, давлатлар ва миллатларнинг муҳим ҳаётий манфаатларига, ҳаётий асосларига путур етказади, халқаро ҳуқуқнинг муҳим принциплари ва нормаларини кўпол равишда бузади, халқаро тинчлик ва хавфсизликка таҳдид солади ва зарар етказади.

Халқаро жиноятлар орасида геноцид, инсоният тинчилигига қарши жиноятлар, апатрид, қўпорувчилик ва бошқаларни кўрсатиб ўтиш мумкин.

Давлатларнинг халқаро-ҳуқуқий жавобгарлиги турлари иккита: сиёсий ва моддий.

Сиёсий жавобгарлик учун, одатда, ҳуқуқбузар давлатга нисбатан мажбурлов чоралари қўлланади ва моддий жавобгарлик билан уйғунлашиб кетади. Сиёсий жавобгарликнинг энг кенг тарқалган шакли санкциялардир.

Санкциялар – бу ҳуқуқбузар давлатга нисбатан қўлланадиган чоралардир. Улар халқаро ташкилотлар (универсал ва минтақаий), бир груп давлатлар ёки алоҳида давлат томонидан қўлланиши мумкин. Санкцияларнинг ҳажми ва турлари жиноятнинг оғирлиги даражасига боғлиқ. Масалан, агрессор давлатга нисбатан қўйидаги мажбурлов чораларини қўллаш мумкин: суверентитетини вактинча чеклаб қўйиш; ҳудудининг бир қисмини ажратиб олиш; урушдан кейинги оккупация ва бошқалар.

Халқаро тинчлик ва хавфсизликка таҳдид солғанлик учун санкциялар ва уларни қўллаш тартиби БМТ Уставининг 39, 41 ва 42-моддаларида назарда тутилган.

Халқаро жиноятлар миллий давлат таркибида содир этиладиган жиноятлардан ўзининг оғирлиги, ижтимоий хавфлилиги, бутун инсониятга қарши хавф туғдириши билан ажрабиб туради.

Назорат учун саволлар

1. Халқаро ҳуқуқ тушунчасини тушунтириб беринг.
2. Халқаро ҳуқуқ манбаларини санаб ўтинг ва уларга тавсиф беринг.
3. Халқаро ҳуқуқ қандай тамойилларга таянади?
4. Халқаро ҳуқуқда халқаро ташкилотларнинг ўрни ҳақида сўзлаб беринг.
5. Халқаро-ҳуқуқий жавобгарлик деганда нимани тушунасиз, у қандай ҳолатларда юзага келади?

Мавзу бўйича фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Халқаро Мехнат Ташкилотининг асосий конвенциялари ва тавсиялари. Масъул муҳаррир проф. А.Х. Саидов. – Т.: Инсон ҳуқуқлари бўйича Ўзбекистон Республикаси Миллий маркази, 2008. – 240 б.
2. Саидов А.Х. Халқаро ҳуқуқ. – Т.: Адолат, 2001. – 360 б.
3. Маматкулов А. Халқаро ҳуқуқ. – Т.: Адолат. 1997.
4. Международное публичное право: Учебник. Отв. ред. Х.Т. Адилкариев. – Т.: «Zargalam». 2004. – 552 с.
5. Xalqaro ommataviy huquq. Darslik (mualliflar jamoasi). – Т.: «Adolat», 2007. – 488 b.
6. Курс международного права/Гл. ред. Б.Н. Кудрявцев, Зам. гл. ред. В.С. Верещетин, Г.И. Тункин: В 7 т. М., 1989–1993.
7. Международное право: Учебник/Отв. ред. В. И. Кузнецов. – М.: Норма, 2001. – 484 с.
8. Юлдашева Г. Международное право. Учебно-методическое пособие. Ташкент, ТГЮИ. 2006. – 68 с.

9. Маткаримова Г., Юлдашева Г. Халқаро хуқук (коллежлар учун дарслик). – Т.: Ўқитувчи, 2007.
10. Юлдашева Г. Права человека: соотношение норм международного права и национального права, – Т.: НЦПЧ, 2001. – 64 с.

МУНДАРИЖА

Кириш	3
1-мавзу. Давлат ва ҳуқук назарияси асослари	5
1. Давлат тушунчаси, белгилари ва мохияти	5
2. Давлатнинг келиб чиқиши ва унга доир назариялар	10
3. Давлатнинг функциялари ва шакллари	12
4. Жамият ва давлат. Ўзбекистонда ҳуқуқий давлат қуриш ва фуқаролик жамиятини ривожлантириш масалалари	19
5. Ҳуқуқ тушунчаси ва унинг белгилари	22
6. Ҳуқуқ тизими ва таркиби	24
7. Ҳуқуқ манбалари	26
8. Ҳуқуқий муносабатлар ва уларнинг тузилиши	29
9. Ҳуқуқбузарлик ва юридик жавобгарлик	30
2-мавзу. Маъмурий ҳуқуқ асослари	39
1. Маъмурий ҳуқуқ тушунчаси ва манбалари	39
2. Маъмурий-ҳуқуқий нормалар ва муносабатлар	42
3. Давлат бошқарув органлари тушунчаси ва бўғинлари	44
4. Маъмурий ҳукуқбузарлик ва жавобгарлик	53
3-мавзу. Молия ҳуқуқи асослари	60
1. Молия ҳуқуқи предмети ва тизими	60
2. Молиявий-ҳуқуқий муносабатлар	63
3. Ўзбекистон Республикасида молиявий назорат	65
4. Банк ҳуқуқи тушунчаси ва тизими	67
5. Молия ҳуқуқи бўлимни сифатида бюджет ҳуқуқи асослари	71
6. Солик ҳуқуқи тушунчаси	75

4-мавзу. Фуқаролик ҳуқуқи асослари	83
1. Фуқаролик ҳуқуқи тушунчаси ва манбалари	83
2. Фуқаровий-хуқукий муносабатлар иштирокчилари	88
3. Мулк ҳуқуқи	96
4. Мажбурият ҳуқуқи	105
5. Фуқаровий-хуқукий жавобгарлик	114
5-мавзу. Тадбиркорлик ҳуқуқи асослари	122
1. Тадбиркорлик ҳуқуқи тушунчаси, тамойиллари ва манбалари	122
2. Тадбиркорлик ҳуқуқи субъектлари	134
3. Тадбиркорлик фаолиятининг турлари	139
4. Тадбиркорлар иштирокида тузиладиган шартномалар	144
5. Тадбиркорлик қоидаларини бузганлик учун жавобгарлик	148
6-мавзу. Мехнат ҳуқуқииинг асослари	157
1. Мехнат ҳуқуқи тушунчаси ва аҳамияти	157
2. Мехнат шартномаси ва уни тузишга доир талаблар	159
3. Иш вақти, дам олиш вақти ва мехнат ҳақи микдори	164
4. Интизомий жавобгарлик	175
5. Мехнатни муҳофаза қилиш тушунчаси ва унинг аҳамияти	178
6. Мехнат низолари тушунчаси ва унинг классификацияси	182
7-мавзу. Оила ҳуқуқи асослари	189
1. Оила ҳуқуқи тушунчаси ва предмети	189
2. Никоҳ тушунчаси ва никоҳ тузиш шартлари	193
3. Эр ва хотиннинг мулкий ҳуқуқ ва мажбурияти	198
4. Ота-она ва болаларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятлари	203
5. Фарзандликка олиш	212

8-мавзу. Экология ҳуқуқи асослари	217
1. Экология ҳуқуқининг тушунчаси, предмети, манбалари, тамойиллари ва тизими	217
2. Ўзбекистоннинг экологик сиёсати	226
3. Алоҳида табиат объектларининг ҳуқуқий мақоми	230
4. Экология назорати, унинг турлари ва амалга оширувчи органлар	236
5. Экологик экспертиза	242
6. Экология ва халқаро ҳуқуқ нормаларининг ўзаро боғлиқлиги	245
7. Экологик жавобгарлик тушунчаси, моҳияти ва турлари	250
9-мавзу. Қишлоқ хўжалик ҳуқуқи асослари	260
1. Қишлоқ хўжалик ҳуқуқи тушунчаси ва моҳияти	260
2. Қишлоқ хўжалиги корхоналарининг турлари ва уларнинг ҳуқуқий ҳолати	264
3. Қишлоқ хўжалигига шартнома муносабатлари	271
4. Қишлоқ хўжалигининг давлат бошқаруви	277
5. Қишлоқ хўжалиги соҳасидаги қонунлар ва уларни бузганлик учун юридик жавобгарлик	281
10-мавзу. Жиноят ҳуқуқи асослари	289
1. Жиноят ҳуқуқи тушунчаси, вазифаси ва тамойиллари	289
2. Жиноят ва жиноятчилик тушунчаси	295
3. Жиноятнинг таркибий элементлари	298
4. Қилмишнинг жиноийлигини истисно киладиган ҳолатлар	305
5. Жиноятда иштирокчилик тушунчаси ва унинг турлари	311
6. Жиноий жавобгарлик ва жиноий жазо	314
7. Вояга етмаганлар жавобгарлигининг хусусиятлари	320

11-мавзу. Халқаро ҳуқуқ асослари	328
1. Халқаро ҳуқуқнинг пайдо бўлиш асослари ва тушунчаси	328
2. Халқаро ҳуқуқ манбалари ва тизими	331
3. Халқаро ҳуқуқ тамойиллари тушунчаси ва ўзига хос хусусиятлари	335
4. Халқаро-ҳукуқий жавобгарлик	341

Х.Т. МАМАТОВ

ХУҚУҚШУНОСЛИК

Ўкув қўлланма

Ўзбек тилида

Муҳаррирлар:

A. Омонов,

Г. Ортиқхўжаева

Техник муҳаррир:

А. Аҳмедов

Компьютерда

саҳифаловчи:

Ш. Расулов

Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги хузуридаги
«Адолат» нашриёти. Нашр. лиц. AI № 228, 16.11.2012.
100192, Тошкент шаҳри, Буюк ипак йўли кўчаси, 69-уй.
Телефон: 0 (371) 268-28-41, 268-28-56.

Веб сайт: www.adolatnashr.uz

e-mail: info@adolatnashr.uz

Босишга рухсат этилди 20.12.2016 й.
Қоғоз бичими 60x84¹ / ₁₆. «AntiquaUz» гарнитураси.
Офсет усулида чол этилди. Босма табори 22,0.
Нашриёт хисоб табори 19,75. Адади 3000 нусха.
16-848-буортма. Нархи шартнома асосида.

**Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигининг
«Ўзбекистон» нашриёт-матбаа ижодий уйида чоп этилди.
100129. Тошкент, Навоий кўчаси, 30-уй.**

ISBN 978-9943-4380-5-7

A standard linear barcode is located in the bottom right corner of the page. It encodes the ISBN number 978-9943-438057.

9 789943 438057